லெனின்

தேர்வு நூல்கள்
பன்னிரண்டு தொகுதிகளில்

தொகுதி

4

போரும் ருஷ்யன் சமூக-ஜனநாயகமும்
மாருஷ்யர்களது தேசியப் பெருமித உணர்ச்சி குறித்து
ஏகாதிபத்தியம்—முதலாளித்துவத்தின் உச்ச கட்டம்
பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியின் இராணுவ வேலைத்திட்டம்

T. 11972

உலகத் தொழிலாளர்களே, ஒன்றுசேருங்கள்!

வி. இ. லெனின், *1916*
(படங்கள் திரைப்படங்கள் திரட்டு, பக்கம் *43*)

வி. இ. லெனின்

தேர்வு நூல்கள்

பன்னிரண்டு தொகுதிகளில்

தொகுதி

4

முன்னேற்றப் பதிப்பகம்
மாஸ்கோ

விற்பனையாளர்கள்
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்
சென்னை

В. И. Ленин

ИЗБРАННЫЕ ПРОИЗВЕДЕНИЯ В 12 ТОМАХ

ТОМ 4

на тамильском языке

வாசக நேயர்களுக்கு

இந்தப் புத்தகத்தைப் பற்றியும் இதன் தயாரிப்பைப் பற்றியும் தங்கள் கருத்தை அறியவும், அடுத்துவரும் வெளி யீடுகள் சம்பந்தமாகத் தங்கள் யோசனை களை வரவேற்கவும் **முன்னேற்றப் பதிப் பகம்** மகிழ்வுடன் காத்திருக்கிறது.

கடிதங்களைத் தயை செய்து "Progress Publishers, 17, Zubovsky Boulevard, Moscow, USSR" என்ற முகவரிக்கு அனுப் புங்கள்.

© தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு

முன்னேற்றப் பதிப்பகம், **1980**

சோவியத் நாட்டில் அச்சிடப்பட்டது

Л $\frac{10102-762}{014(01)-80}$ 677—80

0101020000

பொருளடக்கம்

போரும் ருஷ்யன் சமூக-ஜனநாயகமும் . . . 7

மாருஷ்யர்களது தேசியப் பெருமித உணர்ச்சி குறித்து 20

ஐரோப்பிய ஐக்கிய நாடுகள் வேண்டும் எனும் முழக்கத்தைப் பற்றி 28

ரு. ச. ஜ. தொ. கட்சியின் மத்தியக் கமிட்டி வெளியிட்ட போர் மீதான அறிக்கை குறித்து ''சொத்ஸியால் டெமக்ராட்'' ஆசிரியப் பகுதி விமர்சனக் குறிப்பு 35

ஏகாதிபத்தியம்—முதலாளித்துவத்தின் உச்ச கட்டம் 37

முகவுரை 37

பிரெஞ்சு, ஜெர்மன் பதிப்புகளின் முகவுரை . . 40

1 40

2 41

3 43

4 45

5 46

1. உற்பத்தியின் ஒன்றுகுவிப்பும் ஏகபோகங்களும் 50

2. வங்கிகளும் அவை ஆற்றும் புதிய பங்கும் . . 74

3. நிதி மூலதனமும் நிதியாதிக்கக் கும்பலும் . . 101
4. மூலதன ஏற்றுமதி 126
5. முதலாளித்துவக் கூட்டுகளிடையே உலகம் பங்கிடப்படுதல் 135
6. வல்லரசுகளிடையே உலகம் பங்கிடப்படுதல். . 150
7. முதலாளித்துவத்தின் தனியொரு கட்டமாகிய ஏகாதிபத்தியம் 169
8. முதலாளித்துவத்தின் புல்லுருவித்தனமும் அழுகலும் 187
9. ஏகாதிபத்தியத்தைப் பற்றிய விமர்சனம் . . 204
10. வரலாற்றில் ஏகாதிபத்தியத்தின் இடம் . . . 226

''ஏகாதிபத்தியப் பொருளாதாரவாதத்தின்'' முளைப்பருவப் போக்கு 237

பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியின் இராணுவ வேலைத்திட்டம் 251

பதிப்பாளர் குறிப்புகள் 270

பெயர்க் குறிப்பகராதி 294

போரும் ருஷ்யன் சமூக-ஜனநாயகமும்[1]

அனைத்து நாடுகளின் அரசாங்கங்களும் முதலாளித்துவக் கட்சிகளும் பல பத்தாண்டுகளாக ஆயத்தம் செய்துவந்த ஐரோப்பியப் போர் மூண்டுவிட்டது. ஆயுத தளவாடங்களின் பெருக்கம், முன்னேற்றமடைந்த நாடுகளில் முதலாளித்துவ வளர்ச்சியின் ஆக அண்மிய கட்டமான ஏகாதிபத்திய கட்டத்தில் மார்க்கெட்டுகளுக்கான போராட்டம் தீவிரமடைதல் மற்றும் அதிகப் பிற்பட்டதான கிழக்கு ஐரோப்பிய முடியாட்சிகளின் அரசு வமிச நலன்கள் ஆகியவை இந்தப் போரைத் தவிர்க்க முடியாத வகையில் கட்டாயம் ஏற்படுத்தியே தீரும், அவ்வாறு ஏற்படுத்தியுள்ளன. பிரதேசங்களைக் கவர்ந்து பறித்தல், பிற தேசங்களை அடிப்படுத்தல், போட்டியிடும் தேசங்களை நாசப்படுத்தல், அவற்றின் செல்வங்களைச் சூறையாடுதல், ருஷ்யா, ஜெர்மனி, பிரிட்டன் மற்றும் இதர நாடுகளின் உள்நாட்டு அரசியல் நெருக்கடிகளிலிருந்து உழைக்கும் மக்கள் திரளின் கவனத்தைத் திசைதிருப்புதல், தொழிலாளர்கள் ஒற்றுமையைக் குலைத்து, தேசியவாதமூலம் அவர்களைப் பயனற்றவர்களாக்குதல், பாட்டாளி வர்க்கத்தின் புரட்சிகர இயக்கத்தைப் பலவீனப்படுத்த அவர்களது முன்னணிப் படையினை அழித்தொழித்தல்—இவையே தற்போதைய போரின் ஒரே மெய்யான உட்கிடை முக்கியத்துவம் மற்றும் குறிபொருளும் ஆகும்.

போரின் மெய்யான கருத்தை வெளிப்படுத்துவதும், ஆளும் வர்க்கங்கள், நிலவுடைமையாளர்கள் மற்றும் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தார் போரைத் தாங்கி ஆதரித்துப்

பரப்பிவரும் பொய்மை, குதர்க்கம் மற்றும் ''தேசபக்த'' சொற் ஜாலத்தை ஈவிரக்கமின்றி அம்பலப்படுத்துவதும் சமூக-ஜனநாயகத்தின் முதன்மையான கடமையாகும்.

போரிடுகிற தேசங்களின் ஒரு பிரிவுக்கு ஜெர்மன் முதலாளித்துவ வர்க்கம் தலைமை தாங்குகிறது. இது தாயகத்தையும் சுதந்திரத்தையும் நாகரிகத்தையும் பாதுகாப்பதற்கும் ஜாராட்சியால் ஒடுக்கப்படும் மக்களின் விடுதலைக்கும் பிற்போக்கு ஜாரிசத்தை அழிப்பதற்கும் நடைபெறும் போர் என்று உறுதியாகக் கூறி இம்முதலாளித்துவ வர்க்கம் தொழிலாளி வர்க்கத்தையும் பாடுபடும் மக்கள் திரளையும் ஏமாற்றுகிறது. ஆனால், இரண்டாம் வில்ஹெல்ம் தலைமையிலான பிரஷ்யன் ஜங்கர்களிடம்[2] அஞ்சி அடிபணிந்து கிடக்கும் இந்த முதலாளித்துவ வர்க்கம் எப்போதுமே ஜாராட்சியின் மிகவும் விசுவாசமுள்ள நேச சக்தியாக, ருஷ்யாவின் தொழிலாளர் விவசாயிகளின் புரட்சிகர இயக்கத்தின் விரோதியாக இருந்து வந்துள்ளது என்பதே நடைமுறை உண்மை. உண்மையில் போரின் விளைவு எதுவாக இருப்பினும் சரி, இந்த முதலாளித்துவ வர்க்கம் ஜங்கர்களுடன் சேர்ந்து ருஷ்யாவில் புரட்சிக்கு எதிராக ஜாரின் முடியாட்சிக்கு ஆதரவு தர சகல முயற்சிகளையும் மேற்கொள்வது திண்ணம்.

மெய்யாகவே, ஜெர்மன் முதலாளித்துவ வர்க்கம் செர்பியாவை எதிர்த்து ஒரு கொள்ளைக்காரப் போரைத் தொடுத்துள்ளது. அந்நாட்டை அடிமைப்படுத்துவதும் தெற்கத்திய ஸ்லாவ் மக்களின் தேசியப் புரட்சியினை நெரித்து நசுக்குவதும், அதே சமயம் மேலதிக சுதந்திர நாடுகளான பெல்ஜியம் பிரான்ஸ் ஆகியவற்றை எதிர்த்துத் தமது ராணுவப் படைகளில் பெரும் பகுதியை அனுப்பி செல்வந்தப் போட்டியாளர்களைச் சூறையாடுவதுமே அதன் செயல் இலக்கு. உள்ளபடியே, தான் ஒரு தற்காப்புப் போரை நடத்துவதாக ஒரு கட்டுக் கதையினைப் பரப்பி வரும் ஜெர்மன் முதலாளித்துவ வர்க்கம் போருக்கு மிகவும் சாதகமான தருணம் என்று அது கருதிய நேரத்தைத் தேர்ந்து கொண்டது, தனது இராணுவ தளவாடங்களிலான மிகவும் நவீனமான மேம்பாடுகளைப் பயன்படுத்தியது, ருஷ்யாவும் பிரான்சும் ஏற்கெனவே

திட்டமிட்டு முடிவு செய்திருந்த படைக்கலப் பெருக்கத்தை முன்னுணர்ந்து தடுத்தது.

போரிடும் நாடுகளின் இன்னொரு பிரிவுக்கு பிரிட்டிஷ் மற்றும் பிரெஞ்சு முதலாளித்துவ வர்க்கம் தலைமை தாங்குகிறது. தமது நாடுகளைப் பாதுகாப்பதற்கும் சுதந்திரத்திற்கும் நாகரிகத்திற்குமாகவும் ஜெர்மன் சைனியவாதத்தையும் கொடுங்கோன்மையையும் எதிர்த்துப் போராடுவதாக உறுதி கூறி அவ்வர்க்கம் தொழிலாளி வர்க்கத்தையும் உழைக்கும் மக்கள் திரளையும் ஏமாற்றுகிறது. மெய்நடப்பில், இந்த முதலாளித்துவ வர்க்கம் ஐரோப்பாவிலேயே ஆகப் பிற்போக்கான, காட்டு மிராண்டித்தனமான முடியாட்சியான ருஷ்யன் ஜாராட்சியின் துருப்புக்களை கூலிக்கமர்த்த நீண்ட காலமாக கோடிக்கணக்கான பணம் செலவிட்டு வந்துள்ளது, ஜெர்மனியைத் தாக்குவதற்கு அவற்றை ஆயத்தப்படுத்தி வந்துள்ளது.

பிரிட்டிஷ் மற்றும் பிரெஞ்சு முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் போராட்டம், ஜெர்மன் காலனிகளைக் கவர்ந்து பற்றுவதையும், அதிக விரைவான பொருளாதார வளர்ச்சி பெற்றிருந்த அந்தப் போட்டித் தேசத்தை நாசப்படுத்துவதையும் நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தது. இந்த உன்னத நோக்கத்தில் நாட்டம் கொண்டு "முன்னேறிய" இந்த "ஜனநாயக" தேசங்கள் போலந்து, உக்ரேன் முதலியவற்றை மேலும் அதிகமாக நெருக்கி நசுக்கவும் ருஷ்யாவில் புரட்சியை மேலும் முற்ற முழுக்க ஒடுக்கவும் வேண்டி மிருகத்தனமான ஜாராட்சிக்கு உதவுகின்றன.

பாழடிப்பதிலும், அட்டூழியங்கள் புரிவதிலும், போரின் வரம்பற்ற வன்கொடுமையிலும் போரிடும் பிரிவுகள் இரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று குறைந்தவையல்ல; ஆயினும், பாட்டாளி வர்க்கத்தை ஏமாற்றவும், ஒரே மெய்யான விடுதலைப் போரான "சொந்த" நாட்டிலும் "அன்னிய" நாடுகளிலும் உள்ள முதலாளித்துவ வர்க்கத்தை எதிர்த்த உள்நாட்டுப் போரிலிருந்து பாட்டாளி வர்க்கத்தின் கவனத்தைத் திசை திருப்பவும் வேண்டி—இத்தகைய உன்னத நோக்கத்தை அடைவதற்கு—ஒவ்வொரு நாட்டிலுள்ள முதலாளித்துவ

வர்க்கமும் தேசபக்தி பற்றிய பொய்மைச் சொற்றொடர் களின் உதவியுடன் தனது ''சொந்த'' தேசியப் போரின் முக்கியத்துவத்தை மெச்சிப் பாராட்டுகிறது, விரோதியைத் தோற்கடிப்பதற்கே முனைவதாயும், பிரதேசங்களைக் கவர்ந்து பிடித்துச் சூறையாடுவதற்காகவன்றி, தன் சொந்த மக்கள் தவிர மற்ற எல்லா மக்களின் ''விடுதலைக்கும்'' பாடுபடு வதாயும் உறுதியாகக் கூறுகிறது.

தொழிலாளர்களைப் பிளவுறுத்தி அவர்களை ஒருவருக் கொருவர் எதிராகப் போரிட நிறுத்தவும் அனைத்து நாடுகளை யும் சேர்ந்த முதலாளித்துவ வர்க்கம் எவ்வளவு அதிக கடுமையாக முயல்கிறதோ, இந்த உன்னத நோக்கத்திற்காக அது ராணுவச் சட்டத்தையும் ராணுவத் தணிக்கை முறையை யும் எவ்வளவு அதிக மிருகத்தனமாக அமுல் செய்கிறதோ (இப்போதும்கூட போர்க் காலங்களில் இந்த நடவடிக்கைகள் வெளிநாட்டு விரோதிகளை விட அதிகக் கடுமையாக ''உள் நாட்டு'' விரோதிகள் மீது பிரயோகிக்கப்படுகின்றன) அந்தள வுக்கு அதிகமாக வர்க்க உணர்வுள்ள தொழிலாளி வர்க்கம் அதன் வர்க்க ஒருமைப்பாட்டையும் அதன் சர்வதேசிய வாதத்தையும் அதன் சோஷலிஸ்டு துணிபுகளையும் எல்லா நாடுகளிலுமுள்ள ''தேசபக்த'' முதலாளித்துவக் கும்பல் களின் கட்டற்ற தேசியவெறியை எதிர்த்துப் பாதுகாத்துக் கொள்வதைத் தமது மிக அவசரக் கடமையாகக் கருதவேண் டும். வர்க்க உணர்வுடைய தொழிலாளர்கள் இந்த நோக் கத்தைக் கைவிடுவார்களானால் அவர்கள் தமது சோஷலிஸ்டு அபிலாஷைகளைக் கைவிடுவது ஒரு புறமிருக்க சுதந்திரம் மற்றும் ஜனநாயகத்திற்கான தமது அபிலாஷைகளைக்கூடத் துறந்தவர்களாவார்கள்.

பிரதான ஐரோப்பிய நாடுகளின் சோஷலிஸ்டுக் கட்சிகள் இந்தக் கடமையை நிறைவேற்றத் தவறிவிட்டன என்பதை மிகவும் கசப்பான ஏமாற்ற உணர்வுடன் நாம் பதிவு செய்ய வேண்டியுள்ளது. இந்தக் கட்சிகளின் தலைவர்களின் குறிப் பாக ஜெர்மனியில் இருப்பவர்களின் நடத்தை சோஷலிச லட்சியத்திற்கு அப்பட்டமான துரோகம் செய்வதாக இருந் தது. இந்த ஒப்புயர்வற்ற வரலாற்று முக்கியத்துவமுள்ள

சமயத்தில், இன்றைய இரண்டாம் சோஷலிஸ்ட் அகிலத்தின் *(1889—1914)* பெரும்பாலான தலைவர்கள் சோஷலிசத்திற்குப் பதில் தேசியவாதத்தை மாற்றீடு செய்கிறார்கள். அவர்களது நடத்தையின் விளைவாக, இந்த நாடுகளின் தொழிலாளர் கட்சிகள் அரசாங்கங்களின் குற்றகரமான போக்கினை எதிர்க்கவில்லை. மாறாக, தொழிலாளி வர்க்கம் தனது நிலையினை ஏகாதிபத்திய அரசுகளின் நிலையோடு ஒருமைப் படுத்திவிடுமாறு கேட்டுக் கொண்டது. போர்க் கடன்களுக்கு ஆதரவாக வாக்களித்தும், ''தமது சொந்த'' நாடுகளின் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் தேசியவெறி (''தேசபக்த'') கோஷங்களை மீண்டும் வலியுறுத்தியும், போரை நியாயப் படுத்தியும் தாங்கி ஆதரித்தும், போரிடும் நாடுகளின் முதலாளித்துவ அரசாங்கங்களில் சேர்ந்து கொண்டும் இத்தியாதி முறைகளில் எல்லாம் அகிலத்தின் தலைவர்கள் சோஷலிசத்திற்கு எதிராக நம்பிக்கைத் துரோகம் செய்தார்கள். இன்றைய ஐரோப்பாவின் ஆகச் செல்வாக்குடைய சோஷலிஸ்ட் தலைவர்களும், சோஷலிஸ்ட் பத்திரிகைகளில் ஆகச்செல்வாக்குடைய ஏடுகளும் தேசியவெறி, முதலாளித்துவ, மிதவாதக் கருத்துக்களைக் கொண்டதாக உள்ளன, எவ்வகையிலும் சோஷலிசக் கருத்துக்களைக் கொண்டதாக இல்லை. இவ்வாறு சோஷலிசத்தினை இழிவுபடுத்துவதற்கான பொறுப்பு பிரதானமாயும் ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயகவாதிகளையே சாரும். இவர்கள் தான் இரண்டாம் அகிலத்திலுள்ள ஆக வலிமை வாய்ந்த, ஆகச் செல்வாக்குடைய கட்சியாவர். ஆனால் பிரெஞ்சு சோஷலிஸ்டுகளையும் எவரும் நியாயப்படுத்திக் காட்ட முடியாது. அவர்கள் தமது நாட்டுக்குத் துரோகம் விளைத்து கம்யூனை[3] நசுக்குவதற்காக பிஸ்மார்க்குடன் சேர்ந்து கொண்ட அதே முதலாளித்துவ வர்க்கத்தோடு அரசாங்கத்தில் அமைச்சுப் பதவிகளை ஏற்றுக் கொண்டார்கள்.

அதன் மூலம் அவர்கள் ருஷ்யன் ஜாராட்சியை எதிர்த்துப் போராடுவதாக வாதம் செய்து போரைத் தாம் ஆதரிப்பதை நியாயப்படுத்த ஜெர்மன் மற்றும் ஆஸ்திரிய சமூக-ஜனநாயகவாதிகள் முயல்கிறார்கள். இத்தகைய நியாயப்படுத்தலை ருஷ்யன் சமூக-ஜனநாயகவாதிகளான

நாம் படுமோசமான குதர்க்கவாதம் என்றே கருதுவதாகக் கூறுகிறேம். எமது நாட்டில் ஜாராட்சியை எதிர்த்துப் புரட்சி இயக்கம் கடந்த சில ஆண்டுகளாகப் பிரம்மாண்டமான அளவுகளை எட்டியுள்ளது. இந்த இயக்கத்துக்கு ருஷ்யா வின் தொழிலாளி வர்க்கம் எப்போதும் தலைமை தாங்கி வந்துள்ளது. இலட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் ஈடு பட்ட அரசியல் வேலைநிறுத்தங்கள் கடந்த சில ஆண்டு களாக நடைபெற்று வந்துள்ளன. அவை ஜாராட்சியை வீழ்த்துவோம், ஒரு ஜனநாயகக் குடியரசை நிறுவு வோம் என்ற கோஷத்தை முன்வைத்தன. போரின் தருவாயில் இரண்டாம் நிக்கலாயிடம் விஜயம் செய்த பிரெஞ்சுக் குடியரசின் தலைவர் புவான்கரே செயிண்ட் பீடர்ஸ்பர்க் தெருக்களில் ருஷ்யன் தொழிலாளர்கள் போட் டிருந்த தடையரண்களைத் தாமே காண முடிந்தது. ஜாரின் முடியாட்சி என்ற அவக்கேட்டை மனித குலத்திடமிருந்து ஒழித்துக் கட்டுவதற்காக ருஷ்யப் பாட்டாளி வர்க்கம் எந்த வொரு தியாகம் செய்யவும் பின்வாங்கவில்லை. ஒரு சில நிலைமைகளின் கீழ் ஜாரிசத்தின் வீழ்ச்சியை தாமதப்படுத்தும் ஏதேனும் இருக்குமானல், ருஷ்ய ஜனநாயகம் முழுவதையும் எதிர்த்த போராட்டத்தில் ஜாராட்சிக்கு உதவக்கூடிய ஏதே னும் இருக்குமானல், அது தற்போதைய போரேயாகும். இந்தப் போர் பிரிட்டிஷ், பிரெஞ்சு மற்றும் ருஷ்யன் முத லாளித்துவ வர்க்கத்தின் பணப் பைகளை ஜாராட்சி பயன் படுத்துவதற்கு வழங்கி அதன் பிற்போக்கு நோக்கங்களை ஊக்குவிக்கிறது. ஜாராட்சியை எதிர்த்த ருஷ்யன் தொழி லாளி வர்க்கத்தின் புரட்சிகரப் போராட்டத்தைத் தடங்கல் செய்யும் ஏதேனும் இருக்குமானல் அது ஜெர்மன் மற்றும் ஆஸ்திரியன் சமூக-ஜனநாயகத் தலைவர்களின் நடத்தையே யாகும். இதை ருஷ்யாவிலுள்ள தேசியவெறிப் பத்திரிகை கள் நமக்கு ஓர் உதாரணம் என்று தொடர்ந்து எடுத்துக் காட்டிவருகின்றன.

அனைத்துப் புரட்சிகரச் செயல்பாட்டையும் தவிர்க்க வேண்டிய கட்டாயத்திற்குள்ளாகும் அளவுக்கு ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயகம் பலவீனமாக இருந்தது என்று பாவித்துக்

கொண்டாலும் கூட அது இந்த தேசியவெறி முகாமில் சேர்ந்திருக்கக் கூடாது, ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயகவாதிகள் பாட்டாளி வர்க்க சர்வதேசியத்தின் பதாகையினை அவமதிக்கிறார்கள் என்று கூற இத்தாலிய சோஷலிஸ்டுகளுக்கு முகாந்திரம் அளிக்கும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கக் கூடாது.

நமது கட்சி, ருஷ்யன் சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சி, போரின் தொடர்பாக மாபெரும் தியாகங்களைப் புரிந்துள்ளது, தொடர்ந்து புரியவும் செய்யும், நமது தொழிலாளி வர்க்கத்தின் சட்ட பூர்வமான பத்திரிகைகள் முழுவதும் அடக்கப்பட்டுள்ளன. பெரும்பாலான தொழிலாளி வர்க்க சங்கங்கள் கலைக்கப்பட்டுவிட்டன, பெருமளவிலான நமது தோழர்கள் கைது செய்யப்பட்டுள்ளனர், நாடு கடத்தப்பட்டுள்ளனர். இருப்பினும், நமது நாடாளுமன்றப் பிரதிநிதிகள்—டூமாவில் இருக்கும் ருஷ்யன் சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர் குழுவினர்—போர்க் கடன்களுக்கு வாக்களிக்காமல் இருப்பது தமது தவிர்க்கவியலா சோஷலிஸ்ட் கடமை என்று கருதினார்கள். தமது கண்டனத்தை மேலும் அதிகப்பட்ட வலிமையுடன் வெளியிடுவதற்காக டூமாவில் இருந்து வெளி நடப்புக்கூடச் செய்தார்கள். ஐரோப்பிய அரசாங்கங்களின் கொள்கை ஏகாதிபத்தியக் கொள்கை[4] என்று முத்திரை இட்டுக் காட்டுவது தமது கடமை என்று கருதினார்கள். ஜாரின் அரசாங்கம் அதன் கொடுங்கோன்மையைப் பதின் மடங்கு அதிகரித்துவிட்ட போதிலும், ருஷ்யாவின் சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர்கள் போரை எதிர்த்துத்[5] தமது முதலாவது சட்டவிரோத அறிக்கையை ஏற்கெனவே வெளியிட்டு வருகிறார்கள், இதன் வழி ஜனநாயகத்துக்கும் அகிலத்துக்குமான தமது கடமையினை ஆற்றி வருகிறார்கள்.

இரண்டாம் அகிலத்தின் வீழ்ச்சி புரட்சிகர சமூக-ஜனநாயகவாதிகளுக்குப் புண்படுத்தும் மானக்கேட்டை விளைத்துள்ளது. இவர்கள் ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயகவாதிகளிடையே சிறுபான்மையையும், நடுநிலைமை நாடுகளில் நேர்த்திமிக்க சமூக-ஜனநாயகவாதிகளையும் பிரதிநிதித்துவப் படுத்துகிறார்கள். பிரிட்டனிலும் பிரான்சிலும் இருக்கும் சோஷலிஸ்டுகள் பெரும்பாலான சமூக-ஜனநாயகக் கட்சி

களின் தேசியவெறியினை எதிர்த்துப் பேசிவருகிறார்கள். அதேபொழுதில் நீண்ட காலமாக தேசிய-மிதவாத நிலை மேற்கொண்டு வந்துள்ள ஜெர்மன் "*Sozialistische Monatschefte*" யால்[6] பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும் சந்தர்ப்பவாதிகள் இயல்பாகவே ஐரோப்பிய சோஷலிசத்தின் மீது ஈட்டிய தமது வெற்றியைக் கொண்டாடுகிறார்கள். இந்த நிலையில் சந்தர்ப்பவாதத்திற்கும் புரட்சிகர சமூக-ஜனநாயகத்துக்கும் இடையே ஊசலாடும் (ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயகக் கட்சியில் உள்ள ''மத்தியினர்'' போன்றார்) நபர்களும், இரண்டாம் அகிலத்தின் வீழ்ச்சியை மறைத்து அல்லது அதை ராஜதந்திரச் சொல்லடுக்குகளால் போர்த்து வைக்க முயலும் நபர்களும் பாட்டாளி வர்க்கத்துக்குப் படுமோசமான சேவை புரிகிறார்கள்.

இதற்கு நேர் மாறாக, இந்த வீழ்ச்சியைப் பகிரங்கமாக அங்கீகரிக்க வேண்டும், இதன் காரணங்களைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதன் மூலம், அனைத்து நாடுகளின் தொழிலாளர்களின் ஒரு புதிய மேலும் நிரந்தரமான சோஷலிஸ்ட் ஒற்றுமையினைக் கட்டுவதை சாத்தியமாக்க முடியும்.

சந்தர்ப்பவாதிகள் ஸ்டுட்கார்ட், கோப்பன்ஹேகன் மற்றும் பாஸெல் காங்கிரசுகளின்[7] முடிவுகளைத் தகர்த்து விட்டார்கள். இந்த முடிவுகள், எல்லா நிலைமைகளிலும் எந்த ஒரு நிலைமையிலும் தேசியவெறியை எதிர்த்துப் போராடுவது அனைத்து நாடுகளின் சோஷலிஸ்டுகளின் கடப்பாடு என்று சாற்றின, முதலாளித்துவ வர்க்கத்தாலும் அரசாங்கங்களாலும்] துவங்கப் பெற்ற எந்த ஒரு போரையும் எதிர்த்து, உள்நாட்டுப்போர் மற்றும் சமுதாயப்புரட்சிக்கு ஆதரவான தீவிரமான பிரசார மூலம் பதிலிறுப்பது சோஷலிஸ்டுகளின் கடப்பாடு என்றும் பணித்தன. இரண்டாவது அகிலத்தின் வீழ்ச்சி சந்தர்ப்பவாதத்தின் வீழ்ச்சியாகும். இந்த சந்தர்ப்பவாதம் இப்போது கடந்து சென்றுவிட்டதான வரலாற்றுக் காலப் பகுதியின் (''சமாதான'' காலம் எனப்படும்) முனைப்புக் கூறுகளில் இருந்து தோன்றியதாகும், இது அண்மை ஆண்டுகளில் அகிலத்தின் மீது நடைமுறையில் மேலாதிக்கம் செலுத்தி வந்தது. சோஷலிசப் புரட்சியினை நிராகரித்தும்

அதனிடத்தில் முதலாளித்துவ சீர்திருத்தவாதத்தை மாற்ருக வைத்தும்;—சில சமயங்களில் தவிர்க்க முடியாத வகையில் உள்நாட்டுப் போராக மாறத்தக்க வர்க்கப் போராட்டத்தை நிராகரித்தும், வர்க்க ஒத்துழைப்பைப் பிரசாரம் செய்தும்; —தேசபக்தி மற்றும் தாயகத்தின் பாதுகாப்பு என்ற வேடத்தில் முதலாளித்துவ தேசியவெறியைப் பிரசாரம் செய்தும், கம்யூனிஸ்டு கட்சி அறிக்கையால் நீண்டகாலமுன்பே முன்வைக்கப் பட்டதான உழைப்பாளிகளுக்கு தாயகம் என்பதில்லை என்ற சோஷலிசத்தின் அடிப்படை மெய்மையை நிராகரித்தும்; —அனைத்து நாடுகளின் முதலாளித்துவ வர்க்கத்துக்கும் எதிரான அனைத்து நாடுகளின் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் புரட்சிகரப் போரின் அவசியத்தை ஏற்பதற்குப் பதிலாக ஓர் உணர்ச்சிப் பகட்டான அற்பவாதக் கருத்தோட்டத்தின் அளவுக்கு சைன்யவாதத்தை எதிர்த்த போராட்டத்தைக் கட்டுப்படுத்தியும்;—முதலாளித்துவ நாடாளுமன்றவாதத்தையும், முதலாளித்துவ சட்டபூர்வத்தன்மையையும் அவசியமாகப் பயன்படுத்துவதை ஒரு குருட்டு வழிபாடாக்கியும், நெருக்கடிகள் நிறைந்த காலங்களில் சட்டவிரோத வடிவங்களிலான நிறுவனமும் பிரசாரமும் அவசர அவசியம் என்பதை மறந்தும்... இவ்வாறெல்லாம் இந்த வீழ்ச்சிக்கு சந்தர்ப்பவாதிகள் அடிப்படையான தயாரிப்புகளை நீண்ட காலமாகச் செய்து வந்தார்கள். சந்தர்ப்பவாதத்திற்கு இயல்பான ''துணைச் சேர்க்கையான''—பாட்டாளி வர்க்க அதாவது மார்க்சியக் கருத்துக்கு முதலாளித்துவக் கருத்துப் போன்று அதே அளவு பகைமையானதான — அராஜக-சிண்டிகலிசப் போக்கும், தற்போதைய நெருக்கடியின்போது தேசியவெறிக் கோஷங்களை சற்றும் குறையாத வெட்கக் கேடான சுயமகிழ்வான முறையில் மீண்டும் வற்புறுத்திக் கூறுகிறது.

சந்தர்ப்பவாதத்தோடு தீர்மானமாக முறித்துக் கொள்ளாமல், அதன் தவிர்க்க முடியாத படுதோல்வியை மக்கள் திரளுக்கு விளக்கிக் கூறுமல் இன்றைய கட்டத்தில் சோஷலிசத்தின் நோக்கங்களை நிறைவேற்ற முடியாது, தொழிலாளர்களின் உண்மையான சர்வதேசிய ஒற்றுமையை அடைய முடியாது.

ஒவ்வொரு நாட்டிலுமுள்ள சமூக-ஜனநாயகவாதிகளின் முதன்மையான பணி அந்த நாட்டின் தேசியவெறியை எதிர்த்துப் போராடுவதாகும். ருஷ்யாவில் இந்த தேசியவெறி முதலாளித்துவ மிதவாதிகள் (''அரசியல் சட்ட-ஜனநாயக வாதிகள்''—''காடேட்டுகள்'')[8] நரோதியவாதிகளில்[9] ஒரு பகுதி—சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்கள்[10] வரை—மற்றும் ''வலதுசாரி'' சமூக-ஜனநாயகவாதிகளை ஆட்கொண்டு விட்டது. (குறிப்பாக, எ. ஸ்மிர்னேவ், பி. மாஸ்லவ், மற்றும் கி. பிளெஹானவ் ஆகியோரின் தேசியவெறி கூற்றுக் களை இழிவுபடுத்த வேண்டும். இவை முதலாளித்துவ ''தேசபக்த'' பத்திரிகைகளால் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு விரிவாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.)

போரிடும் தேசங்களின் இரு பிரிவுகளில் வைத்து எதன் தோல்வி சோஷலிசத்திற்கு குறைந்த தீங்கு என்பதை சர்வ தேசப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் நோக்கு நிலையில் இருந்து நிர்ணயம் செய்வது தற்போதைய நிலையில் சாத்தியமல்ல. ஆனுல் ருஷ்யன் சமூக-ஜனநாயகவாதிகளான நமக்கு, ஆக அதிக எண்ணிக்கையிலான தேசங்களையும், ஐரோப்பாவிலும் ஆசியாவிலுமான ஆகப் பெரிய மக்கள் திரளையும் ஒடுக்கி வரும் ஆகப் பிற்போக்கான காட்டுமிராண்டித்தனமான ஜாரின் முடியாட்சி தோல்வியுறுவது, ருஷ்யாவின் அனைத்து தேசங்களின் தொழிலாளி வர்க்கம் மற்றும் பாடுபடும் மக் கள் திரளின் நோக்கு நிலையில் இருந்து குறைந்த தீங்காகும் என்பதில் கிஞ்சிற்றும் ஐயமில்லை.

ஐரோப்பாவின் ஐக்கிய நாடுகளின் ஒரு குடியரசின் உரு வாக்கமே ஐரோப்பிய சமூக-ஜனநாயகவாதிகளின் உடனடி யான அரசியல் கோஷமாக இருக்க வேண்டும். தேசியவெறி யின் பிரதான நீரோட்டத்துக்குள் பாட்டாளி வர்க்கத்தை இழுப்பதன் பொருட்டு எதை வேண்டுமாயினும் ''வாக் களிக்க'' தயாராக இருக்கும் முதலாளித்துவ வர்க்கத்துக்கு நேர் எதிரான முறையில் இந்த கோஷம், ஜெர்மன், ஆஸ்திரி யன் மற்றும் ருஷ்யன் முடியரசுகளைப் புரட்சிகரமாக வீழ்த் தாத வரை முற்ற முழுக்கப் பொய்யானது பொருளற்றது என்பதை சமூக-ஜனநாயகவாதிகள் விளக்கிக் கூற வேண்டும்.

ருஷ்யா மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருப்பதாலும், அதன் முதலாளித்துவப் புரட்சியை இன்னும் முழுமை செய்யாததாலும், அந்த நாட்டிலுள்ள சமூக-ஜனநாயகவாதிகள் முன் நிலையுறுதியான ஜனநாயக சீர்திருத்தத்திற்கான பின்வரும் மூன்று அடிப்படையான நிலைமைகளைச் சாதனையாக்கும் பணி உள்ளது: ஒரு ஜனநாயகக் குடியரசு (அனைத்து தேசங்களுக்கும் முழுமையான சமத்துவம் மற்றும் சுயநிர்ணய உரிமையுடன்), நிலச் சொத்துக்களைப் பறிமுதல் செய்தல், எட்டு மணி நேர வேலை நாள். ஆனால் முன்னேறிய நாடுகள் அனைத்திலும் போர் சோஷலிஸ்டுப் புரட்சி என்ற கோஷத்தை நாள் நிகழ்ச்சி நிரலில் வைத்துவிட்டது. பாட்டாளி வர்க்கத்தின் தோள்களில் போரின் சுமை எத்துணை கனமாக அழுத்துகிறதோ அந்த அளவுக்கு இந்த கோஷம் அவசரமானதாகிவிட்டது. பெருவீத முதலாளித்துவத்தின் அளப்பரிய தொழில் நுட்ப முன்னேற்றத்தின் நிலைமைகளில் இன்றைய ‘‘தேசபக்த’’ காட்டுமிராண்டித்தனத்தின் பயங்கரங்களுக்குப் பிறகு ஐரோப்பாவை மறு நிர்மாணம் செய்வதில் அதன் எதிர்காலப் பாத்திரம் மேலும் செயலூக்கமுள்ளதாக இருத்தல் வேண்டும். பாட்டாளி வர்க்கத்தை தளையிட்டு அடக்க போர்க்காலச் சட்டங்களை முதலாளித்துவ வர்க்கம் பயன்படுத்துகிறது. எனவே பாட்டாளி வர்க்கம் சட்ட விரோதமான கிளர்ச்சி மற்றும் நிறுவன வடிவங்களை உருவாக்கிக்கொள்வது அவசர அவசியமாகிவிட்டது. தமது துணிபுகளுக்கே நம்பிக்கைத் துரோகம் செய்யும் அளவுக்கு சட்டபூர்வ நிறுவனங்களை சந்தர்ப்பவாதிகள் ‘‘பேணிப் பாதுகாக்கட்டும்’’,—சமூக-ஜனநாயகவாதிகள் நிறுவன ஒழுங்கமைப்பு அனுபவத்தையும் தொழிலாளி வர்க்க உறவுப் பிணைப்புகளையும் சோஷலிசத்திற்கான போராட்டத்திற்குரிய சட்ட விரோதமான வடிவங்களை நெருக்கடிக் கால கட்டத்திற்குப் பொருத்தமான வடிவங்களை உருவாக்கப் பயன்படுத்துவார்கள். தொழிலாளர்களை அவரவரது நாடுகளின் தேசியவெறி முதலாளித்துவ வர்க்கத்தோடு ஒன்றுசேரவிடாமல், அனைத்து நாடுகளின் தொழிலாளர்களுடன் ஒன்றிணைப்பதற்கு இவற்றைப் பயன்படுத்துவார்கள். பாட்டாளி வர்க்க சர்வ

தேசியம் தோல்வியுறவில்லை, நிச்சயமாகத் தோல்வியுறுது. தடைகள் எல்லாம் எவ்வாறிருந்த போதிலும், தொழிலாளர் பெருந்திரள் ஒரு புதிய அகிலத்தைப் படைக்கும். சந்தர்ப்ப வாதத்தின் தற்போதைய வெற்றி அற்பாயுசானது. போர் எந்தளவுக்கு அதிகமாகத் தியாகங்களைத் திணிக்கிறதோ அந்தளவுக்கு தொழிலாளர் பெருந்திரள், சந்தர்ப்பவாதிகள் தொழிலாளர் லட்சியத்தைக் காட்டிக் கொடுத்துவிட்டார்கள் என்பதையும், ஆயுதங்கள் ஒவ்வொரு நாட்டின் அரசுக்கும் முதலாளித்துவ வர்க்கத்துக்கும் எதிராகத் திருப்பப்பட வேண்டும் என்பதையும் அதிகத் தெளிவாகத் தெரிந்து கொள்ளும்.

இன்றைய ஏகாதிபத்தியப் போரை உள்நாட்டுப் போராக மாற்ற வேண்டும் என்பது மட்டுமே சரியான கோஷமாகும். இது கம்யூனின் அனுபவத்தைப் பின்தொடர்ந்து வருகிறது, பாஸெல் தீர்மானத்தில் (1912) உருவரை செய்யப்பட்டது. உயர் வளர்ச்சியடைந்த முதலாளித்துவ நாடுகளுக்கு இடையிலான ஓர் ஏகாதிபத்தியப் போரின் அனைத்து நிலைமைகளாலும் ஆணையிடப்பட்டதாகும். குறிப்பிட்ட எந்தவொரு தருணத்திலும் இந்த மாற்றம் எதுவரை இடர்ப்பாடானதாகத் தோன்றிய போதிலும், போர் இன்று செயலுண்மையாகிவிட்ட நிலையில் இந்தத் திசை வழியில் சோஷலிஸ்டுகள் முறையான, உறுதியான பிறழாத தயாரிப்புப் பணியினை என்றுமே விட்டுவிடாமல் செய்தல் வேண்டும்.

இந்தப் பாதையின் மூலம் மட்டுமே பாட்டாளி வர்க்கம், தேசியவெறி முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் மீதான சார்பு நிலையை உதறித் தள்ளி ஏதாவதொரு வடிவில் கிட்டத்தட்ட துரிதமாக தேசங்களின் மெய்யான சுதந்திரத்தை நோக்கியும் சோஷலிசத்தை நோக்கியும் தீர்மானகரமாக நடவடிக்கை எடுக்க முடியும்.

அனைத்து நாடுகளின் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் தேசிய வெறி மற்றும் தேசபக்தியை எதிர்த்த தொழிலாளர் சர்வதேச சகோதரத்துவம் நீடூழி வாழ்க!

சந்தர்ப்பவாதத்திலிருந்து விடுபட்ட பாட்டாளிவர்க்க அகிலம் நீடூழி வாழ்க!

ருஷ்யன் சமூக-ஜனநாயக தொழிலாளர் கட்சியின் மத்தியக் கமிட்டி

1914 செப்டம்பர் 28 (அக்டோபர் 11)க்கு முன்னால் எழுதப்பட்டது.

1914 நவம்பர் 1ல் "Sotsial Demokrat", இதழ் 33ல் வெளியிடப்பட்டது

நூல் திரட்டு, தொகுதி 26, பக்கங்கள் 13-23

மாருஷ்யர்களது
தேசியப் பெருமித உணர்ச்சி குறித்து

தேசிய இனமென்றும் தந்தையர் நாடென்றும் இன்று அடிபடும் பேச்சுக்கும், நடைபெறும் வாக்கு வாதத்துக்கும், போடப்படும் கூப்பாட்டுக்கும் அளவே இல்லை! இங்கிலாந்தில் அரசாங்க அமைச்சர்களான மிதவாதிகளும் தீவிரவாதிகளும், பிரெஞ்சு நாட்டில் ''முன்னேக்காளர்களாகிய'' ஏராளமான பத்திரிகையாளர்களும் (தமது பிற்போக்குச் சகாக்களுடன் முழு அளவுக்குக் கருத்து உடன்பாடு கொண்டவர்கள்தான்), ருஷ்யாவில் பெருங்கும்பலாய் மொய்க்கும் அதிகாரத் துறையோரும் காடேட்டுகளும் முன்னேற்றத்தினருமாகிய எழுதுகோலர்களும் (சில நரோத்னிக்குகளும் ''மார்க்சியவாதிகளும்'' இவர்களிடையே இடம் பெறுகின்றனர்)—எல்லோரும் அடங்காத ஆர்வங் கொண்டு, தத்தமது ''தாயகத்தின்'' சுதந்திரத்தையும் சுயேச்சை வாழ்வையும், தேசிய சுயேச்சை என்னும் கோட்பாட்டின் மகத்துவத்தையும் போற்றிப் புகழ்கிருர்கள். இதில் கொலைகார நிக்கலாய் ரமானவையோ, நீக்ரோக்களையும் இந்தியர்களையும் அடக்கியொடுக்கும் கொடியரையோ மெச்சிப்புகழ்பாடும் கூலிஎழுத்தாளர் எங்கே முடிவுறுகிருர், முற்றிலும் மடமையின் காரணமாகவோ மனவுறுதியின்மையின் காரணமாகவோ ''வெள்ளத்தோடு'' போய்க் கொண்டிருக்கும் சாதாரணக் குட்டிமுதலாளித்துவ அற்பவாதி எங்கே ஆரம்பமாகிருர் என்று இனங்கண்டு கூறுவதற்கில்லை. இப்படி இனங் கண்டு வேறுபாடு செய்வது முக்கியமானதுமல்ல. விரிவான, மிகவும் ஆழமான சித்தாந்தப் போக்கை நம்முன்னே காண்கிறோம். இந்தப் போக்கின்

மூலாதாரங்கள், ஆதிக்க நிலையிலுள்ள தேசிய இனங்களைச் சேர்ந்த நிலப்பிரபுக்கள், முதலாளிகளது நலன்களோடு நெருங்கப் பிணைந்தவை. இந்த வர்க்கங்களுக்கு அனுகூலமாயிருக்கும் கருத்துக்களைப் பிரசாரம் செய்வதற்காக ஆண்டு தோறும் கோடி கோடியாய்ப் பணம் செலவிடப்பட்டு வருகிறது: மனப்பூர்வமான தேசியவெறியராகிய மென்ஷிகொவிலிருந்து தொடங்கி, சந்தர்ப்பவாதம் அல்லது துணிவின்மை காரணமாய் தேசியவெறியர்களாய் இருக்கும் பிளெஹானவும் மாஸ்லவும், ருபானேவிச்சும் ஸ்மிர்னேவும், கிரப்போத்கினும் புர்த்செவும் போன்றோர் வரையிலான எல்லாத் தோற்றுவாய்களிலிருந்தும் வரும் நீரெல்லாம் சேர்ந்து புரண்டோடும் பெரும் பெருக்கு இது.

மாருஷ்ய சமூக-ஜனநாயகவாதிகளாகிய நாமும் இந்தச் சித்தாந்தப் போக்கு குறித்து நமது நிலை என்னவென்பதை வரையறுக்க முயலுவோம். ஐரோப்பாவின் தொலைக் கிழக்கிலும் ஆசியாவில் ஒரு பெரும் பகுதியிலும் ஆதிக்க நிலையிலுள்ள ஒரு தேசிய இனத்தின் பிரதிநிதிகளாகிய நாம், தேசிய இனப் பிரச்சினையின் பிரம்மாண்ட முக்கியத்துவத்தை மறப்பது அழகாகாது. அதுவும் முக்கியமாய், ''பல தேசிய இனமக்களது சிறைக் கூடம்'' என்று பொருத்தமாகவே அழைக்கப்படும் ஒரு நாட்டில், இன்னும் குறிப்பாய் முதலாளித்துவமானது ஐரோப்பாவின் தொலைக் கிழக்கிலும் ஆசியாவிலும் சிறிதும் பெரிதுமான மிகப் பல ''புதிய'' தேசிய இனங்களை விழிப்புற்று எழச் செய்து உயிர்ப்பும் தன்னுணர்வும் பெற வைக்கும் ஒரு காலத்தில், ஜாரிஸ்டு முடியரசானது ஐக்கியப் பிரபுக்குலச் சபையின்[11] நலன்களுக்கு ஏற்பவும் குச்கோவ்கள், கிரெஸ்தோவ்நிகோவ்கள், தொல்கொருக்கவ்கள், குத்லெர்கள், ரோதிச்செவ்கள் ஆகியோரின் நலன்களுக்கு ஏற்பவும் தேசிய இனப் பிரச்சினைகள் பலவற்றுக்கும் ''தீர்வு காணும்'' விதத்தில் லட்சக் கணக்கில் மாருஷ்யர்களையும் ''ருஷ்யரல்லாதோரையும்'' படைக்கு அழைத்துள்ள ஒரு தருணத்தில் இதை நாம் மறக்கலாகாது.

வர்க்க உணர்வுகொண்ட மாருஷ்யப் பாட்டாளி வர்க்கத்தவர்களாகிய நமக்கு தேசியப் பெருமித உணர்ச்சி அன்

னியமானதா, என்ன? இல்லவே இல்லை! நமது மொழியையும் நமது நாட்டையும் நேசிப்பவர்கள் நாம்; இந்நாட்டின் உழைப்பாளிப் பெருந்திரளினரை (அதாவது இந்நாட்டு மக்களில் பத்தில் ஒன்பது பங்காளோரை) ஜனநாயக,சோஷலிச உணர்வு பெறும் நிலைக்கு உயர்த்துவதற்காக இயன்றது அனைத்தும் செய்துவருகிறவர்கள் நாம். ஜாரின் கொலை வெறியர்களாலும் பிரபுக்களாலும் முதலாளிகளாலும் நமது இன்னரும் தாயகத்துக்கு இழைக்கப்படும் அட்டூழியங்களையும் ஒடுக்குமுறையையும் இழிவையும் கண்டும் உணர்ந்தும் நெஞ்சு பொறுக்காது நாம் வேதனைப்படுகிறோம். இந்த அட்டூழியங்களுக்கு நம் மத்தியிலிருந்து, மாருஷ்யர்கள் மத்தியிலிருந்து காட்டப்படும் எதிர்ப்பைக் கண்டு பெருமிதம் கொள்கிறோம்; இதே மக்கள் மத்தியிலிருந்து ரதிஷெவும், டிசம்பரிஸ்டுகளும்[12], 1870ஆம் ஆண்டுகளது புரட்சிகர ரஸ்னசீந்த்சி வீரர்களும்[13] உருவாகி உதித்தெழுந்தது குறித்தும், மாருஷ்யத் தொழிலாளி வர்க்கம் வலிமை வாய்ந்த வெகுஜனப் புரட்சிக் கட்சி ஒன்றை 1905ல் உருவாக்கியது குறித்தும், மாருஷ்ய விவசாயிகள் ஜனநாயகத்தின் பக்கம் அணி திரண்டு மத குருமார்களையும் நிலப்பிரபுக்களையும் வீழ்த்த முற்பட்டிருப்பது குறித்தும் நாம் பெருமிதப்பட்டுக் கொள்கிறோம்.

புரட்சி இலட்சியத்துக்காகத் தம்வாழ்வை அர்ப்பணித்துக் கொண்ட மாருஷ்ய ஜனநாயகவாதி செர்னிஷேவ்ஸ்கி: ''இழிவுறும் தேசம், அடிமைகளது தேசம், உச்சியிலிருந்து அடிவரை—எங்கும் அடிமைகள்''[14] என்று அரை நூற்றாண்டுக்கு முன்பு கூறியதை நாங்கள் நினைவில் வைத்திருக்கிறோம். மாருஷ்ய அடிமைகள், வெளிப்படையாகவும் மறைவாகவும் அடிமைகளாய் (ஜாரிஸ்டு முடியாட்சி குறித்து அடிமைகளாய்) இருக்கும் இவர்களுக்கு இச்சொற்களை நினைவு கூர்வது பிடிக்கவில்லை. ஆனால் நம்முடைய அபிப்பிராயத்தில் இச்சொற்கள் நம் நாட்டின் மீதான மெய்யான பற்றுதலை, மாருஷ்ய மக்களின் பெருந் திரளினரிடையே புரட்சி மனோபாவம் இருக்கவில்லையே என்னும் வேதனை மிகுந்த பற்றுதலைக் குறிப்பவை. அக்காலத்தில் இந்தப் புரட்சி மனோபாவம் இருக்கவில்லை. தற்போதும் சொற்பமாகவே இருக்கிறது

என்றுலும், ஏற்கனவே இது உதித்தெழுந்துவிட்டது. மாருஷ்ய தேசிய இனமும் கூட புரட்சிகரமான ஒரு வர்க்கத்தைத் தோற்றுவித்திருக்கிறது என்பதால், இதுவும் கூட கொடுங் கொலைவெறித் தாண்டவங்களையும் வரிசையாய்த் தூக்கு மேடைகளையும் கொடுஞ் சிறைகளையும் பெரும் பஞ்சங்களை யும் மத குருமார்கள், ஜார்கள், நிலப்பிரபுக்கள், முதலாளி களுக்கு அடிபணியும் அடிமைப்புத்தியையும் மட்டுமின்றி, சுதந்திரத்துக்கும் சோஷலிசத்துக்குமான போராட்டத்தின் மாபெரும் முன்மாதிரிகளையும் மனித குலத்துக்கு வழங்கும் திறனுடையதாய் இருக்கிறது என்பதால் நம் நெஞ்சினுள் தேசியப் பெருமித உணர்வு ஊற்றெடுக்கின்றது.

நம் நெஞ்சினுள் தேசியப் பெருமித உணர்வு நிரம்பி யிருக்கிறது. எனவேதான் மிகவும் குறிப்பாய் நாம் அடிமைத்த னம் மலிந்த நமது சடந்த காலத்தை (நிலப்பிரபுக்கள் விவ சாயிகளைப் படைதிரட்டி ஹங்கேரி, போலந்து, பாரசீகம், சீனு ஆகிய நாடுகளின் சுதந்திரத்தை நசுக்குவதற்காக இட்டுச் சென்ற அக்காலத்தை) வெறுக்கின்ருேம்; அதேபோல இதே நிலப்பிரபுக்கள் முதலாளிகளுடைய துணையுடன் இன்று போலந்தையும் உக்ரேனியாவையும் அடக்குவதற்காகவும், பாரசீகத்திலும் சீனுவிலும் ஜனநாயக இயக்கத்தை நசுக்கு வதற்காகவும், நமது மாருஷ்யத் தேசியக் கவுரவத்துக்கு இழிவு உண்டாக்கும் ரமானவ்கள், போப்ரின்ஸ்கிகள், புரிஷ் கேவிச்சுகள் ஆகிய கும்பலைப் பலப்படுத்துவதற்காகவும் நம்மை ஒரு யுத்தத்தினுள் இழுத்துச் செல்லும் இந்த நிகழ் காலத்தையும் வெறுக்கின்ருேம். அடிமையாய்ப் பிறந்ததற் காக யாரையும் குறை சொல்ல முடியாதுதான்; ஆனுல் சுதந் திரத்துக்காகப் பாடுபடுவதை விட்டொழிப்பதோடு கூட தனது அடிமைத் தனத்துக்கு நியாயம் கூறி அதைப் புகழ்ந்து கொள்கிறவன் (உதாரணமாய், போலந்தும் உக்ரேனியாவும் பிறவும் அடக்கியொடுக்கப் படுவதை மாருஷ்யர்களது ''தாயகப் பாதுகாப்பு'' என்கிறவன்), வெட்கங்கெட்ட இழி பிறவியே ஆவான்; நியாயமாகவே இவன் மீது ஆத்திரமும் அருவருப்பும் வெறுப்புமே உண்டாகிறது.

''பிற தேசங்களை ஒடுக்கும் எந்தத் தேசமும் சுதந்திர

மாய் இருக்க முடியாது''[15] என்றனர், முரணற்ற பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டு ஜனநாயகத்தின் மகோன்னதப் பிரதிநிதிகளும் புரட்சிகரப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் போதனுசிரியர்கள் ஆகியோருமான மார்க்சும் எங்கெல்சும். தேசியப் பெருமிதம் மிகுந்த மாருஷ்யத் தொழிலாளர்களாகிய நாம் என்ன நேரிடினும் சுதந்திரமான, சுயேச்சையான, ஜனநாயகமான, குடியரசாய் அமைந்த, பெருமிதம் கொண்ட மாருஷ்யா வேண்டுமென விரும்புகிறேம், தனது அண்டைத் தேசத்தவர்களுடன் தன் உறவுகளை சமத்துவமெனும் மனித மாண்புக்குரிய கோட்பாட்டின் அடிப்படையில்—மாபெரும் ஒரு தேசத்துக்கு இழிவையே உண்டாக்கும் தனிச் சலுகையெனும் பிரபுத்துவக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் அல்ல — வகுத்துக் கொள்ளும் மாருஷ்யா வேண்டும் என்கிறேம். இதை நாம் விரும்புவதால்தான், நாம் கூறுகிறேம்: இருபதாம் நூற்றுண்டில், ஐரோப்பாவில் (ஐரோப்பாவின் தொலைக் கிழக்கே என்ருலுங்கூட) சொந்த தாயகத்தின் முடியாட்சியையும் நிலப் பிரபுக்களையும் முதலாளிகளையும், அதாவது நம் நாட்டின் படுமோசமான பகைவர்களை, புரட்சிகரமான எல்லா வழிகளிலும் எதிர்த்துப் போராடுவதை அன்றி வேறு எவ்விதமாகவும் ''தாய்நாட்டைப் பாதுகாப்பது'' சாத்தியமல்ல என்று கூறுகிறேம்;—எந்த யுத்தத்திலும் ஜாரிசத்தின் தோல்வியை—மாருஷ்யாவில் வாழ்வோரில் பத்தில் ஒன்பது பகுதியோருக்கு இதுவே குறைவான கேடாய் இருக்குமாதலால்—விரும்புவதை அன்றி, வேறு எவ்விதத்திலும் மாருஷ்யர்கள் ''தமது தாயகத்தைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள'' முடியாது என்கிறேம். ஏனெனில் ஜாரிசமானது இந்தப் பத்தில் ஒன்பது பகுதியோரைப் பொருளாதார, அரசியல் வழிகளில் ஒடுக்குகிறது என்பதோடு, பிற தேசங்களை அடக்கியொடுக்கவும் இந்த அவக்கேட்டைக் கபடமான, போலியான தேசபக்தத் தொடர்களால் மூடிமறைக்கவும் போதித்து இவர்களை மனச் சோர்வுற்றுச் சீர்கேடுறச் செய்கிறது; மானமிழந்து கேவலப்படச் செய்கிறது; கேடுகெட்ட இழியோராக்குகிறது.

ஜாரிசத்தை அன்னியில் அதன் கொடையின் கீழ் மற்றெரு வரலாற்றுச் சக்தி—அதாவது மாருஷ்ய முதலாளித்து

வம்—எழுந்து வலிமையுற்றுள்ளது, இது பெரும் பெரும் பிராந்தியங்களை எல்லாம் பொருளாதார வழியில் மத்தியத் துவப்படுத்தி ஒருசேர இணைத்து முன்னேற்றமான காரியங் கள் செய்வதாக ஆட்சேபம் கூறப்படலாம். ஆனால் இந்த ஆட்சேபணை நமது சோஷலிஸ்டு-தேசியவெறியர்களை மேலும் நிந்தனை செய்கிறதே அன்றி, இவர்களை மன்னித்து விட வில்லை. முன்பு லஸ்ஸால் ஆதரவாளர்களை[16] மார்க்ஸ் முடி யரசுவாத-பிரஷ்ய சோஷலிஸ்டுகள்[17] என்று அழைத்தது போல, நமது சோஷலிஸ்டு-தேசியவெறியர்களை நாம் ஜாரிஸ்டு-புரிஷ்கேவிச் சோஷலிஸ்டுகள் என்று அழைக்க வேண்டும். மாருஷ்ய ஆதிக்க-இன முதலாளித்துவத்துக்குச் சாதகமாகவும் நூற்றுக்கணக்கான சிறு தேசிய இனங்களுக்கு எதிராகவும் வரலாறு தீர்மானிக்கப் போகிறது என்பதாகவே வைத்துக்கொள்வோம். இது நடைபெற முடியாத ஒன்றல்ல, ஏனெனில் மூலதனத்தின் வரலாறு அனைத்துமே வன்முறைக் கும், கொள்ளைக்கும், இரத்தக் களரிக்கும் புன்மைக்கும் உரித் தான வரலாறுதான். எந்த விலை கொடுக்க நேர்ந்தாலும் சிறிய தேசிய இனங்கள் அப்படியே என்றென்றும் இருந்தாக வேண்டுமென்பதை நாங்கள் ஆதரிப்பவர்கள் அல்ல. **பிற நிலைமைகள் பொருத்தமாய் இருக்கையில்,** சந்தேகத்துக்கு இடமின்றி நாம் மத்தியத்துவத்தையே ஆதரிக்கிறோம்; நகரப்புற நடுத்தர மக்களது இலட்சியமாகிய கூட்டாட்சி உறவுகளை எதிர்க்கிறோம். ஆயினும் மேலே நாம் கொண்ட கற்பிதம் மெய்யாகிவிடும் போதும்கூட, முதலாவதாக, ரமானவ்-போப்ரின்ஸ்கி-புரிஷ்கேவிச் கும்பல் உக்ரேனியாவை யும் பிறவற்றையும் அடக்கியொடுக்க உதவுவது நம்முடைய வேலையல்ல, ஜனநாயகவாதிகளது வேலையல்ல (சோஷ லிஸ்டுகளது வேலையல்ல என்பதைக் கூறவே வேண்டிய தில்லை). பிஸ்மார்க் அவருக்குரிய ஜங்கர் பாணியில், முற் போக்கான வரலாற்றுப் பணியைச் செய்தார் என்றாலும், இந்தக் காரணத்தின் அடிப்படையில் பிஸ்மார்க்கை சோஷ லிஸ்டுகள் ஆதரிப்பது நியாயமே என்று வாதாட முற்படும் ஒருவர் அதியற்புத ''மார்க்சியவாதியாகவே'' இருப்பார்! தவிரவும், பிஸ்மார்க் பிறதேசங்களால் ஒடுக்கப்பட்டு வந்த

ஜெர்மானியர்களை, பிளவுண்டிருந்த ஜெர்மானியர்களை, ஒரு சேர இணைத்ததன் மூலம், பொருளாதார வளர்ச்சியைத் தூண்டிவிட்டார். ஆனுல் மாருஷ்யாவின் பொருளாதார சுபிட்சத்துக்கும் துரித வளர்ச்சிக்கும் தேவையாய் இருப்பது, பிற தேசிய இனங்கள் மீதான மாருஷ்ய ஒடுக்கு முறையிலிருந்து நாடு விடுவிக்கப்பட வேண்டுமென்பதே—இதுதான் பிஸ்மார்க்குகளாவதற்கு விரும்பும் உண்மை-ருஷ்யர்களைப் போற்றும் நம்மவர்கள் கவனியாது ஒதுக்கும் வேறுபாடு.

இரண்டாவதாக, மாருஷ்ய ஆதிக்க-இன முதலாளித்துவத்துக்குச் சாதகமாய் வரலாறு தீர்மானிக்கப் போகிறதெனில், முதலாளித்துவத்தால் தோற்றுவிக்கப்படும் கம்யூனிசப் புரட்சியின் தலைமையான உந்து விசையான மாருஷ்யப் பாட்டாளி வர்க்கத்துக்குள்ள சோஷலிசப் பாத்திரம் மேலும் கூடுதலாய் இருக்க வேண்டுமென்பதே அதிலிருந்து பெறப்படும் முடிவு. தேசிய இனங்களிடையே முழு நிறைவான சமத்துவமும் சோதரத்துவமும் நிலவுவதற்கான மனப்பான்மையில் தொழிலாளர்கள் நீடித்த போதம்பெறுதல் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சிக்கு அத்தியாவசியமாகும். ஆகவே, மாருஷ்யர்களால் ஒடுக்கப்படும் எல்லாத் தேசிய இனங்களது முழு நிறைச் சமத்துவத்தையும் சுயநிர்ணய உரிமையையும் உறுதியாகவும் முரணின்றியும் துணிவோடும் புரட்சிகர முறையில் ஆதரித்துச் செயல்பட வெகுஜனங்களுக்கு முறையான போதமளிக்கப்படுதல் மாருஷ்யப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் நலன்களுக்கு அவசியமாகும். மாருஷ்யத் தேசியப்பெருமித உணர்ச்சியின் நலன்கள் (அடிமைத்தனமான அர்த்தத்தில் அல்ல), மாருஷ்யப் பாட்டாளி வர்க்கத்தினருக்கும் (ஏனைய எல்லாப் பாட்டாளி வர்க்கத்தினருக்கும்) உரிய சோஷலிச நலன்களுடன் ஒன்றிவிடுகின்றன. எப்பொழுதும் நமக்கு முனுதாரணமாய்த் திகழ்பவர் மார்க்ஸ்தான். பல பத்தாண்டுகளாய் இங்கிலாந்தில் வாழ்ந்து பாதி-ஆங்கிலேயரான பின், பிரிட்டிஷ் தொழிலாளர்களுடைய சோஷலிச இயக்கத்தின் நலன்களுக்காக அயர்லாந்துக்குச் சுதந்திரமும் தேச சுயேச்சையும் வேண்டுமென்று மார்க்ஸ் கோரினுர்.

மேலே நாம் பரிசீலனை செய்த இரண்டாவது சந்தர்ப்பத்

தில், நமது உள்நாட்டுச் சோஷலிஸ்டு-தேசியவெறியர்களான பிளெஹானவும் ஏனையோரும் அவர்களுடைய தாயகத்துக்கு மட்டுமின்றி—அதாவது சுதந்திர, ஜனநாயக மாருஷ்யாவுக்கு மட்டுமின்றி— ருஷ்யாவில் வாழும் எல்லாத் தேசிய இனங்களது பாட்டாளி வர்க்கச் சோதரத்துவத்துக்கும்— அதாவது சோஷலிசத்துக்கும்—துரோகமிழைப்போராகி விடுவர்.

சொத்ஸியால்-டெமக்ராட், இதழ் *35*,
1914 டிசம்பர் *12*

நூல் திரட்டு,
தொகுதி *26*,
பக்கங்கள் *106-110*

ஐரோப்பிய ஐக்கிய நாடுகள் வேண்டும் எனும் முழக்கத்தைப் பற்றி

நம் கட்சியின் வெளிநாட்டுக் குழுக்களின் மாநாடு[18] ஒன்று ''ஐரோப்பிய ஐக்கிய நாடுகள்'' எனும் முழக்கம் பற்றிய பிரச்சினையை—அதன் பொருளாதார அம்சத்தைப் பற்றிப் பத்திரிகைகளில் விவாதம் நடக்கும் வரை—தள்ளிப் போடத் தீர்மானித்துவிட்டது என்று சொத்ஸியால்-டெமக்ராட்[19] பத்திரிகையின் இதழ் 40ல் அறிவித்தோம்.

நம் மாநாட்டில் இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றிய விவாதம் முற்றிலும் ஒரு சார்பான அரசியல் தன்மையே பெற்றிருந்தது. மத்தியக் கமிட்டியின் அறிக்கை இந்த முழக்கம் முற்றிலும் அரசியல் வகைப்பட்டது என்று வரையறுத்தது (''உடனடி அரசியல் முழக்கம்...'' என்று அதில் சொல்லப்படுகிறது) ஒருக்கால் இதற்கு ஓரளவுக்குக் காரணமாக இருக்கலாம். அது குடியரசு வகைப்பட்ட ஐரோப்பிய ஐக்கிய நாடுகள் எனும் முழக்கத்தை முன்வைத்தது மட்டுமல்ல; ''ஜெர்மனி, ஆஸ்திரியா, ருஷ்யா ஆகிய நாடுகளின் முடியரசுகளைப் புரட்சி மூலமாக வீழ்த்துவது என்று இல்லாத பொழுது'' இந்த முழக்கம் பொருளற்றது, பொய்யானது என்றும் குறிப்பாக வலியுறுத்தியது.

இந்த முழக்கத்தின் அரசியல் மதிப்பீட்டின் வரம்புகளுக்குள் நிறுத்தி இந்தப் பிரச்சினையை முன்வைப்பதை ஆட்சேபிப்பது—அதாவது, அது சோஷலிசப் புரட்சி முழக்கத்தை மறைக்கிறது, பலவீனப்படுத்துகிறது என்றெல்லாம் விவாதிப்பது—முற்றிலும் தவறாகும். உண்மையான ஜனநாயகத் தன்மையதான அரசியல் மாற்றங்கள், குறிப்பாக, அரசியல் புரட்சிகள், எப்போதும் எந்த சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைமைகளிலும்

சோஷலிசப் புரட்சி முழக்கத்தை மறைக்கவோ பலவீனப் படுத்தவோ முடியாது. மாறாக, அவை எப்போதும் அந்த சோஷலிசப் புரட்சியை மேலும் நெருங்கக் கொண்டு வரும், அதன் அடிப்படையை விரிவுபடுத்தும், சோஷலிசப் போராட் டத்தில் புதிது புதிதாகக் குட்டிமுதலாளித்துவப் பகுதிகளை யும் அரைப் பாட்டாளி வர்க்க மக்கள் திரள்களையும் இழுத்து விடும். மறு புறத்தில், சோஷலிசப் புரட்சியின் வழிப் போக் கிலே அரசியல் புரட்சிகள் தவிர்க்க முடியாதவையாகும். சோஷலிசப் புரட்சியைத் தனியொரு செய்கையாகக் கருதக் கூடாது. கொந்தளிப்பான அரசியல், பொருளாதார அதிர்ச்சி களும் மிகவும் தீவிரமான வர்க்கப் போராட்டமும் உள் நாட்டுப் போரும் புரட்சிகளும் எதிர்ப்புரட்சிகளும் கொண்ட காலப் பகுதியாகவே அதைக் கருத வேண்டும்.

குடியரசு வகைப்பட்ட ஐரோப்பிய ஐக்கிய நாடுகள் எனும் முழக்கம்—ருஷ்ய முடியரசைத் தலைமையாகக் கொண்ட மிகவும் பிற்போக்கான மூன்று ஐரோப்பிய முடி யரசுகளைப் புரட்சி மூலமாக வீழ்த்துவதோடு சேர்ந்து வரு மேயானால்—அரசியல் முழக்கம் என்கிற வகையில் அது முற்றிலும் வெல்லற்கரியதாகும். எனினும், அதே நேரத்தில் அதன் பொருளாதார உள்ளடக்கம், குறிபொருள் பற்றிய மிக முக்கியமான பிரச்சினை இருந்துவரத்தான் செய்கிறது. ஏகாதிபத்தியத்தின் பொருளாதார நிலைமைகளின் நோக்கு நிலையிலிருந்து பார்க்கும் போது—அதாவது, மூலதன ஏற்று மதி, மற்றும் காலனிகள் வைத்துக் கொண்டுள்ள ''நாகரிக மான'', ''முன்னேறிய'' அரசுகள் உலகத்தைப் பங்கு போட்டுக் கொண்டிருப்பது ஆகியவற்றின் நிலையிலிருந்து பார்க்கும் போது—ஐரோப்பிய ஐக்கிய நாடுகள் எனப் பட்டது முதலாளித்துவத்தின் கீழ் சாத்தியமற்றது அல்லது பிற்போக்கானது.

மூலதனம் சர்வதேசமயமாகிவிட்டது, ஏகபோகமயமாகி விட்டது. ஒரு சில பெரும் அரசுகள்—அதாவது, தேசங்களைப் பெருமளவில் கொள்ளையடித்து ஒடுக்கி வருவதில் வெற்றி பெற்றுவரும் அரசுகள்—உலகத்தைப் பங்குபோட்டுக் கொண்டுள்ளன. ஐரோப்பாவின் நான்கு பெரும் அரசுகளான

பிரிட்டன், பிரான்ஸ், ருஷ்யா, ஜெர்மனி ஆகியவற்றின் மொத்த மக்கள் தொகை 25 கோடியிலிருந்து 30 கோடி வரை ஆகும். அவற்றின் மொத்த நிலப் பரப்பு 70 லட்சம் சதுர கிலோமீட்டர் ஆகும். அவற்றின் வசமுள்ள காலனிகளின் மொத்த மக்கள்தொகை அநேகமாக 50 கோடி (49 கோடியே 45 லட்சம்), மொத்த நிலப் பரப்பு 6 கோடியே 46 லட்சம் சதுர கிலோமீட்டர்—அதாவது, அநேகமாக உலகத்தின் பரப்பில் பாதியாகும் (ஆர்க்டிக், அன்டார்க்டிக் பிரதேசங்கள் நீங்கலாக 13 கோடியே 30 லட்சம் சதுர கிலோமீட்டர்). இத்துடன் சீனு, துருக்கி, பாரசீகம் ஆகிய மூன்று ஆசிய நாடுகளையும் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள். ''விடுதலைப்'' போர் நடத்தி வருகிறதாகச் சொல்லும் ஜப்பான், ருஷ்யா, பிரிட்டன், பிரான்ஸ் என்கிற கொலைகாரர்கள் அந்த மூன்று ஆசிய நாடுகளை இன்று கொஞ்சங் கொஞ்சமாகத் துண்டாடி வருகிறுர்கள். அந்த மூன்று ஆசிய நாடுகளை அரைக்காலனிகள் என்று சொல்லலாம் (உண்மையிலே இன்று அவை 90 சதவீதத்துக்குக் காலனிகளே). அவற்றின் மொத்த மக்கள் தொகை 36 கோடி, மொத்த நிலப் பரப்பு 1 கோடியே 45 லட்சம் சதுர கிலோமீட்டர் (அநேகமாக ஐரோப்பாவைப் போல் ஒன்றரை மடங்கு பரப்புள்ளது).

மேலும், பிரிட்டனும் பிரான்சும் ஜெர்மனியும் வெளி நாடுகளில் 7,000 கோடி ரூபிளுக்குக் குறையாமல் முதலீடு செய்துள்ளன. இந்த வள்ளிசான தொகையிலிருந்து ''நியாயமான'' இலாபமாக வருடந்தோறும் 300 கோடி ரூபிளுக்கு அதிகமாகப் பெற்று வருகின்றன. இந்த வேலையைச் செய்து வரும் கோடீசுவரர்களின் தேசியக் கமிட்டிகளுக்கு அரசாங்கங்கள் என்று பெயராம்; அவற்றிடம் இராணுவப் படைகளும் கப்பற் படைகளும் உள்ளன; அவை அந்தக் கோடீசுவரர்களின் பிள்ளைகளுக்கும் உடன் பிறப்புக்களுக்கும் காலனிகளிலும் அரைக் காலனிகளிலும் வைசிராய் என்றும், கான்சல் என்றும், தூதர் என்றும், எல்லா வகைப்பட்ட அதிகாரிகள் என்றும், பாதிரிகள் என்றும் இரத்தம் உறிஞ்சும் பிற அட்டைகளாயும் வேலை போட்டுக் கொடுக்கின்றன.

இப்படித்தான் முதலாளித்துவத்தின் உச்ச வளர்ச்சி

சகாப்தத்தில் ஒரு சில பெரும் அரசுகள் உலக மக்கள் தொகையில் சுமார் 100 கோடி மக்களைக் கொள்ளையடிப்பது ஒழுங்கமைக்கப்பட்டுள்ளது. வேறெந்த ஒழுங்கமைப்பும் முதலாளித்துவத்தின் கீழ் சாத்தியமில்லை. காலனிகளையும் ''செல்வாக்கு மண்டலங்களையும்'' மூலதன ஏற்றுமதியையும் கைவிடுவதா? அது சாத்தியம் என்று நினைக்கிறவன், ஞாயிறு தோறும் பணக்காரர்களிடம் கிறித்தவ மதத்தின் உயரிய கோட்பாடுகளைப் பற்றிப் பிரச்சாரம் செய்து லட்ச லட்சமாக இல்லாவிட்டாலும் சில நூறுகளையாவது ஏழைகளுக்குக் கொடுங்கள் என்று உபதேசிக்கும் பாதிரியின் தரத்துக்குத் தாழ்ந்துவிடுகிறவன் என்றே பொருள்.

முதலாளித்துவத்தின் கீழ் ஐரோப்பிய ஐக்கிய நாடுகள் என்பது காலனிகளைப் பங்குபோடுவதற்குரிய உடன்பாடு என்பதற்குச் சமம். ஆனல், முதலாளித்துவத்தின் கீழ் பலப் பிரயோகத்தைத் தவிர பங்குபோடுவதற்கான வேறெந்த அடிப்படையும் கோட்பாடும் சாத்தியமில்லை. ஒரு கோடீசுவரன் ஒரு முதலாளித்துவ நாட்டின் ''தேசிய வருமானத்தை'' ''போட்ட மூலதனத்துக்குத்'' தகவுப் பொருத்தமாக அல்லாமல் (போனசையும் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள், அப்போதுதான் மிகப் பெரிய மூலதனம் தன்னுடைய பங்குக்கு மேலாகவே பெறக் கூடும்) யாருடனும் பங்கிட்டுக் கொள்ள முடியாது. முதலாளித்துவம் என்பது உற்பத்திச் சாதனங்களில் தனியுடைமையாகும், உற்பத்தியில் அராஜகமாகும். அப்படிப்பட்ட அடிப்படையில் வருமானத்தை ''நியாயமாகப்'' பிரித்துக் கொடுப்பதைப் பற்றிப் பேசுவது புரூதோனியமாகும்[20], முட்டாள்தனமான அற்பவாதமாகும். ''பலத்துக்குத் தகவுப் பொருத்தமாயல்லாமல்'' வேறு விதத்தில் பங்கீடு செய்து கொள்ள முடியாது; மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சியின் போக்கில் பலம் மாறுகிறது. 1871ஐத் தொடர்ந்து ஜெர்மனியின் பலப் பெருக்கத்தின் விகிதம் பிரான்சை விட, பிரிட்டனை விட மூன்று நான்கு மடங்கு வேகமாக இருந்தது, ஜப்பானுடையது ருஷ்யாவை விட சுமார் பத்து மடங்கு வேகமாக இருந்தது. ஒரு முதலாளித்துவ அரசின் உண்மையான பலத்தைச் சோதிப்பதற்குப் போர்

தவிர வேறு வழி ஒன்றும் கிடையாது, இருக்கவும் முடியாது. போர் தனியுடைமையின் அடிப்படைகளுடன் முரண்படவில்லை—மாறாக, அது அந்த அடிப்படைகளின் நேரடியான, தவிர்க்க முடியாத விளைவேயாகும். முதலாளித்துவத்தின் கீழ் தனித்தனி தொழிலமைப்புகளின், தனித்தனி அரசுகளின் சீரான பொருளாதார வளர்ச்சி என்பது சாத்தியமில்லை. முதலாளித்துவத்தின் கீழ், தொழிலில் நெருக்கடிகளும் அரசியலில் போர்களும் எனும் வழியிலல்லாமல் காலத்துக்குக் காலம் குலைக்கப்படும் சமநிலையை மீண்டும் நிலைநிறுத்துவதற்கு வேறுவழி கிடையாது.

உண்மைதான், முதலாளிகளிடையே, அரசுகளிடையே தற்காலிகமான உடன்பாடுகள் சாத்தியமே. இந்த அர்த்தத்தில் ஐரோப்பிய முதலாளிகளிடையே உடன்பாடு என்கிற வகையில் ஐரோப்பிய ஐக்கிய நாடுகள் என்பது சாத்தியமே... ஆனால் எந்த நோக்கத்திற்காக? ஐரோப்பாவில் சோஷலிசத்தைக் கூட்டாகச் சேர்ந்து நசுக்குவதற்காக, ஜப்பானுக்கும் அமெரிக்காவுக்கும் எதிராகக் கூட்டாகச் சேர்ந்து காலனிக் கொள்ளையைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக. தற்போதைய காலனிப் பிரிவினையில் ஜப்பானும் அமெரிக்காவும் தங்களுக்குரிய பங்கு கிடைக்காத படி வஞ்சிக்கப்பட்டுள்ளன; இப்போது கிழடுதட்டி வரும் பிற்பட்ட நிலையில் உள்ள முடியரசுவாத ஐரோப்பாவை விட சென்ற ஐம்பது ஆண்டுகளில் அமெரிக்கா, ஜப்பான் ஆகியவற்றின் பலம் அளவிடற்கரிய வேகத்துடன் வளர்ந்திருக்கிறது. அமெரிக்காவுடன் ஒப்பு நோக்கும்போது மொத்தத்தில் ஐரோப்பா பொருளாதாரத் தேக்கத்தையே குறிக்கிறது. தற்காலத்திய பொருளாதார அடிப்படையில், அதாவது முதலாளித்துவத்தின் கீழ், ஐரோப்பிய ஐக்கிய நாடுகள் என்பது மேலும் விரைவாக நடைபெறும் அமெரிக்காவின் வளர்ச்சியைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்குப் பிற்போக்குச் சக்திகள் ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் அமைப்பைத்தான் குறிக்கும். ஜனநாயகம் சோஷலிசம் எனும் இலட்சியங்களை ஐரோப்பாவுடன் மட்டும் இணைத்துப் பேசி வந்த காலம் மலையேறிவிட்டது.

உலக ஐக்கிய நாடுகள் (ஐரோப்பிய நாடுகள் மட்டுமல்ல)

என்பதுதான்—கம்யூனிசத்தின் முழுமையான வெற்றியானது, ஜனநாயக வகைப்பட்டது உள்ளிட்ட அரசு அனைத்தும் முற்றாக மறைந்துவிடச் செய்யும் காலம் வரும் வரை—நாம் சோஷலிசத்துடன் இணைத்துப் பேசும் தேசங்களின் ஒருமைப்பாட்டுக்கும் சுதந்திரத்துக்கும் வாய்த்த அரசு வடிவமாகும். இருந்தாலும், ஒரு தனி முழக்கம் என்கிற வகையில் உலக ஐக்கிய நாடுகள் என்பது சரியாக இராது. முதற் காரணம், அது சோஷலிசத்துடன் ஒன்று கலந்துவிடுகிறது, இரண்டாவது காரணம், அம்முழக்கம் ஒரு தனி நாட்டில் சோஷலிசம் வெற்றி பெறுவது சாத்தியமில்லை எனும் தவறான கருத்தை உண்டாக்கிவிடலாம், மேலும் அப்படிப்பட்ட நாட்டுக்கும் மற்ற நாடுகளுக்கும் இடையேயுள்ள உறவுகளைப் பற்றித் தவறான கருத்துக்களையும் உண்டாக்கிவிடலாம்.

ஏற்றத் தாழ்வான பொருளாதார, அரசியல் வளர்ச்சி முதலாளித்துவத்தின் கட்டாய விதியாகும். எனவே, முதலில் சில முதலாளித்துவ நாடுகளிலோ ஒரு தனி நாட்டிலோ சோஷலிசம் வெற்றி பெறுவது சாத்தியமே. அந்த நாட்டின் வெற்றி வாகை சூடிய பாட்டாளி வர்க்கம் முதலாளிகளின் தனியுடைமையைப் பறித்துவிட்டுத் தங்களுடைய சொந்த சோஷலிச உற்பத்தியை ஒழுங்கமைத்த பின் பாக்கியிருக்கும் முதலாளித்துவ உலகத்துக்கு எதிரே எழுந்து நிற்கும்—மற்ற நாடுகளிலுள்ள ஒடுக்கப்பட்ட வர்க்கங்களைத் தன்னுடைய இலட்சியத்தின் பால் ஈர்த்து வரும், அந்நாடுகளில் முதலாளிகளுக்கு எதிராகப் புரட்சியெழுச்சிகளைக் கிளப்பிவிடும் தேவைப்பட்டால் சுரண்டும் வர்க்கங்களையும் அவர்களின் அரசுகளையும் எதிர்த்து ஆயுத பலத்தையும் பயன்படுத்தும். முதலாளி வர்க்கத்தை வீழ்த்துவதில் பாட்டாளி வர்க்கம் வெற்றி பெற்றுள்ள சமுதாயத்தின் அரசியல் வடிவம் ஜனநாயகக் குடியரசாக இருக்கும்; அது அந்தந்த நாட்டின் அல்லது நாடுகளின் பாட்டாளி வர்க்கச் சக்திகளை இன்னும் சோஷலிசத்தின் பக்கம் வராமலிருக்கும் அரசுகளுக்கு எதிராக மேன்மேலும் ஒன்றுகுவித்து வரும். ஒடுக்கப்பட்டவர்க்கத்தின், பாட்டாளி வர்க்கத்தின், சர்வாதிகாரம் இல்லாமல்

வர்க்கங்களை ஒழிப்பது சாத்தியமில்லை. பிற்பட்ட அரசுகளை எதிர்த்து சோஷலிசக் குடியரசுகள் ஏறக்குறைய நீண்ட, விடாப்பிடியான போராட்டம் நடத்தாமல் சோஷலிசத்தில் தேசங்களின் சுதந்திரமான ஒன்றியம் என்பது சாத்தியமில்லை.

இக்காரணங்களுக்காகத்தான், ருஷ்யாவின் சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சியின் வெளிநாட்டுக் குழுக்களின் மாநாட்டில் திரும்பத் திரும்ப விவாதித்த பிறகும், அந்த மாநாட்டைத் தொடர்ந்தும் ஐரோப்பிய ஐக்கிய நாடுகள் வேண்டும் எனும் முழக்கம் தவறு என்று மத்தியப் பத்திரிகையின் ஆசிரியர்கள் முடிவு செய்துள்ளனர்.

சொத்ஸியால்-டெமக்ராட், இதழ் *44*,
1915 ஆகஸ்டு *23*

நூல் திரட்டு,
தொகுதி *26*,
பக்கங்கள் *351-355*

ஐரோப்பிய ஐக்கிய நாடுகளுக்காக
என்ற கோஷம் பற்றி

ரு. ச. ஜ. தொ. கட்சியின் மத்தியக் கமிட்டி வெளியிட்ட போர் மீதான அறிக்கை குறித்து "சொத்ஸியால்-டெமக்ராட்" ஆசிரியப் பகுதி விமர்சனக் குறிப்பு

மத்தியக் கமிட்டியின் அறிக்கை முன்வைத்துள்ள ஐரோப்பிய ஐக்கிய நாடுகளுக்கான கோரிக்கையும் அதைத் தொடர்ந்து ருஷ்யா, ஆஸ்திரியா மற்றும் ஜெர்மனியின் மன்னராட்சிகளை வீழ்த்தும் படி கோரும் அறைகூவலும் காவுத்ஸ்கியும் மற்றவர்களும் இந்தக் கோஷத்தை சாத்துவீக முறையில் வியாக்கியானம் செய்வதில் இருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டதாகும்.

நமது கட்சியின் மத்திய ஏடான *Sotsial Demokrat*, இதழ் 44 ஐரோப்பிய ஐக்கிய நாடுகளுக்கான கோஷத்தின் பொருளாதாரப் பிழைத்தன்மையினை நிரூபித்துக் காட்டும் ஒரு தலையங்கப் பகுதியை வெளியிட்டுள்ளது*. ஒன்று, இந்தக் கோரிக்கை முதலாளித்துவத்தின் கீழ் செயல்படுத்தப்பட முடியாது, காரணம் இது தனிப்பட்ட நாடுகளுக்கிடையே காலனிகளையும் செல்வாக்கு மண்டலங்களையும் பிரிவினை செய்து ஒரு திட்டமிட்ட உலகப் பொருளாதாரம் நிறுவப் படுவதை முன்னனுமானிக்கிறது. அல்லது, இது ஒரு பிற்போக்கான கோஷம், காலனிகளை ஒடுக்குவதையும், ஜப்பான் மற்றும் அமெரிக்கா போன்ற அதிக விரைவில் வளர்ச்சியடைந்து வரும் நாடுகளைக் கொள்ளையடிப்பதையும் தனது நோக்க

---

* இத்தொகுதியின் பக்கங்கள் 28-34 பார்க்க.— (ப-ர்.)

மாக்கிய ஐரோப்பிய மகா வல்லரசுகளின் தற்காலிக ஒன்றியத்தைக் குறிக்கும்.

1915 ஆகஸ்டில் எழுதியது
சோஷலிசமும் போரும் என்ற பிரசுரத்தில் வெளியிடப்பட்டது, சொத்ஸியால்-டெமக்ராட் ஆசிரியர் குழுவால் 1915 ஆகஸ்டில் ஜினீவாவில் வெளியிடப்பட்டது.

நூல் திரட்டு, தொகுதி 26, பக்கம் 356

ஏகாதிபத்தியம்—முதலாளித்துவத்தின் உச்ச கட்டம்

(பலரும் படிப்பதற்குரிய விளக்கவுரை)

முகவுரை[21]

இங்கு வாசகர்களுக்கு அளிக்கப்படுகிற இந்தப் பிரசுரம் 1916ஆம் ஆண்டின் வசந்தத்தில் ஜூரிக்கில் நான் எழுதியதாகும். அங்கே நான் வேலை செய்ய வேண்டியிருந்த நிலைமைகளில், பிரெஞ்சு, ஆங்கில வெளியீடுகளின் பற்றாக்குறையினாலும், ருஷ்ய வெளியீடுகளின் கடுந் தட்டுப்பாட்டினாலும் இயல்பாகவே ஓரளவு அல்லலுற்றேன். ஆயினும், ஏகாதிபத்தியத்தைப் பற்றிய தலையாய ஆங்கில நூலாகிய ஜா. ஆ. ஹாப்ஸனின் புத்தகத்துக்கு உரியதான என் கருத்துப்படி அளிக்கப்பட வேண்டிய முழு கவனத்தையும் அளித்து நான் அந்நூலைப் பயன்படுத்திக் கொண்டேன்.

ஜாராட்சியின் தணிக்கை முறையைக் கருத்தில் கொண்டே இந்தப் பிரசுரத்தை எழுதினேன். ஆகவே, மெய் விவரங்களைப் பற்றிய முழுக்க முழுக்கத் தத்துவார்த்தப் பகுத்தாய்வுக்கு, குறிப்பாகப் பொருளாதாரப் பகுத்தாய்வுக்கு அப்பால் செல்லாமல் என்னைக் கண்டிப்பாகக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்துக்கு உள்ளானது மட்டுமின்றி, அரசியல் குறித்து அவசியம் கூறியாக வேண்டிய ஒருசிலவற்றையுங்கூட மிகுந்த எச்சரிக்கை உணர்வுடன், ஜாடைமாடையாக, மறைபொருளான மொழியில்—கேடுகெட்ட ஈசாப் மொழியில்—''சட்டபூர்வமான'' நூலை எழுதுவதற்காகப் பேனாவைப் பிடிக்கும் புரட்சியாளர்கள் எல்லோரையும் கைக்கொள்ளும்படி ஜார் ஆட்சி நிர்ப்பந்தம் செய்த அம்மொழியில், நான் வகுத்தளிக்க வேண்டியிருந்தது.

ஜார் ஆட்சியின் தணிக்கை முறை காரணமாக இப்பிரசுரத்தில் திரித்தும், குறுக்கப்பட்டும், இரும்பு இடுக்கியில்

வைத்து நெரிக்கப்பட்டும் உள்ள வாசகங்களைச் சுதந்திர மான இந்த நாட்களில் திரும்பவும் படித்துப் பார்க்கையில் வேதனையாக இருக்கிறது. ஏகாதிபத்தியக் காலகட்டம் சோஷலிசப் புரட்சியின் தறுவாயாகும், சமூக-தேசியவெறி யானது (சொல்லில் சோஷலிசமும் செயலில் தேசியவெறி யும்) சோஷலிசத்துக்கு அறவே துரோகமிழைத்து முதலாளித் துவ வர்க்கத்தின் தரப்புக்கு முழுமையாகத் துறந்தோடிவிடு வதாகும், தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்தில் ஏற்பட்ட இந்தப் பிளவு ஏகாதிபத்தியத்தின் எதார்த்தப் புறநிலைமைகளுடன் இணைந்தது ஆகும் என்பன போன்ற உண்மைகளை நான் ''அடிமை'' மொழியில் எடுத்துரைக்க வேண்டியிருந்தது. ஆகவே, இவற்றில் அக்கறை கொண்டுள்ள வாசகரை, *1914—1917*ல் வெளிநாடுகளில் நான் எழுதிய கட்டுரைகளைப் படிக்கும்படிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், இவற்றின் புதிய பதிப்பு ஒன்று சீக்கிரம் வெளிவரப் போகிறது. பக்கங்கள் 119-20ல்* உள்ள ஒரு வாசகம் தனிக் கவனத்துக்கு உரியதாகும். பிரதேசக் கைப்பற்றல்கள் பற்றிய பிரச்சினையில் முதலாளி களும் அவர்களது தரப்புக்கு ஓடி விட்ட சமூக-தேசிய வெறியர்களும் (இவர்களைத்தான் காவுத்ஸ்கி இத்தனை நிலை தடுமாற்றத்துடன் எதிர்க்கிறார்) எப்படி வெட்கமின்றிப் புளுகுகிறார்கள் என்பதை, **தங்களது** முதலாளிகள் பிரதேசங் களைக் கைப்பற்றுவதை இவர்கள் எப்படி வெட்கமில்லாமல் **திரையிட்டு மறைக்கிறார்கள்** என்பதைத் தணிக்கையாளருக்கு ஏற்புடைய மறைமுகமான பாணியில் வாசகர்களுக்குக் காட்டும் பொருட்டு, நான் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டு ஓர் எடுத்துக் காட்டாகக் குறிப்பிட்டேன்—ஜப்பானை! கவனமான வாசகர் ஜப்பானுக்குப் பதிலாக ருஷ்யா என்றும், கொரியாவுக்குப் பதிலாக பின்லாந்து, போலந்து, கூர்லந்து, உக்ரைன், ஹீவா, பொக்காரா, எஸ்த்தோனியா அல்லது மாருஷ்யர்களல்லாத பிற இனத்தோர் வசிக்கும் ஏனைய பிராந்தியங்கள் என்றும் எளிதில் மாற்றிக் கொள்வார்.

---

* இப்புத்தகத்தில் 225-226ஆம் பக்கத்தைப் பார்க்க வும்.—ப-ர்.

அடிப்படைப் பொருளாதாரப் பிரச்சினையை, அதாவது ஏகாதிபத்தியத்தின் பொருளாதார சாராம்சத்தைப் பற்றிய பிரச்சினையை வாசகர்கள் புரிந்து கொள்ள இந்தப் பிரசுரம் உதவும் என்று நம்புகிறேன்; இந்தப் பிரச்சினையை ஆராய்ந்து அறிந்து கொள்ளாமல், தற்கால யுத்தத்தையும் தற்கால அரசியலையும் புரிந்து கொள்ளவும் முடியாது, மதிப்பீடு செய்யவும் முடியாது.

ஆசிரியர்

பெத்ரோகிராத், 1917, ஏப்ரல் 26

பிரெஞ்சு ஜெர்மன் பதிப்புகளின் முகவுரை[22]

1

ருஷ்யப் பதிப்பின் முகவுரையில் கூறப்பட்டது போல, இந்தப் பிரசுரம் ஜாராட்சியின் தணிக்கை முறையைக் கருத்தில் கொண்டு 1916ல் எழுதப்பட்டது. தற்போது என்னுல் முழு வாசகத்தையும் திருத்த முடியவில்லை; திருத்துவது உசிதமும் அல்ல எனலாம். ஏனென்ருல் மறுக்க முடியாத முதலாளித்துவ புள்ளிவிவரச் சுருக்கத் தொகுப்புகளையும், எல்லா நாடுகளையும் சேர்ந்த முதலாளித்துவ அறிஞர்களாலும் ஒப்புக்கொள்ளப்படும் செய்திகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு, இருபதாம் நூற்ருண்டின் ஆரம்பத்தில், அதாவது முதல் உலக ஏகாதிபத்திய யுத்தத்தின் தறுவாயில், உலக முதலாளித்துவ அமைப்பை அதன் சர்வதேச உறவு முறைகளில் காட்டும் ஒரு தொகுப்புச் சித்திரத்தை அளிப்பதே இப்புத்தகத்தின் பிரதான நோக்கமாக இருந்தது, இன்றும் இருக்கிறது.

அனேகமாய் முழுமொத்த அளவில் கம்யூனிஸ்டுகள் அண்மையில் கைது செய்யப்பட்டுவிட்ட பிறகும், உதாரணமாக இன்றைய அமெரிக்கா அல்லது பிரான்சில், கம்யூனிஸ்டுகளிடம் இன்னமும் எஞ்சியிருக்கும் அற்பசொற்ப சட்டபூர்வ வாய்ப்புகளையும் கூட, சமூக-அமைதிவாதிகளது கருத்தோட்டங்களும் ''உலக ஜனநாயகம்'' பற்றியதான நம்பிக்கைகளும் முழுக்க முழுக்க பொய்யாகுமென்று விளக்கும் பொருட்டு உபயோகித்துக் கொள்வது சாத்தியம் மற்றும் இன்றியமையாததுமாகும். இதனை ஜாராட்சியின்

தணிக்கையாளரது கருத்துப்படிச் சட்டபூர்வமான வெளியீடாகிய இந்தப் பிரசுரத்தை உதாரணமாகக் கொண்டு, ஐயமற உணர்ந்து கொள்வது முன்னேறிய முதலாளித்துவ நாடுகளிலுள்ள கம்யூனிஸ்டுகள் பலருக்கும் ஓரளவு பயனுள்ளதாகவே இருக்கும். தணிக்கை செய்யப்பட்ட இந்தப் பிரசுரத்தில் சேர்க்கப்பட வேண்டியவற்றில் அத்தியாவசியமானவற்றை இந்த முகவுரையில் எடுத்துரைக்க முயற்சி செய்கிறேன்.

2

*1914-18*ஆம் ஆண்டுகளது யுத்தமானது இரு தரப்பினர் சம்பந்தமாகவும் ஓர் ஏகாதிபத்திய (அதாவது, பிரதேசக் கைப்பற்றலுக்கும் சூறையாடலுக்குமான கொள்ளைக்கார) யுத்தமாகும், உலகைப் பாகப் பிரிவினை செய்து கொள்வதற்கும், காலனிகள், நிதி மூலதனத்தின் ''செல்வாக்கு மண்டலங்கள்'' முதலியவற்றைப் பங்கீடும் மறுபங்கீடும் செய்து கொள்வதற்குமான யுத்தமாகும் என்பது இப்பிரசுரத்தில் நிரூபித்துக் காட்டப்படுகிறது.

யுத்தத்தின் உண்மையான சமூக, அல்லது துல்லியமாகச் சொல்வதெனில், மெய்யான வர்க்க இயல்பின் நிரூபணமானது, யுத்தத்தின் ராஜதந்திர வரலாற்றில் அல்ல, போரிட்ட எல்லா நாடுகளிலுமான ஆளும் வர்க்கங்களது எதார்த்த நிலையின் பகுத்தாய்வில்தான் இயற்கையாகவே காணக் கிடக்கிறது. இந்த எதார்த்த நிலையைச் சித்திரிப்பதற்கு உதாரணங்களையோ, தனிப்பட்ட புள்ளிவிவரங்களையோ எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது (சமூக வாழ்வின் நிகழ்வுகள் மிதமிஞ்சி சிக்கல் வாய்ந்தனவாய் இருப்பதன் காரணமாக, உதாரணங்களையோ, தனிப்பட்ட புள்ளிவிவரங்களையோ எத்தனை வேண்டுமானாலும் தேர்வு செய்து எந்த முன் கூற்றையும் நிரூபிப்பது எப்பொழுதும் சாத்தியமே); மாறாக, போரிட்ட எல்லா நாடுகளின், அனைத்து உலகின் பொருளாதார வாழ்வினது அடிப்படைகள் சம்பந்தப்பட்ட எல்லாப் புள்ளிவிவரங்களையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

மறுக்க முடியாத இத்தகைய தொகுப்புப் புள்ளிவிவரங் களேத்தான், 1876லும் 1914லும் உலகம் பங்கிடப்பட்டதையும் (அத்தியாயம் 6), 1890லும் 1913லும் உலகின் ரயில் பாதைகள் பாகப் பிரிவினே செய்யப்பட்டதையும் (அத்தியா யம் 7) விவரிக்கையில் நான் எடுத்தாண்டேன். ரயில்பாதை கள்தான் நிலக்கரி, இரும்பு, எஃகு ஆகிய அடிப்படை முத லாளித்துவத் தொழில்களின் ஒட்டுமொத்தமாகும்; உலக வாணிபத்தின், முதலாளித்துவ-ஜனநாயக நாகரிகத்தின் வளர்ச்சியினது ஒட்டுமொத்தமும் மிகவும் எடுப்பான குறியீடு மாகும். ரயில்பாதைகள் பெருந்தொழில்களுடனும் ஏக போகங்களுடனும் சிண்டிக்கேட்டுகளுடனும் கார்ட்டல்களுட னும் டிரஸ்டுகளுடனும் வங்கிகளுடனும் நிதியாதிக்கக் கும் பலுடனும் எவ்வாறு இணைப்பு கொண்டுள்ளன என்பது புத்த கத்தின் முந்திய அத்தியாயங்களில் காண்பிக்கப்படுகிறது. ரயில்பாதைகளின் ஏற்றத்தாழ்வான வினியோகம், அவற்றின் ஏற்றத்தாழ்வான வளர்ச்சி—இது உலகு தழுவிய அளவில் தற்கால ஏகபோக முதலாளித்துவத்தின் தொகுப்புரையாக அமைகிறது எனலாம். இத்தகைய பொருளாதார அமைப் பில், உற்பத்திச் சாதனங்களில் தனியார் உடைமை நீடிக்கும் வரை ஏகாதிபத்திய யுத்தங்கள் கண்டிப்பாகத் தவிர்க்க முடியாதவை என்பதை இந்தத் தொகுப்புரை நிரூபிக்கிறது.

ரயில்பாதைகள் போடுவது ஒரு சாதாரணமான, இயற் கையான, ஜனநாயக, கலாசார, நாகரிக வளர்ச்சிக்குரிய முயற்சியாகவே தோன்றுகிறது: முதலாளித்துவ அடிமை வாழ்வைக் கவர்ச்சியான வண்ணங்களில் தீட்டிக் காட்டுவதற் காகக் காசு கொடுத்து அமர்த்தப்பட்டிருக்கும் முதலாளித் துவப் பேராசிரியர்களின் கருத்துப்படியும், குட்டிமுதலாளித் துவ அற்பர்களின் கருத்துப்படியும் அது இவ்வாறேதான் இருக்கிறது. ஆனல் உண்மையில், ஆயிரக்கணக்கான வெவ் வேறு குறுக்குப் பின்னல்களேக் கொண்டு உற்பத்திச் சாதனங் களிலான தனியார் உடைமையுடன் இந்த முயற்சிகளேப் பிணேத்துக் கட்டுகின்ற முதலாளித்துவ இழைகள், ஆயிரம் கோடி மக்களே (காலனிகளிலும், அரைக் காலனிகளிலும்) அதாவது சார்பு நாடுகளில் வாழும் பாதிக்கும் மேற்பட்ட

உலக மக்கள் தொகையினரையும் ''நாகரிக'' நாடுகளில் மூலதனத்தின் கூலி அடிமைகளாக இருப்போரையும் நசுக்கு வதற்கான கருவியாக ரயில்பாதை நிர்மாணத்தை மாற்றி விட்டன.

சிறு உடைமையாளர்களது உழைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட தனியார் உடைமை, தடையில்லாப் போட்டி, ஜன நாயகம்—தொழிலாளிகளையும் விவசாயிகளையும் ஏமாற்று வதற்காக முதலாளிகளும் அவர்களது பத்திரிகைகளும் கையாளுகின்ற இந்தக் கவர்ச்சித் தொடர்கள் எல்லாம் மிகப் பழங் காலத்துக்குரியவை ஆகிவிட்டன. உலகின் மிகப் பெரும் பகுதி மக்களை ஒரு சில ''முன்னேறிய'' நாடுகள் காலனியாதிக்க ஒடுக்குமுறைக்கும் நிதித்துறை நசுக்குதலுக் கும் உள்ளாக்கும் உலக அமைப்பாக முதலாளித்துவம் வளர்ந்து விட்டது. இந்தக் ''கொள்ளையை'' முழுநிறை ஆயுதம் தரித்த வலுமிக்க இரண்டு அல்லது மூன்று உலகக் கொள்ளைக்காரர்கள் (அமெரிக்கா, கிரேட் பிரிட்டன், ஜப்பான்) தமக்கிடையே பங்கிட்டுக் கொள்கிறார்கள்; இவர்கள் **தமது** கொள்ளையைப் பாகப் பிரிவினை செய்து கொள்வதற்காக நடத்தும் **தமது** யுத்தத்தினுள் அனைத்து உலகையும் இழுத்து விடுகிறார்கள்.

3

முடியாட்சி ஜெர்மனி திணித்த பிரேஸ்த்-லிட்டோவ்ஸ்க் சமாதான உடன்படிக்கையும்,[23] பிறகு ''ஜனநாயகக்'' குடியரசுகளாகிய அமெரிக்காவும் பிரான்சும், ''சுதந்திர'' இங்கிலாந்தும் திணித்த இதனிலும் அதிக மிருகத்தனமான, வெறுக்கத்தக்கதான வெர்சேய் உடன்படிக்கையும்[24] மனித குலத்துக்கு மிகவும் பயனுள்ள ஒரு சேவையைச் செய்திருக் கின்றன. அதாவது, அமைதிவாதிகள் என்றும் சோஷலிஸ்டு கள் என்றும் சொல்லிக் கொண்டு, ''வில்சனிசத்தை''[25] மெச்சிப் புகழ்ந்து, சமாதானமும் சீர்திருத்தங்களும் ஏகாதி பத்தியத்தின்கீழ் சாத்தியமே என்று வலியுறுத்திய ஏகாதிபத் தியக் கூலி எழுத்தாளர்களையும், மற்றும் குட்டிமுதலாளித் துவ பிற்போக்கர்களையும் இவை அம்பலப்படுத்தின.

மிகப் பெரும் பகுதி கொள்ளையைப் பெறப்போவது பிரிட்டிஷ் நிதிக் கொள்ளையர் குழுவா அல்லது ஜெர்மானிய நிதிக் கொள்ளையர் குழுவா என்பதை முடிவு செய்வதற்காக நடைபெற்ற இந்த யுத்தத்தில் கோடிக்கணக்கானோர் மடியவும் முடமாகவும் நேர்ந்ததும், மேற்கூறிய இரண்டு "சமாதான உடன்படிக்கைகளும்", முதலாளித்துவ வர்க்கத்தால் மிதிக்கப்பட்டும் ஒடுக்கப்பட்டும் ஏமாற்றப்பட்டும் மடையர்களாக்கப்பட்டும் வரும் லட்சக்கணக்கான, கோடிக்கணக்கான மக்களின் கண்களை என்றும் காணாத வேகத்தில் திறந்து விடுகின்றன. இவ்விதம், யுத்தத்தால் எங்கும் ஏற்பட்ட நாசத்திலிருந்து உலகு தழுவிய அளவில் புரட்சிகர நெருக்கடி எழுந்து வருகிறது, இதன் கட்டங்கள் எவ்வளவு தான் நீண்டவையாகவும் கடினமானவையாகவும் இருப்பினும் இந் நெருக்கடி ஒரு பாட்டாளிப் புரட்சியிலும் அதன் வெற்றியிலும் தவிர வேறு வகையில் முடிவுற முடியாது.

1912ல் இரண்டாவது அகிலம் பாஸெல் அறிக்கையை வெளியிட்டது. பொதுப்பட யுத்தத்தைப் பற்றிய மதிப்பீட்டை அல்ல (யுத்தங்கள் பலவகைப்பட்டவை, புரட்சி யுத்தங்களும் உள்ளன), 1914ல் தொடங்கியதே அதே யுத்தத்தைப் பற்றிய மதிப்பீட்டை அது அளித்தது; இப்பொழுது அந்த அறிக்கை, இரண்டாவது அகிலத்தின் வீரர்களது அவமானகரமான திவால்தன்மையையும், அவர்கள் புரிந்த துரோகத்தையும் முழு அளவுக்கு அம்பலப்படுத்தும் வரலாற்றுச் சின்னமாகத் திகழ்கிறது.

ஆகவேதான், அந்த அறிக்கையை இப்பதிப்பின் அனுபந்தமாக நான் மீண்டும் வெளியிடுகிறேன்; நெருங்கி நிகழவிருந்த அந்த யுத்தத்திற்கும் பாட்டாளிப் புரட்சிக்குமிடையிலான தொடர்பைத் துல்லியமாகவும் தெளிவாகவும் திட்டவட்டமாகவும் கூறுகிற இந்த அறிக்கையின் வாசகங்களை இரண்டாவது அகிலத்தின் வீரர்கள் மிகவும் ஜாக்கிரதையாகத் தவிர்த்துக் கொண்டு, திருடன் தான் திருட்டு நடத்திய இடத்திலிருந்து ஓடுவதைப் போல, விலகி ஓடுகிறார்கள் என்பதைக் கவனிக்குமாறு வாசகர்களிடம் திரும்பத் திரும்ப வற்புறுத்துகிறேன்.

4

''காவுத்ஸ்கிவாதத்தைப்'' பற்றிய விமர்சனத்துக்கு இந்தப் பிரசுரத்தில் தனிக்கவனம் செலுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ''காவுத்ஸ்கிவாதம்'' உலகின் எல்லா நாடுகளிலும் ''மிகவும் பிரபலமான தத்துவவாதிகளாலும்'' இரண்டாவது அகிலத்தின் தலைவர்களாலும் (ஆஸ்திரியாவில் ஒட்டோ பௌவர் கோஷ்டியினர், இங்கிலாந்தில் ராம்சே மாக்டோனல்டும் மற்றவர்களும், பிரான்சில் ஆல்பேர் தாமா, இன்ன பலர்) மற்றும் மிகப் பல சோஷலிஸ்டுகள், சீர்திருத்தவாதிகள், அமைதிவாதிகள், முதலாளித்துவ ஜனநாயகவாதிகள், மத குருமார்கள் ஆகியோராலும் பிரதிநிதித்துவம் செய்யப்படும் சர்வதேச சித்தாந்தப் போக்காகும்.

இந்தச் சித்தாந்தப் போக்கானது, ஒரு புறம் இரண்டாவது அகிலத்தின் சிதைவின், சீரழிவின் விளைவும், மறு புறம் குட்டிமுதலாளித்துவப் பகுதியோரது சித்தாந்தத்தின் தவிர்க்க முடியாத பலனும் ஆகும். குட்டிமுதலாளித்துவப் பகுதியோரது வாழ்க்கை முறை அனைத்துமே அவர்களை முதலாளித்துவ, ஜனநாயகத் தப்பெண்ணங்களால் கட்டுண்டு கிடக்கச் செய்கிறது.

காவுத்ஸ்கியும் அவரைப் போன்றோரும் கொண்டிருக்கும் கருத்துக்கள், அந்த எழுத்தாளர் பல பத்தாண்டுகளாகப் போற்றிப் பாதுகாத்து வந்த, முக்கியமாக (பெர்ன்ஷ்டைன், மில்லிரான், ஹைண்ட்மன், கோம்பர்ஸ், முதலானவர்களது) சோஷலிஸ்டுச் சந்தர்ப்பவாதத்தை எதிர்த்து அவர் நடத்திய போராட்டத்தில் பாதுகாத்து வந்த, மார்க்சியத்தின் அதே புரட்சிகர கோட்பாடுகளை அறவே துறந்தோடுவதைக் குறிப்பனவாகும். ஆகவே, உலக முழுவதிலும், ''காவுத்ஸ்கிவாதிகள்'' நடைமுறை அரசியலில் (இரண்டாவது அல்லது மஞ்சள் அகிலத்தின்[26] மூலம்) தீவிர சந்தர்ப்பவாதிகளுடனும், (சோஷலிஸ்டுகள் பங்கு கொள்ளும் முதலாளித்துவக் கூட்டு அரசாங்கங்களின் மூலம்) முதலாளித்துவ அரசாங்கங்களுடனும் இணைந்து கொண்டு விட்டது தற்செயலான சம்பவமல்ல.

பொதுவாக உலக முழுவதிலும் வளர்ந்துவரும் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சி இயக்கமும், குறிப்பாகக் கம்யூனிஸ்டு இயக்கமும், ''காவுத்ஸ்கிவாதத்தின்'' தத்துவார்த்தத் தவறுகளைப் பகுத்தாய்ந்து அம்பலப்படுத்தும் பணியினைக் கைவிட முடியாது. எவ்வகையிலும் மார்க்சியத்துடன் உறவு கொண்டாடவில்லை என்றாலும், காவுத்ஸ்கி கோஷ்டியினரைப் போலவே, ஏகாதிபத்தியத்தினுடைய முரண்பாடுகளின் ஆழத்தையும், தவிர்க்க முடியாதவாறு அதனால் எழும் புரட்சிகர நெருக்கடியையும் மறைத்து மழுப்புகின்ற அமைதிவாதமும், பொதுவாக ''ஜனநாயகமும்'' இன்னும் உலகெங்கும் மிகவும் விரிந்து பரந்திருக்கின்ற காரணத்தினால் இப்பணியைக் கைவிடுவது மேலும் அசாத்தியமாகிறது. இப்போக்குகளை எதிர்த்துப் போராடுவது பாட்டாளி வர்க்கக் கட்சியின் கடப்பாடான கடமையாகும். முதலாளித்துவ வர்க்கத்தால் ஏய்க்கப்படும் சிறு உடைமையாளர்களையும், அதிகமாகவோ குறைவாகவோ குட்டிமுதலாளித்துவ வாழ்க்கை நிலைமைகளைப் பெற்றிருக்கும் கோடிக்கணக்கான உழைப்பாளி மக்களையும் பாட்டாளி வர்க்கக் கட்சி முதலாளித்துவ வர்க்கத்தாரிடமிருந்து விலகி வரும்படிக் கவர்ந்திழுத்தாக வேண்டும்.

5

''முதலாளித்துவத்தின் புல்லுருவித்தனமும் சீரழிவும்'' என்ற தலைப்புடைய அத்தியாயம் VIII ஐப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் கூறியாக வேண்டும். வாசகத்தில் ஏற்கனவே சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருப்பதுபோல், மாஜி ''மார்க்சியவாதியும்'' தற்போது காவுத்ஸ்கியின் கூட்டாளியும், ''ஜெர்மன் சுயேச்சை சமூக-ஜனநாயகக் கட்சியில்''[27] முதலாளித்துவ, சீர்திருத்தவாதக் கொள்கையின் பிரதான விரிவுரையாளர்களில் ஒருவருமான ஹில்பர்டிங், **வெளிப்படையான** அமைதிவாதியும் சீர்திருத்தவாதியுமான ஆங்கிலேயர் ஹாப்ஸனுடன் ஒப்பிடுகையில் இப்பிரச்சினையில் ஓரடி பின்னால் சென்றிருக்கிறார். தொழிலாளர் இயக்கம் அனைத்துமே சர்வதேச அளவில் பிளவுண்டிருப்பது (இரண்டாவது, மூன்றாவது அகிலங்

கள்) இன்று கண்கூடாகவே தெரிகிறது. இவ்விரு போக்குகளுக்கிடையிலும் தற்போது ஆயுதமேந்திய போராட்டமும் உள்நாட்டுப் போரும் நடைபெறுவதும் கண்கூடாகவே தெரிகிறது—ருஷ்யாவில் போல்ஷிவிக்குகளுக்கு எதிராகக் கல்சாக்குக்கும் தெனீகினுக்கும் மென்ஷிவிக்குகளும்[28] ''சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்களும்'' தருகின்ற உதவி; ஜெர்மனியில் ஸ்பார்ட்டக்கிஸ்டுகளுக்கு[29] எதிராக ஷெய்டெமன்களும், நோஸ்கேகளும் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தாருடன் இணைந்து நடத்திய போர்; பின்லாந்திலும் போலந்திலும் ஹங்கேரியிலும் பிற இடங்களிலும் இதே நிகழ்ச்சிகள். இந்த உலக வரலாற்றுப் புலப்பாடின் பொருளாதார அடிப்படை என்ன?

முதலாளித்துவத்தின் புல்லுருவித்தனமும் சீரழிவுமே தான், முதலாளித்துவ வளர்ச்சியின் மிக உயர்ந்த வரலாற்றுக் கட்டமாகிய ஏகாதிபத்தியத்தின் தனி இயல்பேதான் இந்த அடிப்படை. இந்தப் பிரசுரம் தெளிவுபடுத்துவது போல், ''சீட்டுக் கத்தரித்தே'' உலகமனைத்தையும் சூறையாடும் அளவுகடந்த செல்வமும் வலிமையும் வாய்ந்த விரல் விட்டு எண்ணிவிடக் கூடிய (புவிப் பரப்பில் வாழ்வோரில் பத்தில் ஒன்றுக்கும் குறைந்தவர்கள்; மிகவும் ''தயாள'' மனப்பாங்குள்ள, மிதமான கணக்கீட்டின்படி ஐந்தில் ஒன்றுக்கும் குறைந்தவர்கள்) ஒரு சில அரசுகளை முதலாளித்துவம் இப்போது தனியாகப் பிரித்துக் காட்டுகிறது. யுத்தமுற்கால விலைகளின்படி, யுத்தமுற்கால முதலாளித்துவப் புள்ளி விவரங்களின்படி மூலதன ஏற்றுமதியானது ஆண்டுதோறும் 800—1000 கோடி பிராங்கு வருவாய் அளித்தது. இப்பொழுது, நிச்சயமாக, அது மேலும் மிக அதிக வருவாய் அளிக்கிறது.

தெளிவாக, இத்தகைய பிரம்மாண்ட மிகை இலாபங்களை (முதலாளிகள் தமது ''சொந்த'' நாட்டுத் தொழிலாளர்களைக் கசக்கிப் பிழிந்து பெறும் இலாபங்களைவிடக் கூடுதலானவை) உபயோகித்து, தொழிலாளர் தலைவர்களுக்கும், தொழிலாளர் பிரபுக்குலத்தோரின் மேல்மட்டத்தினருக்கும் லஞ்சம் கொடுக்க முடிகிறது. ''முன்னேறிய'' நாடுகளின்

முதலாளிகள் இதையேதான் செய்கிறார்கள்: இந்த மேல்மட்டத்தினருக்கு வெவ்வேறான ஆயிரம் வழிகளில், நேர்முகமாகவும் மறைமுகமாகவும், வெளிப்படையாகவும் திருட்டுத் தனமாகவும், லஞ்சம் கொடுக்கிறார்கள்.

முதலாளிகளாக மாறிய இந்தத் தொழிலாளர்கள் அல்லது ''தொழிலாளிப் பிரபுக்குலத்தோர்'' தங்களது வாழ்க்கை முறையிலும், ஊதியத்தின் அளவிலும், தங்கள் கண்ணோட்டம் முழுவதிலும் அற்பவாதி மனப்பான்மை கொண்ட இவர்கள், இரண்டாவது அகிலத்தின் பிரதானத் தூண்கள் ஆவர்; தற்காலத்தில் **முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின்** பிரதான **சமூகத் தூண்கள்** (இராணுவத் தூண்கள் அல்ல) ஆவர். ஏனெனில், அவர்கள்தாம் **தொழிலாளி வர்க்க** இயக்கத்தில் **முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின்** மெய்யான **கையாட்களாக,** முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் தொழிலாளர் சேவகர்களாக [labour lieutenants of the capitalist class], சீர்திருத்தவாதத்துக்கும் தேசியவெறிக்குமான மெய்யான சாதனங்களாக இருக்கின்றனர். பாட்டாளி வர்க்கத்திற்கும் முதலாளித்துவ வர்க்கத்துக்கும் இடையில் நடைபெறும் உள்நாட்டுப் போரில், அவர்கள் தவிர்க்க இயலாத படி, பெரிய எண்ணிக்கையில் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் தரப்பை ஏற்கின்றனர், ''கம்யூனார்டுகளுக்கு'' எதிராய் ''வெர்சேய்லர்கள்''[30] தரப்பிலே நிற்கிறார்கள்.

இந்தப் புலப்பாடின் பொருளாதார வேர்களைப் புரிந்து கொண்டாலொழிய, இதன் அரசியல், சமுதாய முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்தாலொழிய, கம்யூனிஸ்டு இயக்கத்தின், நெருங்கி வரும் சமூகப் புரட்சியின் நடைமுறைப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணுவதை நோக்கி ஓர் அடிகூட எடுத்து வைக்க முடியாது.

பாட்டாளி வர்க்கத்தினுடைய சமூகப் புரட்சியின் தறுவாயே ஏகாதிபத்தியம். 1917க்குப் பிற்பாடு உலகு தழுவிய அளவில் இது உறுதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

நி. லெனின்

1920, ஜூலை 6

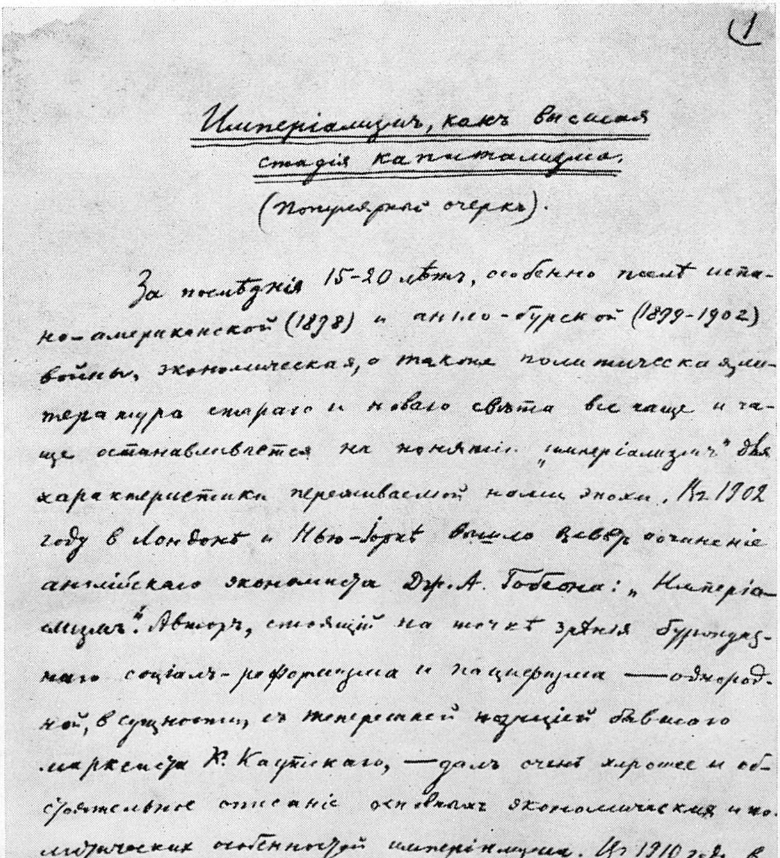
1

Имперіализмъ, какъ высшая
стадія капитализма.
(Популярный очеркъ).

За послѣдніе 15-20 лѣтъ, особенно послѣ испано-американской (1898) и англо-бурской (1899-1902) войнъ, экономическая, а также политическая литература стараго и новаго свѣта все чаще и чаще останавливается на понятіи „имперіализмъ" для характеристики переживаемой нами эпохи. Въ 1902 году в Лондонѣ и Нью-Іоркѣ вышло въ свѣтъ сочиненіе англійскаго экономиста Дж. А. Гобсона: „Имперіализмъ". Авторъ, стоящій на точкѣ зрѣнія буржуазнаго соціалъ-реформизма и пацифизма — однородной, в сущности, съ теперешней позиціей бывшаго марксиста К. Каутскаго, — далъ очень хорошее и обстоятельное описаніе основныхъ экономическихъ и политическихъ особенностей имперіализма. Въ 1910 году в Вѣнѣ вышло въ свѣтъ сочиненіе австрійскаго марксиста Рудольфа Гильфердинга: „Финансовый капиталъ" (рус.

''ஏகாதிபத்தியம்—முதலாளித்துவத்தின் உச்சகட்டம்'' என்ற லெனினது நூலின் கையெழுத்துப் பிரதியின் முதல் பக்கம், 1916
(தொகுதி 27, பக்கங்கள் 308-309)

கடந்த பதினைந்து, இருபது ஆண்டுகளாக, குறிப்பாக ஸ்பானிஷ் அமெரிக்க யுத்தத்துக்கும் (1898) ஆங்கில-போயர் யுத்தத்துக்கும் (1899—1902) பிற்பாடு, புவியின் இரு அரைக் கோளங்களிலும் பொருளாதார வெளியீடுகளிலும் மற்றும் அரசியல் வெளியீடுகளிலுங்கூட இன்றைய கால கட்டத்தை விவரிப்பதற்கு ''ஏகாதிபத்தியம்'' என்னும் சொல் மேலும் மேலும் எடுத்தாளப்பட்டு வந்திருக்கிறது. ஆங்கிலேயப் பொருளியலாளர் ஜா. ஆ. ஹாப்ஸன் எழுதிய புத்தகமான **ஏகாதிபத்தியம்** 1902ல் லண்டனிலும் நியூயார்க்கிலும் வெளியிடப்பட்டது. மாஜி மார்க்சியவாதியாகிய கா. காவுத்ஸ்கியின் தற்போதைய கண்ணோட்டத்தைச் சாராம்சத்தில் முற்றும் ஒத்ததான, முதலாளித்துவச் சமூக-சீர்திருத்தவாதம், அமைதிவாதம் ஆகியவற்றின் கண்ணோட்டத்தைக் கொண்டவர் இந்நூலாசிரியர். ஏகாதிபத்தியத்தின் முதன்மையான பிரத்தியேகப் பொருளாதார, அரசியல் இயல்புகளை இவ்வாசிரியர் சிறப்பாகவும் விரிவுபடவும் விவரிக்கிறார். ஆஸ்திரிய மார்க்சியவாதி ரூடோல்ப் ஹில்பர்டிங் என்பவரின் **நிதி மூலதனம்** (ருஷ்யப் பதிப்பு, மாஸ்கோ, 1912) 1910ல் வியன்னாவில் வெளிவந்தது. பணத்தைப் பற்றிய தத்துவத்தில் இந்நூலாசிரியர் தவறு செய்திருப்பினும், சந்தர்ப்பவாதத்துடன் மார்க்சியத்தை இணக்கம் கொள்ளச் செய்வதில் அவர் ஓரளவுக்கு நாட்டமுடையவராக இருப்பினும், அவரது நூல் அதன் துணைத் தலைப்பாகிய ''முதலாளித்துவ வளர்ச்சியின் நவீன கட்டம்'' என்பது குறித்து மதிப்புமிக்க தத்துவார்த்த பகுப்பாய்வினைத் தருகிறது. கடந்த சில

ஆண்டுகளில் ஏகாதிபத்தியம் குறித்துக் கூறப்பட்டிருப்பவை எல்லாம், முக்கியமாய் சஞ்சிகைகளிலும் செய்தியேடுகளிலும் வெளிவந்திருக்கும் ஏராளமான கட்டுரைகளிலும், மற்றும் மாநாட்டுத் தீர்மானங்களிலும்—உதாரணமாக, 1912ஆம் ஆண்டு இலையுதிர் காலத்தில் நடைபெற்ற ஹெம்னிட்ஸ்,[31] பாஸெல் காங்கிரஸ்களின் தீர்மானங்களிலும்—கூறப்பட்டிருப்பவை எல்லாம் மேற்கூறிய இவ்விரு ஆசிரியர்களாலும் விளக்கிக் கூறப்பட்ட, அல்லது இன்னும் சுருராகச் சொல்வதெனில் தொகுத்துரைக்கப்பட்ட கருத்துக்களுக்கு அப்பால் அதிகம் சென்றுவிடவில்லை....

ஏகாதிபத்தியத்தின் முதன்மையான பொருளாதார இயல்புகளுக்கிடையில் உள்ள உறவுகளையும் தொடர்பையும் சுருக்கமாகவும் கூடுமான அளவுக்கு எளிய முறையிலும் எடுத்துரைக்க பிற்பாடு நான் முயற்சி செய்வேன். இப்பிரச்சினையின் பொருளாதார இயல்பல்லாத பிற இயல்புகள் எவ்வளவுதான் கவனத்திற்கு உரியவையாக இருப்பினும், அவற்றை நான் பரிசீலிப்பதற்கில்லை. வெளியீடுகள், பிற குறிப்புகள் பற்றிய கட்டுரைகளை—எல்லா வாசகர்களுக்கும் இவை அக்கறைக்குரியனவாய் இருக்குமெனக் கொள்வதற்கில்லை—இப்பிரசுரத்தின் இறுதியில் காணலாம்.[32]

1. உற்பத்தியின் ஒன்றுகுவிப்பும் ஏகபோகங்களும்

தொழில் துறையின் பிரம்மாண்ட வளர்ச்சியும், மேலும் மேலும் பெரிதாகிச் செல்லும் தொழில் நிலையங்களில் உற்பத்தியானது குறிப்பிடத்தக்க துரித கதியில் ஒன்றுகுவியும் போக்கும் முதலாளித்துவத்தின் மிக முக்கிய தனியியல்புகளில் ஒன்றாகும். தற்கால உற்பத்திக் கணக்கெடுப்புகள் இந்த நிகழ்ச்சிப்போக்கைப் பற்றிய மிகவும் முழுமையான, மிகவும் துல்லியமான புள்ளிவிவரங்களைத் தருகின்றன.

உதாரணமாக, ஜெர்மனியில் ஒவ்வொரு 1,000 தொழில் நிலையங்களிடை பெரிய நிலையங்கள், அதாவது 50க்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்களைக் கொண்டவை, 1882ல் மூன்றாக

வும், 1895ல் ஆறுகவும், 1907ல் ஒன்பதாகவும் இருந்தன. வேலை செய்த ஒவ்வொரு 100 தொழிலாளர்களிலும் இந்தப் பெரிய நிலையங்களில் வேலை செய்தவர்கள் முறையே 22 ஆகவும், 30 ஆகவும், 37 ஆகவும் இருந்தனர். ஆனல் பெரிய தொழில் நிலையங்களில் உழைப்பின் உற்பத்தித் திறன் மிக உயர்வாக இருப்பதனுல், உற்பத்தியின் ஒன்றுகுவிப்பு தொழிலாளர்களின் ஒன்றுகுவிப்பை விட மிகமிக அதிகமாக இருக்கிறது. நீராவி எஞ்சின்களையும் மின்சார மோட்டார்களையும் பற்றிய புள்ளிவிவரங்கள் இதைக் காண்பிக்கின்றன. ஜெர்மனியில் தொழில் துறை எனப்படுவதை அச்சொல்லின் விரிந்த பொருளில் எடுத்துக்கொண்டால், அதாவது வாணிபம், போக்குவரத்து முதலானவையும் உள்ளடங்கியதாக எடுத்துக் கொண்டால் கீழ்க் காணப்படும் ஒரு சித்திரம் நமக்குக் கிடைக்கிறது. மொத்தம் 32, 65, 623 தொழில் நிலையங்களில் பெரிய நிலையங்கள் 30, 588, அதாவது 0.9 சதவிகிதம் ஆகும். மொத்தம் 144 லட்சம் தொழிலாளர்களில் இந்தப் பெரிய நிலையங்களில் 57 லட்சம் பேர், அதாவது 39.4 சதவிகிதத்தினர் வேலை செய்கிறுர்கள்; மொத்தம் 88 லட்சம் நீராவிக் குதிரைத் திறனில் இவை 66 லட்சம் குதிரைத் திறனே, அதாவது 75.3 சதவிகிதத்தை உபயோகிக்கின்றன; மொத்தம் 15 லட்சம் கிலோவாட் மின்விசையில் இவை 12 லட்சம் கிலோவாட்களை, அதாவது 77.2 சதவிகிதத்தைப் பயன்படுத்துகின்றன.

தொழில் நிலையங்களின் மொத்த எண்ணிக்கையில் நூறில் ஒரு பங்குக்கும் குறைந்தவை, நீராவி, மின்விசைத் திறனின் மொத்த அளவில் முக்காலுக்கும் மேற்பட்டதை உபயோகித்துக் கொள்கின்றன! மொத்தத்தில் 91 சதவிகிதமாகிய இருபத்தொன்பது லட்சத்து எழுபதாயிரம் சிறு தொழில் நிலையங்கள் (ஒவ்வொன்றும் ஐந்து தொழிலாளர்கள் வரை கொண்டவை) மொத்த நீராவி, மின்விசைத் திறனில் 7 சதவிகிதத்தை மட்டுமே உபயோகித்துக் கொள்கின்றன! சில பத்தாயிரக் கணக்கான மிகப்பெரிய நிலையங்களே சர்வ முக்கியத்துவம் பெற்றிருக்கின்றன; பத்துலட்சக் கணக்கான சிறு நிலையங்கள் எந்த முக்கியத்துவமும் இல்லாமற் போய்விட்டன.

1907ல் ஜெர்மனியில் ஒவ்வொன்றிலும் ஆயிரம் அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர் வேலை செய்த 586 தொழில் நிலையங்கள் இருந்தன. தொழில் துறையில் வேலை செய்த தொழிலாளரின் மொத்த எண்ணிக்கையில் கிட்டத்தட்டப் பத்தில் ஒரு பங்கினரையும் (13, 80, 000), மொத்த நீராவி, மின்விசைத் திறனில் ஏறக்குறைய மூன்றில் ஒரு பங்கையும் (32 சதவிகிதம்) அவை உபயோகித்துக் கொண்டன*. நாம் பிறகு பார்க்கப் போவதைப் போன்று, விரல் விட்டு எண்ணிவிட கூடிய மிகப் பெரிய தொழில் நிலையங்களின் இந்த மேல்நிலையை நிதி மூலதனமும் வங்கிகளும் இச்சொல் லின் உண்மைப் பொருளில் ஆதிக்க வலிமை வாய்ந்ததாக்கு கின்றன; அதாவது லட்சக்கணக்கான சிறிய, நடுத்தர ''உடை மையாளர்களும்'' சில பெரிய ''உடைமையாளர்களுங்'' கூட சில நூறு நிதியாதிக்கக் கோடீஸ்வரர்களுக்கு உண்மையில் முற்றும் கீழ்ப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

தற்கால முதலாளித்துவத்துக்குரிய மற்றொரு முன்னேறிய நாடாகிய அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டில், உற்பத்தியின் ஒன்று குவிப்பு இன்னுங்கூட அதிகமாக வளர்ந்திருக்கிறது. இங்கு புள்ளிவிவரங்கள் தொழில் துறையை அதன் குறுகிய பொரு ளில் பிரித்துக் காட்டி, தொழில் நிலையங்களை அவற்றின் ஆண்டு உற்பத்தியினது மதிப்புப்படி வகை பிரித்துக் காட்டு கின்றன. 1904ல், பத்துலட்சம் டாலரும் அதற்குக் கூடுத லான மதிப்புமுள்ள உற்பத்தியைக் கொண்ட பெரிய தொழில் நிலையங்கள் 1,900 இருந்தன (மொத்தம் இருந்த 2,16, 180ல் இது 0.9 சதவிகிதமாகும்); இவற்றில் 14 லட்சம் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்தனர் (மொத்தம் இருந்த 55 லட்சம் தொழிலாளர்களில் இவர்கள் 25.6 சதவிகிதமாவர்); இவற்றின் உற்பத்தியினது மதிப்பு 560 கோடி டாலராக இருந்தது (மொத்த உற்பத்தி மதிப்பாகிய 1,480 கோடி டாலரில் இது 38 சதவிகிதமாகும்). ஐந்து ஆண்டுகளுக்குப்

---

* இந்தப் புள்ளிவிவரங்கள் கீழ்க்கண்டதிலிருந்து எடுக்கப் பட்டவை: *Annalen des deutschen Reichs*, 1911, Zahn (''ஜெர்மன் அரசின் வரலாற்றுக் குறிப்புகள்'', 1911, த்ஸான்.—ப-ர்).

பிறகு, 1909ல், இந்தப் புள்ளிவிவரங்கள் முறையே கீழ்க் கண்டவாறு இருந்தன: 3,060 நிலையங்கள் (மொத்தம் இருந்த 2, 68, 491ல் இது 1.1 சதவிகிதம்); வேலை செய்த தொழிலாளர்கள் 20 லட்சம் (மொத்தம் இருந்த 66 லட்சம் தொழிலாளர்களில் இவர்கள் 30.5 சதவிகிதம்); உற்பத்தி யின் மதிப்பு 900 கோடி டாலர் (மொத்த உற்பத்தி மதிப் பாகிய 2,070 கோடி டாலரில் இது 43.8 சதவிகிதம்)*.

அந்நாட்டிலுள்ள எல்லாத் தொழில் நிலையங்களின் மொத்த உற்பத்தியில் ஏறக்குறைய சரிபாதியை, இந்நிலை யங்களில் **நூறில் ஒரு பங்கு** ஆனவை உற்பத்தி செய்தன! இந்த 3,000 ராட்சச நிலையங்கள், 258 தொழிற் கிளைகளை உள்ளடக்கியிருந்தன. ஒன்றுகுவிப்பே அதன் வளர்ச்சியின் ஒரு குறிப்பிட்ட கட்டத்தில் நேராக ஏகபோகத்துக்கு இட்டுச் செல்வதை இதிலிருந்து தெரிந்துகொள்ளலாம். ஏனெனில், இருபது, இருபத்தைந்து ராட்சச நிலையங்கள் சுலபமாகத் தங்களுக்குள் உடன்பாட்டுக்கு வந்துவிட முடியும்; மறு புறத் தில் போட்டிக்கான முட்டுக்கட்டை, ஏகபோகத்திற்குக் கொண்டு செல்லும் போக்கு, நிலையங்களின் பெரிய பரி மாணத்திலிருந்தே எழுகிறது. போட்டியானது இப்படி ஏக போகமாக மாறுவது, நவீன முதலாளித்துவப் பொருளா தாரத்தின் ஓர் ஆக முக்கியமான—இல்லையேல், தானே மிக முக்கியமான புலப்பாடு ஆகும். இதைப் பற்றி இன்னும் விரி வாக நாம் கவனிக்க வேண்டும். ஆனுல் இங்கு சாத்தியமான ஒரு தவருன எண்ணத்தை முதலில் அகற்றியாக வேண்டும்.

250 தொழிற் கிளைகளில் 3,000 ராட்சசத் தொழில் நிலை யங்கள் உள்ளன என்று அமெரிக்கப் புள்ளிவிவரங்கள் கூறு கின்றன. இதிலிருந்து, ஒவ்வொரு தொழிற் கிளையிலும் ஏதோ ஒரு டஜன் மிகப் பெரிய நிலையங்களே இருப்பதாகத் தோன் றும்.

ஆனுல், இது உண்மையல்ல. பெரிய நிலையங்கள் ஒவ்

---

* *Statistical Abstract of the United States*, 1912, p. 202 (''அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் புள்ளிவிவரச் சுருக்கம்'', 1912, பக்கம் 202.—ப-ர்.)

வொரு தொழிற் கிளையிலும் இருக்கவில்லை; மேலும், முதலாளித்துவ வளர்ச்சியின் உச்ச கட்டத்தில், உற்பத்தியின் **இணைவு** என்பதானது முதலாளித்துவத்தின் மிகவும் முக்கியமான ஓர் இயல்பாகும். இணைவு என்பது மூலப் பொருள்களைப் பதனம் செய்வதில் அடுத்தடுத்த கட்டங்களைக் குறிக்கும் வெவ்வேறு தொழிற் கிளைகள் (உதாரணமாக, இரும்புக் கனியை உருக்கி வார்ப்பு இரும்பாக்குதல், வார்ப்பு இரும்பை எஃகாக மாற்றுதல், பிறகு எஃகுப் பொருட்களின் தயாரிப்பையும் சொல்லலாம்), அல்லது ஒன்றுக்கொன்று துணையாக அமைந்த வெவ்வேறு தொழிற் கிளைகள் (உதாரணமாக, கழிபொருள்களை அல்லது உப பொருள்களைப் பயன்படுத்துதல், சிப்பம் கட்டுதற்கான பொருட்களின் உற்பத்தி முதலானவை) ஒரே தொழில் நிலையத்தில் இணைவு பெறுவதாகும்.

''இணைவானது வர்த்தகத்தின் ஏற்றயிறக்கங்களைச் சமனப்படுத்தி, இணைவு பெற்ற தொழில் நிலையங்களுக்கு இவ்விதம் மேலும் நிலையான லாப விகிதத்தை உத்தரவாதம் செய்கிறது. இரண்டாவதாக, இணைவானது வர்த்தகத்தை அகற்றி விடும்படியான விளைவை உண்டாக்குகிறது. மூன்றாவதாக, தொழில் நுட்ப மேம்பாடுகள் செய்யப்படுவதையும், இதன் விளைவாக, 'தூய' (அதாவது இணைவு பெருத) தொழில் நிலையங்களுக்குக் கிடைப்பதைவிட கூடுதலான உபரி லாபங்கள், கிடைக்கப் பெறுவதையும் அது சாத்தியமாக்குகிறது. நான்காவதாக, 'தூய' நிலையங்களுடைய நிலையுடன் ஒப்பிடுகையில் இணைவு பெற்ற தொழில் நிலையங்களின் நிலையை அது வலுவடையச் செய்கிறது; மூலப் பொருள்களின் விலைச் சரிவு செய்பொருள்களின் விலைச் சரிவுடன் ஒத்ததாக இராமல் பின்தங்கிவிடும் கடுமையான பொருளாதார மந்தத்துக்குரிய காலங்களில் போட்டிப் போராட்டத்தில், அது இணைவு பெற்ற நிலையங்களை வலிமை மிக்கனவாக்குகிறது''* என்று ஹில்பர்டிங் எழுதுகிருர்.

குறிப்பாக, ஜெர்மானிய இரும்பு, எஃகுத் தொழிலில்

---

* நிதி மூலதனம், ருஷ்யப் பதிப்பு, பக்கங்கள் 286—287.

உள்ள ''கலந்த'', அதாவது இணைவு பெற்ற தொழில் நிலையங்களைப் பற்றிய புத்தகம் எழுதியிருக்கும் முதலாளித்துவப் பொருளியலாளர் ஹெய்மன் கூறுகிறார்: ''தூய தொழில் நிலையங்கள் அழிந்து போகின்றன; மூலப் பொருள்களின் உயர்ந்த விலைக்கும், தயாரித்து முடிந்த பொருள்களின் குறைந்த விலைக்கும் இடையில் அவை நசுக்கப்படுகின்றன.'' ஆகவே, நமக்குக் கீழ்க்கண்ட சித்திரம் கிடைக்கிறது: ''ஆண்டு தோறும் பத்து லட்சக் கணக்கான டன்கள் உற்பத்தி செய்கிறவையும், தங்களது நிலக்கரி சிண்டிக்கேட்டில் வலுமிக்கவாறு ஒழுங்கமைந்தவையுமாகிய பெரிய நிலக்கரிக் கம்பெனிகள் ஒரு பக்கமும் இந்த நிலக்கரிக் கம்பெனிகளுடன் நெருங்கிய கூட்டு கொண்டு தமது சொந்த எஃகு சிண்டிக்கேட்டைப் பெற்றிருக்கும் பெரிய எஃகுத் தொழிற்சாலைகள் மறு பக்கமும் இருக்கக் காண்கிறோம். ஆண்டு தோறும் 4 லட்சம் டன் எஃகு உற்பத்தி செய்கிற, பிரம்மாண்டமான அளவு இரும்புக் கனியும் நிலக்கரியும் வெட்டி எடுக்கிற, இறுதி எஃகுப் பொருள்களைத் தயாரிக்கிற, கம்பெனிகளது வீடுகளில் வசிக்கும் 10,000 தொழிலாளர்களை வேலைக்கு அமர்த்தியுள்ள, சில சமயம் சொந்த ரயில்வேக்களையும் துறைமுகங்களையும் பெற்றிருக்கிற இந்த ராட்சசத் தொழில் நிலையங்கள் ஜெர்மன் இரும்பு, எஃகுத் தொழிலின் இன மாதிரியான பிரதிநிதிகளாகும். உற்பத்தியின் ஒன்றுகுவிப்பு மேலும் மேலும் அதிகமாகிச் செல்கிறது. தனி நிலையம் ஒவ்வொன்றும் மேலும் மேலும் பெரிதாகி வருகிறது. மேலும் மேலும் கூடுதலான நிலையங்கள் ஒரே தொழிற் கிளையிலோ, வெவ்வேறான பல தொழிற் கிளைகளிலோ ராட்சச நிலையங்களாக ஒன்றிணைகின்றன, அரை டஜன் பெரிய பெர்லின் வங்கிகள் இவற்றுக்கு ஆதாரமாக நின்று இவற்றை நெறியாண்மை புரிகின்றன. உற்பத்தியின் ஒன்றுகுவிப்பு பற்றிய கார்ல் மார்க்சின் போதனைகள் மெய்தான் என்பது ஜெர்மன் சுரங்கத் தொழில் சம்பந்தமாகத் திட்டவட்டமாய் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது; காப்பு வரிகளாலும் சரக்குக் கட்டணங்களாலும் தொழில் துறை பாதுகாக்கப்படுகிற ஒரு நாட்டிற்கே இது பொருந்துவதாகும் என்பது உண்மையே. ஜெர்மன் சுரங்கத் தொழில்

பறிமுதல் செய்யப்படுவதற்குப் பக்குவ நிலையில் உள்ளது''*.

விதிவிலக்காக மனச்சாட்சிக்குக் கட்டுப்பட்ட ஒரு முதலாளித்துவப் பொருளியலாளர் இத்தகைய முடிவுக்கு வர நேர்ந்திருக்கிறது. ஜெர்மனியில் தொழில்கள் உயர்ந்த காப்பு வரிகளால் பாதுகாக்கப்படுவதால் ஜெர்மனியை ஒரு தனி வகைக்கு உரியதாக அவர் கருதுவதாய்த் தெரிவதைக் குறிப்பிட வேண்டும். ஆனால் இச்சூழ்நிலை ஒன்றுகுவிப்பையும் தொழிலதிபர்களின் ஏகபோகக் கூட்டுகள், கார்ட்டல்கள், சிண்டிக்கேட்டுகள் முதலியவை அமைக்கப்படுவதையும் துரிதப்படுத்தமட்டுமே செய்யும். தடையில்லா வாணிபத்துக்குரிய இங்கிலாந்திலும்கூட ஒன்றுகுவிப்பு—ஓரளவு பிற்பாடும், ஒருகால் வேறொரு வடிவிலும்தான் என்றாலும்—ஏகபோகத்துக்கே இட்டுச் செல்கிறது என்பதைக் குறிப்பிடுவது மிகவும் முக்கியமாகும். பேராசிரியர் ஹெர்மான் லெவி, பிரிட்டிஷ் பொருளாதார வளர்ச்சி பற்றிய புள்ளிவிவரங்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு எழுதிய **ஏகபோகங்களும் கார்ட்டல்களும் டிரஸ்டுகளும்** என்ற அவரது தனி ஆராய்ச்சி நூலில் கீழ்க் கண்டவாறு எழுதுகிறார்:

''கிரேட் பிரிட்டனில், தொழில் நிலையத்தின் பெரிய பரிமாணமும் அதன் உயர்ந்த தொழில்நுட்பத் தரமுமே ஏகபோகப் போக்கினை ஆக்கம் பெறச் செய்கின்றன. இதற்கு ஒரு காரணம் என்னவெனில், தொழில்நிலையம் ஒவ்வொன்றுக்குமான முதலீட்டுத் தொகை பெரிதாய் இருப்பதால், புதிய நிலையங்களை ஆரம்பிப்பதற்கு வேண்டிய புதிய மூலதனத்துக்காக மேன்மேலும் கூடுதலான தேவைகள் எழுகின்றன, இதனால் புதிய நிலையங்களைத் துவக்குவது அதிகக் கடினமாகிறது. மேலும் (இது இன்னும் முக்கியமான விஷயமாக நமக்குத் தோன்றுகிறது), உற்பத்தி ஒன்றுகுவிப்பு

---

* Hans Gideon Heymann, *Die gemischten Werke im deutschen Grosseisengewerbe*, Stuttgart, 1904, SS. 256, 278-279 (ஹன்ஸ் கிடியோன் ஹெய்மன், ''ஜெர்மன் பெரிய இரும்புத் தொழிலில் இணைவுத் தொழிற்சாலைகள்'', ஷ்டுட்கார்ட், 1904, பக்கங்கள் 256, 278—279.—ப-ர்.).

மூலம் அமைக்கப்பட்ட பிரம்மாண்டமான நிலையங்களுடன் சமமாக நடைபோட விரும்புகிற ஒவ்வொரு புதிய நிலையமும் இங்கு ஏராளமான அளவில் உபரிப் பண்டங்களை உற்பத்தி செய்ய வேண்டியிருக்கிறது, பண்டத் தேவையில் பெரிய அளவில் அதிகரிப்பு ஏற்படுவதன் விளைவாய் அவற்றை அது லாபகரமாக விற்க முடிவதன் மூலம் மட்டுமே இவ்வளவு பண்டத்தையும் அது பட்டுவாடா செய்ய முடியும்; இல்லையேல், இந்த உபரியானது புதிய நிலையத்துக்கும் ஏகபோக இணைவுகளுக்கும் லாபமில்லாமற் போகும் அளவுக்கு விலையை விழச் செய்து விடும்.'' கார்ட்டல்கள் அமைக்கப்படுவதை எளிதாக்கும் காப்பு வரிகள் உள்ள இதர நாடுகளைப் போலல்லாமல், இங்கிலாந்தில் முக்கியமான போட்டி நிலையங்களின் எண்ணிக்கை ''ஓரிரண்டு டஜன்களாகக்'' குறைந்து விடும் பொழுதுதான், தொழிலதிபர்களின் ஏகபோகக் கூட்டுகளும் கார்ட்டல்களும் டிரஸ்டுகளும் பெரும்பாலும் தோன்றுகின்றன. ''இங்கு உற்பத்தியின் ஒன்றுகுவிப்பினது விளைவாய், தொழில் துறையின் ஒரு முழு அரங்கில் பெரிய தொழில் துறை ஏகபோகங்கள் உருவாவதானது பளிங்கு போன்ற தெளிவுடன் முனைப்பாயிருக்கிறது''*.

அரை நூற்றாண்டுக்கு முன்னர், மார்க்ஸ் மூலதனத்தை எழுதிக் கொண்டிருந்தபொழுது, தடையற்ற போட்டி ''இயற்கை விதியாக'' மிகப் பெரும்பாலான பொருளியலாளர்களுக்குத் தோன்றியது. தடையற்ற போட்டி உற்பத்தியின் ஒன்று குவிப்பைத் தோற்றுவிக்கிறது என்றும், இந்த ஒன்றுகுவிப்பு அதன் வளர்ச்சியின் ஒரு குறிப்பிட்ட கட்டத்தில் ஏகபோகத்திற்கு இட்டுச்செல்கிறது என்றும், முதலாளித்துவத்தைப் பற்றிய தத்துவார்த்த, வரலாற்றுப் பகுத்தாய்வின் வாயிலாக நிருபித்த மார்க்சின் நூலை, அதிகாரபூர்வமான விஞ்ஞானமானது கவனியாது மௌனம் சாதிக்கும்

---

* Hermann Levy, *Monopole, Kartelle und Trusts*, Jena, 1909, SS. 286, 290, 298 (ஹெர்மான் லெவி, ''ஏகபோகங்களும் கார்ட்டல்களும் டிரஸ்டுகளும்'', யேனு, 1909, பக்கங்கள் 286, 290, 298.—ப-ர்.).

சதியின் மூலம் அழித்துவிட முயற்சி செய்தது. இன்று ஏக போகம் நடைமுறை உண்மை ஆகிவிட்டது. பொருளியலா ளர்கள் மலைமலையாக எழுதிக் குவிக்கும் புத்தகங்களில் ஏக போகத்தின் பல்வேறுவிதமான வெளிப்பாடுகளையும் விவரித்து விட்டு, ''மார்க்சியம் பொய்ப்பிக்கப்பட்டு விட்டது'' என் பதாக எல்லோருமாய்ச் சேர்ந்து ஒரே குரலில் தொடர்ந்து பிரகடனம் செய்கிறார்கள். ஆனால் உண்மைகள் முரட்டுப் பிடிவாதம் கொண்டவை என்பது ஆங்கிலப் பழமொழி, பிடித்தாலும் பிடிக்காவிட்டாலும் இவற்றைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டே ஆக வேண்டும். தனிப்பட்ட முதலாளித் துவ நாடுகளுக்கிடையில் உள்ள வித்தியாசங்கள், உதாரண மாகக் காப்பு வரிகள் அல்லது தடையில்லா வாணிபம் என் பதிலான வித்தியாசங்கள் ஏகபோகங்களின் வடிவத்திலோ, அவை உருவாகும் காலத்திலோ அற்பசொற்ப மாறுபாடு களையே உண்டாக்குகின்றன என்றும், உற்பத்தி ஒன்றுகுவிப் பின் விளைவாக ஏகபோகங்கள் உதிப்பதானது முதலாளித்துவ வளர்ச்சியின் இன்றைய கட்டத்தின் பொதுவான அடிப்படை விதியாகும் என்றும் நடைமுறை உண்மைகள் காட்டுகின்றன.

ஐரோப்பாவில் புதிய முதலாளித்துவம் பழைய முத லாளித்துவத்தை **திட்டவட்டமாக** அகற்றிவிட்ட காலத்தைப் போதிய அளவு துல்லியமாக நிர்ணயிக்க முடியும்: இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கமாகும் அது. ''ஏக போகங்கள் உருவாகிய'' வரலாற்றைப் பற்றிய மிக அண்மைக் காலத்திய தொகுப்புரை ஒன்றில் கீழ்க்கண்ட வாறு நாம் படிக்கிறோம்:

''முதலாளித்துவ ஏகபோகத்தின் தனிப்பட்ட உதாரணங் களை 1860க்கு முந்திய காலத்திலேயே குறிப்பிட முடியும்; இவைகளில் இன்று சகஜமாகிவிட்ட வடிவங்களின் கருவினைக் காண முடியும்; ஆனால் இவையெல்லாம், கார்ட்டல்களின் வர லாற்றுக்கு முந்திய காலத்தையே குறிப்பவை என்பதில் சந்தேகத்துக்கு இடமில்லை. தற்கால ஏகபோகத்தின் உண்மை யான ஆரம்பம் அதிகம் போனால் 1860ஆம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டதல்ல. ஏகபோகத்தின் வளர்ச்சியில் முதலாவது முக்கிய காலகட்டம் 1870ஆம் ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட சர்வ

தேசத் தொழில் மந்தத்துடன் ஆரம்பித்து, சுமார் 1890ஆம் ஆண்டுகளின் தொடக்கம் வரை நீடித்தது.'' ''இந்தப் பிரச்சினையை ஐரோப்பிய அளவில் பரிசீலனை செய்து பார்த்தோமாயின், தடையற்ற போட்டியின் வளர்ச்சி 1860ஆம் ஆண்டுகளிலும் 1870ஆம் ஆண்டுகளிலும் அதன் உச்ச நிலையை அடைந்ததைக் காண்போம். தனது பழைய பாணி முதலாளித்துவ ஒழுங்கமைப்பை இங்கிலாந்து கட்டிமுடித்தது அப்பொழுதுதான். ஜெர்மனியில் இந்த ஒழுங்கமைப்பு கைத்தொழிலுடனும் குடிசைத் தொழிலுடனும் கடுமையான போரில் இறங்கி, தனக்கே உரிய வாழ்வு வடிவங்களைத் தோற்றுவித்துக் கொள்ளத் தொடங்கியிருந்தது.''

''1873ல் ஏற்பட்ட முறிவுடன், அல்லது இன்னும் கருராய்க் கூறினுல் அந்த முறிவைத் தொடர்ந்து ஆரம்பித்த பொருளாதார மந்தத்துடன் அந்தப் பெரும் புரட்சி தொடங்கியது; அந்தப் பொருளாதார மந்தம் 1880ஆம் ஆண்டுகளின் ஆரம்பப் பகுதியில் கண்டுணரா அரிதான இடையீடுகளுடனும், 1889ஆம் ஆண்டின் வாக்கில் அசாதாரண வன்மையுடன் எழுந்து குறுகிய காலத்துக்கே நீடித்த பொருளாதார உயர்வேற்றத்துடனும், ஐரோப்பியப் பொருளாதார வரலாற்றின் இருபத்திரண்டு ஆண்டுகளைக் குறிக்கின்றது.'' ''1889-90ல் உண்டான குறுகிய கால உயர்வேற்றத்தின் போது அனுகூலமாக இருந்த வியாபார நிலைமைகளைப் பயன் படுத்திக் கொள்வதற்காகக் கார்ட்டல் முறை விரிவாகக் கைக்கொள்ளப்பட்டது. சரிவர ஆலோசியாது மேற்கொள்ளப்பட்ட கொள்கையானது, கார்ட்டல்கள் இல்லாமலிருந்தால் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடியதைக் காட்டிலும் அதிகத் துரிதமாகவும் இன்னும் உயர்வாகவும் விலைகளை ஏறச் செய்தது. இதன் பிறகு ஏற்பட்ட 'முறிவில்' அனேகமாய் எல்லாக் கார்ட்டல்களும் அவகேடான முறையில் அழிந்து போயின. இன்னேர் ஐந்தாண்டுக் காலத்துக்கு மந்தமான வியாபாரமும் குறைந்த விலைகளும் நீடித்தன. ஆயினும், தொழில் துறையில் ஒரு புதிய மனப்பாங்கு ஆட்சி புரிந்தது; பொருளாதார மந்தமானது இயல்பாக நடைபெறும் ஒன்ருக இப்போது கருதப்படவில்லை; அது இன்னெரு உயர்வேற்றத்துக்கு

முன்னுல் வரும் இடைநேரமே தவிர வேறில்லை என்பதாகக் கருதப்பட்டது.

''கார்ட்டல் இயக்கம் அதன் இரண்டாவது காலகட்டத்துள் அடிவைத்தது: ஓர் இடைக்கால புலப்பாடாக இல்லாமல், பொருளாதார வாழ்வின் அடிப்படைகளில் ஒன்ருகக் கார்ட்டல்கள் ஆகிவிட்டன. தொழில் துறையில் ஒவ்வோர் அரங்கமாய், முக்கியமாக மூலப் பொருள் தொழிலை, கார்ட்டல்கள் வென்று கொண்டன. 1890 ஆம் ஆண்டுகளின் தொடக்கத்தில் கார்ட்டல்கள் கோக்கரி சிண்டிக்கேட்டை ஒழுங்கமைத்துக் கொண்டன, இதை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு பிற்பாடு நிலக்கரி சிண்டிக்கேட்டு நிறுவப்பட்டது—இவ்விதம் உருவாக்கப்பட்ட கார்ட்டல் செயல் நுட்பத்துக்கு மேற்கொண்டு அதிக மேம்பாடு தேவைப்படவில்லை. பத்தொன்பதாம் நூற்ருண்டின் இறுதியில் தோன்றிய பெரிய உயர்வேற்றமும் 1900—1903ல் ஏற்பட்ட நெருக்கடியும்—எப்படியும் சுரங்க, இரும்புத் தொழில்களிலேனும்—முதல் தடவையாக முற்றும் கார்ட்டல்களின் பரிபாலனத்தில் நடந்தேறின. அப்பொழுது இவை ஏதோ அதிசயத்துக்குரியனவாய் இருந்தன, ஆனுல் இப்பொழுது பொருளாதார வாழ்வின் பெரும் பகுதிகள் தடையற்ற போட்டியின் துறையிலிருந்து விலக்கப் பட்டிருக்கும் இந்தப் பொது விதியைப் பொது மக்கள் சர்வசாதாரணமான ஒன்ருய்க் கருதுகிருர்கள்''*.

இவ்வாருக, ஏகபோகங்களது வரலாற்றின் முக்கிய

---

* Th. Vogelstein, Die finanzielle Organisation der kapitalistischen Industrie und die Monopolbildungen. *Grundriss der Sozialökonomik*, VI Abt., Tübingen, 1914 (தி. ஃபோகல்ஷ்டைன், ''முதலாளித்துவத் தொழில் துறையின் நிதி ஒழுங்கமைப்பும் ஏகபோகங்களின் உதயமும்'', **சமுதாயப் பொருளாதாரத்தின் அடிப்படைகள்,** பாகம் 6, ட்யூபிங்கன், 1914.—**ப-ர்.**) என்பதிலிருந்து. இதே ஆசிரியரின் கீழ்க்கண்ட நூலையும் பார்க்கவும்: *Organisationsformen der Eisenindustrie und Textilindustrie in England und Amerika*, Bd. I, Lpz., 1910. (''இங்கிலாந்திலும், அமெரிக்காவிலும் இரும்பு, நூற்புநெசவுத் தொழில்களின் ஒழுங்கமைப்பு வடிவங்கள்'', தொகுதி 1, லைப்ஸிக், 1910.—**ப-ர்.**).

கட்டங்கள் கீழ்க்கண்டவாறு உள்ளன: 1) 1860-70, தடையில்லாப் போட்டியினது வளர்ச்சியின் உச்ச கட்டம், உச்சி முகடு; ஏகபோகங்கள் காண்பதற்கு அரிய கருநிலேயிலே உள்ளன. 2) 1873ஆம் ஆண்டின் பொருளாதார நெருக்கடிக்குப் பிறகு, கார்ட்டல்கள் வளர்ச்சியுறும் நீண்டதொரு காலப் பகுதி; ஆனல் இன்னும் அவை விதிவிலக்காகவே இருக்கின்றன. அவை இன்னும் நிலே பெறவில்லே. அவை மாறுகின்ற இடைக்காலத்துக்குரிய புலப்பாடாகவே இன்னமும் இருக்கின்றன. 3) பத்தொன்பதாம் நூற்ருண்டின் இறுதியில் ஏற்பட்ட உயர்வேற்றமும், 1900—1903ஆம் ஆண்டுகளின் நெருக்கடியும். பொருளாதார வாழ்வு அனைத்தின் அடிப்படைகளில் ஒன்ருகக் கார்ட்டல்கள் ஆகிவிடுகின்றன. முதலாளித்துவம் ஏகாதிபத்தியமாக மாற்றமடைந்து விடுகிறது.

விற்பனேயின் நிபந்தனைகள், பணம் செலுத்துவதற்கான கெடுக்கள் முதலியவைகள் பற்றி கார்ட்டல்கள் ஒப்பந்தத்திற்கு வருகின்றன. மார்க்கெட்டுகளேத் தங்களுக்கிடையில் பகிர்ந்துகொள்கின்றன. உற்பத்தி செய்யப்பட வேண்டிய பண்டங்களின் அளவை நிர்ணயிக்கின்றன. விலேகளே நிர்ணயிக்கின்றன. பற்பல தொழில் நிலேயங்களுக்கிடையில் லாபங்களேப் பிரித்துக் கொள்கின்றன. இன்னும் இப்படிப் பலவற்றைச் செய்கின்றன.

ஜெர்மனியில் கார்ட்டல்களின் எண்ணிக்கை 1896ல் சுமார் 250 என்றும், 1905ல் 385 என்றும் மதிப்பிடப்பட்டது; சுமார் 12,000 நிறுவனங்கள் அவற்றில் பங்கெடுத்துக் கொண்டன*. ஆனல், இந்த எண்ணிக்கைகள் குறைவான மதிப்பீடு

* Dr. Riesser, *Die deutschen Grossbanken und ihre Konzentration im Zusammenhange mit der Entwicklung der Gesamtwirtschaft in Deutschland*, 4 Aufl., 1912, S. 149 (டாக்டர் ரீசர், ''பெரிய ஜெர்மன் வங்கிகளும் ஜெர்மனியில் பொதுப் பொருளாதாரத்தின் வளர்ச்சி சம்பந்தமாக அவற்றின் ஒன்றுகுவிப்பும்'', 4வது பதிப்பு, 1912, பக்கம் 149.—ப-ர்.); R. Liefmann, *Kartelle und Trusts und die Weiterbildung der volkswirtschaftlichen Organisation*, 2 Aufl., 1910, S. 25 (ரா. லீப்மன், ''கார்ட்டல்களும், டிரஸ்டுகளும், பொருளாதார ஒழுங்கமைப்பில் மேற்கொண்ட வளர்ச்சியும்'', 2வது பதிப்பு, 1910, பக்கம் 25.—ப-ர்.).

களாகுமெனப் பொதுவாக எல்லோராலும் ஒப்புக் கொள்ளப் படுகிறது. நாம் மேலே எடுத்துரைத்தது ஜெர்மன் தொழில் துறையின் 1907ஆம் வருடத்திய புள்ளிவிவரங்களிலிருந்து, அந்நாட்டில் உபயோகிக்கப்படுகின்ற நீராவி, மின்விசைத் திறனில் நிச்சயமாகப் பாதிக்கு மேற்பட்டதை மிகப் பெரும் நிலையங்களான இந்த 12,000 நிலையங்களே கூட பயன்படுத்திக் கொண்டு விடலாம் என்பது புலனாகிறது. அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டில் டிரஸ்டுகளின் எண்ணிக்கை 1900ல் 185 என்றும், 1907ல் 250 என்றும் மதிப்பிடப் பட்டிருந்தது. எல்லாத் தொழில் நிலையங்களையும், தனியாட்களுக்கு உரியவை, தனி நிறுவனங்கள் அல்லது கார்ப்பொரேஷன்களுக்கு உரியவை என்று அமெரிக்கப் புள்ளிவிவரங்கள் பிரிக்கின்றன. பிந்திய பிரிவில் 1904ல் 23.6 சதவிகிதமானவையும், 1909ல் 25.9 சதவிகிதமானவையும், அதாவது அந்நாட்டின் மொத்தத் தொழில் நிலையங்களில் நான்கில் ஒரு பங்குக்கு மேற்பட்டவை அடங்கியிருந்தன. மொத்த கூலித் தொழிலாளர்களில் இவற்றில் 1904ல் 70.6 சதவிகிதத்தினரும், 1909ல் 75.6 சதவிகிதத்தினரும், அதாவது நான்கில் மூன்று பங்குக்கும் அதிகமானோரும் வேலை செய்தார்கள். இவற்றின் உற்பத்தியினது மதிப்பு இவ்விரு ஆண்டுகளிலும் முறையே 1,090 கோடி டாலராகவும் 1,630 கோடி டாலராகவும், அதாவது மொத்தத்தில் 73.7 சதவிகிதமாகவும், 79.0 சதவிகிதமாகவும் இருந்தது.

ஒரு குறிப்பிடப்பட்ட தொழிற் கிளையின் மொத்த உற்பத்தியில் சில சமயம் பத்தில் ஏழு அல்லது எட்டு பங்குங்கூட கார்ட்டல்கள், டிரஸ்டுகளின் கையில் ஒன்றுகுவிந்து விடுகிறது. ரைன்-வெஸ்ட்ஃபாலிய நிலக்கரி சிண்டிகேட்டு 1893ல் நிறுவப்பட்ட பொழுது, அதன் கையில் அப்பிரதேசத்தின் மொத்த நிலக்கரி உற்பத்தியில் 86.7 சதவிகிதம் ஒன்று குவிந்திருந்தது; 1910க்குள் 95.4 சதவிகிதம் அதன் கையில் ஒன்று குவிந்து விட்டது*. இவ்வாறு தோற்றுவிக்கப்படும் ஏகபோ

* Dr Fritz Kestner, *Der Organisationszwang. Eine Untersuchung über die Kämpfe zwischen Kartellen und Aussenseitern*, Berlin, 1912,

கம், ஏராளமான லாபத்தை உத்தரவாதம் செய்கிறது; பிரம் மாண்ட பரிமாணங் கொண்ட தொழில்நுட்ப உற்பத்தி நிலே யங்கள் அமைக்கப்படுவதற்கு வகை செய்கிறது. அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் பிரசித்தி பெற்ற எண்ணெய் டிரஸ்டு (Standard Oil Company) *1900*ல் நிறுவப்பட்டது. "அனுமதிக்கப் பட்ட அதன் மூலதனம் *15* கோடி டாலர். அது *10* கோடி டாலர் சாதாரணப் பங்குகளும், *10* கோடி *60* லட்சம் டாலர் சலுகைப் பங்குகளும் வெளியிட்டது. *1900*லிருந்து *1907* வரையிலான ஆண்டுகளில் பிந்திய பங்குகளுக்கு முறையே கீழ்க்கண்ட லாப ஈவுகள் வழங்கப்பட்டன: *48, 48, 45, 44, 36, 40, 40, 40* சதவிகிதம், அதாவது மொத்தம் *36* கோடி *70* லட்சம் டாலர்கள் வழங்கப்பட்டன. *1882*லிருந்து *1907* வரை மொத்த நிகர லாபத் தொகையாகிய *88* கோடி *90* லட்சம் டாலரில், *60* கோடி *60* லட்சம் டாலர் லாப ஈவு களாகப் பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்டது, எஞ்சிய தொகை காப்பு முதலுடன் சேர்க்கப்பட்டது"*. "*1907*ல் எஃகு டிரஸ்டின் (United States Steel Corporation) எல்லாத் தொழில் நிலேயங்களிலும் *2,10,180* பேருக்குக் குறையாமல் வேலே செய்தனர். ஜெர்மன் சுரங்கத் தொழிலில் மிகப் பெரிய நிலேயமாகிய கெல்செங்கிர்ஹென் சுரங்கக் கம்பெனி யில் (Gelsenkirchener Bergwerksgesellschaft) 1908ல் *46,048* தொழி லாளர்களும் அலுவலக ஊழியர்களும் வேலே செய்தார் கள்."** *1902*ல் எஃகு டிரஸ்டு ஏற்கனவே *90* லட்சம் டன்

பக்கம் *11* (டாக்டர் ப்ரிட்ஸ் கேஸ்ட்னர், "கட்டாய இணேவு. கார்ட்டல்களுக்கும் வெளியார்களுக்குமிடையிலான போராட்டத்தைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி", பெர்லின். —ப-ர்.).

* R. Liefmann, *Beteiligungs-und Finanzierungsgesellschaften. Eine Studie über den modernen Kapitalismus und das Effektenwesen*, 1. Aufl., Jena, 1909, பக்கம் *212* (ரா. லீஃப்மன், "ஹோல்டிங் கம்பெனிகளும், நிதிக் கம்பெனிகளும். தற்காலத்திய முதலாளித்துவத்தையும் பங்குகளேயும் பற்றிய ஓர் ஆராய்ச்சி", முதற் பதிப்பு, யேனு.—ப-ர்.).

** அதே புத்தகம், பக்கம் *218*.

எஃகை உற்பத்தி செய்தது.* அதனுடைய உற்பத்தி, அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் மொத்த எஃகு உற்பத்தியில், 1901ல் 66.3 சதவிகிதமாகவும், 1908ல் 56.1 சதவிகிதமாகவும் இருந்தது,** அதன் இரும்புக் கனி உற்பத்தி முறையே 43.9 சதவிகிதமாகவும், 46.3 சதவிகிதமாகவும் இருந்தது.

டிரஸ்டுகளைப் பற்றிய அமெரிக்க அரசாங்கக் கமிஷனின் அறிக்கை கூறுகிறது: ''போட்டியாளர்களைவிட அவை மேல் நிலை பெற முடிந்ததற்குக் காரணம், அவற்றின் நிலையங்களது பெரிய பரிமாணமும் இந்நிலையங்களது சிறந்த தொழில் நுட்பச் சாதனங்களுமேதான். உடல் உழைப்புக்குப் பதில் இயந்திர உழைப்பை எங்கும் புகுத்துவதில் புகையிலை டிரஸ்டு அதன் உதயம் முதலாய் எல்லா முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டு வந்திருக்கிறது. இந்த நோக்கத்தைக் கருத்தில் கொண்டு, புகையிலை தயாரிப்புடன் எவ்விதத்திலாவது சம்பந்தப்பட்ட எல்லா உரிமைக் காப்புகளையும் [patents] விலை கொடுத்து வாங்கியுள்ளது, இதன் பொருட்டு ஏராளமான தொகைகள் செலவிட்டுள்ளது. இந்த உரிமைக் காப்புகளில் பலவும் முதலில் ஒன்றுக்கும் உதவாதனவாகவே இருந்தன, டிரஸ்டினுல் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்ட பொறியாளர்களால் அவை திருத்தப்பட வேண்டியிருந்தது. 1906ன் இறுதியில், உரிமைக் காப்புகளை வாங்குவதற்கென தனியே இரண்டு துணைக் கம்பெனிகள் அமைக்கப்பட்டன. இதே நோக்கத்துடன் இந்த டிரஸ்டு சொந்தத்தில் பட்டறைகள், இயந்திரத் தொழிற்கூடங்கள், ரிப்பேர் தொழிற்கூடங்கள் ஆகியவற்றைக் கட்டியது. புரூக்ளினில் இருக்கின்ற இத்தகைய தொழிற்கூடங்களில் ஒன்றில் சராசரி 300 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறுர்கள்; இங்கு சிகரெட்டு, சுருட்டு, மூக்குப்பொடி, கட்டுவதற்கான ஈயத்தாள், பெட்டிகள் முதலானவற்றின் தயாரிப்பு சம்பந்தமான புதுப்புனைவுகள் குறித்துப் பரிசோதனை

---

* Dr. S. Tschierschky, *Kartell und Trust*, Gött., 1903, பக்கம் 13, (டாக்டர் ஸி. சீர்ஷ்கி, ''கார்ட்டலும் டிரஸ்டும்'', கட்டிங்கன்.—ப-ர்).

** Th. Vogelstein, *Organisationsformen*, பக்கம் 275.

கள் நடத்தப்படுகின்றன. மற்றும் இங்கு புதுப்புனைவுகளும் செப்பம் செய்யப்படுகின்றன''*. ''அபிவிருத்திப் பொறியாளர்கள் எனப்படுவோரை இதர டிரஸ்டுகளும் அமர்த்தியுள்ளன; புதிய உற்பத்தி முறைகளைக் கண்டுபிடிப்பதும், தொழில்நுட்ப மேம்பாடுகளைச் சோதனை செய்வதும் இவர்களது வேலையாகும். அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டு எஃகுக் கார்ப்பொரேஷன், தொழில்நுட்ப வினைத்திறனை உயர்த்தும், அல்லது உற்பத்திச் செலவைக் குறைக்கும் எல்லாப் புதுப்புனைவுகளுக்காகவும் தனது தொழிலாளர்களுக்கும் பொறியாளர்களுக்கும் பெரிய போனசுகள் அளிக்கிறது''**.

ஜெர்மன் பெருந் தொழில்களில், உதாரணமாகக் கடந்த சில பத்தாண்டுகளில் மிகப் பெரிய அளவில் வளர்ச்சியடைந்துள்ள இரசாயனத் தொழிலில், தொழில்நுட்ப அபிவிருத்தி இதே முறையில்தான் ஊக்குவிக்கப்படுகிறது. 1908ஆம் ஆண்டுக்குள் உற்பத்தி ஒன்றுகுவிப்பின் விளைவாய் இந்தத் தொழிலில் ஏற்கனவே இரு பிரதான ''தொகுதிகள்'' தோன்றிவிட்டன, இரண்டும் தங்கள் வழியில் ஏகபோகங்களின் தன்மை வாய்ந்தனவாகவே இருந்தன. ஒவ்வொன்றும் இரண்டு கோடியிலிருந்து இரண்டு கோடியே பத்து லட்சம் மார்க்கு வரை முதலுடைய இரண்டு ஜோடி பெரிய தொழிற்சாலைகளைக் கொண்ட ''இரட்டையர் கூட்டுகளாக'' ஆரம்பத்தில் இவ்விரு தொகுதிகளும் அமைந்திருந்தன—ஹோஹ்ஸ்ட்டிலுள்ள முன்னுள் மைஸ்டர் தொழிற்சாலையும் மாயன் கரையிலுள்ள ஃபிராங்ஃபுர்ட் காசெல்லா தொழிற்சாலையும் ஒரு தொகுதி

---

* *Report of the Commissioner of Corporations on the Tobacco Industry*. Washington, 1909, பக்கம் 266 (''புகையிலைத் தொழில் குறித்து கார்ப்பொரேஷன்களின் கமிஷனரது அறிக்கை'', வாஷிங்டன்.—ப-ர்.).—கீழ்க்கண்ட நூலில் மேற்கோள் காட்டப்பட்டபடி: Dr. Paul Tafel, *Die nordamerikanischen Trusts und ihre Wirkungen auf den Fortschritt der Technik*, Stuttgart 1913, பக்கம் 48 (டாக்டர் பாவுல் டாபல், ''வட அமெரிக்க டிரஸ்டுகளும், தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி மீது அவை செலுத்திய செல்வாக்கும்'', ஷ்டுட்கார்ட்.—ப-ர்.).

** அதே புத்தகம், பக்கங்கள் 48—49.

யாகவும், லுட்விக்ஸ்ஹாபனிலுள்ள அனிலேன், சோடா தொழிற்சாலேயும் எல்பர்பெல்டிலிருக்கும் முன்னுள் பாயர் தொழிற்சாலேயும் மற்ருெரு தொகுதியாகவும் இருந்தன. பிறகு *1905*ல் இவற்றின் ஒரு தொகுதியும், *1908*ல் மற்ருெரு தொகுதியும் மேலும் ஒரு பெரிய தொழிற்சாலேயுடன் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டன. இதன் விளேவாய், ஒவ்வொன்றும் நான்கிலிருந்து ஐந்து கோடி மார்க்குகள் வரை முதலுடைய இரண்டு ''மூவர் கூட்டுகள்'' அமைக்கப்படலாயின. இந்தக் ''கூட்டுகள்'' ஏற்கனவே ஒன்றையொன்று ''நெருங்கி'' வரவும், விலே முதலியவை குறித்து ''உடன்பாடு'' செய்து கொள்ளவும் ஆரம்பித்திருக்கின்றன.*

போட்டியானது ஏகபோகமாக மாற்றமடைந்து வருகிறது. உற்பத்தியின் சமூகமயமாக்கம் இதன் விளேவாகப் பிரமாதமாக முன்னேறியுள்ளது. குறிப்பாக, தொழில்நுட்பப் புதுப்புனேவுகளும் மற்றும் மேம்பாட்டின் வளர்ச்சிப்போக்கு சமூகமயமாக்கப்படுகிறது.

சிதறுண்டும், ஒருவருக்கொருவர் தொடர்பின்றியும், தெரியாத ஒரு சந்தைக்காக உற்பத்தி செய்து கொண்டிருந்த தொழிலதிபர்களுக்கிடையிலான பழைய தடையில்லாப் போட்டியிலிருந்து இது முற்றிலும் வேருன ஒன்ருகும். ஒரு நாட்டிலுள்ள, நாம் காணப் போவது போல் பல நாடுகளிலுங்கூட உள்ள, அல்லது அனேத்து உலகிலுமுள்ள மூலப் பொருள் ஆதாரங்கள் யாவற்றையும்(உதாரணமாக, இரும்புக் கனிப் படிவங்களே) ஏறத்தாழ மதிப்பீடு செய்வது சாத்தியமாகிவிடும் அளவுக்கு ஒன்றுகுவிப்பு வளர்ந்திருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட மதிப்பீடுகள் செய்யப்படுவது மட்டுமின்றி, இந்த ஆதாரங்கள் ராட்சச ஏகபோகக் கூட்டுகளால் கைப்பற்றிக் கொள்ளப்படுகின்றன. சந்தைகளின் பரும் அளவும் உத்தேச அளவில் மதிப்பீடு செய்யப்படுகின்றது; ஏகபோகக்

---

* Riesser, மேற்குறிப்பிட்ட நூல், மூன்ரும் பதிப்பு, பக்கங்கள் *547*உம் அடுத்தவையும். ஜெர்மனியின் இரசாயனத் தொழிலே ஒன்றிணேக்கும் பிரம்மாண்டமான ஒரு புதிய டிரஸ்டு அமைக்கப்பட்டிருப்பதைச் செய்தியேடுகள் (ஜூன் *1916*) அறிவிக்கின்றன.

கூட்டுகள் உடன்பாட்டின் பேரில் இந்தச் சந்தைகளைத் தம் மிடையே ''பங்கிட்டுக்கொள்கின்றன.'' தேர்ச்சியுள்ள உழைப்புச் சக்திகள் ஏகபோகமாக்கிக் கொள்ளப்படுகின்றன, சிறந்த பொறியாளர்கள் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படு கிறார்கள். போக்குவரத்துச் சாதனங்கள்—அமெரிக்காவில் ரயில்வேக்கள், ஐரோப்பாவிலும் அமெரிக்காவிலும் கப்பல் கம்பெனிகள்—கைப்பற்றிக் கொள்ளப்படுகின்றன. முத லாளித்துவம் அதன் ஏகபோகக் கட்டத்தில் உற்பத்தியானது மிக விரிவான அளவில் சமூகமயமாக்கப்படுவதற்கு இட்டுச் செல்கிறது; முதலாளிகளை, அவர்களது விருப்பத்துக்கும் உணர்வுக்கும் மாறாக, ஒரு வகைப் புதிய சமுதாய முறை யினுள், அறவே தடையில்லாப் போட்டியிலிருந்து முற்றும் சமூகமயமாக்கப்படுதலுக்கு மாறிச்செல்வதற்கான இடை நிலையாகிய ஒன்றினுள் இழுத்துச் செல்கிறது எனலாம்.

உற்பத்தியானது சமூகமயமாகிறது, ஆனால் சுவீகரிப்பு தொடர்ந்து தனியார் வசமே உள்ளது. சமுதாய உற்பத்திச் சாதனங்கள் தொடர்ந்து ஒருசிலரது தனிச் சொத்தாகவே இருக்கின்றன. சம்பிரதாய முறையில் அங்கீகரிக்கப்படும் தடையில்லாப் போட்டியின் பொதுவான கட்டமைப்பு நீடிக் கிறது; அதே போது ஏகபோகக்காரர்கள் ஒருசிலர் ஏனைய மக்கள் தொகையோரின் மீது செலுத்தும் ஒடுக்குமுறை ஆதிக் கம் நூறு மடங்கு மேலும் கடுமையானதாய், அழுத்துவதாய், சகிக்க முடியாததாய் ஆகிறது.

கேஸ்ட்னர் என்ற ஜெர்மன் பொருளியலாளர் ''கார்ட் டல்களுக்கும் வெளியார்களுக்குமிடையில் நடைபெறும் போராட்டம்'' குறித்துப் பிரத்தியேகமாக ஒரு புத்தகத்தை எழுதியிருக்கிறார். வெளியார்கள் என்பார் கார்ட்டல்களில் சேராமலிருக்கும் முதலாளிகள். அவர் தமது நூலுக்குக் **கட்டாய ஒழுங்கமைப்பு** என்று தலைப்பிட்டிருக்கிறார்; ஆனால் முதலாளித்துவத்தின் உண்மை சொரூபத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டுமாயின், ஏகபோகக் கூட்டுகளுக்குக் கட்டாய முறை யில் கீழ்ப்படிதல் என்பதாகவே அவர் எழுதியிருக்க வேண் டும். ''ஒழுங்கமைப்புக்காக'' நடைபெறும் இன்றைய, மிக வும் அண்மையதான, நாகரிக நயம் வாய்ந்த போராட்டத்

தில் ஏகபோகக் கூட்டுகள் கையாளுகிற முறைகளின் பட்டியலை மட்டுமாவது பார்வையிடுவது பயனுடையதாக இருக்கும்: 1) மூலப்பொருள்களின் சப்ளைகளை நிறுத்துதல் (...''கார்ட்டல்களுடன் ஒத்துப் போகும்படி பலவந்தம் செய்வதற்கான மிக முக்கிய முறைகளில் ஒன்று''); 2) தொழிலாளர்கள் கிடைக்காதபடி ''கூட்டுகள்'' மூலம் நிறுத்துதல் (அதாவது, முதலாளிகளுக்கும் தொழிற்சங்கங்களுக்குமிடையில் செய்து கொள்ளப்படும் ஒப்பந்தங்களைக் கொண்டு, கார்ட்டலில் இணைந்த நிலையங்களில் மட்டுமே வேலை செய்யத் தொழிற் சங்கங்கள் தங்களுடைய உறுப்பினர்களை அனுமதிக்கச் செய்தல்); 3) வழங்குதலை நிறுத்துதல்; 4) வாணிப வழிகளை அடைத்து மூடுதல்; 5) வாங்குவோருடன் ஒப்பந்தங்கள் செய்து கொண்டு, கார்ட்டல்களுடன் மட்டுமே வியாபாரம் செய்யும்படி வாங்குவோரைக் கட்டுப்படுத்தல்; 6) திட்டமிட்டு விலைகளைக் குறைத்தல் (''வெளியார்'' நிறுவனங்களை, அதாவது, ஏகபோகக்காரர்களுக்குப் பணிய மறுப்பவைகளை இவ்வழியில் நிர்மூலமாக்குதல். ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குப் பண்டங்களை அவற்றின் அடக்க விலைக்கும் குறைவான விலைக்கு விற்பதற்கென்று பத்துலட்சக் கணக்கிலான தொகைகள் செலவிடப்படுகின்றன; இவ்விதம் சில சந்தர்ப்பங்களில் பெட்ரோலின் விலை 40 லிருந்து 22 மார்க்குகளாய், அதாவது ஏறத்தாழ ஒன்றுக்குப் பாதியாகக் குறைக்கப்பட்டது!); 7) வங்கிக் கடன் வசதிகளை நிறுத்துதல்; 8) பகிஷ்காரம்.

இங்கு நாம் காண்பது, சிறிய நிலையங்களுக்கும் பெரியவற்றுக்கும், தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி பெற்ற நிலையங்களுக்கும் பின்தங்கியவற்றுக்கும் இடையிலான போட்டி அல்ல. ஏகபோகக்காரர்கள் தங்களுக்கும், தங்களது ஆதிக்கத்துக்கும், தங்களது நாட்டாண்மைக்கும் பணியாதவர்களை மென்னியைப் பிடித்து நெரிப்பதையே இங்கு காண்கிறோம். இந்தச் செயல் முறை ஒரு முதலாளித்துவப் பொருளியலாளரின் மனதில் பின்வருமாறு பிரதிபலிக்கப்படுகிறது:

''முழுக்க முழுக்கப் பொருளாதாரத் துறையிலுங்கூடப் பழைய அர்த்தத்திலான வாணிபச் செயற்பாட்டிலிருந்து

ஒழுங்கமைப்பு-ஊகவாணிகச் செயற்பாட்டை நோக்கி ஒரு வகை மாற்றம் ஏற்பட்டு வருகிறது. இப்பொழுதெல்லாம் தனது தொழில்நுட்ப, வாணிப அனுபவத்தின் உதவியினுல் ஏனையோரைக் காட்டிலும் வாங்குபவரின் தேவைகளைச் சிறந்த முறையில் மதிப்பிடுகின்ற, மறைந்து கிடக்கும் தேவையைக் கண்டுபிடிக்கவும், இன்னும் சொல்வதெனில் அதை 'வெளிக் கொணரவும்'' கூடிய வணிகருக்குப் பெரும் வெற்றி கிடைப்பதில்லை; ஒழுங்கமைப்பின் வளர்ச்சியையும், தனி நிலையங்களுக்கும் வங்கிகளுக்குமிடையிலுள்ள சில தொடர்புகளின் சாத்தியப்பாடுகளையும் மதிப்பிடுவதற்குத் தெரிந்த, அல்லது அதை முன்கூட்டியே உணர்வதற்கு மட்டுமேகூடத் தெரிந்த ஊக வணிக மேதைக்கு (?!) இவ்வெற்றி உரியதாகி விடுகிறது...'' என்று எழுதுகிறுர் கேஸ்ட்னர்.

இதைச் சாதாரணமாக எல்லோருக்கும் புரியக் கூடிய முறையில் மொழிபெயர்த்தால், பண்ட உற்பத்தி இன்னும் ''ஆட்சி புரிந்தாலும்'', பொருளாதார வாழ்வின் அடிப்படையெனத் தொடர்ந்து கருதப்பட்டாலும், அதன் அஸ்திவாரம் உண்மையில் பறிக்கப்பட்டு, லாபங்களில் பெரும் பகுதி நிதித் தில்லுமுல்லுக்கார ''மேதை''களுக்குச் சென்று விடும் ஒரு கட்டத்தை முதலாளித்துவ வளர்ச்சியானது வந்தடைந்துள்ளது என்பதே இதன்அர்த்தம். இந்தத் தில்லுமுல்லுகளுக்கும் மோசடிகளுக்கும் அடிப்படையில் சமூகமயமாக்கப்பட்ட உற்பத்தியே அமைந்திருக்கிறது, ஆனுல், இந்தச் சமூகமயமாதலைச் சாதித்த மனித சமூகத்தின் மாபெரும் முன்னேற்றத்தால் ஆதாயமடைவோர்... ஊகவணிகர்களே. ''இந்தக் காரணங்களின் அடிப்படையில்'' எப்படி முதலாளித்துவ ஏகாதிபத்தியத்தின் பிற்போக்குக் குட்டிமுதலாளித்துவ விமர்சகர்கள் ''தடையில்லாத'', ''அமைதியான'', ''நாணயமான'' போட்டிக்குத் திரும்புவது குறித்துக் கனவு காண்கிறுர்கள் என்பதைப் பிற்பாடு நாம் காண்போம்.

கேஸ்ட்னர் கூறுகிறுர்: ''கார்ட்டல்கள் அமைக்கப்படுவதால் ஏற்படும் நீடித்த விலையேற்றம், மிக முக்கிய உற்பத்திச் சாதனங்கள் சம்பந்தமாகவே, குறிப்பாக நிலக்கரி, இரும்பு, பொட்டாஷியம் ஆகியவை சம்பந்தமாகவே இதுவரை

காணப்பட்டுள்ளது, செய்பொருள்கள் சம்பந்தமாகக் காணப் படவே இல்லை. இதே போல, இந்த விலையேற்றத்திலிருந்து வரப் பெறும் அதிகப்படியான லாபங்கள் உற்பத்திச் சாத னங்களை உற்பத்தி செய்கிற தொழில்களுக்கு மட்டுமே உரிய னவாக நின்றுவிடுகின்றன. இந்தக் கருத்துடன் கீழ்க் கண்ட தையும் நாம் சேர்க்க வேண்டும்: மூலப் பொருள்களை (அரை குறைச் செய்பொருள்களையல்ல) பதனிடும் தொழில்களில் கார்ட்டல்கள் அமைக்கப்படுவதனால், இறுதிச் செய்பொருள் உற்பத்தித் தொழில்களுக்குப் பாதகமாக, உயர்ந்த லாபங் களின் வடிவில் அனுகூலங்கள் பெறுவதுமட்டுமின்றி, இறுதிச் செய்பொருள் உற்பத்தித் தொழில்களின் மேல் **ஆதிக்க நிலையையும்** பெற்றுவிடுகின்றன. இது தடையில்லாப் போட்டி யின்கீழ் இருந்திராத ஒன்றாகும்''*.

நான் அழுத்தமளித்துக் காட்டியுள்ள சொற்கள் இந்த விவகாரத்தின் சாரப்பொருளை வெளிப்படுத்துகின்றன. இந்தச் சாரப் பொருளை முதலாளித்துவப் பொருளியலாளர்கள் மிகுந்த தயக்கத்துடனும் மிக அரிதாகவுமே ஏற்றுக்கொள் கிறார்கள், காவுத்ஸ்கியின் தலைமையில் சந்தர்ப்பவாதத்தின் இன்றைய காவலர்களாக இருப்போர் இதைத் தட்டிக்கழிக்க வும், ஒதுக்கித் தள்ளவும் அத்தனை ஆவலுடன் முயல்கிறார் கள். ஆதிக்கமும் அதனுடன் இணைந்த வன்முறையும்தான் ''முதலாளித்துவ வளர்ச்சியின் நவீன கட்டத்தின்'' இனமாதிரி யான உறவுகளாகத் திகழ்கின்றன. சர்வ சக்தி படைத்த பொருளாதார ஏகபோகங்கள் உருவானதால் தவிர்க்க முடி யாதபடி விளையக் கூடியதும், விளைந்திருப்பதும் இதுவேதான்.

கார்ட்டல்கள் கையாளும் முறைகளுக்கு இன்னுமோர் உதாரணம் தருகிறேன். எங்கு மூலப் பொருள்களின் ஆதாரங் கள் யாவற்றையுமோ, அல்லது பிரதானமானவற்றையோ கைப்பற்றிக் கொள்வது சாத்தியமாகிறதோ, அங்கே கார்ட் டல்களின் உதயமும் ஏகபோகங்கள் உருவாதலும் மிகவும் சுலபம்தான். ஆனால் மூலப் பொருள்களின் ஆதாரங்களைக் கைக்குள் அடக்கிக் கொள்வது சாத்தியமில்

* கேஸ்ட்னர், மேற் குறிப்பிட்ட நூல், பக்கம் 254.

லாத இதரத் தொழில்களில் ஏகபோகங்கள் தோன்றுவதில்லை யெனக் கொள்வது தவறாகும். உதாரணமாக, சிமெண்டுத் தொழில் தனக்கு வேண்டிய மூலப் பொருள்களை எங்கும் பெற முடியும். ஆயினும் ஜெர்மனியில் இந்தத் தொழில் பல மாகக் கார்ட்டல்மயமாக்கப்பட்டுள்ளது. சிமெண்டு உற்பத்தி யாளர்கள் மண்டலச் சிண்டிக்கேட்டுகளை அமைத்திருக் கிறார்கள்: தெற்கு ஜெர்மன் சிண்டிக்கேட்டு, ரைன் வெஸ்ட் ஃபாலிய சிண்டிக்கேட்டு, முதலியவை. நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலைகள் ஏகபோக விலைகள்: ஒரு ரயில் வாகன் சிமெண்டின் அடக்கவிலை 180 மார்க்குகளாய் இருக்கிற பொழுது, அதன் விற்பனை விலை 230 முதல் 280 மார்க்குகள்! இந்தத் தொழில் நிலையங்கள் 12லிருந்து 16சதவிகிதம் வரையிலான லாப ஈவு கொடுக்கின்றன. லாப ஈவுகளின் மூலம் பெறுவதை அன்னி யில் பெருத்த லாபங்களையும் மூட்டை கட்டிக் கொள்ளத் தெரிந்தவர்கள் இந்த நவீன ஊகவணிக ''மேதைகள்'' என் பதை மறந்துவிடக் கூடாது. இப்படிப்பட்ட லாபகரமான தொழிலில் போட்டியைத் தடுப்பதற்காக ஏகபோகக்காரர் கள் பற்பல தந்திரங்களையும் கையாளுகிறார்கள்: தங்களது தொழிலில் நிலைமை மோசமாக இருப்பதாகப் பொய்யான வதந்திகளைப் பரப்புகிறார்கள்; கீழ்க்கண்டவாறு, அநாமதேய மான எச்சரிக்கைகள் செய்தியேடுகளில் வெளியிடப்படு கின்றன: ''முதலாளிகளே, சிமெண்டுத் தொழிலில் உங்கள் மூலதனத்தைப் போடாதீர்கள்!''; கடைசியாக, ''வெளியார் களின்'' (சிண்டிக்கேட்டுகளில் சேராத) நிலையங்களை விலைக்கு வாங்கி அவர்களுக்கு 60,000, 80,000, ஏன் 1,50,000 மார்க் குங்கூட ''இழப்பீடு'' தருகிறார்கள்*. ''மிதமான'' தொகை கொடுத்துப் போட்டித் தொழில் நிலையங்களை வாங்கிக் கைப் பற்றுவது முதல், அவற்றுக்கு வேட்டு ''வைத்திடும்'' அமெ ரிக்க முறை வரை, வழிமுறைகள் குறித்துக் கவலைப்படாமல் எவ்வழியையும் கையாண்டு ஏகபோகமானது எங்கும் தனக்குப் பாதை வகுத்துக் கொள்கிறது.

* L. Eschwege, "Zement" in "*Die Bank*"[33], 1909, 1, பக்கங்கள் 115உம் அடுத்தவையும், (**வங்கி** என்ற சஞ்சிகையில் **லூ.** எஷ்வேகெ, ''சிமெண்டு''.—**ப-ர்.**).

கார்ட்டல்களால் நெருக்கடிகளை இல்லாது ஒழித்துவிட முடியும் என்ற பேச்சு, முதலாளித்துவப் பொருளியலாளர்கள் பரப்பி வரும் ஒரு கட்டுக்கதை, முதலாளித்துவத்தை எப்படியேனும் அனுகூலமானதாகக் காட்ட வேண்டுமென விரும்புகிறவர்கள் இவர்கள். நெருக்கடிகளை ஒழிப்பதற்கு நேர் மாறாக, சில தொழிற் கிளைகளில் உருவாக்கப்பட்டிருக்கும் ஏகபோகமானது முதலாளித்துவ உற்பத்தி அனைத்துக்கும் உள்ளியல்பான அராஜகத்தை அதிகரிக்கவும் கடுமையாக்கவுமே செய்கிறது. விவசாய வளர்ச்சிக்கும் தொழில் வளர்ச்சிக்கும் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வு, பொதுவாக முதலாளித்துவத்துக்குரிய தனியியல்பாகிய இந்த ஏற்றத்தாழ்வு அதிகமாக்கப்படுகிறது. மிக அதிகமாகக் கார்ட்டல்மயமாக்கப்பட்ட கன இயந்திரத் தொழில் எனப்படுவதற்கு இருந்து வரும், முக்கியமாக நிலக்கரி, இரும்புத் தொழில்களுக்கு இருந்து வரும் சலுகைமிக்க நிலையானது தொழில் துறையின் ஏனைய கிளைகளில் ''மேலும் அதிகமான ஒத்திசைவின்மையையே'' உண்டாக்குகிறது—இதை, ''பெரிய ஜெர்மன் வங்கிகளுக்கும் தொழில் துறைக்குமுள்ள உறவு முறை'' பற்றிய சிறந்த நூல்களில் ஒன்றின் ஆசிரியராகிய எய்டல்ஸ் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்.*

''பொருளாதார அமைப்பு எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு அதிக வளர்ச்சி பெற்றதாக இருக்கிறதோ, அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு அதிகமாக அது நஷ்டகரமான தொழில் முனைப்புகளில் அல்லது பிற நாடுகளிலான தொழில் முனைப்புகளில், வளருவதற்கு அதிக காலம் தேவைப்படுகிறவைகளில், அல்லது இறுதியில் ஓர் இடத்திற்கு மட்டுமே முக்கியமானவைகளில், இறங்குகிறது'' என்று கூச்சம் சிறிதுமின்றி முதலாளித்துவத்துக்காகப் பரிந்து பேசும் லீஃப்மன் எழுதுகிறார்**. கூடுதலான

---

* Jeidels, *Das Verhältnis der deutschen Grossbanken zur Industrie mit besonderer Berücksichtigung der Eisen industrie*, Lpz., 1905, பக்கம் 271 (எய்டல்ஸ், ''பெரிய ஜெர்மன் வங்கிகளுக்குத் தொழில் துறையோடும், முக்கியமாய் இரும்புத் தொழிலோடும் இருக்கும் உறவுமுறை'', லைப்ஸிக்.—ப-ர்.).

** Liefmann, *Beteiligungs-etc, Ges.*, பக்கம் 434.

நஷ்ட அபாயமானது, முடிவில் மூலதனத்தின் அபரிமித அதிகரிப்புடன் இணைந்ததாகும், மூலதனமானது விளிம்பு வரை நிரம்பி மேலும் அதிகரித்து வழிகிறது, வெளிநாடுகளுக்கு ஓடுகிறது என்றும் இன்ன பலவாறும் சொல்லலாம். அதே சமயத்தில், தொழில்நுட்ப முன்னேற்றத்தின் மிதமிஞ்சிய துரித வேகமானது தேசப் பொருளாதாரத்தின் பல்வேறு துறைகளுக்கிடையில் ஏற்றத்தாழ்வுக்கும், மற்றும் அராஜகத்துக்கும் நெருக்கடிகளுக்குமான கூறுகளை மேலும் மேலும் அதிகமாகத் தோற்றுவிக்கிறது. லீஃப்மன் பின்வருமாறு ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியதாகிறது: ''பெரிதும் நிகழக்கூடியது என்னவெனில், பொருளாதார அமைப்பின் ஒழுங்கினை மேலும் பாதிக்கும் இன்னும் பல முக்கிய தொழில்நுட்பப் புரட்சிகளை மனித குலம் கூடிய சீக்கிரத்தில் காணப் போகிறது''... மின்விசை, விமானப் போக்குவரத்து... ''தீவிரப் பொருளாதார மாறுதல் ஏற்படும் இம்மாதிரியான காலங்களில் பொது விதியாக ஊகவாணிபம் பெரிய அளவில் வளரவே செய்யும்''....*

எல்லா வகையான நெருக்கடிகளும்—மிகப்பெரும்பாலும் பொருளாதார நெருக்கடிகள், ஆனால் இவை மட்டுமல்ல—தம் வகைக்கு உற்பத்தி ஒன்றுகுவிப்பும் ஏகபோகமும் வளர்ந்திடும் போக்கை மேலும் வெகுவாய் அதிகரிக்கச் செய்கின்றன. இது சம்பந்தமாக, நாம் ஏற்கெனவே கண்டபடி, நவீன ஏகபோகத்தின் வரலாற்றில் ஒரு திருப்பு முனையைக் குறித்த 1900ஆம் ஆண்டு நெருக்கடியினது குறிப்பொருள் முக்கியத்துவம் குறித்து எய்டல்ஸின் கீழ்க்கண்ட கருத்துக்கள் பெரிதும் படிப்பினை அளிப்பவை:

''1900ஆம் ஆண்டு நெருக்கடியானது அடிப்படைத் தொழிற் கிளைகளைச் சேர்ந்த பிரம்மாண்டத் தொழில் நிலையங்களுடன் கூடவே, இன்று காலங்கடந்தனவாகக் கருதப் படக் கூடிய வழிகளில் ஒழுங்கமையப் பெற்ற 'தூய' (இணைவு பெறாத) தொழில் நிலையங்களும் இன்னும் இருக்கக் கண்டது. தொழில் துறையின் உயர்வேற்றத்தின் போது தோன்றியவை

* Liefmann, *Beteiligungs-etc. Ges.*, பக்கங்கள் 465—466.

இந்நிலையங்கள். விலைகளின் வீழ்ச்சியும் தேவையின் சரிவும் இந்தத் 'தூய' நிலையங்களை இக்கட்டான நிலையில் இருத்தின, ஆனால் இணைவு பெற்ற பிரம்மாண்ட நிலையங்கள் பாதிக்கப் படவே இல்லை, அல்லது சொற்ப காலத்துக்கே பாதிக்கப் பட்டன. இதன் விளைவாய், 1900ஆம் ஆண்டு நெருக்கடி யானது 1873ஆம் ஆண்டு நெருக்கடியைக் காட்டிலும், தொழில் துறையில் அதிக அளவுக்கு ஒன்றுகுவிப்பை உண் டாக்கியது. பிந்திய நெருக்கடியும் சிறந்த சாதனங்களை யுடைய நிலையங்களுக்கான ஒருவித தேர்வு நடந்தேறச் செய் தது, ஆனால் அக்காலத்துத் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியினது நிலையின் காரணமாக, இந்தத் தேர்வு நெருக்கடியிலிருந்து வெற்றிகரமாக வெளிவந்த நிலையங்களை ஏகபோக நிலையில் அமர்த்த முடியவில்லை. நிலைபேறுடைய இத்தகைய ஏகபோ கம், நவீன இரும்பு, எஃகு, மின்சாரத் தொழில்களைச் சேர்ந்த ராட்சச நிலையங்களில் அவற்றின் சிக்கலான தொழில்நுட்பம், விரிந்த செயலுக்குரிய ஒழுங்கமைப்பு, முதலின் பரிமாணம் ஆகியவை காரணமாகப் பெரிய அளவிலும் பொறியியல் தொழிலிலும் உலோகத்தொழிலின் சிலகிளைகளிலும் போக்கு வரத்திலும் மற்றும் சிலவற்றிலும் சற்று குறைவான அள விலும் நிலவுகிறது''*.

ஏகபோகம்—''முதலாளித்துவ வளர்ச்சியின் மிக அண் மைய கட்டத்தில்'' இதுவேதான் இறுதி முடிவாய்க் கூறக் கூடிய சொல். ஆனால் வங்கிகள் ஆற்றும் பங்கை நாம் கணக் கில் எடுத்துக் கொள்ளாவிடில் தற்காலத்திய ஏகபோகங் களுக்குள்ள மெய்யான சக்தியும் முக்கியத்துவமும் குறித்து நாம் நிறைவில்லாத, பற்றுக்குறையான, குறைபாடான கருத் தோட்டம் கொண்டவர்களாகவே இருப்போம்.

2. வங்கிகளும் அவை ஆற்றும் புதிய பங்கும்

பணச் செலுத்தல்கள் நடந்தேறுகையில் இடைத் தர கராகச் செயல்படுவதே வங்கிகள் ஆற்றும் தலையாய, முதனிலை யான பணி. இந்தப் பணியைச் செய்து இவை செயலற்ற

* Jeidels, பக்கம் 108.

மூலதனத்தைச் செயல் முனைப்புள்ள, அதாவது லாபமளிக்கும் மூலதனமாக மாற்றுகின்றன; சகலவிதமான பண வருமானங்களையும் அவை வசூலித்து அவற்றை முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் கையில் ஒப்படைக்கின்றன.

வங்கித் தொழில் வளர்ந்து சிறிய எண்ணிக்கையிலான நிறுவனங்களில் ஒன்றுகுவியும் போது, வங்கிகள் சாமான்ய இடைத் தரகரின் நிலையிலிருந்து வளர்ந்து சக்திவாய்ந்த ஏகபோகங்களாகி, எல்லா முதலாளிகள் வசமும் சிறு தொழில், வாணிபத் துறையினர் வசமுமுள்ள பண மூலதனத்தில் அனேகமாய் அனைத்தையும், மற்றும் குறிப்பிட்ட ஒரு நாட்டிலும் மற்றும் பல நாடுகளிலுமுள்ள உற்பத்திச் சாதனங்கள், மூலப் பொருள் ஆதாரங்களில் பெரும் பகுதியையும் தங்களது பிடிக்குள் கொண்டனவாகிவிடுகின்றன. எண்ணிறந்த சாமான்ய இடைத் தரகர்கள் விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய சொற்ப ஏகபோகக்காரர்களாக இப்படி மாற்றம் பெறுவது, முதலாளித்துவமானது முதலாளித்துவ ஏகாதிபத்தியமாக வளர்வதன் அடிப்படையான நிகழ்ச்சிப் போக்குகளில் ஒன்றாகும். ஆகவே வங்கித் தொழிலின் ஒன்றுகுவிப்பு குறித்து யாவற்றுக்கும் முதலாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

*1907-08*ல், ஒவ்வொன்றும் பத்து லட்சம் மார்க்குக்கு அதிகமான மூலதனத்தைக் கொண்ட ஜெர்மன் கூட்டுப் பங்கு வங்கிகளிடம் மொத்தம் *700* கோடி மார்க்கு வைப்புத் தொகைகள் [deposits] இருந்தன. *1912-13*ல் இந்த வைப்புகள் ஏற்கனவே *980* கோடி மார்க்காக உயர்ந்துவிட்டன. ஐந்து ஆண்டுகளில் *40* சதவிகித அதிகரிப்பு ஏற்பட்டது. அதிகரிப்புத் தொகையாகிய இந்த *280* கோடியில், *275* கோடி தலைக்கு *1* கோடி மார்க்குக்கு அதிகமான மூலதனத்தையுடைய *57* வங்கிகளிடையே பங்கிட்டுக் கொள்ளப்பட்டது. பெரிய, சிறிய வங்கிகளிடையே வைப்புத் தொகைகளின் வினியோகம் வருமாறு:*

---

* Alfred Lansburgh. "Fünf Jahre d. Bankwesen" in *Die Bank*, 1913, இதழ் *8*, பக்கம் *728* (ஆல்ப்ரட் லன்ஸ்பர்க், ''ஜெர்மன் வங்கித் தொழிலின் ஐந்தாண்டுகள்'', **வங்கி** என்ற சஞ்சிகையில்.—ப-ர்.).

மொத்த வைப்புகளின் சதவிகிதம்

	9 பெரிய பெர்லின் வங்கிகளில்	1 கோடி மார்க்குக்கு மேல் மூலதனமுடைய இதர 48 வங்கிகளில்	10 லட்சத்திலிருந்து 1 கோடி மார்க் வரை மூலதனமுடைய 115 வங்கிகளில்	(10 லட்சம் மார்க்குக்குக் குறைவான மூலதனமுடைய) சிறிய வங்கிகளில்
1907-08	47	32.5	16.5	4
1912-13	49	36	12	3

சிறிய வங்கிகள் பெரிய வங்கிகளால் நெரிக்கப்படுகின்றன; ஒன்பதே ஒன்பது பெரிய வங்கிகளின் கைக்குள் மொத்த வைப்புகளில் கிட்டத்தட்ட சரி பாதியானவை ஒன்றுகுவிந்திருக்கின்றன. ஆனால் பல முக்கியமான விவரங்களை, உதாரணமாக மிகப் பல சிறிய வங்கிகள் மெய் நடப்பில் பெரிய வங்கிகளின் கிளைகளாக மாற்றப்பட்டிருப்பது போன்ற பல விவரங்களைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளாமல் நாம் விட்டிருக்கிறோம். இதைப் பற்றிப் பிற்பாடு நான் கூறுவேன்.

*1913*ன் இறுதியில், மொத்தம் இருந்த வைப்புகளாகிய சுமார் *1,000* கோடி மார்க்கில் *510* கோடி மார்க்கு ஒன்பது பெரிய பெர்லின் வங்கிகளிடம் இருந்தவை என்று ஷுல்ட்ஸெ-கேவெர்னிட்ஸ் மதிப்பிட்டார். வைப்புகளை மட்டுமின்றி, மொத்த வங்கி மூலதனத்தையும் கணக்கிலெடுத்துக் கொண்டு, இந்த ஆசிரியர் எழுதினர்: ''*1909*ஆம் ஆண்டின் இறுதியில், ஒன்பது பெரிய பெர்லின் வங்கிகள், அவற்றுடன் இணைக்கப்பட்ட வங்கிகளையும் சேர்த்து, *1,130* கோடி மார்க்குக்கு

மேல், அதாவது மொத்த ஜெர்மன் வங்கி மூலதனத்தில் சுமார் 83 சதவிகிதத்தைத் தமது பிடிக்குள் கொண்டிருந் தன. **இணைக்கப்பட்ட வங்கிகளையும் சேர்த்து** ஏறத்தாழ 300 கோடி மார்க்கைத் தன் பிடிக்குள் வைத்திருக்கும் ஜெர்மனி யின் *Deutsche Bank*, பிரஷ்ய அரசாங்க ரயில்வே நிர்வாகத் துக்குச் சமமாய், பழைய உலகத்தின் மிகப் பெரியதும், மையத்துவமின்றி மிகவும் விரவியமைந்ததுமான மூலதனத் திரட்டலாக விளங்குகிறது''*.

''இணைக்கப்பட்ட'' வங்கிகளைப் பற்றிய குறிப்பை நான் அழுத்தமிட்டுக் காட்டியுள்ளேன், ஏனெனில் இது நவீன முத லாளித்துவ ஒன்றுகுவிப்பின் முக்கிய தனி இயல்புகளில் ஒன் றாகும். பெரிய நிலையங்கள், குறிப்பாக வங்கிகள், சிறியன வற்றை நேரடியாக ஈர்த்துக் கொள்ளுவது மட்டுமன்றி, அவற் றைப் ''பிடித்துச் சேர்த்துக்கொள்ளவும்'', அவற்றைக் கீழ்ப் படுத்திக் கொள்ளவும், அவற்றைத் தமது ''சொந்தத்'' தொகுதிக்குள், அல்லது (இதற்குரிய வினைநுட்பச் சொல்லில் சொல்வதெனில்) ''தொழில் நிறுவனத்துள்'' கொண்டு வர வும் செய்கின்றன—அவற்றின் மூலதனத்தில் ''பங்குரிமை'' பெறுதல், பங்குகள் வாங்குதல் அல்லது பரிவர்த்தனை செய்து கொள்ளுதல், கடன் அளிப்பு முறை முதலான பல வழி களிலும் இது செய்யப்படுகிறது. தற்கால ''பங்குரிமை கம் பெனிகளையும் நிதிக் கம்பெனிகளையும்''** விவரித்து சுமார் 500 பக்கங்கள் கொண்ட பருத்த ''நூல்'' ஒன்றைப் பேராசிரி யர் லீஃப்மன் இயற்றியிருக்கிறார்—துரதிருஷ்டவசமாகப் பல சந்தர்ப்பங்களிலும் சீரணித்துக் கிரகிக்கப்படாத மூல விவரப் பொருளுடன் ஊசலாட்டமான ''தத்துவார்த்தச்'' சிந்தனை

---

* Schulze-Gaevernitz, "Die deutsche Kreditbank", *Grundriss der Sozialökonomik*, *Tübingen*, 1915, பக்கங்கள் 12, 137. (ஷுல்ட் ஸெ-கேவெர்னிட்ஸ், ''ஜெர்மானியக் கிரெடிட் வங்கி'' **சமூகப் பொருளாதாரத்தின் அடிப்படைகள்** என்பதில், டியூபிங் கன்.—ப-ர்.).

** R. Liefmann, *Beteiligungs-und Finanzierungsgesell-schaften. Eine Studie über den modernen Kapitalismus und das Effektenwesen.* 1. Aufl., Jena, 1909, பக்கம் 212.

Deutsche Bankக்கு பங்குகள் உள்ளன:

	நேரடியான, அல்லது முதற் படி சார்பு நிலை	இரண்டாம் படி சார்பு நிலை	மூன்றும் படி சார்பு நிலை
நிரந்தர மானவை	17 பிற வங்கிகளில்	இந்த 17ல் 9க்கு 34பிற வங்கிகளில் பங்குகள் உள்ளன	இந்த 9ல் 4க்கு 7பிற வங்கிகளில் பங்குகள் உள்ளன
திட்டவட்ட மாகக் குறிக்கப்படாத காலத்திற்கு	5 பிற வங்கிகளில்	——	——
சிற்சில சமயங்களில்	8 பிற வங்கிகளில்	இந்த 8ல் 5க்கு 14பிற வங்கிகளில் பங்குகள் உள்ளன	இந்த 5ல் 2க்கு 2பிற வங்கிகளில் பங்குகள் உள்ளன
மொத்தம்:	30 பிற வங்கிகளில்	இந்த 30ல் 14க்கு 48பிற வங்கிகளில் பங்குகள் உள்ளன	இந்த 14ல் 6க்கு 9பிற வங்கிகளில் பங்குகள் உள்ளன

களையும் அவர் சேர்த்தளிக்கின்றார். இந்த ''பங்குரிமை'' முறையானது ஒன்றுகுவிப்பு சம்பந்தமாக உண்டாக்கும் விளைவுகள் என்னவென்பதற்கு, பெரிய ஜெர்மன் வங்கிகள் குறித்துத் தாமே வங்கித் ''தொழிலதிபராக'' உள்ள ரீசர் என்பவர் எழுதியிருக்கும் புத்தகம் சிறந்த விளக்கம் தருகிறது. அவர் அளிக்கும் புள்ளிவிவரங்களைப் பரிசீலனை செய்வதற்கு முன்பு, ''பங்குரிமை'' முறைக்கு ஸ்தூலமான ஓர் உதாரணத்தை எடுத்துரைப்போம்.

Deutsche Bank ''தொகுப்பு'' பெரிய வங்கித் தொகுப்பு களிலே ஆகப் பெரிதாக இல்லாவிட்டாலும், மிகப் பெரிய வற்றுள் ஒன்ருகும். இந்தத் தொகுப்பைச் சேர்ந்த எல்லா வங்கிகளையும் இணைக்கும் முக்கிய இழைகளைக் கண்டு கொள் ளும் பொருட்டு, ''பங்குகளை'' முதற் படி, இரண்டாம் படி, மூன்ரும் படி ஆகிய மூன்று வகைகளாக வேறுபடுத்திக் கொள்ள வேண்டும்; அல்லது இதையே வேறுவிதமாகக் கூறிஞல், (*Deutsche Bank* ஐச் சிறிய வங்கிகள்) சார்ந்திருக்கும் நிலையை முதற் படி, இரண்டாம் படி, மூன்ரும் படி ஆகிய மூன்று படித் தரங்களாக வேறுபடுத்திக் கொள்ள வேண் டும். அப்பொழுது பக்கம் 78ல் காணப்படும் சித்திரம் நமக்குக் கிடைக்கிறது*.

*Deutsche Bank*யிடம் ''சிற்சில சமயங்களில்'' ''முதற் படி'' சார்பு நிலை கொண்டிருக்கும் எட்டு வங்கிகளில் மூன்று அயல் நாட்டு வங்கிகளும் அடங்கியுள்ளன: ஒன்று ஆஸ்திரி யாவைச் சேர்ந்தது (வியன்ஞவிலுள்ள Wiener Bankverein), இரண்டு ருஷ்யாவைச் சேர்ந்தவை (''சைபீரிய வர்த்தக வங்கி'', ''வெளிநாட்டு வர்த்தகத்திற்கான ருஷ்ய வங்கி''). *Deutsche Bank*இன் தொகுப்பில் நேரடியாகவும் மறைமுக மாகவும், அரைகுறையாகவும் முழுநிறைவாகவும் மொத்தம் 87 வங்கிகள் அடங்கியிருக்கின்றன; மொத்த மூலதனம்— அதற்குச் சொந்தமானதும் அதன் பிடியிலுள்ள பிற வங்கி களுக்குச் சொந்தமானவையும் அடங்கலாய்—இருநூறு கோடி மார்க்கிலிருந்து முந்நூறு கோடி மார்க்கு வரை இருக்குமென மதிப்பிடப்படுகிறது.

இத்தகைய ஒரு தொகுப்பின் தலைமையில் அமைந்து, அரசாங்கக் கடன்களைத் திரட்டுவது போன்ற மிகப் பெரிய, லாபகரமான நிதிச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடும் பொருட்டுத் தன்னிலும் சற்றே சிறியவையான அரைடஜன் இதர வங்கி

---

* Alfred Lansburgh, "Das Beteiligungssystem im deutschen Bankwesen" in *Die Bank*, 1910, 1, பக்கம் 500 (ஆல்ஃபிரேட் லன்ஸ்பர்க், ''ஜெர்மன் வங்கித் தொழிலில் பங்கு முறை'', **வங்கி** என்ற சஞ்சிகையில்.—ப-ர்.).

களுடன் உடன்பாடு செய்து கொள்ளும் ஒரு வங்கி, ''இடைத் தரகரின்'' பாத்திரத்தைக் கடந்து வளர்ந்து விட்டதாகும், விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய ஒருசில ஏகபோகக்காரர்களது கூட்டாக உருவாகிவிட்டதாகும் என்பது தெளிவாகவே விளங்குகிறது.

பத்தொன்பதாம் நூற்ருண்டின் இறுதியிலும் இருபதாம் நூற்ருண்டின் ஆரம்பத்திலும் ஜெர்மனியில் வங்கித் தொழிலின் ஒன்றுகுவிப்பு எவ்வளவு துரிதமாக நடந்தேறியது என்பதை, ரீசரின் புத்தகத்திலிருந்து நாம் சுருக்கமான வடிவில் எடுத்தளிக்கும் பின்வரும் அட்டவணை காட்டுகிறது:

ஆறு பெரிய பெர்லின் வங்கிகள்

ஆண்டு	ஜெர்மனியில் கிளைகள்	வைப்புத் தொகை வங்கிகளும் நாணயமாற்று அலுவலகங்களும்	ஜெர்மன் கூட்டுப் பங்கு வங்கிகளில் நிரந்தர பங்குகள்	மொத்த ஸ்தாபனங்கள்
1895	16	14	1	42
1900	21	40	8	80
1911	104	276	63	450

நாடு முழுவதிலும் பரந்தமைந்த பண மார்க்கங்களின் நெருங்கிய வலைப்பின்னல் அமைப்பு அதிவேகமாய் விரிவடைந்து, எல்லா மூலதனத்தையும் எல்லா வருவாய்களையும் மையப்படுத்தி, சிதறுண்ட ஆயிரமாயிரம் பொருளாதார நிலையங்களை ஒருமித்த தேசிய முதலாளித்துவப் பொருளாதாரமாகவும், பிறகு உலக முதலாளித்துவப் பொருளாதாரமாகவும் மாற்றமுறச் செய்வதைப் பார்க்கிருேம். இன்றைய முதலாளித்துவ அரசியல் பொருளாதாரத்தின் விரிவுரை

யாளர் என்ற முறையில் ஷூல்ட்ஸெ-கேவெர்னிட்ஸ் மேலே நாம் மேற்கோளாய் அளித்த வாசகத்தில் கூறும் ''மையத் துவமின்றி விரவியமைந்த'' நிலேயானது, முன்பு ஒப்பளவில் ''சுயேச்சையானவையாக'', அல்லது இன்னும் துல்லியமாகச் சொல்வதெனில் முற்றிலும் ஸ்தல வரம்புக்குள் அடங்கிய, மேலும் மேலும் கூடுதலான பொருளாதார அலகுகளே ஒரே மையத்திற்குக் கீழ்ப்படச் செய்வதையே உண்மையில் குறிப் பிடுவதாக இருக்கிறது. எதார்த்தத்தில் இது மையத்துவமே ஆகும், ராட்சச ஏகபோகங்களது பாத்திரத்தையும் முக்கியத் துவத்தையும் அதிகார வலிமையையும் ஓங்கச் செய்வதே ஆகும்.

பழைய முதலாளித்துவ நாடுகளில் இந்த ''வங்கி வலேப் பின்னல் அமைப்பு'' மேலும் அதிக நெருக்கமாக இருக்கிறது. கிரேட் பிரிட்டனிலும் அயர்லாந்திலும் 1910ல், மொத்தம் 7,151 வங்கிக் கிளேகள் இருந்தன. நான்கு பெரிய வங்கிகள் தலேக்கு 400 கிளேகளுக்கும் அதிகமாக (447 முதல் 689 வரை) பெற்றிருந்தன; நான்கு வங்கிகள் தலேக்கு 200 கிளே களுக்கும் அதிகமாகவும், பதினெரு வங்கிகள் தலேக்கு 100 கிளேகளுக்கு அதிகமாகவும் பெற்றிருந்தன.

	கிளேகள், அலுவலகங்களின் எண்ணிக்கை			மூலதனம் கோடி பிராங்குகளில்	
	மாநிலங்களில்	பாரிஸில்	மொத்தம்	சொந்த மூலதனம்	மூலதனமாக உபயோகிக்கப் பட்ட வைப்புத் தொகைகள்
1870	47	17	64	20	42.7
1890	192	66	258	26.5	124.5
1909	1,033	196	1,229	88.7	436.3

பிரான்சில், மூன்று மிகப் பெரிய வங்கிகள், Crédit Lyonnais, Comptoir National, Société Générale ஆகியவை, தங்களது நடவடிக்கைகளையும், கிளைகளின் வலைப்பின்னல் அமைப்பையும் கீழ்க்கண்டவாறு விரிவுபடுத்திக் கொண்டன (81 பக்கம் பார்க்க)*.

ஒரு பெரிய நவீன வங்கியின் ''தொடர்புகளைக்'' காட்டும் பொருட்டு Disconto-Gesellschaft [டிஸ்கவுண்டு நிறுவனம்] என்ற வங்கியினுல் அனுப்பப்பட்ட கடிதங்கள், அதற்கு வந்த கடிதங்கள் ஆகியவற்றின் எண்ணிக்கை பற்றிய கீழ்க் கண்ட புள்ளிவிவரங்களை ரீசர் தருகிருர்; இது ஜெர்மனியின், மற்றும் உலகின் மிகப் பெரிய வங்கிகளில் ஒன்ருகும் (1914ல் இதன் மூலதனம் 30 கோடி மார்க்கு):

	வரப்பெற்ற கடிதங்கள்	அனுப்பப்பட்ட கடிதங்கள்
1852	6,135	6,292
1870	85,800	87,513
1900	5,33,102	6,26,043

''லியோன கிரெடிட்'' என்ற பெரிய பாரிஸ் வங்கியில் கணக்கு வைத்திருந்தோரின் எண்ணிக்கை 1875ல் 28,535 ஆக இருந்தது, 1912ல் 6, 33, 539 ஆக உயர்ந்தது**.

மூலதனத்தின் ஒன்றுகுவிப்பும் வங்கிகளுடைய மொத்தக் கொடுக்கல் வாங்கல்களின் வளர்ச்சியும் வங்கிகளது குறிப் பொருள் முக்கியத்துவத்தை எப்படி அடியோடு மாற்றி வரு கின்றன என்பதை நீண்ட விளக்கங்களைக் காட்டிலும் மேற் கூறிய இந்த எளிய புள்ளிவிவரங்களே மிகத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன எனலாம். சிதறியமைந்த முதலாளிகள் ஒரு

---

* Eugen Kaufmann, *Das französische Bankwesen*, Tübingenn, 1911, பக்கங்கள் 356, 362 (ஒய்கென் கௌப்மன், ''பிரெஞ்சு வங்கி அமைப்பு'', டியூபிங்கன்.—ப-ர்.).

** Jean Lescure, *L'épargne en France*, Paris, 1914, பக்கம் 52 (ஜான் லெஸ்கியூர். ''பிரான்சில் சேமிப்புகள்'', பாரிஸ்.—ப-ர்.).

மித்த கூட்டு முதலாளியாக மாற்றம் பெறுகிறார்கள். வங்கியானது ஒருசில முதலாளிகளது நடப்புக் கணக்குகளை நிர்வகித்து வந்தபோது, முற்றிலும் வினைநுட்பத் தன்மையதான, துணையான முறையில் மட்டுமே அமைந்த செயலையே புரிந்து வந்தது. ஆனால் இந்தச் செயற்பாடு பிரம்மாண்ட பரிமாணங்களுக்கு வளரும் போது, சொற்ப சில ஏகபோகக்காரர்கள் முதலாளித்துவ சமுதாயம் அனைத்தின் வாணிபத்துறை, தொழில் துறை ஆகிய இரண்டின் செயற்பாடுகளையும் தமது சித்தத்துக்குக் கீழ்படிய வைக்கக் காண்கிறோம். இவர்கள், தங்களது வங்கித் தொழிலின் மூலமான தொடர்புகள் வாயிலாகவும் நடப்புக் கணக்குகள் வாயிலாகவும் ஏனைய நிதிச் செயற்பாடுகள் வாயிலாகவும் பல்வேறு முதலாளிகளின் நிதி நிலைமையை முதற்கண், கரூராகத் தெரிந்து கொள்ளவும், பிறகு அவர்களைக் கட்டுப்படுத்தவும், கடன் வசதிகளைச் சுருக்கியோ பெருக்கியோ, எளிதில் கிடைக்கச் செய்தோ கிடைக்காதபடி இடையூறு செய்தோ அவர்களைத் தங்களது செல்வாக்கின் கீழ் கொண்டு வரவும், முடிவில் முழு அளவுக்குத் தாமே அவர்களது கதியைத் தீர்மானிக்கவும் அவர்களது வருவாயை நிர்ணயிக்கவும், அவர்களுக்கு மூலதனம் இல்லாதபடிச் செய்யவும், அல்லது அவர்களது மூலதனம் விரைவாகப் பிரம்மாண்ட பரிமாணங்களுக்கு அதிகரிக்க அனுமதிக்கவும், இன்ன பலவற்றைச் செய்யவும் முடிகிறது.

பெர்லின் Disconto-Gesellschaft வங்கியின் 30 கோடி மார்க்கு மூலதனத்தைப் பற்றி சற்று முன்பு குறிப்பிட்டோம். இவ்வங்கியினது மூலதனம் கண்ட இந்த வளர்ச்சியானது, Deutsche Bankஉம் Disconto-Gesellschaft வங்கியும் ஆகிய இவ்விரு மிகப் பெரிய பெர்லின் வங்கிகளுக்கிடையில் மேலாதிக்கத்துக்காக நடைபெற்ற போராட்டத்தின் நிகழ்வுகளில் ஒன்றாகும். 1870ல் முதலாவது வங்கி ஒரு கற்றுக்குட்டியாகவே இருந்தது, அப்போது அதன் மூலதனம் 1 கோடியே 50 லட்சம் மார்க்குதான், ஆனால் இரண்டாவது வங்கியின் மூலதனம் 3 கோடி மார்க். 1908ல் முதலாவதன் மூலதனம் 20 கோடி, இரண்டாவதன் மூலதனம் 17 கோடி. 1914ல்

முதலாவது தனது மூலதனத்தை 25 கோடியாக்கிக் கொண்டு விட்டது; இரண்டாவது வங்கி மற்ருெரு பெரிய முதல் தர வங்கியான Schaaffhausenscher Bankvereinவுடன் [ஷாப் ஹாவுசன் ஐக்கிய வங்கி] இணைந்து தனது மூலதனத்தை 30 கோடியாக அதிகரிக்கச் செய்து கொண்டது. மேலாதிக்கத் துக்கான இந்தப் போராட்டத்துடன் கூடவே, இந்த இரண்டு வங்கிகளுக்குமிடையில் மேலும் மேலும் நிலைத்து நீடிக்கக் கூடிய ''உடன்பாடுகளும்'' மேலும் மேலும் அடிக்கடி செய்து முடித்துக் கொள்ளப்பட்டுதான் வந்தன. மிகவும் மிதமான, எச்சரிக்கை உணர்வு மிகுந்த முதலாளித்துவச் சீர்திருத்த வாதத்தின் வரம்புகளைக் கொஞ்சங்கூட மீருத நோக்கு நிலை யிலிருந்து பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளைக் கருதும் வங்கித் தொழில் நிபுணர்கள் இந்த வளர்ச்சியால் நிர்ப்பந்திக்கப் பட்டுப் பின்வரும் முடிவுகளை வந்தடைகின்றனர்.

Disconto-Gesellschaftவங்கியின் மூலதனம் 30 கோடி மார்க் காக அதிகரித்ததைப் பற்றிக் கருத்துரைக்கையில் *Die Bank* என்ற ஜெர்மன் சஞ்சிகை எழுதியது: ''ஏனைய வங்கிகளும் இதே பாதையைப் பின்பற்றும். இன்று ஜெர்மனியைப் பொரு ளாதார வழியில் ஆளுகின்ற 300 ஆட்கள் நாளடைவில் படிப் படியாகக் குறைந்து 50 பேராகவும், 25 பேராகவும், இன் னுங்கூட சொற்பமானேராகவும் ஆகிவிடுவார்கள். ஒன்று குவிப்பை நோக்கி அமைந்த இந்த மிக அண்மைக் காலத்திய போக்கு வங்கித் தொழிலுடன் நின்றுவிடும் என்று எதிர் பார்க்க முடியாது. தனிப்பட்ட வங்கிகளுக்கு இடையில் நில வும் நெருங்கிய உறவுகள், இந்த வங்கிகளால் ஆதரிக்கப்படு கின்ற தொழில் துறை சிண்டிக்கேட்டுகளை இயற்கையாகவே ஒன்றிணையச் செய்கின்றன.... திடுமென ஒரு நாள் நாம் விழித்தெழுகையில் டிரஸ்டுகளைத் தவிர வேறு எதையும் காணுமல் வியப்படைவோம், தனியார் ஏகபோகங்களுக்குப் பதிலாக அரசாங்க ஏகபோகங்களை அமைக்க வேண்டிய அவ சியம் நம்மை எதிர்நோக்கக் கண்டு திகைப்புறுவோம். ஆயி னும் விவகாரங்களை அவற்றின் இயற்கையான வழியில் செல்ல விட்டுவிட்டோம், பங்குகளைக் கொண்டு புரியப்படும் சாமர்த்தியங்களால் இப்போக்கு சற்றே துரிதமாக்கப்பட

அனுமதித்துவிட்டோம் என்பதைத் தவிர நம்மைப் பற்றி நாம் குறைபட்டுக் கொள்ளத் தேவையில்லை''*.

முதலாளித்துவப் பத்திரிகைத் துறையின் ஏலாமைக்கு இது ஓர் உதாரணமாகும், முதலாளித்துவ விஞ்ஞானத்திடமிருந்து முதலாளித்துவப் பத்திரிகைத் துறை ஒரேயொரு விதத்தில்தான் மாறுபடுகிறது. அதாவது, முன்னது மேலும் நேர்மையற்றதாய் இருக்கிறது, விவகாரத்தின் சாரப்பொருளைப் புலப்படாதபடி குழப்ப எத்தனிக்கிறது, தனி மரங்களைக் காட்டித் தோப்பை மறைக்கப் பார்க்கிறது என்பதில் தான் மாறுபடுகிறது. ஒன்றுகுவிப்பின் விளைவுகளைக் கண்டு ''வியப்படைதலும்'', முதலாளித்துவ ஜெர்மனியின் அரசாங்கத்தை அல்லது முதலாளித்துவ ''சமுதாயத்தைப்'' பற்றி (''நம்மைப்'' பற்றி) ''குறைபட்டுக் கொள்ளுதலும்'', ஜெர்மன்''கார்ட்டல்''நிபுணரான சீர்ஷ்கி அமெரிக்க டிரஸ்டுகளைப் பற்றி அச்சம் தெரிவித்து, ஜெர்மன் கார்ட்டல்கள் ''டிரஸ்டுகளைப் போலத் தொழில்நுட்ப, பொருளாதார முன்னேற்றத்தை அளவு மீறி துரிதப்படுத்தாமல் இருக்கும்'' என்று காரணம் கூறி, ஜெர்மன் டிரஸ்டுகளே ''உசிதமானவை'' என்கிருரே** அது போல், பங்கு தொகுப்புகளும் பங்குகளும் புகுத்தப்படுவதால் ஒன்றுகுவிப்பு ''துரிதப்படுத்தப் படலாம்'' என்று அச்சப்படுவதும்—ஏலாமையின் அறிகுறியே தவிர வேறு என்ன?

ஆனல் உண்மைகள் தொடர்ந்து உண்மைகளாகவே இருக்கின்றன. ஜெர்மனியில் டிரஸ்டுகள் இல்லை, கார்ட்டல்கள் ''தான்'' இருக்கின்றன—ஆனல் முந்நூறுக்கு மேற்படாத மூலதனச் சீமான்கள் ஜெர்மனியை ஆளுகிருர்கள். இவர்களது எண்ணிக்கை இடையருமல் குறைந்து கொண்டே வருகிறது. எப்படியும் எல்லா முதலாளித்துவ நாடுகளிலும், அவற்றின் வங்கி அமைப்புச் சட்டங்களில் எவ்வளவுதான் வித்தியாசங்கள் இருந்தபோதிலும், மூலதன ஒன்றுகுவிப்புப்

* A. Lansburgh, "Die Bank mit den 300 Millionen" in *Die Bank*, 1914, 1, பக்கம் 426 (ஆ. லன்ஸ்பர்க், ''30 கோடி மூலதனம் கொண்ட வங்கி'', வங்கி என்ற சஞ்சிகையில்.—ப-ர்.).

** S. Tschierschky, மேற்குறிப்பிட்ட நூல், பக்கம் 128.

போக்கையும் ஏகபோகங்கள் உருவாதலையும் வங்கிகள் வெகுவாகத் தீவிரமாக்கவும் துரிதப்படுத்தவும் செய்கின்றன.

வங்கித் தொழில் அமைப்பானது ''மெய்யாகவே சமூக அளவில் முழுதளாவிய கணக்குப் பதிவுக்கும் உற்பத்திச் சாதனவினியோகத்துக்குமான வடிவம் பெற்றிருக்கிறது, ஆனல் வடிவம் மட்டும்தான் பெற்றிருக்கிறது'' என்று அரை நூற்றாண்டுக்கு முன்பு **மூலதனம்** நூலில் எழுதினர் மார்க்ஸ் (ருஷ்ய மொழிபெயர்ப்பு, தொகுதி III, பாகம் II, பக்கம் 144[34]). வங்கி மூலதனத்தின் வளர்ச்சி, பெரிய வங்கிகளின் கிளைகள், அலுவலகங்களது அதிகரிப்பு பற்றியும், அவற்றில் கணக்கு வைத்திருப்போரின் அதிகரிப்பு முதலானவை குறித்தும் நாம் எடுத்துரைத்த புள்ளிவிவரங்கள், முதலாளித்துவ வர்க்கம் **அனைத்துக்குமான** இந்த ''முழுதளாவிய கணக்குப் பதிவின்'' ஸ்தூலமான சித்திரத்தைக் கொடுக்கின்றன. இந்தச் சித்திரம் முதலாளிகளுக்கான கணக்குப் பதிவினுடையது மட்டுமல்ல, ஏனெனில் வங்கிகள் எல்லாவகையான பண வருமானங்களையும்—சிறு உடைமையாளர்கள், அலுவலக எழுத்தர்கள், தொழிலாளி வர்க்கத்தின் மேல்தட்டைச் சேர்ந்த மிகச் சிறிய பகுதியினர் ஆகியோரது பண வருமானங்களையும்—தற்காலிகமாகத்தான் என்றாலுங்கூட—திரட்டுகின்றன. ''சர்வப்பொது உற்பத்திச் சாதன வினியோகம்''—நவீன வங்கிகளிலிருந்து, பிரான்சில் மூன்றிலிருந்து ஆறும், ஜெர்மனியில் ஆறிலிருந்து எட்டுமான மிகப் பெரிய வங்கிகளாய்க் கோடி கோடியான தொகைகளைத் தம் பிடியில் வைத்திருக்கும் இவற்றிலிருந்து, வடிவ அளவில், **வளர்ந்தெழுவதுதான்** இது. ஆனல் **மெய்ப் பொருளில்** உற்பத்திச் சாதன விநியோகம் எவ்வகையிலும் ''சர்வப்பொதுவாக'' இல்லை, தனியாருடையதாகவே இருக்கிறது; அதாவது பெரு மூலதனத்தின், முக்கியமாகப் பிரம்மாண்ட ஏகபோக மூலதனத்தின் நலன்களுக்கு ஏற்றதாகவே இருக்கிறது. மக்கள் பெருந்திரளினர் வறுமையில் வதையும் நிலைமைகளிலும், விவசாய வளர்ச்சி அனைத்தும் தொழில் துறையின் வளர்ச்சிக்குப் படுமோசமாகப் பின்தங்கியிருக்கும் நிலைமைகளிலும், தொழில் துறையினுள்ளுங்கூட ''கனரகத் தொழில்கள்''

ஏனைய எல்லாத்தொழிற்கிளைகளிடமிருந்தும் கப்பம் கறக்கும் நிலைமைகளிலும் செயல்படுகின்ற ஏகபோக மூலதனத்தின் நலன்களுக்கு ஏற்றதாகவே இருக்கிறது இந்த வினியோகம்.

முதலாளித்துவப் பொருளாதாரத்தைச் சமூகமயமாக்கிடுவதில் சேமிப்பு வங்கிகளும் அஞ்சலகங்களும் வங்கிகளுடன் போட்டியிட ஆரம்பிக்கின்றன. சேமிப்பு வங்கிகளும் அஞ்சலங்களும் அதிக அளவுக்கு ''மையத்துவமின்றி விரவியமைந்திருக்கின்றன'', அதாவது இவற்றின் செல்வாக்கு மேலும் கூடுதலான பிரதேசங்களுக்கும் மிக தொலைவான இடங்களுக்கும் விரிவான மக்கட் பகுதியோருக்கும் பரவியிருக்கிறது. வங்கிகளிலும் சேமிப்பு வங்கிகளிலும் டெபாசிட்டுகளின் ஒப்பளவிலான வளர்ச்சி பற்றி அமெரிக்கக் கமிஷனல் ஒன்று திரட்டிய புள்ளிவிவரங்கள் வருமாறு*:

வைப்புத் தொகை (நூறுகோடி மார்க்குகளில்)

	இங்கிலாந்து		பிரான்ஸ்		ஜெர்மனி		
	வங்கிகளில்	சேமிப்பு-வங்கிகளில்	வங்கிகளில்	சேமிப்பு-வங்கிகளில்	வங்கிகளில்	கடன் சங்கங்களில்	சேமிப்பு-வங்கிகளில்
1880	8.4	1.6	?	0.9	0.5	0.4	2.6
1888	12.4	2.0	1.5	2.1	1.1	0.4	4.5
1908	23.2	4.2	3.7	4.2	7.1	2.2	13.9

* அமெரிக்க *Statistics of the National Monetary Commission*, *Die Bank* (''தேசியப் பணவியல் ஆணைக்குழுவின் புள்ளிவிவரங்கள்'', **வங்கி—ப-ர்.**) சஞ்சிகை எடுத்துரைத்தவை, **1910, 2,** பக்கம் **1200.**

சேமிப்பு வங்கிகள் வைப்புத் தொகைகளுக்கு 4 சதவிகிதம், $4^1/_4$ சதவிகிதம் வட்டி தருவதால், அவை தமது மூல தனத்தை ''லாபகரமாய்'' முதலீடு செய்தாகவேண்டும், உண்டியல்கள், அடமானங்கள் முதலானவற்றில் ஈடுபட்டாக வேண்டும். வங்கிகளுக்கும் சேமிப்பு-வங்கிகளுக்கும் இடையிலான எல்லைக் கோடுகள் ''மேலும் மேலும் மறைந்து வருகின்றன.'' கழிவுக்கு உண்டியல்களை மாற்றுதல் போன்ற ''முழுக்க முழுக்க'' வங்கித் தொழிலுக்குரிய வேலைகளில் சேமிப்பு-வங்கிகள் ஈடுபடுவதைத் ''தடை செய்ய வேண்டுமென்று'', உதாரணமாக போஹும், எர்பர்ட் வாணிபச் சங்கங்கள் கோருகின்றன; அஞ்சலகங்களின் ''வங்கித் தொழில்'' செயற்பாடுகளுக்கும் வரம்பிட வேண்டுமென்று அவை கோருகின்றன*. எதிர்பாராத தரப்பிலிருந்து அரசாங்க ஏகபோகம் சந்தடியின்றி தம்மை மிஞ்சிச் சென்றுவிடுமென வங்கித் தொழிலின் சீமான்கள் அஞ்சுவதாகத் தெரிகிறது. ஆனால் இந்த அச்சம், ஒரு வகையில், ஒரே அலுவலகத்தின் இரு பிரிவுகளது நிர்வாகிகளாகக் கொள்ளத் தக்கோரிடையிலான போட்டியின் வெளியீடே தவிர வேறொன்றுமில்லை என்பது சொல்லாமலே விளங்கும். ஏனெனில் சேமிப்பு-வங்கிகளிடம் ஒப்படைக்கப்படும் கோடிகள் முடிவாகப் பார்க்கையில் இதே வங்கி மூலதனப் பெரும் புள்ளிகளது பிடிக்குள் தான் நடைமுறையில் வந்துசேருகின்றன; மற்றும் முதலாளித்துவச் சமுதாயத்தில் அரசாங்க ஏகபோகம், திவாலாகும் நிலையிலுள்ள ஏதேனும் ஒரு தொழிற்கிளைக் கோடீஸ்வரர்களது வருவாயை அதிகமாக்குவதற்கும் உத்தரவாதம் செய்வதற்குமான ஒரு சாதனமே ஆகும்.

தடையில்லாப் போட்டியானது ஆதிக்கம் புரிந்த பழைய முதலாளித்துவம், ஏகபோகம் ஆட்சி புரியும் புதிய முதலாளித்துவமாக மாற்றமடைந்ததானது, மற்றும் பலவற்றுடன் கூட, பங்கு மாற்றுச் சந்தையின் முக்கியத்துவம்

---

* *Die Bank* என்ற சஞ்சிகையில் அமெரிக்க *National Monetary Commission*இன் புள்ளிவிவரங்கள், *1913*, பக்கங்கள் *811, 1022; 1914*, பக்கம் *713*.

குன்றியிருப்பதிலும் வெளியீடாகிறது. *Die Bank* சஞ்சிகை எழுதுவதாவது: ''புதிய பங்கு வெளியீடுகளில் பெரும் பகுதியை வங்கிகள் தமது வாடிக்கைக்காரர்களிடம் சேர்ப்பிக்க முடியாதிருந்த போது பங்குப் புழக்கத்துக்கு அத்தியாவசியமாயிருந்த தனது பழைய நிலையை பங்கு மாற்றுச் சந்தை இழந்து நெடு நாட்களாகின்றன''*.

'' 'ஒவ்வொரு வங்கியும் ஒரு பங்கு மாற்றுச் சந்தையே ஆகும்'—வங்கியானது மேலும்மேலும் பெரிதாகவும், வங்கித் தொழிலின் ஒன்றுகுவிப்பு மேலும் மேலும் வெற்றி பெற்றும் செல்லுகையில் இந்தப் புது மொழி மேலும் மேலும் உண்மையாகி வருகிறது''** ''முன்பு 1870ஆம் ஆண்டுகளில் பங்கு மாற்றுச் சந்தை இளமையின் துடிப்பு மிக்கதாய் இருந்த போது'' (1873ஆம் ஆண்டின் பங்கு மாற்றுச் சந்தை முறிவையும்,[35] கம்பெனி தோற்றுவிப்பு மோசடிகளையும்[36] பிற வற்றையும் இது ''சூசகமாகக்'' குறிக்கிறது) ''ஜெர்மனியின் தொழில் வளர்ச்சி சகாப்தம் ஆரம்பமாகியது. ஆனால் இப்போதெல்லாம் வங்கிகளும் தொழில்துறையும் 'தாமே தனியே இப்பணியை முடித்துக் கொள்ள' முடிகிறது. நம்முடைய பெரிய வங்கிகளுக்குப் பங்கு மாற்றுச் சந்தையின் மீதுள்ள ஆதிக்கம்... முழுதும் ஒழுங்கமைந்துவிட்ட ஜெர்மன் தொழில் துறை அரசின் வெளியீடே ஆகும். தன்னியல்பாய் இயங்கும் பொருளாதார விதிகளின் செயலாட்சி இவ்வாறு குறைக்கப் பட்டு, வங்கிகளின் மூலமான உணர்வு பூர்வமான ஒழுங் கியக்கத்தின் ஆட்சி வெகுவாய் விரிவாக்கப் படுகையில், வழி காட்டும் ஒருசில தலைவர்களின் தேசியப் பொருளாதாரப் பொறுப்பு பிரம்மாண்டமாய் அதிகரிக்கிறது'' என்று எழுதுகிறார் ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியத்துக்காகப் பரிந்து பேசுபவரான ஜெர்மன் பேராசிரியர் ஷுல்ட்ஸெ-கேவெர்னிட்ஸ்.***

---

* *Die Bank*, 1914, 1, பக்கம் 316.

** Dr. Oscar Stillich, *Geld-und Bankwesen*, Berlin, 1907, பக்கம் 169 (டாக்டர் ஆஸ்கார் ஷ்டில்லிஹ், ''பணமும் வங்கித் தொழிலும்'', பெர்லின்.—ப-ர்.).

*** Schulze-Gaevernitz, "Die deutsche Kreditbank", *Grundriss der Sozialökonomik* என்ற வெளியீட்டில், Tübingen, பக்கம் 101.

இவர் எல்லா நாடுகளின் ஏகாதிபத்தியவாதிகளாலும் தகுதி வாய்ந்த நிபுணராகக் கருதப்படுகிருர். வங்கிகள் மூலமான ''உணர்வுபூர்வமான ஒழுங்கியக்கம்'' என்பது ''முழு அளவுக்கு ஒழுங்கமைக்கப் பெற்ற'' ஒருசில ஏகபோகக்காரர்களால் பொது மக்கள் சூறையாடப்படுதலே ஆகுமென்ற ''அற்ப விவரத்தை'' இவர் மூடி மறைக்க முயலுகிருர். முதலாளித்துவப் பேராசிரியரின் பணி, முழு சூட்சுமத்தையும் பட்டவர்த்தனமாகப் புலப்படுத்திக் காட்டுவதோ, ஏகபோகக்காரர்களின் எல்லா சூழ்ச்சிகளேயும் அம்பலப்படுத்துவதோ அல்ல; அவற்றை அழகுபடுத்திக் காட்டுவதே அவரது பணியாக இருக்கிறது.

இவரை விடவும் மதிப்புக்குரிய பொருளியலாளராகக் கருதப்படுகிறவரும், தாமே ஒரு வங்கித் தொழில் ''அதிபராக இருப்பவருமாகிய'' ரீசர் மறுக்க முடியாத உண்மைகளுக்கு நியாயம் கூறும் பொருட்டு, இதே போல் அர்த்தமற்ற தொடர்களேக் கூறி தட்டிக் கழிக்கிருர்: ''...தேசப் பொருளாதாரம் முழுமைக்கும், பிணையங்களின் புழக்கத்திற்கும் [circulation of securities] அத்தியாவசியமாக இருக்கிற அந்த அம்சத்தை—தன்பால் வந்து ஒன்றுகுவியும் பொருளாதார இயக்கங்களின் மிகக் கருரான அளவுகோலாக இருப்பது மட்டுமின்றி, இவற்றை அனேகமாகத் தன்னியல்பான முறையில் ஒழுங்கியக்கும் சாதனமாகவும் இருக்கிற அம்சத்தை—பங்கு மாற்றுச் சந்தை மேன்மேலும் இழந்து வருகிறது''*.

வேறு வார்த்தைகளில் சொல்லப் போனுல்: பழைய முதலாளித்துவம், அத்தியாவசியமான தனது ஒழுங்கியக்கியாகிய பங்கு மாற்றுச் சந்தையுடன் கூடிய, தடையில்லாப் போட்டிக்குரிய முதலாளித்துவம் மறைந்து வருகிறது. அதனிடத்தில் ஒரு புதிய முதலாளித்துவம், விரைவில் மாற்றமடையும் ஒன்றுக்குரிய அப்பட்டமான இயல்புகளுடன் கூடிய, தடையில்லாப் போட்டி, ஏகபோகம் ஆகிய இரண்டின் கலவையான ஒரு புதிய முதலாளித்துவம் வந்தமர்ந்துள்ளது. இந்தப்

* ரீசர், முன் குறிப்பிட்ட நூல், 4ம் பதிப்பு, பக்கம் 629.

புதிய முதலாளித்துவம் **எதாக** ''வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது''? என்ற கேள்வி இயற்கையாகவே எழுகிறது. ஆனால் முதலாளித்துவ அறிஞர்கள் இக்கேள்வியை எழுப்ப அஞ்சுகிறார்கள்.

''முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, தடையின்றிப் போட்டியிட்டுக் கொண்டிருந்த தொழிலதிபர்கள், 'தொழிலாளர்களது' உடலுழைப்பைத் தவிர்த்து, தமது தொழில் சம்பந்தமான ஏனைய வேலையில் பத்தில் ஒன்பது பங்கைச் செய்து வந்தனர். தற்போது இந்த மூளை வேலையில் பத்தில் ஒன்பது பங்கை **சிப்பந்திகள்** செய்துவிடுகிறார்கள். இந்தப் பரிணாமத்தின் முன்வரிசையில் இருக்கிறது வங்கித் தொழில்''*. ஷூல்ட்ஸெ-கேவெர்னிட்ஸ் இவ்வாறு ஒப்புக்கொள்வதானது, இந்த நவீன முதலாளித்துவம், ஏகாதிபத்தியக் கட்டத்திலுள்ள இந்த முதலாளித்துவம், எதாக வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்ற கேள்விக்கு மீண்டும் நம்மை இட்டுச் செல்கிறது.

ஒன்றுகுவிப்புப் போக்கின் விளைவாக, முதலாளித்துவப் பொருளாதாரம் அனைத்தின் தலைமையில் வந்தமர்ந்துள்ள அந்தச் சில வங்கிகளிடையே, ஏகபோக உடன்பாட்டுக்கான, **வங்கி டிரஸ்டுக்கான** போக்கு இயல்பாகவே மேலும் மேலும் துலக்கமாகவே புலனாகிறது. அமெரிக்காவில், ஒன்பது வங்கிகள் அல்ல, கோடீஸ்வரர்களான ராக்ஃபெல்லருக்கும் மார்கனுக்கும் சொந்தமான மிகவும் பெரிய **இரண்டே** வங்கிகள் ஆயிரத்து நூறு கோடி மார்க் மூலதனத்தை தம் பிடியில் கொண்டுள்ளன.** ஜெர்மனியில், நாம் மேலே குறிப்பிட்டபடி Disconto-Gesellshaft வங்கியானது Schaaffhausenscher Bankverein வங்கியை உட்கவர்ந்து கொண்டது குறித்து, பங்கு மாற்றுச் சந்தை நலவுரிமை வட்டாரங்களது பத்திரிகையாகிய **ஃபிராங்ஃபுர்ட்டர் ஸைடுங்**[37] பின்வருமாறு கருத்துரைத்தது:

''வங்கிகளது ஒன்றுகுவிப்புப் போக்கானது கடன்கள் பெறுவதற்குரிய நிறுவனங்களின் வட்டத்தைக் குறுகலாக்கிச்

---

* Schulze-Gaevernitz, Die deutsche Kreditbank, *Grundriss der Sozialökonomik* என்ற வெளியீட்டில், Tübingen, 1915, பக்கம் 151.

** *Die Bank*, 1912, 1, பக்கம் 435.

செல்கிறது; இதன் விளைவாகச் சொற்ப எண்ணிக்கையிலான வங்கித் தொகுப்புகளை பெருந் தொழில் துறை சார்ந்துள்ள நிலை அதிகரிக்கிறது. தொழில் துறைக்கும், நிதி உலகுக்கும் உள்ள நெருங்கிய தொடர்பு காரணமாக, வங்கி மூலதனம் தேவைப்படும் தொழில் துறைக் கம்பெனிகளின் இயக்கச் சுதந்திரம் குன்றிக் குறுகி வருகிறது. இதனால், வங்கிகள் டிரஸ்டுமயமாக்கப்படுதலை (டிரஸ்டுகளில் ஒன்றிணைவது அல்லது டிரஸ்டுகளாக மாறுவதை) பெருந் தொழில்கள் சந்தேக உணர்வுடன் உற்று நோக்குகின்றன. போட்டியைக் கட்டுப்படுத்தும் நோக்கத்துடன், தனிப்பட்ட பெரிய வங்கி நிறுவனங்களுக்கிடையே சிற்சில உடன்பாடுகளுக்கான ஆரம்பத்தை திரும்பத் திரும்பக் காண்கிறோம்''*.

வங்கித் தொழிலின் வளர்ச்சியில் திரும்பத் திரும்ப ஏக போகமே இறுதியான சொல்.

வங்கிகளுக்கும் தொழில் துறைக்கும் இடையில் உள்ள நெருங்கிய தொடர்பைப் பொறுத்தவரையில், வங்கிகள் ஆற்றும் புதிய பாத்திரம் இத்துறையில்தான் மிகவும் எடுப்பாகத் தெரிகிறது எனலாம். வங்கியானது ஒரு நிறுவனத்துக்காக ஓர் உண்டியலை மாற்றும் போதும், ஒரு நடப்புக் கணக்கை ஆரம்பிக்கும் போதும், இன்ன பலவும் செய்யும் போதும், இந்தச் செயல்கள் தனித்தனியே அதன் சுயேச்சையைச் சிறிதும் குறைத்து விடுவதில்லை; வங்கியானது சாமானிய இடைத்தரகரின் வேலையையே செய்கிறது. ஆனால் இம்மாதிரியான செயல்கள் பன்மடங்கு பெருகி நிலையான நடைமுறையாகி விடும்போது, மிகப் பெரும் தொகைகளிலான மூலதனத்தை அந்த வங்கி தன் கைகளில் ''திரட்டிக் கொள்ளும்'' போது, குறிப்பிட்ட ஒரு தொழில் நிறுவனத்தின் நடப்புக் கணக்கை வைத்திருப்பதன் மூலம் வங்கியானது அந்த வாடிக்கைக்காரரின் பொருளாதார நிலைமையைப் பற்றி முன்னிலும் முழுமையான, விவரமான தகவலைத் தெரிந்து கொள்ள—இதுதான் நடக்கிறது—முடியும் போது விளைவது என்னவென்றால்,

* ஷுல்ட்ஸெ-கேவெர்னிட்ஸ், "Grdr, d. S.-Oek."இல் தரும் மேற்கோள், பக்கம் 155.

அந்தத் தொழில்துறை முதலாளி மேலும் முழு அளவுக்கு அவ்வங்கியைச் சார்ந்திருக்க வேண்டியவராகி விடுகிறார்.

அதே சமயத்தில் வங்கிகளுக்கும் மிகப் பெரிய தொழில், வாணிப நிலையங்களுக்கிடையே நேரே ஆள் வடிவிலெனச் சொல்லக் கூடிய பிணைப்பும் ஏற்படுகிறது, பங்குகள் பெறுவதன் மூலமாகவும், தொழில், வாணிப நிலையங்களின் மேலாளர் அவைகளில் (அல்லது டைரக்டர் அவைகளில்) வங்கி டைரக்டர்கள் உறுப்பினர்களாகவும் அந்த நிலையங்களின் டைரக்டர்கள் வங்கி டைரக்டர்களாகவும் நியமிக்கப்படுவதன் மூலமாகவும் ஒன்று மற்றொன்றுடன் இணைகிறது. ஜெர்மன் பொருளியலாளராகிய எய்டல்ஸ், இவ்வடிவில் மூலதனமும் நிலையங்களும் ஒன்று குவிவது பற்றி மிகவும் விரிவான விவரங்களைத் தொகுத்துள்ளார். ஆறு மிகப் பெரிய பெர்லின் வங்கிகள் தமது டைரக்டர்களை *344* தொழில் துறைக் கம்பெனிகளிலும், தமது அவை உறுப்பினர்களை மற்றும் *407* கம்பெனிகளிலும்—ஆக மொத்தம் *751* கம்பெனிகளில்—அமர்த்திப் பிரதிநிதித்துவம் பெற்றிருந்தன. இந்தக் கம்பெனிகளில் *289*ல் ஒவ்வொன்றின் மேலாளர் அவையிலும் இவ்வங்கிகள் தமது இரண்டு பிரதிநிதிகளை அமர்த்தியிருந்தன, அல்லது இக்கம்பெனிகளில் தலைவர் பதவி வகித்தன. இன்ஷூரன்ஸ், போக்குவரத்து, சிற்றுண்டிச் சாலைகள், தியேட்டர்கள், கலைத் தொழில் முதலான மிகப் பலவகைப்பட்ட தொழிற் கிளைகளை இந்தத் தொழில், வாணிபக் கம்பெனிகளில் காண்கிறோம். மறு புறம், இந்த ஆறு வங்கிகளது மேலாளர் அவைகளில், மிகப் பெரிய தொழிலதிபர்களில் *51* பேர் (*1910*ல்) இருந்தார்கள்—க்ருப் கம்பெனியின் டைரக்டர், பிரம்மாண்ட "Hapag" (Hamburg-Amerika) கப்பல் நிறுவனத்தின் டைரக்டர் முதலானோரும் இவர்களில் உட்படுவர். *1895*லிருந்து *1910* வரை, இந்த ஆறு வங்கிகளில் ஒவ்வொன்றும், நூற்றுக் கணக்கான (*281* முதல் *419* வரையிலான) தொழில் துறைக் கம்பெனிகளின் பங்கு வெளியீடுகளிலும் பிணைய வெளியீடுகளிலும் பங்கெடுத்துக் கொண்டது*.

* எய்டல்ஸ், ரீசர், முன்குறிப்பிட்ட நூல்கள்.

வங்கிகளுக்கும் தொழில் துறைக்கும் இடையிலுள்ள ''நேரே ஆள் வடிவிலுள்ள இந்த பிணைப்புடன்கூட'' இவை இரண்டுக்கும் அரசாங்கத்துக்கும் இடையிலான ''நேரே ஆள் வடிவிலான பிணைப்பும்'' சேர்ந்துள்ளது. எய்டல்ஸ் எழுதுகிறார்: ''அதிகாரிகளுடன் உறவுகள் ஏற்படுவதற்குப் பெரிதும் வசதி [!!] செய்யக் கூடியோரான பட்டம் பெற்ற ஆட்களுக்கும் முன்னாள் அரசாங்க அலுவலர்களுக்கும் மேலாளர் அவைகளில் இடங்கள் தாராளமாக வழங்கப்படுகின்றன''.... ''வழக்கமாகப் பெரிய வங்கியின் மேலாளர் அவையில் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் அல்லது பெர்லின் நகராண்மைக் கழக உறுப்பினர் ஒருவர் இருக்கிறார்.''

ஆகவே, பெரிய முதலாளித்துவ ஏகபோகங்களின் கட்டுமானமும் வளர்ச்சியும் என்பதாகச் சொல்லக் கூடியவை ''இயல்பானவை'', ''இயல்கடந்தவை'' ஆகிய எல்லா வழிகளிலும் முழு மூச்சுடன் நடந்தேறுகின்றன. தற்கால முதலாளித்துவச் சமுதாயத்தின் மீது ஆட்சி செலுத்தும் சில நூறு நிதி மன்னர்களுக்கிடையில் ஒரு வகை உழைப்புப் பிரிவினை முறையாக வளர்க்கப்பட்டு வருகிறது:

''சில பெரிய தொழில் துறை அதிபர்களது செயல் அரங்கு இவ்விதம் விரிவடைவதுடனும்'' (வங்கிகளது டைரக்டர் அவைகளில் சேர்ந்து கொள்வது முதலானவை), ''மாநில வங்கி மானேஜர்கள் குறிப்பிட்ட தொழிற் பிரதேசங்களுக்கு ஒதுக்கப்படுவதுடனும் கூடவே, பெரிய வங்கிகளது டைரக்டர்களுக்கிடையில் தனித்தேர்ச்சியும் வளருகிறது. பொதுவாகக் கூறினால், வங்கித் தொழில் பெரிய அளவில் நடத்தப்படும் போது மட்டுமே, குறிப்பாக அது தொழில் துறையுடன் விரிந்த தொடர்புகளை பெற்றிருக்கும்போது மட்டுமே, இந்தத் தனித்தேர்ச்சி ஏற்பட முடியும். இந்த உழைப்புப் பிரிவினை இரண்டு வழிகளில் நடந்தேறுகிறது: ஒரு புறம், தொழில் துறையுடனான உறவுகள் முழுவதும் ஒரே டைரக்டரிடம், அவருக்குரிய தனிப் பணியாக ஒப்படைக்கப்படுகின்றன; மறு புறம், ஒவ்வொரு டைரக்டரும் தனிப்பட்ட சில நிலையங்கள், அல்லது ஒரே தொழிற் கிளையிலுள்ள அல்லது ஒரே மாதிரியான நலவுரிமைகளைக் கொண்ட நிலையங்களின் ஒரு தொகுப்

யை மேற்பார்வை இடும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள் கிறார்.''... (தனிப்பட்ட நிறுவனங்கள் ஒழுங்கமைந்த முறையில் மேற்பார்வையிடப்படும் கட்டத்தை முதலாளித்துவம் ஏற்கெனவே வந்தடைந்திருக்கிறது)... ''ஒருவர் ஜெர்மன் தொழில் துறையில், சில சமயங்களில் மேற்கு ஜெர்மன் தொழில் துறையில் மட்டுங்கூட தனித் தேர்ச்சி பெறுகிறார்'' (ஜெர்மனியில் மேற்குப் பகுதிதான் மிக அதிகத் தொழில் வளர்ச்சி பெற்றது) ''ஏனையோர் அன்னிய நாடுகளுடனும் அன்னியத் தொழில் துறையுடனுமான உறவுகளிலும், தொழிலதிபர்களின், பிற பகுதியோரின் குண இயல்புகள் குறித்த தகவலிலும், பங்கு மாற்றுச் சந்தை விவகாரங்களிலும் இன்ன பிறவற்றிலும் தனித் தேர்ச்சி பெறுகிறார்கள். தவிரவும் வங்கி டைரக்டர் ஒவ்வொருவரும் ஒரு தனிப் பிரதேசத்துக்கோ, தொழில் துறையின் ஒரு தனிக் கிளைக்கோ ஒதுக்கப்படுவதும் அடிக்கடி நடைபெறுகிறது. ஒருவர் முக்கியமாய் மின்சாரக் கம்பெனிகளின் மேலாளர் அவைகளிலும், இன்னொருவர் இரசாயன ஆலைகள், வடிப்பாலைகள், வள்ளிச் சர்க்கரை ஆலைகளது அவைகளில் வேலைசெய்கிறார், மூன்றாமவர் தனிப்பட்ட ஒருசில தொழில் நிறுவனங்களில் இருந்து கொண்டு அதே போது இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனிகளின் மேலாளர் அவைகளிலும் வேலை செய்கிறார்.... சுருங்கக் கூறுமிடத்து, பெரிய வங்கிகளின் செயற்பாடுகள் பரிமாணத்திலும் வகை வேறுபாட்டிலும் கண்டிருக்கும் வளர்ச்சியுடன் கூடவே, வங்கி டைரக்டர்களிடையே உழைப்புப் பிரிவினையும் அதிகரிக்கிறது என்பதில் ஐயமில்லை. இவர்களைக் கலப்பற்ற தூய வங்கித் தொழிலிலிருந்து ஓரளவு மேல் நிலைக்கு உயரச் செய்து, தொழில் துறையின் பொதுப் பிரச்சினைகளிலும் ஒவ்வொரு தொழிற் கிளையின் தனிப் பிரச்சினைகளிலும் தேர்ந்த நிபுணர்களும் தீர்வாளர்களுமாக்கி, இவ்வழியில் இவர்களை அந்தந்த வங்கிக்குமுரிய தொழில் துறைச் செல்வாக்கு மண்டலத்துள் மேலும் அதிக செயல் வல்லமை வாய்ந்தோராகச் செய்வதே இவர்களிடையே அதிகமாகி வரும் இந்த உழைப்புப் பிரிவினையின் நோக்கம் எனலாம். இந்த அமைப்பு முறையுடன் கூடவே, இதை நிறைவு செய்

யும் விதத்தில்; தொழில் துறை விவகாரங்களில் நிபுணர்களாக விளங்கும் தொழிலதிபர்கள், முன்னுள் அரசாங்க அதிகாரிகள், முக்கியமாய் முன்பு ரயில்வேத் துறையில் அல்லது சுரங்கத் தொழிலில் சேவை ஆற்றியோர் முதலானோரை வங்கிகள் தமது மேலாளர் அவைகளுக்குத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ள முயற்சிக்கின்றன'', இப்படி இன்னும் பல*.

இதே முறையைத்தான் சிறிது வேறு வடிவத்தில் பிரெஞ்சு வங்கித் தொழிலில் காண்கிறோம். உதாரணமாக, மிகப் பெரிய மூன்று பிரெஞ்சு வங்கிகளில் ஒன்றான Crédit Lyonnais**, ஐம்பதுக்கும் அதிகமான பொறியாளர்கள், புள்ளி விவர இயலினர், பொருளியலாளர்கள், வழக்கறிஞர்கள் முதலான பலரும் நிரந்தரமாக வேலை செய்யும் நிதி ஆய்வுப் பணித் துறை ஒன்றை [service des études financières] அமைத்திருக்கிறது. ஆண்டுதோறும் இதற்காக ஆறு முதல் ஏழு லட்சம் பிராங்கு வரை செலவாகிறது. இந்தப் பணித் துறை எட்டு இலாகாக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது: தொழில் நிலையங்கள் பற்றிய தகவல்களைச் சேகரிப்பதில் ஓர் இலாகா தனித்தேர்ச்சி மிக்கதாகச் செயல்படுகிறது, இன்னொன்று பொதுப் புள்ளிவிவரங்களை ஆராய்கிறது, மூன்றாவது ரயில்வே, கப்பல் கம்பெனிகள் குறித்தும், நான்காவது பிணையங்கள் [securities] குறித்தும், ஐந்தாவது நிதி அறிக்கைகள் குறித்தும், இப்படி ஒவ்வொன்றும் ஒரு தனிப் பிரிவு குறித்து ஆராய்கிறது***.

ஒரு புறத்தில் வங்கி மூலதனமும் தொழில் துறை மூலதனமும் மேலும் மேலும் அதிகமாக ஒன்றிணைவதும்—அல்லது நி. இ. புஹாரின் தக்க பெயரிட்டு இதனைக் குறிப்பிடுவது போல், ஒன்றுகலத்தலும்—மறுபுறத்தில் வங்கிகள் மெய்யாகவே ''சர்வ வியாபகத் தன்மையுடைய'' நிலையங்

* எய்டல்ஸ், முன் குறிப்பிட்ட நூல், பக்கங்கள் 156—157.

** லியோன் கடன் செலாவணி.—ப-ர்.

*** *Die Bank*இல் (1909, 2, பக்கம் 851உம் அடுத்த பக்கங்களும்) பிரெஞ்சு வங்கிகளைப் பற்றி Eug. Kaufmann எழுதும் ஒரு கட்டுரை.

களாக வளர்தலும்தான் இதனுல் ஏற்படும் விளேவு. இப்பொருள் குறித்து மிக நன்ருய் ஆராய்ந்துள்ளவரான எய்டல்ஸ் இந்தப் பிரச்சினே சம்பந்தமாய்க் கையாளும் தொடர்களே மேற்கோளாகத் தருவது அவசியமெனக் கருதுகிறேன்:

''தொழில் துறையிலான உறவு முறைகளே ஒட்டுமொத்த அளவில் பரிசீலனே செய்கையில், தொழில் துறையின் சார்பில் செயல்படும் நிதி நிறுவனங்களின் சர்வ வியாபகத் தன்மை வெளிப்படுகிறது. பிற வகைகளேச் சேர்ந்த வங்கிகளேப் போலல்லாமலும், வங்கிகள் தாம் காலூன்றி நிற்கும் தளம் தம்மை விட்டு நழுவாமல் தடுக்கும் பொருட்டு அவை ஒரே தொழில் வகையிலோ, ஒரே தொழிற் கிளேயிலோ ஈடுபட்டுத் தனித் தேர்ச்சி பெற வேண்டுமென வெளியீடுகளில் சில சமயம் அவசியத் தேவையாகக் குறிக்கப்படுவதற்கு மாருகவும்—தொழில் நிலேயங்களுடன் தமக்குள்ள தொடர்புகளே வங்கிகள் பிரதேசம் அல்லது தொழிற் கிளேகள் குறித்து கூடுமான வரை அதிகமான அளவுக்கு பல்வேறு வகைகளில் விரிவுபடுத்திக் கொள்ள முனேகின்றன; தனிப்பட்ட தொழில் நிலேயங்கள் வரலாற்று வழியில் கண்ட வளர்ச்சியினுல் பிரதேசங்களுக்கிடையிலும் தொழிற் கிளேகளுக்கிடையிலும் மூலதனத்தின் வினியோகத்தில் ஏற்பட்ட ஏற்றத்தாழ்வை வங்கிகள் அகற்றுவதற்கு முயற்சி செய்கின்றன.'' ''தொழில் துறையுடனுன தொடர்புகளேப் பொதுப்பட அமைந்தனவாக்கிக் கொள்வது ஒரு போக்கு; இந்தத் தொடர்புகளே நீடித்து நிலவுவனவாகவும் நெருங்கியனவாகவும் செய்து கொள்வது மற்ருெரு போக்கு. பெரிய ஆறு வங்கிகளில் இந்த இரண்டு போக்குகளும் நிறைவேற்றம் பெற்றிருக்கின்றன—முழுநிறைவாக அல்ல, கணிசமாகவும் சமமான அளவுக்கும் நிறைவேற்றம் பெற்றிருக்கின்றன.''

தொழில் துறை, வாணிப வட்டாரங்கள், வங்கிகளின் ''அச்சுறுத்தல்'' குறித்து அடிக்கடி முறையிடுகின்றன. இம்மாதிரியான முறையீடுகள் எழுவதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லே, ஏனெனில் பெரிய வங்கிகள் ''ஆணேயிடவே'' செய்கின்றன—பின்வரும் உதாரணம் இதைத் தெளிவுபட

காட்டுகிறது. பெரிய வங்கிகளான பெர்லின் “D” வங்கிகள் எனப்படுவனவற்றில் ஒன்று (யாவற்றிலும் பெரியனவாகிய நான்கு வங்கிகளின் பெயர்களுக்கும் Dதான் முதலெழுத்து) 1901 நவம்பர் 19ல் ஜெர்மன் மத்திய வடமேற்குச் சிமெண்டு சிண்டிக்கேட்டின் டைரக்டர் அவைக்குக் கீழ்க் கண்டவாறு எழுதிற்று: ‘‘இம்மாதம் 18 ஆம் தேதி செய்தி யேடு ஒன்றில் நீங்கள் வெளியிட்டிருந்த அறிக்கையின்படி, இம்மாதம் 30ஆம் தேதியன்று நடைபெறப்போகும் உங்களது சிண்டிக்கேட்டின் அடுத்த பொது மன்றக் கூட்டமானது எங் களுக்கு ஏற்புடையனவல்லாத மாற்றங்களை உங்களது தொழில் நிலையத்தில் உண்டாக்கக் கூடிய நடவடிக்கைகளை எடுப்பது குறித்து தீர்மானிக்கலாமென்று தெரியவருவதால், நாங்கள் இந்தச் சாத்தியப்பாட்டைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இதுகாறும் உங்களுக்கு அனுமதிக்கப் பட்டு வந்த கடன் வசதியை இக்காரணங்களை முன்னிட்டு இனி நாங்கள் ரத்து செய்ய வேண்டியிருப்பது குறித்து பெரிதும் வருந்துகிறோம்.... ஆனால் மேற்கூறிய அடுத்த பொது மன்றக் கூட்டம் எங்களுக்கு ஏற்புடையனவல்லாத நடவடிக்கைகளை எடுக்கத் தீர்மானிக்காதிருக்குமாயின், மற் றும் இந்த விவகாரத்தில் எதிர்காலத்திற்கான தக்க உத்தர வாதங்கள் எங்களுக்கு அளிக்கப்படுமாயின், புதிய கடன் வசதி அளிப்பது குறித்து உங்களுடன் பேச்சுவார்த்தைகள் தொடங்குவதற்கு நாங்கள் ஆயத்தமாக இருப்போம்’’.*

உண்மையில் இது பெருமூலதனம் தன்னை ஒடுக்குவதாகச் சிறு மூலதனம் கூறி வரும் பழைய புகார்தான். ஆனால் இங்கு இச்சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு சிண்டிக்கேட் முழுவதுமே ‘‘சிறு’’ மூலதனத்தின் பிரிவில் சேரும்படி தள்ளப்பட்டுவிட்டது! சிறு மூலதனத்துக்கும் பெரு மூலதனத்துக்கும் இடையிலான பழைய போராட்டம் வளர்ச்சியின் அளவிட முடியாதபடி மிக உயர்ந்த ஒரு புதிய கட்டத்தில் தொடர்ந்து திரும்பவும் நடைபெறுகிறது. பெரிய வங்கிகளின் நிலையங்கள், கோடிக்

* Dr. Oscar Stillich, *Geld-und Bankwesen*, Berlin, 1907, பக்கம் 147.

கணக்கில் பெறுமானமுள்ள இவை, கடந்த காலத்தியவற்றுடன் எவ்வகையிலும் ஒப்பிட முடியாதனவாகிய சாதனங்களைக் கொண்டு, தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியைத் துரிதப்படுத்த முடியும் என்பது கண்கூடு. உதாரணமாக, வங்கிகள் பிரத்தியேகத் தொழில்நுட்ப ஆராய்ச்சிக் கழகங்களை நிறுவுகின்றன; ''நேசத்துக்குரிய'' தொழில் நிலையங்கள் மட்டுமே இக்கழகங்களது வேலைகளினுல் ஆதாயமடைகின்றன. ''மின்சார ரயில்வே ஆராய்ச்சிக் கழகம்'', ''விஞ்ஞான, தொழில்நுட்ப ஆராய்ச்சிக்கான மத்தியக்குழுமம்'' முதலியன இவ்வகையைச் சேர்ந்தவையே.

தேசப் பொருளாதாரத்திற்குப் புதிய நிலைமைகள் உண்டாக்கப்படுவதைப் பெரிய வங்கிகளின் டைரக்டர்கள் பார்க்கத் தவற முடியாதுதான். ஆனுல் இந்தப் புலப்பாடுகளின் முன்னுல் இவர்கள் சக்தியற்றவர்களாக இருக்கிருர்கள்.

எய்டல்ஸ் எழுதுகிருர்: ''பெரிய வங்கிகளின் மேலாளர் அவைகளில் டைரக்டர்களாகவும் உறுப்பினர்களாகவும் பதவி வகிப்போரிடம் அண்மை ஆண்டுகளில் ஏற்பட்டுவரும் மாற்றங்களைக் கவனித்திருக்கிற எவரும், தொழில் துறையின் பொது வளர்ச்சியில் பெரிய வங்கிகள் முனைப்புடன் தலையிடுவது அவசியமென்றும், மேலும் மேலும் கூடுதலான முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகுமென்றும் கருதுவோரின் கைகளுக்கு அதிகாரம் சிறிது சிறிதாகச் சென்று கொண்டிருப்பதைக் கவனிக்கத் தவறியிருக்க முடியாது. இந்தப் புதிய ஆட்களுக்கும் பழைய வங்கி டைரக்டர்களுக்கும் இடையில், இவ்விவகாரத்தில் தொழில் சம்பந்தமாகவும், அடிக்கடி தனிப்பட்ட முறையிலும் கருத்து வேறுபாடுகள் வளர்ந்து வருகின்றன. பிரச்சினை இதுதான்: கடன் வசதி நிலையங்களாகிய வங்கிகள் இப்படித் தொழில் துறையில் தலையிடுவது அவற்றுக்குப் பாதகமானது அல்லவா? கடன் வசதிகளுக்கு ஏற்பாடு செய்யும் இடைத் தரகர்களாக வங்கிகள் ஆற்ற வேண்டிய பாத்திரத்துடன் ஒட்டோ உறவோ இல்லாத ஒரு செயல் அரங்கில், வாணிப அலைவுகளின் குருட்டுச் சக்திகளை என்றும் இல்லாத அளவுக்கு எதிர்ப்படவேண்டி வரும் ஓர் அரங்கில் இறங்கி, தேர்ந்தவையென நிருபிக்கப்பட்ட கோட்பாடுகளையும் உத்

தரவாதமான லாபத்தையும் வங்கிகள் பலியிடுவதாய் ஆகி விடாதா? பழைய டைரக்டர்கள் பலரின் கருத்து இதுவே தான். ஆனால் இளமையானவர்களில் மிகப் பலரும் தொழில் துறையில் முனைப்புடன் தலையிடுவது இன்றியமையாததெனக் கருதுகிறார்கள்; பெரிய நவீனத் தொழில் துறையுடன் கூடவே, பெரிய தொழில்களும் நவீனத் தொழில் துறை வங்கி முறையும் எப்படி இன்றியமையாதனவாய் உதித்தெழுந் தனவோ அதே அளவுக்கு இதுவும் இன்றியமையாததாகும் என்கிறார்கள். ஒரேயொரு விஷயத்தில் மட்டும்தான் இரு தரப்பாருக்கும் கருத்து உடன்பாடு நிலவுகிறது: பெரிய வங்கிகளது புதிய செயற்பாடுகளில் நிலையான கோட்பாடு களோ, திட்டவட்டமான குறிக்கோளோ இல்லை என்பது ஒன்றில் மட்டும்தான்''*.

பழைய முதலாளித்துவம் காலம் கடந்ததாகிவிட்டது. புதிய முதலாளித்துவம் வேறொன்றை நோக்கி மாறிச் செல் வதற்கான இடைநிலைக் கட்டத்தை குறிக்கிறது. ஏகபோகத் தைத் தடையில்லாப் போட்டியுடன் ''இணக்கம் கொள்ளச்'' செய்வதற்குரிய ''நிலையான கோட்பாடுகளையும் திட்டவட்ட மான குறிக்கோளையும்'' தேடிப் பயனில்லைதான். நடைமுறைச் செயலில் ஈடுபட்டுள்ளோரது இந்த ஒப்புதல் வாக்குமூலம், முதலாளித்துவத்துக்காகப் பரிந்து பேசுவோரான ஷூல்ட் ஸெ-கேவெர்னிட்ஸ், லீஃப்மன், மற்றும் இவர்களையொத்த ''தத்துவவாதிகள்''[38], ''ஒழுங்கமைந்த'' முதலாளித்துவத் தின் வனப்பு குறித்து அதிகார முறையில் பாடும் புகழுரை களிலிருந்து முற்றிலும் மாறானதொன்றாய் ஒலிக்கிறது.

பெரிய வங்கிகளது இந்தப் ''புதிய செயற்பாடுகள்'' இறுதியாக உறுதி பெற்றது சுமாராய் எந்தக் காலம்? இந்த முக்கிய கேள்விக்கு எய்டல்ஸ் ஓரளவு திட்டவட்டமான விடை அளிக்கின்றார்:

''தொழில் நிலையங்களுக்கு இடையிலான பிணைப்புகள், புதிய உள்ளடக்கமும் புதிய வடிவங்களும் புதிய செய

---

* எய்டல்ஸ், முன் குறிப்பிட்ட நூல், பக்கங்கள் 183—184.

லுறுப்புகளும் கொண்டமைந்த இவை—அதாவது மையத் துவமானது,மையத்துவமல்லாதது ஆகிய இருயடிப்படையிலும் அமைந்த பெரிய வங்கிகளைக் கொண்டமைந்த இவை—1890ஆம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தனி இயல்பாய்க் குறிப் பிடத்தக்க பொருளாதாரப் புலப்பாடாக மிக அரிதாகவே காணப்பட்டன. ஒரு விதத்தில் இந்த ஆரம்பக் காலவரையை முன்னுல் தள்ளி 1897ஆம் ஆண்டெனக் குறிக்கலாம், அப் போதுதான் முக்கியமான ''இணைவுகள்'' நடைபெற்றன, வங்கிகளின் தொழில் துறைக் கொள்கைக்கு உகந்ததாய் மையத்துவமல்லாத புதிய ஒழுங்கமைப்பு வடிவம் முதன் முதலாய் அப்போதுதான் கைக்கொள்ளப்படலாயிற்று. இந்த ஆரம்பக் காலவரையை இன்னுங்கூடப் பின்னதான தேதிக்குக் கொண்டுவரலாம், ஏனெனில் 1900ஆம் ஆண்டு நெருக்கடிதான் தொழில் துறை, வங்கித் தொழில் இவற்றின் ஒன்றுகுவிப்புப் போக்கினை மிகுந்த வேகமும் முனைப்பும் பெறச் செய்தது, இந்த நிகழ்ச்சிப் போக்கை உறுதியாய் நிலைநாட்டித் தொழில் துறையுடனுகிய பிணைப்பை மெய் நடப்பில்முதன்முதலாய்ப் பெரிய வங்கிகளது ஏகபோக மாய் மாற்றியது, இந்தப் பிணைப்பை மேலும் நெருங்கிய தாகவும் செயல் முனைப்புடையதாகவும் ஆக்கியது''*.

இவ்வாறு, இருபதாம் நூற்றுண்டானது, பழைய முத லாளித்துவம் புதிய ஒன்றுக, பொதுவாய் மூலதனத்தின் ஆதிக்கம் நிதி மூலதனத்தின் ஆதிக்கமாக மாறியதன் திரும்பு முனையைக் குறிக்கிறது.

3. நிதி மூலதனமும் நிதியாதிக்கக் கும்பலும்

''தொழில் துறை மூலதனத்தின் மேலும் மேலும் கூடு தலாகி வரும் விகிதமானது, அதனை உபயோகிக்கின்ற தொழி லதிபர்களுக்குச் சொந்தமானதாக இல்லை'' என்று எழுது கிருர் ஹில்ஃபர்டிங். ''வங்கிகளின் மூலம் அவர்கள் அதைப் பெற்று உபயோகித்துக் கொள்கிருர்கள். அவர்களைப்

---

* எய்டல்ஸ், முன் குறிப்பிட்ட நூல், பக்கம் 181.

பொறுத்த வரை வங்கிகளே இந்த மூலதனத்தின் சொந்தக் காரர்களாக இருக்கின்றன. மறுபுறத்தில், வங்கியானது தனது மூலதனத்தில் மேலும் மேலும் அதிகமான பகுதியைத் தொழில் துறையில் போடும்படி நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறது. இவ்வாருக, வங்கி முதலாளி மேலும் மேலும் அதிகமான அளவுக்குத் தொழில் துறை முதலாளியாக மாற்றப்பட்டு வருகிருர். இந்த வங்கி மூலதனத்தை, அதாவது நடைமுறையில் இவ்வாறு தொழில் துறை மூலதனமாக மாற்றப்படுகின்ற பணவடிவிலுள்ள மூலதனத்தை, நான் 'நிதி மூலதனம்' என்று அழைக்கிறேன்''. ''நிதி மூலதனம் என்பது வங்கிகளின் பிடியில் உள்ளதும் தொழிலதிபர்களால் உபயோகிக்கப்படுவதுமான மூலதனமாகும்''*.

இந்த இலக்கணம் நிறைவானதல்ல, ஏனெனில் அளவு கடந்த முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஓர் உண்மை குறித்து இது மௌனம் சாதிக்கிறது—அதாவது, உற்பத்தியும் மூலதனமும் ஒன்றுகுவிதல் அந்த அளவுக்கு அதிகமாகி இந்த ஒன்றுகுவிப்பு ஏகபோகத்துக்கு இட்டுச்செல்வதையும், ஏற்கெனவே இட்டுச் சென்றுள்ளதையும் குறிப்பிடாமல் மௌனம் சாதிக்கிறது. ஆனல் ஹில்ஃபர்டிங் தமது நூல் முழுவதிலும், குறிப்பாக இந்த இலக்கணம் எந்த அத்தியாயத்திலிருந்து எடுத்தாளப்பட்டிருக்கிறதோ அதற்கு முந்திய இரண்டு அத்தியாயங்களில் முதலாளித்துவ ஏகபோகங்களது பாத்திரத்தை வலியுறுத்திக் கூறுகின்ருர்.

உற்பத்தியின் ஒன்றுகுவிப்பு; அதிலிருந்து ஏகபோகம் எழுதல்; வங்கிகள் தொழில் துறையுடன் இணைதல் அல்லது ஒன்றுகலத்தல்—இதுதான் நிதி மூலதனத்தின் உதயத்தினுடைய வரலாறு; இதுதான் நிதி மூலதனம் என்ற கருத்தினத்தின் உள்ளடக்கம்.

பண்ட உற்பத்தி, தனியார் சொத்துடைமை ஆகிய இவற்றின் பொது நிலைமைகளில், முதலாளித்துவ ஏகபோகங்களுடைய ''தொழில், வாணிபச் செயற்பாடுகள்'' தவிர்க்க முடி

---

* ரு. ஹில்ஃபர்டிங், நிதி மூலதனம், மாஸ்கோ, *1912*, பக்கங்கள் *338-339*.

யாதபடி நிதி ஆதிக்கக் கும்பலாகிய ஒருசிலரது ஆதிபத்தியத்துக்கு இட்டுச் செல்கின்றன என்பதை இப்பொழுது நாம் விவரித்தாக வேண்டும். ஜெர்மன்—ஜெர்மன் மட்டுமல்ல—முதலாளித்துவ அறிஞர்கள் எல்லோரும்—ரீசர், ஷூல்ட்ஸெ-கேவெர்னிட்ஸ், லீஃப்மன் முதலானோர்—ஏகாதிபத்தியத்துக்காகவும் நிதி மூலதனத்துக்காகவும் பரிந்து பேசுகிறவர்கள் என்பதைக் குறிப்பிட வேண்டும். ஒருசிலராலாகிய ஆதிக்கக் கும்பல் உருவாகியதன் ''இயந்திரவியல்'', அதனுடைய செயல்முறைகள், ''நேர் வழியிலும் கேடார்ந்த வழியிலும்'' வரப்பெறும் அதன் வருமானங்களது பருமன், நாடாளுமன்றங்களுடன் அதற்குள்ள தொடர்புகள், இத்தியாதி விவரங்களைப் புலப்படுத்திக் காட்டுவதற்குப் பதில் இவர்கள் மூடிமறைக்கிறார்கள், அல்லது பூசி மெழுகுகிறார்கள். இந்த ''இக்கட்டான பிரச்சினைகளை'' அவர்கள் தட்டிக்கழிக்கிறார்கள்; இதன் பொருட்டு படாடோபமான, தெளிவற்ற தொடர்களைக் கையாளுகிறார்கள், வங்கி டைரக்டர்களது ''பொறுப்புணர்ச்சிக்கு'' வேண்டுகோள் விடுக்கிறார்கள், பிரஷ்ய அதிகாரிகளது ''கடமையுணர்ச்சியை'' மெச்சிப் புகழ்கிறார்கள், ஏகபோகங்களை ''மேற்பார்வையிடுவதற்கும்'' ''ஒழுங்குபடுத்துவதற்குமான'' அறவே நகைக்கத்தக்கவையான நாடாளுமன்ற மசோதாக்களின் அற்ப விவரங்களை எல்லாம் ஆழ்ந்த முறையில் பரிசீலிக்கிறார்கள், உதாரணமாய்ப் பேராசிரியர் லீஃப்மன் வந்தடையும் கீழ்க்கண்ட ''அறிவார்ந்த'' இலக்கணத்தையொத்த தத்துவங்களை எடுத்துரைத்து வேடிக்கை காட்டுகிறார்கள்: ''வாணிபம் எனப்படுவது **பண்டங்களின் சேகரம், சேமிப்பு, வழங்கல் ஆகியவற்றை நோக்கமாகக் கொண்ட ஒரு தொழிலாகும்**''*. (கொட்டை எழுத்துக்களைக் கொண்டு அளிக்கப்படும் அழுத்தம் பேராசிரியருடையது)... பரிவர்த்தனை என்பதையே அறியாத புராதன மனிதனது காலத்திலும் வாணிபம் இருந்ததென்பதாகவும், சோஷலிசத்தின் கீழும் இருக்குமென்பதாகவுமே இதிலிருந்து வரப் பெறும்!

---

* R. Liefmann, முன் குறிப்பிட்ட நூல், பக்கம் 476.

ஆனால், நிதியாதிக்கக் கும்பலின் கோரமான ஆதிபத்தியத்தைப் பற்றிய கோரமான உண்மைகள் அப்பட்டமாகவே கண்முன்னால் தெரிவதால் எல்லா முதலாளித்துவ நாடுகளிலும்—அமெரிக்காவிலும் பிரான்சிலும் ஜெர்மனியிலும்—இவை குறித்து வரிசையாகப் பல புத்தகங்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன. இவை யாவும் முதலாளித்துவக் கண்ணோட்டத்திலிருந்தே எழுதப்பட்டவை என்றாலும், இந்த நிதியாதிக்கக் கும்பலைப் பற்றி ஓரளவுக்கு மெய்யான சித்திரத்தையும் விமர்சனத்தையும்—இயற்கையாகவே குட்டிமுதலாளித்துவத் தன்மையதானவையே—அளிக்கின்றன.

மேலே நாம் சுருக்கமாய்க் குறிப்பிட்ட ''பங்குரிமை முறை'' தலைமையான முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். ஜெர்மன் பொருளியலாளர் ஹெய்மனே யாவருக்கும் முதலாய் இந்த விவகாரத்தைக் கவனத்துக்குக் கொண்டுவந்தவராகச் சொல்லலாம். இதன் சாரப்பொருளை அவர் பின்வருமாறு விவரிக்கிறார்:

''தொழிலிணையின் தலைமையானது, தலையாய கம்பெனியை'' (நேர் மொழிபெயர்ப்பில்: ''தாய்க் கம்பெனியை'') ''செயலாண்மை புரிகிறது; இந்தக் கம்பெனி துணைக் கம்பெனிகள்மீது'' (''மகள் கம்பெனிகள் மீது'') ''ஆட்சி செலுத்துகிறது; இவை மற்றும் பல துணைக் கம்பெனிகள்மீது'' (''பேரப் பிள்ளைக் கம்பெனிகள்மீது'') ஆளுமை புரிகின்றன, இப்படித் தொடர்ந்து செல்கிறது. இவ்விதம், ஒப்பளவில் சிறிய மூலதனத்தைக் கொண்டே உற்பத்தியின் மிகப் பெரிய அரங்குகளில் ஆதிக்கம் புரிவது சாத்தியமாகிறது. உண்மையில், மூலதனத்தில் 50 சதவிகிதத்தை பங்குரிமையாகப் பெற்றிருப்பது ஒரு கம்பெனியை அடக்கி ஆளுவதற்கு போதுமென்றால், இரண்டாவது துணைக் கம்பெனிகளில் எண்பது லட்சம் மூலதனத்தை அடக்கி ஆளுவதற்குத் தொழிலிணையின் தலைமைக்குப் பத்து லட்சமே தேவைப்படுகிறது. தவிரவும் இந்தப் பின்னல் இணைப்பு விரிந்து சென்றால், பத்து லட்சத்தைக் கொண்டு ஒரு கோடி அறுபது லட்சத்தையும், 3 கோடி இருபது லட்சத்தையும், இதே வரிசையில் பிறவற்

றையும் பிடிக்குள் கொண்டு வருவது சாத்தியமாகிறது''*. உண்மையில், ஒரு கம்பெனியின் விவகாரங்கள் மீது நெறியாண்மை செலுத்த அதன் பங்குகளில் 40 சதவிகிதத்தை உடைமையாகக் கொண்டிருந்தாலே போதும்** என்பதை அனுபவம் தெளிவுபடுத்துகிறது. ஏனெனில் சிதறுண்டுள்ள சிறு பங்குதாரர்களின் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையினர் பொது மன்றக் கூட்டங்களுக்கு வந்து கலந்து கொள்வது போன்றதெல்லாம் நடைமுறையில் சாத்தியமாய் இருப்பதில்லை. பங்குகள் உடைமையானது ''ஜனநாயகமயம் ஆக்கப்படுவதன்'' விளைவாக ''மூலதனம் ஜனநாயகமயம் ஆக்கப்படும்'' என்றும் சிறுவீதப் பொருளுற்பத்தியின் பங்கும் முக்கியத்துவமும் அதிகரிக்கும் என்றும் இன்ன பலவாறும் முதலாளித்துவக் குதர்க்கவாதிகளும் ''சமூக-ஜனநாயகவாதிகள்'' எனக் கூறிக் கொண்டு சந்தர்ப்பவாதிகளாக இருப்போரும் எதிர்பார்த்த போதிலும், (அல்லது எதிர்பார்ப்பதாகச் சொல்லிக்கொண்டபோதிலும்), உண்மையில் இது நிதியாதிக்கக் கும்பலின் ஆதிபத்திய வலிமையை அதிகமாக்கிச் செல்வதற்கான வழிகளில் ஒன்றுகவே இருக்கிறது. அதிக முன்னேற்றம் பெற்ற, அல்லது அதிக ''அனுபவம் வாய்ந்த'' முதிய முதலாளித்துவ நாடுகளில் சட்டமானது இக்காரணத்தினுல் தான் சிறு மதிப்புகளிலான பங்குகளை வெளியிட அனுமதி அளிக்கிறது என்பதை இடைக்குறிப்பாய் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். ஜெர்மனியில், ஓராயிரம் மார்க்குக்கும் குறைவான மதிப்புகளில் பங்குகளை வெளியிடுவதைச் சட்டம் அனுமதிக்கவில்லை; ஆகவே ஜெர்மன் நிதியாதிக்கச் சீமான்கள் ஒரு பவுன் மதிப்பில் (=20 மார்க், சுமார் 10ரூபிள்) பங்குகள் வெளியிடப்படுவதை அனுமதிக்கின்ற இங்கிலாந்தைப் பார்த்துப் பொருமைப்படுகிறுர்கள். ''ஒரு பவுன் பங்குதான் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்திற்குரிய அடியாதாரம்''*** என்று

* Hans Gideon Heymann, *Die gemischten Werke im deutschen Grosseisengewerbe*, Stuttgart, 1904, பக்கங்கள் 268—269.

** Liefmann, *Beteiligungsges, etc.* முதற் பதிப்பு, பக்கம் 258.

*** Schulze-Gaevernitz, *Grdr. d. S.-Oek.* என்ற வெளியீட்டில், V, 2, பக்கம் 110.

ஜெர்மனியின் மிகப் பெரியதொரு தொழிலதிபரும், ''நிதித் துறை மன்னனும்'' ஆகிய சீமென்ஸ் 1900 ஜூன் 7ல் ரைஹ்ஸ் டாக்கில் கூறினர். ருஷ்ய மார்க்சியத்தின் ஸ்தாபகர்களில் ஒருவராகக் கருதப்படுகிறவரும், ஏகாதிபத்தியம் என்பது குறிப்பிட்ட ஒரு தேசத்துக்குரிய ஒரு கெட்ட பழக்கமாகு மென நம்புகிறவருமாகிய மதிப்பிழந்த ஓர் எழுத்தாளரைக்[39] காட்டிலும், இந்த வியாபாரி ஏகாதிபத்தியத்தை மேலும் ஆழமாகவும், மேலும் அதிக அளவுக்கு ''மார்க்சிய வழி யிலும்'' புரிந்து வைத்திருக்கிறூர்....

ஆனுல் ''பங்குரிமை முறையானது'' ஏகபோகக்காரர் களின் வலிமையை பிரம்மாண்டமாக அதிகமாக்குவதற்கு உதவி புரிவது மட்டுமின்றி, பல வகைப்பட்ட மோசடியான, அசிங்கமான தந்திர முறைகளையும் அவர்கள் துணிந்து கையாண்டு பொது மக்களை ஏமாற்றுவதற்கும் வகை செய் கிறது. ஏனெனில் சட்டத்தின் பிரகாரம், ''தாய்க் கம்பெனி யின்'' டைரக்டர்கள் ''மகள் கம்பெனி'' சம்பந்தமாகப் பொறுப்புடையவர்களாகக் கருதப்படவில்லை, ''மகள் கம் பெனி'' ''சுயேச்சையான ஒன்ருகக்'' கருதப்படுகிறது; ஆகவே அவர்கள் ''மகள் கம்பெனியைத்'' தமது சாதன மாகக் கொண்டு எதையும் ''சாதித்துக் கொள்ள'' முடியும். *Die Bank* என்ற ஜெர்மன் சஞ்சிகையின் 1914 மே மாத இத ழிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட ஓர் உதாரணம்:

''கேசெலிலுள்ள 'ஸ்பிரிங் எஃகுக் கம்பெனி' சில ஆண்டு களுக்கு முன்பு ஜெர்மனியின் மிகவும் லாபகரமான தொழில் நிலையங்களில் ஒன்ருகக் கருதப்பட்டது. மோசமான நிர்வாகத் தினல் அதன் லாப ஈவுகள் 15 சதவிகிதத்திலிருந்து சுன்ன மாகச் சரிந்து போயின. இந்தக் கம்பெனியின் மேலாளர் அவை, பங்குதாரர்களைக் கலந்து ஆலோசிக்காமலே தனது 'மகள் கம்பெனிகளில்' ஒன்ருன ஹாசியா கம்பெனிக்கு அறு பது லட்சம் மார்க் தொகையைக் கடனுகத் தந்ததாய்த் தெரிகிறது. இந்த ஹாசியா கம்பெனி சில லட்சம் மார்க்கே பெயரளவிலான மூலதனம் கொண்டது. 'தாய்க் கம்பெனி யின்' மூலதனத்தைப் போல் ஏறத்தாழ மூன்று மடங்காகிய இந்தக் கடனைப் பற்றி அதன் இருப்புநிலைக் குறிப்புகளில்

குறிக்கப்படவே இல்லை. இப்படிக் குறிக்காமல் விட்டது சட்டத்துக்கு விரோதமான செயல் அல்ல, கம்பெனிச் சட்டத்தின் எந்த அம்சத்தையும் மீருத ஒன்ருதலால் முழுதாய் இரண்டு ஆண்டுக் காலம் வரை இப்படி மறைத்து வைக்க முடிந்தது. இந்தக் கம்பெனியின் மேலாளர் அவையின் தலைவர், பொறுப்பு வாய்ந்த அதிபதியாக இந்தப் பொய்யான இருப்புநிலை குறிப்புகளில் கையொப்பமிட்டு வந்த இவர், கேசெல் வாணிபச் சங்கத்தின் தலைவராக இருந்தார், இன்றும் இருந்து வருகிருர். ஹாசியா கம்பெனிக்குத் தரப்பட்ட கடனைப் பற்றி வெகு நாட்களுக்குப் பிறகே, பங்குதாரர்களுக்குத் தெரிய வந்தது; கடன் தந்தது தவருகுமென நடைமுறையில் நிரூபணமான பிறகே...'' (தவறு என்னும் சொல்லுக்கு இவ்வாசிரியர் மேற்கோள் குறிகளிட்டிருக்க வேண்டும்)... '' 'ஸ்பிரிங் எஃகுக் கம்பெனியின்' பங்குகளை விவரம் அறிந்தவர்கள் தம் கைகளிலிருந்து தொலைத்துக் கட்டிக் கொண்டிருந்ததால் அதன் பெறுமானம் ஏறத்தாழ 100 சத விகிதம் சரிந்து விழுந்த பிறகே பங்குதாரர்களுக்கு உண்மை தெரிய வந்தது...

...''கூட்டுப் பங்குக் கம்பெனிகளில் சர்வ சாதாரணமாக நடைபெறுகின்ற இருப்புநிலைக் குறிப்புத் தக்கடிவித்தைக்கு இனமாதிரியான இந்த எடுத்துக்காட்டு, இக்கம்பெனிகளின் டைரக்டர் போர்டுகள் தனிப்பட்ட தொழிலதிபர்களைப் போல் கவலைப்படாமல் மெத்தனமாக ஆபத்தான செயற்பாடுகளில் இறங்கத் தயாராயிருப்பதன் காரணத்தை விளக்குகிறது. இருப்புநிலைக் குறிப்புகளைத் தயாரிப்பதற்கான நவீன முறைகள், சந்தேகத்துக்குரிய செயற்பாடுகள் சாதாரணப் பங்குதாரரின் கண்ணில் படாதபடி மறைக்கப்படுவதற்கு வகை செய்வதுடன், இவற்றில் மிகவும் அதிகமாகச் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் உரிய காலத்தில் தங்களது பங்குகளை விற்பனை செய்து, வெற்றிபெருத ஊக வாணிகத்தின் விளைவுகளிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்கும் வசதி செய்கின்றன, ஆனல் தனிப்பட்ட தொழிலதிபர் தான் செய்கிற ஒவ்வொரு காரியத்திற்கும் தானே பலியாகிவிடும் அபாயத்துக்கு உள்ளாக வேண்டியிருக்கிறது....

...''கூட்டுப் பங்குக் கம்பெனிகள் பலவற்றின் இருப்பு நிலைக் குறிப்புகள் மத்திய காலத்திய பாலிம்ப்செஸ்டுகளை நமக்கு நினைவூட்டுகின்றன. பாலிம்ப்செஸ்டுகளில் கண்ணுக்குத் தெரியும் வாசகத்தை முதலில் அழித்து அகற்றியாக வேண்டும், அதன் பிறகுதான் ஆவணத்தின் மெய்ப் பொருளைத் தெரிவிக்கும் மற்ருெரு வாசகம் அடியில் இருப்பது தெரிய வரும்.'' (பாலிம்ப்செஸ்டுகள் என்பவை மூலவாசகம் கலைத்து அகற்றப்பட்டு அதன் மேல் இன்னொரு வாசகம் பொறிக்கப்பட்ட தோல் ஆவணங்களாகும்.)

''இருப்புநிலைக் குறிப்புகளைப் புரியாத புதிராக்குவதற்காகக் கையாளப்படும் மிக எளியதும், ஆகவே மிகவும் சகஜமானதுமாகிய செயல்முறை என்னவெனில், தனியொரு கம்பெனியாக இருப்பதை—'மகள் கம்பெனிகளை' நிறுவியோ, அவற்றைச் சேர்த்திணைத்துக் கொண்டோ—பல பகுதிகளாகப் பிரித்துக் காட்டுவதுதான். சட்ட பூர்வமானதும் சட்ட விரோதமானதும் ஆகிய பல்வேறு நோக்கங்களுக்கும் இந்தச் செயல்முறையால் ஏற்படும் அனுகூலங்கள் வெளிப்படையாகவே தெரிகின்றன. ஆகவே இந்தச் செயல்முறையைக் கையாளாத பெரிய கம்பெனிகள் அரிய விதிவிலக்கே ஆகும்''*.

இந்தச் செயல்முறையை விரிவாகக் கையாளும் ஒரு பெரிய ஏகபோகக் கம்பெனிக்கு உதாரணமாக, பிரசித்தி பெற்ற ''ஜெனரல் எலெக்டிரிக் கம்பெனியை'' (A. E. G. என்பதான இதைப் பற்றிப் பிற்பாடு திரும்பவும் குறிப்பிடுவேன்) இவ்வாசிரியர் எடுத்துரைக்கிருர். 1912ல் இந்தக் கம்பெனி **175லிருந்து 200 வரையான** பிற கம்பெனிகளில் பங்குகளைத் தனது உடைமையாகக் கொண்டு, இயற்கையாகவே இவற்றின் மீது ஆதிக்கம் புரிந்ததென்றும், இவ்விதம் மொத்தம்

---

* L. Eschwege, „Tochtergesellschaften", *Die Bank*, *1914*, *1*, பக்கம் *545* (லூ. எஷ்வேகெ, ''மகள் கம்பெனிகள்'', **வங்கி** சஞ்சிகையிலிருந்து.—**ப-ர்.**).

சுமார் *150* கோடி **மார்க்குகளான** மூலதனத்தைத் தன் பிடியில் கொண்டிருந்ததென்றும் மதிப்பிடப்பட்டது*.

நல்லெண்ணங் கொண்ட பேராசிரியர்களும் அதிகாரிகளும்—அதாவது, முதலாளித்துவத்தைப் பாதுகாப்பதற்கும் சிங்காரித்துக் காட்டுவதற்கும் வேண்டிய நல்லெண்ணத்தில் ஊறித் திளைக்கும் இவர்கள்—பொது மக்களுக்கு விளக்கிக் கூறி உரை நிகழ்த்துகிறார்களே, அந்தக் கண்காணிப்பு விதிகளும், இருப்புநிலைக் குறிப்புகளைப் பிரசுரித்தலும், வரையறுக்கப்பட்ட வடிவில் இருப்புநிலைக் குறிப்புகளை வகுத்தமைத்தலும், கணக்குகளைப் பொதுத் தணிக்கையாளர்கள் மூலம் தணிக்கை செய்தலும் இன்ன பிறவும் எவ்விதப் பயனும் அளிக்கவில்லை. ஏனெனில் தனியார் சொத்து புனிதமானது; பங்குகளை வாங்கவோ விற்கவோ பரிவர்த்தனை செய்யவோ அடகுவைக்கவோ, இன்ன பிற செய்யவோ முடியாதபடி யாரும் தடுக்கப்படலாகாது.

பெரிய ருஷ்ய வங்கிகளில் எவ்வளவு தூரம் இந்த ''பங்குரிமைமுறை'' வளர்ச்சிபெற்றுள்ளது என்பதை எ. அகாட் கொடுத்துள்ள புள்ளிவிவரங்களிலிருந்து முடிவு செய்யலாம். பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு இவர் ருஷ்ய-சீன வங்கியில் ஓர் அதிகாரியாக இருந்தவர், *1914* மே மாதத்தில் இவர் வெளியிட்ட புத்தகத்துக்கு **பெரிய வங்கிகளும் உலகச் சந்தையும்**** என்று அவ்வளவாகச் சரியல்லாத தலைப்பிடப்பட்டிருக்

---

* Kurt Heinig, „Der Weg des Elektrotrusts", Die *Neue Zeit*, 1912, 30. Jahrg., 2, பக்கம் *484* (குர்ட் ஹைனிக், ''மின்சார டிரஸ்டின் பாதை'', **புதிய காலம்**, *1912*, *30*ஆவது ஆண்டு.—**ப-ர்**.).

** E. Agahd, *Grossbanken und Weltmarkt. Die wirtschaftliche und politische Bedeutung der Grossbanken im Weltmarkt unter Berücksichtigung ihres Einflusses auf Russlands Volkswirtschaft und die deutsch-russischen Beziehungen*. Berlin, 1914 (எ. அகாட், ''பெரிய வங்கிகளும் உலகச் சந்தையும். உலகச் சந்தையில் பெரிய வங்கிகளுக்குள்ள பொருளாதார, அரசியல் முக்கியத்துவமும், ருஷ்ய தேசியப் பொருளாதாரத்தின் மீதும் ஜெர்மானிய-ருஷ்ய உறவுகள் மீதும் இந்தப் பெரிய வங்கிகளுக்குள்ள செல்வாக்கு குறித்தும்'', பெர்லின்.—**ப-ர்**.).

கிறது. பெரிய ருஷ்ய வங்கிகளை இரண்டு முக்கியத் தொகுப்புகளாக இவ்வாசிரியர் பிரிக்கிறார்: அ) ''பங்குரிமை முறையின்'' கீழ் வரும் வங்கிகள், ஆ) ''சுயேச்சையான'' வங்கிகள் —ஆனால்''சுயேச்சை'' என்பது வெளிநாட்டு வங்கிகளிலிருந்தான சுயேச்சை என்று பொருள்படும்படித் தான்தோன்றித்தனமாய்க் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. குறிப்பிட்ட நாட்டைச் சேர்ந்த பெரிய வெளிநாட்டு வங்கிகளின் ''பங்குரிமைகளையும்'' ஆதிக்கத்தையும் கருத்தில் கொண்டு, முதல் தொகுப்பை 1) ஜெர்மன் பங்குரிமைகள், 2) பிரிட்டிஷ் பங்குரிமைகள், 3) பிரெஞ்சு பங்குரிமைகள் என்பதாக மூன்று உப-தொகுப்புகளாக இவ்வாசிரியர் பிரிக்கிறார். வங்கிகளின் மூலதனத்தை''உற்பத்தியாற்றலுள்ள வழியில்'' முதலீடு செய்யப்பட்டது (தொழில் நிலையங்களிலும் வாணிக நிறுவனங்களிலும்) என்றும், ''ஊக வாணிக வழியில்'' முதலீடு செய்யப்பட்டது (பங்குமாற்றுச் சந்தையிலும், நிதித் துறைச் செயற்பாடுகளிலும்) என்றும் இவ்வாசிரியர் பிரிக்கிறார். முதலாளித்துவத்தில் முதல் வகையைச் சேர்ந்த முதலீட்டை இரண்டாவது வகையைச் சேர்ந்த முதலீட்டிலிருந்து வேறுபடுத்துவதும், இரண்டாவது வகையை ஒழித்திடுவதும் சாத்தியமென்பதாக இவர் தமது குட்டிமுதலாளித்துவச் சீர்திருத்தவாதக் கண்ணோட்டம் காரணமாக அனுமானித்துக் கொள்கிறார்.

(அவர் தரும் புள்ளிவிவரங்களைப் பக்கம் 111ல் காணலாம்.)

இந்தப் புள்ளிவிவரங்களின்படி, பெரிய வங்கிகளது ''நடைமுறை'' மூலதனமாய் இருந்த சுமார் நானூறு கோடி ரூபிளில் முக்கால் பங்குக்கு அதிகமானது, அதாவது முந்நூறு கோடிக்கும் மேற்பட்டது, வெளிநாட்டு வங்கிகளின் ''மகள் கம்பெனிகளாகவே'' உண்மையில் இருந்த வங்கிகளுடையதாய் இருந்தது, இவை முக்கியமாக பாரிஸ் வங்கிகளின் (பிரசித்திபெற்ற மும்மூர்த்திகள்: Union Parisienne, Paris et Pays-Bas, Société Général), மற்றும் பெர்லின் வங்கிகளின் (குறிப்பாக Deutsche Bank, Disconto-Gesellschaft) ''மகள் கம்பெனிகளாக'' இருந்தன. மிகப் பெரிய ருஷ்ய

வங்கி உடைமைகள்
(1913 அக்டோபர்-நவம்பருக்கான அறிக்கைகளின்படி)
லட்சம் ரூபிள்களில்

ருஷ்ய வங்கிகளின் தொகுப்புகள்	முதலீடு செய்யப்பட்ட மூலதனம்		
	உற்பத்தி ஆற்றலுள்ள வழியில்	ஊக வாணிக வழியில்	மொத்தம்
அ 1) நான்கு வங்கிகள்: சைபீரிய வாணிக, ருஷ்ய, சர்வதேசிய, டிஸ்கவுண்டு வங்கிகள்	413.7	859.1	1,272.8
அ 2) இரண்டு வங்கிகள்: வாணிக - தொழில், ருஷ்ய-பிரிட்டிஷ்...	239.3	169.1	408.4
அ 3) ஐந்து வங்கிகள்: ருஷ்ய-ஆசிய, செயின்ட் பீட்டர்ஸ்பர்க் பிரைவேட், அசோவ்-டான், யூனியன் மாஸ்கோ, ருஷ்ய-பிரெஞ்சு வாணிக . . .	711.8	661.2	1,373.0
(11 வங்கிகள்) மொத்தம் அ) . .	1,364.8	1,689.4	3,054.2
ஆ) எட்டு வங்கிகள்: மாஸ்கோ வணிகர்கள், வோல்கா-காமா, ஐங்கர் அண்டு கம்பெனி, செயின்ட் பீட்டர்ஸ்பர்க் வாணிக (முன்பு வாவெல்பர்க்), மாஸ்கோ வங்கி (முன்பு			

ருஷ்ய வங்கிகளின் தொகுப்புகள்	முதலீடு செய்யப்பட்ட மூலதனம்		
	உற்பத்தி ஆற்ற லுள்ள வழியில்	ஊக வாணிக வழியில்	மொத்தம்
ரியாபுஷீன்ஸ்கி), மாஸ்கோ டிஸ் கவுண்ட், மாஸ்கோ வாணிக, மாஸ்கோ பிரைவேட் . . .	504.2	391,1	895.3
(19) வங்கிகள் மொத்தம்	1,869.0	2,080.5	3,949.5

வங்கிகளில் இரண்டான ருஷ்ய வங்கியும் (வெளிநாட்டு வாணிபத்துக்கான ருஷ்ய வங்கி), சர்வதேசிய வங்கியும் (செயின்ட் பீட்டர்ஸ்பர்க் சர்வதேசிய வாணிப வங்கி) 1906க்கும் 1912க்கும் இடையில் தமது மூலதனத்தை 4 கோடி 40 லட்சத்திலிருந்து 9 கோடி 80 லட்சம் ரூபிளாக வும், தமது காப்பு நிதியை 1 கோடி 50 லட்சத்திலிருந்து 3 கோடி 90 லட்சம் ரூபிளாகவும் அதிகரித்துக் கொண்டன; இவை ''முக்கால் பங்கு ஜெர்மன் மூலதனத்தைப் பயன் படுத்திக் கொண்டன''. முதலாவது வங்கி பெர்லின் Deutsche Bank ''நிறுவனத்தையும்'', இரண்டாவது பெர்லின் Disconto-Gesellschaftஐயும் சேர்ந்தனவாய் இருந்தன. பெரும்பான்மைப் பங்குகள் பெர்லின் வங்கிகளுக்குச் சொந்தமானவை யாக இருப்பது குறித்தும், ருஷ்யப் பங்குதாரர்கள் சக்தி யற்றவர்களாக இருப்பது குறித்தும் மதிப்பிற்குரிய அகாட் கடுங் கோபம் கொள்கிறார். மூலதனத்தை ஏற்றுமதி செய் யும் நாடு இயற்கையாகவே சிறந்த பகுதியை எடுத்துக் கொண்டுவிடுகிறது. உதாரணமாக, பெர்லின் Deutsche Bank சைபீரிய வாணிக வங்கியின் பங்குகளை பெர்லின் சந்தையில் பட்டுவாடா செய்யுமுன் ஒரு முழு ஆண்டுக்குத் தனது கையில்

வைத்திருந்தது, அதன் பிறகு அவற்றை 100க்கு 193 என்ற விகிதத்தில், அதாவது பங்குகளின் பெயரளவு மதிப்பைவிட ஏறத்தாழ இரண்டு மடங்கு விலைக்குவிற்று சுமார் 60 லட்சம் ரூபிள் லாபத்தைச் ''சம்பாதித்தது''. இந்த லாபத்தைத் ''தோற்றுவிப்பாளர் லாபம்'' என்பதாய் ஹில்ஃபர்டிங் குறிப்பிடுகிறார்.

பிரதான செயின்ட் பீட்டர்ஸ்பர்க் வங்கிகளின் மொத்த ''உள்ளாற்றலை'' நமது நூலாசிரியர் 823 கோடி 50லட்சம் ரூபிளாக மதிப்பிடுகிறார். ''பங்குரிமைகளை'' அல்லது இன்னும் துல்லியமாய்ச் சொல்வதெனில் அன்னிய வங்கிகளது ஆதிக்கத்தின் அளவை அவர் கீழ்க்கண்டவாறு மதிப்பிடுகிறார்: பிரெஞ்சு வங்கிகள்—55 சதவிகிதம், பிரிட்டிஷ் வங்கிகள்—10 சதவிகிதம், ஜெர்மன் வங்கிகள்—35 சதவிகிதம். மொத்தம் $823^1/_2$ கோடி ரூபிளாகிய செயல்படு மூலதனத்தில் 368 கோடி 70 லட்சம் ரூபிள், அதாவது 40 சதவிகிதத்திற்கு மேற்பட்டது, புரோதுகோல், புரோத்மெட் சிண்டிக்கேட்டுகளையும் எண்ணெய், உலோக உற்பத்தி, சிமெண்டு தொழில் சிண்டிகேட்டுகளையும் சேர்ந்ததாகுமென இவ்வாசிரியர் கணக்கிடுகிறார். இவ்வாறாக, முதலாளித்துவ ஏகபோகங்கள் உருவாகியதின் விளைவாய் வங்கி மூலதனமும் தொழில்துறை மூலதனமும் ஒன்றுகலத்தல் ருஷ்யாவிலும் பிரமாதமாய் முன்னேறியிருக்கிறது.

ஒருசிலரது கைகளில் ஒன்றுகுவிந்து நடைமுறையில் ஏகபோக நிலை வகிக்கும் நிதி மூலதனமானது கம்பெனிகளை துவக்குதல், பங்குகளை வெளியிடுதல், அரசாங்கக் கடன்கள் முதலானவற்றின் மூலம், இடையறாது தொடர்ந்து அதிகரிக்கும் பிரம்மாண்ட லாபங்களை மூட்டை கட்டிக் கொள்கிறது; நிதியாதிக்கக் கும்பலின் ஆதிபத்தியத்தை வலுவாக்கிச் செல்கிறது; மற்றும் ஏகபோகக்காரர்களின் ஆதாயத்துக்காகச் சமுதாயம் முழுவதிலுமிருந்து கப்பம் வசூலிக்கிறது. அமெரிக்க டிரஸ்டுகளின் ''தொழில் முறைகளைப்'' பற்றிக் குறிப்பிடக் கூடிய ஏராளமானவற்றில் ஓர் உதாரணம் வருமாறு, ஹில்ஃபர்டிங் இதை எடுத்துரைக்கிறார்: 65 லட்சம் டாலர் மொத்த மூலதனத்தையுடைய பதினைந்து சிறிய நிறுவனங்

களை ஒன்று சேர்த்து 1887ல் ஹாவ்மையர் என்பவர் சர்க்கரை டிரஸ்டை நிறுவினர். இந்த டிரஸ்டின் மூலதனம், அமெரிக்கர்கள் சொல்வதைப் போல ''தக்கபடி பெருக்கப்பட்டு'' 5 கோடி டாலரென அறிவிக்கப்பட்டது. அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் எஃகு டிரஸ்டு இரும்புக் கனிப் பிரதேசங்களை முடிந்த அளவுக்கு வாங்கிச் சேர்த்து எப்படித் தனது எதிர்கால ஏகபோக லாபங்களை எதிர்பார்க்கிறதோ, அதே போல இந்த ''அமிதமூலதனமாக்கமும்'' ஏகபோக லாபங்களை எதிர் நோக்கியது. உண்மையில் இந்தச் சர்க்கரை டிரஸ்டு ஏகபோக விலைகளை நிர்ணயித்து, ஏழு மடங்கு ''பெருக்கப்பட்ட'' மூலதனத்தின்மேல் இவ்வழியில் 10 சதவிகிதம் லாப ஈவு அளிக்கும் அளவுக்கு, அதாவது டிரஸ்டு நிறுவப்பட்ட போது மெய் நடப்பில் முதலீடு செய்யப்பட்ட மூலதனத்தின் மேல் 70 சதவிகிதம் லாப ஈவு அளிக்கும் அளவுக்கு லாபங்களைப் பெற்றது! 1909ல் இந்தச் சர்க்கரை டிரஸ்டின் மூலதனம் 9 கோடி டாலராகிவிட்டது இருபத்திரண்டு ஆண்டுகளில் பத்து மடங்குக்கும் அதிகமாக அது தனது மூலதனத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டுவிட்டது.

பிரான்சில் ''நிதியாதிக்கக் கும்பலின்'' ஆதிபத்தியம் (லிசிஸ் எழுதிய பிரபல புத்தகத்தின் தலைப்பு பிரான்சில் நிதியாதிக்கக் கும்பலை எதிர்த்து என்பது, இதன் ஐந்தாம் பதிப்பு 1908ல் வெளிவந்தது) சொற்ப அளவே வேறான வடிவத்தை ஏற்றது. மிகவும் சக்தி மிக்கனவாகிய நான்கு வங்கிகள், பத்திர வெளியீட்டில் ஒப்பளவிலானது அல்ல, ''முழுமுதலான ஏகபோக நிலை'' வகிக்கின்றன. உண்மையில் இவை ''பெரிய வங்கிகளின் டிரஸ்டாக'' அமைந்துள்ளன. இந்த ஏகபோக நிலையானது பத்திர வெளியீட்டிலிருந்து ஏகபோக லாபங்கள் கிடைக்கும்படி உறுதி செய்கிறது. கடன் வாங்கும் ஒரு நாடு கடன் தொகையில் வழக்கமாய் 90 சதவிகிதத்துக்கு மேல் பெறுவதில்லை. எஞ்சிய 10 சதவிகிதம் வங்கிகளுக்கும் ஏனைய இடைத்தரகர்களுக்கும் போய்விடுகிறது. 40 கோடி பிராங்கு ருஷ்ய-சீனக் கடனிலிருந்து வங்கிகள் 8 சதவிகித லாபம் பெற்றன; ருஷ்யக் (1904) கடனுகிய 80 கோடி பிராங்கிலிருந்து அவற்றுக்குக் கிடைத்த லாபம் 10 சதவிகிதம்;

மொரோக்கோ (1904) கடனுகிய 6 கோடி 25 லட்சம் பிராங்கிலிருந்து $18^3/_4$ சதவிகித லாபம் கிடைத்தது. சிறிய கடுவட்டி மூலதனத்துடன் வளர்ச்சியைத் தொடங்கிய முதலாளித்துவம் பிரம்மாண்ட கடுவட்டி மூலதனத்துடன் தனது வளர்ச்சியின் இறுதியை வந்தடைந்து கொண்டிருக்கிறது. ''பிரெஞ்சுக்காரர்கள் ஐரோப்பாவின் கடுவட்டிக்காரர்களாவர்'' என்று லிசிஸ் கூறுகிருர். பொருளாதார வாழ்வின் சகல நிலைமைகளும் முதலாளித்துவத்தின் இந்த உருமாற்றத்தால் தீவிர மாற்றமடைகின்றன. மாற்றமின்றி நிலையாக இருக்கும் மக்கள் தொகையுடனும் தேங்கிய தொழில், வாணிகம், கப்பல் போக்குவரத்துடனும் ''நாடு'' கடுவட்டிக் கடன்கள் மூலம் செல்வந்தனுக முடியும். ''80 லட்சம் பிராங்கை மூலதனமாகக் கொண்ட ஐம்பது ஆட்கள் நான்கு வங்கிகளில் வைப்புக் கணக்கிலுள்ள 200 கோடி பிராங்குகளைத் தம் பிடிக்குள் கொண்டுவர முடியும்.'' ஏற்கெனவே நமக்கு பரிச்சயமாகியிருக்கிற ''பங்குரிமை முறையும்'' இதே விளைவுக்குத்தான் இட்டுச் செல்கிறது. உதாரணமாக, மிகப் பெரிய வங்கிகளில் ஒன்ருகிய Société Générale தனது ''மகள் கம்பெனியான'' ''எகிப்தியச் சர்க்கரைச் சுத்திகரிப்பு ஆலைக்கு'' 64,000 பத்திரங்களை வழங்குகிறது. பத்திரங்கள் 150 சதவிகித மதிப்பில் வழங்கப்படுகின்றன; அதாவது வங்கியானது பிராங்குக்கு 50 சென்ட்டைம் லாபம் பெறுகிறது. இந்தப் புதியக் கம்பெனியின் லாப ஈவுகள் போலியானவை என்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. ''பொது மக்கள்'' 9 கோடியிலிருந்து 10 கோடி பிராங்கு வரை இழக்க நேர்ந்தது. Société Générale இன் டைரக்டர்களில் ஒருவர் ''சர்க்கரைச் சுத்திகரிப்பு ஆலையின்'' டைரக்டர் போர்டு உறுப்பினர். ''பிரெஞ்சுக் குடியரசு ஒரு நிதியாதிக்க முடியரசு'', ''அது நிதியாதிக்கக் கும்பலின் முழுநிறை ஆதிபத்தியமாகும், இக்கும்பல் பத்திரிகைகள் மீதும் அரசாங்கத்தின் மீதும் ஆதிபத்தியம் செலுத்துகிறது''* என்ற முடிவுக்கு ஆசிரியர் வரவேண்டியிருப்பதில் ஆச்சரியமில்லை.

---

* Lysis, *Contre l'oligarchie financière en France*, 5 éd , Paris, 1908, pp. 11, 12, 26, 39, 40, 48 (லிசிஸ், ''பிரான்சில் நிதி

நிதி மூலதனத்தின் பிரதான செயல்களில் ஒன்ருகிய பத்திர வெளியீட்டிலிருந்து மிதமிஞ்சிய உயர் விகிதத்தில் கிடைக்கும் லாபமானது, நிதியாதிக்கக் கும்பலே வளர்த்திடுவதற்கும் வலுவாக்குவதற்கும் மிக முக்கிய பங்காற்றுகிறது. ''அன்னியக் கடன்களைத் திரட்டுவதில் கிடைக்கும் லாபங்களுக்கு ஓரளவேனுங்கூட சமமான லாபங்களைத் தரக் கூடிய இவ்வகைப்பட்ட தொழில் ஒன்றுகூட நாட்டினுள் இல்லை'' என்று *Die Bank* சஞ்சிகை கூறுகிறது*.

''பிணையங்களது வெளியீட்டிலிருந்து கிடைப்பதுடன் ஒப்பிடத்தக்க லாபங்களை வேறுஎந்தவங்கிச் செயற்பாடும் தருவதில்லை.'' ஜெர்மன் பொருளியலாளர் ஏட்டின்படி, தொழில் துறை பங்குகளது வெளியீட்டிலிருந்து கிடைத்த சராசரி வருடாந்தர லாபங்கள் வருமாறு:

	சதவிகிதம்
1895	38.6
1896	36.1
1897	66.7
1898	67.7
1899	66.9
1900	55.2

''*1891லிருந்து 1900 வரையிலான பத்து ஆண்டுகளில் ஜெர்மன் தொழிற் துறை பங்குகளது வெளியீட்டின் மூலம் நூறு கோடிக்கும் அதிகமான மார்க்குகள் 'சம்பாதிக்கப்பட்டன'*''**.

யாதிக்கக் கும்பலே எதிர்த்து'', 5ஆவது பதிப்பு, பாரிஸ், 1908, பக்கங்கள் 11, 12, 26, 39, 40, 48.—ப-ர்.).

* *Die Bank*, 1913, 7, S. 630.

** Stillich, முன்குறிப்பிட்ட நூல், பக்கம் *143;* W. Sombart, *Die deutsche Volkswirtschaft im 19. Jahrhundert*, 2, Aufl., 1909, *பக்கம் 526*, Anlage 8 *(வெ. சோம்பார்ட், ''பத்தொன்பதாம் நூற்ருண்டில் ஜெர்மன் தேசப் பொருளாதாரம்'', 2ம் பதிப்பு, 1909, பக்கம் 526, அனுபந்தம் 8.*—ப-ர்.).

தொழில் உயர்வேற்றக் காலங்களில் நிதி மூலதனத்தின் லாபங்கள் அளவுகடந்து அதிகரிக்கின்றன; ஆனால் மந்தக் காலங்களில் திடமில்லாத, சிறிய தொழில் நிலையங்கள் இல்லா தொழிகின்றன. பெரிய வங்கிகள் அற்ப விலைக்குவாங்கி அவற்றில் ''பங்குரிமைகளை'' பெறுகின்றன அல்லது அவற்றின் ''புனர்நிர்மாணத்துக்கும்'' ''புனருத்தாரணத்துக்கு'' மாகிய லாபகரமான திட்டங்களில் ''பங்கெடுத்துக் கொள்கின்றன''. நஷ்டத்தில் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் நிறுவனங்களைப் ''புனர் நிர்மாணம்'' செய்கையில் ''பங்கு மூலதனம் குறைத்து எழுதப்படுகிறது, அதாவது லாபங்கள் முன்னிலும் குறை வான மூலதனத்தின் அடிப்படையில் பிரித்துக் கொடுக்கப்படு கின்றன; இந்தக் குறைந்த அடிப்படையிலேயே தொடர்ந்து கணக்கிட்டுச் செல்லப்படுகின்றன. அல்லது வருவாயானது பூஜ்ஜியமாகி விடுகையில் புதிய மூலதனம் தருவிக்கப்படு கிறது; இந்தப் புதிய மூலதனம் குறைந்த பலனுக்குரிய பழைய மூலதனத்துடன் சேர்ந்து போதுமான வருவாய் கிடைக்க வகை செய்யும்.'' ஹில்ஃபர்டிங் மேலும் சொல் கிறார்: ''இடைக்குறிப்பாய்க் கூற வேண்டியது என்னவெனில், இந்தப் புனருத்தாரணம், புனர்நிர்மாணம் எல்லாம் வங்கிகளைப் பொறுத்தவரை இரு வழிகளில் முக்கியத்துவம் உடையன வாகின்றன: முதலாவதாக, லாபகரமான செயற்பாடுகள் என்ற முறையிலும்; இரண்டாவதாக, இன்னல்களில் சிக் குண்ட கம்பெனிகளைத் தமது பிடிக்குள் கொண்டு வருவதற் கான வாய்ப்புகள் என்ற முறையிலும்''*.

இதோ ஓர் உதாரணம்: டோர்ட்மன்டிலுள்ள யூனியன் சுரங்கக் கம்பெனி 1872ல் நிறுவப்பட்டது. சுமார் 4 கோடி மார்க்குகளுக்குப் பங்கு மூலதனம் வெளியிடப்பட்டது. முத லாவது ஆண்டுக்கு அது 12 சதவிகிதம் லாப ஈவு அளித்ததும், பங்குகளின் நிலைவர விலை 170 ஆக உயர்ந்தது. இப்படிச் சிறந்த பகுதியை நிதி மூலதனம் அள்ளிக் கொண்டது, 2 கோடி 80 லட்சம் மார்க் வரையிலான ஓர் அற்ப தொகை யைச் சம்பாதித்தது. இந்தக் கம்பெனியின் பிரதான புரவல

---

* நிதி மூலதனம், பக்கம் 172.

ராக இருந்தது, மிகவும் வெற்றிகரமாக 30 கோடி மார்க் மூலதனத்தைத் திரட்டிக் கொண்டது மிகப் பெரிய ஜெர்மன் வங்கியான அதே Disconto-Gesellschaft தான். பிற்பாடு இந்த யூனியன் சுரங்கக் கம்பெனியின் லாப ஈவுகள் பூஜ்ஜியமாகக் குறையலாயின; மூலதனத்தை ''மதிப்பிறக்கம் செய்வதற்கு'', அதாவது முழுமூலதனத்தையும் இழந்து விடாமலிருப்பதற்காக ஒரு பகுதியை இழப்பதற்குப் பங்குதாரர்கள் இசைய வேண்டியதாயிற்று. தொடர்ச்சியான ''புனருத்தாரணங்கள்'' மூலமாக முப்பதாண்டுக் காலத்தில் 7 கோடி 30 லட்சம் மார்க்குகளுக்கும் அதிகமாக யூனியனின் கணக்குப் புத்தகங்களிலிருந்து கழித்து எழுதப்பட்டன. ''தற்போது இக்கம்பெனியின் ஆதிப்பங்குதாரர்களிடம் அவர்களது பங்குகளின் பெயரளவு மதிப்பில் 5 சதவிகிதம் மட்டுமே இருக்கிறது''*,—ஆனல் வங்கிகள் ஒவ்வொரு ''புனருத்தாரணத்திலிருந்தும்'' ''ஓரளவு சம்பாதித்துக் கொண்டு விட்டன''.

துரிதமாக வளர்ந்து வரும் பெரிய நகரங்களின் சுற்றுவட்டாரங்களில் இருக்கும் நிலங்களில் ஊக வாணிகம் செய்வது நிதி மூலதனத்துக்குக் குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்கு லாபகரமான செயற்பாடாய் அமைகிறது. இங்கு வங்கிகளது ஏகபோகம் நிலவாடகை ஏகபோகத்துடனும் போக்குவரத்துச் சாதனங்களது ஏகபோகத்துடனும் ஒன்றிணைகிறது; ஏனெனில், நில விலையின் ஏற்றமும் நிலத்தைக் கூறு பிரித்து லாபகரமாய் விற்பதற்கான சாத்தியப்பாடும் பிறவும் நகரின் மையப் பகுதியுடன் இவற்றை இணைக்கும் நல்ல போக்குவரத் துச்சாதனங்களையே முக்கியமாகப் பொறுத்திருக்கின்றன. இந்தப் போக்குவரத்துச் சாதனங்கள், பங்குரிமை முறை மூலமாகவும் டைரக்டர் மன்றங்களிலான இடங்களின் விநியோகம் மூலமாகவும் இதே வங்கிகளுடன் இணைப்பு கொண்டிருக்கும் பெரிய கம்பெனிகளின் கையில் இருக்கின்றன. *Die Bank* சஞ்சிகையில் எழுதும் ஜெர்மன் எழுத்தாளர் லூ. எஷ்வேகெ, ஸ்தாவரச் சொத்து வாணிகத் துறை, அடமானங்

* Stillich, முன் குறிப்பிட்ட நூல், பக்கம் 138, Liefmann, பக்கம் 51.

கள் முதலானவற்றில் தனிக் கவனம் செலுத்தி ஆராய்ந்துள்ள இவர் கூறும் ''மூழ்கல்'' இதன் விளைவாய் தோற்றுவிக்கப்படுகிறது, நகரச் சுற்றுவட்டார மனைக்கட்டுகளில் வெறித்தனமான ஊக வாணிபமும் பெர்லின் நிறுவனமான போஸ்வாவ் அன்ட் கினுவர் போன்ற கட்டிடக் கம்பெனிகளின் தகர்வும் ஏற்படக் காண்கிறோம். இந்தக் கம்பெனி ''வன்மையும் திண்மையும்'' வாய்ந்த Deutsche Bankஇன் உதவியுடன் *10* கோடி மார்க் வரை திரட்டிச் சேர்த்தது—இந்த வங்கி ''பங்குரிமை'' முறையின் மூலம்தான் செயல்பட்டது, அதாவது திரைமறைவில் இரகசியமாகச் செயலாற்றியது—*1* கோடி *20* லட்சம் மார்க்குகள் ''மட்டுமேயான'' நஷ்டத்துடன் இதிலிருந்து வெளியேறியது. ஆனால் நாசத்துக்கு உள்ளாகும் சிறு உடைமையாளர்களும் தொழிலாளர்களும் இந்தப் பித்தலாட்டக் கட்டிடக் கம்பெனிகளிடமிருந்து ஏதும் பெற முடியாமற் போகிறது. மனைக்கட்டுப் பட்டாக்கள், கட்டிடம் கட்டுவதற்கான உரிமைகள் முதலானவற்றின் வழங்கீட்டில் ஆளுகை பெறுவதற்காக ''நேர்மையான'' பெர்லின் போலீசுடனும் நிர்வாகத்துடனும் மோசடியான பேர உடன்பாடுகளும், இப்படி மற்றும் பலவும் ஏற்படக் காண்கிறோம்*.

ஐரோப்பியப் பேராசிரியர்களும் தூய நோக்கங் கொண்ட முதலாளிமார்களும் கபடமான முறையில் கண்டிக்கும் 'அமெரிக்க நெறிமுறைகள்'' நிதி மூலதனச் சகாப்தத்தில் எந்த நாட்டிலும் உள்ள ஒவ்வொரு பெரிய நகரிலும் உள்ள படியே நடை முறை நெறியாகிவிடுகிறது.

*1914*ன் தொடக்கத்தில், பெர்லினில் ஒரு ''போக்குவரத்து டிரஸ்டை'' நிறுவுவது குறித்து, அதாவது நகர மின்சார ரயில்வே, டிராம்வே கம்பெனி, பஸ் கம்பெனி ஆகிய பெர்லினின் மூன்று போக்குவரத்து நிறுவனங்களுக்கு மிடையில் ''நலவுரிமை ஒற்றுமையை'' உண்டாக்குவது குறித்துப் பேசப்பட்டது. *Die Bank* இவ்வாறு எழுதியது: ''பஸ் கம்பெனி

---

* *Die Bank*, 1913, பக்கம் *952*, L. Eschwege, *Der Sumpf* (லூ.எஷ்வேகெ, ''புதைசேறு''.—ப-ர்); அதே சஞ்சிகையில், ***1912*, *1*,** பக்கம் ***223***உம் அடுத்த பக்கங்களும்.

யில் பெரும் பகுதி பங்குகள் ஏனைய இரு போக்குவரத்துக் கம்பெனிகளால் வாங்கப்பட்டு விட்டது தெரிந்தது முதலாய் இந்தத் திட்டம் சிந்திக்கப்பட்டு வந்தது என்பதை நாம் அறிவோம்... இந்த நோக்கத்தைப் பின்பற்றுவோர் போக்குவரத்து வசதிகளை ஒன்றிணைப்பதன் மூலம் சிக்கனங்கள் ஏற்படுமென்றும் இவற்றில் ஒரு பகுதி உரிய காலத்தில் பொது மக்களுக்கு ஆதாயமளிப்பதாக இருக்குமென்றும் கூறுவதை நாம் முற்றும் நம்பலாம். ஆனால் நிறுவப்படுகின்ற போக்குவரத்து டிரஸ்டுக்குப்பின்னால் வங்கிகள் இருப்பதானது இந்தப் பிரச்சினையைச் சிக்கலாக்குகின்றது. இந்த வங்கிகள் தமது ஏகபோகமாக்கிக் கொண்டிருக்கும் போக்குவரத்துச் சாதனங்களைத் தாம் விரும்பினால் தமது ஸ்தாவரச் சொத்து வாணிபத்தின் நலன்களுக்குக் கீழ்ப்படுத்திக் கொண்டுவிட முடியும். இத்தகைய ஊகம் நியாயமானதே என்று உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதற்கு, நகர மின்சார ரயில்வே கம்பெனி நிறுவப்படுவதை எந்த வங்கி ஊக்குவித்ததோ அந்தப் பெரிய வங்கியின் நலன்கள் அக்கம்பெனி நிறுவப்பட்ட காலத்திலேயே அதனுடன் பிணைந்திருந்ததை நினைவுபடுத்திக் கொண்டால் போதும். அதாவது: இந்தப் போக்குவரத்து நிறுவனத்தின் நலன்கள் ஸ்தாவரச் சொத்து நலன்களுடன் பின்னிப் பிணைந்திருந்தன. விஷயம் என்னவென்றால், இந்த ரயில்வேயின் கிழக்கத்தியப் பாதை செல்லவிருந்த நிலத்தை ரயில் பாதை போடப்படப் போவது நிச்சயமானதும் இந்த வங்கியானது தனக்கும் இந்த நடவடிக்கையில் தனது கூட்டாளிகளாக இருந்த சிலருக்கும் பெருத்த லாபம் கிடைக்கும் விதத்தில் விற்றதென்பதே இங்குள்ள விவகாரம்...''*

ஏகபோகமானது, அது நிறுவப்பட்டு நூற்றுக்கணக்கான கோடிகளைத் தன் பிடிக்குள் கொண்டுவந்தவுடன், அரசாங்கத்தின் வடிவமும் ஏனைய எல்லா ''விவரங்களும்'' எப்படி இருப்பினும் தவிர்க்க முடியாத வகையில் பொது வாழ்வின் ஒவ்வொரு துறையினுள்ளும் ஊடுருவிவிடுகிறது. பிரஷ்ய அதி

---

* „Verkehrstrust", *Die Bank*, 1914, 1, பக்கம் 89 (''போக்குவரத்து டிரஸ்டு'', **வங்கி.—ப-ர்.**).

காரவர்க்கத்தின் நேர்மையைப் பற்றிய அடிமைப்புத்தி கொண்ட புகழுரையையும், பிரெஞ்சுப் பனமா[40] மோசடியையும் அமெரிக்க அரசியல் ஊழலையும் பற்றிய குறிப்புகளையும் ஜெர்மன் பொருளாதார வெளியீடுகளில் சகஜமாகக் காண்கிறோம். ஆனால் உண்மை என்னவென்றால், ஜெர்மன் வங்கித் தொழில் விவகாரங்கள் சம்பந்தமான முதலாளித்துவ வெளியீடுகளுங்கூட கலப்பற்ற தூய வங்கித் தொழில் விவகாரங்களின் எல்லைகளை இடையறாது கடந்து நெடுந் தொலைவுக்கு விலகிச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது; அரசாங்க அதிகாரிகள் மேலும் மேலும் அடிக்கடி வங்கிகளில் வேலை ஏற்பதைக் குறிப்பிட்டு அவை ''வங்கியின் கவர்ச்சி'' குறித்துப் பேச வேண்டியிருக்கிறது, உதாரணமாய், அவை எழுதுவதாவது: ''பேரன்ஷ்த்ராஸ்ஸெயில் (Deutsche Bank தலைமைக் காரியாலயம் இருக்கும் பெர்லின் நகர வீதி) சொகுசான வேலை பெறுவது பற்றி மனத்துள் ஆசையுடன் நினைத்துக் கொண்டிருக்கும் அரசாங்க அதிகாரியின் நேர்மை குறித்து என்ன சொல்வது?''* *Die Bank* சஞ்சிகையின் பதிப்பாளராகிய ஆல்ப்ரட் லன்ஸ்பர்க் ''பைஸாண்டைனியத்தின் பொருளாதார முக்கியத்துவம்'' என்ற தலைப்பில் 1909ல் எழுதிய ஒரு கட்டுரையில், இரண்டாம் வில்ஹெல்மின் பாலஸ்தீனச் சுற்றுப் பயணத்தைப் பற்றியும், ''இந்தப் பயணத்தின் உடனடி விளைவாய் பாக்தாது ரயில்வே நிர்மாணம் ஆரம்பமானது பற்றியும், 'ஜெர்மன் தொழில் முனைப்பின் மாபெரும் பயனாகிய' இது கேடார்ந்ததாகி, 'முற்றுகை வளையத்துக்கு' நமது அரசியல் தவறுகள் யாவற்றையும் விட அதிகமாய்ப் பொறுப்பானதாகியது''** பற்றியும் இடைக் குறிப்பாய் எடுத்துரைக்கிறார். (முற்றுகை வளையம் என்பது ஜெர்மனியைத் தனிமைப்படுத்தி ஜெர்மனிக்கு விரோதமான ஏகாதிபத்தியக் கூட்டமைப்பைக் கொண்டு ஜெர்மனியைச் சுற்றிவளைப்பதற்காக ஏழாம் எடுவர்டு அனுசரித்த கொள்கையைக் குறிப்பதாகும்.) இதே சஞ்சிகையில் எழுதுபவரான

---

* „Der Zug zur Bank", *Die Bank*, 1909, 1, பக்கம் 79.—(''வங்கியின் கவர்ச்சி'', வங்கி.—ப-ர்).

** அதே நூல், 1, பக்கம் 301.

ஏற்கெனவே நான் குறிப்பிட்ட எஷ்வேகெ, ''செல்வராட்சியும், அதிகாரவர்க்கமும்'' என்ற தலைப்பில் 1911ல் எழுதிய ஒரு கட்டுரையில் ஃபோல்கர் என்ற ஜெர்மன் அதிகாரியின் விவகாரத்தை உதாரணமாகக் காட்டி அம்பலப்படுத்தினுர்: இந்த அதிகாரி கார்ட்டல் கமிட்டியின் முனைப்பு மிக்க உறுப்பினராக வேலை செய்து வந்தவர், ஆனல் சிறிது காலத்துக்கு எல்லாம் மிகப் பெரிய கார்ட்டலாகிய எஃகு சிண்டிக்கேட்டில் இவர் கொழுத்த சம்பளத்துக்குரிய பதவி பெற்றுக் கொண்டு விட்டார். இதைப் போன்ற நிகழ்வுகள்—எவ்வகையிலும் இவை தற்செயலாய் நடைபெற்றுவிட்டவை அல்ல—இந்த முதலாளித்துவ ஆசிரியரை நிர்ப்பந்தம் செய்து பின்வருமாறு ஒத்துக்கொள்ளவைத்தன: ''ஜெர்மன் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தால் உத்தரவாதம் செய்யப்பட்ட பொருளாதாரச் சுதந்திரமானது பொருளாதார வாழ்வின் பல துறைகளிலும் பொருளற்ற வெற்றுத் தொடராகிவிட்டது'', தற்போது நிலவும் செல்வராட்சியில்'' மிக விரிவான அரசியல் சுதந்திரமுங்கூட, சுதந்திரமில்லாத் தேசத்தோராக நாம் மாற்றப்படுவதிலிருந்து நம்மைக் காப்பாற்ற முடியாது''*.

ருஷ்யாவைப் பொறுத்த வரை ஒரேயொரு உதாரணத்துடன் நிறுத்திக் கொள்கிறேன். கருவூலத்தின் கடன் செலாவணித் துறையின் டைரக்டர் தவீதவ் தமது அரசாங்கப் பதவியை ராஜினுமா செய்துவிட்டு, குறிப்பிட்ட பெரிய ஒரு வங்கியில் வேலை ஏற்றது பற்றிச் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எல்லாச் செய்தியேடுகளும் அறிவித்தன. இந்த வங்கியுடனன ஒப்பந்தப்படி அவர் பெறும் சம்பளம் சில ஆண்டுகளில் மொத்தம் பத்து லட்சம் ரூபிளுக்கும் அதிகமாயிருக்குமென அறிவிக்கப்பட்டது. கடன் செலாவணித் துறையின் பணி ''நாட்டின் எல்லா கடன் வசதி நிலையங்களின் நடவடிக்கைகளையும் ஒருமுகப்படுத்துவதாகும்''; இது தலைநகரிலுள்ள வங்கிகளுக்கு மொத்தம் 80 கோடி முதல் 100 கோடி ரூபிள் வரை உதவி மான்யங்களைத் தருகின்றது**.

---

* அதே நூல், 1911, 2, பக்கம் 825; 1913, 2, பக்கம் 962.

** E. Agahd, முன் குறிப்பிட்ட புத்தகம், பக்கம் 202.

மூலதன உடைமையானது, உற்பத்தியில் மூலதனத்தைச் செயற்படுத்துவதிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டிருப்பதும், பண மூலதனமானது தொழில் துறையிலான அல்லது உற்பத்தித் திறனுள்ள மூலதனத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்டிருப்பதும், முழுதும் பண மூலதனத்திலிருந்து கிடைக்கும் வருமானத்தைக் கொண்டு வாழ்கின்ற சுகஜீவி [rentier] தொழில் முனைப்பாளரிடமிருந்தும் மூலதனத்தின் நிர்வாகத்தில் நேரடியாகச் சம்பந்தப்பட்ட எல்லோரிடமிருந்தும் பிரிக்கப்பட்டிருப்பதும் பொதுவாக முதலாளித்துவத்தின் குணுதிசயமாகும். ஏகாதிபத்தியம் அல்லது நிதி மூலதன ஆதிக்கம் என்பது இந்தப் பிரிவினை மிகப் பெரும் அளவுகளுக்கு அதிகரித்துவிடும் முதலாளித்துவ உச்ச கட்டமாகும். மூலதனத்தின் ஏனைய எல்லா வடிவங்களின் மீதும் நிதி மூலதனம் தலைமையதிகாரம் பெறுவதானது முதலீட்டாளரும் நிதியாதிக்கக் கும்பலும் தலைமையாதிபத்தியம் பெறுவதைக் குறிக்கிறது; நிதித் துறையில் ''சக்தி வாய்ந்தவையாக'' இருக்கும் சொற்ப எண்ணிக்கையிலான அரசுகள் ஏனைய எல்லா அரசுகளிலும் உயர்ந்தனவாய் தனித்தநிலை பெறுவதை இது குறிக்கிறது. இந்தப் போக்கு எந்த அளவுக்கு நடந்தேறுகிறதென்பதை பத்திர வெளியீடுகள் பற்றிய, அதாவது எல்லாவிதமான பிணையங்களின் வெளியீடு பற்றிய புள்ளிவிவரங்களிலிருந்தும் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

உலக முழுவதிலும் வெளியிடப்படும் பிணையங்கள் யாவும் உள்ளடங்கும்படி மிகவும் பரவலான, முழுமையான, ஒப்பு நிலையிலான புள்ளிவிவரங்களை அ. நெய்மார்க், **சர்வதேசப் புள்ளிவிவரக் கழகத்தின் அறிக்கையில்** வெளியிட்டுள்ளார்*. பொருளாதார வெளியீடுகளில் இந்தப் புள்ளிவிவரங்கள்

* *Bulletin de l'institut international de statistique*, t. XIX, livr, II, La Haye, 1912 (''சர்வதேசப் புள்ளிவிவரக் கழகத்தின் அறிக்கை'', தொகுதி XIX, பகுதி II, ஹேக்—ப-ர்.). இரண்டாவது பத்தியிலுள்ள சிறிய நாடுகள் பற்றிய புள்ளிவிவரங்கள் 1902ன் புள்ளிகளுடன் 20 சதவிகிதத்தைக் கூட்டி மதிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

பகுதியளவில் திரும்பத் திரும்ப எடுத்தாளப்பட்டிருப்பவை. நான்கு பத்தாண்டுகளுக்கான மொத்தங்களை அவர் தருகின்ருர், அவை வருமாறு:

பத்தாண்டுக்கான மொத்த வெளியீடு
நூறு கோடி பிராங்குகளில்

1871—1880	76.1
1881—1890	64.5
1891—1900	100.4
1901—1910	197.8

1870ஆம் ஆண்டுகளில் அனைத்து உலகுக்குமான மொத்த வெளியீட்டின் தொகை அதிகமாயிருந்தது. குறிப்பாக, பிரெஞ்சு-பிரஷ்ய யுத்தம் சம்பந்தமாகத் திரட்டப்பட்ட கடன்களும் அந்த யுத்தத்துக்குப் பிறகு ஜெர்மனியில் ஆரம்பமான கம்பெனி-தோற்றுவிப்பு உயர்வேற்றமுமே இதற்குக் காரணம். மொத்தத்தில் பத்தொன்பதாம் நூற்ருண்டின் கடைசி மூன்று பத்தாண்டுகளில் அதிகரிப்பு ஒப்பளவில் மிகத் துரிதமாயில்லை. இருபதாம் நூற்ருண்டின் முதல் பத்தாண்டுகளில்தான் கிட்டத்தட்ட 100 சதவிகித அளவிலான மிகப் பெரிய அதிகரிப்பு காணப்படுகிறது. இப்படியாக, இருபதாம் நூற்ருண்டின் ஆரம்பமே திரும்பு முனையாக அமைகிறது—ஏற்கெனவே நாம் எடுத்துரைத்தது போல் ஏகபோகங்களது (கார்ட்டல்கள், சிண்டிக்கேட்டுகள், டிரஸ்டுகள்) வளர்ச்சியில் மட்டுமின்றி, நிதி மூலதனத்தின் வளர்ச்சியிலும்.

1910ல் உலகத்தில் நடப்பிலிருந்த வெளியிடப்பட்ட பிணையங்களின் மொத்தத் தொகை சுமார் 81,500 கோடி பிராங்குகளாகுமென நெய்மார்க் மதிப்பிடுகிருர். இரட்டிப்பாகக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கக் கூடியவற்றை இத்தொகையிலிருந்து கழித்து, 57,500—60,000 கோடியாக மொத்தத் தொகையை அவர் குறைக்கிருர். இது பல நாடுகளிடையில் கீழ்க்கண்டவாறு பங்கிடப்பட்டிருக்கிறது (மொத்தத் தொகையை நான் 60,000 கோடியாகக் கொள்கிறேன்):

1910ல் நடப்பிலிருந்த நிதிப் பிணையங்கள்
(நூறு கோடி பிராங்குகளில்):

கிரேட் பிரிட்டன்	142	479	ஹாலந்து	12.5
அமெரிக்க ஐக்கிய நாடு	132		பெல்ஜியம்	7.5
பிரான்ஸ்	110		ஸ்பெயின்	7.5
ஜெர்மனி	95		ஸ்விட்சர்லாந்து	6.25
ருஷ்யா	31		டென்மார்க்	3.75
ஆஸ்திரியா-ஹங்கேரி	24		ஸ்வீடன், நார்வே, ருமேனியா முதலியன	2.5
இத்தாலி	14			
ஜப்பான்	12			
			மொத்தம்	600

ஒவ்வொன்றும் தோராயமாக 10,000 முதல் 15,000 கோடி பிராங்குகள் வரையிலான தொகைகளுக்குப் பிணையங்களைப் பெற்றிருக்கும் ஆகப் பெருஞ்செல்வம் படைத்த நான்கு முதலாளித்துவ நாடுகள் தெளிவாகத் தனித்து எடுப்பாக நிற்பதை இந்தப் புள்ளிவிவரங்களிலிருந்து உடனே காண்கிறோம். இந்நான்கில் இரண்டு, இங்கிலாந்தும் பிரான்சும், யாவற்றிலும் பழைய முதலாளித்துவ நாடுகள்; இவை, பின்னர் நாம் பார்க்கப்போவதைப் போல, யாவற்றிலும் அதிகமான காலனிகளைப் பெற்றிருப்பவை; ஏனைய இரண்டும், அமெரிக்க ஐக்கிய நாடும் ஜெர்மனியும், வளர்ச்சி வேகத்திலும், தொழில் துறையில் முதலாளித்துவ ஏகபோகங்கள் விரிந்துள்ள அளவிலும் தலைமை நிலை வகிக்கும் முதலாளித்துவ நாடுகள். இந்நான்கு நாடுகளும் சேர்ந்து 47,900 கோடி பிராங்குகளை, அதாவது உலக நிதி மூலதனத்தில் கிட்டத்தட்ட 80 சதவிகிதத்தைத் தம்மிடம் வைத்திருக்கின்றன. உலகின் ஏனைய பகுதிகளில் அனேகமாய் யாவுமே இந்தச் சர்வதேச வங்கியர் நாடுகளுக்கு, உலக நிதி மூலதனத்தின் இந்த நான்கு ‘‘தூண்களுக்கும்’’ ஏதேனும் ஒரு வகையில், அதிகமாகவோ குறைவாகவோ கடன்பட்டவையாகவும் கப்பம் செலுத்துபவையாகவுமே இருக்கின்றன.

நிதி மூலதனத்துக்குப் பணிய வேண்டிய சார்பு நிலைக்கும்

நிதி மூலதனத்தின் தொடர்புகளுக்குமாகிய சர்வதேச வலைப் பின்னல் அமைப்பைத் தோற்றுவிப்பதற்கு மூலதன ஏற்றுமதி ஆற்றும் பங்கைப் பரிசீலனை செய்வது குறிப்பிடத்தக்க முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும்.

4. மூலதன ஏற்றுமதி

தடையில்லாப் போட்டி தனியாட்சி புரிந்த பழைய முதலாளித்துவத்தின் குறிப்பண்பாய் இருந்தது **பண்டங்களின்** ஏற்றுமதி. ஏகபோகங்கள் ஆட்சி புரியும் முதலாளித்துவத்தின் இன்றைய கட்டத்தின் குறிப்பண்பாய் இருப்பது **மூலதனத்தின்** ஏற்றுமதி.

தனது வளர்ச்சியின் உச்ச கட்டத்தை எட்டிவிட்ட பரிவர்த்தனைப் பண்ட உற்பத்திதான் முதலாளித்துவம்; இக் கட்டத்தில் உழைப்புச் சக்தியுங்கூட பரிவர்த்தனைப் பண்டமாகிவிடுகிறது. உள்நாட்டுப் பரிவர்த்தனையின், குறிப்பாகச் சர்வதேசப் பரிவர்த்தனையின் வளர்ச்சி முதலாளித்துவத்துக்குரிய தனி இயல்பாகும். தனிப்பட்ட தொழில் நிலையங்களது, தனிப்பட்ட தொழிற் கிளைகளது, தனிப்பட்ட நாடுகளது ஏற்றத்தாழ்வான, இடையறுந்து சீரில்லா வளர்ச்சி முதலாளித்துவ அமைப்பில் தவிர்க்க முடியாததாகும். ஏனைய நாடுகளுக்கெல்லாம் முன்னதாக இங்கிலாந்து முதலாளித்துவ நாடாகிவிட்டது; பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுப் பகுதிக்குள் அது தடையில்லா வாணிபத்தை மேற்கொண்டு, ''உலகத்தின் தொழிற்கூடமாய்'' அமைந்து, எல்லா நாடுகளுக்கும் செய்பொருள்களை வழங்கும் நாடாகச் செயல்படுவதற்கு உரிமை கொண்டாடியது. இந்தச் செய்பொருள்களைப் பெற்றுக்கொண்டு பிற நாடுகள் இவற்றுக்குப் பரிவர்த்தனையாக இங்கிலாந்துக்கு மூலப்பொருள்களை அளிக்க வேண்டியிருந்தது. ஆனால் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் கடைசி இருபத்தைந்து ஆண்டுகளில், இங்கிலாந்தின் இந்த ஏகபோகத்துக்குக் குழி பறிக்கப்பட்டது; எப்படியெனில் பிற நாடுகள் ''காப்பு வரிகள்'' மூலம் தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொண்டு சுயேச்சையான முதலாளித்துவ நாடுகளாக வளர்ச்சியடைந்

தன. இருபதாம் நூற்றுண்டின் ஆரம்பத்தில் புது வகைப் பட்ட ஏகபோகங்கள் நிறுவப்படக் காண்கிறேம்: முதலாவதாக, முதலாளித்துவ வழியில் வளர்ச்சியுற்ற எல்லா நாடுகளிலும் முதலாளிகளது ஏகபோகக் கூட்டுகள்; இரண்டாவதாக, மூலதனத் திரட்சி பிரம்மாண்டமான அளவுக்கு அதிகரித்துவிட்ட மிகப் பெருஞ் செல்வம் படைத்த ஒருசில நாடுகளின் ஏகபோக நிலே. முன்னேறிய நாடுகளில் மிதமிஞ்சிய அளவுக்கு ''உபரி மூலதனம்'' திரண்டெழுந்துள்ளது.

தொழில் துறையிடமிருந்து எங்கும் இன்று பயங்கரமாகப் பின்தங்கியிருக்கும் விவசாயத்தை முதலாளித்துவத்தால் வளர்ந்தோங்கச் செய்ய முடியுமாளுல், வியக்கத்தக்க தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருப்பினும் எங்கும் இன்னும் அரைப்பட்டினியாகவும் ஏழ்மையுற்றும் வாழ்கின்ற மக்கள் பெருந்திரளினரின் வாழ்க்கைத் தரத்தை முதலாளித்துவத்தால் உயர்த்த முடியுமாயின், உபரி மூலதனத்தைப் பற்றிய பேச்சுக்கே இடம் இருக்காது என்பதைக் கூறத் தேவையில்லே. இந்த ''வாதம்'' முதலாளித்துவத்தின் குட்டி முதலாளித்துவ விமர்சகர்களால் அடிக்கடி முன்வைக்கப் படுகிறது. ஆனுல், முதலாளித்துவம் இவற்றைச் செய்வதெனில்,அது முதலாளித்துவமாக இருக்க முடியாது;ஏனெனில் ஏற்றத்தாழ்வான வளர்ச்சியும் மக்கள் பெருந்திரளினரது அரைப் பட்டினி வாழ்க்கை நிலேயுமாகிய இவை இரண்டும் இந்த உற்பத்தி முறைக்குரிய அடிப்படையான, தவிர்க்க முடியாத நிலேமைகளாகவும் முன்னிபந்தனேகளாகவும் இருப்பவை. முதலாளித்துவம் முதலாளித்துவமாகவே இருக்கிறவரை, உபரி மூலதனமானது அந்த நாட்டின் மக்கள் பெருந்திரளினரது வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்காகப் பயன்படுத்தப்பட மாட்டாது, ஏனென்றுல் இது முதலாளிகளுடைய லாபங்களேச் சரிந்து விழச் செய்வதாகிவிடும்; லாபங்களே அதிகமாக்கும் பொருட்டு பிற்பட்ட நாடுகளுக்கு மூலதனத்தை ஏற்றுமதி செய்வதற்கே உபரி மூலதனம் பயன்படுத்தப்படும். இந்தப் பிற்பட்ட நாடுகளில் மூலதனம் மிகச் சொற்பமாகவும், நிலத்தின் விலே ஒப்பளவில் தாழ்நிலேயிலும், கூலிகள் குறைவாகவும், மூலப்பொருள்கள் மலிவாகவும் இருப்

பதால் லாபங்கள் வழக்கமாய் அதிகமாக இருக்கின்றன. பிற்பட்ட நாடுகள் பலவற்றிலும் முக்கிய ரயில் பாதைகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன அல்லது போடப்பட்டு வருகின்றன; தொழில்வளர்ச்சிக்கு வேண்டிய ஆதார நிலைமைகள் தோற்றுவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன; இப்படி மற்றும் பலவும் நடந்தேறி இந்த நாடுகள் ஏற்கெனவே உலக முதலாளித்துவ ஓட்டுறவினுள் இழுக்கப்பட்டுள்ளன. ஆகவே மூலதன ஏற்றுமதி சாத்தியமாகியிருக்கிறது. ஒருசில நாடுகளில் முதலாளித்துவம் ''கனிந்து அழுகும்'' நிலையை எய்திவிட்டதாலும், (விவசாயத்தின் பின்தங்கிய நிலை, பொதுமக்களின் வறுமை நிலை ஆகியவை காரணமாக) மூலதனத்துக்கு ''லாபகரமான'' முதலீட்டுத் துறை இல்லாமற் போவதாலும் மூலதனத்தை ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டிய அவசியம் எழுகிறது.

முதன்மையான மூன்று நாடுகளால் வெளிநாடுகளில் முதலீடு செய்யப்பட்டிருக்கும் மூலதனத்தின் தொகையைக் காட்டும் தோராயமான புள்ளிவிவரங்கள் வருமாறு:*

வெளிநாடுகளில் முதலீடு செய்யப்பட்டுள்ள மூலதனம்
(100 கோடி பிராங்குகளில்)

ஆண்டு	கிரேட் பிரிட்டன்	பிரான்ஸ்	ஜெர்மனி
1862	3.6	—	—
1872	15.0	10 (1869)	—
1882	22.0	15 (1880)	?
1893	42.0	20 (1890)	?
1902	62.0	27—37	12.5
1914	75—100.0	60	44.0

* Hobson, *Imperialism*, London, 1902, பக்கம் *58;* Riesser, முன் கூறிய நூல், பக்கங்கள் *395, 404;* P. Arndt, *Weltwirtschaftliches Archiv* என்ற வெளியீட்டில் Bd. 7, 1916, S. 35 (பி. அருந்த், ''உலகப் பொருளாதாரத்தின்

இருபதாம் நூற்றுண்டின் தொடக்கத்தில்தான் மூலதனத்தின் ஏற்றுமதி பிரம்மாண்ட பரிமாணங்களை அடைந்ததென்பதை இந்தப் பட்டியல் காட்டுகிறது. யுத்தத்துக்கு முன்னுல் இந்த மூன்று முதன்மையான நாடுகளும் வெளிநாடுகளில் முதலீடு செய்திருந்த மூலதனத்தின் தொகை 17,500 கோடியிலிருந்து 20,000 கோடி பிராங்குகளுக்கு இடைப்பட்டதாக இருந்தது. மிதமான விகிதமான 5 சதவீதத்தில் இந்தத் தொகையிலிருந்து ஆண்டொன்றுக்கு 800 கோடியிலிருந்து 1,000 கோடி பிராங்குகள் வரை வருமானம் கிடைத்திருக்க வேண்டும்—இதுவேதான் உலகின் பெரும்பாலான நாடுகள், தேசங்கள் மீதான ஏகாதிபத்திய ஒடுக்குமுறைக்கும் சுரண்டலுக்கும், ஒருசில செல்வந்த அரசுகளின் முதலாளித்துவப் புல்லுருவித்தனத்துக்கும் திடமான அடித்தளம்!

பழைய ஆவணங்கள்'', தொகுதி 7, 1916, பக்கம் 35.—ப-ர்.); Neymarck, *Bulletin*இல்; ஹில்பர்டிங், ''நிதி மூலதனம்'', பக்கம் 492; Lloyd-George, காமன்ஸ் சபையில் சொற்பொழிவு, மே 4, 1915, *Daily Telegraph*, மே 5, 1915ல் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது; B. Harms, *Probleme der Weltwirtschaft*, Jena, 1912, S. 235 முதலியன (பி. ஹார்ம்ஸ், ''உலகப் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள்'', யேனு, 1912, பக்கம் 235 முதலியன.—ப-ர்.); Dr. Siegmund Schilder, *Entwicklungstendenzen der Weltwirtschaft*, Berlin, 1912. Bd. 1. S. 150 (டாக்டர் சீக்முண்ட் ஷில்டர், ''உலகப் பொருளாதார வளர்ச்சியின் போக்குகள்'', பெர்லின், 1912, தொகுதி 1, பக்கம் 150.—ப-ர்.); *Journal of the Royal Statistical Society* என்ற சஞ்சிகையில் வெளியிடப்பட்ட George Paish, "Great Britain's Capital Investments etc.", vol. LXXIV, 1910-11, பக்கம் 167உம் அடுத்தவையும் (ஜார்ஜ் பெய்ஷ், ''கிரேட் பிரிட்டனின் மூலதன முதலீடுகள், முதலியன'', ''ராயல் புள்ளிவிவரக் கழகத்தின் சஞ்சிகை'', தொகுதி LXXIV.—ப-ர்.). Georges Diouritch, *L'Expansion des banques allemandes à l'étranger, ses rapports avec le développement économique de l'Allemagne*, Paris, 1909, p. 84 (ஜார்ஜ் டியுரிச், ''ஜெர்மனியின் பொருளாதார வளர்ச்சியினைத் தொடர்ந்து வெளிநாடுகளில் ஜெர்மன் வங்கிகளின் விஸ்தரிப்பு'', பாரிஸ், 1909, பக்கம் 84.—ப-ர்.).

வெளிநாடுகளில் முதலீடு செய்யப்பட்டிருக்கும் மூலதனம் பல்வேறு நாடுகளுக்கிடையில் எவ்வாறு வினியோகமாகியிருக்கிறது? இம்மூலதனம் எங்கு முதலீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது? இக்கேள்விகளுக்குத் தோராயமான பதில்தான் அளிக்க முடியும்; ஆயினும் தற்கால ஏகாதிபத்தியத்தின் பொதுவான சில உறவுகளையும் தொடர்புகளையும் தெளிவுபடுத்த இந்தப் பதில் போதுமானதாகும். (இந்தப் பக்கம் பார்க்கவும்).

அன்னிய மூலதனம் (தோராயமாக) வினியோகமாகியிருக்கும் உலகப் பகுதிகள் (1910ஆம் ஆண்டின் வாக்கில்)

	கிரேட் பிரிட்டன்	பிரான்ஸ்	ஜெர்மனி	மொத்தம்
	(100 கோடி மார்க்குகள்)			
ஐரோப்பா	4	23	18	45
அமெரிக்கா	37	4	10	51
ஆசியா, ஆப்பிரிக்கா, ஆஸ்திரேலியா	29	8	7	44
மொத்தம்	70	35	35	140

பிரிட்டிஷ் மூலதனம் முதலீடு செய்யப்பட்டிருக்கும் முக்கிய மண்டலங்கள் பிரிட்டிஷ் காலனிகள், இவை அமெரிக்கக் கண்டத்திலுங்கூட (உதாரணமாக, கானடா) மிகவும் பெரிய அளவில் இருக்கின்றன; ஆசியாவையும் பிறவற்றையும் கூறவே வேண்டியதில்லை. ஆகவே இங்கு பெரிய அளவிலான மூலதன ஏற்றுமதிகள் விரிந்து பரந்திருக்கும் காலனிகளுடன் மிகவும் நெருக்கமாகப் பிணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஏகாதி

பத்தியத்திற்குக் காலனிகளின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி பிற்பாடு கூறுகிறேன். பிரான்சின் விவகாரத்தில் நிலைமை வேறாகும். பிரெஞ்சு மூலதன ஏற்றுமதிகள் முக்கியமாக ஐரோப்பாவில், முதன்மையாக ருஷ்யாவில் (ஆயிரம் கோடி பிராங்குகளுக்குக் குறையாமல்) முதலீடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன; பெரும்பாலும் இவை கடன் மூலதனமாகும், அரசாங்கக் கடன்களாகும்; தொழில் துறை முயற்சிகளில் முதலீடு செய்யப்பட்ட மூலதனமல்ல. பிரிட்டிஷ் காலனியாதிக்க ஏகாதிபத்தியத்தைப் போலல்லாது, பிரெஞ்சு ஏகாதிபத்தியத்தைக் கடுவட்டிக் கடன் ஏகாதிபத்தியம் என்பதாகக் குறிப்பிடலாம். ஜெர்மனியின் விவகாரத்தைப் பொறுத்தவரை அது மூன்றாவது வகையினதாக இருக்கக் காண்கிறோம்: காலனிகள் கணிசமாய் இல்லை, வெளிநாடுகளில் முதலீடு செய்யப்பட்ட ஜெர்மன் மூலதனம் ஐரோப்பாவுக்கும் அமெரிக்காவுக்கும் இடையே மிகவும் சமமான அளவில் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மூலதனத்தின் ஏற்றுமதி, எந்த நாடுகளுக்கு அது ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறதோ அந்நாடுகளில் முதலாளித்துவ வளர்ச்சியின்மீது செல்வாக்கு செலுத்துகிறது, இந்த வளர்ச்சியை வெகுவாகத் துரிதப்படுத்துகிறது. ஆகவே, மூலதன ஏற்றுமதியானது, மூலதன-ஏற்றுமதி நாடுகளின் வளர்ச்சியை ஓரளவுக்குத் தடைப்படுத்தக் கூடும் என்றாலும், உலகெங்கும் மேலும் தொடர்ந்து முதலாளித்துவம் காணும் வளர்ச்சியை விரிவுபடுத்தியும் ஆழமாக்கியும் செல்வதன் மூலமே அது இதனைச் செய்ய முடியும்.

மூலதன-ஏற்றுமதி நாடுகள் அநேகமாக எப்பொழுதும் சில ''அனுகூலங்களைப்'' பெற முடிகிறது; அவ்வனுகூலங்களின் தன்மை நிதி மூலதன, ஏகபோக சகாப்தத்தின் குணுதிசயத்தைத் தெளிவுபடுத்துகிறது. உதாரணமாக, பின்வரும் வாசகம் பெர்லின் சஞ்சிகையாகிய *Die Bank*, 1913 அக்டோபர் இதழில் வெளிவந்தது:

''அரிஸ்டஃபேன்சின் எழுதுகோலுக்கு ஏற்றதாகிய நகைச் சுவை நாடகம் ஒன்று தற்போது சிறிது காலமாய் சர்வதேச மூலதனச் சந்தையில் ஆடப்பட்டு வருகிறது. ஸ்பெ

யினிலிருந்து பால்கன் நாடுகள் வரை, ருஷ்யாவிலிருந்து ஆர் ஜென்டீனு, பிரேஸில், சீனு வரை மிகப் பல வெளிநாடுகள், பகிரங்கமாகவோ இரகசியமாகவோ பெரிய பணச் சந்தை களில் தோன்றி கடன்கள் வேண்டுமென்று, சில நேரங்களில் விடாப்பிடியான முறையிலுங்கூட கோருகின்றன. தற்போது பணச் சந்தைகள் நல்ல நிலேயில் இல்லே, அரசியல் நிலேவரம் நம்பிக்கையூட்டுவதாக இல்லே. ஆயினும் கடன் அளிக்க மறுக்கும் துணிவு எந்தவொரு பணச் சந்தைக்கும் இல்லே, தனது அண்டை அயலார் யாரேனும் தன்னே முந்திக் கொண்டு கடன் அளிக்க சம்மதித்து விடலாம், இவ்வழியில் அவர் கைம் மாருகச் சில உபகாரங்களேப் பெற்றுக் கொண்டுவிடலாம் என்று ஒவ்வொரு சந்தையும் அஞ்சுகிறது. இந்தச் சர்வ தேசப் பேரங்களில், கடன் அளிப்பவர் அனேகமாய் எப் போதும் அதிகப்படியான சில ஆதாயங்களேப் பெற்றுக் கொண்டுவிடுகிருர்: வர்த்தக உடன்படிக்கையில் சாதகமான ஒரு பிரிவோ, நிலக்கரி வழங்கு நிலேயமோ, துறைமுகம் கட்டு வதற்கானதோர் ஒப்பந்தமோ, கொழுத்த சலுகையோ, பீரங்கிகளுக்கான அனுப்பாணேயோ கிடைத்துவிடுகிறது''*.

நிதிமூலதனம் ஏகபோகங்களது சகாப்தத்தைத் தோற்று வித்திருக்கிறது. ஏகபோகங்கள் ஏகபோகத்துக்குரிய கோட் பாடுகளே எங்கும் செயல்பட வைக்கின்றன: பகிரங்கச் சந்தை யிலான போட்டிக்குப் பதில், லாபகரமான பேரங்களுக் காகத்''தொடர்புகள்'' பயன்படுத்திக் கொள்ளப்படுகின்றன. கொடுக்கப்படுகின்ற கடனில் ஒரு பகுதி, கடன் தருகிற நாட்டிலிருந்து பொருள்கள் வாங்குவதற்காக, குறிப்பாகப் போர்த் தளவாடங்கள் அல்லது கப்பல்கள் போன்றவற்றை வாங்குவதற்காகச் செலவிடப்பட வேண்டுமென நிபந்தனே இடுவது மிகவும் சகஜமாகிவிட்டது. கடந்த இரண்டு பத் தாண்டுகளில் *(1890—1910)* பிரான்ஸ் இம்முறையை அடிக் கடி கையாண்டிருக்கிறது. இவ்வாறு மூலதன ஏற்றுமதி யானது பண்ட ஏற்றுமதியை ஊக்குவிப்பதற்கான மார்க்கமா கிறது. இச்சந்தர்ப்பத்தில் முக்கியமாய்ப் பெரிய நிறுவனங்

---

* *Die Bank*, 1913, 2, 1024—1025.

களுக்கிடையிலான பேரங்கள், ஷில்டர்* ''இதமான முறையில்'' குறிப்பிடுவது போல ''லஞ்ச ஊழலுக்கு ஒப்பான'' வடிவத்தைப் பெறுகின்றன. சக்தி வாய்ந்த வங்கிகளுடனும் அரசாங்கங்களுடனும் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவையும் கடன் அளிக்க ஏற்பாடு செய்யும்போது எளிதில் ''உதாசீனம்'' செய்துவிட முடியாதவையுமான நிறுவனங்களுக்கு ஜெர்மனியில் குருப்பும், பிரான்சில் ஷினீடரும், இங்கிலாந்தில் ஆம்ஸ்ட்ராங்கும் உதாரணங்களாகும்.

ருஷ்யாவுக்குக் கடன்கள் அளிக்கையில், பிரான்ஸ் 1905 செப்டம்பர் 16 வர்த்தக உடன்படிக்கையில் அதை ''நெரித்து இடுக்கி'', சில சலுகைகள் 1917 வரை நீடிப்பதற்கு நிபந்தனை இட்டது. ஜப்பானுடன் செய்து கொள்ளப்பட்ட 1911 ஆகஸ்டு 19 வாணிப உடன்படிக்கையிலும் பிரான்ஸ் இதே போல் செய்தது. ஏழு மாத இடைநிறுத்தத்துடன் 1906 முதல் 1911 வரை ஆஸ்திரியாவுக்கும் செர்பியாவுக்குமிடையில் நடைபெற்ற சுங்கவரிப் போருக்கு, செர்பியாவுக்குப் போர்த் தளவாடங்கள் வழங்குவதில் ஆஸ்திரியாவுக்கும் பிரான்சுக்குமிடையே ஏற்பட்ட போட்டியும் ஓரளவுக்குக் காரணமாகும். 1908லிருந்து 1911 வரை பிரெஞ்சு நிறுவனங்கள் $4^1/_2$ கோடி பிராங்கு மதிப்புள்ள போர்த் தளவாடங்களை செர்பியாவுக்கு வழங்கினதாகப் பிரதிநிதிகள் சபையில் 1912 ஜனவரியில் போல் டெஷனெல் கூறினர்.

ஸான்-பாவுலோவில் (பிரேஸில்) இருக்கும் ஆஸ்திரிய-ஹங்கேரிய கான்சலிடமிருந்து வந்த செய்தியறிக்கை கூறுவதாவது: ''பிரேஸிலிய ரயில்வேக்கள் முக்கியமாக பிரெஞ்சு, பெல்ஜிய, பிரிட்டிஷ், ஜெர்மன் மூலதனத்தினுல் போடப்பட்டு வருகின்றன. இந்த ரயில்வேக்களின் கட்டுமானத்துடன் தொடர்பு கொண்ட நிதித் துறைச் செயற்பாடுகளில், தேவையான ரயில்வேத் தளவாடங்களுக்கான அனுப்பாணைகள் தமக்குக் கிடைப்பதற்குச் சம்பந்தப்பட்ட அந்தந்த நாடும் நிபந்தனை இடுகிறது.''

---

* Schilder, முன் குறிப்பிட்ட நூல், பக்கங்கள் 346, 350, 371.

இவ்வாருக, நிதி மூலதனம் உலகின் எல்லா நாடுகளிலும் உண்மையிலேயே தனது வலையை விரிக்கிறது என்று கூற லாம். காலனிகளில் நிறுவப்பட்டுள்ள வங்கிகளும் அவற்றின் கிளைகளும் இதில் முக்கியபங்கு ஆற்றுகின்றன. இவ்வழியில் தமக்கு ஏற்பாடு செய்துகொள்வதில் குறிப்பிடத்தக்க ''வெற்றி யடைந்திருக்கும்'' ''பழைய'' காலனியாதிக்க நாடுகளை பார்த்து ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியவாதிகள் பொருமைப்படு கிருர்கள். 1904ல் கிரேட் பிரிட்டன் 2,279 கிளைகளுடன் கூடிய 50 காலனி வங்கிகளைப் பெற்றிருந்தது (1910ல் 5,449 கிளைகளுடன் கூடிய 72 வங்கிகளைப் பெற்றிருந்தது); பிரான்ஸ் 136 கிளைகளுடன் கூடிய 20 வங்கிகளையும் ஹாலந்து 68 கிளைகளுடன் கூடிய 16 வங்கிகளையும் பெற்றிருந்தன, ஆனுல் ஜெர்மனி 70 கிளைகளுடன் கூடிய 13 வங்கிகளை ''மட் டுமே'' பெற்றிருந்தது.* அமெரிக்க முதலாளிகள் அவர் களது தரப்பிலிருந்து ஆங்கிலேய, ஜெர்மன் முதலாளிகளைப் பார்த்துப் பொருமைப்படுகிருர்கள். ''தென்னமெரிக்காவில் ஐந்து ஜெர்மன் வங்கிகள் நாற்பது கிளைகளையும், ஐந்து ஆங் கிலேய வங்கிகள் எழுபது கிளைகளையும் பெற்றிருக்கின்றன... இங்கிலாந்தும் ஜெர்மனியும் கடந்த இருபத்தைந்து ஆண்டு களில் ஆர்ஜென்டீனு, பிரேஸில், உருகுவே ஆகிய நாடுகளில் கிட்டத்தட்ட நானூறு கோடி டாலர் முதலீடு செய்துள்ளன. இதன் விளைவாக, இவை இரண்டும் இந்த மூன்று நாடுகளது மொத்த வாணிபத்தில் 46 சதவிகிதத்தைத் தமக்குரியதாய் வைத்துக் கொண்டு அனுபவிக்கின்றன'' என்று 1915ல் அமெரிக்க முதலாளிகள் முறையிட்டார்கள்**.

---

* Riesser, முன் குறிப்பிட்ட நூல், பக்கம் 375, 4வது பதிப்பு ; Diouritch, பக்கம் 283.

** *The Annals of the American Academy of Political and Social Science*, vol. LIX, May 1915, p. 301 (''அமெரிக்க அரசியல், சமூக விஞ்ஞானக் கழகத்தின் வரலாற்றுக் குறிப்புகள்'', தொகுதி LIX, மே 1915, பக்கம் 301.—ப-ர்.). இதே தொகுதியில் பக்கம் 331ல், இங்கிலாந்து ஜெர்மனி, பிரான்ஸ், பெல்ஜியம், ஹாலந்து ஆகியவை ஏற்றுமதி செய்த மூலதனத்தின் தொகை 4,000 கோடி டாலராகும்,

மூலதன-ஏற்றுமதி நாடுகள் உலகத்தைத் தம்மிடையே பாகப் பிரிவினே செய்து கொண்டுவிட்டதாக உருவக முறையில் கூறலாம். ஆனுல் நிதி மூலதனம் மெய் நடப்பில் உலகம் பாகப் பிரிவினே செய்யப்படுவதற்கு வகை செய்திருக்கிறது.

5. முதலாளித்துவக் கூட்டுகளிடையே உலகம் பங்கிடப்படுதல்

முதலாளித்துவ ஏகபோகக் கூட்டுகளும் கார்ட்டல்களும் சிண்டிக்கேட்டுகளும், டிரஸ்டுகளும் முதலில் உள்நாட்டுச் சந்தையைத் தம்மிடையே பங்கிட்டுக் கொண்டு தமது சொந்த நாட்டின் தொழில் துறையை அனேகமாய் முழு அளவுக்குக் கைப்பற்றிக் கொள்கின்றன. ஆனுல் முதலாளித்துவத்தில் உள்நாட்டுச் சந்தை தவிர்க்கமுடியாதவாறு வெளி நாட்டுச் சந்தையுடன் பிணேந்திருக்கிறது. நெடுங் காலத்துக்கு முன்பே முதலாளித்துவம் உலகச் சந்தையைத் தோற்றுவித்துவிட்டது. மூலதன ஏற்றுமதி பெருகியதையும், மிகப் பெரிய ஏகபோகக் கூட்டுகளின் அன்னியத் தொடர்புகளும் காலனித் தொடர்புகளும் ''செல்வாக்கு மண்டலங்களும்'' எல்லா வழிகளிலும் விரிவடைந்ததையும் தொடர்ந்து இக் கூட்டுகளுக்கிடையில் சர்வதேச உடன்பாடு ஏற்படுவதற்கும், சர்வதேசக் கார்ட்டல்கள் அமைக்கப்படுவதற்கும் விவகாரங்கள் ''இயற்கையாக'' இட்டுச் சென்றன.

மூலதனத்திலும் உற்பத்தியிலும் உலக அளவிலான ஒன்று குவிப்பில் இது ஒரு புதிய கட்டமாகும், முந்திய கட்டங்களேக் காட்டிலும் ஒப்புயர்வல்லாதபடி மிகவும் உயர்ந்த கட்டமாகும். இந்த மீ-ஏகபோகம் [supermonopoly] எவ்வாறு வளர்ச்சியுறுகிறது என்பதைக் கவனிப்போம்.

மின்விசைத் தொழிலானது மிக நவீனத் தொழில் நுட்பச் சாதனேகளுக்குப் பெரிதும் முன்மாதிரியான எடுத்துக்காட்டு;

அதாவது 20,000 கோடி பிராங்காகும் என்று பிரபல புள்ளி விவர இயலாளர் பெய்ஷ் நிதித் துறை சஞ்சிகையாகிய *The Statist*இன் கடந்த இதழில் மதிப்பிடுவதாகப் படிக்கிருேம்.

பத்தொன்பதாம் நூற்ருண்டின் இறுதிக்கும் இருபதாம் நூற்ருண்டின் தொடக்கத்துக்குமுரிய முதலாளித்துவத்தின் மிகச் சிறந்த இனமாதிரியானது. புதிய முதலாளித்துவ நாடுகளின் இரு தலைவர்களாகிய அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டிலும் ஜெர்மனியிலும் இத்தொழில் மிகவும் அதிகமாக வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. ஜெர்மனியில் 1900ஆம் ஆண்டு நெருக்கடி இத்தொழிலின் ஒன்றுகுவிப்புக்குக் குறிப்பிடத்தக்க வலுவுடன் ஒரு தூண்டுதலளித்தது. தொழிலுடன் ஏற்கெனவே ஓரளவு நன்ருகவே ஒன்றிணைந்திருந்த வங்கிகள் இந்நெருக்கடியின் போது ஒப்பளவில் சிறியனவாயிருந்த நிறுவனங்களின் அழிவையும், பெரிய நிறுவனங்களால் இவை உட்கவரப்படுவதையும் மிகப் பெரிய அளவுக்குத் துரிதப்படுத்திக் கடுமையாக்கின. எய்டல்ஸ் எழுதுகிருர்: ''மூலதனம் மிகவும் அதிகமாகத் தேவைப்பட்ட கம்பெனிகளுக்கு வங்கிகள் உதவி செய்ய மறுத்து, போதுமான அளவு நெருக்கமாகத் தம்முடன். பிணைக்கப்படாத கம்பெனிகளுக்கு முதலில் வெறித்தனமான வேகத்தில் உயர்வேற்றமும் பிறகு மீள வழியில்லாத முறிவும் ஏற்படச் செய்தன.''*

இதன் விளைவாக, 1900க்குப் பிறகு ஜெர்மனியில் ஒன்றுகுவிப்பு பெரு நடைபோட்டு வளர்ந்தது. 1900 வரை மின்விசைத் தொழிலில் ஏழு அல்லது எட்டு ''தொகுப்புகள்'' இருந்து வந்தன; ஒவ்வொன்றும் பல கம்பெனிகளைக் கொண்டிருந்தது (மொத்தம் 28 இருந்தன); 2 முதல் 11 வரையிலான வங்கிகள் இத்தொகுப்பு ஒவ்வொன்றுக்கும் ஆதரவாக நின்றன. 1908க்கும் 1912க்குமிடையில் இத்தொகுப்புகள் எல்லாம் இரண்டு அல்லது ஒரு தொகுப்பாய் ஒன்றிணைந்து விட்டன. பின்வரும் விளக்கச் சித்திரம் இந்த நிகழ்முறையைத் தெளிவுபடுத்துகிறது: (137ஆம் பக்கம் பார்க்க.)

இவ்வழியில் வளர்ந்த பிரபல A.E.G. (ஜெனரல் எலெக்டிரிக் கம்பெனி), 175லிருந்து 200 வரையிலான கம்பெனிகளையும் (''பங்குரிமை'' முறை மூலம்) மொத்தம் சுமார்

---

* எய்டல்ஸ், முன் குறிப்பிட்ட நூல், பக்கம் 232.

மின்விசைத் தொழிலிலுள்ள தொகுப்புகள்:

1900க்கு முன்பு:	பெல்டனும் லாமயர் கில்யோமும்	யூனியன் A.E.G.	சீமென்ஸும் ஷுகெர்ட்டும் ஹல்ஸ்கெயும் கம்பெனியும்	பெர்க்மன்	கும்மர்
	பெல்டனும் லாமயரும்	A.E.G. (ஜெனரல் எலெக்டிரிக் கம்பெனி)	சீமென்ஸும் ஹல்ஸ்கெ-ஷுகெர்ட்டும்	பெர்க்மன்	1900ல் முறிந்தது
1912க்குள்	A.E.G. (ஜெனரல் எலெக்டிரிக் கம்பெனி)		சீமென்ஸும் ஹல்ஸ்கெ-ஷுகெர்ட்டும்		

(1908க்குப் பிறகு நெருங்கிய ''கூட்டுறவு'')

150 கோடி மார்க் வரையிலான மூலதனத்தையும் தனது பிடியினுள் வைத்திருக்கிறது. வெளிநாடுகளில் நேரடியான ஏஜென்ஸிகளாக மட்டும் இது பத்துக்கும் அதிகமான நாடுகளில் முப்பத்து நான்கு ஏஜென்ஸிகளைப் பெற்றிருக்கிறது; இவற்றில் பன்னிரண்டு கூட்டுப் பங்குக் கம்பெனிகளாகும். 1904ஆம் ஆண்டிலேயே ஜெர்மன் மின்விசைத் தொழில் வெளிநாடுகளில் முதலீடு செய்திருந்த தொகை 23 கோடி 30 லட்சம் மார்க்குகளாக மதிப்பிடப்பட்டது. இதில் 6 கோடி 20 லட்சம் ருஷ்யாவில் முதலீடு செய்யப்பட்டிருந்தது. ஜெனரல் எலெக்டிரிக் கம்பெனியானது, பிரம்மாண்டமான ''கூட்டிணைவு'' ஆகுமென்பதைக் கூறத் தேவையில்லை. உற்பத்திக் கம்பெனிகள் மட்டும் பதினாறுக்குக் குறையாமல் இதனிடம் உள்ளன. இது கேபிள்கள், இன்சுலேட்டர்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து மோட்டார் கார்கள், பறக்கும் இயந்திரங்கள் வரை மிகவும் பல்வேறுபட்ட பொருட்களை உற்பத்தி செய்கிறது.

ஆனால் ஐரோப்பாவில் ஒன்றுகுவிப்பு, அதேபோது அமெரிக்காவிலான ஒன்றுகுவிப்பு நிகழ்ச்சிப்போக்கில் ஓர் உள்ளடக்கக் கூறே ஆகும். பின்வருமாறு இது வளர்ச்சியுற்றது:

ஜெனரல் எலெக்டிரிக் கம்பெனி

அமெரிக்க ஐக்கிய நாடு:	தாம்சன்-ஹொஸ்டன் கம்பெனி ஐரோப்பாவில் ஒரு நிறுவனத்தை ஏற்படுத்துகிறது	எடிசன் கம்பெனி ஐரோப்பாவில் பிரெஞ்சு எடிசன் கம்பெனியை ஏற்படுத்துகிறது. இந்தப் பிரெஞ்சுக் கம்பெனி தனது பேடண்டுகளை ஜெர்மன் நிறுவனத்துக்கு மாற்றுகிறது
ஜெர்மனி:	யூனியன் எலெக்டிரிக் கம்பெனி	ஜெனரல் எலெக்டிரிக் கம்பெனி (A. E. G.)

ஜெனரல் எலெக்டிரிக் கம்பெனி (A.E.G.)

இவ்வாருக, இரண்டு மின்விசை ''வல்லரசுகள்'' அமைக்கப் பட்டன: ''இவற்றிலிருந்து முழுதும் சுயேச்சையான மின் விசை கம்பெனிகள் எவையுமே உலகில் இல்லை'' என்று ''மின்விசை டிரஸ்ட்டின் பாதை'' என்ற தமது கட்டுரையில் ஹைனிக் எழுதினுர். இந்த இரண்டு ''டிரஸ்டுகளின்'' மொத்தப் பண்டப் புரள்வைப் பற்றியும், தொழில் நிலையங் களது பரிமாணத்தைப்பற்றியும் பின்வரும் புள்ளிவிவரங் களிலிருந்து ஒரு சித்திரத்தை—எவ்விதத்திலும் முழுமை யானதாய் இல்லாததே என்ருலும்—பெறலாம்:

	பண்டப் புரள்வு (பத்து லட்சம் மார்க்குகளில்)	தொழிலாளர் களின் எண்ணிக்கை	நிகர லாபம் (பத்து லட்சம் மார்க்குகளில்)
அமெரிக்கா: ஜெனரல் எலெக் டிரிக் கம்பெனி (G.E.C.)			
1907	252	28,000	35.4
1910	298	32,000	45.6
ஜெர்மனி: ஜெனரல் எலெக் டிரிக் கம்பெனி (A.E.G.)			
1907	216	30,700	14.5
1911	362	60,800	21.7

பிறகு 1907ல் ஜெர்மன் டிரஸ்டும் அமெரிக்க டிரஸ்டும் உலகைத் தம்மிடையே பாகப் பிரிவினை செய்து கொள்வது பற்றி ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டன. இவற்றுக்கிடையே போட்டி நின்றது. அமெரிக்க ஜெனரல் எலெக்டிரிக் கம்பெனி

G.E.C.), அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டையும் கானடாவையும் ''பெற்றது''; ஜெர்மன் ஜெனரல் எலெக்டிரிக் கம்பெனி (A.E.G.) ஜெர்மனி, ஆஸ்திரியா, ருஷ்யா, ஹாலந்து, டென்மார்க், ஸ்விட்சர்லாந்து, துருக்கி, பால்கன் நாடுகள் ஆகியவற்றைப் ''பெற்றது''. புதிய தொழிற் கிளைகளில், இன்னும் முறையாகப் பங்கிடப்படாத ''புதிய'' நாடுகளில் ''மகள் கம்பெனிகள்'' ஊடுருவுவதற்காக தனி ஒப்பந்தங்கள் செய்து கொள்ளப்பட்டன—இயற்கையாகவே இவை இரகசியமானவையே. புதிய கண்டுபிடிப்புகளையும் பரிசோதனைகளையும் இரண்டு டிரஸ்டுகளும் தம்மிடையே பரிமாறிக் கொள்வதென்று ஏற்பாடாயிற்று.*

உண்மையில் ஒரே அமைப்பாய் உலக முழுவதும் பரந்தமைந்து, பல நூறு கோடி மூலதனத்தைத் தன் பிடியில் கொண்டு, உலகின் ஒவ்வொரு முடுக்கிலும் தனது ''கிளைகளையும்'' ஏஜென்ஸிகளையும் பிரதிநிதிகளையும் தொடர்புகளையும் இன்னபிறவற்றையும் பெற்றுள்ள இந்த டிரஸ்டுடன் போட்டியிடுவது எவ்வளவு கடினமென்பது கூருமலே விளங்கும். ஆனல் சக்திமிக்க இரு டிரஸ்டுகளுக்கிடையே உலகம் பங்கிட்டுக்கொள்ளப்பட்டதானது, ஏற்றத் தாழ்வான வளர்ச்சியாலும் யுத்தத்தாலும் திவாலாவதாலும் பிற காரணங்களாலும் சக்திகளின் உறவு நிலையில் மாற்றம் ஏற்படுமாயின் **மறுபங்கீட்டினைத்** தவிர்த்துவிடவில்லை.

இம்மாதிரியான மறுபங்கீட்டுக்கான முயற்சிக்கு, மறுபங்கீட்டுக்கான போராட்டத்துக்கு, அறிவு புகட்டும்படியான ஓர் உதாரணத்தை எண்ணெய்த் தொழில் தருகிறது.

1905ல் எய்டல்ஸ் எழுதினர்: ''உலகக் கனிய எண்ணெய்ச் சந்தையானது இன்றுங்கூட இரண்டு பெரிய நிதிக் கோஷ்டிகளுக்கிடையே பங்கிடப்பட்டே இருக்கிறது: ராக்ஃபெல்லரது அமெரிக்க ஸ்டான்டர்டு எண்ணெய்க் கம்பெனி (Standard Oil Co.), பாக்கூவில் உள்ள ருஷ்ய எண்ணெய் வயல்களைத்

* Riesser, முன் குறிப்பிட்ட நூல், Diouritch, முன் குறிப்பிட்ட நூல், பக்கம் 239; Kurt Heinig, முன் குறிப்பிட்ட கட்டுரை.

தம் பிடியில் கொண்டுள்ள ரொத்ஷீல்டும் நோபலும் ஆகிய வையே இவ்விரு கோஷ்டிகள். இரண்டு கோஷ்டிகளும் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் இவற் றின் ஏகபோகத்தை ஐந்து எதிரிகள் கடந்த சில ஆண்டு களாகப் பயமுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்''*: 1) அமெரிக்க எண்ணெய் வயல்கள் வளங் குன்றிச் செல்லுதல்; 2) பாக்கூ வின் மன்தாஷேவ் நிறுவனத்தின் போட்டி; 3) ஆஸ்திரிய எண்ணெய் வயல்கள்; 4) ருமேனிய எண்ணெய் வயல்கள்; 5) கடல் கடந்த தேசங்களில், குறிப்பாக டச்சுக் காலனிகளில் உள்ள எண்ணெய் வயல்கள் (மிகுந்த செல்வம் படைத்த நிறு வனங்களான சாமுவேலும், ஷெல்லும் பிரிட்டிஷ் மூலதனத் துடனும் தொடர்பு கொண்டவை). இதில் கடைசி மூன்று கோஷ்டிகளும் பிரம்மாண்ட Deutsche Bankஇன் தலைமை யில் அமைந்த பெரிய ஜெர்மன் வங்கிகளுடன் தொடர்பு கொண்டவை. இந்த வங்கிகள் காலூன்றத் தமக்குச் ''சொந்த'' இடம் வேண்டுமென்று, உதாரணமாக ருமே னியாவில் சுயேச்சையாகவும் முறையாகவும் எண்ணெய்த் தொழிலை வளர்த்துச் சென்றன. ருமேனிய எண்ணெய்த் தொழிலில் முதலீடு செய்யப்பட்ட அன்னிய மூலதனம் 18 கோடி 50 லட்சம் பிராங்குகள் என்று 1907ல் மதிப்பிடப்பட் டது. இதில் 7 கோடி 40 லட்சம் ஜெர்மன் மூலதனமாகும்.**

''உலகின் பங்கீட்டுக்கான'' போராட்டம்—பொருளா தார வெளியீடுகளில் உண்மையில் இவ்வாறுதான் இது குறிக் கப்படுகிறது—தொடங்கியது. ஒருபுறத்தில் ராக்ஃபெல்லர் ''எண்ணெய் டிரஸ்டு'' யாவற்றையும் தன் கைக்குள் கொண்டு வர விரும்பி, நேரே ஹாலந்திலேயே ''மகள் கம்பெனி'' ஒன்றை அமைத்து, தனது தலையாய எதிரியாகிய ஆங்கிலோ-டச்சு ''ஷெல்'' டிரஸ்டைத் தாக்குவதற்காக வேண்டி, டச்சு இந்தியத் தீவுகளில் எண்ணெய் வயல்களை வாங்கியது. மறு

* எய்டல்ஸ், முன் குறிப்பிட்ட நூல், பக்கங்கள் 192—193.

** Diouritch, முன் குறிப்பிட்ட நூல், பக்கங்கள் 245—246.

புறத்தில் Deutsche Bankஉம் ஏனைய பெர்லின் வங்கிகளும் ''தங்களுக்கென'' ருமேனியாவைத் தம் கையிலே ''இருத்தி வைத்துக் கொள்வதையும்'', ராக்ஃபெல்லருக்கு எதிராக அதை ருஷ்யாவுடன் ஐக்கியப்படுத்துவதையும் நோக்கமாய்க் கொண்டு செயல்பட்டன. ராக்ஃபெல்லர் டிரஸ்டு ஏனையவற்றைக் காட்டிலும் மிக அதிகமான மூலதனத்தையும், எண்ணெய்ப் போக்குவரத்திற்கும் வினியோகத்திற்குமான தலை சிறந்த அமைப்பு முறையையும் பெற்றிருந்தது. இப்போராட்டம் Deutsche Bankஇன் படுதோல்வியிலேதான் முடிய வேண்டியிருந்தது, அவ்வாறே 1907ல் முடியவும் செய்தது. Deutsche Bankஇன் முன்னுல் இரண்டே வழிகள்தான் இருந்தன: ஒன்று தனது ''எண்ணெய்த் தொழில் நலன்களை'' விட்டொழித்துக் கோடிக் கணக்கில் இழப்புக்கு உள்ளாவது, அல்லது பணிந்துவிடுவது. அது பணிவதெனத் தீர்மானித்தது; ''எண்ணெய் டிரஸ்டுடன்'' மிகவும் பிரதிகூலமான ஓர் ஒப்பந்தத்தைச் செய்து கொண்டது. ''அமெரிக்க நலன்களுக்கு ஊறு செய்யும் எதையும் செய்ய முயலுவதில்லை'' என்று Deutsche Bank ஒத்துக் கொண்டது. ஆயினும், ஜெர்மனியில் அரசு எண்ணெய் ஏகபோகம் ஒன்று நிறுவப்படும் பட்சத்தில் இந்த ஒப்பந்தத்தை ரத்து செய்வதற்கு வகை செய்யும் வாசகம் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிறகு ''எண்ணெய்த் துறைக் கூத்து'' ஆரம்பமாகியது. ஜெர்மனியின் நிதிமன்னர்களில் ஒருவரும், Deutsche Bankஇன் டைரக்டருமான வான் கிவின்னர், அரசு எண்ணெய் ஏகபோகத்தை நிறுவுவதற்காக, தனது அந்தரங்கச் செயலாளர் ஷ்டோஸ் மூலம் ஒரு பிரசார இயக்கத்தை ஆரம்பித்தார். இந்த மிகப் பெரிய பெர்லின் வங்கியின் பிரம்மாண்டமான பொறியமைவும் பரவலான அதன் ''தொடர்புகள்'' யாவும் முடுக்கி விடப்பட்டன. அமெரிக்க டிரஸ்டின் ''ஆதிக்கத்தை'' எதிர்த்துத் ''தேசபக்தக்'' கோபாவேசங் கொண்டு பத்திரிகைகள் பொங்கியெழுந்தன. எண்ணெய் ஏகபோகத்தை நிறுவுவதற்கான மசோதாவைக் கொண்டு வரும்படி அரசாங்கத்திடம் கோரும் தீர்மானம் அனேகமாய் ஒருமனதாக ரைஹ்ஸ்டாகில் நிறைவேற்றப்பட்டது. ''மக்களது

ஆதரவுக்குரிய'' இந்தக் கருத்தினை அரசாங்கம் துள்ளி யெழுந்து பிடித்துக்கொண்டது. தனது அமெரிக்க எதி ராளியை ஏமாற்றவும், அரசு ஏகபோகத்தின் மூலம் தனது தொழிலை மேம்படுத்திக் கொள்ளவும் நினைத்து Deutsche Bank செயல்படுத்திய சூழ்ச்சித் திட்டம் வெற்றியடைந்து விட்டதாகவே தோன்றியது. ருஷ்யச் சர்க்கரை ஆலைக்காரர் களது லாபங்களுக்குக் குறையாத பெருத்த லாபங்கள் கிடைக்கப் போவதாக ஜெர்மன் எண்ணெய்த் தொழில் மன் னர்கள் ஏற்கெனவே அகமகிழ்ந்து கொண்டனர்.... ஆனால் முதலாவதாக, கொள்ளையைப் பகிர்ந்து கொள்வதில் பெரிய ஜெர்மன் வங்கிகள் தமக்குள் சண்டையிட்டுக் கொண்டன. Deutsche Bankஇன் பேராசை கொண்ட நோக்கங்களை Disconto-Gesellschaft அம்பலப்படுத்தியது; இரண்டாவதாக ராக்ஃபெல்லருடன் போரிடுவதால் ஏற்படக் கூடிய விளைவு குறித்து அரசாங்கம் பீதி கொண்டது. ஏனெனில் ஜெர் மனிக்குப் பிற ஆதாரங்களிலிருந்து எண்ணெய் கிடைப்பது உறுதிதானா என்பது பெரிதும் சந்தேகத்துக்குரியதாய் இருந் தது (ருமேனிய உற்பத்தி சிறிதாகவே இருந்தது); மூன்றாவ தாக, அப்போதுதான் ஜெர்மனியின் யுத்தத் தயாரிப்புகளுக் காக 1913ஆம் ஆண்டின் நூறு கோடி மார்க் கடன்கள் அங்கீ கரிக்கப்பட்டிருந்தன. எண்ணெய் ஏகபோகத்துக்கான திட்டம் ஒத்திப் போடப்பட்டது. போராட்டத்தில் ராக் ஃபெல்லர் ''எண்ணெய் டிரஸ்டு'' அப்போதைக்கு வெற்றி வாகை சூடியது.

ஜெர்மனியானது மின்விசை ஏகபோகம் ஒன்றை நிறுவி நீர் ஆற்றலை மலிவான மின்விசையாக மாற்றுவதன் மூலம் மட்டும்தான், எண்ணெய் டிரஸ்டை எதிர்த்துப் போரிட முடியும் என்று பெர்லின் சஞ்சிகை *Die Bank* இச்சந்தர்ப்பத் தில் எழுதியது. அதன் ஆசிரியர் தொடர்ந்து எழுதியதாவது: ''ஆனால் மின்விசை ஏகபோகமானது உற்பத்தியாளர் களுக்குத் தேவைப்படும் போதுதான் உதித்தெழும், அதாவது மின்விசைத் தொழிலில் அடுத்த பெரிய தகர்வு நெருங்கிவந்து, தனியாரது மின்விசை 'நிறுவனங்களால்' பெருஞ்செலவில் எங்கும் தற்போது கட்டபெற்று வரும் விலை உயர்ந்த மிகப்

பெரிய மின்விசை நிலையங்கள்—ஏற்கெனவே நகரங்களிட மிருந்தும் ராஜ்யங்களிடமிருந்தும் பிறவற்றிடமிருந்தும் அரைகுறை ஏகபோக உரிமைகள் பெற்று வருகின்ற இந்த மின்விசை நிலையங்கள்—லாபத்துடன் தொடர்ந்து இயங்க முடியாமற் போகும்போதுதான் மின்விசை ஏகபோகம் உதித் தெழும். அப்போது நீரின் ஆற்றலை உபயோகித்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கும். ஆனால் இதை அரசாங்கச் செலவில் மலி வான மின்விசையாக மாற்ற முடியப் போவதில்லை. 'அரசாங் கத்தின் கண்காணிப்புக்கு உட்பட்ட தனியார் ஏகபோகம்'' ஒன்றினிடம்தான் இதையும் ஒப்படைக்க வேண்டியிருக்கும். ஏனெனில் தனியார் தொழில் துறை ஏற்கெனவே இதனுடன் மிகப் பல ஒப்பந்தங்கள் செய்து முடித்திருக்கிறது; பெருத்த இழப்பீட்டுக்கான நிபந்தனைகளுடன் கூடியவை இவை... நைட்டிரேட் ஏகபோகம் குறித்தும் இவ்வாறுதான் நடை பெற்றது; எண்ணெய் ஏகபோகம் குறித்தும் இவ்வாறுதான் நடைபெறுகிறது; மின்விசை ஏகபோகம் குறித்தும் இவ் வாறேதான் நடைபெறும். நமது அரசு சோஷலிஸ்டுகள், எழி லார்ந்த ஒரு கோட்பாடு கண்களை மறைத்துத் தம்மைக் குருடர்களாக்குவதற்கு அனுமதிக்கும் இவர்கள், இனியும் காலந்தாழ்த்தாது முடிவாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டியது என்னவெனில்: ஜெர்மனியில் ஏகபோகங்கள் நுகர்வோர் களுக்கு ஆதாயம் கிடைக்கச் செய்வதையோ, முன்னின்று தோற்றுவிப்போரின் லாபங்களில் ஒரு பகுதியை அரசிடம் தருவதையோகூட எந்நாளும் தமது நோக்கமாகக் கொண் டிருந்ததில்லை; ஏகபோகங்களால் இம்மாதிரியான விளைவு ஏற்பட்டதுமில்லை; திவாலாகும் நிலையிலுள்ள தனியார் தொழில்கள் அரசின் செலவில் புத்துயிர் பெற்று மீண்டெழு வதற்கு வசதி செய்வதற்கே ஏகபோகங்கள் சேவை புரிந்து வந்துள்ளன.''*

ஜெர்மன் முதலாளித்துவப் பொருளியலாளர்கள் நிர்ப் பந்தம் காரணமாய் அளிக்க வேண்டியிருக்கும் மதிப்பு மிக்க ஒப்புதல் வாக்குமூலங்களாகும் இவை. நிதி மூலதனத்தின்

---

* *Die Bank*, 1912, 2, பக்கங்கள் *629, 1036; 1913, 1,* பக்கம் *388.*

சகாப்தத்தில் தனியார் ஏகபோகங்களும் அரசு ஏகபோகங்களும் எப்படிப் பின்னிப் பிணைந்துகொண்டுவிடுகின்றன என்பதையும், உலகைப் பங்கிட்டுக் கொள்வதற்காகப் பெரிய ஏகபோகக்காரர்களிடையே நடைபெறும் ஏகாதிபத்தியப் போராட்டத்தில் இவை இரண்டும் எப்படித் தனித்தனி கரணைகளே ஆகும் என்பதையும் இங்கே நாம் தெட்டத் தெளிவாகக் காண்கிறோம்.

வாணிபக் கப்பல் போக்குவரத்திலும் ஒன்றுகுவிப்பின் பிரம்மாண்டமான வளர்ச்சி உலகைப் பங்கு போட்டுக் கொள்வதில்தான் முடிவுற்றிருக்கிறது. ஜெர்மனியில் சக்திவாய்ந்த இரண்டு கம்பெனிகள் முன்னிலைக்கு வந்துள்ளன: ஹாம்பர்க்-அமெரிக்கா, வடக்கு ஜெர்மன் லாயிடு. இவை ஒவ்வொன்றும் 20 கோடி மார்க்குகள் மூலதனமும் (பங்குகளிலும் பத்திரங்களிலும்), 18 கோடி 50 லட்சத்திலிருந்து 18 கோடி 90லட்சம் மார்க்குகள் வரை மதிப்புள்ள கப்பல்களும் பெற்றவை. மறு புறத்தில் அமெரிக்காவில், மார்கன் டிரஸ்டு எனப்படும் சர்வதேச வாணிபக் கப்பல் கம்பெனி 1903 ஜனவரி 1ல் நிறுவப்பட்டது. ஒன்பது அமெரிக்க, பிரிட்டிஷ் கப்பல் கம்பெனிகளை அது ஒன்றிணைத்தது, 12 கோடி டாலர்கள் (48 கோடி மார்க்குகள்) மூலதனம் பெற்றிருந்தது. 1903லேயே ஜெர்மன் ராக்ஷசக் கம்பெனிகளும் இந்த அமெரிக்க-பிரிட்டிஷ் டிரஸ்டும் லாபங்களைப் பங்கிட்டுக் கொள்வது சம்பந்தமாக, உலகைத் தம்மிடையே பங்கிட்டுக் கொள்வது பற்றி ஒப்பந்தம் முடித்துக் கொண்டன. இங்கிலாந்துக்கும் அமெரிக்காவுக்கும் உரிய வாணிக நடவடிக்கையில் ஜெர்மன் கம்பெனிகள் போட்டியிடாதிருக்க இசைந்தன. ஒவ்வொன்றுக்கும் எந்தெந்தத் துறைமுகங்கள் ''ஒதுக்கித்தரப்பட வேண்டும்'' என்பது திட்டமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டது; கூட்டுக் கண்காணிப்புக் கமிட்டி ஒன்றும் அமைக்கப்பட்டது; இப்படி மற்றும் பலவும் செய்யப்பட்டன. இருபது ஆண்டுகளுக்காக இந்த ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளப்பட்டது. யுத்தம் நேரிட்டால் இவ்வொப்பந்தம் ரத்தாகிவிடும் என்று முன்னெச்சரிக்கையுடன் இதில் ஒரு ஷரத்தும் சேர்க்கப்பட்டது.*

* ரீசர், முன் குறிப்பிட்ட நூல், பக்கம் 125.

சர்வதேசத் தண்டவாளக் கார்ட்டல் அமைக்கப்பட்டகதையும் வெகுவாய் அறிவு புகட்டக் கூடியதாகும். 1884லேயே, தொழில் துறையானது கடுமையான மந்தத்துக்கு உள்ளாகியிருந்த போது, இத்தகைய கார்ட்டல் ஒன்றை அமைப்பதற்கான முதல் முயற்சியை பிரிட்டிஷ், பெல்ஜிய, ஜெர்மன் தண்டவாள உற்பத்தியாளர்கள் மேற்கொண்டனர். சம்பந்தப்பட்ட நாடுகளின் உள்நாட்டுச் சந்தைகளில் ஒருவரோடொருவர் போட்டியிடாதிருக்க இந்த உற்பத்தியாளர்கள் உடன்பட்டனர்; அன்னியச் சந்தைகளைப் பின்வரும் பங்களவுகளில் தம்மிடையே பிரித்துக் கொண்டார்கள்; கிரேட் பிரிட்டன், 66 சதவிகிதம்; ஜெர்மனி, 27 சதவிகிதம்; பெல்ஜியம், 7 சதவிகிதம். இந்தியா முற்றும் கிரேட் பிரிட்டனுக்கே உரிய தாக்கப்பட்டது. இந்தக் கார்ட்டலில் சேராமல் இருந்த ஒரு பிரிட்டிஷ் நிறுவனத்தை எதிர்த்துக் கூட்டாகப் போர் துவக்கப்பட்டது; எல்லா விற்பனைகளின் மீதும் விதிக்கப்பட்ட சதவிகிதக் கட்டணத்தின் மூலம் இப்போரின் செலவுகளுக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. ஆனல் 1886ல் இரண்டு பிரிட்டிஷ் நிறுவனங்கள் இதிலிருந்து விலகியதும் இந்தக் கார்ட்டல் தகர்ந்து போயிற்று. அடுத்து வந்த தொழில் உயர்வேற்றக் காலங்களில் ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ள முடியாமற் போனது தன்மைக் குறிப்பாகக் காணத் தக்கதாகும்.

1904ஆம் ஆண்டின் ஆரம்பத்தில் ஜெர்மன் எஃகு சிண்டிக்கேட்டு அமைக்கப்பட்டது. 1904 நவம்பரில், சர்வதேசத் தண்டவாளக் கார்ட்டல் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டது, பங்களவுகள் வருமாறு: இங்கிலாந்து, 53.5 சதவிகிதம்; ஜெர்மனி, 28.83 சதவிகிதம்; பெல்ஜியம், 17.67 சதவிகிதம். பிரான்ஸ் பிற்பாடு இந்தக் கார்ட்டலில் சேர்ந்து கொண்டது; 100 சதவிகித வரம்புக்கு மேற்பட்டதில் முதலாவது, இரண்டாவது, மூன்றுவது ஆண்டுக்கு முறையே 4.8 சதவிகிதமும் 5.8 சதவிகிதமும் 6.4 சதவிகிதமும்—அதாவது மொத்தம் முறையே 104.8 சதவிகிதத்திலும் பிறவற்றிலும் மேற்கூறிய சதவீதங்களை—பெற்றுக் கொண்டது. 1905ல் அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் எஃகுக் கார்ப்பொரேஷன் இந்தக் கார்ட்டலில் சேர்ந்

தது; பிறகு ஆஸ்திரியாவும் ஸ்பெயினும் சேர்ந்தன. 1910ல் ஃபோகல்ஷ்டைன் எழுதினர்: ''இந்தச் சமயத்தில் உலகின் பங்கீடு முற்றுப் பெற்றுவிட்டது; பெரிய நுகர்வாளர்கள்; முதன்மையாக அரசு ரயில்வேக்கள்—இவற்றின் நலன்களைக் கருதாமலே உலகம் பங்கிடப்பட்டுவிட்டதால்—கவிஞனைப் போல் இப்பொழுது வியாழனின் விண்ணிலே வாசம் புரியலாம்.''*

சர்வதேசத் துத்தநாக சிண்டிக்கேட்டையும் நான் குறிப்பிட வேண்டும். இது 1909ல் நிறுவப்பட்டது. ஜெர்மன், பெல்ஜிய, பிரெஞ்சு, ஸ்பானிய, பிரிட்டிஷ் ஆகிய ஐந்து தொழிற்சாலை தொகுப்புகளிடையே உற்பத்தியினை இது கறாராகப் பிரித்து ஒதுக்கியது. மற்றும் சர்வதேச வெடி மருந்து டிரஸ்டையும் குறிப்பிட வேண்டும்; இந்த டிரஸ்டு ''எல்லா ஜெர்மன் வெடி பொருள் உற்பத்தியாளர்களும் அடங்கிய, மிகவும் நவீனமான, நெருங்கிய கூட்டணியாகும்; இந்தக் கார்ட்டலும் இதே முறையில் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட. பிரெஞ்சு, அமெரிக்க வெடி மருந்து உற்பத்தியாளர்களும் சேர்ந்து அனைத்து உலகையும் தம்மிடையே பங்கிட்டுக் கொண்டார்கள் எனலாம்''** என்று லீஃப்மன் கூறுகிருர்.

ஜெர்மனி பங்கு பெற்றிருந்த சர்வதேசக் கார்ட்டல்கள் 1897ல் மொத்தம் சுமார் நாற்பது இருந்ததாகவும், 1910க்குள் சுமார் நூறு ஆகிவிட்டதாகவும் லீஃப்மன் கணக்கிட்டார்.

சர்வதேசக் கார்ட்டல்கள் மூலதனம் சர்வதேசமயமாக்கப்படுதலின் மிகவும் எடுப்பான வெளிப்பாடுகளில் ஒன்ருகுமாதலால், முதலாளித்துவத்தின் கீழ் தேசங்களிடையே சமாதானம் மலர்வதற்கான நம்பிக்கையை அளிப்பனவாகுமென்ற கருத்தைச் சில முதலாளித்துவ எழுத்தாளர்கள் வெளியிட்டிருக்கிருர்கள் (முன்பு, உதாரணமாக 1909ல், தாம் அனுசரித்து வந்த மார்க்சிய நிலையை அடியோடு விட்டொழித்து விட்ட கார்ல் காவுத்ஸ்கியும் இப்போது இந்த

* Vogelstein, *Organisationsformen*, பக்கம் 100.

** Liefmann, *Kartelle und Trusts*, 2, A., பக்கம் 161.

எழுத்தாளர்களுடன் சேர்ந்து கொண்டிருக்கிருர்). தத்து வார்த்தத்தில் இந்தக் கருத்து அறவே அபத்தமானது, நடை முறையில் இது குதர்க்கவாதமும் [sophistry], படுமோசமான சந்தர்ப்பவாதத்தை நேர்மையற்ற முறையில் ஆதரித்து வாதாடுவதுமே ஆகும். முதலாளித்துவ ஏகபோகங்கள் எந்த அளவுக்கு வளர்ந்திருக்கின்றன என்பதையும், பல்வேறு முதலாளித்துவக் கூட்டுகளுக்கிடையே நடைபெறும் போராட் டத்தின் நோக்கம் என்ன என்பதையும் சர்வதேசக் கார்ட் டல்கள் காண்பிக்கின்றன. கடைசியாகக் கூறப்பட்ட நிலைமை தான் மிகவும் முக்கியமானது; இது மட்டும்தான் தற்போது நடைபெறுவதன் வரலாற்று-பொருளாதார அர்த்தத்தை நமக்குக் காண்பிக்கிறது; ஏனெனில் மாறுகிறவையும் ஒப்பள வில் பிரத்தியேகமானவையும் தாற்காலிகமானவையும் ஆகிய காரணங்களுக்கு ஏற்ப, போராட்டத்தின் **வடிவங்கள்** மாற்ற மடையக் கூடும். இடையருது மாற்றமடையவும் செய்கின் றன, ஆனல் போராட்டத்தின் **சாராம்சம்,** அதன் வர்க்க உள் **ளடக்கம்,** வர்க்கங்கள் இருந்து வரும் வரை நிச்சயம் மாற்ற மடைய **முடியாது.** இன்றையப் பொருளாதாரப் போராட் டத்தின் சாராம்சத்தை (உலகின் பங்கீட்டை) மறைப்பதும், இப்போராட்டத்தின் ஒரு **வடிவத்தை** ஒரு சமயமும் இன் ெனரு **வடிவத்தை** இன்னெரு சமயமும் வலியுறுத்துவதும், உதாரணமாக ஜெர்மன் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் நலன் களுக்கே—மெய் நடப்பில் காவுத்ஸ்கி தமது தத்துவார்த்த வாதங்களில் இவ்வர்க்கத்தின் தரப்புக்கு மாறிச் சென்றுவிடு கிருர் (இதைப் பற்றி பிற்பாடு எடுத்துரைப்பேன்)—இயற் கையாக உகந்தனவாகும். காவுத்ஸ்கி இதே தவறைத்தான் செய்கிருர். உண்மையில் நாம் கருத்தில் கொண்டிருப்பது ஜெர்மன் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தை மட்டுமல்ல, உலக மெங்கிலும் உள்ள முதலாளித்துவ வர்க்கத்தைக் கொண் டுள்ளோம். முதலாளிகள் உலகைப் பங்கிட்டுக் கொள்வது குறிப்பிடத்தக்க எந்தக் கெட்ட எண்ணத்தாலும் உந்தப் பட்டு அல்ல; ஒன்றுகுவிப்பு ஏற்கெனவே வந்தடைந்துவிட்ட வளர்ச்சி நிலையானது லாபங்கள் பெறுவதற்காக இந்த முறை யை மேற்கொள்ளுமாறு அவர்களை நிர்ப்பந்தப்படுத்துவதா

லேயே அவர்கள் இதைச் செய்கிறார்கள். உலகை அவர்கள் ''மூலதனத்தின் விகிதத்தில்'', ''வலிமையின் விகிதத்தில்'' பங்கிட்டுக் கொள்கிறார்கள், ஏனெனில் பரிவர்த்தனைப் பண்ட உற்பத்தியிலும் முதலாளித்துவத்திலும் வேறு எந்தப் பங்கீட்டு முறையும் இருக்க முடியாது. ஆனால் வலிமையானது பொருளாதார, அரசியல் வளர்ச்சி நிலைக்கு ஏற்ப மாற்ற மடைகிறது; என்ன நடைபெறுகிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்வதற்கு, வலிமையில் ஏற்படும் மாற்றங்களால் தீர்க்கப்படும் பிரச்சினைகள் எவை என்பதைத் தெரிந்துகொள்வது அவசிய மாகும். இந்த மாற்றங்கள் ''தூய்மையான'' பொருளா தாரத் தன்மையனவா, அல்லது பொருளாதாரமல்லாத பிறிதொரு தன்மையனவா (உதாரணமாக இராணுவத் தன்மை யனவா) என்ற கேள்வி இரண்டாந்தரமான ஒன்று; முதலாளித்துவத்தின் மிக அண்மையதான இந்தச் சகாப்தத்தைப் பற்றிய அடிப்படைக் கருத்துக்களைக் கிஞ்சித்தும் பாதிக்க முடியாத ஒரு கேள்வி இது. முதலாளித்துவக் கூட்டுகளிடையிலான போராட்டம், உடன்பாடுகள் ஆகியவற்றின் சாராம் சத்தைப் பற்றிய பிரச்சினைக்குப் பதிலாக, இவற்றின் வடிவத்தை (இன்று சமாதானமானதும், நாளைக்குப் போர் வழிப் பட்டதும், நாளை மறுநாள் மீண்டும் போர் வழிப்பட்டதுமான இந்த வடிவத்தைப்) பற்றிய பிரச்சினையை எடுப்பது குதர்க்கவாதியின் நிலைக்கு இழிவுற்றுவிடுவதே ஆகும்.

முதலாளித்துவத்தின் மிகவும் அண்மைய கட்டத்துக்குரிய இந்தச் சகாப்தம் நமக்குத் தெளிவுபடுத்துவது என்னவெனில்: உலகின் பொருளாதாரப் பங்கீட்டின் அடிப்படையில் முதலாளித்துவக் கூட்டுகளிடையே குறிப்பிட்ட சில உறவுகள் வளருகின்றன; அதேபோது இதற்கு இணைவாகவும் இதனுடன் தொடர்பு கொண்டும் உலகின் பிரதேசப் பங்கீட்டின் அடிப்படையில், காலனிகளுக்கான போராட்டத்தின், ''செல்வாக்கு மண்டலங்களுக்கான போராட்டத்தின்'' அடிப்படையில் அரசியல் கூட்டணிகளுக்கிடையில், அரசுகளுக்கிடையில் குறிப்பிட்ட சில உறவுகள் வளருகின்றன என்பதுதான்,

6. வல்லரசுகளிடையே உலகம் பங்கிடப்படுதல்

ஐரோப்பியக் காலனிகளது பரப்பின் வளர்ச்சி* பற்றிய தமது நூலில், பூகோளவியலாளரான ஆ. சூப்பன் பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டின் இறுதியில் இவ்வளர்ச்சியினைப் பின்வருமாறு சுருக்கமாய்த் தொகுத்துரைக்கிருர்:

ஐரோப்பியக் காலனியாதிக்க அரசுகளுக்குச் சொந்தமான பரப்பின் சதவிகிதம் (அமெரிக்க ஐக்கிய நாடும் உள்ளிட்டு)

	1876	*1900*	அதிகரிப்பு அல்லது குறைவு
ஆப்பிரிக்காவில் . .	10.8%	90.4%	+79.6%
போலினீஷியாவில் .	56.8%	98.9%	+42.1%
ஆசியாவில்	51.5%	56.6%	+5.1%
ஆஸ்திரேலியாவில் .	100.0%	100.0%	—
அமெரிக்காவில் . .	27.5%	27.2%	—0.3%

''ஆகவே இந்தக் காலகட்டத்தின் தன்மைக் குறிப்பான தனி இயல்பு, ஆப்பிரிக்காவும் போலினீஷியாவும் பங்கிட்டுப் பிரித்துக் கொள்ளப்பட்டிருப்பதுதான்'' என்று அவர் முடிவு கட்டுகிருர். ஆசியாவிலும் அமெரிக்காவிலும் பிடித்துக் கொள்ளப்படாத பரப்புகள்—அதாவது எந்த அரசுக்கும் உடைமையாகாத பரப்புகள்—இப்பொழுது இல்லாததால், சூப்பனுடைய முடிவை விரிவுபடுத்தி, புவிக் கோளத்தின் பங்கீடு முடிவுற்று விட்டதே பரிசீலனையிலுள்ள இந்தக் காலகட்டத்தின் தனி இயல்பாகுமெனக் கூற வேண்டும்—பங்கீடு முடிவுற்றுவிட்டதென்பது **மறுபங்கீடு** சாத்தியமல்ல

---

* A. Supan, *Die territoriale Entwicklung der europäischen Kolonien*, 1906, பக்கம் 254 (ஆ. சூப்பன், ''ஐரோப்பியக் காலனிகளது பரப்பின் வளர்ச்சி'',—ப-ர்.).

என்னும் அர்த்தத்தில் அல்ல, மாறுக மறுபங்கீடுகள் சாத்திய மானவையும் தவிர்க்க முடியாதவையும் ஆகும்; முதலாளித் துவ நாடுகளின் காலனியாதிக்கக் கொள்கையானது நமது புவிக் கோளத்தில் பிடிக்கப்படாத பரப்புகள் கைப்பற்றப் படுவதை நிறைவு பெறச் செய்துவிட்டது என்னும் அர்த்தத் தில்தான் பங்கீடு முடிவுற்று விட்டதாகக் கூறுகிறோம். உலக மானது முதன்முதலாக இப்போது முழு அளவுக்குப் பங் கிட்டுக் கொள்ளப்பட்டுவிட்டது, ஆகவே இனி வருங்காலத் தில் மறுபங்கீடு மட்டுமேதான் சாத்தியம், அதாவது பரப்புகள் ஓர் ''உடைமையாளர்'' இடமிருந்து இன்னொருவருக்கு மாற முடியுமே தவிர, உடைமையாக்கப்படாத பரப்பு ''உடை மையாளர்'' ஒருவரிடம் மாற வழியில்லை.

உலகக் காலனியாதிக்கக் கொள்கையினது தனியியல்பு வாய்ந்த ஒரு சகாப்தத்தில், ''முதலாளித்துவ வளர்ச்சியின் மிக அண்மையதான கட்டத்துடன்'', நிதி மூலதனத்துடன் மிக நெருங்கிய பிணைப்பு கொண்டதான ஒரு சகாப்தத்தில் நாம் வாழ்ந்து வருகிறோம். இந்தக் காரணத்தினுல் உண்மை நிலைவரங்களை மேலும் விவரமாகப் பரிசீலிப்பது யாவற்றுக் கும் முதலாய் அவசியமாகிறது; இந்தச் சகாப்தத்தை இதற்கு முற்பட்டவற்றிடமிருந்து வேறுபடுத்துவது என்ன, தற் போதுள்ள சூழ்நிலை என்ன என்பதைக் கூடுமான அளவுக்குத் துல்லியமாக நிர்ணயம் செய்யும் பொருட்டு இது அவசிய மாகிறது. முதலாவதாக, இங்கு இரண்டு கேள்விகள் எழு கின்றன: இந்த நிதி மூலதனச் சகாப்தத்தில் கண்டிப்பாயும் காலனியாதிக்கக் கொள்கை கடுமையடைவதை, காலனி களுக்கான போராட்டம் கூர்மையாகிவருவதைக் காண் கிறோமா? இப்படிப் பார்க்கையில் உலகம் தற்போது எவ்விதம் பங்கிடப்பட்டிருக்கிறது?

காலனியாக்கத்தின் வரலாறு பற்றிய தமது நூலில் அமெரிக்க எழுத்தாளர் மாரிஸ்,* பத்தொன்பதாம் நூற்

* Henry C. Morris, *The History of Colonization*, New-York, 1900, Vol. II, p. 88; Vol. I, p.419; Vol. II, p. 304 (ஹென்ரி சி. மாரிஸ், ''காலனியாக்கத்தின் வரலாறு'', நியூயார்க், 1900, தொகுதி II, பக்கம் 88; தொகுதி I, பக்கம் 419; தொகுதி II, பக்கம் 304.—ப-ர்.).

ளூண்டின் வெவ்வேறு காலப் பகுதிகளில் கிரேட் பிரிட்டன், பிரான்ஸ், ஜெர்மனி ஆகியவற்றின் காலனி உடைமைகளைப் பற்றிய புள்ளிவிவரங்களைத் தொகுத்துரைக்க முயற்சி செய்தார். அவர் வந்தடைந்த முடிவுகளின் சுருக்கமான தொகுப்புரை வருமாறு:

காலனி உடைமைகள்

ஆண்டு	கிரேட் பிரிட்டன்		பிரான்ஸ்		ஜெர்மனி	
	பரப்பளவு (பத்து லட்சம் சதுர மைலில்)	மக்கள் தொகை (பத்து லட்சத்தில்)	பரப்பளவு (பத்து லட்சம் சதுர மைலில்)	மக்கள் தொகை (பத்து லட்சத்தில்)	பரப்பளவு (பத்து லட்சம் சதுர மைலில்)	மக்கள் தொகை (பத்து லட்சத்தில்)
1815—1830	?	126.4	0.02	0.5	—	—
1860	2.5	145.1	0.2	3.4	—	—
1880	7.7	267.9	0.7	7.5	—	—
1899	9.3	309.0	3.7	56.4	1.0	14.7

கிரேட் பிரிட்டனுக்கு, 1860க்கும் 1880க்கும் இடைப்பட்ட காலம்தான் காலனிக் கைப்பற்றல்கள் பிரம்மாண்டமாய் விரிவடைந்துவிட்ட காலமாகும்; பத்தொன்பதாம் நூற்றூண்டின் கடைசி இருபது ஆண்டுகளிலும் காலனிக் கைப்பற்றல் கணிச அளவில் நடைபெற்றது. இதே இருபது ஆண்டுகள்தாம் பிரான்சுக்கும் ஜெர்மனிக்கும் காலனிக் கைப்பற்றல்கள் பெரிதும் விரிவடைந்த காலமாகும். ஏகபோகத்துக்கு முற்பட்ட முதலாளித்துவத்தின், தடையில்லாப் போட்டி மேலோங்கியிருந்த முதலாளித்துவத்தின் வளர்ச்சி 1860ஆம் ஆண்டுகளிலும் 1870ஆம் ஆண்டுகளிலும் அதன் உச்ச

வரம்பை எட்டியதென்று மேலே கண்டோம். சரியாக அதே காலகட்டத்துக்குப் பிறகுதான் காலனிக் கைப்பற்றல்களில் பிரமாதமான ''உயர்வேற்றம்'' ஆரம்பமாகி, உலகின் பரப்பைப் பங்கிட்டுக் கொள்வதற்கான போராட்டம் மிதமிஞ்சிக் கூர்மையடைகிறதென்று இப்பொழுது காண்கிறோம். ஆகவே முதலாளித்துவமானது ஏகபோக முதலாளித்துவக் கட்டத்துக்கு, நிதி மூலதனத்துக்கு மாறிச் சென்ற நிகழ்ச்சிப்போக்கு உலகைப் பங்கு போட்டுக் கொள்வதற்கான போராட்டம் கடுமையடைந்ததுடன் பிணைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது சந்தேகத்துக்கு இடமின்றி தெளிவாகிறது.

1884க்கும் 1900க்கும் இடையிலான ஆண்டுகளே பிரதான ஐரோப்பிய அரசுகள் தீவிர ''விஸ்தரிப்பு'' அடைந்த காலம் என்று ஏகாதிபத்தியத்தைப் பற்றிய தமது நூலில் ஹாப்ஸன் குறிப்பிடுகிறார். அவரது மதிப்பீட்டின்படி, இவ்வாண்டுகளில் கிரேட் பிரிட்டன் 5 கோடி 70 லட்சம் மக்களைக் கொண்ட 37 லட்சம் சதுர மைல் பரப்பைத் தனதாக்கிக் கொண்டது; இதே போல பிரான்ஸ் 3 கோடி 65 லட்சம் மக்களைக் கொண்ட 36 லட்சம் சதுர மைல் பரப்பையும், ஜெர்மனி 1 கோடி 47 லட்சம் மக்களைக் கொண்ட 10 லட்சம் சதுர மைல் பரப்பையும், பெல்ஜியம் 3 கோடி மக்களைக் கொண்ட 9 லட்சம் சதுர மைல் பரப்பையும், போர்த்துகல் 90 லட்சம் மக்களைக் கொண்ட 8 லட்சம் சதுர மைல் பரப்பையும் தமதாக்கிக் கொண்டன. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலும், குறிப்பாக 1880க்குப் பிறகும், எல்லா முதலாளித்துவ நாடுகளும் நடத்திய காலனி வேட்டை, அரசுத் தந்திரம், அயல்நாட்டுக் கொள்கை ஆகியவற்றின் வரலாற்றில் எல்லோரும் அறிந்த உண்மையே ஆகும்.

கிரேட் பிரிட்டனில் தடையில்லாப் போட்டி தழைத்தோங்கியிருந்த காலத்தில், அதாவது 1840க்கும் 1860க்கும் இடையில், தலையாய பிரிட்டிஷ் முதலாளித்துவ அரசியல்வாதிகள் காலனியாதிக்கக் கொள்கையை எதிர்த்தார்கள்; காலனிகளின் விடுதலை, பிரிட்டனிடமிருந்து அவை முழுமையாகப் பிரிந்து செல்லுதல் தவிர்க்க முடியாததும் விரும்பத்தக்கதும் ஆகுமெனக் கருதினார்கள். பொதுவாக ஏகாதிபத்

தியச் சார்பு கொண்டிருந்த, ஆங்கில அரசியல்வாதி டிஸ்ரேலி ''காலனிகள் நமது கழுத்தில் இருத்தப்பட்ட ஏந்திரக் கற்களாகும்'' என்று 1852ல் கூறியதாக, 1898ல் வெளிவந்த ''நவீன பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம்''* என்ற ஒரு கட்டுரையில் மா. பெர் எடுத்துரைக்கிறுர். ஆனுல் பத்தொன்பதாம் நூற்ருண்டின் இறுதியில், பிரிட்டனின் அன்றைய வீரர்களாகக் கொண்டாடப்பட்டவர்கள் ஏகாதிபத்தியத்தை பகிரங்கமாகவே மெச்சிப் பேசி, மிகவும் கொடூரமாய் ஏகாதிபத்தியக் கொள்கையைச் செயல்படுத்தியவர்களான செசில் ரோட்ஸூம், ஜோசப் சேம்பர்லினும்தாம்!

இந்தத் தலையாய பிரிட்டிஷ் முதலாளித்துவ அரசியல்வாதிகளுங்கூட நவீன ஏகாதிபத்தியத்தின் தூய பொருளாதார வேர்களென்றும் சமூக-அரசியல் வேர்களென்றும் கூறத்தக்கவற்றுக்கு இடையிலான தொடர்பினைக் கண்டுணர்ந்து கொண்டது கவனிக்கத் தக்கதாகும். ஏகாதிபத்தியமானது ''மெய்யான, விவேகம் வாய்ந்த, பொருளியலுக்கு உகந்த கொள்கையாகு''மெனச் சேம்பர்லின் போற்றினுர்; உலகச் சந்தையில் கிரேட் பிரிட்டன் எதிர்த்து நிற்க வேண்டியிருந்த ஜெர்மன், அமெரிக்க, பெல்ஜியப் போட்டியை அவர் குறிப்பாகச் சுட்டிக்காட்டினுர். கார்ட்டல்களையும் சிண்டிக்கேட்டுகளையும் டிரஸ்டுகளையும் அமைத்து வந்த முதலாளிகள் ஏகபோகமே விமோசனத்துக்கான வழியாகுமெனக் கூறினுர்கள். இன்னும் பங்கிடப்படாமல் உலகில் எஞ்சியிருந்த பகுதிகளைச் சுவீகரித்துக் கொள்வதற்காக அவசரமாய் வேலை செய்து வந்த முதலாளித்துவ வர்க்க அரசியல் தலைவர்கள், ஏகபோகமே விமோசனத்துக்கான வழியென்று எதிரொலி எழுப்பினர். செசில் ரோட்ஸ் அவரது ஏகாதிபத்தியக் கருத்தோட்டங்களைப் பின்வருமாறு 1895ல் தம்மிடம் வெளியிட்டதாக, அவரது அத்யந்த நண்பரான பத்திரிகையாளர் ஸ்தேட் நமக்கு எடுத்துரைக்கிறுர்: ''நேற்று லண்டனின் ஈஸ்ட் என்டில்'' [தொழிலாளி வர்க்கம் வசிக்கும் பகுதி] ''இருந்தேன்; வேலையில்லாதோரது கூட்டம் ஒன்றுக்குச் சென்றிருந்தேன்.

* *Die Neue Zeit*[41], XVI, I, 1898, பக்கம் 302.

ஆவேசமான பேச்சுக்களைக் கேட்டேன், 'ரொட்டி! ரொட்டி'! என்ற கூப்பாடுகளாகவே இருந்தன அவை. வீட்டுக்குத் திரும் பும் வழியில் அக்காட்சியைப் பற்றிச் சிந்தித்தேன். ஏகாதிபத் தியத்தின் முக்கியத்துவத்தை என்றும் இல்லாதபடி ஐயமற உணரலானேன்.... நான் மதித்துப் போற்றும் கருத்து சமு தாயப் பிரச்சினைக்குரிய தீர்வாகும், அதாவது ஐக்கிய முடி யரசில் [United Kingdom] உள்ள 4 கோடி மக்களை இரத்தப் பெருக்கெடுக்கும் உள்நாட்டுப் போரிலிருந்து காப்பாற்றும் பொருட்டு, காலனி அரசுத்துறையினரான நாம் உபரி மக் கள் தொகையோர் குடியேறுவதற்காக, தொழிற்சாலைகளி லும் சுரங்கங்களிலும் உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருள் களுக்குப் புதிய சந்தைகள் கிடைப்பதற்காகப் புதிய பிரதேசங் களைப் பெற்றாக வேண்டும். நான் எப்பொழுதுமே கூறிவந் துள்ளது போல் சாம்ராஜ்ஜியம் என்பது வயிற்றுப் பிழைப் புக்கு வழிதேடும் பிரச்சினையாகும். உள்நாட்டுப் போரைத் தவிர்க்க விரும்புவோர் ஏகாதிபத்தியவாதிகள் ஆவது அவ சியமாகும்.''*

1895ல் செசில் ரோட்ஸ் கூறியது இது—அவர் ஒரு லட் சாதிபதி, நிதி மன்னர், ஆங்கில-போயர் யுத்தத்துக்குப் பிர தான காரணஸ்தர். மெய்தான், அவர் ஏகாதிபத்தியத்தை ஆதரிக்கும் முறை பண்படாததாய், கொடு மனங்கொண்ட தாய் இருக்கிறது; ஆயினும் உட்பொருளில் அது திருவாளர் கள் மாஸ்லவும் சூடேகுமும் பத்ரேசவும் டேவிடும் ருஷ்ய மார்க்சியத்தின் நிறுவகரும் ஏனையோரும் எடுத்துரைத்து வரும் ''தத்துவத்திலிருந்து'' வேறுபடவில்லை. செசில் ரோட்ஸ் இன்னும் கொஞ்சம் நேர்மையான சமூக-தேசிய வெறியராய் இருந்தார்...

உலகின் பிரதேசப் பங்கீடு பற்றியும், இது சம்பந்தமாகக் கடந்த சில பத்தாண்டுகளில் நிகழ்ந்துள்ள மாறுதல்கள் பற்றி யும் கூடுமான அளவுக்குக் கறாரான சித்திரம் ஒன்றை அளிப் பதற்காக, உலகின் எல்லா வல்லரசுகளது காலனி உடைமை கள் குறித்து ஏற்கெனவே எடுத்துரைக்கப்பட்ட நூலில் சூப்

---

* *Die Neue Zeit*, XVI, I, 1898, பக்கம் 304.

பன் கொடுத்திருக்கும் விவரங்களைப் பயன்படுத்திக் கொள் கிறேன். *1876, 1900* ஆகிய ஆண்டுகளை சூப்பன் எடுத்துக் கொள்கிறார்; நான் *1876*ஆம் ஆண்டையும்—இவ்வாண்டு மிக வும் பொருத்தமாகத் தேர்வு செய்யப்பட்டிருக்கிறது; ஏனெனில் மேற்கு ஐரோப்பிய முதலாளித்துவத்தின் வளர்ச்சி யில் ஏகபோகத்திற்கு முந்தையதான கட்டம் அப்போது தான் பிரதானமாக நிறைவு பெற்றதாய்க் கூறக் கூடிய ஆண்டு அது—*1914*ம் ஆண்டையும் எடுத்துக் கொள்கிறேன்; சூப்ப னுடைய புள்ளிகளுக்குப் பதிலாக, மேலும் அண்மைய காலத்தியவையான ஹியூப்னரது, **பூகோளவியல், புள்ளியியல் அட்டவணைகளின்** புள்ளிகளை எடுத்தாள்கிறேன். காலனிகளைப் பற்றி மட்டும்தாம் சூப்பன் புள்ளிகள் தருகிறார்; உலகம் பங்கீடு செய்யப்பட்டிருப்பதன் முழுச் சித்திரத்தையும் அளிப் பதற்கு, காலனிகள் அல்லாதவையும் அரைக் காலனிகளு மாகிய நாடுகளைப் பற்றிய சுருக்கமான விவரங்களையும் சேர்த்துக் கொடுப்பது பயனுடையதாகுமென நினைக்கிறேன். இம்மாதிரியான நாடுகளின் வகையில் நான் பாரசீகம், சீனா, துருக்கி ஆகியவற்றைக் கொள்கிறேன்: இவற்றில் முதலாவது நாடு அனேகமாய் முழு அளவுக்கு ஏற்கெனவே காலனியாகி இருப்பது, இரண்டாவதும் மூன்றாவதும் இப்படி ஆகி வருகின்றவை.

இவ்வாறாக நமக்குக் கிடைப்பதாவது: (*157*ஆம் பக்கம் பார்க்க.)

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலும் உலகின் பாகப் பிரிவினை எந்த அளவுக்கு ''நிறைவு பெற்றுவிட்டது'' என்பதை இப் புள்ளிவிவரங்களில் தெளிவாகப் பார்க்கிறோம். *1876*க்குப் பிறகு காலனி உடைமைகள் பிரம்மாண்ட பரிமாணங்களுக்கு அதிகரிக்கலாயின, யாவற்றிலும் பெரிய ஆறு வல்லரசுகளுக்கு இவ்வுடைமைகள் ஐம்பது சதவிகிதத்துக்கும் அதிகமாக, 4 கோடி சதுர கிலோமீட்டரிலிருந்து 6 கோடி 50 லட்சம் சதுர கிலோமீட்டராக அதிகரித்தன; இந்த அதிகரிப்பு 2 கோடி 50 லட்சம் சதுர கிலோமீட்டராகும், காலனியாதிக்க நாடுகளின் பரப்பைக் காட்டிலும் (1 கோடி 65 லட்சம் சதுர

பெரிய வல்லரசுகளின் காலனி உடைமைகள்

(பரப்பு 10 லட்சம் சதுர கிலோமீட்டர்களிலும், மக்கள் தொகை 10 லட்சத்திலும்)

	காலனிகள்				ஆதிக்க நாடுகள்		மொத்தம்	
	1876		1914		1914		1914	
	பரப்பு	மக்கள் தொகை	பரப்பு	மக்கள் தொகை	பரப்பு	மக்கள் தொகை	பரப்பு	மக்கள் தொகை
கிரேட் பிரிட்டன் . . .	22.5	251.9	33.5	393.5	0.3	46.5	33.8	440.0
ருஷ்யா.	17.0	15.9	17.4	33.2	5.4	136.2	22.8	169.4
பிரான்ஸ்	0.9	6.0	10.6	55.5	0.5	39.6	11.1	95.1
ஜெர்மனி	—	—	2.9	12.3	0.5	64.9	3.4	77.2
அமெரிக்க ஐக்கிய நாடு .	—	—	0.3	9.7	9.4	97.0	9.7	106.7
ஜப்பான்	—	—	0.3	19.2	0.4	53.0	0.7	72.2
6 வல்லரசுகளுக்கும் மொத்தம்	40.4	273.8	65.0	523.4	16.5	437.2	81.5	960.6
இதர அரசுகளின் (பெல்ஜியம், ஹாலந்து முதலியவை) காலனிகள்							9.9	45.3
அரைக் காலனி நாடுகள் (பாரசீகம், சீனு, துருக்கி)							14.5	361.2
பிற நாடுகள்							28.0	289.9
உலகத்துக்கான மொத்தம்							133.9	1657.0

கிலோமீட்டர்) ஐம்பது சதவிகிதம் அதிகமாகும். 1876ல் மூன்று வல்லரசுகளுக்குக் காலனிகள் இல்லே, நான்காவதான பிரான்சிடம் மிகச் சொற்பமாகவே இருந்தன. 1914க்குள் இந் நான்கு வல்லரசுகளும் 1 கோடி 41 லட்சம் சதுர கிலோமீட்டர் பரப்புள்ள, அதாவது ஐரோப்பாவின் பரப்பைக் காட்டிலும் சுமார் அரைப் பங்கு அதிகமான பரப்புள்ள காலனிகளே, ஏறத்தாழ 10 கோடி மக்களேக் கொண்டவற்றைத் தமதாக்கிக் கொண்டுவிட்டன. காலனி உடைமைகளது விஸ்தரிப்பு விகிதம் மிகுந்த ஏற்றத்தாழ்வுடையதாகும். உதாரணமாக, பரப்பளவிலும் மக்கள் தொகையிலும் அதிகம் வேறுபடாத பிரான்ஸ், ஜெர்மனி, ஜப்பான் ஆகியவற்றை ஒப்பிடுவோமாயின், முதலாவது நாடு ஏனேய இரண்டும் சேர்ந்து பெற்றுக் கொண்டதைக் காட்டிலும் ஏறக்குறைய மும்மடங்கு அதிகமான காலனிப் பரப்பைப் பெற்றுக் கொண்டு விட்டதைக் காண்போம். நிதி மூலதனத்தைப் பொறுத்தவரை இதிலும் பிரான்ஸ், நாம் பரிசீலிக்கும் இந்தக் காலகட்டத்தின் தொடக்கத்தில், ஜெர்மனி, ஜப்பான் ஆகிய இரண்டுமாகச் சேர்ந்து உடைத்திருந்ததை விட ஒருசில மடங்கேனும் அதிகச் செல்வமுடைத்திருந்ததாகக் கூறலாம். கலப்பற்ற தூய பொருளாதார நிலேமைகள் அல்லாமலும், மற்றும் இவற்றின் அடிப்படையிலும், பூகோள நிலேமைகளாலும் பிற நிலேமைகளாலுங்கூட காலனி உடைமைகளது பரிமாணங்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன. பெருவீதத் தொழில்துறை, பரிவர்த்தனே, நிதி மூலதனம் ஆகியவற்ருல் ஏற்படும் நிர்ப்பந்தத்தின் விளேவாய் உலகம் சமனமாக்கப்படும் போக்கு, வெவ்வேறு நாடுகளிலும் பொருளாதார நிலேமைகளும் வாழ்க்கை நிலேமைகளும் சமனமாக்கப்படும் போக்கு கடந்த சில பத்தாண்டுகளில் எவ்வளவுதான் வலிமை வாய்ந்ததாய் இருந்திருப்பினும், கணிச அளவிலான வேறுபாடுகள் இன்னும் இருந்தே வருகின்றன. மேற் குறிப்பிட்ட ஆறு வல்லரசுகளில் முதலாவதாக, அசாதாரண வேகத்தில் முன்னேற்றமடைந்திருக்கும் இளம் முதலாளித்துவ நாடுகள் (அமெரிக்கா, ஜெர்மனி, ஜப்பான்) இருக்கக் காண்கிருேம்; இரண்டாவதாக, முன்னேற்ற வேகம் முன்கூறிய நாடுகளுடையதைக் காட்டிலும்

அண்மைக் காலத்தில் மிகவும் குறைந்துவிட்ட பழைய முதலாளித்துவ வளர்ச்சியுடன் கூடிய நாடுகள் (பிரான்சும், கிரேட் பிரிட்டனும்) இருக்கக் காண்கிறோம்; மூன்றாவதாக, பொருளாதாரத் துறையில் மிகவும் பிற்பட்டதும், முதலாளித்துவத்துக்கு முற்பட்ட காலத்திய உறவுகளின் குறிப்பான அளவுக்கு நெரிசலான வலைப்பின்னலில் நவீன முதலாளித்துவ ஏகாதிபத்தியம் சிக்குண்டு அமைந்துள்ளதுமான ஒரு நாடு (ருஷ்யா) இருக்கக் காண்கிறோம்.

வல்லரசுகளின் காலனி உடைமைகளுடன், சிறிய அரசுகளின் சிறு காலனிகளையும் சேர்ந்து அமரச் செய்துள்ளோம். காலனிகளது சாத்தியமானதும் எதிர்பார்க்கக் கூடியதுமான ''மறுபங்கீட்டின்'' அடுத்த இலக்குகளாக இந்தச் சிறு காலனிகள் இருந்து வருவதாகச் சொல்லலாம். வல்லரசுகள் முட்டி மோதிக் கொள்ளும் நலன்களாலும் இசைவின்மையாலும் பிறவற்றாலும் இழுத்தடிக்கப்பட்டு ஒன்றோடொன்று மல்லுக்கு நிற்பதால் இவை தம்மிடையே கொள்ளையைப் பங்கிட்டுக் கொள்வது குறித்து உடன்பாட்டுக்கு வர முடியாமல் தடுக்கப் படுகின்றன—இதனால்தான் சிறிய அரசுகள் பெருமளவுக்குத் தமது காலனிகளை தொடர்ந்து தம்மிடமே இருத்தி வைத்துக் கொள்ள முடிகிறது. ''அரைக் காலனி'' நாடுகளைப் பொறுத்தவரை, இயற்கையிலும் சமுதாயத்திலும் எல்லாத் துறைகளிலும் காணக் கூடிய இடைநிலை வடிவங்களுக்கு அவை ஓர் உதாரணமாகும். நிதி மூலதனமானது பொருளாதார உறவுகள் யாவற்றிலும், சர்வதேச உறவுகள் யாவற்றிலும் அத்தனை பெரிய சக்தியாக—அவ்வளவு தீர்மானகரமான சக்தியாக என்றுகூட சொல்லலாம்—இருப்பதால், முழு அளவுக்கு அரசியல் சுயேச்சை வாய்ந்தனவாய் இருக்கும் அரசுகளையுங்கூட அது தனக்குக் கீழ்ப்படிய வைக்க வல்லதாய் இருக்கிறது, மெய் நடப்பில் இவ்வாறு கீழ்ப்படிய வைக்கவும் செய்கிறது; இதற்கான உதாரணங்களை சீக்கிரமே இங்கு நாம் காண்போம். கீழ்ப்படுத்தப்படும் நாடுகளும் மக்களும் அரசியல் சுயேச்சையை இழக்க நேர்வதுடன் இணைந்த கீழ்ப்படிதல் **வடிவம்தான்** நிதி மூலதனத்துக்கு மிகவும் ''வசதியானதாகவும்'', மிகவும் அதிக லாபம் அளிப்பதாகவும்

இருக்கிறதென்பது கூறாமலே விளங்கும். அரைக் காலனி நாடு கள் இந்த விதத்தில் ''மத்திமக் கட்டத்துக்குச்'' சிறந்த உதாரணமாகும். எஞ்சிய உலகம் அனைத்தும் ஏற்கெனவே பங்கிடப்பட்டுவிட்ட நிதி மூலதனச் சகாப்தத்தில் இந்த அரைச் சார்புநிலை நாடுகளுக்கான போராட்டம் குறிப்பிடத் தக்கவாறு உக்கிரமடைவது இயற்கையே.

காலனியாதிக்கக் கொள்கையும் ஏகாதிபத்தியமும், முதலாளித்துவத்தின் இந்த நவீனக் கட்டத்துக்கு முன்பே, முதலாளித்துவத்துக்கும் முன்பேகூட இருந்தவையே. அடிமையுடைமையை ஆதாரமாகக் கொண்டு அமைந்த ரோமானியப் பேரரசும் காலனியாதிக்கக் கொள்கையைப் பின்பற்றியது; ஏகாதிபத்தியத்தைக் கையாண்டது. ஆயினும் சமுதாய-பொருளாதார அமைப்புக்களுக்கு இடையிலுள்ள அடிப்படையான வேறுபாட்டைக் கவனியாமலோ, அதைப் பின்னுக்குத் தள்ளிவிட்டோ, ஏகாதிபத்தியத்தைப் பற்றிப் ''பொதுப்பட'' பேசுவது, ''மீபெரும் ரோமும் மீபெரும் பிரிட்டனும்''* என்பதான ஒப்பீட்டைப் போல் உப்புச் சப்பில்லாத புன்மையாகவோ, வாய்வீச்சாகவோதான் தவிர்க்க முடியாதபடி மாறிவிடும். முதலாளித்துவத்தின் முந்தைய கட்டங்களினுடைய முதலாளித்துவக் காலனியாதிக்கக் கொள்கையுங்கூட, நிதி மூலதனத்தின் காலனியாதிக்கக் கொள்கையிலிருந்து சாராம்சத்தில் வேறானதாகும்.

முதலாளித்துவத்தின் நவீன கட்டத்தினுடைய தலையாய அம்சம், மிகப் பெரிய தொழிலதிபர்களது ஏகபோகக் கூட்டுகளின் ஆதிக்கமாகும். மூலப் பொருள்களுக்கான ஆதாரங்கள் அனைத்தும் ஒரு கூட்டினால் கைப்பற்றப்பட்டுவிடும்போது இந்த ஏகபோகங்கள் உறுதியாக நிலைபெற்று விடுகின்றன;

---

* C. P. Lucas, *Greater Rome and Greater Britain*, Oxford, 1912 (சீ. பீ. லூகாஸ், ''மீபெரும் ரோமும் மீபெரும் பிரிட்டனும்'', ஆக்ஸ்போர்டு, 1912.—ப-ர்.), அல்லது Earl of Cromer, *Ancient and modern Imperialism*, London 1910 (எர்ல் குரோமர், ''பண்டைய ஏகாதிபத்தியமும் தற்கால ஏகாதிபத்தியமும்'', லண்டன், 1910.—ப-ர்.).

போட்டியிடுவதற்கான எல்லா வாய்ப்புக்களையும் எதிராளி களிடமிருந்து பறிப்பதற்காக, உதாரணமாய் இரும்புக் கனிப் பிரதேசங்கள், எண்ணெய் வயல்கள் முதலானவற்றை வாங்கிக் கொண்டுவிடுவதற்காக சர்வதேச முதலாளித்துவக் கூட்டுகள் எப்படி ஆவேசமாய்ப் பாடுபடுகின்றன என்பதை நாம் பார்த்தோம். போட்டியாளர்களுக்கு எதிரான போ ராட்டத்தில் எழக்கூடிய எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும், அரசு ஏகபோகம் ஒன்றை ஏற்படுத்தும் சட்டத்தின் மூலமாக எதிராளி தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள விரும்பும் சந் தர்ப்பமும் அடங்கலாய் எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும், ஏக போகங்களுக்கு முழு உத்தரவாதம் அளிக்கக் கூடியது காலனி உடைமை மட்டுமேதான். முதலாளித்துவத்தின் வளர்ச்சி எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு அதிகமாகிறதோ, மூலப் பொருள்களின் பற்ருக்குறை எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு அதிகக் கடுமையாக உணரப்படுகிறதோ, உலகெங்கிலும் மூலப் பொருள்களின் ஆதாரங்களுக்கான போட்டியும் வேட்டையும் எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு அதிக உக்கிரமா கின்றனவோ, காலனிகளைப் பெறுவதற்கான போராட்ட மும் அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு மூர்க்கமானதாகிவிடுகிறது.

''ஓரளவு அணித்தான எதிர்காலத்தில் நகரத்திலும் தொழில் துறையிலுமான மக்கள் தொகையின் வளர்ச்சி உணவுப் பொருள் பற்ருக்குறையைவிடத் தொழில் துறைக்கு வேண்டிய மூலப் பொருள்களின் பற்ருக்குறையினுல் தடை படுவதற்குத்தான் அதிக வாய்ப்பு இருக்கிறதென்று—சில ருக்கு இது முரணுரையாகத் தோன்றினும்கூட—வலியுறுத் திக் கூறலாம்''—இவ்வாறு ஷில்டர் எழுதுகிருர். உதாரண மாக, வெட்டு மரங்களின் பற்ருக்குறையும்—இவற்றின் விலை மேலும் மேலும் ஏறிக் கொண்டிருக்கிறது—தோல், ஜவுளித் தொழிலுக்கான மூலப் பொருள்கள் ஆகியவற்றின் பற்ருக்கு றையும் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. ''உலகப் பொரு ளாதாரம் அனைத்திலுமாய் விவசாயத்துக்கும் தொழில் துறைக்குமிடையில் ஒரு சம நிலையை உண்டாக்குவதற்குத் தொழிலதிபர்களின் கூட்டுகள் முயற்சிகள் எடுத்து வருகின் றன; இதற்கு ஓர் உதாரணமாக 1904ல் முக்கியத் தொழில்

துறை நாடுகள் சிலவற்றில் நிறுவப்பட்ட பருத்தி நூற்பாளர் சங்கங்களது சர்வதேச சம்மேளனத்தையும், இதை மாதிரியாகக் கொண்டு 1910ல் நிறுவப்பட்ட சணல் நூற்பாளர் சங்கங்களது ஐரோப்பிய சம்மேளனத்தையும் கூறலாம்.''*

''செலவு மிக்கதும் ஆபத்தானதுமாகிய'' காலனியாதிக்கக் கொள்கை இல்லாமலே தடையில்லாச் சந்தையில் மூலப் பொருள்களைப் பெறுவது ''சாத்தியமே'' என்பதாகவும், பொதுவாக விவசாயத்தில் நிலைமைகளைச் ''சாமானியமாய்'' மேம்படச் செய்வதன் மூலமே மூலப் பொருள்களின் சப்ளையைப் பிரம்மாண்டமான அளவுக்கு அதிகரிப்பது ''சாத்தியமே''என்பதாகவும் வாதாடி,முதலாளித்துவச் சீர்திருத்தவாதிகளும், அவர்களுள் குறிப்பாகக் காவுத்ஸ்கியின் இன்றைய ஆதரவாளர்களும் மேற்கூறிய உண்மைகளின் முக்கியத்துவத்தைச் சிறுமைப்படுத்த முயலுவது மெய்தான். ஆனல், இத்தகைய வாதங்கள் ஏகாதிபத்தியத்திற்காகப் பரிந்து பேசுவதே ஆகும், அதற்கு மேற் பூச்சிட்டு அதைப் பளிச்சிடச் செய்வதற்கான முயற்சியே ஆகும். ஏனெனில், முதலாளித்துவத்தின் இந்த நவீன கட்டத்தின் தலையாய இயல்பாகிய ஏகபோகங்களை இந்த வாதங்கள் கவனியாது ஒதுக்கிவிடுகின்றன. தடையில்லாச் சந்தை மேலும் மேலும் கடந்த காலத்துக்கு உரியதாகி வருகிறது; ஏகபோகச் சிண்டிக்கேட்டுகளும் டிரஸ்டுகளும் நாள்தோறும் அதனை மேலும் மேலும் குறுகிச் சிறுக்க வைக்கின்றன; விவசாயத்தில் நிலைமைகளைச் ''சாமானியமாய்'' மேம்படச் செய்வதென்பது பெருந்திரள் மக்களது நிலைமைகளை மேம்படச் செய்வதும், கூலியை உயர்த்துவதும், லாபத்தைக் குறைப்பதும் ஆகும். காலனிகளைப் பிடிப்பதல்லாமல் பெருந்திரள் மக்களது நிலைமைகளில் நாட்டங்கொள்ளக் கூடிய டிரஸ்டுகள், உணர்ச்சிவயப்பட்ட சீர்திருத்தவாதிகளின் கற்பனையிலே தவிர வேறு எங்கேனும் உண்டா?

---

* Schilder, முன் குறிப்பிட்ட நூல், பக்கங்கள் 38—42.

ஏற்கெனவே கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மூலப்பொருள் ஆதாரங்களில் மட்டுமின்றி, இனி உருவாக்கப்படக் கூடியவற்றிலும் நிதி மூலதனம் அக்கறை கொண்டுள்ளது. ஏனெனில், இன்றைய தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி மிகவும் துரிதமாய் நடந்தேறுகிறது, ஆகவே இன்று உபயோகமற்றவையாக இருந்து வரும் நிலங்கள், புது முறைகள் கண்டுபிடித்து வகுக்கப்படுமாயின் (இதற்காகப் பெரிய வங்கியானது பொறியாளர்களையும் விவசாய வித்தகர்களையும் ஏனையோரையும் கொண்ட தனி ஆராய்ச்சிக் குழுவை அமைத்துச் செயல்பட வைக்க முடியும்) பெருந் தொகைகளிலான மூலதனம் முதலீடு செய்யப்படுமாயின், நாளைக்கு மேம்பாடு செய்யப்பட்டு விடலாம். கனி வளங்களைக் கண்டுபிடித்தல், மூலப் பொருள்களைப் பதனம் செய்வதற்கும் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கும் புது முறைகள் காணல் முதலான பலவற்றுக்கும் இது பொருந்துவதாகும். எனவேதான் நிதி மூலதனம் தனது செல்வாக்கு மண்டலங்களையும் மெய் நடப்பில் தன் வசமுள்ள பரப்புகளையும்கூட விரிவாக்கிச் செல்வதற்காக தவிர்க்க முடியாதவாறு பிரயத்தனம் செய்கிறது. டிரஸ்டுகள் எப்படி தமது சொத்திலிருந்து ''வருங்காலத்தில் கிடைக்கக் கூடியதான'' லாபங்களையும் (மெய் நடப்பில் தற்போது கிடைப்பவற்றை அல்ல), ஏகபோகத்தால் மேலும் பெறக்கூடிய பலன்களையும் கணக்கிலெடுத்து வரப்பெறும் மதிப்பை இரண்டு அல்லது மூன்று மடங்காகப் பெருக்கி அச்சொத்தினை முதலாக்கம் செய்கின்றனவோ, அதே போல் பொதுவாய் நிதி மூலதனமானது வருங்காலத்தில் கண்டுபிடிக்கப்படக் கூடிய மூலப்பொருள் ஆதாரங்களைக் கணக்கிலெடுத்துக் கொண்டும், இன்னும் பங்கிடப்படாத பிரதேசங்களாய் எஞ்சியிருக்கும் கடைசிப் பகுதிகளுக்காகவோ, ஏற்கெனவே பங்கிடப்பட்டுவிட்ட பிரதேசங்களின் மறுபங்கீட்டுக்காகவோ நடைபெறும் மூர்க்கமான போராட்டத்தில் பின்னிலையில் விடப்பட்டு விடுவோமோ என்று அஞ்சியும், எல்லா இடங்களிலும் உள்ள எல்லா வகையான நிலங்களையும் எவ்வளவு அதிகமாகக் கைப்பற்ற முடியுமோ அவ்வளவையும் எல்லா வழிகளிலும் கைப்பற்றிக் கொள்ள பிரயத்தனம் செய்கிறது.

பிரிட்டிஷ் முதலாளிகள் தங்களது காலனியாகிய எகிப்தில் பருத்தி பயிர் சாகுபடியை வளர்ப்பதற்கு எல்லா முயற்சிகளேயும் மேற்கொள்கிறார்கள் (1904ல் சாகுபடி செய்யப்பட்ட 23 லட்சம் ஹெக்டேர் பரப்பில், 6 லட்சம் ஹெக்டேரில், அல்லது கால் பங்குக்கும் அதிகமான பரப்பில் பருத்தி பயிரிடப்பட்டது). ருஷ்யர்களும் தங்களது காலனியாகிய துர்கெஸ்தானில் இதையேதான் செய்கிறார்கள்; ஏனெனில், இவ்விதம் அவர்கள் தமது அன்னியப் போட்டியாளர்களே வெல்வதற்கும், மூலப்பொருள் ஆதாரங்களேத் தங்களது ஏகபோகமாக்கிக் கொண்டு, பருத்தி உற்பத்தியிலும் பருத்திச் செய்பொருள் தொழிலிலும் அடங்கிய எல்லா நிகழ்முறைகளும் ''ஒன்றிணைக்கப்பட்டு'' ஒரே தொகுப்பைச் சேர்ந்த உடைமையாளர்களின் கையில் ஒன்றுகுவிக்கப்பட்டு, மேலும் சிக்கனமானதும் லாபமளிக்கக் கூடியதுமான ஐவுளி டிரஸ்டு ஒன்றை நிறுவுவதற்கும் முன்னிலும் சிறந்த நிலேயில் இருப்பார்கள்.

எந்த நலன்களே முன்னிட்டு மூலதனம் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறதோ அந்த நலன்கள் காலனிகளேக் கைப்பற்றுமாறும் தூண்டுகின்றன; ஏனெனில் போட்டியை அகற்றுவதற்கும், சப்ளேகளே உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதற்கும், அவசியமான ''தொடர்புகளேப்'' பெறுவதற்கும், இன்ன பலவும் செய்வதற்கும் ஏகபோக முறைகளேக் கையாளுவது (சில நேரங்களில் இவை மட்டுமே கையாளப்படக் கூடியனவாய் இருக்கின்றன) காலனிச் சந்தையில் எளிதாகிவிடுகிறது.

நிதி மூலதனத்தின் அடிப்படை மீது எழும் பொருளாதாரமல்லாத மேல்கட்டுமானம்—அதன் அரசியலும் அதன் சித்தாந்தமுமாகிய இந்த மேல்கட்டுமானம்—காலனி பிடிக்கும் ஆசையைத் தூண்டுகிறது. ஹில்ஃபர்டிங் உள்ளதை உள்ளபடி எடுத்துரைப்பது போல, ''நிதி மூலதனம் சுதந்திரத்தை விரும்பவில்லே, ஆதிக்கத்தையே விரும்புகிறது''. பிரெஞ்சு முதலாளித்துவ எழுத்தாளர் ஒருவர் மேலே நாம் குறிப்பிட்ட செசில் ரோட்ஸின் கருத்துக்களே* ஒரு விதத்தில் விரித்து

* இப்புத்தகத்தில் 154-155ஆம் பக்கங்களேப் பார்க்க. —ப-ர்.).

வளர்த்தும், விட்டது நிரப்பியும் தற்காலக் காலனியாதிக்கக் கொள்கையின் பொருளாதாரக் காரணங்களுடன் சமூகக் காரணங்களையும் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென எழுது கிறார்: ''வாழ்க்கையின் வளர்ந்துவரும் சிக்கல்களின் காரண மாகவும், தொழிலாளி மக்கள் திரளினரை மட்டுமின்றி மத் தியதர வர்க்கங்களையும் சுமையாக வருத்தும் இன்னல்களின் காரணமாகவும் 'பொறுமையின்மையும் எரிச்சலும் வெறுப் பும்' பழைய நாகரீகத்து நாடுகள் யாவற்றிலும் திரண்டு குவிந்து 'பொது அமைதிக்கு அபாயமாகி வருகின்றன; திட்ட வட்டமான வர்க்கக் கால்வாயிலிருந்து வெளியே பாய்ச்சப் படும் சக்தியானது உள்நாட்டில் வெடிப்பை உண்டாக்கு வதைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு, நாட்டுக்கு வெளியே அதனை வேலையில் அமர்த்தியாக வேண்டும்'.''*

முதலாளித்துவ ஏகாதிபத்தியச் சகாப்தத்தில் காலனி யாதிக்கக் கொள்கையைப் பற்றி நாம் பேசிக் கொண்டிருப் பதால், நிதி மூலதனமும் இதன் அயல்நாட்டுக் கொள்கையும் —உலகின் பொருளாதார, அரசியல் பாகப்பிரிவினைக்காக வல்லரசுகளுக்கிடையிலான போராட்டமாகிய இந்த அயல் நாட்டுக் கொள்கையும்—அரசுச் சார்புநிலையின் பல இடை நிலை வடிவங்களைத் தோற்றுவிக்கின்றன என்பதைக் குறிப் பிட வேண்டும். காலனி உடைமை நாடுகள் என்றும் காலனி கள் என்றும் நாடுகளிடையிலான இரண்டு பிரதான தொகுதி கள் மட்டுமின்றி, அரசியல் துறையில் பெயரளவில் சுயேச்சை யானவையே என்றாலும் உண்மையில் நிதித் துறை, அரசுத் தந்திரத் துறை சார்புநிலை எனும் வலைப்பின்னலால் கட்டுண் டிருக்கும் சார்பு நாடுகளின் பல்வேறு வடிவங்களும் இச்சகாப் தத்துக்குரிய இனமாதிரியானவை ஆகும். சார்பு நிலையின் ஒரு வடிவமாகிய அரைக்காலனியை ஏற்கெனவே நாம் குறிப்

---

* Wahl, *La France aux colonies* (வால், ''காலனிகளில் பிரான்ஸ்''.—ப-ர்.), Henri Russier, *Le Partage de l' Océanie, Paris*, (அன்ரி ரூசியே, ''ஓஷியானு பங்கிடப்படுதல்'', பாரிஸ்.—ப-ர்), *1905*, பக்கம் *165*ல் மேற்கோள் காட்டப் படுகிறது.—ப-ர்.).

பிட்டிருக்கிறேம். இன்னெரு வடிவத்துக்கு உதாரணமாக ஆர்ஜென்டீனுவைக் கொள்ளலாம்.

''பிரிட்டிஷ் வாணிபக் காலனி என்பதாகவே சொல்லப் பட வேண்டிய அளவுக்குத் தென் அமெரிக்காவும், குறிப் பாய் ஆர்ஜென்டீனுவும் நிதித் துறையில் லண்டனைச் சார்ந்து பணிந்திருக்கின்றன'' என்று பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தைப் பற்றிய தமது நூலில் ஷூல்ட்ஸெ-கேவெர்னிட்ஸ் எழுது கிருர்.* போனஸ்-அயர்ஸிலிருந்த ஆஸ்திரிய-ஹங்கேரியக் கான்சலின் 1909ஆம் வருடத்திய அறிக்கையை ஆதாரமாகக் கொண்டு, ஆர்ஜென்டீனுவில் பிரிட்டிஷ் மூலதனத்தின் முத லீடுகளை 875 கோடி பிராங்குகளாக ஷில்டர் மதிப்பிடுகிருர். இவ்வழியில் பிரிட்டிஷ் நிதி மூலதனமும் (அதன் விசுவாச ''நண்பனுன'' பிரிட்டிஷ் அரசுத் தந்திரமும்) ஆர்ஜென்டீனு வின் முதலாளித்துவ வர்க்கத்துடன், அந்நாட்டின் பொரு ளாதார, அரசியல் வாழ்வு அனைத்தையும் தம் பிடியில் கொண்ட வட்டாரங்களுடன் எவ்வளவு வலுவான பிணைப்பு களைக் கொண்டுள்ளன என்பதை எளிதில் ஊகித்துக் கொள் ளலாம்.

அரசியல் சுயேச்சையுடன் கூடவே, மேற்கூறியதிலிருந்து ஓரளவு வேருன வடிவங் கொண்ட நிதித் துறை, அரசுத் தந்திரத் துறைச் சார்புநிலையினை போர்த்துகலின் உதாரணம் நமக்குக் காட்டுகிறது. போர்த்துகலானது அனைத்துரிமை பெற்ற சுயேச்சை அரசு, ஆயினும் உண்மையில், இருநூறு ஆண்டுகளுக்கும் அதிகமாக, ஸ்பெயின் வாரிசுரிமை யுத்தத்

* Schulze-Gaevernitz, *Britischer Imperialismus und englischer Freihandel zu Beginn des 20-ten Jahrhunderts*, Leipzig, 1906, S. 318 (ஷூல்ட்ஸெ-கேவெர்னிட்ஸ், ''இருபதாம் நூற்றுண்டு தொடக்கத்தில் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியமும் இங்கிலாந்தின் தடையில்லா வாணிபமும்'', லைப்சிக், பக்கம் 318.—ப-ர்.); *Das volkswirtschaftliche System der Kapitalanlage im Auslande*, Berlin, 1907, S.46ல் இதையேதான் Sartorius v. Waltershausen கூறுகிருர் (சார்டொரியஸ் ஃபன் வால்டர்ஸ்ஹாவுசன், ''வெளிநாடுகளிலான முதலீட்டின் தேசியப் பொருளாதார அமைப்பு'', பெர்லின், 1907, பக்கம் 46.—ப-ர்.).

தின் *(1701—1714)* காலம் முதலாய், அது பிரிட்டிஷ் காப் பாட்சிக்கு உட்பட்டதாகவே இருந்து வருகிறது. ஸ்பெயின், பிரான்ஸ் ஆகிய தனது எதிராளிகளுடனுன போராட்டத்தில் தனது நிலையைப் பலப்படுத்திக் கொள்ளும் பொருட்டுக் கிரேட் பிரிட்டன், போர்த்துகலையும் போர்த்துகீசியக் காலனிகளையும் பாதுகாத்து வந்துள்ளது. அதற்குப் பிரதியாக வாணிபத் தனியுரிமைகளையும் போர்த்துகலுக்குள்ளும் போர்த்துகலின் காலனிகளுக்குள்ளும் பண்டங்களையும் குறிப்பாக மூலதனத்தையும் இறக்குமதி செய்வதற்கு அனுகூலமான சலுகைகளையும், போர்த்துகலின் துறைமுகங்களையும் தீவுகளையும் அதன் கடல் தந்தி வழிகளையும் உபயோகிக்கும் உரிமையையும் இன்னும் பலவற்றையும் பிரிட்டன் பெற்றுள்ளது.* பெரிய அரசுகளுக்கும் சிறிய அரசுகளுக்குமிடையே இம்மாதிரியான உறவுகள் எப்போதுமே இருந்துள்ளவை தாம், ஆனுல் முதலாளித்துவ ஏகாதிபத்தியச் சகாப்தத்தில் இவை ஒரு பொதுவான அமைப்பு முறையாகி, ''உலகைப் பங்கிட்டுக் கொள்வதற்கான'' உறவுகளின் மொத்தத் தொகுதியில் ஒரு பகுதியாக அமைந்து, உலக நிதி மூலதனத்தின் செயற்பாடுகளது சங்கிலித் தொடரின் கரணைகளாகி விடுகின்றன.

உலகின் பங்கீட்டுப் பிரச்சினையை முடித்துக் கொள்ளும் பொருட்டு மேலும் நான் பின்வருவதையும் குறிப்பிட வேண்டும். இந்தப் பிரச்சினையை முற்றிலும் வெளிப்படையாகவும் திட்டவட்டமாகவும் எழுப்பியது, பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டின் இறுதி முடிவிலும் இருபதாம் நூற்றுண்டின் தொடக்கத்திலும் ஸ்பானிஷ்-அமெரிக்க யுத்தத்துக்குப் பிறகு அமெரிக்க வெளியீடுகளும், ஆங்கில-போயர் யுத்தத்துக்குப் பிறகு ஆங்கிலேய வெளியீடுகளும் மட்டும் அல்ல; ''பிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தை'' ''மிகுந்த பொருமையுடன்'' கவனித்து, முறையாக இவ்வுண்மை குறித்துத் தமது மதிப்பீட்டை அளித்து வந்திருக்கும் ஜெர்மன் வெளியீடுகள் மட்டும் அல்ல.

---

* ஷில்டர், முன் குறிப்பிட்ட நூல், தொகுதி I, பக்கங்கள் *160—161*.

பிரெஞ்சு முதலாளித்துவ வெளியீடுகளும் முதலாளித்துவ நோக்கு நிலையிலிருந்து எந்தளவுக்கு முடியுமென நினைக்கக் கூடுமோ அந்த அளவுக்குத் திட்டவட்டமாகவும் விரிவாக வும் இப்பிரச்சினையை எழுப்பியிருக்கின்றன. வரலாற்றிய லாளர் ட்ரியோ எழுதியதை மேற்கோளாக அளிக்கிறேன். பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டின் இறுதியில் அரசியல், சமூகப் பிரச்சினைகள் என்ற தமது நூலில் ''வல்லரசுகளும் உலகின் பங்கீடும்'' என்ற அத்தியாயத்தில் அவர் பின்வருமாறு எழு தினர்: ''கடந்த சில ஆண்டுகளில் சீனவைத் தவிர்த்து புவிக் கோளத்தின் கீழ்ப்படுத்தப்படாத நிலப்பரப்பு அனைத்தும் ஐரோப்பாவையும் வட அமெரிக்காவையும் சேர்ந்த வல் லரசுகளால் பிடித்துக்கொள்ளப்பட்டுவிட்டது. இதனல் ஏற் கெனவே சில மோதல்களும் செல்வாக்கு மண்டலங்களில் பெயர்வுகளும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன; இவை சமீபத்திய வருங் காலத்தில் மேலும் பயங்கர கொந்தளிப்புகள் ஏற்படும் என் பதற்கான முன்னறிவிப்புகளாகும். ஏனெனில் அவசரமாகச் செயல்படுவது அவசியமாகும். தமக்குத் தேவையான வற்றுக்கு இன்னும் ஏற்பாடுசெய்துகொள்ளாத தேசங்கள், தமது பங்கை எந்நாளும் பெருதோராய் விடப்பட்டு, அடுத்த நூற்றுண்டின்''(அதாவது இருபதாம் நூற்றுண்டின்)''சாராம் சமான ஓர் இயல்பாய் இருக்கப்போகும் புவிக் கோளத்தின் பிரம்மாண்டமானதான சுரண்டலில் பங்கில்லாதோராகி விடும் ஆபத்துக்கு உள்ளாகின்றன. அதனுல்தான் அனைத்து ஐரோப்பாவும் அமெரிக்காவும் பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டு இறுதியில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க இயல்பாகிய காலனி யாதிக்க ஆவேசத்தால், 'ஏகாதிபத்திய' ஆவேசத்தால் அண்மையில் பீடிக்கப்பட்டுள்ளன.'' இந்த ஆசிரியர் மேலும் எழுதியதாவது: ''உலகின் இந்தப் பங்கீட்டில், புவிக் கோளத் தின் செல்வங்களுக்கும் பெருஞ் சந்தைகளுக்குமான வெறி கொண்ட இவ்வேட்டையில், இந்தப் பத்தொன்பதாம் நூற் றுண்டில் நிறுவப்பட்ட சாம்ராஜ்யங்களின் ஒப்பளவிலான வலிமை, இந்த சாம்ராஜ்யங்களை நிறுவிய தேசங்கள் ஐரோப் பாவில் வகிக்கும் நிலைக்குச் சிறிதும் பொருத்தமற்றதாக இருக்கிறது. ஐரோப்பாவில் ஆதிக்கத்திலுள்ள அரசுகள்,

இக்கண்டத்தின் தலைவிதியை நிர்ணயிக்கும் அரசுகள், அனைத்து உலகிலும் இதற்குச்சமமான அளவில் மேலாண்மை செலுத்துவனவாய் இருக்கவில்லை. காலனியாதிக்க வலிமையானது, இன்னும் அளவிடப்படாத செல்வத்தைத் தம் கைக்குள் கொண்டு வரலாமென்ற நம்பிக்கை, ஐரோப்பிய அரசுகளின் ஒப்பளவிலான வலிமையின் மீது செயல்படச் செய்யுமென்பது தெளிவாதலால், ஐரோப்பாவிலும் அரசியல் நிலைமைகளை ஏற்கெனவே மாற்றியமைத்துள்ள காலனியாதிக்கப் பிரச்சினை—'ஏகாதிபத்தியம்' எனக் கூற விரும்புவீர்களாயின் அப்படியும் கூறலாம் — இந்நிலைமைகளை மேலும் மேலும் மாற்றியமைக்கவே செய்யும்.''*

7. முதலாளித்துவத்தின் தனியொரு கட்டமாகிய ஏகாதிபத்தியம்

இப்பொழுது நாம் தொகுத்துரைக்க முயல வேண்டும், ஏகாதிபத்தியம்குறித்து மேலே கூறப்பட்டவற்றின் இழைகளை ஒன்றுசேர்த்திட முயலவேண்டும். பொதுவாக முதலாளித்துவத்தின் அடிப்படைத் தன்மைக் குறிப்புகளின் வளர்ச்சியாகவும், நேரடியான தொடர்ச்சியாகவும் ஏகாதிபத்தியம் எழுந்தது. ஆனால் முதலாளித்துவம் அதன் வளர்ச்சியில் திட்டவட்டமான, மிக உயர்ந்த ஒரு கட்டத்தில்தான் முதலாளித்துவ ஏகாதிபத்தியமாக மாறியது; இக்கட்டத்தில்தான் முதலாளித்துவத்தின் சில அடிப்படைத் தன்மைக் குறிப்புகள் அவற்றின் நேர் எதிரானவையாக மாற ஆரம்பித்தன; முதலாளித்துவத்திலிருந்து மேலானதொரு சமுதாய-பொருளாதார அமைப்புக்கு மாறிசெல்வதற்கான காலத்தினுடைய இயல்புகள் உருப்பெற்று எழுந்து எல்லாத் துறைகளிலும் தம்மை வெளிக்காட்டிக் கொண்டன. பொருளாதார வழியில் இந்த நிகழ்ச்சிப்போக்கின் மிக முக்கிய அம்சம், தடையில்லா முத

* J. E. Driault, *Problèmes politiques et sociaux*. P. 1900, பக்கம் 299 (ஜா. ஏ. ட்ரியோ, ''அரசியல், சமூகப் பிரச்சினைகள்'', பாரிஸ்.—ப-ர்.).

லாளித்துவப் போட்டி அகற்றப்பட்டு அதனிடத்தில் முத லாளித்துவ ஏகபோகம் எழுந்ததுதான். தடையில்லாப் போட்டிதான், முதலாளித்துவத்துக்கும் பொதுவாகப் பரி வர்த்தனைப் பண்ட உற்பத்திக்குமுரிய அடிப்படை இயல்பு; ஏகபோகம் தடையில்லாப் போட்டிக்கு நேர் எதிரான தாகும். ஆனுல் தடையில்லாப் போட்டி நம் கண்முன்னுல் ஏக போகமாக மாற்றப்படக் கண்டோம், பெருவீதத் தொழில் துறையைத் தோற்றுவித்துச் சிறு தொழிலை நெரித்து வெளி யேற்றவும், பெருவீதத் தொழில் துறையின் இடத்தில் மேலும் பெரியதான பெருவீதத் தொழில் துறை அமரவும் கண்டோம். இவ்விதம் உற்பத்தியின், மூலதனத்தின் ஒன்று குவிப்பு அந்த அளவுக்கு அதிகமாக்கப்பட்டு அதிலிருந்து ஏக போகம் வளர்ந்தெழுந்துள்ளது, தொடர்ந்து வளர்ந்தெழுந்து வருகிறது: கார்ட்டல்களும் சிண்டிக்கேட்டுகளும் டிரஸ்டு களும் இவற்றுடன் ஒன்றுகலந்துவிடும் பத்துப் பதினைந்து வங்கிகளின், நூறு கோடிக் கணக்கிலான தொகைகளைத் தம் பிடியில் கொண்டு காரியமாற்றும் வங்கிகளின் மூலதனமு மாகிய ஏகபோகமாகும் இது. தடையில்லாப் போட்டியிலி ருந்து வளர்ந்தெழுந்த இந்த ஏகபோகங்கள் அதேபோது போட்டியை அகற்றிவிடவில்லை, போட்டிக்கு மேலும் அதனு டன் கூடவும் நிலவுகின்றன, இவ்வழியில் மிகுந்த கடுமையும் உக்கிரமும் வாய்ந்த மிகப் பல முரண்பாடுகளையும் பூசல்களை யும் மோதல்களையும் தோற்றுவிக்கின்றன. ஏகபோகமானது முதலாளித்துவத்திலிருந்து அதைவிட மேலானதோர் அமைப் புக்கு மாறிச் செல்வதாகும்.

ஏகாதிபத்தியத்தைப் பற்றி இயன்ற அளவுக்கு சுருக்க மான இலக்கணம் அளிக்க வேண்டுமாயின், முதலாளித் துவத்தின் ஏகபோகக் கட்டமே ஏகாதிபத்தியம் என்று கூற வேண்டும். இத்தகைய இலக்கணம் யாவற்றிலும் முக்கிய மானதை தன்னுள் கொண்டதாக இருக்கும். ஏனெனில் ஒரு புறத்தில், நிதி மூலதனம் என்பது தொழிலதிபர்களின் ஏக போகக் கூட்டுகளின் மூலதனத்துடன் ஒன்றுகலந்துவிட்ட ஒருசில மிகப்பெரிய ஏகபோகவங்கிகளின் வங்கி மூலதனமா கும்; மறுபுறத்தில், உலகின் பங்கீடானது எந்தமுதலாளித்துவ

அரசாலும் கைப்பற்றப்படாத பிரதேசங்களுக்குத் தடையின்றிப் பரவிச் செல்லும் காலனியாதிக்கக் கொள்கையிலிருந்து, முற்றும் பங்கிடப்பட்டுக் கொண்டுவிட்ட உலக நிலப் பரப்பை ஏகபோக உடைமையாக்க வேண்டியதற்குரிய காலனியாதிக்கக் கொள்கைக்கு மாறிச் செல்வதாகும்.

ஆனால் மிகவும் சுருக்கமான இலக்கணங்கள் முக்கிய அம்சங்களைத் தொகுத்துத் தருவதால் வசதியாக இருந்தாலும் கூட அவை பற்றாக்குறையானவையே; ஏனெனில் வரையறை செய்யப்பட வேண்டிய புலப்பாட்டின் முக்கிய அம்சங்கள் சிலவற்றை அவற்றிலிருந்து வருவித்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே பொதுவாக எல்லா இலக்கணங்களும் நிபந்தனைக்குட்பட்ட, சார்புநிலையிலான மதிப்பே கொண்டவை, புலப்பாட்டின் முழு வளர்ச்சியிலும் அதன் தொடர்புடைமைகள் யாவும் அடங்கியனவாய் ஒருபோதும் இருக்க முடியாது என்பதை மறக்காமல் மனதிற் கொண்டு, ஏகாதிபத்தியத்தின் பின்வரும் ஐந்து அடிப்படை இயல்புகளும் உள்ளடங்குமாறு அதற்கு இலக்கணம் கூறியாக வேண்டும்: 1) பொருளாதார வாழ்வில் தீர்மானகரமான பங்காற்றும் ஏகபோகங்களைத் தோற்றுவிக்கும்படியான உயர்ந்த கட்டத்துக்கு உற்பத்தியின், மூலதனத்தின் ஒன்றுகுவிப்பு வளர்ந்து விடுதல்; 2) வங்கி மூலதனம் தொழில் துறை மூலதனத்துடன் ஒன்றுகலத்தலும், இந்த "நிதி மூலதனத்தின்" அடிப்படையில் நிதியாதிக்கக் கும்பல் உருவாதலும்; 3) பண்ட ஏற்றுமதியிலிருந்து வேறுபடுத்தப்பட வேண்டியதாகிய மூலதன ஏற்றுமதி தனி முக்கியத்துவம் பெறுதல்; 4) சர்வதேச ஏகபோக முதலாளித்துவக் கூட்டுகள் உருவாகி, உலகையே இவை தமக்கிடையே பங்கிட்டுக்கொள்ளுதல்; 5) மிகப்பெரிய முதலாளித்துவ அரசுகளிடையே அனைத்து உலகப் பரப்பும் பங்கிடப்படுதல் நிறைவுறுகிறது. முதலாளித்துவத்தின் வளர்ச்சியில் எந்தக் கட்டத்தில் ஏகபோகங்கள், நிதி மூலதனம் ஆகியவற்றின் ஆதிக்கம் நிலைநாட்டப்படுகிறதோ, மூலதன ஏற்றுமதி முனைப்பான முக்கியத்துவம் பெற்றுவிட்டதோ, சர்வதேச டிரஸ்டுகளுக்கிடையில் உலகம் பங்கிடப்படுவது தொடங்கியுள்ளதோ, உலகின் நிலப்பரப்பு

அனைத்தும் மிகப்பெரிய முதலாளித்துவ அரசுகளுக்கிடையே பங்கிடப்படுவது நிறைவு பெற்று விட்டதோ, அக்கட்டத்திலான முதலாளித்துவமே ஏகாதிபத்தியமாகும்.

அடிப்படையான, தூய பொருளாதாரக் கருத்தினங்களை மட்டுமின்றி—மேலே கூறப்பட்ட இலக்கணம் இக்கருத்தினங்களின் வரம்புக்குள் அடங்குவதாகும்—பொதுவாக முதலாளித்துவத்துடன் ஒப்பிடுகையில் முதலாளித்துவத்தின் இந்தக் கட்டம் வரலாற்றில் வகிக்கும் இடத்தையும், அல்லது ஏகாதிபத்தியத்துக்கும் தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்திலுள்ள இரண்டு முக்கியப் போக்குகளுக்குமுள்ள உறவையும் மனதிற் கொண்டால் ஏகாதிபத்தியத்துக்கு வேறுவிதமான இலக்கணம் கூற முடியும், கூறவும் வேண்டுமென்பதைப் பிற்பாடு நாம் கவனிப்போம். தற்போது எடுத்துரைக்கப்பட வேண்டியது என்னவெனில் ஏகாதிபத்தியமானது, மேலே விளக்கப்பட்டது போல், சந்தேகத்துக்கு இடமின்றி முதலாளித்துவ வளர்ச்சியில் ஒரு தனிக் கட்டத்தைக் குறிப்பதாகும் என்பதுதான். ஏகாதிபத்தியம் குறித்து சிறந்த ஆதாரத்தின் அடிப்படையிலான கருத்தை வாசகர்களுக்கு அளிக்கும் பொருட்டு முதலாளித்துவப் பொருளாதாரத்தின் இந்த மிக அண்மையதான கட்டத்தைப் பற்றிய மறுக்க முடியாத மிக உறுதியான உண்மைகளை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியிருக்கும் முதலாளித்துவ பொருளியலாளர்களிடமிருந்து வேண்டுமென்றேதான் நான் கூடுமான அளவுக்கு விரிவாய் மேற்கோள் காட்ட முயன்றுள்ளேன். இதே நோக்கத்தைக் கருத்தில் கொண்டுதான், எந்த அளவுக்கு வங்கி மூலதனமும் பிறவும் வளர்ந்துவிட்டன என்பதையும், அளவானது பண்பாக மாற்றமடைவது, வளர்ச்சியடைந்த முதலாளித்துவம் ஏகாதிபத்தியமாக மாற்றமடைவது, துல்லியமாய் எதில் வெளியாகிறது என்பதையும் கண்டு கொள்ள உதவும் விரிவான புள்ளிவிவரங்களை மேற்கோளாய்த் தந்துள்ளேன். இயற்கையிலும் சமுதாயத்திலும் எல்லா எல்லைக் கோடுகளும் வழக்காற்றின் பாற்பட்டவையே, மாற்றப்படக் கூடியவையே என்பதைக் கூறத்தேவையில்லை. உதாரணமாக, எந்தக் குறிப்பிட்ட ஆண்டில் அல்லது எந்தப் பத்தாண்டில் ஏகாதிபத்தியம்

''திட்டவட்டமாய்'' நிலைநாட்டப்பட்டது என்று வாதாடுவது அபத்தமே ஆகும்.

ஆனால் ஏகாதிபத்தியத்துக்கு இலக்கணம் கூறும் விவகாரத்தில் நாம் முக்கியமாகக் கார்ல் காவுத்ஸ்கியுடன் எதிர்வாதத்தில் இறங்க வேண்டியிருக்கிறது. கார்ல் காவுத்ஸ்கி இரண்டாவது அகிலம் எனப்படுவதான சகாப்தத்தின், அதாவது 1889க்கும் 1914க்கும் இடைப்பட்ட இருபத்தைந்தாண்டுக் காலத்தின் தலையாய மார்க்சியத் தத்துவவாதி. ஏகாதிபத்தியத்துக்கு நாம் அளித்திடும் இலக்கணத்தில் வெளியிடப்படும் அடிப்படைக் கருத்துக்களைக் காவுத்ஸ்கி 1915லும், 1914 நவம்பரிலேயுங்கூட மிகவும் வைராக்கியமாகத் தாக்கினார். ஏகாதிபத்தியத்தை அவர் ஒரு பொருளாதாரக் ''கட்டமாகவோ'' படியாகவோ கருதக் கூடாது, ஒரு கொள்கையாகவே நிதி மூலதனத்தினால் ''உகந்ததென விரும்பி ஏற்கப்படும்'' திட்டவட்டமானதொரு கொள்கையாகவே கருத வேண்டும் என்றார்; ஏகாதிபத்தியத்தை ''இன்றைய முதலாளித்துவத்துக்கு'' ''முழுதொத்ததாகக்'' கொள்ளக் கூடாது என்றும், ஏகாதிபத்தியமானது ''இன்றைய முதலாளித்துவத்தின் எல்லா புலப்பாடுகளையும்''—கார்ட்டல்கள், காப்புவரிக் கொள்கை, நிதியதிபர்களது ஆதிக்கம், காலனியாதிக்கக் கொள்கை ஆகியவற்றை—குறிப்பதாகக் கொண்டால் முதலாளித்துவத்துக்கு ஏகாதிபத்தியம் தேவைதானா என்னும் கேள்வி ''ஒன்றையே பலவிதமாகத் திருப்பிக் கூறும் வெற்றுரையாக'' இழிந்துவிடுகிறது, ஏனெனில் அப்போது ''ஏகாதிபத்தியம் இயற்கையாகவே முதலாளித்துவத்துக்கு அத்தியாவசியமானதாகவே இருக்கும்'' என்றும் இன்ன பலவாறாகவும் கூறினார். காவுத்ஸ்கியினுடைய கருத்தை எடுத்துரைப்பதற்குரிய சிறந்த வழி, ஏகாதிபத்தியத்துக்கு அவர் அளித்திடும் இலக்கணத்தை, நான் கூறியிருக்கும் கருத்துக்களின் சாரப் பொருளுக்கு நேர் விரோதமானதான இந்த இலக்கணத்தை அப்படியே இங்கு தருவதுதான் (ஏனெனில் நான் கூறியிருப்பவற்றுக்கு ஒத்தவையான கருத்துக்களை ஏற்கெனவே பல ஆண்டுகளாக ஆதரித்து வந்துள்ள ஜெர்மன் மார்க்சியவாதிகளது முகாமிடமிருந்து எழும் மறுப்புரைகள்

மார்க்சியத்தில் ஒரு திட்டவட்டமான போக்கிடமிருந்து எழும்மறுப்புரைகளாகுமென்று நெடுநாட்களாகவே காவுத்ஸ்கிக்குத் தெரிந்ததுதான்).

காவுத்ஸ்கியின் இலக்கணம் வருமாறு:

''அதிக வளர்ச்சி பெற்றுவிட்ட தொழில் துறை முதலாளித்துவத்தின் ஒரு விளைவே ஏகாதிபத்தியம். தொழில் துறை முதலாளித்துவத் தேசம் ஒவ்வொன்றும் மேலும் மேலும் பெரிய அளவில் **விவசாயப்** பிரதேசங்களை(அழுத்தம் காவுத்ஸ்கியினுடையது), அவற்றில் வாழும் தேசத்தவர்களைப் பற்றிக் கவலைப்படாமலே, தனக்குக் கீழ்ப்படுத்திக் கொள்வதற்கோ, பிடித்துத் தன்னுடன் சேர்த்துக் கொள்வதற்கோ மேற்கொள்ளும் முயற்சிகளில்தான் அது அடங்கியுள்ளது''*.

இந்த இலக்கணம் உதவாக்கரையானது, ஏனெனில் இது ஒருசார்பாக, அதாவது மனம்போன போக்கில் தேசிய இனப் பிரச்சினையை மட்டும் (இப்பிரச்சினை அதன் அளவிலும் மற்றும் ஏகாதிபத்தியத்துடன் அதற்குள்ள உறவிலும் அளவு கடந்த முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததே என்றாலுங்கூட) தனிப்பட குறிப்பிடுகிறது; இப்பிரச்சினையைப் பிற தேசங்களைப் பிடித்துச் சேர்த்துக் கொள்ளும் நாடுகளில் உள்ள தொழில் துறை மூலதனத்துடன் **மட்டும்** மனம்போன போக்கிலும் **தவறாகவும்** இணைத்திடுகிறது; விவசாயப் பிரதேசங்கள் பிடித்துச் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவதை இதே போல மனம் போன போக்கிலும் தவறாகவும் முதன்மைப்படுத்தி முன்னிலையிலே கொண்டு வந்து வைக்கிறது.

பிரதேசங்களைக் கைப்பற்றுவதற்கான பிரயத்தனமே ஏகாதிபத்தியம்—இதுதான் காவுத்ஸ்கியினுடைய இலக்கணத்தின் **அரசியல்** பகுதி கூறுவதெல்லாம். இது சரியானதே, ஆனால் பெரிதும் அரைகுறையானது; ஏனென்றால் அரசியல் வழியில் ஏகாதிபத்தியமானது பொதுவாக வன்முறை

---

* *Die Neue Zeit*, 1914, 2, (தொகுதி 32), பக்கம் 909, செப்டெம்பர் 11, 1914; ஒப்பிடவும் 1915, 2, பக்கம் 107 முதலியன.

யையும் பிற்போக்கையும் நோக்கியமைந்த பிரயத்தனமாகும். ஆனுல் தற்போதைக்கு இப்பிரச்சினையின் பொருளாதார அம்சத்தில்தான் நாம் கருத்துக் கொண்டுள்ளோம்; காவுத்ஸ்கியேதான் இந்த அம்சத்தைத் தமது இலக்கணத்தில் புகுத்தியிருக்கிருர். காவுத்ஸ்கியின் இலக்கணத்திலுள்ள பிழைகள் அப்பட்டமானவை. ஏகாதிபத்தியத்தின் தன்மைக்குறிப்பான இயல்பு தொழில் துறை மூலதனம் அல்ல, நிதி மூலதனம் தான். பிரான்சில் நிதி மூலதனத்தின் அதிவேக வளர்ச்சியும், தொழில்துறை மூலதனத்தின் பலம் குன்றியதும்தான் 1880 ஆம் ஆண்டுகள் முதலாய் பிரதேசங்களைக் கைப்பற்றும் (காலனியாதிக்கக்)கொள்கையை மட்டுமீறி உக்கிரமடையச் செய்தன என்பது தற்செயலான நிகழ்ச்சியல்ல. ஏகாதிபத்தியத்தின் தன்மைக் குறிப்பான இயல்பு விவசாயப் பிரதேசங்களை மட்டும் அது கைப்பற்ற முனைகிறது என்பது அல்ல, வெகுவாய்த் தொழில் வளர்ச்சியடைந்த பிரதேசங்களையும் அது கைப்பற்ற முனைவதும் ஆகும் (பெல்ஜியத்தை விழுங்க ஜெர்மனிக்குள்ள ஆவல்; லோரைனை விழுங்க பிரான்சுக்குள்ள ஆவல்). இதற்குக் காரணம் என்னவெனில், 1) உலகம் ஏற்கெனவே பங்கிட்டுக் கொள்ளப்பட்டுவிட்டதென்ற உண்மையானது மறுபங்கீட்டுக்காகத் திட்டமிடுவோரை எந்த விதமானப் பிரதேசத்தையும் கைப்பற்றிக் கொள்ளும்படி முனைவு பெறச் செய்கிறது; 2) மேலாதிக்கம் பெறுவதற்காக, அதாவது பிரதேசக் கைப்பற்றலுக்காக ஒருசில வல்லரசுகளுக்கிடையில் நடைபெறும் போட்டியானது அவ்வளவாகத் தமக்கே நேரடியாகப் பிரதேசம் வேண்டும் என்பதற்காக அல்லாமல், தமது எதிராளியைப் பலவீனப்படுத்துவதற்காகவும் அவனது மேலாதிக்கத்துக்குக் குழிபறிப்பதற்காகவும் எழும் போட்டியாக இருப்பது ஏகாதிபத்தியத்தின் இன்றியமையாத இயல்பாகும். (பிரிட்டனை எதிர்த்துச் செயல்படுவதற்கான தளமாக பெல்ஜியம் ஜெர்மனிக்கு மிகவும் முக்கியமாகத் தேவைப்படுகிறது; ஜெர்மனியை எதிர்த்துச் செயல்படுவதற்கான தளமாக பாக்தாது பிரிட்டனுக்குத் தேவைப்படுகிறது, இப்படி மற்றும் பல).

காவுத்ஸ்கி குறிப்பாகவும்—மற்றும் திரும்பத் திரும்ப

வும் — ஆங்கிலேய எழுத்தாளர்களைச் சுட்டிக் காட்டு கிறார், ஏகாதிபத்தியம் என்னும் சொல்லைத்தாம், அதாவது காவுத்ஸ்கி, புரிந்து கொள்ளும் அதே முறையில் முற்றிலும் அரசியல் அர்த்தத்தை அவர்கள் அளித்திடுவதாகச் சொல்லிக் காட்டுகிறார். ஆங்கிலேய எழுத்தாளர் ஹாப்ஸன் எழுதிய **ஏகாதிபத்தியம்** என்ற நூலை எடுத்துக்கொள்வோம், இது *1902*ல் வெளியானது. இதில் நாம் படிப்பதாவது:

''புதிய ஏகாதிபத்தியம் பழைய ஏகாதிபத்தியத் திலிருந்து வேறுபடுவது எவற்றிலென்றால், முதலாவதாக, வளர்ந்து செல்லும் ஒரேயொரு சாம்ராஜ்யத்துக்கான பேரா சைக்குப் பதிலாக, அரசியல் ஆதிக்க விஸ்தரிப்பும் வாணிப ஆதாயமுமாகிய ஒத்த வேட்கைகளினால் ஒவ்வொன்றும் உந்திவிடப்பட்டுப் போட்டியிடும் சாம்ராஜ்யங்களது தத் துவமும் நடைமுறையுமாக இருப்பதிலும்; இரண்டாவதாக, வாணிப நலன்கள்மீது நிதி அல்லது முதலீட்டு நலன்கள் ஆதிக்கம் பெறுவதிலும் ஆகும்.''*

காவுத்ஸ்கி பொதுப்பட ஆங்கிலேய எழுத்தாளர்களைச் சுட்டிக் காட்டுவது (கொச்சையான ஆங்கிலேய ஏகாதிபத் தியவாதிகளையோ, ஏகாதிபத்தியத்துக்கு அப்பட்டமாகவே பரிந்து பேசுவோரையோ அவர் மனதிற் கொண்டிருந்தா லன்றி) அறவே தவறாகும் என்பதைக் காண்கிறோம். மார்க் சியத்தைத் தொடர்ந்து ஆதரித்து நிற்பதாகச் சொல்லள வில் கூறிக் கொண்டு உண்மையில் காவுத்ஸ்கி, **சமூக-மித வாதி** ஹாப்ஸனுடன் ஒப்பிடுகையில் ஓரடி பின்னேக்கிச் செல் கிறார். காவுத்ஸ்கியைக் காட்டிலும் ஹாப்ஸன் **அதிக அள வுக்குச் சரியானபடி** நவீன ஏகாதிபத்தியத்தின் ''வரலாற்று வழியில் ஸ்தூலமான'' இரு இயல்புகளைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்கிறார் (காவுத்ஸ்கியின் இலக்கணம் வரலாற்று வழி யிலான ஸ்தூலத் தன்மையைக் கேலி செய்வதாயுள்ளது!): *1)* **ஒன்றுக்கு** மேற்பட்டதான ஏகாதிபத்தியங்களுக்கிடையில் போட்டி, *2)* வணிகர் மீது நிதியதிபர் ஆதிக்கம் பெறுதல். தொழில் வளர்ச்சி பெற்ற நாடுகள் விவசாய நாடுகளைக்

---

* Hobson, *Imperialism*, லண்டன், *1902*, பக்கம் *324*.

கைப்பற்றிக் கொள்வதே பிரதான விவகாரமாக இருந்தால், அப்பொழுது வணிகரின் பாத்திரம் முதன்மையானதாக முன்னிலேயில் நிற்கும்.

காவுத்ஸ்கியின் இலக்கணம் தவறுனது, மார்க்சியத்துக்கு முரணுனது என்பது மட்டுமல்ல. மார்க்சியத் தத்துவத்திடமிருந்தும் மார்க்சிய நடைமுறையிடமிருந்தும் நெடுகிலும் முறித்துக் கொண்டு சென்றுவிடும் ஒரு முழுத் தொகுதியாக அமையும் கருத்துக்களுக்கு அவரது இந்த இலக்கணம் அடிப்படையாகிவிடுகிறது. இதைப் பற்றி பிற்பாடு நான் குறிப்பிடுவேன். முதலாளித்துவத்தின் மிக அண்மையதான இந்தக் கட்டத்தை ஏகாதிபத்தியமென அழைப்பதா, அல்லது நிதி மூலதனக் கட்டமென அழைப்பதா என்று சொற்கள் குறித்துக் காவுத்ஸ்கி எழுப்பும் வாக்குவாதம் முக்கிய கவனத்துக்கு உரியதல்ல. எப்படி வேண்டுமாளுலும் அழையுங்கள், இரண்டும் ஒன்றுதான். விவகாரத்தின் சாரப் பொருள் என்னவென்றுல், ஏகாதிபத்தியத்தின் அரசியலே காவுத்ஸ்கி அதன் பொருளாதாரத்திலிருந்து பிரித்து விடுகிருர், பிரதேசக் கைப்பற்றலானது நிதி மூலதனத்திஞல் ‘‘உகந்ததென விரும்பி ஏற்கப்படும்’’ ஒரு கொள்கை என்பதாகப் பேசுகிருர், இதே நிதி மூலதன அடிப்படையில் மற்றெரு முதலாளித்துவக் கொள்கையும் சாத்தியமே என்று சொல்லி இதனை அதற்கு எதிராக வைக்கிருர். அப்படியாளுல், பொருளாதாரத்தில் ஏகபோகங்களும், அரசியலில் ஏகபோகமல்லாத, வன்முறையல்லாத, பிரதேசக் கைப்பற்றலல்லாத முறைகளும் இணக்கமாகச் சேர்ந்திருக்க முடியும் என்ருகிறது. அப்படியாளுல், நிதி மூலதனத்துக்குரிய இந்தச் சகாப்தத்தில் நிறைவு பெற்று, மிகப் பெரிய முதலாளித்துவ அரசுகளுக்கிடையிலான போட்டிப் போராட்டத்தின் இன்றைய விசேஷ வடிவங்களின் அடிப்படையாக இருப்பதாகிய உலகப் பரப்பின் பங்கீடானது ஏகாதிபத்தியமல்லாத ஒரு கொள்கையுடன் இணக்கமாகச் சேர்ந்திருக்க முடியும் என்ருகிறது. இதன் விளைவு என்னவெனில், முதலாளித்துவத்தின் மிக அண்மையதான இந்தக் கட்டத்தின் மிக ஆழமான முரண்பாடுகளே அடியோடு அம்பலமாக்கிக் காட்டுவதற்குப் பதில் இவை பூசிமெழுகப்பட்டு

மூடிமறைக்கப்படுவதுதான்; விளைவு, மார்க்சியத்துக்குப் பதில் முதலாளித்துவச் சீர்திருத்தவாதம்தான்.

ஏகாதிபத்தியத்துக்காகவும் பிரதேசக் கைப்பற்றல்களுக்காகவும் பரிந்து பேசும் ஜெர்மானியர் குனெவ் என்பவருடன் காவுத்ஸ்கி விவாதத்தில் இறங்குகிறார். இன்றைய முதலாளித்துவமே ஏகாதிபத்தியம், முதலாளித்துவத்தின் வளர்ச்சி தவிர்க்க முடியாதது, முற்போக்கானது, ஆதலால் அதை அஞ்சித்தொழுது புகழ்ந்து போற்ற வேண்டும் என்பதாகக் குனெவ் அசிங்கமாய்க் கடுப்புடன் வாதிடுகிறார்! ஒரு விதத்தில் இது ருஷ்ய மார்க்சியவாதிகள் குறித்து 1894-95ல் நரோதியவாதிகள் அளித்து வந்த கேலிச் சித்திரத்தைப் போன்றதாய் இருக்கிறது. நரோதியவாதிகள் வாதாடினார்கள்: ருஷ்யாவில் முதலாளித்துவம் தவிர்க்க முடியாதது, அது முற்போக்கானது என்பதாக மார்க்சியவாதிகள் நம்பினால், அவர்கள் ஒரு சாராயக்கடை திறந்து முதலாளித்துவத்தை நாட்ட முற்பட வேண்டும்! குனெவுக்குக் காவுத்ஸ்கி அளித்த பதில் வருமாறு: ஏகாதிபத்தியம் இன்றைய முதலாளித்துவமல்ல; இன்றைய முதலாளித்துவத்தின் கொள்கையினது வடிவங்களில் ஒன்றே அது. நாம் இந்தக் கொள்கையை—ஏகாதிபத்தியத்தை, பிரதேசக் கைப்பற்றல்களை, இன்ன பிறவற்றை—எதிர்த்துப் போரிட முடியும், போரிடவும் வேண்டும்.

இந்தப் பதில் முற்றிலும்பொருத்தமானதாகவே தோன்றுகிறது, ஆனால் உண்மையில் இது ஏகாதிபத்தியத்துடன் இணக்கம் காண வேண்டுமென மேலும் நுண்ணயம் வாய்ந்த, மேலும் மறைமுகமான (ஆகவே மேலும் அபாயகரமான) வாதமுறையே ஆகும். ஏனெனில் டிரஸ்டுகள், வங்கிகளின் பொருளாதார அடிப்படைக்குப் பங்கம் விளைவிக்காதபடி, டிரஸ்டுகள்,வங்கிகளின் கொள்கையை எதிர்த்துப் ''போராடுவது'' முதலாளித்துவச் சீர்திருத்தவாதமும் அமைதிவாதமுமே ஆகும்; ஆத்மார்த்திக விருப்பங்களின் காருண்ய மிக்க, பேதமை வாய்ந்த வெளிப்பாடே ஆகும். உண்மையில் நிலவுகின்ற முரண்பாடுகளின் முழு ஆழத்தையும் வெளிப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக, இந்த முரண்பாடுகளைத் தட்டிக் கழித்து

விலகியோடுதல், இவற்றில் மிகவும் முக்கியமானதை மறந்து விடுதல்—இதுவேதான் காவுத்ஸ்கியின் தத்துவம்; இதற்கும் மார்க்சியத்துக்கும் பொதுவானது ஏதும் இல்லை. இயற்கையாகவே இப்படிப்பட்ட ஒரு ''தத்துவம்'' குணெவ்களுடன் ஒற்றுமை வேண்டுமென வாதாடுவதற்கே அன்றி வேறு எதற்கும் உதவக் கூடியது அல்ல!

''முற்றிலும் பொருளாதாரக் கண்ணோட்டத்திலிருந்து பார்க்கையில், முதலாளித்துவமானது கார்ட்டல் கொள்கையை அயல்நாட்டுக் கொள்கைக்கும் விஸ்தரிக்கச் செய்வதெனும் மேலும் ஒரு புதிய கட்டத்துள், அதீத-ஏகாதிபத்தியத்துக்கான கட்டத்துள் (ultra-imperialism)",* அதாவது மீ-ஏகாதிபத்தியத்துக்கான (super-imperialism), அனைத்து உலகின் ஏகாதிபத்தியங்களுக்கிடையே போராட்டத்துக்கு அல்ல, அவற்றின் ஒன்றியத்துக்கான கட்டத்துக்கு, முதலாளித்துவத்தில் யுத்தங்கள் இல்லாதொழியும் கட்டத்துக்கு, ''சர்வதேச அளவில் ஒன்றுபட்ட நிதி மூலதனம் கூட்டாக உலகைச் சுரண்டும்'' ஒரு கட்டத்துக்குச் செல்வது முடியாததல்ல''** என்று எழுதுகிறார் காவுத்ஸ்கி.

இந்த ''அதீத-ஏகாதிபத்தியமெனும் தத்துவம்'' மார்க்சியத்திலிருந்து எவ்வளவு தீர்மானமாகவும் முழுநிறைவாகவும் முறித்துக் கொண்டு விலகிவிடுகிறது என்பதை விவரமாகத் தெளிவுபடுத்திக் காட்டும் பொருட்டுப் பிற்பாடு நாம் இந்தத் தத்துவத்தைப் பரிசீலிப்போம். தற்போதைக்கு நாம், இந்த நூலின் பொதுவான திட்டத்திற்கு ஏற்ப, இப்பிரச்சினை பற்றிய துல்லியமான பொருளாதாரப் புள்ளி விவரங்களைப் பரிசீலிப்போம். ''முற்றிலும் பொருளாதாரக் கண்ணோட்டத்திலிருந்து பார்க்கையில்'', இந்த ''அதீத-ஏகாதிபத்தியம்'' சாத்தியமா, அல்லது இது அதீத-அபத்தமா?

முற்றிலும் பொருளாதாரக் கண்ணோட்டம் என்பதன் மூலம் ஒரு ''தூய'' கருத்துருவாக்கம் குறிக்கப்படுமாயின்,

---

* *Die Neue Zeit*, 1914, 2 (*தொகுதி 32*), பக்கம் *921*, *செப். 11, 1914*; ஒப்பிடவும் *1915*, *2*, பக்கம் *107* உம் அடுத்த பக்கங்களும்.

** *Die Neue Zeit*, 1915, 1, பக்கம் *144*, ஏப்ரல் *30*, *1915*.

அப்போது சொல்லக் கூடியது எல்லாம் பின்வரும் அடியுரை யாகக் குறுகிவிடுகிறது: வளர்ச்சியானது ஏகபோகங்களை நோக்கிச் செல்கிறது, ஆகவே, தனியொரு உலக ஏகபோகத்தை நோக்கி, தனியொரு சர்வதேச டிரஸ்டை நோக்கிச் செல்கிறது. இது மறுக்க முடியாததுதான்; ஆனால் அறவே அர்த்தமற்றது—ஆய்வுக்கூடங்களிலேயே உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதை நோக்கி ''வளர்ச்சியானது செல்கிறது'' என்று கூறுவது எப்படி அர்த்தமற்றதோ, அதே போல. இந்தக் கருத்தின் படி, ''அதீத-விவசாயத் தத்துவம்'' எவ்வளவு அபத்தமானதோ அதே அளவுக்கு அதீத-ஏகாதிபத்தியத் ''தத்துவமும்'' அபத்தமானதுதான்.

ஆனால், நிதி மூலதனச் சகாப்தத்தை இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் ஆரம்பமான வரலாற்று வழியில் ஸ்தூலமான ஒரு சகாப்தமாகக் கொண்டு, இச்சகாப்தத்தின் ''முற்றிலும் பொருளாதார ரீதியான'' நிலைமைகளைப் பற்றி விவாதிக்கிறோமெனில், அப்பொழுது ''அதீத-ஏகாதிபத்தியம்'' என்பதான உயிரற்ற கருத்துருவாக்கங்களுக்கு (உண்மையில் நிலவுகின்ற பகைமைகளின் ஆழத்திலிருந்து கவனத்தைத் திசைதிருப்பும் மிகப் பிற்போக்கான நோக்கத்துக்கே இவை முழுக்க முழுக்க பயன்படுகிறவை) அளிக்கக் கூடிய சிறந்த பதில் இவற்றை இன்றைய உலகப் பொருளாதாரத்தின் ஸ்தூலமான பொருளாதார எதார்த்த உண்மைகளுடன் ஒப்பிட்டு எப்படி இவை உண்மைகளிடமிருந்து வேறுபடுகின்றன என்று காட்டுவது தான். அதீத-ஏகாதிபத்தியமென்று கிஞ்சிற்றும் அர்த்தமில்லாமலே காவுத்ஸ்கி பேசும் பேச்சு ஏனைய பலவற்றுடன் கூட, ஆழ்ந்த ஒரு தவறான கருத்துக்கே ஊக்கமளிக்கிறது—ஏகாதிபத்தியத்துக்காகப் பரிந்து பேசுவோருக்குச் சாதகமான கருத்துக்கே, அதாவது உலகப் பொருளாதாரத்தின் உள்ளார்ந்த ஏற்றத்தாழ்வையும் முரண்பாடுகளையும் நிதி மூலதனத்தின் ஆட்சி குறையச் செய்கிறது என்ற கருத்துக்கே ஊக்கமளிக்கிறது. உண்மையில் இவ்வாட்சி இந்த ஏற்றத்தாழ்வையும் முரண்பாடுகளையும் அதிகரிக்கவே செய்கிறது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முடிவிலும் இருபதாம்

நூற்றுண்டின் ஆரம்பத்திலும் உலகப் பொருளாதாரத்தின் உள்ளுறவுகள் பற்றிய ஒரு ஸ்தூலமான சித்திரத்தைப் பெறுவதற்கு உதவி செய்யும் பிரதான, தூய பொருளாதாரப் புள்ளிவிவரங்களைத் தொகுத்தளிப்பதற்கு, உலகப் பொருளாதாரம், ஓர் அறிமுகம்* என்ற தமது சிறிய நூலில் ரி. கால்வெர் முயற்சி செய்துள்ளார். உலகை அவர் கீழ்க்கண்ட ஐந்து ''பிரதான பொருளாதாரப் பிரதேசங்களாக'' பிரிக்கிருர். 1) மத்திய ஐரோப்பா (ருஷ்யாவும் கிரேட் பிரிட்டனும் நீங்கலாக ஐரோப்பா முழுதும்); 2) கிரேட் பிரிட்டன்; 3) ருஷ்யா; 4) கிழக்கு ஆசியா; 5) அமெரிக்கா. காலனிகளை அவை எந்த அரசுகளுக்குச் சொந்தமோ அந்த அரசுகளின் ''பிரதேசங்களுடன்'' அவர் சேர்த்துக் கொள்கிருர்; பிரதேசங்களுக்கு ஏற்ப வகை பிரிக்கப்படாத சில நாடுகளை—ஆசியாவில் பாரசீகம், ஆப்கனிஸ்தானம், அராபியா, ஆப்பிரிக்காவில் மொரோக்கோ, அபிசீனியா முதலானவற்றை—அவர் ''சேர்க்காமல் விட்டுவிடுகிருர்.''

இப்பிரதேசங்களைப்பற்றி அவர் எடுத்துரைக்கும் பொருளாதாரப் புள்ளிவிவரங்களின் சுருக்கமான தொகுப்பு வருமாறு: (183ஆம் பக்கம் பார்க்க).

முதலாளித்துவம் மிகவும் வளர்ச்சி பெற்றிருக்கும் (போக்குவரத்துச் சாதனங்கள், வாணிபம், தொழில் துறை ஆகியவை மிகவும்வளர்ச்சி பெற்றிருக்கும்)மூன்று பிரதேசங்கள் இருக்கப் பார்க்கிறேம்—மத்திய ஐரோப்பிய, பிரிட்டிஷ், அமெரிக்கப் பிரதேசங்கள். இம்மூன்றில் உலகை ஆதிக்கம் புரியும் ஜெர்மனி, கிரேட் பிரிட்டன், அமெரிக்க ஐக்கிய நாடு ஆகிய மூன்று அரசுகள் இருக்கின்றன. மிகவும் குறைவான பிரதேசத்தையும் ஒருசில காலனிகளையுமே ஜெர்மனி பெற்றிருப்பதால், இந்நாடுகளுக்கிடையில் ஏகாதிபத்தியப் போட்டியும் போராட்டமும் மிகவும் தீவிரமடைந்துள்ளன; ''மத்திய ஐரோப்பாவின்'' உருவாக்கம் இன்னும் எதிர்காலத்துக்கான ஒன்ருய் இருக்கிறது; கடுமையான போராட்டத்திற்கிடையே அது உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. அரசியல்

---

* R. Calwer, *Einführung in die Weltwirtschaft*, Berlin, 1906.

ஒற்றுமையின்மையானது ஐரோப்பா அனைத்தின் தற்போதைய தனிமாதிரி இயல்பாக இருக்கிறது. இதற்கு மாறாக, பிரிட்டிஷ், அமெரிக்கப் பிரதேசங்களில் அரசியல் ஒன்றுகுவிப்பு மிக அதிக அளவுக்கு வளர்ந்திருக்கிறது, ஆனால் ஒன்றிடம் ஏராளமான காலனிகளும் மற்றொன்றிடம் மிகச் சொற்ப காலனிகளுமாய்ப் பெரிய ஏற்றத்தாழ்வு நிலவுகிறது. காலனிகளிலோ முதலாளித்துவம் இப்பொழுதுதான் வளர ஆரம்பித்திருக்கிறது. தென் அமெரிக்காவிற்கான போராட்டம் மேலும் மேலும் தீவிரமாகி வருகிறது.

முதலாளித்துவம் சொற்பமாகவே வளர்ச்சி பெற்றுள்ள இரண்டு பிரதேசங்கள் இருக்கின்றன: அவை ருஷ்யாவும் கிழக்கு ஆசியாவும். முன்னதில் மக்கள் நெருக்கம் மிக மிகக் குறைவு, பின்னதில் மிக மிக அதிகம்; முன்னதில் அரசியல் ஒன்றுகுவிப்பு அதிகம், பின்னதில் இல்லவே இல்லை. சீனாவின் பங்கீடு இப்பொழுதுதான் ஆரம்பமாகி வருகிறது; அதற்காக ஜப்பானுக்கும் அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டுக்கும் பிறவற்றுக்கும் இடையிலான போராட்டம் மேன்மேலும் தீவிரமடைந்து வருகிறது.

இந்த எதார்த்த நிலையை—பொருளாதார, அரசியல் நிலைமைகளில் பெருத்த வேற்றுமை, வெவ்வேறு நாடுகளின் வளர்ச்சி விகிதத்தில் மிகுந்த ஏற்றத்தாழ்வு முதலானவை, மற்றும் ஏகாதிபத்திய அரசுகளுக்கிடையே வன்முறை வெறி கொண்ட போராட்டம் ஆகியவற்றை —''அமைதியான'' அதீத-ஏகாதிபத்தியம் என்பதாய்க் காவுத்ஸ்கி கூறும் அசட்டுத்தனமான கட்டுக்கதையுடன் ஒப்பிட்டுப்பாருங்கள். மிரண்டு போன குட்டிமுதலாளித்துவ அற்பவாதி கொடிய எதார்த்தத்திலிருந்து ஒளிந்து கொள்வதற்காக மேற்கொள்ளும் பிற்போக்குத்தனமான முயற்சி அல்லவா இது? ''அதீத-ஏகாதிபத்தியத்தின்'' கருக்கள் என்பதாய்ச் சர்வதேசக் கார்ட்டல்களைக் காவுத்ஸ்கி கற்பனை செய்துகொள்கிறாரே (ஆய்வுக் கூடத்தில் மாத்திரைகள் தயாரிக்கப்படுவதை ஒருவர் இதே போல கருவடிவிலான அதீத-விவசாயம் என்பதாய்க் கூறிக் கொள்ள ''முடியும்''), அந்தச் சர்வதேசக் கார்ட்டல்கள் உலகின் பங்கீட்டிற்கும், **மற்றும் மறு பங்கீட்டிற்கும்,** அமைதி

பிரதானப் பொருளாதாரப் பிரதேசங்கள்	பரப்பு	மக்கள் தொகை	போக்குவரத்து		வாணிபம்	தொழில்துறை		
						உற்பத்தியளவு		
	பத்து லட்சம் சதுர கிலோமீட்டர்கள்	பத்து லட்சம்	ரயில்வேக்கள் (ஆயிரம் கிலோ மீட்டர்கள்)	வியாபாரக் கப்பல்கள் (பத்து லட்சம் டன்)	இறக்குமதி, ஏற்றுமதி (நூறு கோடி மார்க்குகள்)	நிலக்கரி (பத்து லட்சம் டன்)	வார்ப்பு இரும்பு (பத்து லட்சம் டன்)	பருத்தி நூற்கும் கதிர்கள் (பத்து லட்சம்)
1. மத்திய ஐரோப்பா	27.6 (23.6)*	388 (146)	204	8	41	251	15	26
2. கிரேட் பிரிட்டன்	28.9 (28.6)*	398 (355)	140	11	25	249	9	51
3. ருஷ்யா	22	131	63	1	3	16	3	7
4. கிழக்கு ஆசியா	12	389	8	1	2	8	0.02	2
5. அமெரிக்கா	30	148	379	6	14	245	14	19

* அடைப்புக் குறிகளில் உள்ள எண்கள் காலனிகளின் பரப்பையும் மக்கள் தொகையையும் காட்டுகின்றன.

வழியிலான பங்கீட்டிலிருந்து அமைதியல்லாத வழியிலான பங்கீட்டிற்கும், பின்னதிலிருந்து முன்னதுக்கும் மாறிச் செல்வதற்கு ஓர் உதாரணம் அல்லவா? ஜெர்மனியின் பங்குடன்—உதாரணமாய், சர்வதேசத் தண்டவாள சிண்டிக்கேட்டிலும் சர்வதேச வாணிபக் கப்பல் டிரஸ்ட்டிலும்—அனைத்து உலகையும் அமைதியாகப் பங்கிட்டுக் கொண்ட அமெரிக்க நிதி மூலதனமும், ஏனைய அரசுகளின் நிதி மூலதனமும், தற்போது சிறிதும் அமைதியல்லாத முறைகளின் மூலம் மாற்றப்பட்டு வரும் சக்திகளது புதிய உறவின் அடிப்படையில் உலகை மறுபங்கீடு செய்வதில் ஈடுபட்டிருக்கவில்லையா?

உலகப் பொருளாதாரத்தின் பல்வேறு பகுதிகளின் வளர்ச்சி விகிதத்திலுள்ள வேறுபாடுகளை நிதி மூலதனமும் டிரஸ்டுகளும் அதிகரிக்கச் செய்கின்றனவே ஒழிய குறைக்கவில்லை. சக்திகளது உறவு மாற்றப்பட்டு விடும்போது, முரண்பாடுகளைத் தீர்த்துக் கொள்ள பலப்பிரயோகம் தவிர முதலாளித்துவத்தில் வேறு வழி காண முடியுமா? உலகப் பொருளாதாரத்தில் முதலாளித்துவத்தின், நிதி மூலதனத்தின் வெவ்வேறு வளர்ச்சி விகிதங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்குக் கறாரான புள்ளிகளை ரயில்வேப் புள்ளிவிவரங்கள் தருகின்றன.* ஏகாதிபத்திய வளர்ச்சியினது கடந்த சில பத்தாண்டுகளில் ரயில் பாதைகளின் மொத்த நீளம் கீழ்க்கண்டவாறு மாறியிருக்கிறது. (185ஆம் பக்கத்திலுள்ள அட்டவணையைப் பார்க்கவும்.)

இவ்வாறாக, ரயில் பாதைகளின் வளர்ச்சி, ஆசியாவையும் அமெரிக்காவையும் சேர்ந்த காலனிகளிலும் சுயேச்சை அரசுகளிலும் (பகுதியளவு சுயேச்சை அரசுகளிலும்) மிகவும் துரிதமாக இருந்திருக்கிறது. இங்கே நான்கு அல்லது ஐந்து

---

* *Statistisches Jahrbuch für das Deutsche Reich*, 1915; *Archiv für Eisenbahnwesen*, 1892 ("ஜெர்மன் அரசின் புள்ளிவிவர ஆண்டு நூல்", 1915; "ரயில் பாதை ஆவணங்கள்", 1892.—ப-ர்.); 1890ல் பல்வேறு நாடுகளின் காலனிகளுக்கிடையில் ரயில் பாதைகள் வினியோகிக்கப்பட்டிருந்தது பற்றிய சிறுதிற விவரங்களைத் தோராயமாக மதிப்பிட வேண்டியிருந்தது.

ரயில் பாதைகள்
(ஆயிரம் கிலோமீட்டர்கள்)

	1890	1913	+
ஐரோப்பா.	224	346	+122
அமெரிக்க ஐக்கியநாடு .	268	411	+143
எல்லாக் காலனிகளிலும்	82	210	+128
ஆசியாவையும் அமெரிக்காவையும் சேர்ந்த சுயேச்சை, பகுதியளவு சுயேச்சை அரசுகள்	43	137	+94
(காலனிகளும் சுயேச்சை அரசுகளும் சேர்த்து)	125	347	+222
மொத்தம்	617	1,104	

மிகப் பெரிய முதலாளித்துவ அரசுகளின் நிதி மூலதனம் தனியாட்சி புரிகிறது என்பது தெரிந்ததே. ஆசியாவையும் அமெரிக்காவையும் சேர்ந்த காலனிகளிலும் பிற நாடுகளிலும் இரண்டு லட்சம் கிலோமீட்டர் புதிய ரயில் பாதைகள் என்ருல், குறிப்பான அளவுக்கு அனுகூலமான நிபந்தனைகளின் பேரில், நல்ல வருவாய்க்கான விசேஷ உத்தரவாதத்துடனும், எஃகு ஆலைகளுக்கான லாபகரமான விற்பனை ஆணைகளுடனும், இன்ன பல ஆதாயங்களுடனும் கூடிய 4,000 கோடி மார்க்குக்கும் அதிகமான மூலதனம் புதிதாக முதலீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று ஆகிறது.

காலனிகளிலும் கடல் கடந்த நாடுகளிலும் முதலாளித்துவம் மிகவும் துரிதமான வேகத்தில் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. கடல் கடந்த நாடுகளிடையே புதிய ஏகாதிபத்திய அரசுகள் உதித்தெழுகின்றன (உதாரணம்: ஜப்பான்). உலக ஏகாதிபத்தியங்களுக்கிடையே போராட்டம் மேலும் தீவிரமாகி வருகிறது. காலனிகளிலும் கடல் கடந்த நாடுகளிலும் மிகுந்த லாபம் தருவனவாய் உள்ள நிறுவனங்களிடமிருந்து

நிதி மூலதனம் வசூலிக்கின்ற கப்பம் அதிகமாகிச் செல்கிறது. இக்''கொள்ளையின்'' பங்கீட்டில் அசாதாரணமாகப் பெரிய தொரு பாகம், உற்பத்திச் சக்திகளின் வளர்ச்சி வேகத்தில் எப்போதும் உச்ச நிலையில் இல்லாத நாடுகளுக்குச் செல் கின்றது. காலனிகளையும் சேர்த்துக் கணக்கிடுகையில் மிகப் பெரியவையான நாடுகளாய் இருப்பவற்றில் ரயில் பாதை களின் மொத்த நீளம் வருமாறு:

(ஆயிரம் கிலோமீட்டர்கள்)

	1890	*1913*	
அமெரிக்க ஐக்கிய நாடு	268	413	+145
பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யம்	107	208	+101
ருஷ்யா	32	78	+46
ஜெர்மனி	43	68	+25
பிரான்ஸ்	41	63	+22
5 வல்லரசுகளுக்குமான மொத்தம்	491	830	+339

இவ்வாறாக, தற்போதுள்ள ரயில் பாதைகளின் மொத்த நீளத்தில் சுமார் 80 சதவிகிதம் மிகப் பெரிய ஐந்து வல்லரசு களின் கையில் ஒன்றுகுவிந்திருக்கிறது. ஆனால் இந்த ரயில் பாதைகளிலான **உடைமையின்** ஒன்றுகுவிப்பு, நிதி மூலதனத் தின் ஒன்றுகுவிப்பு, அளவின்றி இன்னும் அதிகமாக இருக் கிறது; ஏனெனில், உதாரணமாக, பிரெஞ்சு, ஆங்கிலேயக் கோடீஸ்வரர்கள் அமெரிக்க, ருஷ்ய ரயில்வேக்களிலும் பிற ரயில்வேக்களிலும் மிகப் பெருந் தொகைகளிலான பங்குகளை யும் பிணையங்களையும் உடைமையாகப் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

தன்னிடம் காலனிகள் இருப்பதால், கிரேட் பிரிட்டன் ''தனது'' ரயில் பாதைகளின் நீளத்தை 1 லட்சம் கிலோ

மீட்டர், ஜெர்மனியைப் போல் நான்கு மடங்கு, அதிகமாக்கியிருக்கிறது. ஆயினும், ஜெர்மனியில் உற்பத்தி சக்திகளின் வளர்ச்சி, குறிப்பாக நிலக்கரி, இரும்புத் தொழில்களின் வளர்ச்சி, இந்தக் காலகட்டத்தில் இங்கிலாந்தைக் காட்டிலும்—பிரான்சையும் ருஷ்யாவையும் பற்றிச் சொல்லவே வேண்டாம்—ஒப்பிட முடியாத அளவுக்கு அதிவேகமாய் இருந்துள்ளது என்பது யாவரும் அறிந்ததே. 1892ல் ஜெர்மனி 49 லட்சம் டன்னும் கிரேட் பிரிட்டன் 68 லட்சம் டன்னும் தேனிரும்பு உற்பத்தி செய்தன; 1912ல் ஜெர்மனி 1 கோடி 76 லட்சம் டன்னும் கிரேட் பிரிட்டன் 90 லட்சம் டன்னும் உற்பத்தி செய்தன. ஆகவே, இங்கு ஜெர்மனி இங்கிலாந்தை நெடுந் தொலைவு கடந்து சென்று மேனிலையில் இருந்தது.* ஒரு புறத்தில் உற்பத்திச் சக்திகளின் வளர்ச்சிக்கும் மூலதனத்திரட்டலுக்கும், மறு புறத்தில் நிதி மூலதனத்திற்காகக் காலனிகள், ''செல்வாக்கு மண்டலங்களின்'' பங்கீட்டுக்கும் இடையிலான ஏற்றத்தாழ்வைச் சரிசெய்வதற்கு யுத்தத்தைத் தவிர முதலாளித்துவத்தில் வேறு மார்க்கம் ஏதும் உண்டா? என்பதே கேள்வி.

8. முதலாளித்துவத்தின் புல்லுருவித்தனமும் அழுகலும்

இப்போது நாம் ஏகாதிபத்தியத்தினுடைய இன்னொரு முக்கியமான அம்சத்தைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்; ஏகாதிபத்தியத்தைப் பற்றிய பெரும்பாலான விவாதங்களில் வழக்கமாய் இதற்குப் போதுமான முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுவதில்லை. மார்க்சியவாதியாகிய ஹில்ஃபர்டிங்கினுடைய

---

* ஒப்பு நோக்குக: Edgar Crammond, "The Economic Relations of the British and German Empires", *Journal of the Royal Statistical Society*, 1914, July, pp. 777 et seq. (எட்கார் கிரம்மாண்ட், ''பிரிட்டிஷ், ஜெர்மன் சாம்ராஜ்யங்களின் பொருளாதார உறவுகள்'', ''ராயல் புள்ளியியல் கழகத்தின் சஞ்சிகை'', 1914 ஜூலை, பக்கம் 777உம் அடுத்த பக்கங்களும்.—ப-ர்.).

குறைபாடுகளில் ஒன்று என்னவெனில், மார்க்சியவாதியல்லாத ஹாப்ஸனுடன் ஒப்பிடுகையில் இவர் இந்த விவகாரத்தில் ஓர் அடி பின்னேக்கிச் சென்றுவிடுகிறுர் என்பதே. ஏகாதிபத்தியத்தின் தன்மைக் குறிப்பான புல்லுருவித்தனத்தை இங்கு நான் குறிப்பிடுகிறேன்.

ஏகபோகமே ஏகாதிபத்தியத்தின் ஆழ்நிலைப் பொருளாதார அடிப்படையாகும் என்பதை நாம் முன்பே கண்ணுற்றுள்ளோம். இது முதலாளித்துவ ஏகபோகமாகும், அதாவது முதலாளித்துவத்திலிருந்து தோன்றி, முதலாளித்துவத்துக்கும் பரிவர்த்தனைப் பண்ட உற்பத்திக்கும் போட்டிக்குமான பொதுவான சூழலில், இந்தப் பொதுச் சூழலுக்கு நிரந்தரமான, தீர்வுகாண முடியாத முரண்பாடான ஒன்ருய் நிலவும் ஏகபோகமாகும். ஆனபோதிலும், எல்லாவிதமான ஏகபோகத்தையும் போலவே இதுவும் தவிர்க்க முடியாதபடித் தேக்கத்துக்கும் அழுகலுக்குமான போக்கை உண்டாக்குகிறது. ஏகபோக விலைகள்—தாற்காலிகமாகவே ஆயினும்—நிலைநாட்டப்பட்டிருப்பதால், தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிக்கும் இதன் விளைவாய் ஏனைய எல்லா முன்னேற்றத்துக்கும் உந்து விசையாய் அமையும் காரணமானது ஓரளவுக்கு மறைந்து விடுகிறது. தவிரவும் தொழில்நுட்ப முன்னேற்றத்தை வேண்டுமென்றே மட்டுப்படுத்துவதற்கான பொருளாதாரச் சாத்தியப்பாடும் உதித்தெழுகிறது. உதாரணமாக, பாட்டில்களது உற்பத்தியின் செய்முறையில் புரட்சிகர முன்னேற்றத்தை உண்டாக்கிய ஓர் இயந்திரத்தை ஓவன்ஸ் என்பவர் அமெரிக்காவில் கண்டுபிடித்தார். பாட்டில் உற்பத்தி செய்யும் ஜெர்மன் கார்ட்டலானது ஓவன்சின் காப்புரிமையை விலைக்கு வாங்கியது; ஆனுல் அதை உபயோகிக்காமல் இருத்தி வைத்துக் கொண்டது. மெய்தான், முதலாளித்துவத்தில் ஏகபோகத்தால் முழுமையாகவும் மிக நெடுங் காலத்துக்கும் போட்டியினை உலகச் சந்தையிலிருந்து நீக்கிவிட முடியாதுதான் (அதீத-ஏகாதிபத்தியமெனும் தத்துவம் இப்படி அபத்தமான ஒன்ருக இருப்பதற்கு இதுவும் ஒரு காரணம் என்பதை இடைக் குறிப்பாய் இங்கு கூறலாம்). தொழில்நுட்ப மேம்பாடுகளைப் புகுத்துவது உற்பத்திச் செலவைக் குறைப்பதற்

கும் லாபங்களை அதிகரிப்பதற்கும் உள்ள சாத்தியப்பாடு மாற்ற முண்டாக்கும் திசையில் செயல்படுவதும் உண்மையே. ஆனாலும் ஏகபோகத்தின் தன்மைக் குறிப்பான தேக்கத்திற்கும் அழுகலுக்குமான போக்கு தொடர்ந்து செயல்படுகிறது; சில தொழிற்கிளைகளில், சில நாடுகளில் குறிப்பிட்ட காலங்களுக்கு இந்தப் போக்கு மேலோங்கிவிடவும் செய்கிறது.

விரிந்து பரந்த, வளமான அல்லது வசதியான தக்க இடத்தில் அமைந்த காலனிகளின் ஏகபோக உடைமையும் இதே திசையில் செயல்படுகிறது.

மேலும் பண மூலதனம் ஒரு சில நாடுகளில் ஏராளமாகத் திரண்டுவிடுவதே ஏகாதிபத்தியம்; 10,000—15,000 கோடி பிராங்கு வரையிலான பிணையங்களின் உருவில் இம்மூலதனம் திரண்டுவிடுவதை முன்பே நாம் பார்த்தோம். எனவேதான் பண மூலதனத்தைக் கொண்டு சுகஜீவிகளாக வாழ்வோரின், அதாவது எந்தத் தொழில் நிலையத்திலும் எந்தப் பங்கும் எடுத்துக் கொள்ளாமல் சோம்பேறி வாழ்வையே தொழிலாகக் கொண்டு ''சீட்டுக் கத்தரித்து'' ஜீவிப்போரின் வர்க்கம் ஒன்று, துல்லியமாய்ச் சொல்வதெனில் படிவம் ஒன்று வெகுவாய் வளர்ந்துவிட்டது. ஏகாதிபத்தியத்தின் மிகவும் முக்கியமான பொருளாதார அடித்தளங்களில் ஒன்றான மூலதன ஏற்றுமதியானது, பண மூலதனத்தைக் கொண்டு சுகஜீவிகளாக வாழ்வோரைப் பொருளுற்பத்தியிலிருந்து மேலும் முழுமையாகத் தனிமைப்படுத்தி ஒதுக்குகிறது, கடல் கடந்த நாடுகளும் காலனிகளுமான சிலவற்றின் உழைப்பைச் சுரண்டி வாழும் புல்லுருவித்தனமானது ஒரு நாடு முழுவதையுமே பீடித்துக் கொள்கிறது.

''1893ல் வெளி நாடுகளில் போடப்பட்ட பிரிட்டிஷ் மூலதனம் பிரிட்டனின் மொத்த செல்வத்தில் சுமார் 15 சதவிகிதமாக இருந்தது'' என்று ஹாப்ஸன் எழுதுகிறார்.* 1915க்குள் இந்த மூலதனம் சுமார் இரண்டரை மடங்கு பெருகிவிட்டது என்பதை வாசகர்களுக்கு நான் நினைவூட்டுகிறேன். ஹாப்ஸன் மேலும் கூறுகிறார்: ''வரி கொடுப்போ

---

* Hobson, முன் குறிப்பிட்ட நூல், பக்கங்கள் 59, 62.

ருக்கு அவ்வளவு பெரும் செலவாய் வருத்துவதும், உற்பத்தி யாளருக்கும் வணிகருக்கும் அவ்வளவு சொற்ப மதிப்புக் குரியதுமான ஆக்கிரமிப்பு ஏகாதிபத்தியம்... முதலீடு செய் வோருக்குப் பெருத்த லாபத்துக்கான ஆதாரமாக அமை கிறது.... தனது அயல்நாட்டு வாணிபம், காலனிகளுடனுன வாணிபம், இறக்குமதி, ஏற்றுமதி ஆகியவை முழுவதிலிருந்து மான தரகுகளிலிருந்து கிரேட் பிரிட்டன் பெறுகின்ற வரு டாந்தர வருமானத்தை சர் ஆர். ஜிஃபென், மொத்த வாணிபப் புரள்வாகிய 80 கோடி பவுனின் மேல் $2^1/_2$ சத விகிதத் தரகாகக்கொண்டு, 1899ல் 1 கோடி 80 லட்சம் பவு ணுக (சுமார் 17 கோடி ரூபிள்) மதிப்பிடுகிருர்.'' இத்தொகை பெரியதே என்ருலும், கிரேட் பிரிட்டனின் ஆக்கிரமிப்பு ஏகாதிபத்தியத்திற்கு இது காரண விளக்கம் கூறும் ஆதார மாகிவிட முடியாது; ''முதலீடு செய்யப்பட்ட'' மூலதனத் திலிருந்து கிடைக்கும் 9 கோடியிலிருந்து 10 கோடி பவுன் வரையிலான வருமானம்தான், பண மூலதன சுகஜீவிகளுடை யதாகிய இந்த வருமானம்தான் அதற்குக் காரண விளக்கம் கூறும் ஆதாரமாகும்.

பண மூலதன சுகஜீவிகளுடைய வருமானம், உலகின் மிகப் பெரிய ''வாணிப'' நாட்டுக்கு அயல்நாட்டு வாணிபத்தி லிருந்து கிடைக்கும் வருமானத்தைக் காட்டிலும் ஐந்து மடங்கு அதிகமாகும்! இதுவேதான் ஏகாதிபத்தியத்தின், ஏகாதிபத் தியப் புல்லுருவித்தனத்தின் சாராம்சம்.

இந்தக் காரணத்தினுல், ''பண மூலதன சுகஜீவி அரசு'' (Rentnerstaat) அல்லது கடுவட்டி மூலதன அரசு என்னும் தொடர் ஏகாதிபத்தியத்தைப் பற்றிய பொருளாதார வெளி யீடுகளில் பொது வழக்குக்கு வந்து கொண்டிருக்கிறது. உலக மானது ஒருசில கடுவட்டி மூலதன அரசுகளாகவும், மிக பெருவாரி அரசுகளாகிய கடனாளி அரசுகளாகவும் பிரிக்கப் பட்டுவிட்டது. ஷுல்ட்ஸெ-கேவெர்னிட்ஸ் எழுதுவதாவது: ''அன்னிய முதலீடுகளது பட்டியலின் உச்சியில், அரசியல் வழியில் சார்பு நாடுகளாகவோ, நேச நாடுகளாகவோ இருப் பவற்றில் போடப்பட்டுள்ளவை காணப்படுகின்றன: எகிப்து, ஜப்பான், சீனு, தென் அமெரிக்கா ஆகியவற்றுக்குக் கிரேட்

பிரிட்டன் கடன்கள் வழங்குகிறது. பிரிட்டிஷ் கடற்படை அவசியம் ஏற்படும் போது அமீனாவாகச் செயல்படுகிறது. கிரேட் பிரிட்டனின் அரசியல் வலிமைதான் அதன் கடனாளிகளுடைய ஆத்திரத்திலிருந்து அதைக் காப்பாற்றுகிறது''.* வெளி நாடுகளில் மூலதன முதலீட்டின் தேசியப் பொருளாதார அமைப்பு என்ற தமது நூலில் சார்டோரியஸ் ஃபன் வால்டர்ஸ் ஹாவுசன், ''பண மூலதன சுகஜீவி அரசுக்கு'' முன்மாதிரியாக ஹாலந்தைக் குறிப்பிட்டு, பிரிட்டனும் பிரான்சும் இப்பொழுது இதே மாதிரியாக மாறிவருவதாகக் கூறுகிறார்.** கிரேட் பிரிட்டன், பிரான்ஸ், ஜெர்மனி, பெல்ஜியம், ஸ்விட்சர்லாந்து ஆகிய ஐந்து தொழில் துறை அரசுகளும் ''நிச்சயமாய் முனைப்பான கடனீயும் நாடுகளாகி'' விட்டன என்று ஷில்டர் கருதுகிறார். ஹாலந்து ''குறைவாகவே தொழில் வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது'' என்பதனாலேயே அவர் இதை இந்தப் பட்டியலில் சேர்க்கவில்லை.*** அமெரிக்க ஐக்கிய நாடு அமெரிக்க நாடுகளுக்கு மட்டுமே கடனீவோனாக இருக்கிறது.

ஷூல்ட்ஸெ-கேவெர்னிட்ஸ் கூறுவதாவது: ''கிரேட் பிரிட்டனானது தொழில் துறை அரசிலிருந்து கடனீயும் அரசாகச் சிறிது சிறிதாக மாற்றமடைந்து வருகிறது. தொழில் துறை உற்பத்தியிலும் செய்பொருள்களின் ஏற்றுமதியிலும் தனிமுதலான அதிகரிப்பு ஏற்பட்டிருந்த போதிலும், வட்டியிலிருந்தும். லாப ஈவுகளிலிருந்தும் பிணையங்களது வெளியீட்டிலிருந்தும் தரகுகளிலிருந்தும் ஊக வாணிபத்திலிருந்தும் கிடைக்கும் வருமானத்தின் ஒப்பளவு முக்கியத்துவம் தேசியப் பொருளாதாரம் அனைத்திலும் வளர்ந்து பெருகியிருக்கிறது. ஏகாதிபத்திய ஏற்றத்திற்கு எனது அபிப்பிராயத்தில் பொருளாதார அடிப்படையாக அமைவது இதுவே தான். விற்பவர் வாங்குகிறவருடன் பிணைக்கப்படுவதைக்

---

* Schulze-Gaevernitz, *Britischer Imperialismus*, பக்கம் 320, முதலியன.

** Sartorius von Waltershausen, *Das Volkswirtschaftliche System*, etc., Berlin, 1907, Buch IV.

*** Schilder, பக்கம் 393.

காட்டிலும் உறுதி வாய்ந்த முறையில் கடனீவோர் கடனாளியுடன் பிணைக்கப்படுகிறார்.''* ஜெர்மனியைப் பொறுத்தவரை பெர்லின் சஞ்சிகையாகிய *Die Bank*இன் வெளியீட்டாளரான ஆ. லன்ஸ்பர்க், ''ஜெர்மனி—பண மூலதன சுகஜீவி அரசு'' என்ற தலைப்பு கொண்ட ஒரு கட்டுரையில் 1911ல் பின்வருமாறு எழுதினார்: ''பிரான்சின் மக்களிடையே காணப்படுகின்ற மூலதன சுகஜீவிகளாக வேண்டுமென்ற ஆசை மேலோங்குவதைப் பரிகாசம் செய்வதற்கு ஜெர்மனியில் எல்லோரும் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால் ஜெர்மனியில் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தைப் பொறுத்தவரை ஜெர்மனியின் நிலைமையும் பிரான்சினுடையதைப் போலவே மேலும் மேலும் ஆகிவருகிறது என்பதை அவர்கள் மறந்து விடுகிறார்கள்.''**

பண மூலதன சுகஜீவி அரசு, புல்லுருவித்தனமான, அழுகலாகி வரும் முதலாளித்துவத்தின் அரசாகும்; இந்த சூழ்நிலை சம்பந்தப்பட்ட நாடுகளில் பொதுவாக எல்லாச் சமுதாய, அரசியல் நிலைமைகளையும், குறிப்பாகத் தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்திலுள்ள அடிப்படையான இரு போக்குகளையும் பாதிக்காமல் இருக்க முடியாது. இதைக் கூடுமான அளவுக்குத் தெட்டத் தெளிவாய்ப் புலப்படுத்திக் காட்டுவதற்காக நான் ஹாப்ஸனிடமிருந்து மேற்கோள் அளிக்கின்றேன். இவர் மிகவும் ''நம்பகமான'' சாட்சி; ஏனெனில் ''மார்க்சிய வைதிகத்தில்'' ஈடுபாடு கொண்டவராக யாரும் இவரை சந்தேகிக்க முடியாது; அதேபோது இவர் ஆங்கிலேயர், காலனிகளிலும், நிதி மூலதனத்திலும், ஏகாதிபத்திய அனுபவத்திலும் எல்லா நாடுகளிலும் செழுமையானதாகிய தமது நாட்டின் சூழ்நிலையை நன்கு அறிந்தவர்.

ஆங்கில-போயர் யுத்தத்தின் நினைவுகள் தம் மனத்தில் பசுமையாக இருக்கும் ஒரு நேரத்தில் ஹாப்ஸன், ஏகாதிபத்தியத்துக்கும் ''நிதியதிபர்களின்'' நலன்களுக்குமுள்ள

---

* Schulze-Gaevernitz, முன்குறிப்பிட்ட நூல், பக்கம் 122.

** *Die Bank*, 1911, 1, பக்கங்கள் 10—11.

தொடர்பினே, கான்ட்ராக்டுகள், சப்ளைகள் முதலியவற்றிலிருந்து அவர்களுக்கு மேலும் மேலும் அதிகமாகக் கிடைக்கும் லாபங்கள் முதலானவற்றை விவரிக்கின்ருர்; அவர் எழுதுவதாவது: ''திட்டவட்டமாகப் புல்லுருவித்தன்மை வாய்ந்ததாகிய இந்தக் கொள்கையின் நெறியாளர்கள் முதலாளிகளே ஆவர், அதேபோது தொழிலாளர்களில் சில தனி வகுப்புக்களையும் இதே நோக்கங்கள் கவர்ந்திழுக்கின்றன. பல நகரங்களில், மிகவும் முக்கியமான தொழிற் கிளைகள் அரசாங்கக் கான்ட்ராக்டுகளையே சார்ந்திருக்கின்றன; உலோகத் தொழில் மையங்கள், கப்பல் கட்டும் மையங்கள் ஆகியவற்றின் ஏகாதிபத்திய மனப்பாங்கு பெருமளவுக்கு இவ்வுண்மையிலிருந்தே எழுவதாகும்.'' இந்த எழுத்தாளரின் அபிப்பிராயத்தின்படி, இரு வகை நிலைமைகளால் பழைய சாம்ராஜ்யங்கள் பலவீனமடையலாயின: 1)''பொருளாதாரப் புல்லுருவித்தனம்'', 2) கீழ்ப்படுத்தப்பட்ட மக்களிடமிருந்து ஆள் திரட்டிச் சேனைகள் நிறுவப்படுதல். ''பொருளாதாரப் புல்லுருவித்தனத்துக்குரிய பழக்கம் முதலாவதாகும். ஆதிக்கம் புரியும் அரசு தனது ஆளும் வர்க்கத்தைச் செல்வச் செழிப்புடையதாக்கிக் கொள்வதற்காகவும், தனது கீழ்நிலை வர்க்கங்களுக்கு லஞ்சம் கொடுத்து அவற்றைத் தனக்கு இணங்கி நடக்கும்படிச் செய்வதற்காகவும் தனது மாநிலங்களையும் காலனிகளையும் சார்பு நாடுகளையும் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் பழக்கமாகும் இது.'' இந்த லஞ்சத்தின் வடிவம் எதுவாயினும் இப்படி லஞ்சம் கொடுப்பது சாத்தியமாவதற்கு உயர்ந்த ஏகபோக லாபங்கள் தேவைப்படுகின்றன என்பதை இங்கு நான் சேர்த்துக் கொள்கிறேன்.

இரண்டாவது நிலைமை குறித்து ஹாப்ஸன் எழுதுகிருர்: ''கிரேட் பிரிட்டனும் பிரான்சும் ஏனைய சாம்ராஜ்ய ஆதிக்க தேசங்களும் எதைப்பற்றியும் கவலைப்படாமல் கண்ணை மூடிக் கொண்டு இந்த ஆபத்தான சார்பு நிலைப் பாதையில் போய்க்கொண்டிருப்பதானது, ஏகாதிபத்தியத்தின் கபோதித்தனத்துக்கு மிகவும் விநோதமான ஓர் அறிகுறியாகும். இந்தப் பாதையில் கிரேட் பிரிட்டன் மிக நெடுந்தொலைவு சென்றுவிட்டது. நமது இந்திய சாம்ராஜ்யத்தைப் பெறு

வதற்காக நடைபெற்ற போர்களில் மிகப் பெரும்பாலானவை சுதேசி மக்களாலேயே நடத்தப்பட்டவை யாகும். இந்தியாவிலும் இன்னும் அண்மைக் காலத்தில் இதே போல எகிப்திலும் பெரிய நிரந்தர சேனைகள் பிரிட்டிஷ் தளபதிகளுக்குக் கீழ் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன; நமது ஆப்பிரிக்க சாம்ராஜ்ய உடைமைகள் சம்பந்தமான போர்களில் அனேகமாய் யாவுமே, தென் பகுதியில் நடைபெற்றவற்றைத் தவிர்த்து, நமக்காக சுதேசி மக்களால் நடத்தப்பட்டவையே ஆகும்.''

சீனு பங்கிட்டுப் பிரித்துக் கொள்ளப்படுவதன் எதிர்கால விளைவுகள் குறித்து, ஹாப்ஸன் பின்வரும் பொருளாதார மதிப்பீட்டைத் தருகிறுர்: ''அப்பொழுது மேற்கு ஐரோப்பாவின் பெரும்பகுதி, இங்கிலாந்தின் தென் பகுதியிலும் ரிவீராவிலும் உல்லாசப் பயணிகள் மண்டியுள்ள அல்லது குடியிருப்புக்கு வசதியான இடங்களாகிய இத்தாலி, ஸ்விட்சர்லாந்து இவ்விரு நாடுகளின் பகுதிகளிலும் ஏற்கெனவே காணக் கூடியதாகிவிட்ட அதே தோற்றத்தையும் தன்மையையும் பெற்றுவிடலாம். அதாவது தொலைக் கிழக்கிலிருந்து லாப ஈவுகளும் பென்ஷன்களும் பெறும் செல்வச் சீமான்களது சிறு தொகுதிகளும், இன்னும் சற்று அதிக அளவிலான பரிவாரத்தினரும் வணிகர்களுமான தொகுதிகளும், மேலும் கூடுதலான வீட்டு வேலையாட்களாலும் போக்குவரத்துத் துறையிலும் விரைவில் கெட்டுப் போய்விடும் பண்டங்களது உற்பத்தியின் இறுதிக் கட்டங்களிலும் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்களாலுமான தொகுதிகளும் வாழும் திட்டுகளாகிவிடும். பிரதான உயிருட்டத் தொழில்கள் யாவும் மறைந்து போயிருக்கும்; முக்கிய உணவுப் பொருள்களும் பகுதியளவு தயாரான செய்பொருள்களும் ஆசியாவிலிருந்தும் ஆப்பிரிக்காவிலிருந்தும் கப்பமாக வந்து குவிந்து கொண்டிருக்கும்.'' ''மேலும் பெரிய அளவிலான மேலைய அரசுகளது கூட்டணி ஒன்று, ஐரோப்பிய வல்லரசுகளது கூட்டரசு ஒன்று உதிக்கலாம் என்ற முன்னறிவிப்பும் நமக்குக் கிடைத்து வருகிறது. இந்தக் கூட்டரசு உலக நாகரிக இலட்சியத்தை முன்னுக்கு எடுத்துச் செல்வதற்குப் பதிலாய் மேலையப் புல்லுருவித்

தனத்தாலான பயங்கர அபாயத்துக்குத்தான் வழி செய்வதாக இருக்கும். இந்த முன்னேறிய தொழில்துறை தேசங்களது மேல்வர்க்கங்கள் ஆசியாவிலிருந்தும் ஆப்பிரிக்காவிலிருந்தும் அளவிலாக் கப்பம் வசூலிக்கும். இந்தக் கப்பத்தைக் கொண்டு இவ்வர்க்கங்கள், பணிந்து நடக்கும் பரிவாரத்தினரின் பெருந் திரளுக்குத் தீனி போட்டுக் கட்டிக் காக்கும். இப்பரிவாரத் தினர் இனி செய்பொருள் உற்பத்தி, விவசாயம் போன்ற பிரதான பொருளாதாரக் கிளைகளில் ஈடுபட்டிருக்க மாட்டார்கள். அதற்குப் பதில் புதிய நிதியாதிக்கப் பிரபுக்களின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் தனிநபர்களுக்கான பணிவிடைகளிலும் சிறு சேவைத் தொழில்களிலும் இவர்கள் ஈடுபடுத்தப்படுவர். இது போன்ற ஒரு தத்துவம்'' [சாத்தியக் கூறு என்பதாக அவர் சொல்லியிருக்கவேண்டும்] ''பரிசீலனைக்குத் தகுதியுடைத்ததல்ல என்று ஒதுக்க விரும்புவோர், ஏற்கெனவே இந்த நிலைமைக்குத் தாழ்த்தப்பட்டுவிட்ட இங்கிலாந்தின் தெற்குப் பகுதிகளில் உள்ள பொருளாதார, சமூக நிலைமைகளை ஆராய வேண்டும். இத்தகைய நிதியாதிக்கத்தினர், ''முதலீட்டாளர்கள்'', அரசியல், தொழில் அதிகாரிகள் ஆகியோரது கோஷ்டிகள் சீனாவைத் தமது பொருளாதாரப் பிடிக்குக்கீழ்ப்படியச்செய்து, இதுவரை உலகம் கண்டிராத அளவுக்கு லாபம் திரட்டுவதற்கான பிரம்மாண்டமானதோர் ஆதாரமாக அமையவல்ல இந்தக் கருவூலத்தைத் துடைத்து அள்ளி ஐரோப்பாவுக்குக் கொண்டு வந்து அனுபவிக்கும் படியான இந்நிலைமையால், மேற்கூறியது போன்ற ஓர் அமைப்பு எல்லையின்றி விஸ்தரிக்கப்படுவது சாத்தியமே என்பதை அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். வருங்காலம் எப்படி இருக்கும் என்பது பற்றிய இந்த விளக்கமோ, அல்லது வேறு எந்தவொரு விளக்கமோ அப்படியே உண்மையாகிவிடும் என்று கூற முடியாதபடி நிலைமை மிகமிகச் சிக்கலாய் இருக்கிறது, உலகச் சக்திகளது செயற்பாட்டின் விளைவுகள் கணித்துச் சொல்ல முடியாதனவாய் இருக்கின்றன. ஆனால் இன்று மேலைய ஐரோப்பாவின் ஏகாதிபத்தியத்தை ஆட்டிப்படைக்கும் சக்திகள் இத்திசையிலே தான் போய்க் கொண்டிருக்கின்றன; எதிர்த்தடிக்கப்பட்டால் ஒழிய, அல்லது திசை திருப்பி

விடப்பட்டால் ஒழிய அவை மேற்கூறிய விளைவையே உண்டாக்கும்.''*

இவ்வாசிரியர் சொல்வது முற்றிலும் சரியே: ஏகாதிபத்தியத்தின் சக்திகள் எதிர்த்தடிக்கப்படாது விடப்பட்டிருந்தால், இவர் விவரித்திருக்கும் இதே நிலைமைக்குத்தான் இச்சக்திகள் இட்டுச் சென்றிருக்கும். இன்றைய ஏகாதிபத்திய நிலைமையில் ஐரோப்பிய ஐக்கிய அரசு என்பதன் உட்பொருள் இங்கே சரியாக மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்தின் உள்ளேயும் கூட, பெரும்பாலான நாடுகளில் இந்த நேரத்தில் தாற்காலிகமாக வெற்றி பெற்றிருக்கிற சந்தர்ப்பவாதிகள் இதே திசையில்தான் முறையாகவும் வழி பிறழாமலும் ''வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்'' என்பதையும் அவர் சேர்த்துக் கூறியிருக்க வேண்டும். உலகின் பாகப் பிரிவினையும், சீனா மட்டுமின்றி மற்ற நாடுகளும் சுரண்டப்படுவதையும், மிகச் சொற்பமான சில பணக்கார நாடுகளுக்கு உயர்ந்த ஏகபோக லாபங்கள் கிடைப்பதையும் குறிப்பதாகிய ஏகாதிபத்தியமானது, பாட்டாளி வர்க்கத்தின் மேல் மட்டத்துப் படிவத்தினருக்கு லஞ்சங் கொடுத்துச் சரிக்கட்டுவதைப் பொருளாதார வழியில் சாத்தியமானதாக்குகிறது; இவ்விதம் அது சந்தர்ப்பவாதத்திற்கு ஊட்டமளித்து, அதை உருப் பெற வைத்து, பலம் பெறச் செய்கிறது. ஆயினும் நாம், பொதுவாக ஏகாதிபத்தியத்தையும், குறிப்பாகச் சந்தர்ப்பவாதத்தையும் எதிர்த்தடித்துச் செயல்படுகின்ற சக்திகளைக் காணத் தவறிவிடக் கூடாது. சமூக-மிதவாதியாகிய ஹாப்ஸனால் இச்சக்திகளைக் கண்டு கொள்ள முடியாமற் போனது இயற்கையே.

கெர்ஹார்ட் ஹில்டிபிரான்ட் என்ற ஜெர்மன் சந்தர்ப்பவாதி, ஏகாதிபத்தியத்தை ஆதரித்ததற்காக ஒரு காலத்தில் கட்சியிலிருந்து விலக்கப்பட்டவர், இன்று அவரால் ஜெர்மனியின் ''சமூக-ஜனநாயகக்'' கட்சி என்பதாக அழைக்கப்படும் கட்சியில் ஒரு தலைவராக முடிந்திருக்கிறது. ''மேற்கு

* Hobson, முன் குறிப்பிட்ட நூல், பக்கங்கள் *103, 144, 205, 335, 386.*

ஐரோப்பாவின் ஐக்கிய அரசு'' (ருஷ்யா இல்லாதது) என்பதற்கு ஆதரவான தமது வாதத்தின் மூலம் இவர், ஹாப்ஸன் கூறியதை நிறைவு பெறச் செய்கிறார்; இந்த ஐக்கிய அரசு ''கூட்டு'' நடவடிக்கை எடுப்பதற்காக... ஆப்பிரிக்க நீக்ரோக்களுக்கு எதிராகவும், ''மாபெரும் இஸ்லாமிய இயக்கத்துக்கு'' எதிராகவும், ''சீன-ஜப்பானியக் கூட்டணிக்கு'' எதிராய்ச் ''சக்தி வாய்ந்த சேனையையும் கடற் படையையும்'' வைத்துக் கொள்வதற்காகவும், இன்ன பிறவற்றுக்காகவும் வேண்டும் என்கிறார்.*

''பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம்'' குறித்து ஷுல்ட்ஸெ-கேவெர்னிட்ஸின் புத்தகத்தில் தரப்படும் சித்திரமும் இதே புல்லுருவித்தனத்துக்குரிய குணங்களைப் புலப்படுத்துகிறது. 1865க்கும் 1898க்கும் இடையில் கிரேட் பிரிட்டனின் தேசிய வருமானம் ஏறத்தாழ இரண்டு மடங்காக அதிகரித்தது; அதே காலத்தில் ''வெளி நாடுகளிலிருந்து'' கிடைத்த வருமானம் **ஒன்பது மடங்கு** அதிகரித்தது. ஏகாதிபத்தியத்தின் ''சிறப்பு'' என்னவெனில், அது ''நீக்ரோவைத் தொழில் துறைக்குரிய பழக்கங்களைப் பெறும்படிப் பயிற்றுவிக்கிறது'' (பலவந்தம் செய்யாமல் நடைபெறும் காரியமல்ல...), அதே போது ஏகாதிபத்தியத்தின் ''அபாயம்'' எதில் அடங்கியிருக்கிறது என்றால், ''ஐரோப்பாவானது உடலுழைப்பின் சுமையை—முதலில் விவசாயத்திலும் சுரங்கத் தொழிலிலும் பிறகு தொழில் துறையிலான முரட்டு வேலைகளையும்— நிறமரபினத்தாரிடம் ஒதுக்கிவிட்டு, தான் பண மூலதன சுகஜீவியாகிவிடுவதிலும், இவ்விதம் நிற மரபினத்தாரது பொருளாதார விடுதலைக்கும், பிற்பாடு அரசியல் விடுதலைக்கும் பாதையைச் செப்பனிடக் கூடும் என்பதிலும்தான்.''

கிரேட் பிரிட்டனில் மேலும் மேலும் அதிகமான விகிதத்தில் நிலம் பயிர்த் தொழிலிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டு, விளையாட்டுப் போட்டிகளுக்காக, செல்வந்தர்களின் பொழுது

---

* Gerhard Hildebrand, *Die Erschütterung der Industrieherrschaft und des Industriesozialismus*, 1910, பக்கம் 229உம் அடுத்த பக்கங்களும் (கெர்ஹார்ட் ஹில்டிபிரான்ட், ''தொழில் ஆதிக்கத்தின், தொழில் சோஷலிசத்தின் சிதைவு.''—ப-ர்.).

போக்குக்காக உபயோகிக்கப்படுகிறது. பிரபுக் குலத்தோருக்கு வேட்டைக்கும் ஏனைய விளையாட்டுகளுக்குமான சிறந்த இடமாகிய ஸ்காத்லந்தைப் பொறுத்தவரை, அது ''தனது இறந்த காலத்தையும் மிஸ்டர் கர்னேகியையும்'' (அமெரிக்க கோடீசுவரர்) ''நம்பி வாழ்வதாகக்'' கூறப்படுகிறது. குதிரைப் பந்தயத்துக்காகவும் நரி வேட்டைக்காகவும் மட்டும் பிரிட்டன் ஆண்டு தோறும் 1 கோடி 40 லட்சம் பவுன் (கிட்டத்தட்ட 13 கோடி ரூபிள்) செலவு செய்து வருகிறது. இங்கிலாந்தில் பண மூலதன சுகஜீவிகளது எண்ணிக்கை சுமார் பத்து லட்சமாகிவிட்டது. மொத்த மக்கள் தொகையில், பொருளுற்பத்தித் துறைகளில் வேலை செய்வோரது சதவிகிதம் குறைந்து வருகிறது:

	இங்கிலாந்திலும் வேல்ஸிலும் மக்கள் தொகை	அடிப்படைத் தொழில்களில் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை	மொத்த மக்கள் தொகையில் சதவிகிதம்
	பத்து லட்சத்தில்		
1851	17.9	4.1	23
1901	32.5	4.9	15

''இருபதாம் நூற்றுண்டின் ஆரம்பத்தில் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தைப்'' பற்றி ஆராயும் முதலாளித்துவ ஆய்வாளர், பிரிட்டிஷ் தொழிலாளி வர்க்கத்தைப் பற்றிப் பேசுகையில், தொழிலாளர்களில் ''மேல் அடுக்கினர்'', ''அசல் பாட்டாளி வர்க்கக் கீழ் அடுக்கினர்'' என்று இரண்டையும் முறையாக வேறுபடுத்திக் கூற வேண்டியிருக்கிறது. கூட்டுறவுச்சங்கங்கள், தொழிற்சங்கங்கள், விளையாட்டுப்போட்டி மன்றங்

கள், மிகப் பல சமயக் குழுக்கள் ஆகியவற்றின் உறுப்பினர்களில் மிகப் பெரும் பகுதியினர் மேல் அடுக்கிலிருந்து வருகிறார்கள். தேர்தல் அமைப்பானது இந்த மேல் அடுக்குக்குத் தகவமைந்ததாகவே இருக்கிறது, கிரேட் பிரிட்டனில் தேர்தல் அமைப்பு இன்னும் "அசல் பாட்டாளி வர்க்கக்கீழ் அடுக்கினர் விலக்கப்பட்டுவிடும் அளவு போதுமான தடை வரம்புகள் இடப்பட்டிருக்கிறது"!! பிரிட்டிஷ் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் நிலைமையைக் கவர்ச்சி வாய்ந்ததாகக் காட்டும் பொருட்டு, பாட்டாளி வர்க்கத்தில் ஒரு சிறு பான்மையே ஆகிய இந்த மேல் அடுக்கைப் பற்றி மட்டும் பேசுவதே வழக்கமாய் இருந்து வருகிறது. ஓர் உதாரணம்: "வேலையில்லாப் பிரச்சினை என்பது முக்கியமாக லண்டன் நகருக்கும், அரசியலாளர்கள் அதிக முக்கியத்துவம் அளிக்காத பாட்டாளி வர்க்கக் கீழ் அடுக்கினருக்கும் உரிய பிரச்சினையே ஆகும்..."*. முதலாளித்துவ அரசியலாளர்களும் "சோஷலிஸ்டு" சந்தர்ப்பவாதிகளும் அதிக முக்கியத்துவம் அளிக்காத... என்பதாக அவர் கூறியிருக்க வேண்டும்.

ஏகாதிபத்தியத்தின் தனி இயல்புகளில் ஒன்று—இங்கு நான் விவரித்துவரும் உண்மைகளுடன் இணைந்த ஒரு தனி இயல்பு—என்னவெனில், ஏகாதிபத்திய நாடுகளிலிருந்து குடிபெயர்ந்து வெளியேறுவோர் குறைந்து வர, குறைந்த கூலி விகிதங்கள் தரப்படும் ஓர் அளவு பிற்பட்ட நாடுகளிலிருந்து இந்த ஏகாதிபத்திய நாடுகளுக்குக் குடி புகுவோர் அதிகரித்து வருகிறார்கள். ஹாப்ஸன் குறிப்பிடுவது போல, கிரேட் பிரிட்டனிலிருந்து குடி வெளியேற்றம் 1884 முதலாய்க் குறைந்து வருகிறது. அவ்வாண்டில் வெளியேறியவர்களின் எண்ணிக்கை 2 லட்சத்து 42 ஆயிரம்; ஆனால் 1900ல் அந்த எண்ணிக்கை 1 லட்சத்து 69 ஆயிரம்தான். 1881க்கும் 1890க்குமிடையே ஜெர்மனியிலிருந்து குடி வெளியேற்றம் உச்ச நிலையை அடைந்தது; அப்பொழுது மொத்தம் 14 லட்சத்து 53 ஆயிரம் பேர் வெளியேறினார்கள். அடுத்த இரண்டு பத்தாண்டுக் காலங்களில் இத்தொகை 5 லட்சத்து

---

* Schulze-Gaevernitz, *Britischer Imperialismus*, பக்கம் 301.

44 ஆயிரம் ஆகவும், 3 லட்சத்து 41 ஆயிரம் ஆகவும் குறைந்து போயிற்று. இதற்கு மாறாக, ஆஸ்திரியா, இத்தாலி, ருஷ்யாவிலிருந்தும் பிற நாடுகளிலிருந்தும் ஜெர்மனிக்கு வந்த தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை உயர்ந்து சென்றது. 1907ஆம் ஆண்டுக் குடிக் கணக்கின்படி ஜெர்மனியில் 13 லட்சத்து 42 ஆயிரத்து 294 அந்நியர்கள் இருந்தார்கள்; இவர்களில் 4 லட்சத்து 40 ஆயிரத்து 800 பேர் ஆலைத் தொழிலாளர்கள்; 2 லட்சத்து 57 ஆயிரத்து 329 பேர் விவசாயத் தொழிலாளர்கள்.* பிரான்சில் சுரங்கத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்த தொழிலாளர்களில் ''பெரும்பகுதியினர்'' அன்னியர்கள்: போலந்துக்காரர்கள், இத்தாலியர்கள், ஸ்பானிஷ்காரர்கள்.** அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டில், கிழக்கு, தெற்கு ஐரோப்பாவிலிருந்து வந்து குடியேறியவர்கள் பெரும்பாலும் சொற்பக் கூலிக்குரிய வேலைகளிலேயே ஈடுபட்டுள்ளனர்; அமெரிக்கத் தொழிலாளர்கள்தான் மேலாளர்களில் அல்லது உயர்ந்த சம்பளத்துக்குரிய தொழிலாளர்களில் அதிக சதவிகிதத்தினர்.*** தொழிலாளர்களிடையேயும் சலுகை பெற்ற பிரிவினரைத் தோற்றுவித்து, இவர்களைப் பாட்டாளி வர்க்கப் பெருந்திரளினரிடமிருந்து பிரித்து வைப்பது ஏகாதிபத்தியத்துக்குரிய போக்காகும்.

தொழிலாளர்களைப் பிளவுபடுத்தி, அவர்களிடையே சந்தர்ப்பவாதத்தைப் பலம் பெறச் செய்து, தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்தில் தாற்காலிக அழுகலை உண்டாக்குவதாகிய ஏகாதிபத்தியத்துக்குரிய இந்தப் போக்கு கிரேட் பிரிட்டனில் பத்தொன்பதாம் நூற்றூண்டின் இறுதிக்கும் இருபதாம் நூற்றூண்டின் தொடக்கத்துக்கும் மிகவும் முன்னதாகவே வெளி

---

* *Statistik des Deutschen Reichs*, Bd. 211 (''ஜெர்மன் அரசின் புள்ளிவிவரங்கள்'', தொகுதி 211.—ப-ர்.).

** Henger, *Die Kapitalsanlage der Franzosen*, Stuttgart, 1913 (ஹெங்கெர், ''பிரெஞ்சு முதலீடுகள்'', ஷ்டுட்கார்ட், 1913.—ப-ர்.).

*** Hourwich, *Immigration and Labour*, NewYork, 1913 (ஹூர்விச், ''குடியேற்றமும் உழைப்பும்'', நியூயார்க், 1913.—ப-ர்.).

யாயிற்று என்பதைக் குறிப்பிட வேண்டும். பத்தொன்பதாம் நூற்ருண்டின் நடுப்பகுதியிலேயே ஏகாதிபத்தியத்தின் இரண்டு முக்கிய தனிக்குறிப்பான இயல்புகளைக் கிரேட் பிரிட்டனில் காண முடிந்தது: இவை பரவலான காலனி உடைமைகளும், உலகச் சந்தையில் ஏகபோக நிலையும் ஆகும். தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்திலான சந்தர்ப்பவாதத்திற்கும், பிரிட்டிஷ் முதலாளித்துவத்தின் ஏகாதிபத்திய இயல்புகளுக்கும் இடையிலான இந்தத் தொடர்பை முறையாக மார்க்சும் எங்கெல்சும் பல பத்தாண்டுகள் நீடித்த காலப் பகுதியில் கண்ணுற்று விவரித்துக் கூறினர். உதாரணமாக, *1858* அக்டோபர் 7ல் எங்கெல்ஸ் மார்க்சுக்கு எழுதினர்: ''ஆங்கிலேயப் பாட்டாளி வர்க்கம் மெய்யாகவே மேலும் மேலும் முதலாளித்துவ மயமாகி வருகிறது. எல்லாத் தேசங்களிலும் மிகவும் முதலாளித்துவமயமான இங்கிலாந்து இவ்வாறு முதலாளித்துவ வர்க்கத்துடன் கூடவே முதலாளித்துவப் பிரபுக் குலம் ஒன்றையும், முதலாளித்துவப் பாட்டாளி வர்க்கம் ஒன்றையும் பெற வேண்டுமென்ற இறுதிக் குறிக்கோளைக் கொண்டிருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. அனைத்து உலகையும் சுரண்டுகிற ஒரு தேசத்துக்கு இது ஓரளவு நியாயமானதே.'' ஏறத்தாழ கால் நூற்ருண்டுக்குப் பிறகு, *1881* ஆகஸ்டு *11* தேதியிட்ட ஒரு கடிதத்தில், ''முதலாளித்துவ வர்க்கத்தால் விலைக்கு வாங்கப்பட்டுவிட்ட அல்லது எப்படியும் அவ்வர்க்கத்தால் ஊதியம் அளிக்கப்பட்டு வருகிற ஆட்கள் தமக்குத் தலைமை தாங்க அனுமதிக்கும் அந்தப் படுமோசமான ஆங்கிலேயத் தொழிற்சங்கங்கள்'' என்பதாக எங்கெல்ஸ் குறிப்பிடுகிருர். *1882* செப்டம்பர் *12* தேதியிட்டுக் காவுத்ஸ்கிக்கு எழுதிய கடிதத்தில் எங்கெல்ஸ் கூறுவதாவது: ''காலனிக் கொள்கையைப் பற்றி ஆங்கிலேயத் தொழிலாளர்கள் என்ன நினைக்கிருர்கள் என்று கேட்கிறீர்கள். என்ன நினைக்கிருர்கள், பொதுவாக அரசியலைப் பற்றி என்ன நினைக்கிருர்களோ, அதுவேதான். இங்கு தொழிலாளர் கட்சி என்பதாக எதுவும் இல்லை; கன்சர்வேட்டிவ்களும் மிதவாத-தீவிரவாதிகளும் தான் இருக்கிருர்கள்; உலகச் சந்தையிலும் காலனிகளிலும் இங்கிலாந்துக்குள்ள ஏகபோகத்தின் விருந்தில் தொழிலாளர்

கள் பங்கு பெற்றுக் களிப்புறுகிறார்கள்.''* (1892ல் வெளியான இங்கிலாந்தில் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் நிலைமை என்ற நூலின் இரண்டாவது பதிப்புக்கான முகவுரையில் இதே மாதிரியான கருத்துக்களை எங்கெல்ஸ் நூல் வடிவிலும் வெளியிட்டார்.)

காரணங்களையும் விளைவுகளையும் இது தெளிவாகக் காட்டுகிறது. காரணங்களாவன: 1) இந்நாட்டினால் அனைத்து உலகமும் சுரண்டப்படுதல்; 2) உலகச் சந்தையில் இந்நாட்டுக்குள்ள ஏகபோக நிலை; 3) இதனுடைய காலனி ஏகபோகம். விளைவுகளாவன: 1) பிரிட்டிஷ் பாட்டாளி வர்க்கத்தில் ஒரு பகுதி முதலாளித்துவ மயமாகின்றது; 2) பாட்டாளி வர்க்கத்தில் ஒரு பகுதி, முதலாளித்துவ வர்க்கத்தால் விலைக்கு வாங்கப்பட்டுவிட்ட, அல்லது எப்படியும் அதனால் ஊதியம் அளிக்கப்பட்டு வருகிற ஆட்களைத் தனக்குத் தலைமை தாங்க அனுமதிக்கிறது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் ஏகாதிபத்தியம், ஒரு சில அரசுகளுக்கிடையில் உலகம் பங்கிடப்படுவதை நிறைவு பெறச் செய்தது; இந்த அரசுகளில் ஒவ்வொன்றும் ''அனைத்து உலகத்தின்'' ஒரு பகுதியை—இங்கிலாந்து 1858ல் சுரண்டிய பகுதியை விடச் சற்றே சிறியதானதை—இன்று சுரண்டுகிறது (மிகைலாபங்கள் பெறுகின்றது என்ற அர்த்தத்தில்); ஒவ்வொன்றும் டிரஸ்டுகள், கார்ட்டல்கள், நிதி மூலதனம், கடனாளி-கடனீவோன் உறவுகள் ஆகியவை மூலம் உலகச் சந்தையில் ஏகபோக நிலை வகிக்கிறது; ஒவ்வொன்றும் ஓரளவுக்குக் காலனி ஏகபோகத்தை அனுபவிக்கிறது (அனைத்துக் காலனி உலகின் மொத்தப் பரப்

---

* *Briefwechsel von Marx und Engels*, Bd. II, S. 290; IV, S. 433 (''மார்க்ஸ்-எங்கெல்ஸ் கடிதப் போக்குவரத்து'', தொகுதி II, பக்கம் 290: தொகுதி IV, பக்கம் 433.—ப-ர்.).—K.Kautsky, *Sozialismus und Kolonial-politik*, Berlin, 1907, பக்கம் 79 (கா. காவுத்ஸ்கி, ''சோஷலிசமும் காலனி அரசியலும்'', பெர்லின்.—ப-ர்.). தொன்னெடுங்காலத்துக்கு முன்பு காவுத்ஸ்கி இன்னும் மார்க்சியவாதியாகவே இருந்த போது, அவர் இச்சிறு நூலை எழுதினார்.

பாகிய 7 கோடி 50 லட்சம் சதுர கிலோமீட்டரில் 6 கோடி 50 லட்சம் சதுர கிலோமீட்டர், அல்லது 86 சதவிகிதம், ஆறு வல்லரசுகளின் உடைமையாக இருப்பதையும், 6 கோடி 10 லட்சம் சதுர கிலோமீட்டர், அல்லது 81 சதவிகிதம் மூன்று வல்லரசுகளின் உடைமையாக இருப்பதையும் நாம் முன்பே கண்டோம்).

சந்தர்ப்பவாதத்துக்கும் தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்தின் பொதுவான, ஜீவாதார நலன்களுக்குமிடையே இணக்கத்துக்கு இடமில்லா ஒவ்வாமையை நிச்சயம் அதிகமாக்கும்படியான பொருளாதார, அரசியல் நிலைமைகள் இப்பொழுது மேலோங்குகின்றன—இதுவே இன்றைய சூழ்நிலையின் குணவிசேஷமாகும்: கரு நிலையிலிருந்து ஆதிக்கம் செலுத்தும் ஓர் அமைப்பாக ஏகாதிபத்தியம் வளர்ந்திருக்கிறது; தேசியப் பொருளாதாரத்திலும் அரசியலிலும் முதலாளித்துவ ஏகபோகங்கள் முதன்மை நிலை வகிக்கின்றன; உலகின் பங்கீடு நிறைவு பெற்றுவிட்டது; மறு புறத்தில் கிரேட் பிரிட்டனுடைய தனி ஏகபோகத்துக்குப் பதிலாக, இந்த ஏகபோகத்தில் பங்கு பெறும் உரிமைக்காகச் சில ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகள் போரிட்டுக் கொண்டிருப்பதைக் காண்கிறோம்; இந்தப் போராட்டம், இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கப் பகுதி அனைத்துக்குமான தன்மைக் குறிப்பான இயல்பாக இருக்கிறது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பாதியில் இங்கிலாந்தில் வெற்றி கண்டிருந்தது போல, சந்தர்ப்பவாதமானது பல பத்தாண்டுகளுக்கு ஒரு நாட்டின் தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்தில் இப்பொழுது முழுநிறை வெற்றி பெற முடியாது; ஆனால், பல நாடுகளில் அது பழுத்துக் கனிந்து அழுகிப்போயும் இருக்கிறது; சமூக-தேசியவெறி* வடிவில்

* ருஷ்ய சமூக-தேசியவெறி, பத்ரேசவ், சிஹென்கெலி, மாஸ்லவ் போன்றோரால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும் வெளிப்படையான வடிவிலும், (சிஹெயீத்ஸே, ஸ்கோபெலெவ், அக்செல்ரோத், மார்த்தவ் முதலியோரால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும்) மறைமுகமான வடிவிலும், சந்தர்ப்பவாதத்தின் ருஷ்ய வகையான, கட்சிக் கலைப்புவாதத்திலிருந்து தோன்றியதே.

முதலாளித்துவக் கொள்கையுடன் பூரணமாக ஒன்றுகலந்து விட்டது.

9. ஏகாதிபத்தியத்தைப் பற்றிய விமர்சனம்

ஏகாதிபத்தியத்தைப் பற்றிய விமர்சனம் என்பதன் மூலம், இப்பதத்தின் விரிவான பொருளில், நாம் குறிப்பது சமுதாயத்தின் வெவ்வேறு வர்க்கங்களும் அவற்றின் பொது சித்தாந்தத்தின் தொடர்பாக ஏகாதிபத்தியக் கொள்கை குறித்து அனுசரிக்கும் போக்கு ஆகும்.

பிரம்மாண்டப் பரிமாணங்களில் நிதி மூலதனம் ஒரு சில ர்து கைகளில் ஒன்றுகுவிந்து, அசாதாரணமாய் அடர்ந்தும் பரந்தும் வலைப்பின்னலாய் அமைந்த உறவுகளையும் தொடர்பு களையும் தோற்றுவித்து, ஒரு புறத்தில் சிறிய, நடுத்தர முத லாளிகளை மட்டுமின்றி, சின்னஞ் சிறு முதலாளிகளையும் கை வினை அதிபர்களையுங்கூட இந்த வலைப்பின்னலால் கீழ்ப்படியச் செய்துவிடுகிறது; மறு புறத்தில் உலகின் பங்கீட்டுக்காகவும் பிற நாடுகளின் மீது ஆதிக்கம் பெறுவதற்காகவும் ஏனைய தேசிய-அரசு நிதியதிபர்க் கோஷ்டிகளை எதிர்த்து மேலும் மேலும் உக்கிரமான போராட்டம் நடத்தப் படுகிறது — இவற்றின் காரணமாய்ச் சொத்துடைத்த வர்க்கங்கள் அனைத்தும் ஏகாதிபத்தியத்தின் தரப்புக்குச் சென்று விடுகின்றன. ஏகாதிபத்தியத்திற்குள்ள வருங்கால வாய்ப்புகள் பற்றிய ''பொதுவான'' உற்சாகம், வெறி கொண்டு அதை ஆதரித்து நிற்றல், கவர்ச்சியான வண்ணங் களில் அதைச் சித்திரித்துக் காட்டுதல்—இவையெல்லாம் இக்காலத்தின் அறிகுறிகளாகும். ஏகாதிபத்தியச் சித்தாந் தம் தொழிலாளி வர்க்கத்துள்ளும் ஊடுருவுகிறது. தொழி லாளி வர்க்கம் சீனத்துச் சுவரால் பிற வர்க்கங்களிடமிருந்து பிரித்து வைக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. ஜெர்மனியின் இன்றைய ''சமூக-ஜனநாயகக்'' கட்சி என்பதன் தலைவர்கள், ''சமூக-ஏகாதிபத்தியவாதிகள்'' என—அதாவது சொல்லில் சோஷ லிஸ்டுகளும் செயலில் ஏகாதிபத்தியவாதிகளுமாவர் என—

முழு நியாயத்துடன்தான் அழைக்கப்படுகிறுர்கள்; ஆனுல் 1902லேயே, சந்தர்ப்பவாத ''ஃபேபியன் கழகத்தைச்''[42] சேர்ந்த ''ஃபேபியன் ஏகாதிபத்தியவாதிகள்'' இங்கிலாந்தில் இருந்ததை ஹாப்ஸன் குறிப்பிட்டார்.

முதலாளித்துவ அறிஞர்களும் பொது விவகார எழுத்தாளர்களும் வழக்கமாய் இலை மறைவு காய் மறைவான முறையில்தான் ஏகாதிபத்தியத்தை ஆதரித்து வாதாட முற்படுகிறுர்கள். ஏகாதிபத்தியத்தின் பூரண ஆதிக்கத்தையும் ஆழமாய்ச் செல்லும் அதன் வேர்களையும் அவர்கள் மூடி மறைக்கிறுர்கள்; தனிப்பட்ட இரண்டாந்தரமான விவரங்களை முன்னிலையிலே கொண்டுவந்து நிறுத்த முயலுகிறுர்கள்; டிரஸ்டுகளை அல்லது வங்கிகளை போலீஸ் மேற்பார்வை செய்தல் என்பது போன்ற முற்றிலும் நகைக்கத்தக்கவையான ''சீர்திருத்தத்'' திட்டங்களைக் கொண்டு அடிப்படையான அம்சங்களிலிருந்து கவனத்தைத் திசை திருப்புவதற்குத் தம்மால் இயன்றது அனைத்தும் செய்கிறுர்கள். ஏகாதிபத்தியத்தின் அடிப்படைத் தன்மைக் குறிப்பான இயல்புகளைச் சீர்திருத்தலாமென்ற கருத்து அபத்தமானதென்பதைத் தைரியமாக ஒப்புக்கொள்ளும் நெஞ்சழுத்தம் வாய்ந்த ஒளிவு மறைவற்ற ஏகாதிபத்தியவாதிகளை அரிதாகவே காண முடியும்.

இதோ ஓர் உதாரணம். உலகப் பொருளாதார ஆவணங்கள் என்னும் சஞ்சிகையில் ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியவாதிகள் காலனிகளில் நடைபெறும் தேசவிடுதலை இயக்கங்களைக் கவனிக்க முயலுகிறுர்கள் (குறிப்பாக ஜெர்மனிக்குச் சொந்தமானவற்றைத் தவிர்த்து ஏனைய காலனிகளில் நடைபெறுகின்றவற்றையே கவனிக்க முயலுகிறுர்கள் என்பதைக் கூறத் தேவையில்லை). இந்தியாவில் நடக்கும் கலவரத்தையும் கண்டன இயக்கங்களையும், நேட்டாலிலும் (தென் ஆப்பிரிக்கா), டச்சுக் கிழக்கிந்தியத் தீவுகளிலும் பிற இடங்களிலும் நடைபெறும் இயக்கங்களையும் இவர்கள் குறிப்பிடுகிறுர்கள். அன்னிய ஆட்சிக்கு உட்பட்ட ஆசிய,ஆப்பிரிக்க,ஐரோப்பிய மக்களைச் சேர்ந்த பல்வேறு தேசங்கள், வருண இனங்களது பிரதிநிதிகள் 1910, ஜூன் 28—30ல் நடத்திய ஒரு மகாநாட்டைப் பற்றிய ஆங்கிலேயச் செய்தியறிக்கை குறித்துக்

கருத்துரைக்கையில் இந்த ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியவாதிகளில் ஒருவர், இம்மாநாட்டில் நிகழ்த்தப்பட்ட உரைகளை மதிப்பீடு செய்து எழுதுவதாவது: ''நாம் ஏகாதிபத்தியத்துடன் போரிட வேண்டும்; அடிமைப்பட்ட மக்கள் சுதந்திரம் பெற உரிமையுடையவர்கள் என்பதை ஆளும் அரசுகள் அங்கீகரிக்க வேண்டும்; வல்லரசுகளுக்கும் பலவீன தேசத்தோருக்கும் இடையிலான உடன்படிக்கைகள் நிறைவேற்றப்படுவதை சர்வதேச நீதிமன்றம் மேற்பார்வை செய்ய வேண்டும் என்றெல்லாம் நமக்குக் கூறப்படுகிறது. இந்த ஆத்மார்த்திக விருப்பங்களை வெளியிடுவதற்கு மேல் இவர்கள் செல்லவில்லை. கீழ்க்கண்ட உண்மையை அவர்கள் புரிந்து கொண்டதற்கான ஓர் அறிகுறியையும் நாம் காணவில்லை: ஏகாதிபத்தியம் முதலாளித்துவத்தின் தற்போதைய வடிவத்துடன் நீக்கமறப் பிணைந்திருக்கிறது; ஆகவே [!!] ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிரான, பகிரங்கப் போராட்டத்தால் பயன் ஏதுமில்லை, குறிப்பிடத்தக்கவாறு அக்கிரமமான அதன் அடாத செயல்களாய் இருக்கும் சிலவற்றைக் கண்டிக்கலாமே தவிர அதற்கு மேல் ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை.''* ஏகாதிபத்தியத்திற்கு அடிப்படையாய் இருப்பதைச் சீர்திருத்தம் செய்வதென்பது ஏமாற்றுகும், ஆத்மார்த்திக விருப்பமாகும் என்பதால், ஒடுக்கப்பட்ட தேசங்களின் முதலாளித்துவப் பிரதிநிதிகள் ''மேலும்'' முன்னே செல்லவில்லை என்பதால், ஒடுக்குகின்ற ஒரு தேசத்தின் முதலாளித்துவப் பிரதிநிதி ''மேலும்'' பின்னே செல்கிறுர்—''விஞ்ஞான வழியில்'' செல்வதாகக் கூறிக் கொண்டு அந்தத் திரை மறைவில் ஏகாதிபத்தியத்தின் அடிவருடியாகிறுர். இதுவும் ஒருவிதமான ''தர்க்க வாதம்தான்''!

ஏகாதிபத்தியத்தின் அடிப்படையைச் சீர்திருத்துவது சாத்தியம்தானு, அது தோற்றுவிக்கின்ற முரண்பாடுகளை மேலும் தீவிரப்படுத்துவதையும் ஆழமாக்குவதையும் நோக்கி முன்னே செல்வதா, அல்லது இம்முரண்பாடுகளைத் தணிப்

* *Weltwirtschaftliches Archiv*, Bd. II, பக்கம் 193 (''உலகப் பொருளாதாரத்தின் ஆவணங்கள்'', தொகுதி II.—ப-ர்.).

பதை நோக்கிப் பின்னே செல்வதா என்ற கேள்விகள், ஏகாதிபத்தியத்தைப் பற்றிய விமர்சனத்தில் அடிப்படையான கேள்விகளாகும். நிதியாதிக்கக் கும்பலின் ஒடுக்குமுறையின் காரணமாகவும் தடையில்லாப் போட்டி அகற்றப்பட்டதன் காரணமாகவும் எங்கும் பிற்போக்கும் கூடுதலான தேசிய ஒடுக்குமுறையும்தான் ஏகாதிபத்தியத்தின் பிரத்தியேக அரசியல் இயல்புகளாக இருப்பதால், இருபதாம் நூற்றுண்டின் தொடக்கத்தில் அனேகமாய் எல்லா ஏகாதிபத்திய நாடுகளிலும் ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிராகக் குட்டிமுதலாளித்துவ-ஜனநாயக எதிர்த்தரப்பு ஒன்று எழுந்தது. அதன் பொருளாதார அடிப்படையில் மெய்யாகவே பிற்போக்கானதாகிய இந்தக் குட்டிமுதலாளித்துவச் சீர்திருத்தவாத எதிர்த்தரப்பினைக் காவுத்ஸ்கி எதிர்ப்பதற்கு முனையவும் இல்லை, எதிர்ப்பதற்கான திராணியும் அவரிடம் இல்லை என்பது மட்டுமின்றி, நடைமுறையில் அதனுடன் ஒன்றுசேர்ந்து கொண்டும் விட்டார். காவுத்ஸ்கியும், விரிந்தமைந்த சர்வதேசக் காவுத்ஸ்கிவாதப் போக்கும் மார்க்சியத்தைத் துறந்துவிட்டு ஓடியது இங்குதான் காணக்கிடக்கிறது.

*1898*ல் ஸ்பெயினுக்கு எதிரான ஏகாதிபத்திய யுத்தம் அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டில் முதலாளித்துவ ஜனநாயகத்தின் கடைசி மோஹிகன்களான "ஏகாதிபத்திய-எதிர்ப்பாளர்களது" எதிர்ப்பைத் தூண்டியது. இவர்கள் இந்த யுத்தம் "கொடுங் குற்றமாகும்" என்று அறிவித்தனர், அன்னியப் பிரதேசங்களைக் கைப்பற்றுதல் அமெரிக்க அரசியல் சட்டத்துக்கு விரோதமாகுமெனக் கூறினர், பிலிப்பினோக்களின் தலைவரான ஆக்வினல்டை நடத்திய முறையானது (அவருடைய நாட்டுக்குச் சுதந்திரம் தருவதாக அமெரிக்கர்கள் வாக்களித்துவிட்டுப் பிற்பாடு துருப்புக்களை இறக்கி அந்நாட்டைக் கைப்பற்றிக் கொண்டார்கள்) "தேசியவெறி கொண்ட துரோகச் செயலாகும்" என்று சொல்லி லிங்கனது சொற்களை மேற்கோளாய் எடுத்துரைத்தனர்: "வெள்ளை மனிதன் தன்னைத் தானே அரசாண்டு கொள்வானுகில் அது தன்னுட்சி, ஆனுல் அவன் தன்னைத் தானே அரசாண்டு கொண்டு ஏனையோரையும் அரசாளுவானுகில் அது எதேச்சாதிகாரமே அன்றி தன்

ஞட்சி அல்ல.''* ஆனுல் இந்த விமர்சனம் எல்லாம், ஏகாதி பத்தியத்துக்கும் டிரஸ்டுக்குமிடையிலும், ஆகவே ஏகாதிபத் தியத்துக்கும் முதலாளித்துவ அடிப்படைகளுக்குமிடையிலும் இருக்கும் பிரிக்க முடியாத பிணைப்பைக் கண்டு கொள்ளாமல் ஒதுங்கிச் சென்ற வரை, பெருவீத முதலாளித்துவத்தாலும் அதன் வளர்ச்சியாலும் தோற்றுவிக்கப்பட்ட சக்திகளுடன் சேர்ந்து கொள்ளாமல் ஒதுங்கிச் சென்ற வரை, இது வெறும் ''ஆத்மார்த்திக விருப்பமாகவே'' இருந்து வந்தது.

ஹாப்ஸன் ஏகாதிபத்தியத்தைப் பற்றிய தமது விமர்ச னத்தில் மேற்கொள்ளும் பிரதான நிலைமையும் இதுவே தான். ''ஏகாதிபத்தியம் தவிர்க்க முடியாதது'' என்ற வாதத்தை எதிர்ப்பதிலும், மக்களது ''நுகர்வு ஆற்றலை அதிகமாக்கு வது''(முதலாளித்துவத்தின் கீழ்!) அவசியமென்று வலியுறுத்து வதிலும் காவுத்ஸ்கியை ஹாப்ஸன் முந்திக் கொண்டு விட் டார். ஏகாதிபத்தியத்தையும் வங்கிகளது சர்வ வல்லமையை யும் நிதியாதிக்கக் கும்பலையும் இன்ன பிறவற்றையும் பற்றிய விமர்சனத்தில் வெளியாகும் இந்தக் குட்டிமுதலாளித்துவக் கருத்தோட்டத்தைத்தான் மேலே நான் அடிக்கடி மேற்காட் டியுள்ள ஆசிரியர்களான அகாட், ஆ. லன்ஸ்பர்க், லூ. எஷ் வேகெ போன்ருேரும், பிரெஞ்சு எழுத்தாளர்களில், 1900ல் வெளிவந்த இங்கிலாந்தும் ஏகாதிபத்தியமும் என்ற மேலெ ழுந்தவாரியான ஒரு புத்தகத்தின் ஆசிரியராகிய விக்டர் பேராரும் கொண்டுள்ளனர். இந்த ஆசிரியர்கள் தம்மை மார்க்சியவாதிகளாகக் கூறிக் கொள்கிறவர்களல்லர், இவர் கள் ஏகாதிபத்தியத்தை தடையில்லாப்போட்டி மற்றும் ஜன நாயகத்திடமிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டுகிருர்கள், மோதல் களுக்கும் யுத்தத்துக்கும் வித்திடும் பாக்தாது ரயில் பாதைத் திட்டத்தைக் கண்டிக்கிருர்கள், சமாதானம் வேண்டுமென்ற ''ஆத்மார்த்திக விருப்பங்களையும்'' இன்ன பலவற்றையும் தெரிவிக்கிருர்கள். சர்வதேச வங்கிகள், பிணையங்களின்

---

* J. Patouillet, *L'impérialisme américain*, Dijon, 1904, பக்கம் 272 (ஜெ. படுய்யே, ''அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம்'', டிஜோன்.—ப-ர்.).

வெளியீடு பற்றிய புள்ளிவிவரங்களைத் தொகுத்திடும் அ. நெய்மார்க்குக்கும் இது பொருந்தும், ''சர்வதேசப்'' பிணையங்களாகிய நூறு கோடிக் கணக்கான பிராங்குகளைக் கணக்கிட்டுக் காட்டிவிட்டு 1912ல் இவர் வியந்து கூறினார்: ''சமாதானத்துக்கு பங்கம் விளைவிக்கப் படலாம்.... இத்தகைய பெருந்தொகைகளின் முன்னால் எவரும் துணிந்து யுத்தத்தைத் துவக்குவாரென நம்ப முடியுமா?''*

முதலாளித்துவப் பொருளியலாளர்களின் இந்த அப்பாவித்தனம் வியப்புக்குரியதல்ல; தவிரவும் இப்படித் தாம் அறியாப் பிள்ளைகளாய் இருப்பது போலப் பாசாங்கு செய்வதும், ஏகாதிபத்தியத்தின் கீழ் சமாதானம் குறித்து ''கருத்தார்ந்த முறையில்'' பேசுவதும் அவர்களது நலன்களுக்கு ஏற்றவையே. ஆனால், காவுத்ஸ்கி 1914லும் 1915லும் 1916லும் இந்த முதலாளித்துவ-சீர்திருத்தவாதக் கண்ணோட்டத்தை ஏற்றுக் கொண்டு சமாதானம் குறித்து ''எல்லோரும் உடன்பாடு கொண்டிருக்கிறார்கள்'' (ஏகாதிபத்தியவாதிகளும், போலி சோஷலிஸ்டுகளும், சமூக-அமைதிவாதிகளும்) என்று கூறுகையில் அவரது மார்க்சியத்தில் எஞ்சியிருப்பது தான் என்ன? ஏகாதிபத்தியத்தின் முரண்பாடுகளைப் பகுத்து ஆராய்வதற்கும் அவற்றின் ஆழத்தை வெளிப்படுத்துவதற்கும் பதிலாக, அவற்றை ஒதுக்கிவிடுவதற்கும் தட்டிக்கழிப்பதற்குமான சீர்திருத்தவாத ''ஆத்மார்த்திக விருப்பத்தைத் தான்'' காண்கிறோம்.

ஏகாதிபத்தியத்தைப் பற்றி காவுத்ஸ்கியின் பொருளாதார விமர்சனத்துக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு இதோ இருக்கிறது. எகிப்துடன் பிரிட்டிஷ் ஏற்றுமதி இறக்குமதி வாணிபத்தின் 1872, 1912ஆம் ஆண்டுப் புள்ளிவிவரங்களை அவர் எடுத்துக் கொள்கிறார்; பிரிட்டனுடைய வெளிநாட்டு வாணிபம் ஒட்டுமொத்தமாகக் கண்ட வளர்ச்சியைக் காட்டிலும் இந்த ஏற்றுமதி, இறக்குமதி வாணிபம் குறைவாகவே வளர்ந்திருக்கிறதாம். இதிலிருந்து காவுத்ஸ்கி முடிவு கட்டுகிறார்:

* *Bulletin de l'institut international de statistique*, T. XIX, livr. II, p. 225 (''சர்வதேசப் புள்ளிவிவரக் கழகத்தின் அறிக்கை'', தொகுதி XIX, புத்தகம் II, பக்கம் 225.—ப-ர்.).

''இராணுவத்தைக் கொண்டு பிடிக்கப்படாமல் இருந்திருந்தால், வெறும் பொருளாதாரக் காரணக் கூறுகளது செயல்பாட்டினுலேயே எகிப்துடன் பிரிட்டிஷ் வர்த்தகத்தின் வளர்ச்சி குறைவாக இருந்திருக்கும் என்று கொள்வதற்குக் காரணம் ஏதும் இல்லை.'' ''விரிந்து பெருக மூலதனத்துக்குள்ள துடிப்பு... திருப்தி செய்யப்படுவதற்குச் சிறந்த வழி அமைதியான ஜனநாயகமே அன்றி ஏகாதிபத்தியத்தின் வன்முறை அல்ல.''*

காவுத்ஸ்கியின் இந்த வாதத்தை அவரது ருஷ்யச் சேவகரான, (மற்றும் சமூக-தேசியவெறியர்களது ருஷ்யக் காவலருமான) திரு. ஸ்பெக்தாத்தர் ஒவ்வொரு சுருதியிலும் திருப்பிப் பாடுகிறுர். இந்த வாதம்தான் ஏகாதிபத்தியத்தைப் பற்றிய காவுத்ஸ்கிவாத விமர்சனத்தின் அடிப்படையாக அமைந்திருக்கிறது. எனவே இதை நாம் விவரமாக பரிசீலிக்க வேண்டும். ஹில்ஃபர்டிங்கின் முடிவுகள் ''எல்லா சோஷலிஸ்டுத் தத்துவவாதிகளாலும் ஒருமனதாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருப்பதாகக்'' காவுத்ஸ்கி பல சந்தர்ப்பங்களிலும், குறிப்பாக 1915 ஏப்ரலிலும் கூறியிருக்கிறுர்; ஆகவே ஹில்ஃபர்டிங்கின் நூலிலிருந்து ஒரு மேற்கோளுடன் தொடங்குவோம்.

''மேலும் முன்னேற்றமான முதலாளித்துவக் கொள்கையினை தற்போது காலங் கடந்ததாகிவிட்ட தடையில்லா வாணிபத்துக்கும் அரசுடனுன பகைமைக்குமாகிய சகாப்தத்தின் கொள்கையுடன் ஒப்பீடு செய்து வேறுபடுத்திக் காட்டுவது தொழிலாளி வர்க்கத்தின் வேலை அல்ல. நிதி மூலதனத்தின் பொருளாதாரக் கொள்கைக்கு, ஏகாதிபத்தியத்துக்குப் பாட்டாளி வர்க்கம் அளிக்கும் பதில் சோஷலிசமே தவிர தடையில்லா வாணிபமாக இருக்க முடியாது. பாட்டாளி வர்க்கக் கொள்கையின் நோக்கம் இன்று தடையில்லாப் போட்டியை மீட்டமைத்திடும் இலட்சியமாக இருக்க முடி

* Kautsky, *Nationalstaat, imperialistischer Staat und Staatenbund, Nürnberg*, 1915, பக்கங்கள் 70, 72 (காவுத்ஸ்கி, ''தேசிய அரசு, ஏகாதிபத்திய அரசு, அரசுகளின் ஐக்கியம்'', நூரன்பர்க்.—ப-ர்.).

யாது — இப்போது இது பிற்போக்கான இலட்சியமாகிவிட்டது — முதலாளித்துவத்துக்கு முடிவு கட்டிப் போட்டியை அடியோடு அகற்றுவதுதான் குறிக்கோளாக இருக்க முடியும்'' என்று எழுதுகிருர் ஹில்ஃபர்டிங்.*

நிதி மூலதனச் சகாப்தத்தில் ஒரு ''பிற்போக்கான குறிக்கோளை'', ''அமைதியான ஜனநாயகத்தை'', ''வெறும்பொருளாதாரக் காரணக் கூறுகளது செயற்பாட்டை'' ஆதரிப்பதன் மூலம் காவுத்ஸ்கி மார்க்சியத்திலிருந்து முறித்துக் கொண்டுவிட்டார்; ஏனெனில் இக்குறிக்கோள் புறநிலை நோக்கில் நம்மை ஏகபோக முதலாளித்துவத்திடமிருந்து ஏகபோகமில்லாத முதலாளித்துவத்துக்குப் பின்னேக்கி இழுத்துச் செல்கிறது; இது சீர்திருத்தவாத மோசடியே ஆகும்.

எகிப்துடன் (அல்லது எந்த ஒரு காலனி அல்லது அரைக் காலனியுடன்) வாணிபம், இராணுவத்தைக் கொண்டு பிடிக்காமலே, ஏகாதிபத்தியம் இல்லாமலே, நிதி மூலதனம் இல்லாமலே மேலும் அதிகமாக ''வளர்ந்திருக்க முடியும்''. இதற்கு என்ன பொருள்? பொதுவாக ஏகபோகங்களாலோ, நிதி மூலதனத்தின் ''தொடர்புகளாலோ'', நுகத்தடியாலோ (அதாவது, ஏகபோகத்தாலோ), அல்லது சில நாடுகள் காலனிகளின் ஏகபோக உடைமையாளனுய் இருப்பதாலோ, தடையில்லாப் போட்டி குறுகலாக்கப்படாமலிருந்தால் முதலாளித்துவம் இன்னும் துரிதமாக வளர்ச்சியடைந்திருக்கும் என்பதுதானே இதன் பொருள்?

காவுத்ஸ்கியின் வாதத்துக்கு வேறு எந்த அர்த்தமும் இருக்க முடியாது; இந்த ''அர்த்தம்'' அர்த்தமற்றதாகும்: தடையில்லாப் போட்டி, எந்த விதமான ஏகபோகமும் இன்றி, முதலாளித்துவத்தையும் வாணிபத்தையும் இன்னும் துரிதமாக வளரச் செய்திருக்கலாம் என்பதாய் வைத்துக் கொள்வோம். ஆனல் வாணிபமும் முதலாளித்துவமும் எவ்வளவு துரிதமாக வளர்கின்றனவோ, உற்பத்தியின் ஒன்றுகுவிப்பும் மூலதன ஒன்றுகுவிப்பும் அவ்வளவு அதிகரித்து

* நிதி மூலதனம், பக்கம் 567.

இந்த ஒன்றுகுவிப்பு ஏகபோகத்தைத் தோற்றுவிக்கிறது. ஏகபோகங்கள் ஏற்கெனவே எழுந்துள்ளன — தடையில்லாப் போட்டியிலிருந்தேதான் எழுந்துள்ளன! ஏகபோகங்கள் இப்பொழுது முன்னேற்றத்துக்குத் தடை போட ஆரம்பித்திருப்பினும், தடையில்லாப் போட்டிக்கு இது ஆதரவானவாதமாகிவிடவில்லை. ஏனெனில், தடையில்லாப் போட்டியானது ஏகபோகத்தைத் தோற்றுவித்தபின் இப்போட்டி சாத்தியமற்றதாகியுள்ளது.

காவுத்ஸ்கியின் வாதத்தை எந்தப் பக்கமாகத் திருப்பிப் பார்த்தாலும், அதில் பிற்போக்கையும் முதலாளித்துவச் சீர்திருத்தவாதத்தையும் தவிர வேறொன்றையும் காண்பதற்கில்லை.

இந்த வாதத்தைத் திருத்தி ஸ்பெக்தாத்தர் சொல்வது போல், காலனிகள் பிரிட்டனுடன் புரியும் வாணிபமானது ஏனைய நாடுகளுடன் அவை புரியும் வாணிபத்தைக் காட்டிலும் மெதுவாகவே இப்பொழுது வளருகிறது என்று கூறுவோமாயினுங்கூட, அப்போதும் காவுத்ஸ்கி காப்பாற்றப்பட்டு விடவில்லை. ஏனெனில் கிரேட் பிரிட்டனைத் தோற்கடிப்பதும் ஏகபோகம்தான், ஏகாதிபத்தியம்தான்—வேறொரு நாட்டின் (அமெரிக்கா, ஜெர்மனி) ஏகபோகமும் ஏகாதிபத்தியமும் அதைத் தோற்கடிக்கின்றன. கார்ட்டல்கள் ஒரு புதிய விசித்திரமான வடிவில் காப்புச் சுங்க வரிகளைத் தோற்றுவித்திருக்கின்றன என்பது தெரிந்ததே, அதாவது ஏற்றுமதிக்கு உகந்த பண்டங்களுக்குக் காப்பு அளிக்கப்படுகிறது (மூலதனம், தொகுதி 3ல் எங்கெல்ஸ் இதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்).[43] கார்ட்டல்களும் நிதி மூலதனமும் தங்களுக்கே விசேஷமாக உரித்தான ஒரு முறையை, அதாவது, ''கழிவு செய்யப்பட்ட விலைகளுக்குப் பண்டங்களை ஏற்றுமதி செய்யும்'' முறையை, அல்லது ஆங்கிலேயர்கள் கூறுவது போல ''கொட்டிக் குவிக்கும்'' முறையை [dumping] கைக்கொள்கின்றன என்பதும் தெரிந்ததே: தனது நாட்டிற்குள் தனது பண்டங்களை உயர்ந்த ஏகபோக விலைக்கு விற்கிறது; ஆனால் வெளி நாடுகளில் போட்டியாளரைக் குறைந்த விலையால் வீழ்த்துவதற்காகவும் தனது உற்பத்தியை உச்சத்துக்குப் பெருகச் செய்

வதற்காகவும் பிறவற்றுக்காகவும் தனது பண்டங்களை மிகக் குறைந்த விலைக்கு விற்கிறது. பிரிட்டிஷ் காலனிகளுடன் ஜெர்மனியின் வர்த்தகம் கிரேட் பிரிட்டனின் வர்த்தகத்தைவிட துரிதமாக வளர்ச்சியடைகிறது என்றால் ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியம் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தைக் காட்டிலும் இளையது, பலம் பொருந்தியது, நன்கு ஒழுங்கமைக்கப் பெற்றது, மேனிலையில் இருப்பது என்பதைத்தான் அது நிரூபிக்கிறதே ஒழிய, எவ்வகையிலும் தடையில்லா வாணிபத்தின் ''மேனிலையை'' நிரூபிக்கவில்லை. ஏனெனில் போர் நடைபெறுவது தடையில்லா வாணிபத்துக்கும் காப்புக்கும் காலனிச் சார்பு நிலைக்கும் இடையிலல்ல; போட்டியிடும் இரு ஏகாதிபத்தியங்களுக்கிடையே, இரு ஏகபோகங்களுக்கிடையே, நிதி மூலதனத்தின் இரு கோஷ்டிகளிடையே நடைபெறும் போராகும் இது. பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்திற்குமேல் ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியத்திற்குள்ள மேனிலை, காலனி எல்லைகளாலாகிய அல்லது காப்பு வரிகளாலாகிய தடைமதில்களைக் காட்டிலும் அதிக வலிமை வாய்ந்ததாக இருக்கிறது. இதைப் போய்த் தடையில்லா வாணிபத்துக்கும் ''அமைதியான ஜனநாயகத்துக்கும்'' சாதகமான ஒரு ''வாதமாகக்'' கொள்வது உப்புச்சப்பற்றதாகும், ஏகாதிபத்தியத்தினுடைய சாராம்ச இயல்புகளையும் குணதிசயங்களையும் மறந்து விடுவதும், மார்க்சியத்துக்குப் பதிலாகக் குட்டிமுதலாளித்துவச் சீர்திருத்த வாதத்தைக் கைக்கொள்வதும் ஆகும்.

ஏகாதிபத்தியத்தைப் பற்றி முதலாளித்துவப் பொருளியலாளர் ஆ. லன்ஸ்பர்க் செய்துள்ள விமர்சனம், காவுத்ஸ்கியினுடையதைப் போலவே குட்டிமுதலாளித்துவத் தன்மையதாகவே இருப்பினும், காவுத்ஸ்கியைவிட அவர் வாணிபப் புள்ளிவிவரங்களை அதிக அளவுக்கு விஞ்ஞான வழியில் ஆராய்வதை நோக்கி நெருங்கிச் சென்றுள்ளது கவனிக்கத்தக்கதாகும். குருட்டாம்போக்கில் எடுக்கப்பட்ட ஒரேயொரு நாட்டையும் ஒரேயொரு காலனியையும் பிற நாடுகளுடன் அவர் ஒப்பிடவில்லை; ஓர் ஏகாதிபத்திய நாடு, 1) நிதித் துறையில் அதைச் சார்ந்துள்ளவையும் அதனிடமிருந்து கடன் வாங்குகிறவையுமான நாடுகளுடனும், 2) நிதித் துறையில் சுயேச்

சையான நாடுகளுடனும் நடத்தும் ஏற்றுமதி வாணிபத்தை அவர் பரிசீலனை செய்தார். அதிலிருந்து கீழ்க்கண்ட முடிவு களைப் பெற்றார்:

ஜெர்மனியின் ஏற்றுமதி வாணிபம்
(பத்து லட்சம் மார்க்குகள்)

		1889	1908	சதவிகித வளர்ச்சி
நிதித் துறையில் ஜெர்மனியைச் சார்ந்துள்ள நாடுகளுடன்	ருமேனியா . . .	48.2	70.8	+47%
	போர்த்துகல் . .	19.0	32.8	+73%
	ஆர்ஜென்டீனா . .	60.7	147.0	+143%
	பிரேஸில் . . .	48.7	84.5	+73%
	சிலி	28.3	52.4	+85%
	துருக்கி. . . .	29.9	64.0	+114%
	மொத்தம் . . .	234.8	451.5	+92%
நிதித் துறையில் ஜெர்மனியிடமிருந்து சுயேச்சையான நாடுகளுடன்	கிரேட் பிரிட்டன்	651.8	997.4	+53%
	பிரான்ஸ் . . .	210.2	437.9	+108%
	பெல்ஜியம் . .	137.2	322.8	+135%
	ஸ்விட்சர்லாந்து	177.4	401.1	+127%
	ஆஸ்திரேலியா .	21.2	64.5	+205%
	டச்சுக் கிழக்கிந்தியத் தீவுகள் . .	8.8	40.7	+363%
	மொத்தம் . . .	1,206.6	2,264.4	+87%

இதிலிருந்து லன்ஸ்பர்க் முடிவுகளை வந்தடையவில்லை; ஆகவே, தமது புள்ளிவிவரங்கள் நிரூபிப்பது எதாவது இருந் தால், தமது கருத்து சரியல்ல என்பதே அதுவென்பதைக் கண்டு கொள்ள விபரீதமாகத் தவறிவிடுகிறார். ஏனெனில் நிதித் துறையில் ஜெர்மனியைச் சார்ந்துள்ள நாடுகளுக்கான

ஏற்றுமதியானது, நிதித் துறையில் சுயேச்சையான நாடுகளுக்கான ஏற்றுமதியைவிடத் துரிதமாக — சற்றேதான் என்றாலும்—வளர்ந்திருக்கின்றது (லன்ஸ்பர்க்கின் புள்ளிவிவரங்கள் சற்றும் முழுமையாய் இல்லையாதலால், ''எதாவது இருந்தால்'' என்பதை நான் அழுத்தி வலியுறுத்துகிறேன்.)

ஏற்றுமதிகளுக்கும் கடன்களுக்குமிடையிலான தொடர்பை ஆராய்ந்து லன்ஸ்பர்க் எழுதுவதாவது:

''1890-91ல் ருமேனியக் கடன் ஒன்று, முந்திய ஆண்டுகளில் ஏற்கெனவே அதன் பேரில் முன்பணங்கள் கொடுத்திருந்த ஜெர்மானிய வங்கிகள் மூலமாகத் திரட்டப்பட்டது. ஜெர்மனியில் முக்கியமாக ரயில்வேத் தளவாடங்கள் வாங்குவதற்காக இக்கடன் செலவிடப்பட்டது. 1891ல் ருமேனியாவுக்கு ஜெர்மன் ஏற்றுமதிகளின் மதிப்பு 5 கோடி 50 லட்சம் மார்க்குகளாக இருந்தது. அடுத்த ஆண்டில் இந்த ஏற்றுமதிகள் 3 கோடி 94 லட்சம் மார்க்குகளாகக் குறைந்து போயின; பிறகு ஏறியும் இறங்கியும் சென்று 1900ல் 2 கோடி 54 லட்சமாகக் குறைந்தன. அண்மை ஆண்டுகளில்தான், இரண்டு புதிய கடன்களின் விளைவாக, இந்த ஏற்றுமதிகள் 1891ம் ஆண்டின் அளவைத் திரும்பவும் எட்டிப் பிடித்தன.

''1888-89ம் ஆண்டின் கடன்களைத் தொடர்ந்து, போர்த்துகலுக்கு ஜெர்மன் ஏற்றுமதிகள் 2 கோடி 11 லட்சமாக (1890ல்) உயர்ந்தன; அடுத்த இரண்டு ஆண்டுகளில் 1 கோடி 62 லட்சமாகவும் 74 லட்சமாகவும் குறைந்து போயின; 1903ல் தான் அவை முந்தைய அளவை வந்தடைந்தன.

''ஆர்ஜென்டீனாவுடன் ஜெர்மன் வாணிபத்தின் புள்ளிவிவரங்கள் மேலும் பளிச்சென புலப்படுத்துகின்றவை. 1888லும் 1890லும் கடன்கள் திரட்டப்பட்டன; ஆர்ஜென்டீனாவுக்கு ஜெர்மன் ஏற்றுமதிகள் 6 கோடி 7 லட்சம் மார்க்குகளை எட்டின (1889). இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இவை 1 கோடி 86 லட்சம் மார்க்குகளாகிவிட்டன; இது முந்தைய தொகையைவிட மூன்றில் ஒரு பங்கு குறைவானது, 1901ல் தான், இவை 1889ம் ஆண்டின் அளவை மீண்டும் எட்டி அதைத் தாண்டி மேலே செல்ல முடிந்தது; அரசாங்கத்தாலும் நகராண்மைக் கழகங்களாலும் புதிய கடன்கள்

திரட்டப்பட்டு, மின்விசை நிலையங்கள் கட்டுவதற்காக முன் தொகைகள் அளிக்கப்பட்டதாலும் ஏனைய கடன் செலாவணி நடவடிக்கைகளாலும் தான் இது சாத்தியமாகியது.

''1889ஆம் ஆண்டின் கடனின் விளைவாக, சிலிக்கு ஏற்றுமதிகள் 4 கோடி 52 லட்சம் மார்க்குகளாக (1892ல்) உயர்ந்தன; ஓர் ஆண்டுக்குப் பிறகு இவை 2 கோடி 25 லட்சம் மார்க்குகளாகக் குறைந்தன. 1906ல் ஜெர்மன் வங்கிகள் சிலிக்குத் திரட்டிய புதிய கடனைத் தொடர்ந்து ஏற்றுமதிகள் 8 கோடி 47 லட்சம் மார்க்குகளாக (1907ல்) உயர்ந்தன; 1908ல் 5 கோடி 24 லட்சம் மார்க்குகளாக மீண்டும் வீழ்ச்சியடைந்தன.''*

இந்த விவரங்களிலிருந்து லன்ஸ்பர்க் வேடிக்கையான குட்டிமுதலாளித்துவ நீதிநெறியை வந்தடைகிறுர்: கடன்களுடன் இணைக்கப்பட்ட ஏற்றுமதிவாணிபம் எவ்வளவு நிலையற்றதாகவும் ஒழுங்குமுறை இல்லாததாகவும் ஆகிவிடுகிறது, உள்நாட்டுத் தொழில் துறையை ''இயற்கையாகவும்'', ''இசைவாகவும்'' வளர்ப்பதற்குப் பதிலாக மூலதனத்தை வெளிநாடுகளில் முதலீடு செய்வது எவ்வளவு கேடானது, கடன்களைத் திரட்டும்போது குருப் கோடிக் கணக்கில் இனும் கைப்பணம் தர வேண்டியிருப்பது எவ்வளவு பெரிய ''செலவாகிவிடுகிறது'' என்றும் இன்ன பலவாறுகவும் கூறுகிறுர். ஆனுல் மேற்கண்ட உண்மைகள் தெளிவாகவே நமக்குக் கூறுகின்றன: ஏற்றுமதியின் வளர்ச்சி நிதி மூலதனத்தின் இந்த ஏமாற்று வித்தைகளுடன்தான் இணைக்கப்பட்டுள்ளது; நிதி மூலதனத்துக்கு முதலாளித்துவ நீதிநெறி குறித்துக் கவலையில்லை, அதன் நாட்டமெல்லாம் ஒன்றுக்கு இரண்டு தரம் காளையிடமிருந்து தோலுரித்து எடுக்கலாம் என்பது தான்—முதலில், கடனிலிருந்து வரும் லாபங்களை அது மூட்டை கட்டுகிறது, பிறகு குருப்பிடமிருந்து பண்டங்கள் வாங்கவோ, எஃகு சிண்டிக்கேட்டிலிருந்து ரயில்வேத் தளவாடங்கள் வாங்கவோ இன்ன பிறவற்றுக்கோ கடனுளி இதே கடன் தொகை

---

* *Die Bank*, 1909,2, பக்கம் 819உம் அடுத்த பக்கங்களும்.

யை உபயோகிக்கும்போது கிடைக்கும் பிற லாபங்களேயும் மூட்டை கட்டுகிறது.

லன்ஸ்பர்கின் புள்ளிவிவரங்கள் முழுமையானவை என்று நாம் கருதவில்லே என்பதை மீண்டும் கூறுகிருேம்; ஆயினும் இவை காவுத்ஸ்கி, ஸ்பெக்தாத்தர் ஆகியோரது புள்ளி விவரங்களேவிட அதிக அளவுக்கு விஞ்ஞான வழியில் அமைந் தவை என்பதாலும், பிரச்சினேயை அணுகுவதற்குச் சரியான வழியை லன்ஸ்பர்க் சுட்டிக்காட்டுகிருர் என்பதாலும் நாம் இவற்றை இங்கு எடுத்துரைத்தோம். ஏற்றுமதிகளும் பிறவும் சம்பந்தமாய் நிதி மூலதனத்தின் உட்பொருள் முக்கியத் துவத்தை விவாதிக்கையில், முக்கியமாகவும் தனியேயும் நிதி யாளர்களின் தந்திரங்களுடனும், முக்கியமாகவும் தனியே யும் கார்ட்டல்களின் பண்ட விற்பனேயுடனும், இன்ன பிற வற்றுடனும் ஏற்றுமதிகளுக்குள்ள இணேப்பினேத் தனிப்படப் புலப்படுத்திக் காட்டும் திறனுடையவராய் இருக்க வேண் டும். பொதுவாகக் காலனிகளேக் காலனியல்லாத நாடுகளோ டும், ஓர் ஏகாதிபத்தியத்தைப் பிறிதொன்ருேடும், ஓர் அரைக் காலனியை அல்லது காலனியை (எகிப்து) ஏனேய எல்லா நாடுகளோ்டும் வெறுமனே ஒப்பிடுவது பிரச்சினேயின் சாராம் சத்தையே தட்டிக் கழிப்பதும், மூடி மறைப்பதுமே ஆகும்.

ஏகாதிபத்தியத்தைப் பற்றிய காவுத்ஸ்கியின் தத்து வார்த்த விமர்சனத்துக்கும் மார்க்சியத்துக்கும் பொதுவான அம்சம் ஏதும் இல்லே. சந்தர்ப்பவாதிகளுடனும் சமூக-தேசிய வெறியர்களுடனும் சமாதானமும் ஒற்றுமையும் காண்பதற் கான பிரசாரத்துக்குப் பீடிகையாவதற்கே இவ்விமர்சனம் ஏற்றது; ஏனென்ருல் இது ஏகாதிபத்தியத்தினுடைய மிகவும் ஆழமான, அடிப்படையான முரண்பாடுகளேத் தட்டிக் கழிக் கிறது, மூடி மறைக்கிறது: ஏகபோகத்துக்கும் அதன் கூடவே இருந்துவரும் தடையில்லாப் போட்டிக்குமிடையிலுள்ள முரண்பாடு, நிதி மூலதனத்தின் பிரம்மாண்ட ‘‘செயற்பாடு களுக்கும்’’ (பிரம்மாண்ட லாபங்களுக்கும்) தடையில்லாச் சந்தையிலான ‘‘நேர்மையான’’ வாணிபத்துக்கும் இடை யிலான முரண்பாடு; ஒரு பக்கம் கார்ட்டல்களும், டிரஸ்டு

களுமானவற்றுக்கும் மறு பக்கம் கார்ட்டல்மயமாகாத தொழிலுக்கும் இடையிலான முரண்பாடு முதலானவை.

காவுத்ஸ்கியால் புனேயப்பட்ட ''அதீத-ஏகாதிபத்தியம்'' என்ற அபகீர்த்தி வாய்ந்த தத்துவமும் இதே போல் பிற்போக்கானதுதான். இப்பொருள் குறித்து 1915லான அவரது வாதங்களை 1902லான ஹாப்ஸனின் வாதங்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள்.

காவுத்ஸ்கி: ''...தேசிய நிதி மூலதனங்களுக்கிடையிலான பரஸ்பரப் போட்டிகளுக்குப் பதிலாக, சர்வதேச அளவில் ஐக்கியப்பட்ட நிதி மூலதனம் கூட்டு முறையில் உலகைச் சுரண்டுவதற்குரிய ஏற்பாட்டைப் புகுத்தும் புதிய, அதீத-ஏகாதிபத்தியக் கொள்கையால் இன்றைய ஏகாதிபத்தியக் கொள்கையை அகற்ற முடியாதா? முதலாளித்துவத்தின் இம்மாதிரியான ஒரு புதிய கட்டம் எப்படியும் கருதத்தக்கதே ஆகும். இதைச் சாதிக்க முடியுமா? இக்கேள்விக்குப்பதில் சொல்வதற்குப் போதுமான முதற்கோள்கள் இன்னும் வரப்பெற்றுகவில்லை.''*

ஹாப்ஸன்: ''ஒவ்வொன்றும் நாகரிக வளர்ச்சியில்லாத வரிசையாகப் பல காலனிகளையும் சார்பு நாடுகளையும் கொண்ட சில பெரிய கூட்டாட்சி சாம்ராஜ்யங்களாக கிறித்துவ உலகம் அமைந்திருப்பதுதான்... இன்றையப் போக்குகளின் மிகவும் நியாயமான வளர்ச்சியாகவும், அகில-ஏகாதிபத்தியம் [interimperialism] என்ற உறுதியான அடிப்படையில் நிரந்தரமான சமாதானத்துக்கு யாவற்றிலும் நம்பிக்கையளிக்கும் வளர்ச்சியாகவும் பலருக்குத் தோன்றுகிறது.''

பதின்மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னுல் ஹாப்ஸன் எதை இன்டர்-இம்பீரியலிசம் அதாவது அகில-ஏகாதிபத்தியம் அல்லது பரஸ்பர-ஏகாதிபத்தியம் என்பதாகக் கூறினுரோ, அதையே அல்ட்ரா-இம்பீரியலிசம் அதாவது அதீத-ஏகாதிபத்தியம் அல்லது மிகை-ஏகாதிபத்தியம்என்கிறுர்காவுத்ஸ்கி. சொல்லின் ஒரு லத்தீன முன்னடைக்குப் பதிலாக இன்னென்றைக் கையாண்டு சாமர்த்தியமாய் ஒரு புதிய இலக்குப்

* *Die Neue Zeit*, ஏப்ரல் 30, 1915, பக்கம் 144.

பதத்தை உருவாக்கியுள்ளார் என்பதைத் தவிர, ''விஞ்ஞான வழியிலான'' சிந்தனைத் துறையில் காவுத்ஸ்கி கண்டிருக்கும் முன்னேற்றம் எல்லாம், சாராம்சத்தில் ஆங்கிலேயப் பாதிரி மார்களது பகட்டுரையாக முன்பு ஹாப்ஸன் எடுத்துரைத் ததை இவர் மார்க்சியமாய் அளித்திடுகிறூர் என்பதுதான். ஆங் கில-போயர் யுத்தத்துக்குப்பிறகு இந்த மாண்புமிக்க பாதிரி மார் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் தென் ஆப்பிரிக்கப் போர்க் களங்களில் பல உறவினர்களை இழந்தோரும் பிரிட்டிஷ் நிதி யாளர்களுக்கு இன்னும் அதிகமான லாபங்களை உத்தரவாதம் செய்வதற்காக மேலும் அதிக அளவில் வரிகள் கட்டும்படி நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டோருமான பிரிட்டிஷ் மத்திய வர்க்கத் தினருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் மன ஆறுதல் அளிப்பதற் காகப் பெரு முயற்சி செய்ய வேண்டியிருந்தது இயற்கையே. ஏகாதிபத்தியம் அப்படி ஒன்றும் மோசமானதல்ல, நிரந்தர சமாதானத்துக்கு வகை செய்யும்படியான அகில-(அல்லது அதீத-) ஏகாதிபத்தியத்துக்கு மிகவும் நெருங்கியதான ஒன்றே அதுஎன்னும் தத்துவத்தைவிட மனத்துக்கு ஆறுதல் அளிக்கக் கூடியது வேறு என்ன இருக்க முடியும்? ஆங்கிலேயப் பாதிரி மார்கள், அல்லது உணர்ச்சிப் பசப்புவாய்ந்த காவுத்ஸ்கி எவ்வளவுதான் நல்ல எண்ணங்கள் கொண்டவர்களாக இருப் பினும், காவுத்ஸ்கியின் ''தத்துவத்தினுடைய'' எதார்த்தப் புறநிலை உட்பொருள், அதாவது உண்மையான, சமுதாய உட்பொருள் இதுதான்: தற்காலத்தின் தீவிர முரண்பாடு களிலிருந்தும், கடும் பிரச்சினைகளிலிருந்தும் பெருந்திரள் மக்களது கவனத்தைத் திசைதிருப்பி, அதை வருங்காலத்தில் கற்பனையான ''அதீத-ஏகாதிபத்தியம்'' என்பதாக ஒன்று எழப் போவது பற்றிய மாய்மாலத்தின்பால் திரும்பச் செய் வதன் மூலம் முதலாளித்துவத்தில் நிரந்தர சமாதானம் சாத்தியமே என்பதாக நம்பவைத்து இம்மக்கள் பெருந்திர ளினருக்கு மன ஆறுதல் அளிப்பதற்கு மிகவும் பிற்போக்கான ஒரு முயற்சியே ஆகும். மக்கள் பெருந்திரளினரை ஏமாற்ற வேண்டும் — காவுத்ஸ்கியின் ''மார்க்சியத்'' தத்துவத்தில் உள்ளடங்கியிருப்பது இதுவேதான்.

மறுக்க முடியாத பிரசித்த உண்மைகளை ஒப்பிட்டுப்

பார்த்தாலே போதும், ஜெர்மன் தொழிலாளர்களுக்கு முன்னுல் (மற்றும் எல்லா நாடுகளின் தொழிலாளர்களுக்கு முன்னுலும்) காவுத்ஸ்கி மாயவித்தையால் உதித்தெழச் செய்ய முயற்சிக்கும் வருங்கால வாய்ப்புகள் முழுக்க முழுக்க பொய்யானவை என்பது சந்தேகத்துக்கு இடமின்றி தெளிவாகி விடும். இந்தியாவையும் இந்தோ-சீனுவையும் சீனுவையும் எடுத்துக் கொள்வோம். அறுபது அல்லது எழுபது கோடி மக்களைக் கொண்ட இந்த மூன்று காலனி, அரைக் காலனி நாடுகளும் பல ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகளினுடைய— கிரேட் பிரிட்டன், பிரான்ஸ், ஜப்பான், அமெரிக்க ஐக்கிய நாடு முதலான பலவற்றின்—நிதி மூலதனத்தால் சுரண்டப்படுகின்றன என்பது தெரிந்ததுதான். இந்த ஆசிய நாடுகளில் தங்களது உடைமைகளையும் நலன்களையும் ''செல்வாக்கு மண்டலங்களையும்'' பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காக அல்லது மேலும் விரிவாக்கிக் கொள்வதற்காக இந்த ஏகாதிபத்திய நாடுகள் தமக்கிடையே கூட்டணிகளை நிறுவிக் கொள்வதாக வைத்துக் கொள்வோம்; இந்தக் கூட்டணிகள் ''அகில-ஏகாதிபத்திய'', அல்லது ''அதீத-ஏகாதிபத்தியக்'' கூட்டணிகளாகவே இருக்கும். ஆசியாவின் இந்தப் பகுதிகளைச் ''சமாதான முறையில்'' பங்கிட்டுக் கொள்வதற்காக எல்லா ஏகாதிபத்திய நாடுகளும் ஒரு கூட்டணி அமைத்துக் கொள்வதாக வைத்துக் கொள்வோம்; இந்தக் கூட்டணி ''சர்வதேச அளவில் ஒன்றுபட்ட நிதி மூலதனத்தின்'' கூட்டணியாகவே இருக்கும். இருபதாம் நூற்ருண்டின் வரலாற்றில் இம்மாதிரியான கூட்டணிக்குக் கண்கூடான உதாரணங்கள் இருக்கின்றன—சீனுவின்பால் இவ்வல்லரசுகளது போக்கை[44] உதாரணமாகக் கூறலாம். முதலாளித்துவ அமைப்பு அப்படியே இருப்பதாக வைத்துக் கொள்வோமாயின் (இதே அனுமானத்தைத்தான் காவுத்ஸ்கி செய்து கொள்கிருர்), இம்மாதிரியான கூட்டணிகள் தாற்காலிகக் கூட்டணிகளாகவே அன்றி வேறு எதுவாகவும் இருக்கக் கூடியவை என்ருே, சாத்தியமான எல்லா விதமான பூசல்களையும் மோதல்களையும் போராட்டத்தையும் அகற்றிவிடுமென்ருே ''நினைக்கவும்'' முடியுமா என்று கேட்கிருேம்.

இந்தக் கேள்வியைத் தெளிவான முறையில் எழுப்பினுலே

போதும், எதிர்மறைப் பதிலைத்தவிர வேறு எதுவும் சாத்தியமற்றதாகிவிடும். காரணம் என்னவென்றால், செல்வாக்கு மண்டலங்கள், நலன்கள், காலனிகள் முதலானவற்றின் பங்கீட்டுக்கு முதலாளித்துவத்தில் சாத்தியமான ஒரேயொரு அடிப்படை பங்கு கொள்வோரின் வலிமை பற்றிய, அவர்களது பொதுவான பொருளாதார, நிதித் துறை, இராணுவ வலிமை முதலானவை பற்றிய கணக்கீடுதான். இந்தப் பங்கீட்டில் பங்குகொள்வோரின் பலம் சமமான அளவில் மாறுவதில்லை; ஏனெனில் வெவ்வேறு நிறுவனங்கள், டிரஸ்டுகள், தொழிற் கிளைகள் அல்லது நாடுகளின் ஏற்றத்தாழ்வற்ற வளர்ச்சி முதலாளித்துவத்தில் சாத்தியமன்று. அரை நூற்றாண்டுக்கு முன்பு ஜெர்மனியானது, அதன் முதலாளித்துவ வலிமையை அக்காலத்திய பிரிட்டனுடையதுடன் ஒப்பிடுகையில், பரிதாபத்துக்குரியதாய், புறக்கணிக்கத்தக்க நாடாய் இருந்தது; ருஷ்யாவுடன் ஒப்பிடுகையில் அன்று ஜப்பானும் இதே விதமானதாகவே இருந்தது. பத்து அல்லது இருபது ஆண்டுக் காலத்தில் ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகளின் ஒப்புநிலை வலிமை மாற்றமின்றி அப்படியே இருந்திருக்குமென ''நினைக்கவும்'' முடியுமா? முடியவே முடியாது.

ஆகவே முதலாளித்துவ அமைப்பின் எதார்த்த நிலைவரங்களில்—ஆங்கிலேயப் பாதிரிமார்கள் அல்லது ஜெர்மன் ''மார்க்சியவாதி'' காவுத்ஸ்கியின் சாரமற்ற அற்பவாத கற்பனைகளில் அல்ல — ''அகில-ஏகாதிபத்திய'' அல்லது ''அதீத-ஏகாதிபத்தியக்'' கூட்டணிகள், அவை எந்த வடிவத்தில் அமைந்தவையாயினும், ஒரு ஏகாதிபத்திய கூட்டணிக்கு எதிரான இன்னொரு ஏகாதிபத்தியக் கூட்டணியாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது எல்லா ஏகாதிபத்திய அரசுகளையும் கொண்ட பொதுவான கூட்டணியாக இருந்தாலும் சரி, யுத்தங்களுக்கு இடையிலான காலங்களுக்குரிய ''போர் நிறுத்த உடன்பாடுகளாகவே'' தவிர்க்க முடியாதபடி இருக்குமே அன்றி வேறல்ல. சமாதானக் கூட்டணிகள் யுத்தங்களுக்கு அடி கோலுகின்றன; அவையும் இந்த யுத்தங்களிலிருந்தே உதித்தெழுகின்றன. ஒன்று மற்றொன்றை நெறிப்படுத்துகிறது, உலகப் பொருளாதாரத்திலும் உலக அர

சியலிலும் நிலவும் ஏகாதிபத்தியத் தொடர்புகள், உறவுகள் என்ற ஒரே அடிப்படையிலிருந்து சமாதான வழியிலும் சமாதானமல்லாத வழியிலுமான போராட்ட வடிவங்களை மாறி மாறித் தோற்றுவிக்கின்றது. ஆனால் தொழிலாளர்களைச் சாந்திகப்படுத்துவதற்கும் முதலாளித்துவ வர்க்கத்துக்குத் துறந்தோடிவிட்ட சமூக-தேசியவெறியர்களுடன் அவர்களை இணக்கங் கொள்ளச் செய்வதற்காகவும் மெத்தப் பெரிய மேதாவியாகிய காவுத்ஸ்கி ஒரே சங்கிலித் தொடரிலிருந்து ஒரு கரணையை மற்றொன்றிலிருந்து தனியே பிரித்தெடுக்கிறார்; சீனாவை "அமைதிப்படுத்துவதற்காக" (பாக்சர் எழுச்சி[45] — ஒடுக்கப்பட்டதை நினைவு கூருங்கள்) எல்லா வல்லரசுகளும் சேர்ந்து இன்று ஏற்படுத்தியிருக்கிற சமாதான (மற்றும் அதீத-ஏகாதிபத்திய, இல்லை, அதீத-அதீத-ஏகாதிபத்தியக்) கூட்டணியை, நாளைக்கு நடக்கப் போகும் சமாதானமல்லாத மோதலிலிருந்து பிரித்திடுகிறார். இந்த மோதலானது நாளைக்கு மறுநாள் வேறொரு நாட்டை—உதாரணமாகத் துருக்கியை—பங்கிடுவதற்கான மற்றொரு "சமாதானப்" பொதுக் கூட்டணியைத் தோற்றுவிக்கும், இப்படியே தொடர்ந்து நடைபெறும். ஏகாதிபத்தியச் சமாதானக் காலங்களுக்கும், ஏகாதிபத்தியப் போர்க் காலங்களுக்கும் இடையிலான உயிர்த் தொடர்பைக் காட்டுவதற்குப் பதிலாக, தொழிலாளர்களை அவர்களது உயிரற்ற தலைவர்களுடன் இணக்கம் கொள்ளச் செய்வதற்காகக் காவுத்ஸ்கி இத்தொழிலாளர்களுக்கு உயிரற்ற ஒரு கற்பனையை அளிக்கின்றார்.

ஐரோப்பாவின் சர்வதேச வளர்ச்சியில் அரசுத்தந்திரத்தின் வரலாறு என்ற நூலில் அமெரிக்க எழுத்தாளர் ஹில் அரசுத்தந்திரத்தின் அண்மைக் காலத்திய வரலாற்றில் கீழ்க்கண்ட காலகட்டங்களைப்பற்றித் தமது முகவுரையில் குறிப்பிடுகிறார்: 1) புரட்சி சகாப்தம்; 2) அரசியலமைப்புச் சட்ட இயக்கம்; 3) இன்றைய சகாப்தமாகிய "வாணிப ஏகாதிபத்தியம்".* வேறொரு எழுத்தாளர், 1870க்குப்பின் கிரேட்

---

* David Jayne Hill. *A History of the Diplomacy in the International Development of Europe*, Vol. I, p. X. (டேவிட் ஜெய்ன்

பிரிட்டனது ''உலகக் கொள்கையின்'' வரலாற்றை நான்கு காலகட்டங்களாகப் பிரிக்கிறார்: 1) முதல் ஆசியக் காலகட்டம் (மத்திய ஆசியாவில் இந்தியாவை நோக்கிய ருஷ்யாவின் முன்னேற்றத்துக்கு எதிரான போராட்டத்தின் காலம்; 2) ஆப்பிரிக்கக் காலகட்டம் (ஏறத்தாழ 1885—1902)—ஆப்பிரிக்காவைப் பங்கிட்டுக் கொள்வதற்காக பிரான்சுடன் போராடிய காலம் (1898ல் ''ஃபஷோடா சம்பவம்''[46] பிரிட்டனை பிரான்சுடன் போர் தொடங்கிவிடும் நிலைக்கு அனேகமாய் வந்துவிடும்படிச் செய்தது); 3) இரண்டாவது ஆசியக் காலகட்டம் (ருஷ்யாவுக்கெதிராக ஜப்பானோடு கூட்டணி); 4) ''ஐரோப்பியக்'' காலகட்டம்—பிரதானமாக ஜெர்மனிக்கு எதிரானது.* ''அரசியல் ரோந்துப் படை மோதல்கள் நிதித் துறையில் நடைபெற்று வருகின்றன'' என்று வங்கியதிபர் ரீசர் 1905ல் எழுதினர். இத்தாலியில் செயல்படும் பிரெஞ்சு நிதி மூலதனம் இந்நாடுகளின் அரசியல் கூட்டணிக்கு எப்படிப் பாதையைச் செப்பனிடுகிறதென்றும், பாரசீகம் சம்பந்தமாய் ஜெர்மனிக்கும் கிரேட் பிரிட்டனுக்குமிடையிலும் சீனக் கடன்கள் குறித்து எல்லா ஐரோப்பிய முதலாளிகளிடையிலும் எப்படி மோதல் வளர்கிறதென்றும் இன்ன பிறவற்றையும் அவர் எடுத்துரைத்தார். பிரிக்க முடியாதபடி சாதாரண ஏகாதிபத்திய மோதல்களுடன் இணைந்து பிணைந்த சமாதான ''அதீத-ஏகாதிபத்தியக்'' கூட்டணிகளது உயிர் நிலை எதார்த்தத்தைப் பாருங்கள்!

ஏகாதிபத்தியத்தின் மிகவும் ஆழமான முரண்பாடுகளைக் காவுத்ஸ்கி மூடி மறைப்பதானது, தவிர்க்க முடியாதபடி ஏகாதிபத்தியத்தைப் பளிச்சிடும் வண்ணங்களில் தீட்டுவதாய் முடிவுறும் இது, ஏகாதிபத்தியத்தின் அரசியல் இயல்புகளைப் பற்றிய இந்த எழுத்தாளரின் விமர்சனத்திலும் தனது சுவடுகளைப் பதித்துச் செல்கிறது. ஏகாதிபத்தியமானது சுதந்திரத்துக்கான முயற்சியை அல்ல, ஆதிக்கத்துக்கான

ஹில், ''ஐரோப்பாவின் சர்வதேச வளர்ச்சியில் அரசுத் தந்திரத்தின் வரலாறு'', தொகுதி 1, பக்கம் X.—ப-ர்.).

* Schilder முன் குறிப்பிட்ட நூல், பக்கம் 178.

முயற்சியையே எங்கும் புகுத்திடும் நிதி மூலதனத்துக்கும் ஏகபோகங்களுக்கும் உரித்தான சகாப்தமாகும். அரசியல் அமைப்பு எதுவாய் இருப்பினும் இந்தப் போக்குகளால் ஏற்படும் விளைவு எங்கும் பிற்போக்கும்,இத்துறையில் பகைமைகள் மிதமிஞ்சிக் கடுமையாவதும்தான். தேசிய ஒடுக்குமுறையும் பிரதேசக் கைப்பற்றல்களுக்கான முயற்சியும், அதாவது தேச சுதந்திரத்தை மீறிக்குலைத்தும் (ஏனெனில் பிரதேசக் கைப்பற்றலானது தேசங்களின் சுய நிர்ணய உரிமையை மீறிக் குலைப்பதே ஆகும்)குறிப்பிடத்தக்கவாறு தீவிரமடைகின்றன. ஏகாதிபத்தியத்துக்கும் தேசிய ஒடுக்குமுறை கடுமையாகி விடுவதற்கும் இடையிலுள்ள தொடர்பினை ஹில்ஃபர்டிங் சரியானபடி எடுத்துரைக்கிறார்: ''புதிதாகத் திறக்கப்பட்ட நாடுகளில், இறக்குமதி செய்யப்படும் மூலதனம் பகைமைகளைத் தீவிரப்படுத்துகிறது; தேசிய உணர்வு பெற்று விழித்தெழும் மக்களிடையே வெளியிலிருந்து வந்து நுழைவோருக்கு எதிராய் மேன்மேலும் கூடுதலான எதிர்ப்பினைத் தூண்டிவிடுகிறது. இவர்களது எதிர்ப்பு, அன்னிய மூலதனத்துக்கு அபாயம் விளைவிக்கும் நடவடிக்கைகளாக எளிதில் வளர்ந்துவிடக் கூடும். பழைய சமூக உறவுகள் முற்றும் புரட்சிகரமாய் மாற்றம் பெறுகின்றன, 'வரலாற்றுக்குப் புறத்தமைந்த தேசங்களது' விவசாயத் தன்மையதான தொன்னெடுங்காலத் தனிமைப்பாடு ஒழிக்கப்பட்டு முதலாளித்துவ வெள்ளச் சுழியினுள் அவை இழுக்கப்படுகின்றன. அடிமைப்பட்ட மக்கள் விடுதலையடைவதற்கான சாதனங்களையும் வகைதுறைகளையும் முதலாளித்துவமே படிப்படியாக அவர்களுக்கு அளிக்கிறது. ஒரு காலத்தில் ஐரோப்பிய தேசங்களுக்கு மிகவும் உயர்ந்ததாகத் தோன்றிய இலக்கை அடைய, பொருளாதார, கலாசார சுதந்திரம் அடைவதற்குரிய சாதனமாக ஐக்கிய தேசிய அரசு ஒன்றை உருவாக்கும் இலக்கை அடைய அவர்கள் முற்படுகிறார்கள். தேச சுதந்திரத்துக்கான இந்த இயக்கம் ஐரோப்பிய மூலதனத்தை உயர் மதிப்புக்கும் வளமான வாய்ப்புக்குமுரிய அதன் சுரண்டல்துறைகளில்அச்சுறுத்துகிறது. ஆகவே ஐரோப்பிய மூலதனம் தனது ராணுவப் படைகளைத் தொடர்ந்து அதிகமாக்கிச் சென்றால்தான்

அதனுல் தனது ஆதிக்கத்தைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள முடியும்.''*

இத்துடன் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட வேண்டியது என்னவெனில், புதிதாகத் திறக்கப்பட்ட நாடுகளில் மட்டுமின்றி, பழைய நாடுகளிலுங்கூட ஏகாதிபத்தியமானது பிரதேசக் கைப்பற்றலுக்கும், கூடுதலான தேசிய ஒடுக்குமுறைக்கும், இதன் விளைவாகக் கூடுதலான எதிர்ப்புக்கும் இட்டுச் செல்கிறது. ஏகாதிபத்தியத்தால் அரசியல் பிற்போக்கு கடுமையாவதை ஆட்சேபிக்கும் அதே சமயத்தில், காவுத்ஸ்கி மிகவும் அவசரமான ஒரு பிரச்சினையை, அதாவது ஏகாதிபத்திய சகாப்தத்தில் சந்தர்ப்பவாதிகளுடன் ஒற்றுமை சாத்தியமல்ல என்ற பிரச்சினையை ஒதுக்கி வைத்துவிடுகிருர். பிரதேசக் கைப்பற்றல்களை ஆட்சேபிக்கும் அதே சமயத்தில், அவர் தமது ஆட்சேபணைகளைச் சந்தர்ப்பவாதிகளுக்கு மிகவும் ஏற்புடைத்ததும் அதிகமாய் மனத்தாங்கல் உண்டாக்காததுமான வடிவில் வகுத்தளிக்கிருர். ஜெர்மன் வாசகர்களுக்காக அவர் எழுதுகிருர், ஆயினும் இன்று இவர்களுக்கு மிகவும் கவனத்துக்குரிய முக்கிய விவகாரத்தை, உதாரணமாக ஆல்சேஸ்-லோரைன் ஜெர்மனியால் கைப்பற்றப்பட்டதை அவர் மூடி மறைக்கிருர். காவுத்ஸ்கியின் இந்தப் ''புத்தி தடுமாற்றம்'' எத்தன்மையது என்று மதிப்பீடு செய்வதற்காகப் பின்வரும் உதாரணத்தைக் குறிப்பிடுகிறேன். அமெரிக்கர்கள் பிலிப்பைன் தீவுகளைக் கைப்பற்றிக் கொண்டதை ஜப்பானியர் ஒருவர் கண்டனம் செய்வதாக வைத்துக் கொள்வோம். இங்கு எழும் கேள்வி என்னவென்ருல், அவர் கண்டனம் செய்வதற்குக் காரணம் பிரதேசக் கைப்பற்றலை அவர் வெறுக்கிருர் என்பதே ஒழிய, பிலிப்பைன் தீவுகளைத் தாம் கைப்பற்றிக் கொள்ள வேண்டுமென்ற விருப்பமல்லவெனப் பலராலும் நம்ப முடியுமா? கொரியாவை ஜப்பான் கைப்பற்றிக் கொண்டதை இந்த ஜப்பானியர் எதிர்த்துப் போராடி, கொரியா ஜப்பானிலிருந்து பிரிந்து செல்ல அதற்குச் சுதந்திரமளிக்க வேண்டுமென வற்புறுத்தினுல்தான்,

* நிதி மூலதனம், பக்கம் 487.

பிரதேசக் கைப்பற்றல்களை எதிர்த்து அவர் ''போராடுவது'' உள்ளப்பூர்வமானதென்றும் அரசியல் நேர்மை வாய்ந்ததென்றும் கருத முடியுமெனச் சொல்வோம் அல்லவா?

ஏகாதிபத்தியத்தைப் பற்றிய காவுத்ஸ்கியின் தத்துவார்த்தப் பகுத்தாய்வும், ஏகாதிபத்தியத்தைப் பற்றிய அவருடைய பொருளாதார, அரசியல் விமர்சனமும் ஏகாதிபத்தியத்தின் அடிப்படை முரண்பாடுகளை மூடிமறைத்து மெருகிடுவதும், ஐரோப்பியத் தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்தில் சந்தர்ப்பவாதத்துடனுன ஒற்றுமையை, தகர்ந்துவரும் இந்த ஒற்றுமையைப் பழுதின்றி எப்படியேனும் பாதுகாப்பதுமாகிய, மார்க்சியத்துக்கு சிறிதும் ஒவ்வாத மனப்பாங்கில் முழுக்க முழுக்க ஊறியதாகும்.

10. வரலாற்றில் ஏகாதிபத்தியத்தின் இடம்

அதன் பொருளாதார சாராம்சத்தில் ஏகாதிபத்தியமானது ஏகபோக முதலாளித்துவமே ஆகுமெனக் கண்டோம். இதுவேதான் வரலாற்றில் ஏகாதிபத்தியத்தின் இடத்தை நிர்ணயிக்கிறது. ஏனெனில் தடையில்லாப் போட்டியின் விளைநிலத்திலிருந்து, கறாராகத் தடையில்லாப் போட்டியிலிருந்தே உதித்தெழும் ஏகபோகமானது முதலாளித்துவ அமைப்பிலிருந்து மேலும் உயர்ந்ததொரு சமூகப் பொருளாதார அமைப்புக்கு மாறிச் செல்வதற்கான இடைநிலையாகும். ஏகபோகத்தின் நான்கு பிரதான வகைகளில் அல்லது ஏகபோக முதலாளித்துவத்தின் நான்கு பிரதான வெளிப்பாடுகளில் நாம் பரிசீலிக்கும் இச்சகாப்தத்தின் தன்மைக் குறிப்பான இயல்புகளாக விளங்கும் இவற்றில் நாம் தனிப்பட கருத்து செலுத்தியாக வேண்டும்.

முதலாவதாக, உற்பத்தியின் ஒன்றுகுவிப்பினது மிக உயர்ந்த கட்டத்தில் ஏகபோகம் உருவாகியெழுந்தது. இது ஏகபோக முதலாளித்துவக் கூட்டுகள், கார்ட்டல்கள், சிண்டிக்கேட்டுகள், டிரஸ்டுகள் ஆகியவற்றைக் குறிக்கிறது. இன்றைய பொருளாதார வாழ்வில் இவை ஆற்றும் முக்கிய

மான பாத்திரத்தை நாம் ஏற்கெனவே கண்டோம். முன்னேறிய நாடுகளில் ஏகபோகங்கள் இருபதாம் நூற்றுண்டின் ஆரம்பத்திற்குள் முழுநிறைத் தலைமை ஆதிக்கம் பெற்று விட்டன. உயர்ந்த சுங்க வரிகளின் பாதுகாப்பைக் கொண்டிருந்த நாடுகளில்தான் (ஜெர்மனி, அமெரிக்கா) கார்ட்டல்களை அமைப்பதற்கான ஆரம்ப நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன என்ற போதிலும். தடையில்லா வாணிப அமைப்பைக் கொண்டிருந்த கிரேட் பிரிட்டனிலும், சற்றுப் பிற்பாடுதான் என்றாலும், இதே அடிப்படை நிகழ்வு, அதாவது உற்பத்தியின் ஒன்றுகுவிப்பிலிருந்து ஏகபோகம் உருவாகி யெழுதல் நடந்தேறியது.

இரண்டாவதாக, மூலப் பொருள்களின், முக்கியமாய் முதலாளித்துவ சமுதாயத்தில் வெகுவாய் கார்ட்டல்மயமாக்கப்பட்ட அடிப்படைத் தொழில்களாகிய நிலக்கரி, இரும்புத் தொழில்களுக்கு வேண்டிய மூலப் பொருள்களின் மிக முக்கிய ஆதாரங்கள் கைப்பற்றப்படுவதற்கு ஏகபோகங்கள் தூண்டுதல் அளித்துள்ளன. மூலப் பொருள்களின் மிக முக்கிய ஆதாரங்களிலான ஏகபோகமானது பெரு மூலதனத்தின் அதிகாரத்தை அளவின்றி அதிகரிக்கச் செய்திருக்கிறது, கார்ட்டல் மயமாகிவிட்ட தொழிலுக்கும், கார்ட்டல்மயமாகாத தொழிலுக்குமிடையே பகைமையைக் கூர்மையாக்கி இருக்கிறது.

மூன்றாவதாக, ஏகபோகமானது வங்கிகளிடமிருந்து உதித்தெழுந்திருக்கிறது. வங்கிகள் எளிய இடைநிலைத் தரகு நிலையங்களாக இருந்த நிலையிலிருந்து வளர்ந்து நிதி மூலதன ஏகபோகங்களாகிவிட்டன. முதன்மையான முதலாளித்துவ நாடுகள் ஒவ்வொன்றிலும் மூன்றிலிருந்து ஐந்து வரையிலான மிகப்பெரிய வங்கிகள், தொழில் துறை மூலதனத்துக்கும் வங்கி மூலதனத்துக்குமிடையில் ''நேரடி ஆள் வடிவிலான ஒன்றிணைப்பை'' அமைத்துக்கொண்டு, நாடு அனைத்துக்குமான மூலதனத்திலும் வருவாயிலும் பெரும் பகுதியான நூறு கோடியிலும் ஆயிரங் கோடியிலுமான தொகைகளைத் தங்கள் பிடிக்குள் கொண்டு ஒன்றுகுவியச் செய்துவிட்டன. இன்றைய முதலாளித்துவச் சமுதாயத்தில் விதிவிலக்கின்றி

எல்லாப் பொருளாதார, அரசியல் நிறுவனங்களையும் சார்பு நிலை உறவுகளாலாகிய நெருக்கமான வலைப்பின்னலுக்குள் இருத்திவிடும் நிதியாதிக்கக் கும்பல்தான் இந்த ஏகபோகத்தின் மிகவும் எடுப்பான வெளிப்பாடாய் விளங்குகிறது.

நான்காவதாக, ஏகபோகம் காலனியாதிக்கக் கொள்கையிலிருந்து வளர்ந்தெழுந்திருக்கிறது. காலனியாதிக்கக் கொள்கைக்குரிய மிகப் பல ''பழைய'' நோக்கங்களுடன்கூட நிதி மூலதனமானது மூலப் பொருள்களின் ஆதாரங்களுக்கும் மூலதன ஏற்றுமதிக்கும் ''செல்வாக்கு மண்டலங்களுக்கு' மான போராட்டத்தையும், அதாவது லாபகரமான பேரங்கள், சலுகைகள், ஏகபோக லாபங்கள் முதலானவற்றுக்குரிய மண்டலங்களுக்கும் பொதுவாகப் பொருளாதாரப் பிரதேசங்களுக்குமான போராட்டத்தையும் சேர்த்திருக்கிறது. ஐரோப்பிய அரசுகளுடைய காலனிகள், உதாரணமாக ஆப்பிரிக்காவின் பரப்பில் பத்தில் ஒரு பங்கே ஆனவையாக இருந்த போது (1876ல் இப்படித்தான் இருந்தது) ஏகபோக முறை அல்லாத பிற முறைகளில்—''தடையின்றிக் கபளீகரம் செய்தல்'' மூலம் என்பதாகக் கூறலாம்—காலனியாதிக்கக் கொள்கை வளர முடிந்தது. ஆனால் ஆப்பிரிக்காவில் பத்தில் ஒன்பது பகுதி பிடிக்கப்பட்டுவிட்டபின் (1900க்குள் இது நடைபெற்று முடிந்துவிட்டது), அனைத்து உலகமும் பங்கிடப்பட்டுவிட்டபின், காலனிகளில் ஏகபோக உடைமைக்கும், ஆகவே உலகின் பங்கீட்டுக்கும் மறு பங்கீட்டுக்குமாகிய மிகவும் கடுமையான போராட்டத்துக்குமான சகாப்தம் தவிர்க்க முடியாதபடி ஆரம்பமாகியது.

முதலாளித்துவத்தின் எல்லா முரண்பாடுகளையும் ஏகபோக முதலாளித்துவம் எந்த அளவுக்குத் தீவிரப்படுத்தியிருக்கிறது என்பது பொதுவாகத் தெரிந்ததே. உயர்ந்த வாழ்க்கைச் செலவையும், கார்ட்டல்களின் கொடுங்கோன்மையையும் குறிப்பிட்டாலே போதும். முரண்பாடுகளது இந்தக் கடுந் தீவிரம்தான் வரலாற்றின் இந்த இடைக்கால கட்டத்தின், உலக நிதி மூலதனம் இறுதி வெற்றி கண்டதும் ஆரம்பமாகிய இந்த இடைக்கால கட்டத்தின் மிகவும் சக்திவாய்ந்த முடுக்கு விசையாகச் செயல்பட்டு வருகிறது.

ஏகபோகங்கள், ஆதிக்கக் கும்பல், சுதந்திரத்திற்காக அல்லாமல் ஆதிக்கத்துக்கான முயற்சிகள், ஒருசில மிகுந்த செல்வந்த அல்லது மிகுந்த வலிமையான தேசங்கள் மேலும் மேலும் அதிக எண்ணிக்கையிலான சிறிய அல்லது பலவீன தேசங்களைச் சுரண்டுதல்—இவை எல்லாம், ஏகாதிபத்தியத்தின் தனிப்பட்ட தன்மைக் குறிப்பான இயல்புகளை—புல்லுருவித்தனமான அல்லது அழுகிவரும் முதலாளித்துவமாக ஏகாதிபத்தியத்துக்கு இலக்கணம் கூறும்படி நம்மை நிர்ப்பந்திக்கும் அந்த இயல்புகளை—தோற்றுவித்திருக்கின்றன. ''பண மூலதன சுக ஜீவிகளது அரசு'', கடுவட்டி மூலதன அரசு, மேலும் மேலும் அதிகமான அளவுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படும் மூலதனத்திலிருந்து கிடைக்கும் வருவாயைக் கொண்டும் ''சீட்டுக் கத்தரித்தும்'' வாழும் முதலாளித்துவ வர்க்கத்துக்கான அரசு உருவாக்கப்படுவது ஏகாதிபத்தியத்தின் போக்குகளில் ஒன்றாக மேன்மேலும் முன்னிலைக்கு வருகிறது. இந்த அழுகல் போக்கு முதலாளித்துவத்தின் துரிதமான வளர்ச்சிக்கு இடமில்லாதபடிச் செய்வதாகக் கருதுவது தவறாகும். இந்தப் போக்கு அப்படி ஒன்றும் செய்யவில்லை. ஏகாதிபத்தியச் சகாப்தத்தில் சிற்சில தொழிற்கிளைகளும், முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் சிற்சில படிவத்தினரும், சிற்சில நாடுகளும் அதிகமாகவோ குறைவாகவோ இத்தகைய போக்குகளில் இப்பொழுது ஒன்றையும் பிறகு இன்னொன்றையுமாய் வெளிப்படுத்துகின்றன. ஒட்டுமொத்தமாக முதலாளித்துவம் முன்னிலும் விரைவாகவே வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது, ஆனால் இந்த வளர்ச்சி பொதுவாக மேலும் மேலும் ஏற்றத் தாழ்வானதாகி வருகிறது என்பது மட்டுமின்றி, மூலதனத்தில் மிகவும் செல்வந்த நாடாக இருப்பனவற்றின் (இங்கிலாந்தில்) அழுகலில் இந்த ஏற்றத் தாழ்வான வளர்ச்சி குறிப்பிடத்தக்கவாறு வெளிப்பட்டும் வருகிறது.

ஜெர்மனியின் பொருளாதார வளர்ச்சியினது வேகம் குறித்து, பெரிய ஜெர்மன் வங்கிகளைப் பற்றிய நூலின் ஆசிரியராகிய ரீசர் கூறுகிறார்: ''முந்தைய காலகட்டத்திலான (1848—1870) வளர்ச்சி—அது ஒன்றும் அவ்வளவு மெதுவாக

இருந்துவிடவில்லை—இக்காலகட்டத்தில் *(1870—1905)* ஜெர் மனியின் பொருளாதாரம் முழுவதும் அதனுடன்கூட ஜெர் மன் வங்கித் தொழிலும் கண்டிருக்கும் வளர்ச்சியின் வேகத் துடன் ஒப்பிடப்படுகையில் இந்த விகிதம், பழங்காலத்துத் தபால் கோச்சு வண்டியின் வேகம் இன்றைய மோட் டார் காரின்வேகத்துடன் ஒப்பிடப்படுகையில் கிடைக்கும் விகிதத்துக்கு ஏறத்தாழ சமமானதாகும்... இன்றைய மோட் டார் கார் அதன் பாதையில் செல்லும் பழிபாவமறியாத பாத சாரிகளுக்கு மட்டுமின்றி, காரினுள் அமர்ந்திருப்போருக்குங் கூட ஆபத்து உண்டாகும்படி அப்படி தலைதெறிக்கும் வேகத் தில் விரைந்தோடுகிறது.'' இப்படி மிதமிஞ்சிய வேகத்தில் வளர்ந்திருக்கும் இந்த நிதி மூலதனம், இவ்வளவு சடுதியில் வளர்ந்துவிட்டதன் காரணத்தினலேயே, அதிக அளவுக்குச் செல்வந்த நாடுகளாக இருப்பவற்றிடமிருந்து சமாதான வழிகளில் மட்டுமின்றி பிற வழிகளிலும் கைப்பற்ற வேண்டி யிருக்கும் காலனிகளை மேலும் ''அமைதியாய்'' உடைமை கொண்டிருக்கும் நிலைக்கு மாறிச் செல்ல விருப்ப மற்றதாக இருக்கவில்லை. கடந்த சில பத்தாண்டுகளில் அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டில் பொருளாதார வளர்ச்சியானது ஜெர்மனி யில் இருந்ததைக் காட்டிலுங்கூட அதிக வேகமானதாய் இருந்துள்ளது. இக்காரணத்தினலேயே நவீன அமெரிக்க முத லாளித்துவத்தின் புல்லுருவி இயல்புகள் குறிப்பான அளவுக்கு எடுப்பாய்த் தெரியும்படி மேலோங்கியிருக்கின்றன. மறுபுறத் தில், குடியரசுவாத அமெரிக்க முதலாளித்துவ வர்க்கத்தை யும் முடியரசுவாத ஜப்பானின் அல்லது ஜெர்மனியின் முத லாளித்துவ வர்க்கத்தையும் உதாரணமாய் எடுத்துக்கொண்டு ஒப்பிட்டுப் பார்ப்போமாயின், மிகவும் எடுப்பான அரசியல் வேறுபாடு ஏகாதிபத்தியச் சகாப்தத்தில் மிகப் பெரும் அளவுக்குக் குறுகிச் சிறுத்துவிட்டதென்பது தெரிய வருகிறது; இதற்குக் காரணம் இந்த வேறுபாடு பொதுவாக முக்கிய மல்லாதது என்பது அல்ல, இந்த எல்லா நாடுகளிலும் திட்ட வட்டமான புல்லுருவித்தன இயல்புகளைப் பெற்றுவிட்ட முதலாளித்துவ வர்க்கம் குறித்துப் பேசுகிறோம் என்பதே இதற்குக் காரணம்.

பல தொழிற்கிளைகளில் ஒன்றில், பல நாடுகளில் ஒன்றில், அல்லது இன்ன பலவற்றில் ஒன்றில் முதலாளிகள் உயர்ந்த ஏகபோக லாபங்கள் பெறுவதானது, லஞ்சம் கொடுத்துத் தொழிலாளர்களில் சில பிரிவினரை, சிறிது காலத்துக்கு அவர்களில் சற்று கணிசமான சிறுபான்மையினரைக் கவர்ந்து, மற்றெல்லார்க்கும் எதிராகக் குறிப்பிட்ட தொழிலின் அல்லது குறிப்பிட்ட நாட்டின் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தினரது தரப்புக்கு வந்துவிடும்படி இழுத்துக் கொள்வதை அம்முதலாளிகளுக்குப் பொருளாதார வழியில் சாத்தியமான தாக்குகிறது. உலகின் பங்கீட்டுக்காக ஏகாதிபத்திய தேசங்களுக்கிடையே பகைமைகள் கடுமையாவதானது இந்த வேட்கையை அதிகமாக்குகிறது. ஏகாதிபத்தியத்துக்கும் சந்தர்ப்பவாதத்துக்குமிடையே இருந்து வரும் பந்தம் இவ்வாறுதான் உண்டாக்கப்படுகிறது. முதலாவதாகவும் மிகவும் தெளிவாகவும் கிரேட் பிரிட்டனில் இந்தப் பந்தம் தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொண்டது; ஏனைய நாடுகளைக் காட்டிலும் மிகவும் முன்னதாகவே பிரிட்டனில் ஏகாதிபத்திய வளர்ச்சியின் சில இயல்புகள் கண்கூடாகியதே இதற்குக் காரணம். ஏகாதிபத்தியத்துக்கும் தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்தில் இருந்து வரும் சந்தர்ப்பவாதத்துக்குமிடையிலான இந்தத் தொடர்பினை—தற்போது குறிப்பான அளவுக்கு அப்பட்டமானதாகி விட்ட இதை—சில எழுத்தாளர்கள் (உதாரணமாய் எல். மார்த்தவ்) ஒதுக்கித் தள்ளிவிட முனைகிறார்கள்; இதன் பொருட்டு இவர்கள் பின்வருவது போன்ற ''அதிகார பூர்வமான நன்னம்பிக்கையை'' (காவுத்ஸ்கி, ஹியூயிஸ்மன்ஸ் பாணியில்) வெளியிடுகிறார்கள்; சந்தர்ப்பவாதம் அதிகரிக்க நேர்ந்திருப்பதற்கு முற்போக்கான முதலாளித்துவமே காரணமெனில், அல்லது சிறந்த ஊதியத்துக்குரிய தொழிலாளர்கள்தான் சந்தர்ப்பவாதத்தின் பக்கம் சாய்கிறார்களெனில், முதலாளித்துவத்தை எதிர்ப்போரின் இலட்சியம் நம்பிக்கைக்கு இடமில்லாததாகிவிடும் என்பதாகவும் இன்ன பலவாறாகவும் கூறுதல். இந்த மாதிரியான ''நன்னம்பிக்கை'' குறித்து நமக்கு எவ்விதமான பிரமைகளும் இருக்கலாகாது. இது சந்தர்ப்பவாதத்தைப் பற்றிய நன்னம்பிக்கையாகும், சந்தர்ப்பவாதத்தை

முடிமறைப்பதற்குத் துணை புரியும் நன்னம்பிக்கையாகும். உண்மையில் பார்க்கப் போனால், சந்தர்ப்பவாத வளர்ச்சி யின் இந்த அபார வேகமும், வெகுவாய் அருவருக்கத்தக்க தான தன்மையும் அதன் வெற்றி நிலையானது என்பதற்கான உத்தரவாதமாக எவ்விதத்திலும் அமைந்துவிடவில்லை. ஆரோக்கியமான உடலில் வேதனைக் குரிய சீழ்க்கட்டி வளரும் வேகம் துரிதமடைவதானது இன்னும் சீக்கிரமாகவே அந்தக் கட்டியை உடைய வைத்து உடலை நலமடையச் செய்யும். சந்தர்ப்பவாதத்துக்கு எதிரான போராட்டத்துடன் பிரிக்க முடியாதபடிப் பிணைந்திருந்தாலொழிய, ஏகாதிபத்தியத் துக்கு எதிரான போராட்டம் வெறும் பாசாங்கும் ஏமாற் றுமே ஆகுமென்பதைப் புரிந்து கொள்ள விரும்பாதவர்கள் இந்த விவகாரத்தில் யாவரையும் விட மிகவும் அபாயகர மானவர்கள்.

இந்தப் புத்தகத்தில் ஏகாதிபத்தியத்தின் பொருளாதார சாரம் குறித்து கூறப்பட்டிருப்பவை யாவற்றிலிருந்தும் பெறப்படுவது இதுதான்: ஏகாதிபத்தியத்தை மாற்றத்துக் குரிய இடைக்கால முதலாளித்துவமாக, அல்லது இன்னும் துல்லியமாய் அந்திமக்கால முதலாளித்துவமாக நிர்ணயம் செய்தாக வேண்டும். நவீன முதலாளித்துவத்தை விவரிக்கை யில் முதலாளித்துவப் பொருளியலாளர்கள், ''பின்னிப் பிணைதல்'', ''தனிமை நீக்கம்'' என்பன போன்ற பதப் பிர யோகங்களையும் தொடர்களையும் அடிக்கடி கையாளுவதைக் குறிப்பிடுவது இங்கு விளக்கம் தருவதாய் இருக்கும்; ''தமது பணிகளுக்கும் வளர்ச்சிப் போக்குக்கும் ஏற்ப'' வங்கிகள் ''முற்றிலும் தனியார்-தொழில் நிறுவனங்களாக இருக்க வில்லை, முற்றும் தனியார்-தொழில் ஒழுங்கியக்கத்துக்கான அரங்கைக் கடந்து மேலும் மேலும் வளர்ந்து செல்கின்றன''. யாரிடமிருந்து இங்கு நான் மேற்கோள் தந்துள்ளேனோ அதே ரீசர் ''சமுதாயமயமாதல்'' குறித்து மார்க்சியவாதிகள் ''வருவது அறிவிக்கும் முறையில் கூறியது'' ''மெய்ப்பிக்கப் பட்டாகவில்லை'' என்று மிகவும் கருத்தார்ந்த முறையில் சொல்கிறார்!

அப்படியானால், ''பின்னிப் பிணைதல்'' என்பதான இந்தக்

குறித்தொடர் குறிப்பது என்னவாம்? நம் கண் முன்னுல் நடைபெறும் நிகழ்ச்சிப் போக்கின் மிகவும் முனைப்பான இயல்பைத்தான் இது குறிப்பிடுகிறது. பார்வையாளர் தனித்தனி மரங்களைப் பார்த்து எண்ணிக் கணக்கிடுகிருர், இம்மரங்கள் எல்லாமாகச் சேர்ந்து காடாக அமைவதைக் கவனிக்கத் தவறிவிடுகிருர் என்பதையே இது காட்டுகிறது. மேம்போக்கானதையும் தற்செயலானதையும் குழப்படியானதையும் அப்படியே அடிமைப் புத்தியுடன் எடுத்துரைத்துக் காப்பியடிப்பதே ஆகும் இது. பார்வையாளர் பெருந் திரளான மூல விவரப் பொருள்கள் தம்மை மூழ்க்கடிக்கும்படிச் செய்து விடுகிருர், அவற்றின் அர்த்தத்தையும் முக்கியத்துவத்தையும் கண்டுணரும் திறன் அறவே இல்லாதவர் என்பதையே அது வெளிப்படுத்துகிறது. பங்குகளிலான உடைமைகள், தனிச் சொத்து உடைமையாளர்களுக்கு இடையிலான உறவுகள் ''தற்செயலான முறையில் பின்னிப் பிணைந்து கொள்கின்றன.'' ஆனுல் இந்தப் பின்னலுக்கும் பிணைவுக்கும் அடிநிலையாய் இருப்பவை—அதன் அடிப்படையாக அமைந்தவை—மாறிச் செல்லும் சமூக உற்பத்தி உறவுகளாகும். ஒரு பெரிய தொழில் நிலையமானது பிரம்மாண்டமான பரிமாணங்களுடையதாகி, பெருந்திரளான புள்ளிவிவரங்களைத் துல்லியமாகக் கணிப்பதன் அடிப்படையில், கோடிக்கணக்கான மக்களுக்குத் தேவையான முழு அளவில் மூன்றில் இரண்டு அல்லது முக்கால் பங்காகிய பிரதான மூலப் பொருள்களை வழங்கும் பணியினை திட்டத்தின் பிரகாரம் ஒழுங்கமைத்திடுகையில்; இந்த மூலப்பொருள்கள் மிக்கப் பொருத்தமான உற்பத்தி இடங்களுக்கு, சில சமயங்களில் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று நூற்றுக் கணக்கிலும் ஆயிரக் கணக்கிலுமான மைல்கள் விலகியமைந்த இடங்களுக்கு, முறையாகவும் ஒழுங்கமைந்த முறையிலும் அனுப்பி வைக்கப்படுகையில்; மிகப் பல வகைகளிலான இறுதிப் பண்டங்களின் தயாரிப்பு வரையில் இப்பொருள்களைப் பதனம் செய்வதில் அடுத்தடுத்துள்ள எல்லா கட்டங்களையும் தனியொரு மையமானது நெறியாண்மை புரிகையில்; இந்தப் பண்டங்கள் ஒரே திட்டத்தின்படி கோடிக் கணக்கிலும் பத்துக் கோடிக் கணக்கிலுமான நுகர்

வாளர்களிடையே வினியோகிக்கப்படுகையில் (அமெரிக்காவிலும் ஜெர்மனியிலும் அமெரிக்க எண்ணெய் டிரஸ்டு இவ்விதம்தான் எண்ணெயை வினியோகிக்கிறது)—அப்போது நாம் காண்பது ''பின்னிப் பிணைதலே'' மட்டுமல்ல, உற்பத்தியின் சமூகமயமாதலையே காண்கிறோம் என்பதும், உள்ளடக்கத்துக்கு இனி ஒவ்வாத மேலோடாய் தனியார் பொருளாதார உறவுகளும் தனியார் சொத்துறவுகளும் அமைந்திருக்கின்றன, இந்த மேலோடு அகற்றப்படுவது செயற்கையான முறையில் தாமதப்படுத்தப்படுமாயின் தவிர்க்க முடியாத முறையில் இந்த மேலோடு அழுகியே செல்லும், அழுகிய நிலையில் ஓரளவு நீண்ட காலத்துக்கு இந்த மேலோடு இருந்து வரலாம் (படுமோசமான நிலைமையே ஏற்பட்டு, சந்தர்ப்பவாதச் சீழ்க்கட்டி நீக்கப்பட நீண்ட காலமாகிவிடுமாயின்) என்ற போதிலும் தவிர்க்க முடியாதபடி இம்மேலோடு எப்படியும் அகற்றப்பட்டு விடும் என்பதும் தெளிவாகவே விளங்குகின்றன.

ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியத்தை மெச்சிப் புகழ்வதில் ஆர்வமிக்கவராகிய ஷூல்ட்ஸெ-கேவெர்னிட்ஸ் வியந்து கூறுகிறார்:

''ஜெர்மன் வங்கிகளின் தலைமை நிர்வாகம் பன்னிரண்டு, பதின்மூன்று பேரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டதும், இவர்களது செயற்பாடு இன்றே பெரும்பாலான அரசாங்க அமைச்சர்களுடைய செயற்பாட்டைக் காட்டிலும் பொது நலனுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாய் இருக்கிறது.... [வங்கி அதிபர்கள், அமைச்சர்கள், தொழிலதிபர்கள், பண மூலதன சுகஜீவிகள் ஆகியோர் பின்னிப் பிணைந்திருக்கிறார்கள்'' என்பது இங்கே வசதியான முறையில் மறக்கப்பட்டுவிடுகிறது] நாம் எடுத்துரைத்த அந்தப் போக்குகளின் வளர்ச்சி அவற்றின் தர்க்கவாத முடிவுக்கு இட்டு செல்லப்படுவதாகக் கொள்வோமாயின், நமக்குக் கிடைப்பவை வருமாறு: தேசத்தின் பண மூலதனம் வங்கிகளில் ஒன்றுதிரளுகிறது; வங்கிகள் கார்ட்டல்களாக இணைகின்றன; தேசத்தின் முதலீட்டு மூலதனம் பிணையங்களது வடிவில் அமைந்திருக்கிறது. மேதாவிலாசம் வாய்ந்த சான்-சிமோன் முன்னறிந்து கூறியவை அப்

போது நிறைவேற்றம் பெறும்: 'ஒருங்கிணைந்த ஒழுங்கியக்க மின்றிப் பொருளாதார உறவுகள் வளர்ந்து வருவதுடன் இணைந்து உற்பத்தியில் தற்போது இருந்து வரும் அராஜக மானது ஒழிந்து, உற்பத்தியில் ஒழுங்கமைப்பு நிலவ இட மளிக்க வேண்டும். ஒருவரிடமிருந்து ஒருவர் சுயேச்சையாகச் செயல்படுவோரும் மனிதர்களது பொருளாதாரத் தேவை களைப் பற்றி அறியாதவர்களுமான தனிமைப்பட்ட தொழில் அதிபர்களால் இனி பொருளுற்பத்தி நெறியாண்மை செய்யப்படாமல், குறிப்பிட்ட பொது நிறுவனத்தால் நெறி யாண்மை செய்யப்படும். சமூகப் பொருளாதாரத்தின் விரிந் தமைந்த அரங்கினை உயரமான நோக்கு நிலையிலிருந்து பார்வையிடக் கூடியதான மத்திய நிர்வாகக் கமிட்டி, சமுதா யம் அனைத்தின் நலனுக்கு ஏற்ப இந்தப் பொருளாதாரத்தை ஒழுங்கியக்கி, உற்பத்திச் சாதனங்கள் தக்கவர்களுக்குக் கிடைக்கும்படிச் செய்யும், எல்லாவற்றுக்கும் மேலாய் உற் பத்திக்கும் நுகர்வுக்குமிடையே இடையறாத இசைவு இருக் கும்படிக் கவனித்துக் கொள்ளும். பொருளாதார உழைப் புக்குக் குறிப்பிட்ட ஒழுங்கமைப்பு அளித்திடுவதைத் தமது பணிகளில் ஒரு பகுதியாகக் கொண்டிருக்கும் நிறுவனங்க ளாகிய வங்கிகள் ஏற்கெனவே இருந்து வருகின்றன.' சான்-சிமோன் முன்னறிந்து கூறியதானது நிறைவேற்றம் பெறும் நிலையிலிருந்து நாம் இன்னும் நெடுந்தொலைவிலேதான் இருக் கிறோம்; ஆயினும் அந்நிலையை நோக்கிச் சென்று கொண் டிருக்கிறோம்: இது மார்க்ஸ் கற்பனை செய்ததிலிருந்து வேறு படும், வடிவத்தில் மட்டுமே வேறுபடும் மார்க்சிய மாகும்.''*

மார்க்சைத் தகர்க்கும்படியான ''மறுப்புரைதான்'', மார்க்சின் கறாரான விஞ்ஞானப் பகுத்தாய்வை விட்டுச் சரிந்து, சான்-சிமோனின் ஊகப் புனைவுக்கு—மேதை ஒரு

---

* *Grundriss der Sozialökonomik*, பக்கம் 146.

வரது என்ருலுங்கூட ஊகப் புனேவே ஆகிய ஒன்றுக்கு—பின் வாங்கிச் செல்கிறது.

1916 ஜனவரி-ஜூனில் எழுதப் பட்டது

முதலில் 1917 நடுவில் பெத்ரோகிராதில், ஷீஸ்ன் இஸ்ஞனியே பதிப்பகத்தால் வெளியிடப்பட்டது; பிரெஞ்சு, ஜெர்மன் பதிப்புகளின் முன்னுரை 1921ல் **கம்மூனிஸ்திச்செஸ்கி இன்தர்நாஷனல்** *இதழ் 18ல் வெளிவந்தது*

நூல் திரட்டு, *தொகுதி 27, பக்கங்கள் 299-426*

"ஏகாதிபத்தியப் பொருளாதாரவாதத்தின்" முளைப்பருவப் போக்கு[47]

*1894-1902*ஆம் ஆண்டுகளின் பழைய ''பொருளாதார வாதம்'', நரோதியவாதிகள் நிராகரிக்கப்பட்டுவிட்டார்கள், முதலாளித்துவம் ருஷ்யாவில் வெற்றிவாகை சூடிவிட்டது என்று இவ்வாறாக வாதம்செய்தது. இதன் விளைவாக அரசியல் புரட்சி என்ற கேள்விக்கே இடமில்லை. நடைமுறை முடிவு: ஒன்று ''பொருளாதாரப் போராட்டம் தொழிலாளர்களுக்கும், அரசியல் போராட்டம் மிதவாதிகளுக்கும்'' என்று விட்டுவிட வேண்டும்—இது வலது பக்கமான துள்ளிப் பாய்ச்சல்—அல்லது அரசியல் புரட்சிக்குப் பதிலாக சோஷலிஸ்டுப் புரட்சிக்கான ஒரு பொது வேலைநிறுத்தம். இந்த இடது புறமான துள்ளிப் பாய்ச்சல் இப்போது மறக்கப்பட்டுப் போன ஒரு ருஷ்யப் ''பொருளியலாளரால்'' 90ஆம் ஆண்டுகளின் இறுதியில் பரிந்துரைக்கப்பட்டது[48].

இப்போது ஒரு புதிய ''பொருளாதாரவாதம்'' பிறப்பிக்கப்படுகிறது. இதன் வாதமும் அதேபோல், இரண்டு துள்ளிப் பாய்ச்சல்களை அடிப்படையாக்கியதாக உள்ளது: ''வலது சாரி''—நாம் ''சுயநிர்ணய உரிமைக்கு'' எதிராக இருக்கிறோம் (அதாவது ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் விடுதலைக்கு எதிராக, பிரதேசங்களைக் கைப்பற்றிச் சேர்த்துக் கொள்வதை எதிர்த்த போராட்டத்திற்கு எதிர்ப்பு—இது இன்னும் முழுமையாகச் சிந்தித்து நோக்கப்படவில்லை. தெளிவாகக் கூறப்படவில்லை). ''இடது சாரி''—நாம் ஒரு குறைந்தபட்ச வேலைத்திட்டத்தை எதிர்க்கிறோம் (அதாவது சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் ஜனநாயகத்திற்கான போராட்டத்தை எதிர்க்

கிறோம்), அது சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்கு ''முரணுனது'' என்பதால்.

1915 வசந்தத்தில் பெர்ன் மாநாட்டின் போது பல தோழர்களுக்கு வெளிக் காட்டப்பட்டதான இந்த முளைப் பருவப்போக்குத் தோன்றி இப்போது ஓர் ஆண்டுக்கு மேலாகி விட்டது. அந்த சமயம் நல்ல காலமாக, சர்வப் பொதுவான மறுப்பை எதிர் கொண்ட ஒரே ஒரு தோழர் மட்டுமே மாநாட்டின் இறுதி வரையில் ''ஏகாதிபத்தியப் பொருளாதாரவாதத்தின்'' இந்தக் கருத்துக்களை வற்புறுத்தினுர், அவற்றை எழுத்து வடிவில் ஓர் ''ஆய்வுரையாக'' வரையறுத்து முன்வைத்தார். இந்த ஆய்வுரைக்கு ஆதரவாக வேறு எவருமே பங்கு கொள்ளவில்லை[49].

பின்னுல் சுயநிர்ணயத்தை எதிர்த்த இத்தோழரின் ஆய்வுரைக்கு ஆதரவாக (இப்பிரச்சினை மேலே குறிப்பிட்ட ஆய்வுரையின் பொதுக் கொள்கை வழியுடன் பிரிக்க முடியாத வகையில் இணைந்திருக்கிறது என்பதை அறியாமல்) வேறு இருவர் பங்கு கொண்டார்கள்.[50] ஆனுல் *1916* பிப்ரவரியில் ''டச்சு வேலைத்திட்டம்'' சர்வதேச சோஷலிஸ்டுக் கமிஷனின் செய்தி வெளியீடு,[51] இதழ் 3ல் வெளியிடப்பட்டு தோற்றமளித்ததானது இந்தத் ''தவறுன பொருளை'' உடனடி வெளிக் கொணர்ந்து, இந்தத் தற்படைப்பு ''ஆய்வுரையின்'' நூலாசிரியரை அவரது ''ஏகாதிபத்தியப் பொருளாதாரவாதத்தை'' மீண்டும் எடுத்துரைக்குமாறு மறுபடியும் கட்டாயப்படுத்தியது. இந்தத் தடவையும் ''பகுதி'' பிரச்சினை என்று கூறப்படுவதற்குப் பிரயோகமான முறையில் மட்டுமின்றி முழுமையாக இதை வெளிக்கொணர்ந்தது.

அவர்கள் படுசேற்றில் இறங்கி விட்டார்கள், என்றும் அவர்களது ''கருத்துக்களுக்கும்'' மார்க்சியம் அல்லது புரட்சிகர சமூக-ஜனநாயகத்திற்கும் பொதுவான அம்சங்கள் எதுவும் இல்லை என்றும் சம்பந்தப்பட்ட தோழர்களை மீண்டும் மீண்டும் எச்சரிப்பது முற்றிலும் அவசியமாக இருந்தது. இந்த விவகாரத்தை இனிமேலும் ''மூடிவைக்க'' முடியாது: அவ்வாறு செய்வது சித்தாந்தக் குழப்பத்தை ஊக்குவிப்பதாகும், அதை தவறுன கருத்தின் படுமோசமான செல்வழியில்

''தனிப்பட்ட'' மோதல்கள், இடைவிடாத ''உராய்வு'' இத்தியாதிகளுக்குள் இயக்கி விடுகிறது. இதற்குமாறாக, விவாதத்தில் எழுப்பப்படும் பிரச்சினைகளை முற்ற முழுக்க சிந்தித்துப் பார்த்து ஆய்வு செய்ய வேண்டும் என்ற கடப்பாட்டை மிகவும் அழுத்தமான மிகவும் ஆணித்தரமான முறையில் வலியுறுத்த வேண்டுவது நமது கடமையாகும்.

சுயநிர்ணயம் பற்றிய அதன் ஆய்வுரைகளில் ("*Vorbote*",[52] இதழ் 2ல் இருந்து மறுபதிப்பில் ஜெர்மன் மொழியில் வெளிவந்தது) "*Sotsial Demokrat*" ஆசிரியர் குழு பத்திரிகைகளில் இந்த விவகாரத்தைப் பொது முறையில் ஆனால் மிகவும் விரிவான வடிவில் வெளிப்படுத்தியது. சுயநிர்ணயத்துக்கும் சீர்திருத்தம் மற்றும் ஜனநாயகத்திற்குமான போராட்டம் பற்றிய பொதுப் பிரச்சினைக்கும் அரசியல் அம்சத்தைப் புறக்கணிப்பதை அனுமதிக்க முடியாமைக்கும் இடையிலான இணைப்பைக் குறிப்பாக வலியுறுத்தியது. ஆசிரியர் குழுவின் ஆய்வுரைகள் பற்றிய தமது விளக்கத்தில் மூல ஆய்வுரைகளின் (''ஏகாதிபத்தியப் பொருளாதாரவாதம்'') நூலாசிரியர் டச்சு வேலைத்திட்டத்தோடு ஒருமைப்பாடு தோற்றுவிக்கிறார். அதன் மூலம் முளைப்பருவ போக்கின் ஆதரவாளர்கள் அறுதியிட்டுக் கூறுவது போன்று சுயநிர்ணயம் என்பது எவ்வகையிலும் ஒரு ''பகுதிப்'' பிரச்சினையல்ல மாறாக, ஒரு பொதுவான, அடிப்படையான பிரச்சினையாகும் என்று தெளிவாக மெய்ப்படுத்திக் காட்டுகிறார்.

சர்வதேச சோஷலிஸ்டுக் கமிட்டியின்[53] பெர்ன் கூட்டத்தில் 1916 பிப்ரவரி 5—8ல் ஸிம்மர்வால்டு இடது சாரிப் பிரதிநிதிகள் முன்னால்[54] டச்சு வேலைத்திட்டம் சமர்ப்பிக்கப் பட்டது. ஸிம்மர்வால்டு இடது சாரிப் பிரிவின் உறுப்பினர் ஒருவர் கூட, ராதெக்கும் கூட இந்த வேலைத்திட்டத்தை ஆதரித்துப் பேசவில்லை. காரணம், இது ''வங்கிகளின் உடைமை பறித்தல்'', ''சுங்க வரிகளை ரத்துச் செய்தல்'', ''முதலாவது செனட் சபையை ஒழித்தல்'' போன்ற இத்தகைய அம்சங்களை வகைதொகையின்றிச் சேர்த்திணைத்துள்ளது. ஸிம்மர்வால்டு இடது சாரிப் பிரிவு, டச்சு வேலைத்திட்டத்தை நடைமுறையில் விமர்சனம் கூடச் செய்யாமல், உண்மையில்

வெறும் ஓர் அசட்டைக் குறிப்புடன் வெளிப்படையாகவே இது முற்றிலும் பொருத்தமற்றது என்று ஒருமுகமாகத் தள்ளுபடி செய்துவிட்டது.

எனினும், 1915 வசந்தத்தில் எழுதப்பட்டதான மூல ஆய்வுரைகளின் நூலாசிரியர் இந்த வேலைத்திட்டத்தை மிகவும் விரும்பியதால் கூறியதாவது: ''சாராம்சத்தில் நான் கூறியதும் அவ்வளவே'' (1915 வசந்தத்தில்), ''டச்சுக்காரர்கள் விஷயங்களைத் தீர ஆய்ந்தே முடிவு செய்திருக்கிறார்கள்'': ''அவர்களுக்கு பொருளாதார அம்சம் என்பது வங்கிகளையும் பெருவீத உற்பத்தியையும்'' (நிறுவனங்களை) ''உடைமை நீக்கம் செய்வதே, அரசியல் அம்சம் ஒரு குடியரசு இத்தியாதி. மற்றும் சரியானது!''

ஆனால் உண்மை என்னவென்றால், டச்சுக்காரர்கள் ''விஷயங்களைத் தீர ஆய்ந்து முடிவு செய்யவில்லை''. மாறாக, ஆய்ந்து முடிவு செய்யாததொரு வேலைத்திட்டத்தை உருவாக்குகிறார்கள். நம்மிடையே உள்ள சில பேர் ஆகப் புதிதான புதுமையில் குறிப்பாயும் எது தீர ஆய்ந்து முடிவு செய்யப்படவில்லையோ அதை ஆவலுடன் பற்றிக் கொள்வது என்பது ருஷ்யாவின் வருந்தத்தக்க தலைவிதியாகியுள்ளது.

1915 ஆய்வுரைகளின் நூலாசிரியர் "Sotsial-Demokrat" ஆசிரியர்கள், அவர்கள் ''தாமே'' ''வங்கிகளை உடைமை நீக்கம் செய்ய வேண்டும்'' என்று வற்புறுத்தியபோது, அதோடு ''உடனடியாக'' என்ற வார்த்தையையும் சேர்த்த போது(கூடுதல் ''சர்வாதிகார நடவடிக்கைகளை'') எட்டாவது பிரிவுக்கூறில் சேர்த்த போது (''ஸ்தூலமான நடவடிக்கைகள்'') ஒரு முரண்பாட்டுக்குள் வீழ்ந்துவிட்டதாகக் கருதினார்கள். ''இதே காரியத்துக்காக நான் பெர்னில் எவ்வாறு பழிக்கப்பட்டேன்!'' என்று 1915 ஆய்வுரைகளின் நூலாசிரியர் 1915 வசந்தத்தில் பெர்னில் நடைபெற்ற விவாதங்களை நினைவு கூர்ந்து கோபாவேசத்தோடு ஆர்த்துரைக்கிறார்.

இந்தச் ''சிறிய அம்சத்தை'' அவர் மறந்துவிடுகிறார் அல்லது காணத் தவறிவிடுகிறார்: 8ஆவது பிரிவுக் கூறில் "Sotsial Demokrat" ஆசிரியர்கள் இரண்டு மேல் நிகழ்வுகளைத் தெளிவாக வேறுபடுத்திக் காட்டுகிறார்கள்: 1. சோஷ

லிஸ்டுப் புரட்சி துவங்கி விட்டது. அவ்வாருயின் அவர்கள் கூறுகிருர்கள்: ''உடனடியாக வங்கிகளை உடைமை நீக்கம் செய்ய வேண்டும்'' இத்தியாதி; 2. சோஷலிஸ்டுப் புரட்சி இன்னும் துவங்கவில்லை. அவ்வாருயின் இந்த நல்ல காரியங்களைப் பற்றிப் பேசுவதை நாம் ஒத்திப்போட வேண்டும்.

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட பொருளில் சோஷலிஸ்டுப் புரட்சி உண்மையிலேயே இன்னும் துவங்கவில்லை என்பதால், டச்சு வேலைத்திட்டம் பொருத்தக் கேடானதாகும். இந்த ஆய்வுரைகளை நூலாசிரியர் அரசியல் கோரிக்கைகளை (''முதல் சட்டமன்றத்தை ஒழித்தல்?'' போன்றவை) ''சமுதாயப் புரட்சிக்கான அரசியல் சூத்திரமாக'' மாற்றும் தவறு மூலம் (இதே இடத்தில்தான் அவர் எப்போதும் தவறு செய்கிருர் போலத் தோன்றுகிறது) தமது ''கருத்தாழத்தைச்'' சிறிது சேர்க்கிருர்.

ஒரு முழு ஆண்டு காலங்கடத்திய பிறகு இந்த நூலாசிரியர் தமது பழைய தவறுக்கே மீண்டும் வந்தார். இதுவே அவரது துர்ச்சாகசங்களின் ''அறுதிக்கூறு'': முதலாளித்துவத்தின் வருகையை ஜனநாயகத்திற்கான போராட்டத்தோடு அந்தப் பாழாய்ப்போன ''பொருளாதாரவாதத்தால்'' எப்படி இணைக்க முடியவில்லையோ அதே போல—ஏகாதிபத்தியத்தின் வருகையை சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் ஜனநாயகத்துக்கான போராட்டத்துடன் எப்படி இணைப்பது என்ற பிரச்சினையை அவரால் தீர்க்க முடியாது.

இதன் விளைவாக—ஏகாதிபத்தியத்தின் கீழ் ஜனநாயகக் கோரிக்கைகளை ''அடைய முடியாமை'' சம்பந்தமாக முழுக் குழப்பம்.

இதன் விளைவாக—அரசியல் போராட்டத்தை இப்போது, இன்று, உடனடியாகவும், எல்லாக் காலங்களிலும் புறக்கணிக்கும் நிலை—இது ஒரு மார்க்சியவாதிக்கு அனுமதிக்கக் கூடியதல்ல (ரபோச்சயா மிஸ்ல்[55] ''பொருளியலாளருக்கு'' மட்டுமே அனுமதிக்கக் கூடியது).

இதன் விளைவாக—ஏகாதிபத்தியத்தை இனங்கண்டு கொள்வதிலிருந்து ஏகாதிபத்தியத்திற்கு ஒப்புதல் தெரிவிக்க விடாப்பிடியாக ''நழுவிச் செல்லும்'' சூழ்ச்சி நுட்பம் எழுகிறது

(பாழாய்ப் போன ''பொருளாதாரவாதிகள்'' முதலாளித் துவத்தை இனங்கண்டு கொள்வதில் இருந்து முதலாளித்து வத்திற்கு ஒப்புதல் தெரிவிக்க நழுவிச் சென்றது போல).

இவ்வாறு இன்னேரன்ன பிற.

*"Sotsial Demokrat"*இன் சுயநிர்ணயம் பற்றிய ஆய்வுரை கள் குறித்து 1915 ஆய்வுரைகளின் ஆக்கியோர் தமது விமரிசனக் குறிப்புகளில் புரியும் தவறுகள் சம்பந்தமாக விரிவாகப் பரிசீலிப்பது சாத்தியமல்ல, காரணம், அதன் ஒவ்வொரு வரியும் பிழையானது! அரசியல் பிரச்சினைகள் மீது அதாவது: அவர்கள் ''நமது வேறுபாடுகள்'' என்று எதைச் சுட்டுகிறார்களோ, அதைப் பற்றிய சிந்தித்துத் தெளிந்த தெளிவாகப் பேசப்படும் அறிவிப்பு சம்பந்தமாக பொறுப் பான ஒரு போக்கை மேற்கொள்ள விரும்பும் பட்சத்தில், எது அவர்களது நேரடியான கட்சிக் கடமையோ அது பற்றி அக்கரைகொள்ளப் பிடிவாதமாக மறுத்துக் காலம் கடத்தி ஒரு முழு ஆண்டைச் செலவிடும், ''ஏகாதிபத்தியப் பொரு ளாதாரவாதத்தின்'' ஆரம்ப கர்த்தாக்களின் ''விமர்சனங் களுக்குப்'' பதிலளிக்கும் முறையில் துண்டுப் பிரசுரங்கள் அல்லது நூல்களை எழுத முடியாது என்பதை மொத்தத்தில் கூறிவிட வேண்டும்.

எனவே இந்த நூலாசிரியர் தமது அடிப்படைத் தவறினை எப்படிப் பிரயோகிக்கிறார் என்பதையும் அதை அவர் எவ் வாறு ''இணைத்து நிறைவூட்டுவிக்கிறார்'' என்பதையும் பற் றிய ஒரு சிறு மதிப்பாய்வுடன் மட்டுமே நான் அமைய வேண் டியிருக்கிறது.

என்னை நானே மறுதலிப்பதாக அவர் கருதுகிறார்: 1914ல் (புரோஸ்வெஷேனியேயில்) ''மேற்கு ஐரோப்பிய சோஷலிஸ்டுகளின் வேலைத்திட்டங்களில்''* சுய நிர்ணயத்தை எதிர்பார்ப்பது என்பது அபத்தம் என்று எழுதினேன். ஆனால் 1916ல் சுயநிர்ணயம் விசேஷமாயும் அவசரமானது என்று ஆர்த்துரைக்கிறேன்.

---

* இத்தேர்வு நூல்கள், தொகுதி 3, பக்கங்கள் 309-310 பார்க்கவும்.—(ப-ர்.)

இந்த ''வேலைத்திட்டங்கள்'' *1875, 1880, 1891!* ஆம் ஆண்டுகளில் வரையப்பட்டவை என்பது இந்த நூலாசிரியருக்குத் தெரியவில்லை!![56]

இப்போது (*"Sotsial Domokrat"*இன் சுயநிர்ணயம் பற்றிய ஆய்வுரைக்கு) அவர் எழுப்பும் ஆட்சேபங்களை அம்சம் அம்சமாகப் பார்ப்போம்.

§1. இதே ''பொருளியலாளர்'' அரசியல் பிரச்சினைகளைக் காணவும் முன்வைக்கவும் மறுப்பது. அரசியல் துறையில் தேசிய ஒடுக்கு முறையை ஒழிப்பதற்கான பொருளாதார அடிப்படையினை சோஷலிசம் உருவாக்குகிறது என்பதிலிருந்து அதன் காரணமாக நமது நூலாசிரியர் இந்தத் துறையில் நமது அரசியல் பணிகளை முறைப்படுத்தி முன்வைக்க மறுக்கிருர்! அது கேலிக்கிடமானது!

வெற்றிவாகை சூடிய பாட்டாளி வர்க்கம் இதர நாடுகளின் முதலாளித்துவ வர்க்கத்துக்கு எதிராகப் போர்களை நிலை மறுக்கவில்லை என்பதிலிருந்து அதன் காரணமாக இந்த நூலாசிரியர் தேசிய ஒடுக்கு முறை சம்பந்தமான நமது அரசியல் பணிகளை முறைப்படுத்தி முன்வைக்க மறுக்கிருர்!! இவை மார்க்சியமும் தர்க்கவியலும் அப்பட்டமாக மீறப்பட்டதற்கான உதாரணங்களாகும்; அல்லது நீங்கள் விரும்பினுல் ''ஏகாதிபத்தியப் பொருளாதாரவாதத்தின்'' அடிப்படையான தவறுகளின் தர்க்கவியலின் வெளிப்பாடுகள் என்றும் சொல்லலாம்.

§2. அது ''அடைய முடியாததாக'' இருக்கிறது என்ற தமது சுட்டுக் குறிப்புகளில் சுயநிர்ணயத்தின் எதிராளிகள் மிகவும் படுமோசமாகக் குழம்பிக் கிடக்கிருர்கள்.

"Sotsial Demokrat" ஆசிரியர்கள் ''அடைய முடியாமையின்'' இரு சாத்தியமான வியாக்கியானங்களையும், அவை இரண்டிலுமான அவர்களது தவறையும் அவர்களுக்கு விளக்கிக் கூறுகிருர்கள்.

எனினும் *1915*ஆம் ஆண்டு ஆய்வுரையின் நூலாசிரியர் ''அடைய முடியாமை'' பற்றிய தமது வியாக்கியானத்தை அளிக்க முயற்சி கூடச் செய்யாமலே அதாவது இங்கு இரு வேறுபட்ட விஷயங்கள் குழப்பப்பட்டிருக்கின்றன என்ற

எமது விளக்கத்தை ஏற்றுக் கொண்டு, அந்தக் குழப்பத்திலேயே பிடிவாதமாக நிற்கிறார்!!

''ஏகாதிபத்திய'' ''கொள்கையுடன்'' நெருக்கடிகளை அவர் இணைக்கிறார்: நமது அரசியல்-பொருளாதார நிபுணர் ஏகாதிபத்தியத்திற்கு முன்பே நெருக்கடிகள் இருந்தன என்பதை மறந்துவிட்டார்!..

சுயநிர்ணயம், பொருளாதார வழியில் அடைய முடியாதது என்று சாதிப்பது பிரச்சினையைக் குழப்புவதாகும் என்று ஆசிரியர்கள் விளக்குகிறார்கள். நூலாசிரியர் பதில் அளிப்பது இல்லை, சுயநிர்ணயம் பொருளாதார வழியில் அடைய முடியாதது என்று தாம் கருதுவதாகக் கூறுவதும் இல்லை; அவர் தமது நம்பகமற்றதான நிலையினைக் கைவிட்டு அரசியலுக்குக் குதிக்கிறார் (எப்படியும் ''அடைய முடியாததே''). ஏகாதிபத்தியத்தின் கீழ் சுயநிர்ணயம் போலவே ஒரு குடியரசும் அரசியல் வழியில் ''அடைய முடியாதது'' என்று உச்ச பட்சமான தெளிவுடன் அவருக்கு எடுத்துக் கூறப்பட்டிருந்த போதிலும் அவ்வாறு செய்கிறார்.

இக்கட்டுக்கு உட்படுத்தப்பட்டவுடன், இந்த நூலாசிரியர் மீண்டும் ''குதிக்கிறார்'': ''ஒரு சமுதாயப் புரட்சிக்கான அரசியல் சூத்திரம்'' என்பதாக மட்டுமே அவர் குடியரசையும் குறைந்த பட்ச வேலைத்திட்டம் முழுவதையும் ஏற்றுக் கொள்கிறார்!!!

சுயநிர்ணயத்தின் ''பொருளாதார வழியிலான'' அடைய முடியாத்தன்மையைத் தாங்கி ஆதரிக்க மறுக்கும், அவர் அரசியலுக்குள் குதிக்கிறார், அரசியல் வழியிலான அடைய முடியாத் தன்மை குறைந்த பட்ச வேலைத்திட்டம் முழுமைக்கும் பொருந்தும் என்று சாதிக்கிறார். இங்கு மறுபடியும் ''ஏகாதிபத்தியப் பொருளாதாரவாதத்தின்'' தர்க்கவியல் தவிர்த்து, ஒரு தினையளவு மார்க்சியமோ, ஒரு தினையளவு தர்க்கவியலோ கிடையாது.

இந்த நூலாசிரியர் (நின்று நிதானித்துச் சிந்திக்காமல், தெளிவாகக் கூறும் எதையும் உருவாக்காமல், தனது வேலைத்திட்டத்தை வகுப்பதற்கு எவ்வித முயற்சியும் செய்யாமல்) புலப்படாமலே சமூக-ஜனநாயகக் கட்சியின் குறைந்த பட்ச

வேலைத்திட்டத்தை வெளியே தள்ள விரும்புகிறார்! அவர் ஓர் ஆண்டு முழுவதும் காலங் கடத்திக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதில் வியப்பில்லை!!

காவுத்ஸ்கிவாதத்தை எதிர்த்துப் போராடுவது என்ற பிரச்சினை மீண்டும் ஒரு பகுதிப் பிரச்சினையல்ல, மாறாக, நவீன காலத்தின் **பொதுவான** மற்றும் **அடிப்படையான** பிரச்சினையாகும்: இந்த நூலாசிரியர் இந்தப் போராட்டத்தைப் **புரிந்து கொள்ளவில்லை.** நரோதியவாதிகளை எதிர்த்த போராட்டத்தைப் ''பொருளாதாரவாதிகள்'' எவ்வாறு முதலாளித்துவத்தை ஆதரிக்கும் கண்துடைப்பாக மாற்றினார்களோ அதே போன்று இந்த நூலாசிரியர் காவுத்ஸ்கிவாதத்தை எதிர்த்த போராட்டத்தை ஏகாதிபத்தியத்தை ஆதரிக்கும் கண்துடைப்பாக மாற்றுகிறார் (இது §3க்கும் பொருந்தும்).

அத்தகைய நேரத்தில் புரட்சிகரமான முறையில் மட்டுமே முன்வைக்கக் கூடியதான அத்தகைய கோரிக்கைகளை சீர்திருத்தவாத முறையில் முன்வைக்கிறார்கள் என்ற மெய்விவரத்தில்தான் காவுத்ஸ்கிவாதிகளின் தவறு காணக் கிடக்கிறது. (ஆனால் இந்த நூலாசிரியர், ''பொருளாதாரவாதிகள்'' நரோதியத்தை எதிர்த்த போராட்டத்தை எவ்வாறு ''எதேச்சாதிகாரம் ஒழிக'' என்ற கோஷமே நரோதியம் என்று புரிந்து கொண்டார்களோ அதைப் போன்று இந்தக் கோரிக்கைகள் அனைத்தையும் முன் நிறுத்தியதே அவர்களது தவறு என்ற நிலைக்குப் பின்வாங்குகிறார்).

காவுத்ஸ்கிவாதத்தின் தவறு; **சரியான** ஜனநாயகக் கோரிக்கைகளை எதிர்காலத்துக்குள், சோஷலிஸ்டுப் புரட்சிக்குள் அன்றி கடந்த காலத்துக்குள், சமாதான பூர்வமான முதலாளித்துவத்துக்குள் சென்று உருப்படுமாறு செய்வதில்தான் காணக்கிடக்கிறது. (இந்த நூலாசிரியர் இந்தக் கோரிக்கைகள் தவறு என்று கருதும் நிலைபாட்டுக்குள் சரிந்து விடுகிறார்.)

§3. மேலே காண்க. இந்த நூலாசிரியர் ''கூட்டாட்சி'' பிரச்சினையையும் **கூடத்** தொடாது விலகிச் செல்கிறார். அதே பழைய ''பொருளாதாரவாதத்தின்'' அதே பழைய அடிப்

படையான தவறு: அரசியல் பிரச்சினைகளை முன்வைக்க இயலாமை*.

§4. ''சுயநிர்ணயத்திலிருந்து" தாய்நாட்டைப் பாதுகாப்பது தொடர்கிறது'' என்று இந்நூலாசிரியர் பிடிவாதமாக மீண்டும் உரைக்கிறார். இங்கு அவர் செய்யும் தவறு தாய்நாட்டைக் காப்பது என்ற நிலைமறுப்பை ஒரு போலிக் கோட்பாடு ஆக்குவதும், அதை ஒரு குறிப்பிட்ட போரின் ஸ்தூலமான வரலாற்று முனைப்புக் கூறுகளில் இருந்து பகுத்தறியாமல், அதைப் ''பொதுவாக'' பிரயோகிப்பதிலும் உள்ளது. இது மார்க்சியம் அல்ல.

''தாயகத்தின் பாதுகாப்பு'' என்பதை நியாயப்படுத்தாத ஒரு (சூத்திரத்தை) தேசிய ஒடுக்கு முறை அல்லது அசமத்துவத்தை எதிர்த்த போராட்டத்திற்கான ஒரு சூத்திரத்தை புனைந்து காண முயலும்படி இந்நூலாசிரியரிடம் நீண்ட காலம் முன்பே சொல்லப்பட்டது. அத்தகைய சூத்திரத்தை உங்களால் வகுக்க முடியாது, நூலாசிரியர் இதை மறுக்கவில்லை.

இதனால், அது தாய்நாட்டைப் பாதுகாப்பதை உணர்த்துவதாக வியாக்கியானப்படுத்தப்பட முடியுமானால் நாம் தேசிய ஒடுக்கு முறையினை எதிர்த்த போராட்டத்தை நிராகரித்து விடுவோம் என்று பொருள்படுமா?

இல்லை. நாம் ''தாய்நாட்டைப் பாதுகாப்பதை'' ''பொதுப்படையாக'' எதிர்க்கவில்லை (நமது கட்சித் தீர்மானங்கள் காண்க), ஆனால் இந்த மோசடியான கோஷத்தைப் பயன்படுத்தி தற்போதைய ஏகாதிபத்தியப் போரை அலங்கரித்துக் காட்டுவதையே எதிர்க்கிறோம்.

* ''நாம் சிதைந்தழிவது பற்றி அஞ்சவில்லை'' என்று இந்நூலாசிரியர் எழுதுகிறார். ''நாம் தேசிய எல்லைகளைப் பாதுகாக்கவில்லை.'' இப்போது அந்தத் துல்லியமான அரசியல் வரையறுப்பைத் தர முயல்க!! நீங்கள் அதைச் செய்யவே முடியாது இங்குதான் இருக்கிறது சிக்கல்; அரசியல் ஜனநாயகம் பற்றிய பிரச்சினைகளின் மீது நீங்கள் ''பொருளாதாரவாதியின்'' கண் மூடித்தனத்தால் தடைப்படுத்தப் படுகிறீர்கள்.

நூலாசிரியர் ''தாய்நாட்டைப் பாதுகாப்பது'' என்ற பிரச்சினையை அடிப்படையிலேயே தவறான மற்றும் வரலாற்று முறையில் அல்லாத வழியில் முன்வைக்க விரும்புகிறார் (ஆனால் அது அவரால் முடியாது; ஒரு முழு ஆண்டாக முயன்றும் பயனில்லை).

''இருமைவாதம்'' பற்றிய அவரது சுட்டுக் குறிப்பு, அவர் ஒருமைவாதத்திற்கும் இருமைவாதத்திற்கும் இடையிலான வேற்றுமையைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்பதைக் காட்டுகிறது.

நான் ஒரு காலணி பிரஷ்ஷையும் ஒரு பாலூட்டியையும் ''இணைத்தால்'' அது ''ஒருமைவாதம்'' ஆகுமா?

(a) இலக்கைச் சென்றடைவதற்கு நாம்

$$(c) \longrightarrow a \longleftarrow (b)$$

(b) என்ற முனையிலிருந்து இடது பக்கமாகவும் (c) என்ற முனையிலிருந்து வலது புறமாகவும் பயணம் செய்ய வேண்டும் என்று நான் சொன்னால் அது ''இருமைவாதமாகுமா''?

தேசிய ஒடுக்குமுறை பற்றிய பாட்டாளி வர்க்கத்தின் நிலைபாடு, ஒடுக்கும் தேசங்களிலும் ஒடுக்கப்படும் தேசங்களிலும் ஒரே மாதிரியானதா? இல்லை, அது ஒரே மாதிரியானதல்ல, பொருளாதார ரீதி, அரசியல் வழி, சித்தாந்த முறை, ஆன்மிகப் போக்கு ஆகிய இவற்றில் ஒரே மாதிரியானதாக இருக்க முடியாது.

இதன் பொருள்?

ஒரே இலக்கை (தேசங்கள் கலந்திணைவதை) சிலர் ஒரு வழியிலும், மற்றவர்கள் இன்னொரு வழியிலும் வெவ்வேறு துவக்க நிலைகளில் இருந்து அணுகுவார்கள் என்பதே இதன் பொருள். இதை மறுப்பதுதான், காலணி பிரஷ்ஷையும் பாலூட்டியையும் இணைக்கும் ''ஒருமைவாதம்'' ஆகும்.

''இதை (அதாவது சுயநிர்ணயத்தை) ஒடுக்கப்பட்ட தேசத்தின் பாட்டாளிகளுக்கு வற்புறுத்திச் சொல்வது சரி அல்ல''—இவ்வாறு இந்நூலாசிரியர் பத்திரிகை ஆசிரியர்களின் ஆய்வுரையினை ''வியாக்கியானம் செய்கிறார்.''

இது வேடிக்கையாக உள்ளது!! இந்த ஆய்வுரைகளில் இதைப் போன்ற எதுவும் இல்லை. நூலாசிரியர் அவற்றைக்

கடைசி வரையில் படிக்கவில்லை அல்லது அவற்றைப் பற்றிச் சிந்தித்துப் பார்க்கவே இல்லை.

§5. காவுத்ஸ்கிவாதம் பற்றி மேலே பார்க்க.

§6. உலகில் மூன்று வகைப்பட்ட நாடுகள் இருப்பதாக நூலாசிரியரிடம் கூறப்பட்டுள்ளது. அவர் ''ஆட்சேபிக்கிறார்'',அதோடு''வேறுவகைகளைப்'' பற்றிப்பறித்துக்கொள்கிறார். இது வாயடிவாதம், அரசியல் அல்ல.

உங்களுக்கு ஸ்தூலமான ஒரு ''வேறுவகை'' வேண்டும்: ''பெல்ஜியம் குறித்துப் பார்த்தால் என்ன?''

லெனின், ஸிநோவியேவ் துண்டுப் பிரசுரத்தைப் பார்க்கவும்: நாம் (போர் மூலமும் கூட) பெல்ஜியத்தின் தற்காப்புக்கு ஆதரவாக, இந்த ஸ்தூலமான போர் வேறுவகையாக இருந்திருப்பின், நாம் இருப்போம் என்கிறது இப்பிரசுரம். நீங்கள் இதை ஒப்புக் கொள்ளவில்லையா?

அப்படியானால் அவ்வாறு சொல்லுங்கள்!!

சமூக-ஜனநாயகவாதிகள் ஏன் ''தாய்நாட்டின் தற்காப்புக்கு'' எதிராக இருக்கிறார்கள் என்ற பிரச்சினையை நீங்கள் சரிவரச் சிந்தித்துப் பார்க்கவில்லை.

நீங்கள் இதற்கு எவை காரணங்கள் என்று கருதுகிறீர்களோ அவற்றுக்காக நாங்கள் அதை எதிர்க்கவில்லை. ஏனெனில் இப்பிரச்சினையை நீங்கள் முன்வைத்திருப்பது (இவை பயனற்ற வீண் முயற்சிகள் மெய்யான ஒரு முன்வைப்பு அன்று) வரலாற்றுக்கு எதிரானது. இதுவே நூலாசிரியருக்கு நான் தரும் பதில்.

தேசிய ஒடுக்கு முறையை ஒழிப்பதற்கான போர்களை நியாயப்படுத்தும் அதேபொழுதில் — தேசிய ஒடுக்கு முறையை அதிகரிப்பதற்காக இரு தரப்பினரும் தொடுத்துவிட்டுள்ள தற்போதைய ஏகாதிபத்தியப் போரை நாம் நியாயப்படுத்தவில்லை என்ற செயலுண்மையை ''குதர்க்கவாதம்'' என்று வருணிப்பது—இந்த விவகாரம் குறித்து சிறிதளவும் சிந்தித்துப் பார்க்காமல் ''வன்'' சொற்களைப் பயன்படுத்துவதாகும்.

நூலாசிரியர் ''தாய்நாட்டின் தற்காப்புப்'' பிரச்சினையை மேலும் அதிக ''இடது சாரி'' நிலையில் இருந்து முன்வைக்க

விரும்புகிறார். ஆனால் விளைவு (ஓர் ஆண்டு முழுதுமாக) படு மோசமான குழப்பமே!

§7. நூலாசிரியர் விமர்சனம் செய்கிறார்: '''சமாதான நிபந்தனைகள்' பற்றிய பிரச்சினையைத் தொடவே இல்லை.''

விநோதமான விமர்சனம்: நாம் எழுப்பியே இராத ஒரு பிரச்சினையை விளக்கிடத் தவறிவிட்டோமாம்!!

ஆனால் வென்று சேர்த்துக் கொண்ட பிரதேசங்கள் பற்றிய பிரச்சினை ''தொடப்பட்டு'' விவாதிக்கப்பட்டது. இதன் மீது ''ஏகாதிபத்தியப் பொருளாதாரவாதிகள்'' இந்தத் தடவை டச்சுக்காரர்களோடும் ராதெக்கோடும் சேர்ந்து படு மோசமாகக் குழம்பிப் போயிருக்கிறார்கள்.

ஒன்று, பழைய மற்றும் புதிய பிரதேசங்களை வென்று சேர்த்துக் கொள்வதை எதிர்க்கிறோம் என்ற உடனடி கோஷத்தை நிராகரிக்க வேண்டும்,—(ஐரோப்பாவிலும் சரி காலனிகளிலும் சரி ஏகாதிபத்தியத்தின் கீழ் சுயநிர்ணயத்தை போலவே இதுவும் ''அடைய முடியாதது'')—அப்படியாயின் ஏகாதிபத்தியத்தை மறைமுகமாக ஆதரித்ததுபோய் பகிரங்கமாக ஆதரிக்க முற்படுவீர்கள்:

அல்லது (பத்திரிகைகளில் ராதெக் செய்தது போல) இந்தக் கோஷத்தை ஒப்புக் கொள்கிறீர்கள். அப்படியானால், வேறு பெயரில் தேசங்களின் சுயநிர்ணயத்தை ஒப்புக் கொள்கிறீர்கள்!!

§8. ''மேற்கு ஐரோப்பிய அளவிலான போல்ஷிவிசம்'' என்று நூலாசிரியர் ஆர்த்துரைக்கிறார். (''உங்கள் நிலைபாடு அல்ல'' என்று சேர்த்துக் கூறுகிறார்.)

''போல்ஷிவிசம்'' என்ற சொல்லை பற்றித்தொங்கும் இந்த ஆர்வத்திற்கு நான் முக்கியத்துவம் அளிக்கவில்லை, காரணம், அத்தகைய ''பழைய போல்ஷிவிக்குகளை'' நான் அறிவேன் அவர்களிடமிருந்து நம்மைக் கடவுள் காப்பாற்றுவாராக! ''மேற்கு ஐரோப்பிய அளவிலான போல்ஷிவிசம்'' என்ற இந்நூலாசிரியரின் ஆர்த்துரை போல்ஷிவிசமும் அல்ல மார்க்சியமும் அல்ல, அதே பழைய ''பொருளாதாரவாதத்தின்'' சில்லரை மாற்றுருவே என்பதை நான் ஆழமாக நம்புகிறேன், என்று மட்டுமே கூற முடியும்.

இந்தப் புதிய போல்ஷிவிசத்தை ஓர் ஆண்டு முழுதுக்கும் ஆர்த்துரைத்து பிறகு அதோடு விவகாரங்களை விட்டு விடுவது என்பது மிகவும் சகிக்க முடியாத, பொறுப்பற்ற, கட்சித்தன்மை அல்லாத செயல் என்று நான் கருதுகிறேன். காரியங்களைக் கறாராகச் சிந்தனை செய்து தோழர்களுக்கு ''மேற்கு ஐரோப்பிய அளவிலான போல்ஷிவிசம்'' பற்றிய ஒரு தெளிவான இணைப்பான விளக்கத்தைத் தருவதற்கு நேரம் வரவில்லையா?''

நூலாசிரியர் காலனிகளுக்கும் ஐரோப்பாவிலுள்ள ஒடுக்கப்பட்ட தேசங்களுக்கும் இடையிலான வேற்றுமையை (விவாதிக்கப்படும் பிரச்சினைக்குப் பயன்படும் வகையில்) நிரூபித்துக் காட்டவில்லை, நிரூபித்துக் காட்ட மாட்டார்.

சுயநிர்ணயத்தை டச்சுக்காரர்களும் போ.சோ.ஜ.க.யும்* நிராகரித்தது அந்தளவுக்கு குழப்பத்தினல் ஏற்பட்ட விளைவு என்பது மட்டுமல்ல. காரணம், கோர்ட்டர் மெய்யாகவே அதை ஒப்புக்கொள்கிறார், அதைப் போலவே போலந்தவர் சார்பிலான ஸிம்மர்வால்டு அறிக்கையையும் ஒப்புக்கொள்கிறார். ஆனால் அவர்களது தேசங்களின் விசேஷ நிலை (பல நூற்றாண்டு காலத் தொன்மையதான மரபுகளும் மகாவல்லரசு அந்தஸ்துக்கான பாசாங்குகளும் உள்ள சிறிய தேசங்கள்)யின் விளைவுமாகும்.

தேசிய முதலாளித்துவ வர்க்கத்தையும் அது மக்களை ஏமாற்றுவதையும் எதிர்த்துப் பல பத்தாண்டுகள் நடத்திய போராட்டத்தில் மற்றவர்களிடையே வளர்ச்சியடைந்துள்ள ஒன்றை ஏற்றுக் கொண்டு யந்திர கதியிலும், விமர்சனக் கண்ணோட்டம் இன்றியும் மறுபடியும் நிறுவ முயல்வது மிகவும் சிந்தனையற்ற துணிவு பாமரத்தனமானது. இங்கு எதை எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாதோ அதையே குறிப்பாயும் எடுத்துக் கொள்ளும் மக்களின் உதாரணத்தைப் பார்க்கிறோம்.

1916 ஆகஸ்ட்-செப்டம்பரில்
எழுதப்பட்டது.

1929ல் போல்ஷிவிக், இதழ் 15ல்
முதன் முதல் வெளியிடப்பட்டது

நூல் திரட்டு,
தொகுதி 30,
பக்கங்கள் 59-67

---

*போலிஷ் சோஷலிச-ஜனநாயகக் கட்சி.—(ப-ர்.)

பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியின் இராணுவ வேலைத்திட்டம்[57]

டச்சு, ஸ்காண்டினேவியன் மற்றும் ஸ்விஸ் புரட்சிகர ஜனநாயகவாதிகள் இன்றைய ஏகாதிபத்தியப் போரில் ''தாய்நாட்டின் தற்காப்பு'' பற்றிய சமூக-தேசியவெறிப் பொய்மைகளை எதிர்த்துப் போராடி வருகிறார்கள். அவர்களிடையே பழைய சமூக-ஜனநாயகக் குறைந்தபட்ச வேலைத்திட்டத்தின் ஒரு ''மிலீஷியா''* அல்லது ''ஆயுத பாணி தேசம்'' வேண்டும் என்ற கோரிக்கையினை ''படைக் குறைப்பு'' என்ற புதிய கோரிக்கை மூலம் மாற்றீடு செய்வதற்கு ஆதரவாகக் குரல்கள் எழுந்துள்ளன. *"Jugend-Internationale"*[58] இந்தப் பிரச்சினை மீது ஒரு விவாதத்தைத் துவக்கி அதன் 3ஆம் இதழில் படைக் குறைப்பை ஆதரித்துத் தலையங்கம் வெளியிட்டுள்ளது. ரா. கிரிம்மின் ஆக அணித்தான ஆய்வுக் கட்டுரையில்[59] ''படைக் குறைப்புக்'' கருத்துக்கு சலுகை காட்டப்பட்டுள்ளது என்பதையும் நாம் வருத்தத்துடன் குறிப்பிடுகிறோம். *"Neues Leben"*[60] மற்றும் *"Vorbote"* சஞ்சிகைகளில் விவாதங்கள் தொடங்கியுள்ளன.

படைக் குறைப்பை ஆதரிப்பவர்களின் நிலையைச் சற்றே நெருங்கி ஆராய்வோம்.

1

படைக் குறைப்புக் கோரிக்கை, சகல இராணுவவாதத்தையும் அனைத்துப் போர்களையும் எதிர்த்த போராட்டத்தின் ஆகத் தெளிவான, மிகவும் நிர்ணயகரமான, ஆக நிலையுறுதி

---

* மிலீஷியா — அவசர காலங்களில் சேவைக்கு அழைக்கப்படும் மக்கள் ராணுவப் பகுதி.—(மொ-ர்.)

யான வெளியீடு என்பதே அவர்களது பிரதான வாதம்.

ஆனால் இந்தப் பிரதான வாதத்தில்தான் படைக் குறைப்பு ஆதரவாளர்களின் பிரதானப் பிழையும் காணக்கிடக்கிறது. சோஷலிஸ்டுகள் தாம் சோஷலிஸ்டுகளாக இருப்பதைத் தவிர்க்காமல் எல்லாப் போர்களேயும் எதிர்க்க முடியாது.

முதலாவதாக, சோஷலிஸ்டுகள் புரட்சிகரப் போர்களே என்றுமே எதிர்த்தது இல்லே, என்றுமே எதிர்க்கவும் முடியாது. ஏகாதிபத்திய ''மகா''-வல்லரசு நாடுகளின் முதலாளித்துவ வர்க்கம் முழுநிறைவாயும் பிற்போக்கானதாகி விட்டது. இந்த முதலாளித்துவ வர்க்கம் இப்போது நடத்தி வரும் போர் ஒரு பிற்போக்கான, அடிமை உடைமையாளர்களின், கொலேகாரப் போர் என்று நாம் கருதுகிறோம். ஆனால் இந்த முதலாளித்துவ வர்க்கத்தை எதிர்த்த போர் குறித்து என்ன சொல்வது? உதாரணமாக, இந்த முதலாளித்துவ வர்க்கத்தால் ஒடுக்கப்படும் இந்த முதலாளித்துவ வர்க்கத்தைச் சார்ந்து நிற்கும் மக்களால் அல்லது காலனி மக்களால் விடுதலேக்காக நடத்தப்படும் போர் எத்தகையது? ''அகிலத்தின்'' குழு ஆய்வுரையின் §5ல் நாம் வாசிப்பதாவது: ''இந்தக் கட்டற்ற ஏகாதிபத்தியத்தின் சகாப்தத்தில் தேசியப் போர்கள் இனிமேல் சாத்தியமில்லே''—இது வெளிப்படையாயும் தவறாகும்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின், ''கட்டற்ற ஏகாதிபத்தியத்தின்'' இந்த நூற்றாண்டின் வரலாறு காலனிப் போர்களால் நிரம்பி வழிகிறது. ஆனால் ஐரோப்பியர்களான நாம், உலக மக்களில் பெரும்பான்மையினரை அடிப்படுத்தியுள்ள ஏகாதிபத்திய ஒடுக்குமுறையாளர்களான நாம், நமது வழக்கமான, இகழத்தக்க ஐரோப்பிய தேசியவெறியுடன்''காலனிப் போர்கள்'' என்று அழைக்கும் போர்கள் பெரும்பாலும் தேசியப் போர்களே, அல்லது இந்த ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் தேசியக் கலகங்களே. ஏகாதிபத்தியத்தின் பிரதான முனைப்புக் கூறுகளில் ஒன்று,அது ஆகப்பிற்பட்ட நாடுகளில் முதலாளித்துவ வளர்ச்சியை விரைவுபடுத்துகிறது; அதன் மூலம் தேசிய ஒடுக்கு முறைக்கு எதிரான போராட்டத்தை விரிவாக்குகிறது மற்றும் தீவிரப்படுத்துகிறது என்பதாகும். இது உண்மை.

இதிலிருந்து ஏகாதிபத்தியம் அடிக்கடி தேசியப் போர்கள் ஏற்பட ஏதுவாக இருக்கிறது என்பது தவிர்க்க முடியாத படி தொடர்கிறது. மேலே மேற்கோள் காட்டப்பட்ட ஆய்வுரையைத் தனது சிறுவெளியீட்டில் தாங்கி ஆதரிக்கும் ஜூனியஸ் ஏகாதிபத்திய சகாப்தத்தில் ஏகாதிபத்திய மகா-வல்லரசுக்கு எதிரான ஒவ்வொரு தேசியப் போரும், ஒரு போட்டி ஏகாதிபத்திய வல்லரசின் தலையீட்டுக்கு இட்டுச் செல்கிறது என்று கூறுகிறார். இவ்வாறு ஒவ்வொரு தேசியப் போரும் ஓர் ஏகாதிபத்தியப் போராக மாற்றப்படுகிறது. ஆனால் இந்த வாதமும் பிழையானதே. இது நிகழக் கூடும் ஆனால் எப்போதும் நிகழ்வதில்லை. 1900க்கும் 1914க்கும் இடையிலான பல காலனிப் போர்கள் அந்தப் பாதையைப் பின்பற்றவில்லை. உதாரணமாக, இப்போதைய போருக்குப் பிறகு, இது போரில் ஈடுபட்ட அனைத்து நாடுகளும் அறவே சோர்ந்து போவதில் சென்று முடியுமானால், உத்தேசமாயும், சீனா, இந்தியா, பாரசீகம், சயாம் ஆகியவற்றோடு சேர்ந்து மகா வல்லரசுகளை எதிர்த்து ''எந்த விதமான'' தேசிய, முற்போக்கு, புரட்சிகரப் போர்களையும் நடத்த ''முடியாது'' என்று கூறுவது நேரடி கேலிக் கூத்தாகும்.

ஏகாதிபத்தியத்தின் கீழ் அனைத்து தேசியப் போர்களின் சாத்தியக் கூறினை மறுப்பது தத்துவ ரீதியாகத் தவறு, வரலாற்று வழியில் பிழை என்பது தெளிவு, நடைமுறையில் ஐரோப்பிய தேசிய வெறிக்குச் சமம்: ஐரோப்பா, ஆப்பிரிக்கா, ஆசியா ஆகியவற்றில் கோடிக்கணக்கான மக்களை ஒடுக்கும் தேசங்களைச் சேர்ந்த நாம் ''எமது'' தேசங்களுக்கு எதிராக அவர்கள் போர் நடத்துவது ''சாத்தியமல்ல'' என்று ஒடுக்கப்பட்ட மக்களிடம் சொல்லுமாறு அழைக்கப் படுகிறோம்!

இரண்டாவதாக, உள்நாட்டுப் போர் வேறு எந்தப் போரையும்போலவேஅந்த அளவுக்கு ஒரு போர்தான். வர்க்கப் போராட்டத்தை ஒப்புக்கொள்ளும் ஒருவர் உள்நாட்டுப் போர்களை ஒப்புக்கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது. இவை வர்க்க சமுதாயம் ஒவ்வொன்றிலும் இயல்பானவை, சில நிலைமைகளின் கீழ் வர்க்கப் போராட்டத்தின் தவிர்க்க முடி

யாத தொடர்ச்சி, வளர்ச்சி மற்றும் முனைப்பாக்கமும் ஆகும். இதை ஒவ்வொரு மாபெரும் புரட்சியும் ஊர்ஜிதம் செய்துள்ளது. உள்நாட்டுப் போரை மறுதலிப்பதோ அல்லது அதைப் பற்றி மறந்துவிடுவதோ கடைக்கோடி சந்தர்ப்பவாதத்திற்குள் விழுந்துவிடுவதாகும், சோஷலிஸ்டுப் புரட்சியைக் கைவிடுவதாகும்.

மூன்றாவதாக, ஒரு நாட்டில் சோஷலிசம் வெற்றியடைவது ஒரே அடியில் பொதுவாக எல்லாப் போர்களையும் அகற்றிவிடவில்லை. இதற்கு நேர் மாறாக, இது போர்களை முன்னனுமானிக்கிறது. முதலாளித்துவத்தின் வளர்ச்சி வெவ்வேறு நாடுகளில் மிகவும் ஏற்றத்தாழ்வான முறையில் நடைபெறுகிறது. பரிவர்த்தனைப் பண்ட உற்பத்தியின் கீழ் இது வேறு விதமாக இருக்க முடியாது. இதிலிருந்து: சோஷலிசம் எல்லா நாடுகளிலும் ஏககாலத்தில் வெற்றி அடைய முடியாது என்பது மறுக்க முடியாதவகையில் தொடர்கிறது. அது முதலில் ஒரு நாட்டில் அல்லது சில நாடுகளில் வெற்றியடையும், அதே பொழுதில் மற்ற நாடுகள் சில காலம் முதலாளித்துவ அல்லது முதலாளித்துவத்துக்கு முந்திய கட்டத்தில் நீடித்து நிலவும். இது நிச்சயமாயும் மோதலை ஏற்படுத்தும் என்பது மட்டுமல்ல, அதோடு, சோஷலிஸ்டு நாட்டின் வெற்றிவாகை சூடிய பாட்டாளி வர்க்கத்தை நசுக்குவதற்கு இதர நாடுகளின் முதலாளித்துவ வர்க்கம் தன் வகைக்கு நேரடியாக முயற்சியும் நடத்தும். இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் நாம் நடத்தும் போர் நியாயமான, நீதியான போராகும். அது சோஷலிசத்திற்கான போராக, முதலாளித்துவ வர்க்கத்திடமிருந்து இதர தேசங்களை விடுவிப்பதற்கான போராக விளங்கும். ஏற்கெனவே வெற்றிபெற்றுவிட்ட சோஷலிசம் ''தற்காப்புப் போர்களை'' நடத்துவது சாத்தியம் என்று 1882 செப்டம்பர் 12ந் தேதி காவுத்ஸ்கிக்கு எழுதிய தமது கடிதத்தில் தெளிவாகக் கூறிய எங்கெல்சின் கூற்று முற்றிலும் சரி. இதர நாடுகளின் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தை எதிர்த்து வெற்றிவாகை சூடிய பாட்டாளி வர்க்கத்தைத் தற்காத்துக் கொள்வது பற்றியே அவர் கருதியிருந்தார்.

ஒரு நாட்டின் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தை மட்டுமல்ல,

உலக முழுதிலுமுள்ள முதலாளித்துவ வர்க்கத்தை வீழ்த்தி, இறுதியாக முறியடித்து உடைமை நீக்கம் செய்த பிறகு மட்டுமே போர்கள் சாத்தியமற்றவை ஆகும். விஞ்ஞான நோக்கு நிலையில் இருந்து பார்த்தால், ஆக முக்கியமான விஷயத்தை: அதாவது முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் எதிர்ப்பை நசுக்குவதை—நாம் தட்டிக் கழிப்பதோ அல்லது மழுப்புவதோ அறவே தவறாகும், அறவே புரட்சித்தன்மையற்ற செயலாகும். இது மிகவும் கடினமான பணி, சோஷலிசத்திற்கு மாறிச்செல்லும் பாதையில் மிகப் பெருமளவு போராட்டம் நடத்த வேண்டிய பணி. ''சமுதாய'' பாதிரிகளும் சந்தர்ப்பவாதிகளும் எதிர்காலத்தின் சமாதான பூர்வமான சோஷலிசம் பற்றிய கனவுகளை உருவாக்க எப்போதும் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால் புரட்சிகர சமூக-ஜனநாயகவாதிகளிடமிருந்து அவர்களை இனம் பிரித்துக் காட்டும் மெய்யான அம்சம் என்னவென்றால், அவர்கள் அந்த அழகான எதிர்காலத்தை அடைவதற்கு அவசியமான மூர்க்கமான வர்க்கப் போராட்டம் மற்றும் வர்க்கப் போர்கள் பற்றி எண்ணிப் பார்க்கவோ ஆழ்ந்து சிந்திக்கவோ மறுக்கிறார்கள் என்பதே.

சொற்களால் வழிதவறி இட்டுச் செல்லப்பட நம்மை நாமே அனுமதித்துக் கொள்ளக் கூடாது. உதாரணமாக, ''தாய்நாட்டின் தற்காப்பு'' என்ற சொல் பலருக்கு மிகவும் அருவருப்பானதாக உள்ளது. காரணம், பலரறிந்த சந்தர்ப்பவாதிகள் மற்றும் காவுத்ஸ்கிவாதிகள் என்ற இருபகுதியினரும் இன்றைய கொள்ளைக்காரப் போர் பற்றிய முதலாளித்துவ வர்க்கப் பொய்க் கூற்றை மூடிமறைத்து மழுப்பிவிட இந்தச் சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். இது உண்மை. இதனால் நாம் அரசியல் கோஷங்களின் உள்ளார்ந்த பொருளை இனிமேல் காணக் கூடாது என்றாகிவிடாது. இப்போதைய போரில் ''தாய்நாட்டின் தற்காப்பு'' என்பதை ஒப்புக் கொள்வது இந்தப் போர் ''நீதியான'' போர், பாட்டாளி வர்க்கத்தின் நலன்களுக்கான போர் என்பதை ஏறத்தாழ ஒப்புக் கொள்வதாகும்—ஏறத்தாழ என்பதை மீண்டும் கூறுகிறோம். காரணம், எந்தப் போரிலும் படையெடுப்புக்கள் நிகழலாம். ஒடுக்கப்பட்ட தேசங்களைப் பொருத்தவரை ஏகாதிபத்திய

மகா-வல்லரசுகளை எதிர்த்து நடைபெறும் அவர்களது போர்களிலும் அல்லது வெற்றிவாகை சூடிவிட்ட பாட்டாளி வர்க்கத்தைப் பொருத்தவரை முதலாளித்துவ அரசின் ஏதோ ஒரு காலிஃபேயை எதிர்த்த அதன் போரிலும் ''தாய் நாட்டின் தற்காப்பை'' மறுதலிப்பது படுமோசமான மடமையாகும்.

ஒவ்வொரு போரும் கொள்கையின் இதர வழிகளிலான தொடர்ச்சியே என்பதை மறந்து விடுவது தத்துவ அடிப்படையில் அறமுழுமையான தவறாகும்; தற்போதைய ஏகாதிபத்தியப் போர் மகா-வல்லரசுகளின் இரண்டு பிரிவுகளின் ஏகாதிபத்தியக்கொள்கைகளின் தொடர்ச்சியே ஆகும், இந்தக் கொள்கைகள் ஏகாதிபத்திய சகாப்தத்தின் உறவுமுறைகளின் ஒட்டு மொத்தத்தால் தோற்றுவிக்கப்பட்டு ஊட்டி வளர்க்கப்பட்டவை. ஆனால் இந்த சகாப்தமே தேசிய ஒடுக்குமுறையை எதிர்த்த போராட்டத்தின், முதலாளித்துவ வர்க்கத்தை எதிர்த்த பாட்டாளி வர்க்கத்தின் போராட்டத்தின் கொள்கைகளையும், இதன் பின்விளைவாக முதலில் புரட்சிகரமான தேசியக் கலகங்கள் மற்றும் போர்கள், இரண்டாவதாக, பாட்டாளி வர்க்கப் போர்கள் மற்றும் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தை எதிர்த்த கலகங்கள், மூன்றாவதாக, இருவகையிலுமான புரட்சிகரப் போரின் ஓர் இணைப்பு ஆகியவற்றின் சாத்தியப்பாடு மற்றும் தவிர்க்கவியலாத் தன்மையினதுமான கொள்கைகளையும் அவசியமாயும் தோற்றுவித்து ஊட்டி வளர்க்க வேண்டும்.

2

இதோடு பின்வரும் பொதுவான காரணமும் சேர்க்கப்பட வேண்டும்.

ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்தப் பயின்று கொள்வது, ஆயுதங்களை முயன்று பெறுவது ஆகியவற்றைச் செய்ய முயலாத ஓர் ஒடுக்கப்பட்ட வர்க்கம் அடிமைகள் போல நடத்தப்படுவதற்கு மட்டுமே தகுதியுள்ளது. நாம் முதலாளித்துவ அமைதிவாதிகளாகவோ அல்லது சந்தர்ப்பவாதிகளாகவோ ஆகாதவரை நாம் ஒரு வர்க்க சமுதாயத்தில் வாழ்ந்துவரு

கிறோம் என்பதை மறந்துவிட முடியாது. வர்க்கப் போராட்ட மூலம் அன்றி இதிலிருந்து மீள வழி இல்லை, இருக்கவும் முடியாது. ஒவ்வொரு வர்க்க சமுதாயத்திலும் அது அடிமை முறை, பண்ணையடிமை முறை அல்லது இன்று போல கூலி உழைப்பு ஆகிய எதை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தாலும் சரி, ஒடுக்கும் வர்க்கம் எப்போதும் ஆயுதமேந்தியதாகவே இருந்துவந்துள்ளது. நவீனகால நிரந்தர சைனியம் மட்டுமல்ல, நவீன மிலீஷியாவுங்கூட, ஆக ஜனநாயகமான முதலாளித்துவக் குடியரசில் உதாரணமாக, சுவிட்சர்லாந்தில் கூட, பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கு எதிராக ஆயுதமேந்தி நிற்கும் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தையே பிரதிநிதித்துவப் படுத்துகிறது. இது அத்தகைய ஆதார உண்மை, எனவே இதைப் பற்றி விவரிக்கத் தேவை இல்லை. எல்லா முதலாளித்துவ நாடுகளிலும் வேலைநிறுத்தக்காரர்களுக்கு எதிராகத் துருப்புகள் பயன்படுத்தப்படுவதைச் சுட்டிக் காட்டினாலே போதும்.

பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கு எதிராக ஆயுதபாணியான முதலாளித்துவ வர்க்கம் நிலவுவது என்பது நவீன முதலாளித்துவ சமுதாயத்தின் ஆகப் பெரியதான, அடிப்படையான முதன்மையான மெய்விவரங்களில் ஒன்றாகும். இந்த மெய்விவரம் காரணமாக புரட்சிகர சமூக-ஜனநாயகவாதிகள் ''படைக் குறைப்பைக்''''கோருமாறு'' தூண்டப்படுகின்றனர்! இது வர்க்கப் போராட்டக் கருத்தோட்டத்தை முற்றாகக் கைவிடுவதற்கும், புரட்சி பற்றிய சிந்தனை அனைத்தையும் துறந்து விடுவதற்கும் சமமாகும். நமது கோஷம்: முதலாளி வர்க்கத்தை முறியடிக்கவும், உடைமை நீக்கம் செய்யவும், நிராயுதராக்கவும் வேண்டிப் பாட்டாளி வர்க்கத்தை ஆயுதபாணியாக்குவது என்பதாக இருக்க வேண்டும். ஒரு புரட்சிகர வர்க்கத்துக்குச் சாத்தியமான ஒரே போர்த்தந்திரம் இதுவே. இது முதலாளித்துவ சைனியவாதத்தின் புறநிலை வளர்ச்சி முழுமையாலும் ஆணையிடப்படும், அதிலிருந்து தர்க்கரீதியாகத் தொடரும் போர்த்தந்திரமாகும். பாட்டாளி வர்க்கம் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தை நிராயுதர்களாக்கியதற்குப் பிறகு மட்டுமே அது தனது உலக-வரலாற்று

லட்சியப் பணிக்குத் துரோகம் செய்யாமல், எல்லாப் படைக் கலன்களையும் ஓட்டை உடைசலில் தள்ள முடியும். இந்த நிபந்தனை நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகு மட்டுமே பாட்டாளி வர்க்கம் இதை உறுதியாகச் செய்யும், நிச்சயமாயும் அதற்கு முன்பாகச் செய்யாது.

தற்போதைய போர் பிற்போக்கு கிறித்தவ சோஷலிஸ்டு களிடையே, தேம்பியழும் குட்டி முதலாளித்துவப் பகுதி களிடையே பயங்கரமும் கிலியும் மட்டுமே எழுப்புமானால், ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்தல், இரத்தம் சிந்தல், மரணம் ஆகியவை பற்றிய வெறுப்பை மட்டுமே எழுப்புமானால், நாம் கூறுவோம்: முதலாளித்துவ சமுதாயம் எல்லையற்ற பயங்கரமாக இருக்கிறது, எப்போதும் இருந்துவந்துள்ளது என்று. போர்கள் அனைத்திலும் ஆகப் பிற்போக்கானதான இந்தப் போர் அந்த சமுதாயத்தின் பயங்கரத்துக்கு ஓர் முடிவினை இப்போது உருவாக்கிவருகிறதென்றால் நாம் நம்பிக்கை இழக்க முகாந்திரம் கிடையாது. ஆனால் படைக் குறைப்புக் ''கோரிக்கை'', அல்லது மிகவும் சரியாகக் கூறினால் படைக் குறைப்பு பற்றிய கனவு: அதுவும் முதலாளித்துவ வர்க்கம் தானே—ஒரே நியாயமான புரட்சிகரமான போருக்கு —ஏகாதிபத்திய முதலாளித்துவ வர்க்கத்துக்கு எதிரான உள்நாட்டுப் போருக்குப் பாதை சமைத்துவரும் நேரத்தில் எதார்த்தத்தில் நம்பிக்கை இழப்பின் ஒரு வெளிப்பாடே தவிர வேறெதுவுமன்று.

ஓர் உயிரற்ற தத்துவம் என்று சிலர் கூறலாம். ஆனால் அவர்களுக்கு நாம் இரண்டு உலக-வரலாற்றுவழி உண்மைகளைப்பற்றி நினைவூட்டுவோம்: ஒருபுறம் டிரஸ்டுகளின் பாத்திரமும் தொழில் துறையில் மகளிர் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதும், மறுபுறம் 1871ல் பாரிஸ் கம்யூன் மற்றும் 1905ல் ருஷ்யாவில் ஏற்பட்ட புரட்சி எழுச்சி.

முதலாளித்துவ வர்க்கம் டிரஸ்டுகளை வளர்க்கிறது, மகளிரையும் குழந்தைகளையும் தொழிற்சாலைகளுக்குள் விரட்டுகிறது, அவர்களை ஊழலுக்கும் துயர்களுக்கும் அடிப்படுத்துகிறது, படுமோசமான வறுமையில் தள்ளுகிறது. இத்தகைய வளர்ச்சியை நாம் ''கோர''வில்லை, இதை நாம் ''ஆதரிக்க''

வில்லை. இதை நாம் எதிர்த்துப் போராடுகிறோம். ஆனால் நாம் எப்படி போராடுகிறோம்? டிரஸ்டுகளும் தொழில் துறையில் மகளிர் வேலையில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதும் முற்போக்கு நடவடிக்கைகள் என்று விளக்குகிறோம். நாம் கைவினைத் தொழில் அமைப்புக்கு, ஏகபோக கட்டத்திற்கு, முந்திய முதலாளித்துவத்துக்கு, மகளிருக்கு வீட்டு வேலை தரும் தொல்லைக்குத் திரும்பிச் செல்ல விரும்பவில்லை. டிரஸ்டுகள் ஆகியவை மூலம் முன்னேகி அவற்றையும் கடந்து அப்பால் சோஷலிசத்துக்கு செல்வோம்!

தற்போது மக்கள் ராணுவமயமாக்கப்படுவதற்கும்கூட அவசியமான மாறுதல்களுடன் இந்த வாதம் பொருந்தக் கூடியதாகும். இன்று ஏகாதிபத்திய முதலாளி வர்க்கம் இளை ஞர்களையும் வயது வந்தவர்களையும் ராணுவமயமாக்குகிறது, நாளைக்கு மகளிரை அது ராணுவமயமாக்கத் தொடங்கலாம். நமது போக்கு: எல்லாம் நல்லதற்கே! முழுவேகத்தில் முன் செல்க!—என்பதாகத்தான் இருக்க வேண்டும். எவ்வளவு வேகமாக நாம் இயங்குகிறோமோ அவ்வளவு விரைவில் முதலாளித்துவத்தை எதிர்த்த ஆயுதமேந்திய புரட்சி எழுச்சியினை நாம் நெருங்குவோம். சமூக-ஜனநாயகவாதிகள் பாரிஸ் கம்யூன் உதாரணத்தை மறந்துவிடவில்லையானால் வாலிபர்களை ராணுவமயமாக்கல் ஆகியவை பற்றி எவ்வாறு அச்சத்திற்கு இடந்தர முடியும்? இது ''உயிரற்ற தத்துவமோ'' அல்லது ஒரு கனவோ அல்ல. இது உண்மை. எல்லாப் பொருளாதார மற்றும் அரசியல் மெய்விவரங்கள் இருந்த போதிலும், ஏகாதிபத்திய சகாப்தமும் ஏகாதிபத்தியப் போர்களும் இத்தகைய மெய்விவரங்களை தவிர்க்க முடியாத வகையில் மறுபடியும் கொண்டுவருவது குறித்து சமூக-ஜனநாயகவாதிகள் சந்தேகிக்கத் தொடங்குவார்களானால் அது மிகவும் வருந்தத்தக்க நிலையே என்பது கண்கூடு.

பாரிஸ் கம்யூனைப்பற்றி ஒரு குறிப்பிட்ட முதலாளித்துவ நோக்கர் 1871 மேயில் ஓர் ஆங்கிலப் பத்திரிகையில் எழுதும் போது கூறியதாவது: ''பிரெஞ்சு தேசம் முற்றிலும் மகளிரையே கொண்டதாக இருந்திருக்குமானல் அது எத்துணை பயங்கர தேசமாக இருந்திருக்கும்!'' மகளிரும் இளம் வய

தினரான சிறுவர்களும் ஆண்களோடு அக்கம் பக்கமாக நின்று பாரிஸ் கம்யூனில் போராடினார்கள். முதலாளித்துவ வர்க்கத்தை வீழ்த்துவதற்கான வருங்காலப் போராட்டங்களில் நிலைமை வேறாக இருக்காது. நன்கு ஆயுதந்தரித்த முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் படைகள், மிகவும் மோசமான ஆயுதங்கள் கொண்ட அல்லது நிராயுதர்களான தொழிலாளர்களைச் சுட்டு வீழ்த்தும்போது பாட்டாளி வர்க்க மகளிர் செயலின்றி வாளா பார்த்துக் கொண்டிருக்க மாட்டார்கள். 1871ல் செய்தது போலவே அவர்களும் ஆயுதமேந்துவார்கள். இன்றைய அடக்கி வைக்கப்பட்டுள்ள தேசங்களில் இருந்து, மேலும் சரியாகக் கூறின், அரசாங்கங்களை விடவும் அதிகமாக சந்தர்ப்பவாதிகளால் ஒழுங்குகெடுக்கப்பட்டுள்ள இன்றைய தொழிலாளர் இயக்கத்தில் இருந்து—விரைவிலோ பின்னரோ ஆனால் முற்ற முழு நிச்சயமாக புரட்சிகரப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் ''பயங்கர தேசங்களின்'' ஒரு சர்வதேசிய சங்கம் உறுதியாக எழும்.

சமுதாய வாழ்வு முழுவதும் இப்போது ராணுவமயமாக்கப்படுகிறது. ஏகாதிபத்தியம் என்பது உலகைப் பங்கு போட்டுக் கொள்ள மற்றும் மறுபங்கு போட்டுக் கொள்ள மகா-வல்லரசுகள் நடத்தும் மூர்க்கமான போராட்டமாகும். எனவே இது எல்லா நாடுகளையும் நடுநிலைமை நாடுகள் மற்றும் சிறிய நாடுகளையும் கூட, மேலும் ராணுவமயமாக்கலுக்கு இட்டுச் செல்லும். பாட்டாளி வர்க்க மகளிர் இதை எப்படி எதிர்க்க முடியும்? எல்லாப் போரையும் ராணுவம் சம்பந்தமான அனைத்தையும் சபிப்பது மூலம் மட்டுமா, படைக் குறைப்பைக் கோருவது மூலம் மட்டுமா? ஒடுக்கப்பட்ட உண்மையிலேயே புரட்சிகரமான வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த மகளிர் இந்த மானக்கேடான பாத்திரத்தை என்றுமே ஏற்க மாட்டார்கள். தமது புதல்வர்களிடம் அவர்கள் சொல்வார்கள்: ''நீங்கள் விரைவில் வளர்ந்து பெரியவர்களாகி விடுவீர்கள். உங்களிடம் ஒரு துப்பாக்கி தரப்படும். அதை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். ராணுவக் கலையைச் சரியாகக் கற்றுக் கொள்ளுங்கள். பாட்டாளி வர்க்கத்திற்கு இந்த அறிவு தேவை. இன்றைய போரில் செய்வது போன்று உங்கள் சகோதரர்களை, இதர நாடுகளின்

தொழிலாளர்களைச் சுடுவதற்காக அல்ல. இதைச் செய்யும்படி சோஷலிசத்திற்குத் துரோகம் செய்தவர்கள் உங்களிடம் கூறுகிறார்கள். தமது சொந்த நாட்டின் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தை எதிர்த்துப் போராடவும், சுரண்டல், வறுமை, போர் ஆகியவற்றுக்கு முடிவு கட்டவும் இந்த அறிவு உங்களுக்குத் தேவை. இதை ஆத்மார்த்திக விருப்பங்கள் மூலம் செய்ய முடியாது, மாறாக, முதலாளி வர்க்கத்தைத் தோற்கடித்து அதன் படை வலிமையை அகற்றுவது மூலமே இதைச் செய்ய முடியும்.''

இத்தகைய பிரசாரத்தை, குறிப்பாயும், தற்போதைய போர் தொடர்பான இத்தகைய பிரசாரத்தை, நாம் தவிர்த்தொதுக்குவோமானால், சர்வதேசப் புரட்சிகர சமூக-ஜனநாயகம், சோஷலிஸ்டுப் புரட்சி மற்றும் போரை எதிர்த்துப் போர் என்று நேர்த்தியான சொற்களைப் பயன்படுத்துவதை நிறுத்திவிடுவது நல்லது.

3

படைக் குறைப்பின் ஆதரவாளர்கள் வேலைத்திட்டத்தில் உள்ள ''ஆயுதமேந்திய தேசம்'' என்ற பிரிவுக் கூறினை ஆட்சேபிக்கிறார்கள். காரணம், அது மேலும் எளிதான முறையில் சலுகைகளுக்கும் சந்தர்ப்பவாதத்திற்கும் இட்டுச் செல்லும் என்று சாட்டியுரைக்கிறார்கள். இதில் முதன்மையான அம்சத்தை அதாவது வர்க்கப் போராட்டத்துக்கும் சமுதாயப் புரட்சிக்கும் ஆன படைக் குறைப்பின் உறவுமுறையை நாம் ஏற்கெனவே மேலே பரிசீலித்துள்ளோம். படைக் குறைப்புக் கோரிக்கைக்கும் சந்தர்ப்பவாதத்திற்கும் இடையிலான உறவை நாம் இப்போது பரிசீலிப்போம். அது ஏன் ஏற்க முடியாததாக உள்ளது என்பதற்கான முக்கிய காரணங்களில் ஒன்று குறிப்பாயும், அது உருவாக்கும் பிரமைகளுடன் கூடவே அது சந்தர்ப்பவாதத்தை எதிர்த்த நமது போராட்டத்தை பலவீனப்படுத்துகிறது, உயிராற்றல் அற்றதாக்குகிறது என்பதே.

இந்தப் போராட்டம் அகிலத்தை எதிரிடும் பிரதானமான உடனடியான பிரச்சினை என்பதில் ஐயமில்லை. சந்தர்ப்ப

வாதத்தை எதிர்த்த போராட்டத்தோடு நெருக்கமாகப் பிணைக்கப்படாத ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்த போராட்டம் ஒன்று, வெற்றுச் சொற்ஜெடர் அல்லது ஒரு மோசடியாகும். ஸிம்மர்வால்டு மற்றும் கீந்தாலின்[61] பிரதானக் குறைபாடுகளில் ஒன்று, மூன்ரும் அகிலத்தின் இந்தக் கரு முளைகள் ஒரு படுதோல்வியில் போய் முடிவதற்கான பிரதான காரணங்களில் ஒன்று, சந்தர்ப்பவாதத்தை எதிர்த்துப் போராடும் பிரச்சினை, சந்தர்ப்பவாதிகளுடன் முறித்துக் கொள்ள வேண்டியவசியத்தைப் பிரகடனம் செய்யும் அர்த்தத்தில் தீர்க்கப்படுவது ஒருபுறம் இருக்க, அது பகிரங்கமாக எழுப்பப் படக்கூடவில்லை என்பதே. ஐரோப்பிய தொழிலாளர் இயக்கத்தில் சந்தர்ப்பவாதம் — தற்காலிகமாக — வெற்றியடைந்துள்ளது. அதன் இரு பிரதான சாயல்கள் எல்லாப் பெரிய நாடுகளிலும் தோற்றமளிக்கின்றன: முதலாவது, பிளெஹானவ், ஷெய்டெமன், லெகின், அல்பர்ட் தாமா, செம்பா, வண்டர்வேல்டே, ஹைண்ட்மன், ஹெண்டர்சன் ஆகியோர், பலரறிந்த, வக்கிரமான எனவே குறைவான அபாயமுள்ளதான சமூக-ஏகாதிபத்தியம்; இரண்டாவது, மறைவடக்கமான காவுத்ஸ்கிவாத சந்தர்ப்பவாதம்: ஜெர்மனியில் காவுத்ஸ்கி, ஹாஸ் மற்றும் சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர் குழு;[62] பிரான்சில் லொங்கே, பிரெஸ்மான், மாயரஸ் ஆகியோர்; இங்கிலாந்தில் ராம்சே மாக்டொனல்ட் மற்றும் சுயேச்சைத் தொழிற் கட்சியின்[63] இதர தலைவர்கள்; ருஷ்யாவில் மார்த்தவ், செஹெயீத்ஸே ஆகியோர்; இத்தாலியில் திரெவெஸ் மற்றும் இடது சாரி சீர்திருத்தவாதிகள் எனப் படுவோர்.

ஒத்துக் கொள்ளப்பட்டதான சந்தர்ப்பவாதம், புரட்சிக்கும் முளைப்பருவத்திலுள்ள புரட்சிகர இயக்கங்கள் திடீர் எழுச்சிகள் ஆகியவற்றையும் பகிரங்கமாயும் நேரடியாகவும் எதிர்க்கிறது. அது அரசாங்கங்களுடன் நேரடியாகக் கூட்டணி சேர்ந்துள்ளது. அமைச்சரவை பதவிகளை ஏற்றுக் கொள்வது முதல் (ருஷ்யாவில்) போர்த் தொழில்கள் கமிட்டிகளில்[64] பங்கு பற்றுவது வரை—இந்தக் கூட்டணியின் வடிவங்கள் பல வகையாக உள்ளன. முகமூடியிட்ட சந்தர்ப்ப

வாதிகளான காவுத்ஸ்கிவாதிகள் தொழிலாளர் இயக்கத்துக்கு மேலும் அதிகத் தீங்கு விளைப்பவர்கள், ஆபத்தானவர்கள். காரணம், அவர்கள் முன்னவர்களோடு தாம் கூட்டணி சேர்வதை ஆதரிப்பதை எளிதில் நம்பத்தக்க போலி-''மார்க்சிய'' சுலோகங்கள் மற்றும் அமைதிவாத கோஷங்களின் போர்வையில் மறைத்துக் கொள்கிறார்கள். நடப்பிலிருக்கும் இந்த சந்தர்ப்பவாதத்தின் இந்த இரு வடிவங்களையும் எதிர்த்த போராட்டம் பாட்டாளிகளின் அரசியலின் அனைத்துத் துறைகளிலும்: நாடாளுமன்றம், தொழிற்சங்கங்கள், வேலைநிறுத்தங்கள், ஆயுதப்படைகள் ஆகியவற்றில் நடத்தப்படவேண்டும். நடப்பிலுள்ள இந்த சந்தர்ப்பவாதத்தின் இந்த இரு வடிவங்களின் பிரதானமான தனிப்பட்ட கூறு என்னவெனில் இன்றைய போருக்கும் புரட்சிக்கும் இடையிலான தொடர்பு பற்றிய ஸ்தூலமான பிரச்சினையும் புரட்சி பற்றிய இதர ஸ்தூலமான பிரச்சினைகளும் அரவமின்றி அடக்கப்படுகின்றன, மூடிமறைக்கப்படுகின்றன அல்லது போலீஸ் தடைகளை எதிர்நோக்கி அதற்கேற்ப கவனிக்கப்படுகின்றன. இது போருக்கு முன்னால் வரவிருக்கும் இந்தப் போருக்கும் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் புரட்சிக்கும் இடையிலான தொடர்பு எண்ணற்ற பல தடவைகள் அதிகார பூர்வமல்லாமலும் அதிகார பூர்வமாக பாஸெல் அறிக்கையிலும்[65] ஒருங்கே வலியுறுத்தப்பட்டிருந்துங்கூட இவ்வாறு செய்யப்படுகிறது. படைக் குறைப்புக் கோரிக்கையின் பிரதானக் குறைபாடு அது புரட்சியின் எல்லா ஸ்தூலமான பிரச்சினைகளையும் தட்டிக் கழிப்பதேயாகும். அல்லது படைக்குறைப்பின் ஆதரவாளர்கள் ஒரு முற்றிலும் புதுவகையான புரட்சியை ஆயுதமேந்தாத புரட்சியை நாடி நிற்கிறார்களா?

மேலே செல்வோம். சீர்திருத்தங்களுக்காகப் போராடுவதை நாம் எவ்வகையிலும் எதிர்க்கவில்லை. மக்கள் திரளின் அதிருப்தி மற்றும் மக்கள் திரளின் அமைதியின்மையின் மிகப் பலவான திடீர் எழுச்சிகள் இருந்தும் நமது முயற்சிகள் இருந்தும் இந்தப் போரிலிருந்து புரட்சி வராது போகுமானால்—நிலைமை மிகவும் மோசமாகும் பட்சத்தில்—மனிதகுலம் இரண்டாம் ஏகாதிபத்தியப் போரினை அனுபவிக்கும் துயர

கரமான சாத்தியப்பாட்டைப் புறக்கணிக்க நாம் விரும்ப வில்லே. நாம் சந்தர்ப்பவாதிகளேயும் கூட எதிர்த்து நெறியாக்கம் செய்யப்பட்டதான சீர்திருத்தங்களின் ஒரு வேலேத்திட்டத்தை ஆதரிக்கிருேம். சீர்திருத்தங்களுக்கான போராட்டத்தை நாம் முற்றிலும் அவர்களுக்கே விட்டு விட்டு, துயரகரமான எதார்த்தத்திலிருந்து ஒரு தெளிவற்றதான ''படைக் குறைப்பு'' கற்பனேக் கனவுக்குள் தப்பிச் செல்ல முயல்வோமானுல் அவர்கள் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைவார்கள். ''படைக் குறைப்பு'' என்பது பொல்லாங்கான எதார்த்தத்திடமிருந்து அப்படியே ஓடிவிடுவது என்றே அர்த்தப்படுகிறது, அதை எதிர்த்துப் போராடுவதையல்ல.

அத்தகைய வேலேத்திட்டத்தில் இது போன்ற சிலவற்றை நாம் கூறுவோம்: ''*1914-16* ஏகாதிபத்தியப் போரில் தாய் நாட்டின் தற்காப்பு என்ற கோஷத்தை ஏற்பது என்பது முதலாளித்துவப் பொய்மையால் தொழிலாளர் இயக்கத்தை ஊழல்படுத்துவதாகும்''. ஒரு ஸ்தூலமான கேள்விக்கு இத்தகைய ஸ்தூலமான விடை படைக்குறைப்புக் கோரிக்கை தாய் நாட்டின் ''எல்லாவகைத்'' தற்காப்பும் மறுதலிக்கப்படுவது ஆகியவற்றை விடவும் தத்துவார்த்த ரீதியில் அதிகச் சரியானதாகவும், பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கு மேலும் அதிக பயனுடையதாகவும், சந்தர்ப்பவாதிகளுக்கு மேலும் சகிக்க முடியாததாகவும் இருக்கும். நாம் இதையும் சேர்த்துச் சொல்லலாம்: ''எல்லா ஏகாதிபத்திய மகா-வல்லரசுகளின்—இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், ஜெர்மனி, ஆஸ்திரியா, ருஷ்யா, இத்தாலி, ஜப்பான், அமெரிக்க ஐக்கிய நாடு—முதலாளித்துவ வர்க்கமும் மிகவும்பிற்போக்காளர்களாகி, உலகமேலாதிக்கத்தில் மிகவும் அக்கறை கொண்டிருப்பதால் அந்த நாடுகளின் முதலாளித்துவ வர்க்கம் நடத்தும் எந்த ஒரு போரும் கட்டாயம் பிற்போக்கானதாகவே இருக்கும். இத்தகைய போர்கள் அனேத்தையும் பாட்டாளி வர்க்கம் எதிர்க்க வேண்டும் என்பது மட்டுமல்ல, இத்தகைய போர்களில் தனது 'சொந்த' அரசாங்கத்தின் தோல்வியினே விழைதல் வேண்டும், போரைத் தவிர்ப்பதற்கான ஒரு புரட்சி எழுச்சி வெற்றியடையாது போகுமானுல் தமது அரசாங்கத்தின் தோல்வி

யைப் புரட்சிகர எழுச்சிக்காகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.''

மிலீஷியப் பிரச்சினையைப் பொருத்தவரை, நாம் ஒரு முதலாளித்துவ வகைப்பட்ட மிலீஷியாவை ஆதரிக்கவில்லை, ஒரு பாட்டாளி வர்க்க மிலீஷியாவினை மட்டுமே ஆதரிக்கிறோம் என்று கூற வேண்டும். எனவே நிரந்தர சேனைக்கு மட்டுமல்ல முதலாளித்துவ வகைப்பட்ட காவற்படைக்கும்கூட, அமெரிக்க ஐக்கிய நாடு அல்லது சுவிட்சர்லாந்து, நார்வே போன்ற நாடுகளுக்கும்கூட ''ஒரு காசுகூட ஓர் ஆளைக் கூடத் தர மாட்டோம்.'' இதற்குக் காரணம், ஆக சுயேச்சையான குடியரசு நாடுகளில் (உதாரணமாக, சுவிட்சர்லாந்து) காவற்படை மேலதிகமாகப் பிரஷ்யமயமாக்கப்படுவதை குறிப்பாயும், **1907**லும் **1911**லும் கண்டோம், வேலைநிறுத்தக்காரர்களுக்கு எதிராகப் பயன்படுத்தப்பட்டு இழிவு செய்யப்படுவதைக் கண்டோம். அதிகாரிகள் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும், ராணுவச் சட்டம் அனைத்தும் ஒழிக்கப்பட வேண்டும், வெளி நாட்டு மற்றும் உள்நாட்டில் பிறந்த தொழிலாளர்களுக்குச் சம உரிமைகள் வழங்கப்பட வேண்டும்(ஏகாதிபத்திய நாடுகளுக்கு இது பிரத்தியேகமாயும் முக்கியமான அம்சம், அவை—சுவிட்சர்லாந்து போன்றவை—பெருந்திரளான வெளிநாட்டுத் தொழிலாளர்களை மேலும்மேலும் அப்பட்டமாகச் சுரண்டி வருகின்றன, அதே பொழுதில் அவர்களுக்கு எல்லா உரிமைகளையும் தர மறுக்கின்றன) என்று நாம் கோரலாம். மேலும், ஒரு குறிப்பிட்ட நாட்டின் ஒவ்வொரு நூறு நபர்களும் சுயவிருப்பமான ராணுவப் பயிற்சிக் கழகங்களை அமைத்துக் கொள்ளவும், அரசினிடம் சம்பளம் பெறும் பயிற்சியாளர்களைச் சுயேச்சையாகத் தேர்வு செய்து கொள்ளவும் உரிமை பெற வேண்டும் என்றும் நாம் கோரலாம். இந்த நிலைமைகளின் கீழ் மட்டுமே பாட்டாளி வர்க்கம் தனது அடிமையுடைமையாளர்களுக்கு அன்றி தனக்காக ராணுவப் பயிற்சியைப் பெற முடியும், இத்தகைய பயிற்சிக்கான தேவை பாட்டாளி வர்க்கத்தின் நலன்களால் அவசர அவசியத்தால் ஆணையிடப்படுகிறது. புரட்சிகர இயக்கத்தின் ஒவ்வொரு வெற்றியும், ஒரு குறிப்பிட்ட நக

ரம் அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட ஆலைநகரம் கைப்பற்றப்படுவது அல்லது சேனையின் ஒரு பிரிவை வென்று தம்பக்கம் சேர்த்துக் கொள்வது போன்ற ஒரு பகுதி வெற்றியும் கூட இத்தகைய வேலைத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்தி முடிக்குமாறு வெற்றிவாகை சூடிய பாட்டாளி வர்க்கத்தைத் தவிர்க்க முடியாத வகையில் கட்டாயப்படுத்துகிறது என்பதை ருஷ்யப் புரட்சி எடுத்துக் காட்டியது.

கடைசியாக, சந்தர்ப்பவாதம் வெறும் வேலைத்திட்டங்கள் மூலம் முறியடிக்கப்படக் கூடியதல்ல, செயல்கள் மூலம் மட்டுமே முறியடிக்கக் கூடியதாகும் என்பது நியாயமான முடிவே. திவாலாகிவிட்ட இரண்டாம் அகிலத்தின் ஆகப் பெரியதும் பேராபத்தானதுமான தவறு அதன் சொற்கள் செயலுடன் இசைந்து வரவில்லை என்பதும், அது போலித் தனமாயும் பழியஞ்சாமலும் புரட்சிகர சொல்லடுக்கு ஜாலம் செய்யும் வழக்கத்தை வளர்த்து வந்ததும் ஆகும் (பாஸெல் அறிக்கையின்பாலான காவுத்ஸ்கி வகையருக்களின் இன்றைய தோரணையைக் குறித்துக் கொள்க). ஒரு சமுதாயக் கருத்து என்ற முறையில் படைக்குறைப்பு, அதாவது ஒரு குறிப்பிட்ட சமுதாயச் சுற்றுச் சார்பிலிருந்து தோன்றும்அதைப் பாதிப்புச் செய்யும் ஒரு கருத்து,—ஏதோ ஒரு கிறுக்கனின் புதுக் கண்டுபிடிப்பு அல்ல—என்ற முறையில் படைக்குறைப்பு ஒரு சில சிறிய நாடுகளில் விதிவிலக்காக நிலவிவரும் அலாதியான ''சாந்திமிகு'' நிலைமைகளில் இருந்தே தோன்றுகிறது என்பது தெளிவு. இந்தச் சிறிய நாடுகள் போர், இரத்தம் சிந்தல் என்ற உலகப் பாதையில் இருந்து நெடுங் காலமாக விலகி அப்பால் நின்றவை, அவ்வாறே நீடித்திருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பவை. இதைப்பற்றி நம்பிக்கை ஏற்பட வேண்டுமானுல், படைக்குறைப்பினை ஆதரிக்கும் நார்வேயினர் முன்வைக்கும் வாதங்களை ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். ''எங்கள் நாடு ஒரு சிறிய நாடு'' என்று அவர்கள் கூறுகிறுர்கள். ''எங்கள் சேனை சிறியது; மகா-வல்லரசுகளை எதிர்த்து நாங்கள் எதுவும் செய்ய முடியாது'' (இதன் பின்விளைவாக ஏதாவதொரு மகா-வல்லரசுப் பிரிவுடன் ஓர் ஏகாதிபத்தியக் கூட்டணியில் வலுவந்தமாக ஈடுபடுத்தப்படுவதை எதிர்த்து

எதுவும் செய்யமுடியாது)...''எங்களது நாட்டகத்தில் அமைதியாக இருக்கவும் எங்களது நாட்டகத்தின் அரசியலைத் தொடர்ந்து பின்பற்றவும், படைக் குறைப்பு, சட்டாய சமரசம், நிரந்தர நடுநிலைமை ஆகியவற்றை'' (பெல்ஜியன் புதுப் பாணியில் ''நிரந்தரம்'' சந்தேகமில்லை அல்லவா?) ''கோரவும் எங்களை விட்டுவிடும்படி விரும்புகிறோம்.''

சிறிய நாடுகள் தனியே விலகி நிற்கச் செய்யும் சிறு முயற்சியும், உலக வரலாற்றின் மாபெரும் போராட்டங்களிலிருந்து கூடுமானவரை தொலைவில் நிற்கவும், ஒருவரது ஒப்பியலான ஏகபோகத்தன்மை வாய்ந்த நிலையினைப் பிடிவாதமான செயலின்மையில் இருக்கும் பொருட்டுச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தவும், குட்டி-முதலாளித்துவ வர்க்கம் விரும்புகிறது—இது படைக்குறைப்புக் கருத்துக்கு ஒரு சில சிறிய நாடுகளில் ஓரளவுக்கு வெற்றியையும் ஓரளவுக்கு மக்கள் ஆதரவையும் உறுதிப்படுத்தக் கூடியதான புறநிலை சமூகச் சுற்றுச் சூழலை ஏற்படுத்தும். இந்த முயற்சி பிற்போக்கானது, முற்றிலும் பிரமைகளை அடிப்படையாக்கியது என்பது நிச்சயம், ஏனெனில் ஏதாவது ஒரு வழியில் ஏகாதிபத்தியம் சிறிய நாடுகளை உலகப் பொருளாதாரம் மற்றும் உலக அரசியலின் மையச்சுழிக்குள் இழுக்கிறது.

உதாரணமாக, சுவிட்சர்லாந்தில் ஏகாதிபத்தியச் சுற்றுச் சூழல் தொழிலாளர் இயக்கத்துக்குப் புறநிலையில் இரு பாதைகளை விதிமுறை செய்கிறது: சந்தர்ப்பவாதிகள் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தோடு கூட்டணி சேர்ந்து, நாட்டை ஜனநாயகக்-குடியரசு ஏகபோகத்தன்மை கொண்ட கூட்டாட்சியாக மாற்ற முயல்கிறார்கள். இந்த ஆட்சி ஏகாதிபத்திய முதலாளித்துவ சுற்றுலாக்காரர்களிடமிருந்து கிடைக்கும் லாபத்தால் வளம் பெறும். மற்றும் இந்த ''சாந்தியான'' ஏகபோக நிலைமையை சாத்தியமான அளவு லாபகரமானதாகவும் சாந்தியானதாகவும் செய்யவும் அவர்கள் முயல்கிறார்கள்.

உண்மையான ஸ்விஸ் சமூக-ஜனநாயகவாதிகள் சுவிட்சர்லாந்தின் ஓரளவுக்கான சுதந்திரத்தையும் அதன் சர்வதேச நிலையையும் பயன்படுத்தி, ஐரோப்பியத் தொழிலாளர் கட்சிகளிலுள்ள புரட்சிகரமான நபர்களின் நெருக்கமான

கூட்டணி வெற்றியடைவதற்கு உதவி செய்ய முயல்கிறுர்கள். சுவிட்சர்லாந்துக்கு நல்ல காலம் அதற்கெனச் சொந்தமான தனி மொழி இல்லே, ஆனுல் அது அண்டையிலுள்ள போரிடும் நாடுகளில் பேசப்படும் மூன்று மொழிகளே மூன்று உலகமொழிகளேப் பயன்படுத்துகிறது.

இருபதாயிரம் சுவிஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் ''கூடுதல் போர் வரி'' என்பது போல வாரந்தோறும் இரண்டு சதம் லெவியாகச் செலுத்துவார்களாளுல் நமக்கு ஆண்டுக்கு இருபதாயிரம் பிராங்குகள் கிடைக்கும். போரிடும் நாடுகளில்—ராணுவ மேல்தலேமை தடைகளே விதித்திருந்த போதிலும்—தொழிலாளர்கள் மற்றும் படைவீரர்களிடையே மூன்று மொழிகளிலுமான பிரசுரங்களே அடிக்கடி வெளியிடுவதற்கு இந்தத் தொகை போதுமானது. இந்தப் பிரசுரங்கள், தொழிலாளர்களின் முளேப்பருவத்தில் உள்ள கலக எழுச்சி, அவர்கள் படை அகழ்வுகளில் தோழமைபூண்டு வருவது, தமது ''சொந்த'' நாடுகளின் முதலாளித்துவ வர்க்கத்திற்கு எதிரான புரட்சிகரப் போராட்டத்தில் இந்த ஆயுதங்கள் பயன்படுத்தப்படும் என்ற அவர்களது நம்பிக்கை ஆகியவற்றைப் பற்றிய மெய்யான சான்றுகளேப் புலப்படுத்தும்.

இது புதிதன்று. சிறந்த பத்திரிகைகளான "*La Sentinelle*"[66], *Volksrecht*"[67] மற்றும் "*Berner Tagwacht*"[68] போன்ற பத்திரிகைகளால், துரதிருஷ்டவசமாகப் போதுமான அளவுக்கு இல்லாவிடினும், செய்யப்பட்டு வருகிறது. இத்தகைய நடவடிக்கைகள் மூலம் மட்டுமே, அராவு கட்சி காங்கிரசின்[69] அற்புதமான முடிவுகள் வெறும் அற்புத முடிவுகள் என்பதை விட சற்று அதிகமாக இயங்க முடியும்.

இப்போது நாம் அக்கறை கொள்ளும் பிரச்சினேயாவது: படைக்குறைப்புக் கோரிக்கை ஸ்விஸ் சமூக-ஜனநாயகவாதிகளிடையிலான இந்தப் புரட்சிகரப் போக்குடன் பொருந்துகிறதா? இல்லே என்பது தெளிவு. புறநிலேயில் இருந்து பார்த்தால் ''படைக்குறைப்பு'' சிறு அரசுகளின் மிகவும் தேசியமான, பிரத்தியேகமாயும் தேசியமான வேலேத்திட்ட

மாகும். இது நிச்சயமாயும் சர்வதேசப் புரட்சிகர சமூக-ஜன நாயகத்தின் சர்வதேசிய வேலைத்திட்டம் அல்ல.

1916 செப்டம்பரில்
ஜெர்மன் மொழியில் எழுதப்பட்டது

"Jugend-Internationale"
சஞ்சிகையின் 9, 10ஆம் இதழ்களில்
1917 செப்டம்பர்-அக்டோபரில்
முதலில் வெளியிடப்பட்டது

நூல் திரட்டு,
தொகுதி 30,
பக்கங்கள்131-143

பதிப்பாளர் குறிப்புகள்

1 **போரும் ருஷ்யன் சமூக-ஜனநாயகமும்** என்ற அறிக்கை அண்மையில் துவங்கியதான ஏகாதிபத்திய உலகப் போர் சம்பந்தமான போல்ஷிவிக் கட்சியின் போக்கை வகுத்து முன்வைத்த ருஷ்ய சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சி மத்தியக் கமிட்டியின் முதல் அதிகார பூர்வமான தஸ்த வேஜாகும். இது ருஷ்யாவிலும் வெளிநாடுகளிலும் மிக வும் விரிவாக வினியோகிக்கப்பட்டது. சர்வதேச சோஷ லிஸ்டு குழுமத்திற்கும் (இரண்டாம் அகிலத்தின் நிர்வாக அமைப்பு) இங்கிலாந்து, ஜெர்மனி, பிரான்ஸ், ஸ்வீடன் மற்றும் சுவிட்சர்லந்து ஆகிய நாடுகளில் உள்ள பல சோஷ லிஸ்டு செய்திப் பத்திரிகைகளுக்கும் அதிகாரபூர்வமான தஸ்தவேஜு என்ற முறையில் அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. லெனினது உத்தரவின்படி நடுநிலைமை நாடுகளின் சோஷ லிஸ்டுகள் மாநாட்டிற்கும் அனுப்பிவைக்கப்பட்டது.

இந்த அறிக்கையில் பிரகடனம் செய்யப்பட்டுள்ள கட்சியின் ஆகமுக்கியத்துவம் வாய்ந்த கருத்துரைகளும் முழக்கங்களும் ருஷ்யாவின் பல பெரிய தொழில்துறை மையங்களிலிருந்து அச்சடித்து வெளியிடப்பட்ட போல் ஷிவிக்கு பிரசுரங்களில் வெளியிடப்பட்டன.—7

2 **ஜங்கர்கள்**—பிரஷ்யன் பிரபுத்துவ நிலவுடைமையாளர் கள்.—8

3 **பாரிஸ் கம்யூன்**—1871ல் நடந்த புரட்சியின் விளைவாகப் பாரிஸ் நகரத் தொழிலாளர்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட தொழிலாளி வர்க்க அரசாங்கம். வரலாற்றில் இது முதலா வது பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரமாக விளங்கிற்று. மார்ச் 18 முதல் மே 28 வரை 72 நாட்கள் பாரிஸ் கம்யூன் நீடித்தது.—11

4 போர் வெடித்த பொழுது, நாலாவது டூமாவில் இருந்த போல்ஷிவிக் பிரதிநிதிகளான அ.எ. பதாயெவ், மி.க.

முரானவ், கி. இ. பெத்ரோவ்ஸ்கி, நி.பெ. சமோயிலவ் மற்றும் நி.பெ. ஷாகவ் ஆகியோர் தொழிலாளர்களின் நலன்களுக்கு ஆதரவாக உறுதியுடன் முன்வந்தார்கள். கட்சியின் கொள்கை நெறியைக் கடைப்பிடித்த அவர்கள் போர்க் கடன்களுக்கு வாக்களிக்க மறுத்தார்கள், போரின் ஏகாதிபத்தியத்தன்மையை, மக்கள் விரோதத்தன்மையை அம்பலப்படுத்திஞர்கள். போர் பற்றி உண்மையைத் தொழிலாளர்களுக்கு விளக்கிஞர்கள், ஜாரின் ஆதிக்கம், முதலாளித்துவ வர்க்கம் மற்றும் நிலவுடைமையாளர்களை எதிர்த்துப் போராட அவர்களைக் கிளர்த்திவிட்டார்கள். போரின் போது மேற்கொண்ட புரட்சிகர நடவடிக்கைகளுக்காக போல்ஷிவிக் பிரதிநிதிகள் வழக்கு விசாரணை செய்யப்பட்டு சைபீரியாவுக்கு நாடுகடத்தப்பட்டார்கள். —*13*

5 போர் தொடங்கிய பிறகு உடனேயே போல்ஷிவிக் கட்சியின் செயிண்ட் பீடர்ஸ்பர்க் கமிட்டியானது, ''எதேச்சாதிகார முடியரசு வீழ்க!'', ''சோஷலிசம் நீடூழி வாழ்க!'', ''ஜனநாயகக் குடியரசு நீடூழி வாழ்க!'' என்ற முழக்கங்களின் கீழ் போரையும் எதேச்சாதிகாரத்தையும் எதிர்த்த தமது போராட்டத்தைத் தொழிலாளர்களும் படையாளிகளும் ஒழுங்கமைக்க வேண்டும் என்று அறைகூவல் விடுக்கும் ஒரு துண்டுப் பிரசுரத்தினை வெளியிட்டது. ஆகஸ்டில் செயிண்ட் பீடர்ஸ்பர்க் கமிட்டி இன்னொரு சட்டவிரோதமான யுத்த எதிர்ப்பு சிறு பிரசுரத்தை வெளியிட்டது. அதில் அது தொழிலாளர்களும் படையாளிகளும் தம்மைத் தாமே ஒழுங்கமைத்துக் கொண்டு ஆயுதமேந்தும் படி கேட்டுக் கொண்டது.—*13*

6 *Sozialistische Monatshefte* (''சோஷலிஸ்டு மாசிகை'')— ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயகக் கட்சியில் இருந்த சந்தர்ப்பவாதிகளின் பிரதான ஏடு. சர்வதேச சந்தர்ப்பவாதத்தின் ஏடுகளில் ஒன்று. இது பெர்லினில் *1897* முதல் *1933* வரை வெளியிடப்பட்டது. முதல் *(1914-18)* உலகப் போரின் போது இது சமூக-தேசியவெறி நிலை மேற்கொண்டது.—*14*

7 **ஸ்டுட்கார்ட் சர்வதேச சோஷலிஸ்டு காங்கிரஸ்** (இரண்டாவது அகிலத்தின் ஏழாவது காங்கிரஸ்) *1907* ஆகஸ்டு *18-24* தேதிகளில் நடைபெற்றது. சோஷலிஸ்டுக் கட்சிகளையும் தொழிற்சங்கங்களையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் *886* பிரதிநிதிகள் இதில் கலந்து கொண்டார்கள்.

பின்வரும் பிரச்சினைகள் விவாதிக்கப்பட்டன: 1) சைனியவாதமும் சர்வதேச மோதல்களும்; 2) அரசியல் கட்சிகளுக்கும் தொழிற்சங்கங்களுக்கும் இடையிலான உறவுகள்; 3) காலனிப் பிரச்சினை; 4) தொழிலாளர் குடியிறக்கமும் வெளியேற்றமும்; 5) மகளிர் வாக்குரிமை.

காங்கிரசின்போது சர்வதேச சமூக-ஜனநாயகஇயக்கத்தில் இருந்த இடதுசாரி சக்திகளை ஒற்றுமைப்படுத்தப் பெரும்பணி புரிந்தார் லெனின். சந்தர்ப்பவாதிகளையும் திருத்தல்வாதிகளையும் எதிர்த்து உறுதியாகப் போராடினார்.

நிகழ்ச்சி நிரலில் பிரதானப் பிரச்சினையான ''சைனியவாதமும் சர்வதேச மோதல்களும்'' பற்றிய தீர்மானத்தை வரைவு செய்த கமிட்டியில் லெனின் பணிபுரிந்தார். போலந்தின் சமூக-ஜனநாயகப் பிரதிநிதிகளின் ஆதரவுடன், லெனின் திரு. பெபெல் முன்வைத்த நகல்தீர்மானம் மீது முக்கியமான திருத்தங்களைக் கொண்டுவந்தார், அதன் மூலம் அதனை புரட்சிகரமான மார்க்சிய உணர்வில் அடிப்படையாகத் திருத்துவதில் வெற்றி கண்டார்.

''சைனியவாதமும் சர்வதேச மோதல்களும்'' பற்றிய தீர்மானம் ஏற்கப்பட்டதானது சர்வதேசத் தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்தில் சந்தர்ப்பவாதப் பிரிவுக்கு எதிராக புரட்சிகரப் பிரிவு மகத்தான வெற்றி பெற்றதைக் குறித்தது.

கோப்பன்ஹேகன் சர்வதேச சோஷலிஸ்டு காங்கிரஸ் (இரண்டாவது அகிலத்தின் எட்டாவது காங்கிரஸ்) 1910 ஆகஸ்டு 28 முதல் செப்டம்பர் 3ந் தேதி வரை நடைபெற்றது. இதில் 896 பிரதிநிதிகள் கலந்து கொண்டார்கள்.

உலகப் புரட்சிகர மார்க்சியவாதிகளை ஐக்கியப்படுத்தும் நோக்கத்தோடு லெனின் இந்தக் காங்கிரசின்போது இடதுசாரி சமூக-ஜனநாயகப் பிரதிநிதிகளின் மாநாடு ஒன்றை ஏற்பாடு செய்தார்.

போருக்கு எதிரான போராட்டம் பற்றிய காங்கிரஸ் தீர்மானம் ''சமரச மற்றும் படைக்குறைப்பு நீதிமன்றம்'' ஸ்டுட்கார்ட் காங்கிரசின் (1907) ''சைனியவாதமும் சர்வதேச மோதல்களும்'' பற்றிய தீர்மானத்தை ஊர்ஜிதம் செய்தது. இதில், போரினல் உருவாக்கப்பட்டதான பொருளாதார மற்றும் அரசியல் நெருக்கடிகளைப் பயன்படுத்தி முதலாளி வர்க்கத்தை வீழ்த்த வேண்டுவது அனைத்து நாடுகளின் சோஷலிஸ்டுகளின் கடமை என்பதாக லெனினும் ரோஸா லுக்சம்பர்க்கும் கொண்டுவந்திருந்த திருத்

தங்கள் உள்ளடங்கும். மேலும் கோப்பன்ஹேகன் காங்கிரஸ் தீர்மானம் சோஷலிஸ்டுக் கட்சிகளும் அவற்றின் நாடாளுமன்றப் பிரதிநிதிகளும் தங்களது அரசாங்கங்களிடம் படைக்கலன்களைக் குறைத்துக்கொள்ளும்படியும், அரசுகளிடையான தகராறுகளை மத்தியஸ்த நீதிமன்றம் மூலம் தீர்த்துக் கொள்ளும்படியும் கோர வேண்டுவது அவர்களது கடப்பாடு என்று வலியுறுத்தியது, யுத்த அச்சுறுத்தலை எதிர்த்து அனைத்து நாடுகளின் தொழிலாளர்களும் ஆட்சேபம் எழுப்ப வேண்டும் எனவும் கேட்டுக்கொண்டது.

இரண்டாவது அகிலத்தின் பாஸெல் காங்கிரஸ் *(1912 நவம்பர் 24-25)* முதல் பால்கன் போர் வெடித்த பிறகு மேலும் பெருமளவு அதிகரித்த ஏகாதிபத்திய உலகப் போர் தோன்றும் உடனடி அபாயத்தை எதிர்த்த போராட்டம் பற்றிய பிரச்சினையை முடிவு செய்வதற்காகக் கூட்டப்பட்ட ஒரு விசேஷக் காங்கிரசாகும். இந்தக் காங்கிரசில் 555 பிரதிநிதிகள் கலந்து கொண்டார்கள். காங்கிரசின் துவக்க நாளன்று மாபெரும் யுத்த-எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலமும், போரை எதிர்த்துக் கண்டனம் செய்யும் ஒரு சர்வதேசக் கூட்டமும் நடைபெற்றன.

நவம்பர் 25ந் தேதி இக்காங்கிரஸ் போர் பற்றிய ஓர் அறிக்கையினை ஒருமுகமாக அங்கீகரித்தது. இந்த அறிக்கை வரவிருக்கும் உலகப் போரின் அபாயம் குறித்து மக்களை எச்சரித்தது.

ஏகாதிபத்தியவாதிகள் தயாரிப்புச் செய்துவரும் போரின் கொள்ளைக்கார நோக்கங்களை இவ்வறிக்கை அம்பலப்படுத்தியது, அனைத்து நாடுகளிலுமுள்ள தொழிலாளர்கள் சமாதானத்திற்காக ஊக்கத்துடன் போராட வேண்டும் எனவும், ''முதலாளித்துவ ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிராக பாட்டாளி வர்க்கத்தின் சர்வதேச ஒருமைப்பாட்டின் வலிமையை முன்நிறுத்த வேண்டும்'' எனவும் வலியுறுத்தியது. போர் நிகழுமானல், அதன் விளைவாக ஏற்படும் பொருளாதார மற்றும் அரசியல் நெருக்கடிகளை சோஷலிஸ்டுகள் பயன்படுத்தி ஒரு சோஷலிஸ்டுப் புரட்சிக்காகப் போராட வேண்டும் எனவும் இந்த அறிக்கைபரிந்துரைத்தது.

காவுத்ஸ்கி, வண்டர்வேல்டே மற்றும் இரண்டாவது அகிலத்தின் இதர தலைவர்கள் இந்த அறிக்கைக்கு ஆதரவாக வாக்களித்தார்கள்.

ஆனல் போர் வெடித்தவுடன் இதனை சர்வதேச சோஷலிஸ்டுக் காங்கிரசுகளின் இதர போர்-எதிர்ப்பு முடிவு

களுடன் சேர்த்து மறந்தொழியும்படி மூடிப் புதைத்து விட்டார்கள், தமது ஏகாதிபத்திய அரசாங்கங்கள் பக்கம் ஆதரவாகச் சேர்ந்து கொண்டார்கள்.—14

[8] காடேட்டுகள்—கான்ஸ்டிட்யூஷனல்-டெமாகிரடிக் கட்சியின் உறுப்பினர்கள். இக்கட்சி 1905ல் நிறுவப்பட்டது. ருஷ்ய மிதவாத-முடியாட்சிவாத முதலாளி வர்க்கத்தினரின் முதன்மையான கட்சியாக இருந்தது. முதலாளி வர்க்கத்தினர், நிலப்பிரபுக்கள், முதலாளித்துவப் படிப்பாளர் பகுதியினர் அதில் சேர்ந்திருந்தனர். உழைக்கும் மக்களை ஏமாற்றுவதற்காக ''மக்கள் சுதந்திரக் கட்சி'' என்று பகட்டாகப் பெயரிட்டுக் கொண்ட அவர்கள் சட்ட ரீதியான முடியாட்சியைக் கோருவதற்கு மேல் செல்லவில்லை. மாபெரும் அக்டோபர் சோஷலிசப் புரட்சியின் வெற்றிக்குப்பிறகு காடேட்டுகள் சோவியத் ஆட்சியின் சமரசப்பட முடியாத பகைவர்களாகச் செயல்புரிந்தார்கள். எல்லா ஆயுதந்தாங்கிய புரட்சி-எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளிலும் வெளிநாட்டுத் தலையீட்டாளர்களின் படையெடுப்புக்களிலும் அவர்கள் பங்கெடுத்துக் கொண்டார்கள். வெளிநாட்டுத் தலையீட்டாளர்களும் வெள்ளைப்படையினரும் தோற்கடிக்கப்பட்ட பிறகும் காடேட்டுகள் வெளிநாடுகளுக்கு ஓடி, சோவியத் அரசுக்கு எதிரான தங்களது புரட்சி-எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளைக் கைவிடவில்லை.—16

[9] நரோதியம்—ருஷ்யப் புரட்சிகர இயக்கத்தில் 1860-70ஆம் ஆண்டுகளிடையே தோன்றிய ஒரு குட்டி-முதலாளித்துவப் போக்கு. நரோதியவாதிகள் எதேச்சாதிகார முறையை ஒழிக்கவும் நிலப் பிரபுக்களின் நிலத்தை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கவும் விரும்பினுர்கள். அவர்கள் தம்மைத்தாமே சோஷலிஸ்டுகள் என்று கருதிக் கொண்டார்கள். ஆனுல் அவர்களது சோஷலிசம் கற்பனுவாதமானது.

ருஷ்யாவில் தவிர்க்க முடியாதவாறு முதலாளித்துவ உறவுகள் வளர்ந்து வருவதை அவர்கள் மறுத்தார்கள். எனவே முக்கியமான புரட்சிச் சக்தி தொழிலாளி வர்க்கமல்ல விவசாயி மக்களே என்று கருதினர். வரலாற்று நிகழ்ச்சிப் போக்கில் மக்கள் திரளின் பாத்திரத்தை அவர்கள் மறுத்தார்கள். வரலாறு ''மாபெரும் பிரமுகர்களால்'' உருவாக்கப்படுகிறது என்று கூறி ஒரு ''வீரனை'' ''மக்கள் திரளுக்கு'' எதிராக வைத்தார்கள். மக்களிடையே இயக்கம் இல்லை தேக்கம் இருக்கிறது என்று கூறினுர்கள். சோஷலிசத்தின் கரு கிராமக் கூட்டுச் சமூகத்தில்

இருக்கிறதாக அவர்கள் நினைத்தார்கள். ஜாராட்சியை எதிர்த்துப் போராடும்படி விவசாயிகளைத் தட்டியெழுப்புவதற்காக அவர்கள் ''மக்களிடம்'' (மக்கள் என்பதற்கு ருஷ்யமொழியில் நரோத் என்பர் எனவே நரோதியவாதிகள் என்று பெயர் பெற்றனர்) சென்றார்கள். ஆனால் அவர்களிடம் ஆதரவு கிடைக்கவில்லை.

*1880-90*ஆம் ஆண்டுகளில் நரோதியவாதிகள் ஜாராட்சியுடன் சமரசம் செய்துகொள்ளும் பாதையில் இறங்கினார்கள். மற்றோர் உழைப்பைச் சுரண்டுகிறவர்களாகிய பணக்கார விவசாயிகளின் (குலாக்குகள்) நலன்களை வெளியிட்டனர். மார்க்சியத்தை எதிர்த்துப் போராடினார்கள்.—*16*

10 **சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர் கட்சியினர்** — ருஷ்யாவில் *1901* இறுதியிலும் *1902* துவக்கத்திலும் பல்வேறு நரோதியக் குழுக்களும் வட்டங்களும் ஒன்றுகலந்ததின் விளைவாகத் தோன்றிய குட்டி முதலாளித்துவக் கட்சி.

ஜார் எதேச்சாதிகாரத்துக்கு எதிரான போராட்டத்தில் இவர்கள் தனியாள் பயங்கரவாதப் போர்த்தந்திரத்தைக் கையாண்டனர்.

முதல் உலக ஏகாதிபத்தியப் போரின்போது பெரும்பான்மை சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்கள் சமூக-தேசிய வெறி நிலையை மேற்கொண்டனர்.

1917 பிப்ரவரியில் நடந்த முதலாளித்துவ-ஜனநாயகப் புரட்சிக்குப் பிறகு சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்களும் மென்ஷிவிக்குகளும் முதலாளிகள்-நிலப்பிரபுக்களின் எதிர்ப்புரட்சி இடைக்கால அரசாங்கத்தின் பிரதான தூண்களாய்ச் செயல்பட்டனர்.

ருஷ்யாவில் வெளிநாட்டுத் தலையீட்டின் போதும் உள் நாட்டுப் போரின் போதும் சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்கள் எதிர்ப்புரட்சி நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டனர்.—*16*

11 **ஐக்கியப் பிரபுக்குலச் சபை**—நிலவுடைமையாளர்களான பிரபுக்களின் எதிர்ப்புரட்சி அமைப்பு. இது *1906* மே மாதம் உருப்பெற்றது. *1917* அக்டோபர் வரை நிலவியது. இதன் பிரதான நோக்கம் எதேச்சாதிகார அமைப்பையும், பெரிய நிலவுடமை எஸ்டேட்டுகளையும், பிரபுக்குலத்தின் தனியுரிமைகளையும் பாதுகாப்பதேயாகும். உண்மையில் இது அரைவாசி அரசாங்கமாகி அரசாங்கத்துக்குச் சட்ட நடவடிக்கைகளை ஆணையிட்டது.—*21*

12 **டிசம்பரிஸ்டுகள்**—ருஷ்யப் புரட்சிகரப் பிரபுவமிசத்தவர்கள். *1825* டிசம்பர் *14*ந் தேதி அவர்கள் ஜாராட்சிக்கு எதிராகப் புரட்சி எழுச்சியை நடத்தினுர்கள். இந்த எழுச்சி ஒடுக்கப்பட்டது. இதில் பங்குபற்றியவர்கள் தூக்கில் இடப்பட்டனர் அல்லது சைபீரியாவுக்கு நாடு கடத்தப்பட்டனர்.—*22*

13 **ரஸ்னசிந்த்சி** (சாமான்ய மக்கள்) பிரபுக்குலத்திலிருந்து வரப்பெற்ற அறிவு ஜீவிகளிலிருந்து வேறுபட்டதான வாணிக வர்க்கங்கள், சமய குருமார், சிறிய நகர மக்கள் மற்றும் விவசாயிகள் இடையிலிருந்து வரப்பெற்றதான ருஷ்யன் அறிவு ஜீவிகளைக் குறிக்கும் தொடர்.—*22*

14 இந்த மேற்கோள் ''பீடிகை'' என்னும் செர்னிஷேவ்ஸ்கியின் நாவலில் இருந்து தரப்பட்டதாகும்.—*22*

15 எங்கெல்சின் ''வெளியேறியோர் இலக்கியம்''. I. போலிஷ் பிரகடனம்.—*24*

16 **லஸ்ஸால் ஆதரவாளர்கள்** — ஃபெர்டினன்ட் லஸ்ஸால் என்பவரின் ஆதரவாளர்கள்; அவர் ஜெர்மனியைச் சேர்ந்த குட்டி முதலாளித்துவப் போக்கான சோஷலிஸ்டு. *1863*ல் லைப்ஸிக் நகரத்தில் நடந்த தொழிலாளர் சங்கங்களின் காங்கிரசில் நிறுவப்பெற்ற ஜெர்மன் தொழிலாளர்களின் பொதுச் சங்கத்தில் அவர்கள் உறுப்பினர்கள். அதன் முதல் தலைவர் லஸ்ஸால், அதன் வேலைத்திட்டத்தையும் அடிப்படைப் போர்த்தந்திரங்களையும் வகுத்தவரும் அவரே. சர்வஜன நேரடி வாக்குரிமைக்காக நடத்தும் போராட்டம் என்பது அதன் அரசியல் வேலைத்திட்டம்; அரசு கொடுக்கும் பணத்துக்காக ஆதரவான தொழிலாளர்களின் குழுக்களை அமைப்பது அதன் பொருளாதார வேலைத்திட்டம். லஸ்ஸாலும் அவரது ஆதரவாளர்களும் தங்கள் நடவடிக்கைகளில் பிஸ்மார்க்கின் வல்லரசுக் கொள்கையை ஆதரித்தனர். லஸ்ஸால்வாதம் ஜெர்மன் தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்தில் உள்ள ஒரு சந்தர்ப்பவாதப் போக்கு என்று கூறி அதன் தத்துவத்தையும் போர்த்தந்திரங்களையும் அமைப்புக் கோட்பாடுகளையும் மிகக் கடுமையாக மார்க்சும் எங்கெல்சும் திரும்பத் திரும்ப விமர்சித்தனர்.—*25*

17 *"Sotsial Demokrat"* ஆசிரியர் குழுவுக்கு *1865* பிப்ரவரி *23*ம் நாள் எழுதியது (மார்க்ஸ், எங்கெல்ஸ். தேர்வுக் கடிதங்கள். மாஸ்கோ, *1965*, பக். *166*).—*25*

18 **வெளிநாட்டிலிருந்த ரு.ச.ஜ.தொ. கட்சிக் குழுக்களின் மாநாடு** *1915 பிப்ரவரி 14 முதல் 19 (பிப்ரவரி 27 முதல் மார்ச் 4) வரை பெர்னில் நடைபெற்றது. லெனினது முன்முயற்சியின் மீது இது கூட்டப்பட்டது. இதற்கு பொதுவான கட்சி மாநாட்டின் முக்கியத்துவம் இருந்தது.—28*

19 *"Sotsial Demokrat" — ரு.ச.ஜ.தொ. கட்சியின் மத்திய ஏடு. 1908 பிப்ரவரி முதல் 1917 ஜனவரி வரையில் சட்ட விரோதமாகப் பிரசுரிக்கப்பட்டது. மொத்தம் 58 இதழ்கள் வெளிவந்தன, ஐந்து இதழ்கள் அனுபந்தங்களுடன் வெளிவந்தன.*

இந்தப் பத்திரிகையில் லெனின் எழுதிய 80க்கு மேற்பட்ட கட்டுரைகளும் குறிப்புகளும் வெளியிடப்பட்டன.

கடுமையான பிற்போக்கு ஆண்டுகளின் போதும் (1907-1910), புரட்சி இயக்கத்தின் புதிய எழுச்சியின் கட்டத்திலும் சட்டவிரோதமான மார்க்சியக் கட்சியைப் பேணிக் காப்பதற்கும், அதன் ஒற்றுமையை வலுப்படுத்தி, மக்கள் திரளுடனான அதன் தொடர்புகளை வலுப்படுத்த போல்ஷிவிக்குகள் நடத்திய போராட்டத்தில் "Sotsial Demokrat" பிரம்மாண்டமான முக்கியத்துவமுடைய காரணியாக விளங்கியது.

முதல் உலகப் போரின் போது "Sotsial Demokrat" போல்ஷிவிக் கட்சியின் மத்திய ஏடாக இருந்தது. அந்த முறைமையில் அது போர், சமாதானம் மற்றும் புரட்சி ஆகிய பிரச்சினைகளில் போல்ஷிவிக் முழக்கங்களைப் பரப்புவதில் ஜீவாதாரமான பங்கு வகித்தது.—28

20 **புரூதோனியம்**—*விஞ்ஞானத் தன்மையற்ற மார்க்சியத்துக்கு முரணான குட்டி முதலாளித்துவ சோஷலிசத்தில் ஒரு போக்கு. பிரெஞ்சு அராஜகவாதியான புரூதோன் இதன் சித்தாந்தவாதி. பெரிய முதலாளித்துவ உடைமைகளைப் புரூதோன் சிறு முதலாளித்துவ நிலையில் நின்று விமர்சனம் செய்தார். சின்னஞ்சிறு தனிவுடைமையாளர்களை என்றும் நிலைத்து நீடிக்கச் செய்ய நினைத்து ''மக்கள்'' வங்கிகளையும் ''பரிமாற்ற'' வங்கிகளையும் அமைக்க வேண்டும் என்று கருதினார். இவற்றின் துணை கொண்டு தொழிலாளர்கள் உற்பத்தி சாதனங்களைப் பெற்று தொழில் வினைஞர்களாகி தமது உற்பத்திப் பொருள்கள் ''நியாய'' விலைக்கு விற்பனையாவதற்கு ஏற்பாடு செய்து கொள்ள முடியும் என்று வாதாடினார். பாட்டாளி வர்க்கத்திற்குள்ள வரலாற்றுப் பணியைப் புரிந்து கொள்ளத் தவறிய அவர்,*

வர்க்கப் போராட்டத்தையும் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியையும் பாட்டாளி வர்க்கச் சர்வாதிகாரத்தையும் மறுத்தார். அராஜகவாத நிலையிலிருந்து அரசே தேவையில்லை என்றார். மார்க்ஸ் தமது ''மெய்யறிவின் வறுமை'' எனும் நூலில் புரூதோனியத்தைத் தீவிரமாகக் கண்டித்து விமர்சனம் செய்தார்.—*31*

21 **ஏகாதிபத்தியம் முதலாளித்துவத்தின் உச்ச கட்டம்** என்ற நூல் 1916 ஜனவரி மற்றும் ஜூன் மாதங்களுக்கிடையே எழுதப்பட்டதாகும். 1915ல் பெர்னில் இருந்த பொழுதே லெனின் ஏகாதிபத்தியம்பற்றிய உலக இலக்கியங்களைப் படித்தாராயத் தொடங்கியிருந்தார். 1916 பிப்ரவரி ஆரம்பத்தில் அவர் பெர்னை விட்டு ஜூரிக்குக்கு வந்தார். அங்கே ஜூரிக் மண்டல நூல்நிலையத்தில் இந்த நூல் சம்பந்தமான பணிகளைத் தொடர்ந்தார். வெளிநாட்டு நூல்கள், சஞ்சிகைகள், செய்தித்தாள்கள் மற்றும் புள்ளி விவரத் தொகுப்புகள் பல நூற்றுக்கணக்கானவற்றிலிருந்து லெனின் பிரதி செய்த பகுதிகள் சுருக்கங்கள், குறிப்புகள் அட்டவணைகள் ஆகியவை சுமார் 50 அச்சுப் பாரங்களாகும்.

1916 ஜூன் 19 (ஜூலை 2) லெனின் இந்த நூலை எழுதி முடித்து "Parus" வெளியீட்டாளர்களுக்குக் கையெழுத்துப் பிரதியை அனுப்பி வைத்தார். வெளியீட்டகத்தின் நிர்வாகத்தில் இருந்த மென்ஷிவிக் பேர்வழிகள் காவுத்ஸ்கி மற்றும் ருஷ்யன் மென்ஷிவிக்குகள் (மார்த்தவ் ஆகியோர்) சந்தர்ப்பவாதத் தத்துவங்களை கடுமையாக விமர்சனம் செய்திருந்த பகுதிகளை நீக்கிவிட்டனர், லெனினது சுயமான நடையை மட்டுமன்றி அவரது கருத்துக்களையும் புரட்டும் திருத்தங்களையும் செய்தார்கள். இவ்வாறு (முதலாளித்துவம் ஏகாதிபத்தியமாக) ''பெருகி வளர்வது'' என்ற லெனினது தொடர் ''மாற்றம் அடைதல்'' என்றும், (அதீத ஏகாதிபத்தியத்தின் தத்துவம்) ''பிற்போக்கு இயல்பு'' என்பது ''பிற்பட்டதான தன்மை'' என்றும் மாற்றப்பட்டன.

1917ம் ஆண்டு மத்தியில் இந்த நூல் ''ஏகாதிபத்தியம், முதலாளித்துவத்தின் மிக அண்மைய கட்டம். (பலரும் படிப்பதற்கான உருவரை)'' என்ற தலைப்பில் 1917 ஏப்ரல் 26ம் தேதியிட்ட லெனினது முகவுரையுடன் வெளியிடப்பட்டது.

நூல் திரட்டு, இந்தப் பதிப்பு லெனின் தொகுதி 27 (5ம் ருஷ்யப் பதிப்பு) சோ.க.க. ம.க. மார்க்சிய-லெனி

னியக் கழகத் தயாரிப்பின்படி வெளியிடப்படுகிறது. இந்த வாசகம் கையெழுத்துப் பிரதிக்கு ஒத்ததாகும்.—37

22 இந்த முகவுரை முதலில் ''ஏகாதிபத்தியமும் முதலாளித் துவமும்'' என்ற தலைப்பின் கீழ் ''கம்யூனிஸ்ட் அகிலம்'' (இதழ் 18, அக்டோபர் 1921) சஞ்சிகையில் வெளியிடப் பட்டது. லெனினது வாழ் நாளிலேயே ''ஏகாதிபத்தியம் முதலாளித்துவத்தின் உச்ச கட்டம்'' என்ற நூலின் தனிப் பதிப்புகள் 1921ல் ஜெர்மன் மொழியிலும், 1923ல் பிரெஞ்சு மற்றும் ஆங்கில மொழிகளிலும் (சுருக்கம்) வெளியிடப்பட்டன.—40

23 **பிரேஸ்த்-லிட்டோவ்ஸ்க் உடன்படிக்கை**— சோவியத் ருஷ்யா வுக்கும் ஜெர்மன் கூட்டணி நாடுகளுக்கும் (ஜெர்மனி, ஆஸ்திரியா-ஹங்கேரி, பல்கேரியா, துருக்கி) இடையே 1918 மார்ச் 3ந் தேதி கையொப்பமிடப்பட்டது. மார்ச் 15ந் தேதி சோவியத்துகளது நான்காவது அனைத்து ருஷ்யச் சிறப்புக் காங்கிரசால் உறுதி செய்யப்பட்டது. இந்த உடன்படிக்கையின் நிபந்தனைகள் ருஷ்யாவுக்கு மிகவும் பாதகமானவையாக இருந்தன. 1918 நவம்பர் புரட்சி ஜெர்மனியில் முடியாட்சியை வீழ்த்திய பிறகு, இந்தக் கொள்ளைக்கார அநியாய பிரேஸ்த்-லிட்டோவ்ஸ்க் உடன் படிக்கை அகில ருஷ்ய மத்திய செயற் குழுவால் நவம் பர் 15ல் ரத்து செய்யப்பட்டது.—43

24 **வெர்சேய் சமாதான உடன்படிக்கை** — (1914-18) முதல் உலகப் போரை முடிவுறச் செய்த இந்த உடன்படிக்கை 1919 ஜூன் 28ல் ஒருபுறம் அமெரிக்கா, பிரிட்டிஷ் பேர ரசு, பிரான்ஸ், இத்தாலி, ஜப்பான் மற்றும் இதர நேச நாடுகளாலும், மறு புறம் ஜெர்மனியாலும் கையெழுத் திடப்பட்டது.

இந்த உடன்படிக்கை முதலாளித்துவ உலகின் மறு பங்கீட்டை வெற்றியாளர்களுக்கு சாதகமாக உறுதிப்படுத் தியது, சோவியத் ருஷ்யாவை நெரித்தொழிப்பதையும் உலகப் புரட்சி இயக்கத்தை ஒடுக்குவதையும் நோக்கமாக் கிய நாடுகளிடையான உறவுகளின் ஓர் அமைப்பை நிறுவி யது.—43

25 **வில்சனிசம்** — 1913-21 ஆண்டுகளில் அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் அதிபரான வுட்ரோ வில்சனின் பெயரிலிருந்து வந்தது. வில்சனும் அவரது ஆதரவாளர்களும் ''ஜனநாய கம்'' மற்றும் ''தேசங்களின் கூட்டு'' என்ற போலித்தன மான வாய்வீச்சு முழக்கங்களையும் தொடர்களையும்

கொண்டு அமெரிக்காவின் ஏகாதிபத்தியக் கொள்கைகளை மூடிமறைத்தார்கள். தனது வாய்வீச்சு 14 அம்ச ''சமாதான வேலைத்திட்டத்தை'' அமெரிக்காவின் ஆக்கிரமிப்புக் கொள்கையை மூடிமறைக்கும் உத்தேசத்துடன் முன் வைத்தார். அமெரிக்கப் பிரசார சாதனங்களும் ஐரோப்பிய முதலாளித்துவப் பத்திரிகைகளும் வில்சனை ஒரு ''சமாதான வீரர்'' என்று வர்ணித்து ஒரு பொய்யான சித்திரத்தைத் தந்தன. வில்சனும் அவரது ஆதரவாளர்களும் பயன்படுத்திய குட்டி முதலாளித்துவத் தொடர்களின் போலித்தனம் பிற்போக்கு தொழிலாளர் விரோத உள்நாட்டுக் கொள்கையாலும், வில்சன் ஆட்சிநிர்வாகம் பின்பற்றி வந்த ஆக்கிரமிப்பு வெளிநாட்டுக் கொள்கையாலும் விரைவில் அம்பலப்படுத்தப்பட்டது.—*43*

26 லெனின் இங்கு கருத்தில் கொண்டிருந்தது, *1919* பிப்ரவரியில் பெர்னில் (இரண்டாம்) அகிலத்தை மீண்டும் நிறுவும் நோக்கத்துடன் மேற்கு ஐரோப்பிய சோஷலிஸ்டுக் கட்சியின் தலைவர்கள் கூட்டிய மாநாடாகும். இந்த அகிலம் முதலாவது உலகப்போருக்கு முன்னால் இருக்கவில்லை. பெர்ன் அகிலம் உண்மையில் சர்வதேசிய முதலாளித்துவத்தின் கருவியேயாகும்.—*45*

27 **ஜெர்மனியின் சுயேச்சை சமூக-ஜனநாயகக் கட்சி** — *1917* ஏப்ரலில் கோத்தாவில் நடைபெற்ற ஒரு துவக்க காங்கிரசில் அமைக்கப்பட்டதான ஒரு மையவாதக் கட்சி. ''சுயேச்சையாளர்கள்'' சமூக-தேசியவெறியர்களுடன் ''ஒற்றுமை'' சேருவதை ஆதரித்து வர்க்கப் போராட்டத்தை நிராகரிக்கும் அளவுக்குச் சென்றார்கள்.

1920 அக்டோபரில் ஹாலேயில் ஜெ.சு.ச.ஜ. கட்சிக் காங்கிரசில் பிளவு ஏற்பட்டது. *1920* டிசம்பரில் ''சுயேச்சையாளர்களில்'' கணிசமான பகுதியினர் ஜெர்மன் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியில் சேர்ந்து விட்டார்கள். வலது சாரி நபர்கள் தனிக் கட்சி அமைத்தார்கள். ஜெர்மன் சு.ச.ஜ. கட்சி என்ற பழைய பேரை எடுத்துக் கொண்டார்கள். இக்கட்சி *1922* வரை நிலவியது.—*46*

28 **மென்ஷிவிக்குகள்**—ருஷ்ய சமூக-ஜனநாயக இயக்கத்தில் நிலவிய சந்தர்ப்பவாதப் போக்கைச் சேர்ந்தோர்.

மென்ஷிவிக்குகள் (சிறுபான்மையோர்) என்ற பெயரை அவர்கள் ருஷ்யாவின் சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சியின் இரண்டாவது காங்கிரசில் (*1903*) பெற்றனர். இந்தக் காங்கிரசின் இறுதியில் கட்சியின் மத்திய

அமைப்புகளுக்கு நடைபெற்ற தேர்தலில் இவர்கள் காங்கிரஸ் பிரதிநிதிகளிடமிருந்து சிறுபான்மை வாக்குகளையே பெற்றனர். லெனின் தலைமையில் அமைந்த புரட்சிகர சமூக-ஜனநாயகவாதிகள் பெரும்பான்மை வாக்குகளைப் பெற்று போல்ஷிவிக்குகள் (பெரும்பான்மையோர்) என்று அழைக்கப்படலாயினர்.

மென்ஷிவிக்குகள் புரட்சியில் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் தலைமைப் பாத்திரத்தையும், தொழிலாளி வர்க்கத்துக்கும் விவசாயி மக்களுக்கும் இடையிலான கூட்டணியையும் எதிர்த்தனர். மிதவாத முதலாளித்துவ வர்க்கத்தாருடன் சமரசம் செய்து கொள்ளும் கொள்கையை அனுசரித்தனர்.

மென்ஷிவிக்குகள் 1905-07ஆம் ஆண்டுப் புரட்சி தோல்வியுற்றப்பின் சட்டவிரோதமாக இயங்கி வந்த புரட்சிகரக் கட்சியை ஒழித்திட முயன்றனர்.

1917 பிப்ரவரியில் நடைபெற்ற முதலாளித்துவ-ஜனநாயகப் புரட்சியைத் தொடர்ந்து மென்ஷிவிக்குகள் முதலாளித்துவ இடைக்கால அரசாங்கத்தின் உறுப்பினர்களாகி அதன் ஏகாதிபத்தியக்கொள்கையை ஆதரித்தனர். அக்டோபர் சோஷலிசப் புரட்சிக்குப் பிறகு மென்ஷிவிக்குகள் வெளிப்படையாகவே எதிர்ப்புரட்சிக் கட்சியாகி சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்தை எதிர்த்துச் சதிகளும் கலகங்களும் செய்தனர்.—47

29 **ஸ்பார்ட்டக்கிஸ்டுகள்** — ஜெர்மன் இடதுசாரி சமூக-ஜனநாயகவாதிகளது புரட்சிகர அமைப்பின் உறுப்பினர்கள். ஏகாதிபத்திய உலகப் போரின் துவக்கத்தில் கார்ல் லீப்க்னெஹ்ட், ரோஸா லுக்சம்பர்க், பிரான்ஸ் மேரிங், மற்றும் இதரர்களால் இவ்வமைப்பு நிறுவப்பட்டது. ஸ்பார்ட்டகிஸ்டுகள் பொது மக்களிடையே புரட்சி பிரசாரம் நடத்தினர்கள், பெருமளவில் போர்-எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளை ஏற்பாடு செய்தார்கள், வேலை நிறுத்தங்களுக்குத் தலைமை தாங்கி நடத்தினர்கள், உலகப் போரின் ஏகாதிபத்தியத் தன்மையையும், சந்தர்ப்பவாத சமூக-ஜனநாயகக் கட்சித் தலைவர்களின் துரோகத்தையும் அம்பலப்படுத்தினர்கள்.

1917 ஏப்ரலில் ஸ்பார்ட்டகிஸ்டுகள் மையவாத ஜெர்மன் சுயேச்சை சமூக-ஜனநாயகக் கட்சியில் சேர்ந்தனர். ஆனால் ஸ்தாபன ரீதியில் சுயேச்சையாக இருந்தனர். 1918 நவம்பரில் ஜெர்மனியில் புரட்சி நடந்த போது அவர்கள் ''ஸ்பார்ட்டகஸ் கழகத்தை'' நிறுவினர். தமது

சொந்த வேலைத்திட்டத்தை (டிசம்பர் 14) வெளியிட்டனர், ''சுயேச்சையாளர்களிடமிருந்து'' பிரிந்து சென்றனர். 1918 டிசம்பர் 30 முதல் 1919 ஜனவரி 1ந் தேதி வரையில் நடைபெற்ற துவக்கக் காங்கிரசில் அவர்கள் ஜெர்மன் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியை அமைத்தார்கள்.—47

30 வெர்சேய்லர்கள்—1871ஆம் ஆண்டின் பாரிஸ் கம்யூனின் கடும் பகைவர்கள். கம்யூனின் வெற்றிக்குப் பிறகு வெர்சேய்யில் தியேர் தலைமையில் அமைந்த எதிர்ப்புரட்சி அரசாங்கத்தின் ஆதரவாளர்கள். பாரிஸ் கம்யூன் தோற்கடிக்கப்பட்ட பொழுது இந்த வெர்சேய்லர்கள் கம்யூனார்டுகளை கண்டும் கேட்டுமிராதவகையில் கொடுமையாக நடத்தினர். 1871க்குப் பிறகு ''வெர்சேய்லர்கள்'' என்ற தொடர் மிருகத்தனமான எதிர்ப்புரட்சியைக் குறிக்கும் சொல் ஆகிவிட்டது.—48

31 1912 செப்டம்பர் 20ந் தேதி ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயகக் கட்சியின் ஹெம்னிட்ஸ் காங்கிரஸ் ஏகாதிபத்தியம் பற்றியும், போர் குறித்த சோஷலிஸ்டுகளின் போக்குப் பற்றியும் ஏற்றுக் கொண்ட தீர்மானத்தை லெனின் இங்கே குறிப்பிடுகிறார். இந்தத் தீர்மானம் ஏகாதிபத்தியக் கொள்கையைக் கண்டனம் செய்தது, சமாதானத்திற்கான போராட்டத்தின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தியது.—50

32 இந்தப் பதிப்பில் நூலாசிரியரின் சுட்டுக் குறிப்புகளும் குறிப்புகளும் அடிக்குறிப்புகளாகத் தரப்பட்டுள்ளன.—50

33 "Die Bank" (''வங்கி'')—ஜெர்மன் நிதியதிபர்களின் சஞ்சிகை. 1908 முதல் 1943 வரை பெர்லினிலிருந்து வெளியிடப்பட்டுவந்தது.—71

34 மார்க்ஸ் எழுதிய ''மூலதனம்'' தொகுதி 3, அத்தியாயம் 36—''முதலாளித்துவத்துக்கு முந்திய உறவுகள்''.—86

35 இங்கு குறிப்பிடப்படும் பங்கு மார்க்கெட் முறிவு 1873ம் ஆண்டு முதற் பாதியில் முதலில் ஆஸ்திரிய-ஹங்கேரியிலும், பிறகு ஜெர்மனியிலும் இதர நாடுகளிலும் நிகழ்ந்தது. 1870ன் ஆரம்ப ஆண்டுகளில் கடன்வசதி விஸ்தரிப்பு கம்பெனிகள் தோற்றுவிப்பு, பங்கு மார்க்கெட் சூதாட்டம் ஆகியவை தொடர்ந்து பெருகி வந்தன. அப்பொழுது தொழில்துறையும் வாணிகமும் வளர்ந்துவரும் உலகப் பொருளாதார நெருக்கடியின் அடையாளங்களை ஏற்கெனவே

உணரலாயின. *1873* மே *9*ந் தேதி வியென்ன பங்கு மார்க்கெட்டில் பெருவிபத்து வெடித்தது. இருபத்திநான்கு மணி நேரத்துக்குள் பங்குகள் கோடிக்கணக்கில் சரியலாயின. திவாலானவர்கள் தொகை ஏராளம். பிறகு பங்கு மார்க்கெட் முறிவு ஜெர்மனிக்குப் பரவியது.—*89*

36 **கம்பெனி தோற்றுவிப்பு மோசடிகள்** — *1870*ஆம் ஆண்டுகளில் ஜெர்மனியில் கூட்டுப் பங்கு கம்பெனிகள் விரிவாக நிறுவப்பட்ட சமயத்தில் நிகழ்ந்தன. கம்பெனிகள் தோற்றுவிப்பைத் தொடர்ந்து இடம் (மனை) சொத்து மற்றும் பிணையங்கள் சம்பந்தமான கட்டுமீறிய சூதாட்டமும், பணம் பண்ணும் முதலாளித்துவ வணிகத் தொழிலதிபர்களின் மோசடி நடவடிக்கைகளும் ஏற்பட்டன.—*89*

37 **ஃபிராங்ஃபுர்ட்டர் ஜைடுங்** [*"Frankfurter Zeitung"*] (''ஃபிராங்ஃபுர்ட் கஸேத்'')—பெரிய ஜெர்மன் நிதியதிபர்களின் தினசரி செய்தித்தாள். இது மாயின் கரையிலுள்ள ஃபிராங்ஃபுர்டில் *1856* முதல் *1943* வரையில் வெளியிடப்பட்டது. *1949*ம் ஆண்டு தொடக்கம் இது *"Frankfurter Allgemeine Zeitung"* எனும் புதுப்பெயர் பெற்றது. —*91*

38 **ஒழுங்குறுத்தப்பட்ட முதலாளித்துவம்** என்ற தத்துவம் முதலாளித்துவத்தை ஒரு பிரத்தியேகமான மாற்றமடைந்த முதலாளித்துவமாகச் சித்திரிக்கிறது. இதில் போட்டி, உற்பத்தி அராஜகம் மற்றும் பொருளாதார நெருக்கடிகள் அகற்றப்பட்டு, திட்டமிட்ட பொருளாதாரம் நிறைவேற்றப்படும். ஏகபோக முதலாளித்துவத்தின் சித்தாந்தவாதிகளான சோம்பார்ட், லிஃப்மன் இன்னும் மற்றையோரால் முன்வைக்கப்பட்ட ''ஒழுங்குறுத்தப்பட்ட முதலாளித்துவம்'' என்ற தத்துவம் சீர்திருத்தவாதிகளான காவுத்ஸ்கி, ஹில்ஃபர்டிங் முதலிய இரண்டாம் அகிலத்தின் தத்துவாளர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.—*100*

39 லெனின் இங்கு கி. வா. பிளெஹானவைக் குறிப்பிடுகிறுர். —*106*

40 **பிரெஞ்சுப் பனமா** — பிரெஞ்சுப் பனமா கால்வாய் கம்பெனி லஞ்சம் கொடுத்து விலைக்கு வாங்கிய அரசுத் துறையினர், அரசியல்வாதிகள், அரசு அதிகாரிகள் மற்றும் செய்தி ஏடுகளின் மிகப்பெரும் துர்ச்செயல்கள் மற்றும்

ஊழல்கள் அம்பலமானதைத் தொடர்ந்து விரிவாகப் பயன் படுத்தப்படும் தொடர்.—121

41 *"Die Neue Zeit"* (''புதிய காலம்'')—ஜெர்மன் சமூக-ஜன நாயகக் கட்சியின் தத்துவார்த்த சஞ்சிகை. 1883லிருந்து 1923 வரை ஸ்டுட்காார்ட்டில் வெளிவந்து கொண்டிருந் தது. 1917 வரை கார்ல் காவுத்ஸ்கியும் அதன் பின் குனே வும் ஆசிரியர்களாயிருந்தனர்.—154

42 **ஃபேபியன் கழகம்** — ஆங்கிலேயச் சீர்திருத்தவாதக் கழகம், 1884ஆம் ஆண்டில் நிறுவப்பட்டது, கி. மு. மூன்ரும் நூற்ருண்டைச் சேர்ந்த ரோமானியத் தளபதி ஃபேபியஸ் மாக்ஸிமஸ் என்பவரின் பெயரை இது தனக்குச் சூட்டிக் கொண்டது. ஹனிபாலுடன் நடந்த போரில் உறுதியுடன் போரிடாமல் தட்டிக் கழித்தவாறு எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கும் போர்த் தந்திரத்தை மேற் கொண்டமையால் ஃபேபியஸ் மாக்ஸிமஸ் ''குன்க்டேட் டர்'' (''இழுத்தடிப்பவர்'') என்ற புனைப்பெயரைப் பெற் ருர். பாட்டாளி மக்களின் வர்க்கப் போராட்டமும் சோஷ லிசப் புரட்சியும் இன்றியமையாதவை என்பதை ஃபேபியன் வாதிகள் மறுத்தார்கள். சிறு சீர்திருத்தங்கள் மூலமாகவும் சமுதாயத்தைப் படிப்படியாகப் புனரமைப்பது வாயி லாகவும் முதலாளித்துவத்திலிருந்து சோஷலிசத்திற்கான மாற்றத்தை ஏற்படுத்தலாம் என்றனர்.—205

43 மார்க்ஸ் ''மூலதனம்''. தொகுதி 3, பகுதி 1, அத்தியாயம் 6.—''விலைகள் மாறுவதன் செல்வாக்கு''.—212

44 லெனின் இங்கே குறிப்பிடுவது 1901 செப்டம்பர் 7ந் தேதிய இறுதி ஒப்பந்தக் குறிப்பு எனப்பட்டதாகும். 1899-1901 பாக்சர் எழுச்சி நசுக்கப்பட்டதன் விளைவாக ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகள் (பிரிட்டன், ஆஸ்திரிய-ஹங் கேரி, பெல்ஜியம், பிரான்ஸ், ஜெர்மனி, இத்தாலி, ஜப் பான், ருஷ்யா, நெதர்லந்து, ஸ்பெயின், அமெரிக்க ஐக்கிய நாடு) மற்றும் சீனுவும் இதில் கையொப்பமிட்டன. அன் னிய முதலாளிகள் சீனுவைச் சுரண்டவும் சூறையாடவும் இதன் மூலம் புதிய வாய்ப்புகளைப் பெற்றனர்.—220

45 **பாக்சர் (மேலும் துல்லியமாக இ-ஹெ-துவான்) எழுச்சி**— 1899—1901ல் சீனுவில் நடைபெற்ற ஏகாதிபத்திய- எதிர்ப்பு மக்கள் எழுச்சியாகும். இதை இ-ஹெ-துவான் (''உலக நீதிக்கு போராடும் குழு'') ஏற்பாடு செய்தது. இந்த எழுச்சி ஜெர்மன் ஜெனரல் வால்டர்சே தலைமையில்

அமைந்த தண்டப்படைகளால் கொடூரமாக நசுக்கப்பட்டது. இப்படையில் ஜெர்மன், ஜப்பான், பிரிட்டிஷ், அமெரிக்க, ருஷ்ய ஏகாதிபத்தியவாதிகள் பங்குபற்றினார்கள். ''இறுதி ஒப்பந்தக் குறிப்பில்'' கையெழுத்திடுமாறு சீனா நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டது. இது சீனாவை அன்னிய ஏகாதிபத்தியத்தின் அரைக் காலனியாக மாற்றியது.—222

46 ஃபஷோடா சம்பவம்— நைல் நதிப் பள்ளத்தாக்கில் ஆதிக்கம் பெறுவதற்காக பிரிட்டனுக்கும் பிரான்சுக்கும் இடையே நடைபெற்ற போராட்டத்தில் நிகழ்ந்தது. 1898ல் பிரான்ஸ் (வெள்ளை நைல் கரையில் கிழக்கு சூடானில் இருந்த கிராமமான) ஃபஷோடாவைக் கைப்பற்ற முயன்றது. ஆனால் பிரிட்டனின் நெருக்குதலின் கீழ் இதைக் கைவிடும் கட்டாயம் ஏற்பட்டது. இந்த சம்பவம் பிரிட்டனையும் பிரான்சையும் போர் தொடுக்கும் எல்லைக்குக் கொண்டு வந்தது.—223

47 இந்தக் கட்டுரை 1915 வசந்தத்தில் உருவாகத் தொடங்கிய புகாரின்-பியாத்தகோவ்-பாஷ் கோஷ்டியின் மார்க்சியமல்லாத, போல்ஷிவிக்-விரோதப் போக்கினை எதிர்த்து நெறியாக்கம் செய்யப்பட்டதாகும். அப்பொழுது ''கம்யூனிஸ்ட்'' சஞ்சிகையை வெளியிடுவதற்கான தயாரிப்புகள் செய்யப்பட்டு வந்தன. 1915 செட்டம்பரில் ''கம்யூனிஸ்ட்'', இதழ் 1-2 வெளிவந்த பிறகு இந்தக் கோஷ்டியினுடனான, லெனினது வேறுபாடுகள் அதிகரித்தன. 1915 கோடையில் பாழி நகரத்தை விட்டு ஸ்டாக்ஹோம் சென்ற புகாரின், பியாத்தகோவ் மற்றும் பாஷ் ''சுய நிர்ணயம் என்ற முழக்கம் பற்றி'' என்ற ஆய்வுரையின் அடிப்படையில் ஒன்று சேர்ந்தனர். *"Sotsial-Demokrat"*க்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டதான இந்த ஆய்வுரைகளில் புகாரின், பியாத்தகோவ் மற்றும் பாஷ் லெனினது சோஷலிஸ்டுப் புரட்சித் தத்துவத்தை எதிர்த்தார்கள். ஏகாதிபத்திய சகாப்தத்தில் ஜனநாயகத்திற்காகப் போராட வேண்டுவதன் அவசியத்தை மறுத்தார்கள், கட்சி தேசிய சுயநிர்ணயத்திற்கான தனது கோரிக்கையை வாபஸ் பெற வேண்டும் என்று வற்புறுத்தினார்கள்.

பியாத்தகோவும் பாஷும் வெளிநாட்டிலிருந்த மத்தியக் கமிட்டி பியூரோ தம்மை அதற்குப் பதில் சொல்லும் பொறுப்பில்லாத தனிக் குழுவாக அங்கீகரிக்க வேண்டும் எனவும், ருஷ்யாவில் இருக்கும் மத்தியக் கமிட்டி உறுப்பினர்களுடன் சுயேச்சையான தொடர்புகளை வைத்திருக்கவும், சிறு பிரசுரங்கள் மற்றும் நூல்கள் வெளியிடவும்

அதிகாரமளிக்கப்பட வேண்டும் எனவும் வற்புறுத்தினார்கள். இந்தக் கோரிக்கை ஏற்கப்படவில்லை, ஆயினும் இந்தக் குழு ருஷ்யாவிலிருந்த மத்தியக் கமிட்டி பியூரோவுடன் தொடர்புகளை நிறுவிக் கொள்ள முயன்றது. இந்தக் குழுவின் கருத்தையும் அதன் கட்சிவிரோத,கோஷ்டிவாதச் செயல்களையும் லெனின் கடுமையாக விமர்சித்தார். அவரது பிரேரணையின்படி *"Sotsial-Demokrat"* ஆசிரியர்களும் இந்தக் குழுவும் சேர்ந்து *"Communist"* சஞ்சிகையை வெளியிடுவது என்பது நிறுத்தப்பட்டது.

''ஏகாதிபத்தியப் பொருளாதாரவாதத்தின் முளைப் பருவப் போக்கு'' என்ற கட்டுரை ''சோஷலிஸ்டுப் புரட்சியும் தேசங்களின் சுயநிர்ணய உரிமையும்'' என்ற ஆய்வுரை பற்றிய புகாரினின் அபிப்பிராயங்கள் *"Sotsial-Demokrat"* ஆசிரியர்களால் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்ட பொழுது எழுதப்பட்டது.—*237*

48 இங்கு குறிப்பிடப்படுவது ''அரசியல் புரட்சியை யார் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவார்கள்?'' என்ற கட்டுரையாகும். இதன் ஆசிரியர் சானின் ஒரு பொருளியலாளர். அவர் ஒரு சுயேச்சையான தொழிலாளி வர்க்க அரசியல் கட்சியை எதிர்த்தார். அரசியல் புரட்சிக்கான அவசியத்தை மறுத்தார். உடனடிக் கடமை என்று அவர் கருதிய ருஷ்யாவின் சோஷலிச மாற்றம் ஒரு பொது வேலை நிறுத்தம் மூலம் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றப்படும் என்று நம்பினர்.—*237*

49 இங்கு குறிப்பிடப்படுவது, வெளிநாட்டிலுள்ள ரு.ச.ஜ. தொ. கட்சிக் குழுக்களின் மாநாடாகும். அது 1915ல் பெர்ன் நகரில் இடம்பெற்றது.—*238*

50 ''சுயநிர்ணயம் என்ற முழக்கம் பற்றி'' என்ற புகாரினின் ஆய்வுரை இங்கு குறிப்பிடப்படுகிறது. இது 1915 நவம்பரில் எழுதப்பட்டு புகாரின், பியாத்தகோவ் மற்றும் பாஷ் கையொப்பங்களுடன் *"Sotsial-Demokrat"* ஆசிரியர்களிடம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.—*238*

51 இங்கு குறிப்பிடப்படுவது ரோலண்ட்-ஹோல்ஸ்ட் தொகுத்தளித்த டச்சு இடது சாரியினர் நகல் வேலைத்திட்டமாகும்.—*238*

52 வோர்போட்டே [*"Vorbote"*] (''தூதன்'') — ஸிம்மர்வால்டு இடது சாரிகளின் தத்துவார்த்த ஏடு. ஜெர்மன் மொழியில் 1916ல் பெர்னில் வெளியிடப்பட்டது. இரு இதழ்

கள் வெளிவந்தன. இதன் அதிகார பூர்வமான வெளியீட்டாளர்கள் ரோலண்ட்-ஹோல்ஸ்ட் மற்றும் பன்னெகுக்.

இந்த சஞ்சிகையை நிறுவுவதிலும், அதன் முதல் இதழ் வெளிவந்த பிறகு மேலும் விரிவான வாசகர்களை எட்டுவதற்காக ஒரு பிரெஞ்சு மொழிப் பதிப்பை ஏற்பாடு செய்வதிலும் லெனின் செயலூக்கமான பங்கு வகித்தார். தேசங்களின் சுயநிர்ணய உரிமை மற்றும் ''படைக் குறைப்பு'' முழக்கம் பற்றி இந்த சஞ்சிகையின் பக்கங்களில் இடது சாரி ஸிம்மர்வால்டுவாதிகள் கருத்துமிகுந்த விவாதம் நடத்தினார்கள்.—*239*

53 *1916* பிப்ரவரி *5—9* தேதிகளில் பெர்னில் நடைபெற்ற விரிவுபடுத்தப்பட்ட சர்வதேச சோஷலிஸ்டுக் கமிட்டிக் கூட்டத்தை இங்கு லெனின் குறிப்பிடுகிறார். பல நாடுகளின் சர்வதேசியவாதிகளின் 22 பிரதிநிதிகள் இதில் கலந்து கொண்டனர். இக்கூட்டத்தின் இயைபு இடதுசாரிகளுக்குச் சாதகமாக சக்திகளின் மாறிய அணிசேர்க்கை இருப்பதைச் சுட்டியது. பெரும்பாலான பிரதிநிதிகள் ஸிம்மர்வால்டு மாநாட்டில் இருந்தது போலவே மத்தியவாதிகளாக இருந்தார்கள். இதில் லெனின் ஊக்கமாக பங்குபெற்றார்.

இக்கூட்டம் ''இணைக்கப் பெற்றுள்ள எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் குழுக்களுக்கும்'' என்ற ஒரு வேண்டுகோளை ஏற்றுக்கொண்டது. இதில் போல்ஷிவிக்குகள் மற்றும் இடதுசாரி சமூக-ஜனநாயகவாதிகளின் நெருக்குதலின் விளைவாக ஸிம்மர்வால்டு இடது சாரிக் கொள்கையோடு ஒத்ததான திருத்தங்கள் உட்படுத்தப்பட்டன. எனினும் இந்த வேண்டுகோள் முரண்பாடானதாக இருந்தது. காரணம் அது சமூக-தேசியவெறி மற்றும் சந்தர்ப்பவாதத் திடமிருந்து முறித்துக் கொள்ளுமாறு கோரவில்லை. லெனினது திருத்தங்கள் எல்லாமே முற்றாக ஏற்கப்படவில்லை. ஸிம்மர்வால்டு இடது சாரிப் பிரதிநிதிகள் இந்த வேண்டுகோள் அதன் எல்லா அம்சங்களிலும் திருப்திகரமானது என்று அவர்கள் கருதவில்லையாயினும் ஸிம்மர்வால்டில் நடைபெற்ற முதலாவது சர்வதேச சோஷலிஸ்ட் மாநாட்டு முடிவுகளுடன் ஒப்பிடும் போதில் ஓர் அடி முன்னேற்றமானவை என்பதால் இதை ஆதரித்து வாக்களிப்பதாக அறிக்கை வெளியிட்டார்கள்.

''இரண்டாவது சோஷலிஸ்டு மாநாடு கூட்டுவது பற்றிய நகல் முடிவை'' இக்கூட்டம் விவாதித்தது. அதன் பல அம்சங்களை ஏற்றது கூட்டத்தேதியை நிர்ணயம்

செய்தது. உடனடியாக லெனின் இந்தக் கூட்டம் பற்றிய ஒரு அறிக்கையை வெளிநாடுகளிலிருந்த போல்ஷிவிக் குழுக்களுக்கு அனுப்பினர். உடனே இரண்டாவது சர்வதேச சோஷலிஸ்ட் மாநாட்டிற்கான தயாரிப்புகளைத் தொடங்குமாறு கேட்டுக் கொண்டார்.—*239*

54 குறிப்பு *61* பார்க்க.—*239*

55 ''ரபோச்சயா மிஸ்ல்'' (''தொழிலாளர் சிந்தனை'')—''பொருளாதாரவாதப்'' பத்திரிகை; *1897* அக்டோபர் முதல் *1902* டிசம்பர் வரை மொத்தம் *16* இதழ்கள் வெளியிடப்பட்டன.

''ரபோச்சயா மிஸ்ல்'' விரித்துரைத்த கருத்துக்கள் சர்வதேச சந்தர்ப்பவாதத்தின் ருஷ்யப் பதிப்பாகும் என்று லெனின் ''என்ன செய்ய வேண்டும்?'' எனும் நூலில் விமர்சித்தார்.—*241*

56 இங்கு லெனின் குறிப்பிடுவது *1880*ல் அங்கீகரிக்கப்பட்டதான பிரெஞ்சு தொழிலாளர் கட்சியின் வேலைத்திட்டமும், *1875*ல் கோத்தாவிலும் *1891*ல் எர்ஃபுர்டிலும் ஏற்கப்பட்டதான ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயகக் கட்சியின் வேலைத்திட்டங்களுமாகும்.—*243*

57 இந்தக் கட்டுரை (இதை லெனின் "*Entwaffnung*" ''படைக் குறைப்புப் பற்றி'' என்று ஒரு கடிதத்தில் குறிப்பிடுகிறார்) ஜெர்மன் மொழியில் எழுதப்பட்டது, சுவிஸ், சுவீடிஷ் மற்றும் நார்வேஜிய இடது சாரி சமூக-ஜனநாயகப் பத்திரிகைகளில் வெளியிடுவதற்காக எழுதப்பட்டது. எனினும் அந்த சமயம் இது வெளியிடப்படவில்லை. சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு லெனின் இதை ருஷ்ய மொழியில் வெளியிடுவதற்காக ஓரளவு மறு பதிப்புச் செய்தார்.

ஜெர்மன் மொழியிலான மூல வாசகம் சோஷலிஸ்டு இளைஞர் அமைப்புகளின் சர்வதேச லீகின் ஏடான "*Jugend-Internationale*"இல் *1917* செப்டம்பர் — அக்டோபரில் இதழ்கள் *9*, *10*ல் "*Das Militär programm der proletarischen Revolution*" (''பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியின் ராணுவ வேலைத்திட்டம்'') என்ற தலைப்பில் வெளியாயிற்று.—*251*

58 "*Jugend-Internationale*" (''இளைஞர் அகிலம்'') — சோஷலிஸ்டு இளைஞர் அமைப்புகளின் சர்வதேச லீகின் ஏடு. இது ஸிம்மர்வால்டு இடது சாரிகளுடன் உறவுடையது.

இது 1915 செப்டம்பர் முதல் 1918 மே வரையில் ஜூரிக்கில் வெளியிடப்பட்டது.—251

59 இங்கு குறிப்பிடப்படுவது 1916 ஜூலை மாதத்தில் *"Grütlianer"*, இதழ்கள் 162 மற்றும் 164ல் வெளியிடப்பட்ட போர் பிரச்சினை பற்றிய திரு. கிரிம்மின் ஆய்வுரையாகும்.—251

60 *"Neues Leben"* (''புது வாழ்வு'')—பெர்னிலிருந்து 1915 ஜனவரி முதல் 1917 டிசம்பர் வரையில் வெளியிடப்பட்டு வந்த சுவிஸ் சமூக-ஜனநாயகக் கட்சியின் மாத சஞ்சிகை. இது ஸிம்மர்வால்டு வலது சாரிகளின் கருத்தை வெளியிட்டது. 1917 துவக்கத்தில் ஒரு சமூக-தேசியவெறி நிலைமையை மேற்கொண்டது.—251

61 லெனின் இங்கு ஸிம்மர்வால்டிலும் கீந்தாலிலும் நடைபெற்ற சர்வதேச சோஷலிஸ்டு மாநாடுகளைக் குறிப்பிடுகிறார்.

முதலாவது ஸிம்மர்வால்டு மாநாடு 1915 செப்டம்பர் 5-8ல் கூடியது. இதில் 11 ஐரோப்பிய நாடுகளிலிருந்து வந்த 38 பிரதிநிதிகள் கலந்து கொண்டார்கள். லெனின் ரு.ச.ஜ.தொ. கட்சி மத்தியக் கமிட்டியின் பிரதிநிதிக் குழுவுக்குத் தலைமை தாங்கினார். ''ஐரோப்பியப் பாட்டாளிகளுக்கு'' என்ற அறிக்கையை இந்த மாநாடு ஏற்றது. லெனின் மற்றும் இடது சாரி சமூக-ஜனநாயகவாதிகளின் வற்புறுத்தலால் புரட்சிகர மார்க்சியத்தின் பல அடிப்படையான கருத்துரைகள் இதில் உட்படுத்தப்பட்டன. இம்மாநாடு ஜெர்மன் மற்றும் பிரெஞ்சு பிரதிநிதிக் குழுக்களின் கூட்டுப் பிரகடனத்தையும் போரில் பலியானோர், அரசியல் செயல்களுக்காக அடக்கு முறைக்கு ஆளாக்கப்படும் போராளிகளுக்கு அனுதாபம் தெரிவிக்கும் ஒரு செய்தியையும் ஏற்றுக்கொண்டது, ஒரு சர்வதேசிய சோஷலிஸ்டுக் கமிட்டியையும் தேர்ந்தெடுத்தது (ச.சோ.க.).

இந்த மாநாட்டில்தான் ஸிம்மர்வால்டு இடது சாரிக் குழு அமைக்கப்பட்டது. இதில் லெனின் தலைமையிலான ரு.ச.ஜ. தொ. கட்சி மத்தியக் கமிட்டி, போலந்து மற்றும் லித்துவேனியா நாடுகளின் சமூக-ஜனநாயகக் கட்சியின் பிராந்திய நிர்வாகக் குழு, லாத்விய சமூக-ஜனநாயகக் கட்சியின் மத்தியக் கமிட்டி, ஸ்விடிஷ் இடது சாரி (ஹோக்லுன்ட), நார்வே நாட்டு இடது சாரி (டூரே நெர்மன்), ஸ்விஸ் இடது சாரி (ஃபி. பிளாட்டன்), மற்றும் ''ஜெர்

மனியின் சர்வதேச சோஷலிஸ்ட் குழு'' (ஜூலியஸ் போர் ஹார்ட்) ஆகியவற்றின் பிரதிநிதிகள் உட்படுவர். மாநாட்டில் ஸிம்மர்வால்டு இடது சாரிகள் மத்தியவாதப் பெரும்பான்மைக்கு எதிராக தீவிரமாகப் போராடினர். ஆனல் இடது சாரிகளிடையே இருந்த போல்ஷிவிக்குகள் மட்டுமே முற்றும் முரணற்றதான ஒரு கொள்கையினை ஆதரித்து நின்றனர்.

இரண்டாவது சர்வதேச மாநாடு 1916 ஏப்ரல் 24 மற்றும் 30ந் தேதிகளுக்கு இடையே பெர்ன் அருகேயுள்ள கிராமமான கீந்தாலில் நடைபெற்றது. இதில் 10 நாடுகளைச் சேர்ந்த 43 பிரதிநிதிகள் கலந்து கொண்டார்கள். ரு.ச. ஜ. தொ. கட்சியின் மத்தியக் கமிட்டியின் பிரதிநிதிகளாக லெனினும் வேறு இரு பிரதிநிதிகளும் கலந்து கொண்டார்கள்.

இந்த மாநாடு பின்வரும் பிரச்சினைகளை விவாதித்தது:

1) போரை முடிவுக்குக் கொண்டு வருவதற்கான போராட்டம்; 2) சமாதானம் பற்றிய பிரச்சினையில் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் போக்கு; 3) கிளர்ச்சியும் பிரசாரமும்; 4) நாடாளுமன்றச் செயல்பாடுகள்; 5) மக்கள் திரளின் போராட்டம்; 6) சர்வதேச சோஷலிஸ்டு குழுமத்தைக் கூட்டுவது.

லெனினல் தலைமைதாங்கப்பட்ட ஸிம்மர்வால்டு இடது சாரிகள் முந்திய ஸிம்மர்வால்டு மாநாடுகளில் இருந்ததைக் காட்டிலும் கீந்தாலில் அதிக பலத்துடன் இருந்தார்கள். கீந்தாலில் இவர்கள் 12 பிரதிநிதிகளை ஒன்றுபடுத்திஞர்கள். இவர்களது பிரேரணைகளுக்கு 20 வாக்குகள் வரை அதாவது மொத்த வாக்குகளில் சுமார் பாதி கிடைத்தன. உலகத் தொழிலாளர் இயக்கத்தில் சக்திகளின் உறவு நிலை எவ்வாறு சர்வதேசியத்துக்குச் சாதகமாக மாறிவிட்டது என்பதை இது சுட்டிக்காட்டியது.

''நாசத்தையும் சாவையும் அடைந்து வரும் மக்களுக்கு'' என்ற ஓர் அறிக்கையையும், சாத்வீகவாதத்தையும் சர்வதேச சோஷலிஸ்டுக் குழுமத்தையும் எதிர்த்து விமர்சனம் செய்யும் ஒரு தீர்மானத்தையும் இந்த மாநாடு ஏற்றுக் கொண்டது. இந்த மாநாட்டின் முடிவுகள் ஏகாதிபத்தியப் போருக்கு எதிராக, சர்வதேசிய சக்திகளை ஒன்றிணைப்பதற்கான மேலும் ஒரு படியாகத் திகழ்கின்றன என்று லெனின் கருதினர்.

ஸிம்மர்வால்டு மற்றும் கீந்தால் மாநாடுகள் மேற்கு ஐரோப்பிய சமூக-ஜனநாயக இயக்கத்தில் இருக்கும் இடது

சாரி நபர்களை மார்க்சியம்-லெனினியத்தின் கோட்பாடு களின் மீது ஒற்றுமைப்படுத்த உதவின. இதற்குப் பிறகு இந்த இடது சாரி நபர்கள் தமது நாடுகளில் கம்யூ னிஸ்டுக் கட்சிகளை நிறுவுவதிலும் மூன்றும் கம்யூனிஸ்ட் அகிலத்தை அமைப்பதிலும் செயலூக்கமான பங்கு வகித்தார்கள்.—262

62 **சமூக-ஜனநாயக தொழிலாளர் குழு** [*Arbeitsgemeinschaft*] என் பது *1916* மார்ச்சில் சமூக-ஜனநாயக ரைஹ்ஸ்டாக் குழுவுடன் முறித்துக் கொண்டுவிட்டரைஹ்ஸ்டாக் உறுப் பினர்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட ஜெர்மன் மையவாதி களின் அமைப்பாகும். இதற்கு பெர்லின் அமைப்பிலுள்ள பெரும்பான்மையோரின் ஆதரவு கிடைத்தது, மற்றும் இது *1917* ஏப்ரலில் நிறுவப்பட்டதான ஜெர்மனியின் ''சுயேச்சை சமூக-ஜனநாயகக் கட்சியின்'' முதுகெலும் பாக விளங்கியது. அப்பட்டமான சமூக-தேசியவெறியர் களை இந்தப் புதிய கட்சி நியாயப்படுத்தியது, அவர் களுடன் ஒற்றுமையைப் பேணிக் காப்பதை ஆதரித்தது. —*262*

63 **பிரிட்டிஷ் சுயேச்சைத் தொழிற் கட்சி** [*The Independent Labour Party*] *1893*ல், நாட்டில் வேலைநிறுத்தப் போராட்டமும் தொழிலாளர் கட்சி முதலாளித்துவக் கட்சிகளிலிருந்து சுயேச்சையாகச் செயல்பட வேண்டும் எனும் இயக்கமும் தீவிரமடைந்த போது, இது சீர்திருத்த வாத நிறுவனமாய்த் தோன்றியது. உற்பத்தி, வினியோ கம், பரிமாற்றம் ஆகியவற்றின் சாதனங்கள் எல்லாவற் றையும் பொது உடைமையாக்க வேண்டும் என்றும் எட்டு மணி வேலை நாள் வேண்டும் என்றும் குழந்தைகளின் உழைப்பைத் தடை செய்ய வேண்டும் என்றும் சமூகக் காப்பீடும் வேலையில்லாத நேரங்களில் நிதி உதவியும் நிறுவப்பட வேண்டும் என்றும் கோரும் போராட்டம் அவர்களுடைய வேலைத்திட்டத்தில் உள்ளது. ''உண் மையில் அது முதலாளி வர்க்கத்தைச் சார்ந்திருக்கும் சந் தர்ப்பவாதக் கட்சி,'' என்றும் சோஷலிசத்திலிருந்து அது ''சுயேச்சையானது'' என்றும் மிதவாதத்தை அது மிக வும் ''சார்ந்திருக்கிறது'' என்றும் லெனின் பிரிட்டிஷ் சுயேச்சை தொழிற் கட்சியைப் பற்றி எழுதினார்.—*262*

64 **போர்த் தொழில்கள் கமிட்டிகள்**—போரை நடத்துவதற்கு ஜாராட்சிக்கு உதவுவதற்காக ஏகாதிபத்திய முதலாளித் துவ வர்க்கத்தினரால் *1915* மேயில் ருஷ்யாவில் தோற்று

விக்கப்பட்டன. மத்திய போர்த் தொழில் கமிட்டிக்கு ருஷ்யாவின் ஆகப்பெரிய முதலாளியான குச்கோவ் தலைவராக இருந்தார்—அவர் அக்டோபர்வாதிகள் தலைவருமாவார். தொழிலாளர்களைத் தமது செல்வாக்கின் கீழ்க் கொண்டுவரவும், தேசியவெறி உணர்ச்சிகளை ஊட்டிவளர்க்கவும் நடத்திய ஒரு முயற்சியில் முதலாளித்துவ வர்க்கம் இந்தக் கமிட்டிகளில் ''தொழிலாளர் பிரிவுகளை'' அமைக்க முடிவு செய்தது. அதன் மூலம் ருஷ்யாவில் முதலாளித்துவ வர்க்கத்திற்கும் பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கும் இடையே ''வர்க்க சமாதானம்'' அடையப்பெற்றுவிட்டது என்ற எண்ணத்தினை உண்டாக்க முயன்றது. போல்ஷிவிக்குகள் இந்தக் கமிட்டிகளை பகிஷ்கரிக்குமாறு அறைகூவி, தொழிலாளர் பெரும்பான்மையோர் ஆதரவுடன் அதை வெற்றிகரமாகச் செய்து முடித்தனர்.

போல்ஷிவிக் பிரசாரத்தின் பலனாக தொழிலாளர் பிரிவுகளுக்கான தேர்தல்கள் மொத்தம் 239 பிராந்திய மற்றும் ஸ்தலக் கமிட்டிகளில் 70ல் மட்டுமே நடந்தன. தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள் இவற்றில் 36ல் மட்டுமே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.—262

65 **பாஸெல் அறிக்கை**—போர் பிரச்சினை சம்பந்தமான ஓர் அறிக்கை 1912 நவம்பர் 24-25ல் பாஸெல் என்னுமிடத்தில் நடைபெற்ற விசேஷ சர்வதேச சோஷலிஸ்டு காங்கிரசில் ஏற்கப்பட்டது (குறிப்பு 7 பார்க்க).—263

66 *"La Sentinelle"* — சுவிட்சர்லந்தின் நெவ்ஷதெல் காண்டனின் சமூக-ஜனநாயகக் கட்சியின் ஏடான செய்திப் பத்திரிகையாகும். இது 1810 முதல் 1906 வரை சா-டி-ஃபாண்ட்ஸ் இலிருந்து வெளிவந்தது. முதல் உலகப் போரின் போது இது ஒரு சர்வதேசியக் கொள்கையினைப் பின்பற்றியது.—268

67 *"Volksrecht"* (''மக்கள் உரிமை'') — ஒரு தினசரிப் பத்திரிகை. 1898ல் ஜூரிக்கில் நிறுவப்பட்ட சுவிஸ் சமூக-ஜனநாயகக் கட்சியின் ஏடு. முதல் உலகப் போரின் போது இது இடது சாரி ஸிம்மர்வால்டு வாதிகளின் கட்டுரைகளைப் பிரசுரித்தது.—268

68 *"Berner Tagwacht"* (''பெர்ன் காவலன்'')—1893ல் பெர்னில் நிறுவப்பட்டதான ஒரு சமூக-ஜனநாயக செய்திப் பத்திரிகை. இது கார்ல் லீப்க்னெஹ்ட் பிரான்ஸ்

மேரிங் இதர சமூக-ஜனநாயகவாதிகளின் கட்டுரைகளை முதல் உலகப் போரின் துவக்க நாட்களின் போது வெளியிட்டது. 1917ல் இது சமூக-தேசிய வெறியர்களைப் பகிரங்கமாக ஆதரித்து முன்வந்தது.—268

69 ஸ்விஸ் சமூக-ஜனநாயகக் கட்சியின் அராவு காங்கிரஸ் 1915 நவம்பர் 20-21 தேதிகளில் கூடியது. மையமாக இருந்த பிரச்சினை ஸிம்மர்வால்டு சர்வதேசக் குழுவின் பாலான கட்சியின் உறவுநிலையாகும். பின்வரும் மூன்று போக்குகளின் இடையே போராட்டம் வளர்ந்தது: 1) ஸிம்மர்வால்டு எதிர்ப்பாளர்கள்; 2) ஸிம்மர்வால்டு வலது சாரிகளின் ஆதரவாளர்கள்; 3) ஸிம்மர்வால்டு இடது சாரிகளின் ஆதரவாளர்கள்.

கட்சி, ஸிம்மர்வால்டு குழுவுடன் இணைந்து கொள்ள வேண்டும், ஸிம்மர்வால்டு வலது சாரிப் பிரிவின் அரசியல் வேலைத்திட்டத்தை அங்கீகரிக்க வேண்டும் எனவும் வலியுறுத்தி ராபர்ட் கிரிம் ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வந்தார். லாசேன் கிளையின் சார்பில் பிரேரேபிக்கப்பட்ட ஒரு திருத்தம் மூலம் இடது சாரி சக்திகள் போரை எதிர்த்து ஒரு புரட்சிகரப் பொதுஜனப் போராட்டம் வேண்டுமெனக் கோரினர், வெற்றிகரமான பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சி மட்டுமே ஏகாதிபத்தியப் போருக்கு முடிவு கட்டும் என்று பிரகடனம் செய்தனர். கிரிம்மின் நிர்ப்பந்தத்தால் இந்தத் திருத்தம் வாபஸ் பெறப்பட்டது. ஆனால் இது மீண்டும் எம். எம். ஹரித்தோனவ் என்னும் போல்ஷிவிக்கால் பிரேரேபிக்கப்பட்டது. அவர் வாக்களிக்கும் உரிமையுடன்கூட கட்சியின் கிளை ஒன்றின் பிரதிநிதியாக வந்திருந்தார். போர்த்தந்திரக் காரணங்கள் நிமித்தம் கிரிம்மும் அவரது ஆதரவாளர்களும் இந்தத் திருத்தத்தை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டி இருந்தது. இது சாதகமாக 258 வாக்குகள் எதிராக 141 வாக்குகள் பெற்று ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டது.—268

பெயர்க் குறிப்பகராதி

அகாட் [Agahd], **எ.**—ஜெர்மன் குட்டி முதலாளித்துவ பொருளியலாளர். ருஷ்யன்-சீன வங்கியில் அலுவலர்.—*109, 112, 209.*

அகினல்டோ [Aguinaldo], **எமீலியொ** *(பிறப்பு—1869)*—ஃபிலிப்பைன் அரசியல்வாதி. ஸ்பானிய ஆட்சிக்கு எதிரான ஃபிலிப்பைன் மக்களின் புரட்சிக் கலகத்தில் 1896ல் பங்கு பற்றினர். 1897ல் இதன் தலைவர் அ. பொனிபேஷியோ படுகொலை செய்யப்பட்ட பிறகு இயக்கத்தின் தலைமையினை மேற்கொண்டார். 1899ல் புதிதாக நிறுவப்பட்ட ஃபிலிப்பைன் குடியரசின் அதிபரானர். பின்னல் ஸ்பானியக் காலனி ஆதிக்கவாதிகளுக்குப் பதில் ஆதிக்கம் செலுத்த வந்த அமெரிக்கப் படையெடுப்பாளர்களை எதிர்த்த போராட்டத்தைத் தலைமை தாங்கி நடத்தினர்.—*207.*

அக்செல்ரோத் [Axelrod], **பாவெல் பரீஸவிச்** *(1850—1928)*—மென்ஷிவிசத் தலைவர்களில் ஒருவர், 1883ல் ''உழைப்பாளர் விடுதலைக் குழுவினை'' நிறுவுவதில் பங்கு பற்றினர். இது முதல் ருஷ்ய மார்க்சிய அமைப்பாகும். ரு. ச. ஜ. தொ. கட்சியின் இரண்டாவது காங்கிரசில் ''இஸ்க்ரா'' சிறுபான்மையை பிரதிநிதித்துவப் படுத்தினர்; காங்கிரசுக்குப் பிறகு மென்ஷிவிக்கானர். பிற்போக்கு ஆண்டுகளில் (1907-10) கலைப்புவாதிகள் தலைவராக இருந்தார். முதல் உலகப் போரின் போது ஒரு மத்திய நிலை மேற்கொண்டார்.—*203.*

அரிஸ்டோபானஸ் [Aristophanes] *(சுமார் 446—385 கி.மு.)*—கிரேக்க நாடகாசிரியர், இன்பியல் நாடகங்கள் மற்றும் அரசியல் நையாண்டிச் சித்திரங்களின் ஆசிரியர்.—*132.*

ஈசாப் [Aesop]—கிரேக்க கற்பனைக் கதைகளின் ஆசிரியர்.—*37.*

எங்கெல்ஸ் [Engels], பிரீட்ரிஹ் *(1820—1895)—24, 202, 212, 254.*

எட்வர்ட் ஏழாவது [Edward VII] *(1901—1910)*—இங்கிலாந்து மன்னர்.—*121.*

எய்டல்ஸ் [Yeidels], ஓட்டோ— ஜெர்மன் பொருளியலாளர்.—*72, 73, 74, 93, 94, 97, 99, 100, 136, 140, 141.*

எஷ்வேகெ [Eschwege], லுத்விக்—ஜெர்மன் பொருளியலாளர். பொருளியல் பற்றிய ஜெர்மன் சஞ்சிகையான *"Die Bank"* (''வங்கி'') இல் கட்டுரைகள் எழுதினர். நிதி மூலதனம் பற்றி இதில் பல கட்டுரைகள் எழுதினர்.—*71, 108, 118, 122, 209.*

ஓவன்ஸ் [Owens], மைக்கல் ஜோசஃப் *(1859—1923)*—பாட்டில் செய்யும் பொறியைக் கண்டுபிடித்த அமெரிக்கப் புதுப்புனைவாளர். பிறகு இத்துறையில் ஒரு தொழிலதிபர்.—*188.*

ஃபோகல்ஷ்டைன் [Vogelstein], தியொதோர்—ஜெர்மன் பொருளியலாளர்.—*60, 147.*

ஃபோல்கர் [Völker]—ஜெர்மன் அரசாங்க அதிகாரி. பின்னர் ஜெர்மன் எஃகு உற்பத்தித் தொழில் நிர்வாகி.—*122.*

கல்ச்சாக் [Kolchak], அலெக்சாந்தர் வசீலியெவிச் *(1873—1920)*—ஜாரின் கடற்படைத் தலைவர், முடியரசுவாதி, ருஷ்யாவில் *(1918-19)*ல் எதிர்ப் புரட்சியின் பிரதானத் தலைவருள் ஒருவர்.—*47.*

கார்னிகி [Carnegie], ஏண்ட்ரு *(1835—1919)*—அமெரிக்கக் கோடீசுவரர். ஸ்காட்லந்தில் பிறந்தவர். உள்நாட்டுப் போரின் போது அமெரிக்காவில் குடியேறினர். *1913*ல் பெரும் பணம் சம்பாதித்தார். உருக்குத் தொழிலில் முதலீடு செய்து ''கார்னிகி உருக்கு கூட்டு நிறுவனத்தை'' ஆரம்பித்தார்.—*198.*

காலிஃபே [Galleffet], கஸ்டோன் *(1830-1909)*—பிரெஞ்சு ஜெனரல், *1871*ல் பாரிஸ் கம்யூனைப் படுகொலை செய்தவர்.—*256.*

கால்வெர் [Calwer], ரிஹார்ட் *(1868—1927)*—ஜெர்மன் பொருளியலாளர், ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயகக் கட்சியில் சீர்

திருத்தவாதம் மற்றும் திருத்தல்வாதத்தின் பிரதிநிதியாக இருந்தார். *1909*ம் ஆண்டில் சமூக-ஜனநாயகக் கட்சியிலிருந்து வெளிவந்தார். *1908—1913*ல் ஜெர்மன் தொழிற்சங்கங்களின் தலையான கமிஷனது பொருளாதார விமர்சனம் மற்றும் அறிக்கைகளைத் தயாரித்து வெளியிட்டார்.—*181*.

காவுத்ஸ்கி [Kautsky], **கார்ல்** *(1854—1938)*—ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயகக் கட்சி மற்றும் இரண்டாம் அகிலத்தின் தலைவர். முதலில் மார்க்சியவாதியாக இருந்தார். பின்னுல் மார்க்சியத்தைத் துறந்து மையவாதத்தின் (காவுத்ஸ்கி வாதம்) சித்தாந்தியாஞர். இது சந்தர்ப்பவாதத்தின் ஆக அபாயகரமான பாதகமான வகையாகும். *"Die Neue Zeit"* என்ற ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயகக் கட்சியின் தத்துவார்த்தப் பத்திரிகையின் ஆசிரியராக இருந்தார். *—35, 38, 43, 44, 45, 49, 70, 147, 148, 173-182, 201, 202, 207-213, 217-219, 222-266, 231, 245, 248, 254, 255, 262, 266.*

கிரப்போத்கின் [Kropotkin], **பியோதர் அலெக்சேயெவிச்** *(1842—1921)*—அராஜகவாதத்தின் தலைவர்களிலும் தத்துவாசிரியர்களிலும் ஒருவர். *1872*ல் பக்கூனின் குழுவில் சேர்ந்தார். முதல் உலகப் போரின் போது தேசிய வெறியர். *1917*ல் வெளிநாடுகளில் இருந்து ருஷ்யாவுக்குத் திரும்பிவந்தபிறகு முதலாளித்துவ நிலைகளையே கொண்டிருந்தார். ஆனுல் *1920*ஆம் ஆண்டில் ஐரோப்பியத் தொழிலாளர்களுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் அக்டோபர் சோஷலிஸ்டுப் புரட்சியின் முக்கியத்துவத்தை அங்கீகரித்து, சோவியத் ருஷ்யாவுக்கு எதிரான ஆயுதத் தலையீட்டைத் தடுக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டார்.—*21*.

கிரிம் [Grimm], **ராபர்ட்** *(1881—1958)*— ஸ்விஸ் சமூக-ஜனநாயகக் கட்சியின் ஒரு தலைவர். *1909—1918*ல் ஆண்டுகளில் *"Berner Tagwacht"* பத்திரிகையின் ஆசிரியர், ஸ்.ச.ஜ. கட்சியின் தலைவர். முதல் உலகப் போரின் போது மையவாத நிலை மேற்கொண்டார். ஸிம்மர்வால்டு மற்றும் கீந்தால் சோஷலிஸ்டு மாநாடுகளில் அவைத் தலைவராக இருந்தார். சர்வதேச சோஷலிஸ்டுக் கமிஷனின் தலைவர்.—*251*.

கிரெஸ்தோவ்நிகோவ் [Krestovnikov], **கிரிகோரி அலெக்சாந்தரவிச்** *(பிறப்பு—1855)* — ருஷ்யன் தொழிலதிபர், பங்குகள்

விற்பனையாளர், முடியரசுவாத முதலாளித்துவக் கட்சியான அக்டோபர்வாதிகள் கட்சியின் ஒரு தலைவர். *—21.*

கிவின்னர் [Gwinner], ஆர்தர் *(1856—1931)*—ஜெர்மன் நிதியதிபர், ''ஜெர்மன் வங்கியின்'' டைரக்டர்.*—142.*

குச்கோவ் [Guchkov], அலெக்சாந்தர் இவானவிச் *(1862—1936)*—ருஷ்யாவின் வாணிக மற்றும் தொழில்துறை நிலவுரிமைகளின் பிரதிநிதி; அக்டோபர்வாதிகள் கட்சியின் தலைவர்; முடியரசுவாதி. முதலாவது ருஷ்யப் புரட்சியின் போது தொழிலாளிகளுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் எதிராக நடத்திய கொடூரமான அரசாங்க நடவடிக்கைகளை ஆதரித்தார். *1910—1911*ல் மூன்றுவது அரசாங்க டூமாவின் தலைவர். முதல் உலகப் போரின் போது மத்திய போர்த் துறை தொழில்கள் கமிட்டியின் தலைவராக இருந்தார்.*—21.*

குத்லெர் [Kutler], நிக்கலாய் நிக்கலாயெவிச் *(1859—1924)*—ஜாரிச ருஷ்யாவில் அரசறிஞர், இரண்டாம் மற்றும் மூன்றும் டூமாக்களில் உறுப்பினர், அரசியல்-சட்ட ஜனநாயகக் கட்சியின் தலைவர்.*—21.*

குருப் [Krupp] தொழிலதிபர்களின் குடும்பம். ஜெர்மனியில் போர்க்கலத் தொழில் உற்பத்தி சாலையின் உடைமையாளர்கள்.*—93, 216.*

குனெவ் [Cunov], ஹென்ரிக் *(1862—1936)*—ஜெர்மன் வலதுசாரி சமூக-ஜனநாயகவாதி, வரலாற்றாசிரியர், சமூகவியலாளர். முதலில் மார்க்சியவாதிகளுடன் சேர்ந்தார் பின்னல் ஒரு திருத்தல்வாதியாகி மார்க்சியத்தைப் புரட்டினுர்.*—178, 179.*

கேஸ்ட்னர் [Kestner], ஃப்ரீட்ஸ்—ஜெர்மன் பொருளியலாளர். *—63, 67, 69, 70.*

கோம்பர்ஸ் [Gompers], சமுவெல் *(1850—1924)*—அமெரிக்கத் தொழிற்சங்க இயக்கத்தின் சந்தர்ப்பவாதத் தலைவருள் ஒருவர். *1895* முதல் அமெரிக்கத் தொழிலாளர் சம்மேளனத்தின் நிரந்தரத் தலைவர். முதலாளிகளுடன் வர்க்க ஒற்றுமை கோரும் கொள்கையை ஆதரித்தார். புரட்சிகரத் தொழிலாளர் போராட்டத்தை எதிர்த்தார். முதல் உலகப் போரின் போது சமூக-தேசியவெறியர்.*—45.*

கோர்ட்டர் [Górter], **ஹெர்மன்** *(1864—1927)—டச்சு சமூக-ஜனநாயக எழுத்தாளர். 1897ல் சமூக-ஜனநாயகவாதியானுர். 1907ல் "De Tribune" என்னும் டச்சு இடது சாரி சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சியின் ஏட்டைத் துவங்கியவருள் ஒருவர். முதல் உலகப் போரின் போது சர்வதேசியவாதியின் நிலை மேற்கொண்டார், ஸிம்மர்வால்டு இடது சாரிகளை ஆதரித்தார்.—250.*

சார்டொரியஸ் வன் வால்டர்ஸ்ஹாவுசன் [Sartorius von Waltershausen], **அவ்குஸ்ட்** *(பிறப்பு—1852)—ஜெர்மன் பொருளியலாளர், ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியத்தின் சித்தாந்தவாதி, இவரது துறை பொருளாதார உறவுகள் மற்றும் ஏகாதிபத்தியக் கொள்கை ஆகும்.—166, 192.*

சான் சிமோன் [Saint-Simon], **அன்ரி குளோட்** *(1760—1825)—பிரெஞ்சு கற்பனுவாத சோஷலிஸ்டு.—234.*

சீமன்ஸ் [Siemens], **கியோர்கு** *(1839—1901)—மிகப் பெரும் ஜெர்மன் தொழில் துறை. நிதித் துறை அதிபர்களில் ஒருவர். ஜெர்மன் வங்கியான "Deutsche Bank"ஐ 1870ல் நிறுவி அதன் இயக்குனராக இருந்தார்.—106.*

சீர்ஷ்கி [Tschierschky], **ஸிக்ஃப்ரிடு** *(பிறப்பு—1872)—ஜெர்மன் பொருளியலாளர், அவரது துறை கார்டல்கள், டிரஸ்டுகள் மற்றும் இதர வடிவிலான முதலாளித்துவ ஏகபோகம் பற்றிய ஆராய்ச்சியாகும்.—64, 85.*

சூடேகும் [Südekum], **அல்பெர்ட்** *(1871—1944)—ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயகக் கட்சியின் சந்தர்ப்பவாதத் தலைவருள் ஒருவர். திருத்தல்வாதி. 1900முதல் 1918வரை—ரைஹ்ஸ்தாக் பிரதிநிதி. முதல் உலகப் போரின் போது கடுமையான சமூக-தேசியவெறியர் ஆக இருந்தார். காலனிக் கொள்கைப்படி ஏகாதிபத்திய நோக்கங்களைப் பிரசாரம் செய்தார். தொழிலாளர் புரட்சிகர இயக்கத்தை எதிர்த்து போராடினுர். 1918—1920ம் ஆண்டுகளில் பிரஷ்ய நிதி அமைச்சரானுர்.—155.*

செம்பா [Sembat], **மார்சேய்** *(1862—1922)—பிரெஞ்சு சோஷலிஸ்டுக் கட்சியின் ஒரு சீர்திருத்தவாதத் தலைவர் பத்திரிகையாளர். முதல் உலகப் போரின் போது சமூக-தேசியவெறியர். பிரான்சின் முதலாளித்துவ அரசாங்கத்தில் பதவி வகித்தார்.—262.*

செர்னிஷேவ்ஸ்கி [Chernyshevsky], **நிக்கலாய் கவ்ரீலவிச்** *(1828—1889)* — ருஷ்யாவின் புரட்சிகர ஜனநாயகவாதி, கற்பனுவாத சோஷலிஸ்டு, பொருள்முதல்வாதத் தத்துவவியலாளர், எழுத்தாளர், இலக்கிய விமர்சகர். *1860*ஆம் ஆண்டுகளில் ருஷ்யாவில் புரட்சிகர ஜனநாயக இயக்கத்தின் தலைவர்.

*1862*ல் அவர் கைது செய்யப்பட்டு சைபீரியாவில் ஏழாண்டு கடுங்காவல் தண்டனை விதிக்கப்பட்டார். அங்கிருந்து *1883*ல் தான் திரும்பி வந்தார்.—*22.*

சென்கெலி [Chenkely], **அச்காக்கி இவானவிச்** (பிறப்பு — *1874*)—ஜார்ஜியன் சமூக-ஜனநாயகவாதி, மென்ஷிவிக், வழக்குரைஞர். பிற்போக்கு ஆண்டுகளிலும், புரட்சிகர எழுச்சியின் போதும் கலைப்புவாதியாக இருந்தார். அரசாங்க டூமா உறுப்பினர். முதல் உலகப் போரின் போது மையவாதியின் நிலை மேற்கொண்டார்.—*203.*

செஹெயீத்ஸே [Chkheidze], **நிக்கலாய் ஸெமியோனவிச்** *(1864 — 1926)*—ஜார்ஜியன் சமூக-ஜனநாயகவாதி, மென்ஷிவிக். மூன்ருவது நாலாவது டூமாக்களில் பிரதிநிதி. நாலாவது டூமாவில் ஒரு மென்ஷிவிக் கோஷ்டிக்குத் தலைமை வகித்தார். முதல் உலகப் போரின் போது சமூக-தேசிய வெறியராக இருந்தார்.—*203, 262.*

சேம்பர்லின் [Chamberlain], **ஜோசஃப்** *(1836—1914)*—பிரிட்டிஷ் அரசறிஞர். பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் காலனி ஆதிக்கக் கொள்கையின் சித்தாந்தவாதி, ஆதரவாளர். காலனிகள் துறை அமைச்சர். ஆங்கில-போயர் போரை ஏற்பாடு செய்தவர்.—*154.*

டிஸ்ரேலி [Disraeli], **பெஞ்சமின்** *(பீகன்ஸ்-ஃபீல்ட் கோமகன்)* *(1804—1881)*—பிரிட்டிஷ் பிற்போக்கு அரசறிஞர், பொதுவிவகார எழுத்தாளர்; கன்சர்வேடிவ் கட்சியின் தலைவர். பல அமைச்சுகளில் பதவி வகித்தார். *1868* மற்றும் *1874-80*ல் பிரதம மந்திரியாக இருந்தார்.—*154.*

டெஷானெல் [Deshanel], **பால்** *(1855—1922)*—பிரெஞ்சு அரசறிஞர் பொதுவிவகார எழுத்தாளர். *1889* முதல் *1919* வரை பிரெஞ்சு பிரதிநிதிகள் சபையின் உறுப்பினராக இருந்தார். பல தடவைகள் அதன் அவைத் தலைவராகவும் இருந்தார்.—*133.*

டேவிட் [David], **எடுவார்ட்** *(1863—1930)*—ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயகக் கட்சியின் வலது சாரித் தலைவருள் ஒருவர்,

திருத்தல்வாதி. முதல் உலகப் போரின் போது சமூக-தேசியவெறி நிலை மேற்கொண்டார்.—155.

ட்ரியோ [Driault], ஜி. எடுவார்ட் — பிரெஞ்சு வரலாற்றாசிரியர்.—168.

தவீதவ் [Davidov], எல். எஃப். — செயிண்ட் பீட்டர்ஸ்பர்க்கில் நிதி-கடன் வழங்கு அமைப்பின் நிர்வாகிகளில் ஒருவர். வங்கித் தொழில் நடத்தி வந்தார்.—122.

தாமா [Thomas], அல்பேர்ட் (1878—1932)—பிரெஞ்சு அரசியலாளர், சமூக-சீர்திருத்தவாதி. 1910 முதல் சோஷலிஸ்டுக் கட்சியின் நாடாளுமன்றப் பிரிவின் தலைவர். முதல் உலகப் போரின் போது சமூக-தேசியவெறியரானார்; பிரான்சில் முதலாளித்துவ அரசாங்கத்தில் பதவி வகித்தார்.—45, 262.

திரெவெஸ் [Treves], க்ளாவுடியொ (1868—1933) — இத்தாலிய சோஷலிஸ்டுக் கட்சியின் ஒருதலைவர், இத்தாலியச் சீர்திருத்தவாதத்தின் தத்துவாசிரியர். முதல் உலகப் போரின் போது மையவாதியாக இருந்தவர்.—262.

தெனீக்கின் [Denikin], அந்தோன் இவானவிச் (1872—1947)—ஜாராட்சியில் ஜெனரல், உள்நாட்டுப் போரின் போது வெண் காவலர் இயக்கத்தின் தலைவருள் ஒருவர். கர்னீலவ் மரணத்திற்குப் பிறகு தெற்கு ருஷ்யாவில் சோவியத் அரசாங்கத்தை எதிர்த்துப் போராடிக் கொண்டிருந்த ஆயுதப் படைகளின் பிரதம தளபதியானார். சோவியத் ராணுவத்தால் அவை முறியடிக்கப்பட்ட பிறகு (1920 மார்ச்) அவர் வெளிநாடு சென்றார்.—47.

தொல்கொருக்கவ் [Dolgorukov], பாவெல் திமீத்ரியெவிச் (1866—1930) — ருஷ்யன் நிலவுடைமையாளர், முதலாளித்துவ அரசியல் சட்ட-ஜனநாயகக் கட்சியின் நிறுவகருள் ஒருவர்.—21.

நிக்கலாய் இரண்டாவது (ரமானவ்) [Nicolay II (Romanov)] (1868—1918)—ருஷ்யாவின் கடைசிச் சக்கரவர்த்தி (1894—1917).—12, 20.

நெய்மார்க் [Neymarck], அல்ஃபிரேட்—பிரெஞ்சு பொருளியலாளர், புள்ளிவிவர நிபுணர்.—123, 124, 129, 209.

நோபல் [Nobel] ஸ்விடிஷ் தொழிலதிபர் குடும்பத்தவர். பாக்கூவில் பிரபலமான எண்ணெய் நிறுவனத்தைத் தோற்றுவித்தவர்.—*141.*

நோஸ்கே [Noske], **குஸ்டவ்** *(1868—1946)*—ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயகக் கட்சியின் ஒரு சந்தாப்பவாதத் தலைவர். முதல் உலகப் போரின் போது சமூக-தேசியவெறியர். *1918*ல் ஜெர்மனியின் நவம்பர் புரட்சியின் போது கடற்படையினரின் புரட்சி இயக்கத்தை கிலே என்னும் இடத்தில் ஒடுக்கினர். *1919-20*ல் ராணுவத் துறை அமைச்சராக இருந்தார். *1919* ஜனவரியில் கார்ல் லீப்க்னெஹ்ட் ரோஸா லுக்சம்பர்க் போன்ற ஜெர்மன் தொழிலாளர் இயக்கத் தலைவர்களை, ஜெர்மன் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் நிறுவகர்களைக் கொலை செய்ய ஏற்பாடு செய்தவர்.—*47.*

பத்ரேசவ்—ஸ்தரவேர் பார்க்க.

பிரெஸ்மான் [Pressemanne], **அட்ரியன்** *(பிறப்பு—1879)*—பிரெஞ்சு சோஷலிஸ்டு. முதல் உலகப் போரின் போது ஒரு மையவாத நிலை மேற்கொண்டார்.—*262.*

பிளெஹானவ் [Plekanov], **கியோர்கி வலென்தீனவிச்** *(1856—1918)*—ருஷ்யாவின் மற்றும் சர்வதேசியத் தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்தின் தலை சிறந்த தலைவர். மார்க்சியத்தின் முதல் பிரசாரகர். *1883*ல் ஜினீவாவில் ருஷ்யாவின் முதல் மார்க்சிய அமைப்பான ‘‘உழைப்பாளர் விடுதலைக்’’ குழுவை நிறுவினர்.

ரு.ச.ஜ. தொ. கட்சியின் இரண்டாவது காங்கிரசுக்குப் பிறகு மென்ஷிவிக்குகள் பக்கம் சென்றார். *1907-14*ல் கலைப்புவாதத்தை எதிர்த்தார். முதல் உலகப் போரின் போது சமூக-தேசியவெறியரானர்.—*16, 21, 27, 262.*

பிஸ்மார்க் [Bismark], **ஒட்டோ எடுவார்டு லியப்போல்டு** *(1815—1898)*—பிரஷ்யன் அரசறிஞர், முடியரசுவாதி, *1871-90*ல் ஜெர்மன் பேரரசின் சான்சலர். பிரஷ்யன் ஆளுமையின் கீழ் ஜெர்மனியின் ஒற்றுமையை வலுவந்தமாகச் செயல்படுத்தினர்.—*11, 25, 26.*

புகாரின் [Buharin], **நிக்கலாய் இவானவிச்** *(1888—1938)*—பொதுத்துறை எழுத்தாளர், பொருளியலாளர், *1906* முதல் ரு.ச.ஜ. தொ. கட்சியின் உறுப்பினர். முதல் உலகப்

போரின் போது பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரம், அரசு, தேசங்களின் சுயநிர்ணய உரிமை ஆகிய பிரச்சினை களில் லெனினியத்துக்கு எதிரான நிலை மேற்கொண் டார். *1917*ல் ருஷ்யாவில் சோஷலிஸ்டுப் புரட்சி வெற்றி அடையாது என்று சாதித்தார். அக்டோபர் சோஷலிஸ் டுப் புரட்சிக்குப் பிறகு மத்தியக் கமிட்டியின் போலீட் பியூரோ உறுப்பினராயும், ''பிராவ்தா'' ஆசிரியராயும், கம்யூனிஸ்டு அகிலத்தின் நிர்வாகக் குழு உறுப்பினரா யும் இருந்தார். கட்சியின் பொதுவான கொள்கைக்கு எதிராக மீண்டும் மீண்டும் செயல்பட்டார். *1929*ல் அவர் பொலீட்பியூரோவிலிருந்தும், கம்யூனிஸ்ட் அகிலத்தின் நிர்வாகக் கமிட்டியின் தலைமைக் குழுவில் இருந்தும் விலக்கப்பட்டார். கட்சி-விரோத நடவடிக்கைகளுக்காக *1937*ல் கட்சியிலிருந்து விலக்கப்பட்டார்.—*96*.

புரிஷ்கேவிச் [Purishkevich], **விளதீமிர் மித்ரஃபானவிச்** *(1870—1920)*—நிலவுடைமையாளர், முடியரசுவாதி, பிற் போக்காளர். புரட்சி இயக்கத்தை எதிர்த்துப் போராடு வதற்காக *1905-07*ல் கருப்பு நூற்றுவர் அமைப்புக்களை நிறுவினர்.—*23, 25*.

புருதோன் [Proudhon], **பியேர் ஜொஸேஃப்** *(1809—1865)*—பிரெஞ்சு பொது விவகார எழுத்தாளர்; பொருளிய லாளர் சமூகவியலாளர், குட்டி முதலாளித்துவ வர்க்க சித்தாந்தவாதி, அராஜகவாதத்தின் நிறுவகருள் ஒருவர். சிறு தனிச் சொத்தை லட்சியமாகக் காட்ட முயன்றார். பேரளவான தனிச் சொத்தை குட்டிமுதலாளித்துவக் கருத்து நிலையில் இருந்து விமர்சனம் செய்தார்.—*31*.

புர்செவ் [Burtsev],**விளதீமிர் லிவோவிச்***(1862—1936)*—*1880*ஆம் ஆண்டுகளின் புரட்சி இயக்கத்தில் கலந்து கொண்டவர்; ''நரோத்னயா வோல்யா'' குழுவுக்கு மிகவும் நெருங்கி யவர். *1905-07* புரட்சிக்கு முன்னால் சோஷலிஸ்டுப் புரட்சியாளர் பக்கம் இருந்தார். புரட்சியின் தோல் விக்குப் பிறகு அரசியல் சட்ட-ஜனநாயகவாதிகளை ஆதரித்தார். முதல் உலகப் போரின் போது தீவிர தேசியவெறி நிலை மேற்கொண்டார்.—*21*.

புவான்கரே [Poincare], **ரைமோன்** *(1860—1934)*—பிரெஞ்சு அரசியலாளர், அரசறிஞர். முதல் உலகப் போரை ஊக்கு வித்தவருள் ஒருவர், அமைச்சர், பிரதம மந்திரி பதவி களைப் பல தடவை ஏற்றவர்.—*12*.

பெர் [Beer], மாக்ஸ் *(1864—1943)*—ஜெர்மன் சோஷலிசத்தின் வரலாற்ருசிரியர். எண்பதாமாண்டுகளில் இடது சாரி ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயகவாதி. ஒரு வெளியேறி என்ற முறையில் லண்டனில் வாழ்ந்தார். 1915ல் ஜெர்மனிக்குத் திரும்பிப் போய் வலது சாரி சமூக-ஜனநாயகக் கட்சியில் சேர்ந்தார்.—154.

பேர்ன்ஷ்டைன் [Bernstein], எடுவார்டு *(1850—1932)*—ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயகக் கட்சி மற்றும் இரண்டாவது அகிலத்தின் தீவிர சந்தர்ப்பவாதப் பிரிவின் தலைவர். சீர்திருத்தவாதம் மற்றும் திருத்தல்வாதத்தின் சித்தாந்தவாதி. 1917ல் மென்ஷிவிக் சர்வதேசியவாதி.—45.

பேரார் [Bérard], விக்தர்—பிரெஞ்சு முதலாளித்துவ வகைப்பட்ட பொருளியலாளர், பொதுத் துறை எழுத்தாளர்.—209.

போப்ரின்ஸ்கி [Bobrinsky], விளதிமிர் அலெக்சேயெவிச்(பிறப்பு—1868)—நிலவுடைமையாளர், சர்க்கரை உற்பத்தி சாலை அதிபர்; பிற்போக்கு அரசியல்வாதி, முடியரசுவாதி. எல்லைப் பிராந்தியங்களை ருஷ்ய மயமாக்க வேண்டும் என்பதை ஆதரித்தார்.—23, 25.

பௌவர் [Bauer], ஓட்டோ *(1882—1938)*—ஆஸ்திரியாவின் சமூக-ஜனநாயகக் கட்சி மற்றும் இரண்டாம் அகிலத்தின் தலைவருள் ஒருவர் சந்தர்ப்பவாதத்தின் சித்தாந்தவாதி, ‘‘பண்பாடு தேசிய துறைகளில் சுயாட்சி’’ தத்துவத்தின் கர்த்தா. 1918-19ல் ஆஸ்திரியக் குடியரசின் வெளித்துறை அமைச்சர், ஆஸ்திரியத் தொழிலாளர்களின் புரட்சிகரப் போராட்டங்களை ஒடுக்குவதில் பங்கு பற்றினார்.—45.

மாக்டோனல்ட் [MacDonald], ஜேம்ஸ் ராம்சே *(1866—1937)*—பிரிட்டிஷ் அரசியலாளர், சுயேச்சை தொழிற் கட்சி மற்றும் தொழிற் கட்சியின் நிறுவகர்களிலும் தலைவர்களிலும் ஒருவர். முதல் உலகப் போரின் தொடக்கத்தில் சாத்துவீகவாத நிலை மேற்கொண்டார்; பின்னுல் ஏகாதிபத்திய முதலாளித்துவ வர்க்கத்தை ஆதரித்து முன் வந்தார். பல தொழிற் கட்சி அரசாங்கங்களில் பிரதம மந்திரியாக இருந்தார்.—45, 262.

மாயரஸ்—மேயர் *பார்க்க.*

மாரிஸ் [Morris], **ஹென்றி கெ.** *(பிறப்பு—1868)*—அமெரிக்க வரலாற்ருசிரியர், வரலாறு பொருளாதாரம் பற்றிய பல நூல்களை எழுதினுர்.—*151.*

மார்கன் [Morgan], **ஜான் பிர்பான்ட்** *(1867—1943)*—அமெரிக்க நிதியதிபர். கோடீசுவரர். மார்கனது வங்கி அமெரிக்காவின் கொள்கையை நிர்ணயம் செய்யும் அமெரிக்க நிதி முதலாளித்துவ பிற்போக்கு ஆக்கிரமிப்பு வட்டங்களுக்குத் தலைமையாக இருந்தது.—*91, 145.*

மார்க்ஸ் [Marx], **கார்ல்** *(1818—1883)*—*24, 27, 55, 57, 86, 201, 202, 235.*

மார்த்தவ் எல். [Martov], **(ஸெதர்பாவும், யூலிய் ஓஸிப்பவிச்)** *(1873—1923)*—மென்ஷிவிக் தலைவர். ரு.ச.ஜ.தொ. கட்சியின் இரண்டாவது காங்கிரசின் போது சந்தர்ப்பவாதச் சிறுபான்மைக்கு தலைமை தாங்கினுர், தொடர்ந்து மென்ஷிவிசத்தின் சித்தாந்தவாதியாக இருந்தார், மென்ஷிவிசப் பத்திரிகைகளின் ஆசிரியர். பிற்போக்கு ஆண்டுகளில் *(1907—1910)* கட்சிக் கலைப்புவாதி, முதலாவது உலகப் போரின் போது *(1914—1918)* மையவாத நிலை மேற்கொண்டார்.—*203, 231, 262.*

மாஸ்லவ் [Maslov], **பியோதர் பெத்ரோவிச்** *(1867—1946)*—ருஷ்யாவின் சமூக-ஜனநாயகவாதி, பொருளியலாளர். ரு.ச.ஜ.தொ. கட்சியின் இரண்டாவது காங்கிரசுக்குப் பிறகு மென்ஷிவிக்குகளுடன் சேர்ந்தார். நிலப் பிரச்சினை குறித்துப் பல நூல்கள் எழுதினுர். நிலங்களை நகராண்மை உடைமையாக்கும் ஒரு மென்ஷிவிக் தத்துவத்தை அவர் முன்வைத்தார். மார்க்சின் அரசியல் பொருளாதாரத்தின் அடிப்படைத் தத்துவக் கூறுகளைத் திருத்தல் செய்ய முயன்ருர். முதல் உலகப் போரின் போது சமூக தேசியவெறியரானுர்.—*16, 21, 155, 203.*

மில்லிரான் [Millerand], **அலெக்ஸாந்தர் எத்தியேன்** *(1859—1943)*—பிரெஞ்சு அரசியல்வாதி. *1890*ஆம் ஆண்டுகளில் ஒரு சோஷலிஸ்டு. *1899*ல் பிரான்சின் பிற்போக்கு முதலாளித்துவ அரசாங்கத்தில் பதவி ஏற்று சோஷலிச லட்சியத்திற்குத் துரோகம் செய்தார்.—*45.*

மென்ஷிகொவ் [Menshikov], **மிஹையீல் ஓஸிப்பவிச்** *(1859—1919)* — பிற்போக்கு எழுத்தாளர். ''நொவொயே

விரேமியா'' (''புதிய காலங்கள்'') என்ற பத்திரிகைக்கு முக்கியமான கட்டுரையாளர்.—*21.*

மேயர் (மாயரஸ்) [Mayéras], **பார்தலெமி** *(பிறப்பு—1879)*—பிரெஞ்சு சோஷலிஸ்டு, பத்திரிகையாளர், முதல் உலகப் போரின் போது மையவாத நிலை மேற்கொண்டார்.—*262.*

ரதீஷெவ் [Radishev], **அலெக்சாந்தர் நிக்கலாயெவிச்** *(1749—1802)*—தலைசிறந்த ருஷ்ய எழுத்தாளர், புரட்சிகர அறிவொளியாளர்.—*22.*

ரமானவ்கள் [The Romanovs]—ருஷ்யாவின் ஜார்கள் மற்றும் சக்கரவர்த்திகளின் வமிசம். ஆட்சிபுரிந்த ஆண்டுகள்—*1613—1917.—23, 25.*

ராக்ஃபெல்லர் [Rockfeller], **ஜான் டேவிட்சன்** *(1839—1937)*—அமெரிக்க எண்ணெய் அதிபர், கோடீசுவரர்களின் வமிசத்தின் நிறுவகர்.—*91, 140, 141, 143.*

ராதெக் [Radek], **கார்ல் பெர்ங்கார்தவிச்** *(1885—1939)*—*1900* ஆண்டுத் துவக்க முதல் கலீஷியா போலந்து மற்றும் ஜெர்மனியில் சமூக-ஜனநாயக இயக்கத்தில் கலந்து கொண்டார். ஜெர்மன் இடதுசாரி சமூக-ஜனநாயக வெளியீடுகளின் பணிகளில் பங்குபற்றினர். முதல் உலகப் போரின் போது ஒரு சர்வதேசியவாதி எனினும் மைய வாதத்தின் பால் பற்றுதல் கொண்டிருந்தார். *1917*ல் போல்ஷிவிக் கட்சியில் சேர்ந்தார். பின்னல் கட்சி விரோத நடவடிக்கைகள் காரணமாகக் கட்சியில் இருந்து விலக்கப்பட்டார்.—*239, 249.*

ரீசர் [Riesser], **யாக்கப்** *(1853—1932)*—ஜெர்மன் பொருளியலாளர், வங்கி அதிபர். சில நூல்களின் ஆசிரியர். அவற்றில் அவர் ஏகாதிபத்தியத்தையும் நிதி முதலாளித்துவத்தையும் ஆதரித்து வாதாடினர்.—*61, 78, 82.*

ருபானேவிச் [Rubanovich], **இலியா அடால்ஃபவிச்** *(1860—1920)*—குட்டி முதலாளித்துவ சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர் கட்சியின் ஒரு தலைவர்; முதல் உலகப் போரின் போது சமூக-தேசியவெறியர்.—*21.*

ரோட்ஸ் [Rhodes], **ஸேசில் ஜான்** *(1853—1902)*—பிரிட்டிஷ் அரசியலாளர். ஏகாதிபத்தியம் மற்றும் காலனி ஆதிக்கத்தின் சித்தாந்தவாதி, தென் ஆப்பிரிக்காவில் பரந்த

பிரதேசங்களைக் கைப்பற்ற பிரிட்டனுக்கு உதவினர், ஆங்கிலோ-போயர் போரினைத் துவக்கி வைத்தார். —154, 155, 164.

ரோதிச்செவ் [Rodichev], **ஃபியோதர் இவானவிச்** *(பிறப்பு—1856)—நிலவுடைமையாளர், வழக்குரைஞர், ஸெம்ஸ்த்வோ உறுப்பினர், காடேட்டுக் கட்சியின் தலைவருள் ஒருவர், அதன் மத்தியக் கமிட்டி உறுப்பினர். டூமாவின் எல்லாக் கூட்டங்களிலும் பிரதிநிதியாகப் பங்கு பற்றினர்.—11.*

ரோத்ஷீல்ட் [Rothschild],*—மேற்கு ஐரோப்பிய நிதியதிபர் வமிசத்தைக் குறிப்பது.—141.*

லன்ஸ்பர்க் [Lansburgh], **அல்ஃபிரேட்** *(பிறப்பு—1872)—ஜெர்மன் பொருளியலாளர், பொருளாதார சஞ்சிகையான "Die Bank" வெளியீட்டாளர். இதில் அவர் நிதி மூலதனம் பற்றிய பல கட்டுரைகளைப் பிரசுரம் செய்தார்.—75, 79, 85, 121, 192, 209, 213, 215, 217.*

லஸ்ஸால் [Lassalle], **ஃபெர்டினண்டு** *(1825—1864)—ஜெர்மன் குட்டி முதலாளித்துவ வகைப்பட்ட சோஷலிஸ்டு. ஜெர்மன் தொழிலாளர் இயக்கத்தில் சந்தர்ப்பவாதத்தின் ஒரு வகைப்பட்ட லஸ்ஸால்வாதம் என்பதைத் தோற்றுவித்தவர். ஜெர்மன் தொழிலாளர்களது பொதுச் சங்கத்தின் நிறுவகர் (1863). இச்சங்கம் தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்தில் முக்கியமான பங்கு வகித்தது. எனினும் அவர் பிரதான அரசியல் பிரச்சினைகளில் சந்தர்ப்பவாத நிலை மேற்கொண்டார்.—25.*

லிங்கன் [Lincoln], **அப்ரஹாம்** *(1809—1865)—தலை சிறந்த அமெரிக்க அரசறிஞர். உள்நாட்டுப் போரின்போது குடியரசுக் கட்சியின் தலைவருள் ஒருவர். மக்களின் சித்தப்படி சில முக்கியமான முதலாளித்துவ-ஜனநாயகச் சீர்திருத்தங்கள் செய்தார். அவை போரில் புரட்சிகர முறைகளின் வளர்ச்சிக்கு உதவின. அமெரிக்க அதிபர் (1861-65) நீக்ரோ அடிமைத்தனத்தை ஒழிப்பதற்கான போராட்டத்திற்குத் தலைமை தாங்கினர் (1865).—207.*

லீஃப்மன் [Liefmann], **ராபர்ட்** *(1874—1941)—ஜெர்மன் பொருளியலாளர், பேராசிரியர், சமூகவியல் மற்றும் பொருளாதாரம் பற்றிய பல நூல்களின் ஆசிரியர்.—61, 63, 72, 73, 77, 100, 103, 105, 118, 147.*

ஷுல்ட்ஸெ-கேவெர்னிட்ஸ் [Schulze-Gävernitz], **கெர்ஹர்ட்** *(1864—1943)—ஜெர்மன் பொருளியலாளர். ஃப்ரைபுர்க் பல்கலைக்கழகத்தில் அரசியல் பொருளாதாரத் துறைப் பேராசிரியர், கதீடர்-சோஷலிஸ்டு. 1892-93ல் அவர் மாஸ்கோ பல்கலைக்கழகத்தில் ஜவுளி உற்பத்தி மற்றும் நில உறவுகள் சம்பந்தமான ஆராய்ச்சிகள் நடத்தினர். முதலாளிகள், தொழிலாளர், விவசாயிகள் ஆகிய எல்லா வர்க்கத்தாரின் நிலைமைகளை மேம் படுத்தும் பொருட்டுத் தமது நூல்களில் முதலாளித்துவ சமுதாயத்திற்குள் ''சமுதாய சமாதானம்'', ''சமுதாய இசைவு'' ஆகியவை சாத்தியம் என்பதாக நிலைநாட் டினர்.—76, 81, 89, 91, 92, 100, 103, 105, 166, 190, 191, 197, 200, 234.*

ஷில்டர் [Schilder], **ஸிக்முண்டு** *(மறைவு—1932)—ஜெர்மன் பொருளியலாளர்.—129, 133, 161, 162, 190, 223.*

ஜூனியஸ்—லுக்சம்பர்க் ரோஸா *பார்க்கவும்.*

ஜிஃபென் [Giffen], **ராபர்ட்** *(1837 — 1910) — பிரிட்டிஷ் பொருளியலாளர், புள்ளிவிவர நிபுணர், பல புள்ளிவிவர வெளியீடுகளில் கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். புள்ளி விவரக்கழகத்தின் தலைவர்.—190.*

வில்ஹெல்ம் [Wilhelm], **இரண்டாவது** *(ஹோஹன்ஸோலர்ன்) (1859—1941)—ஜெர்மன் பேரரசர், பிரஷ்யாவின் மன்னர் (1888—1918).—8, 121.*

வில்சன் [Wilson], **வுட்ரோ** *(1856—1924)—1913-21ஆம் ஆண்டுகளில் அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் ஜனதிபதி. தன் நாட்டில் தொழிலாளர் இயக்கத்தை கொடூரமாக ஒடுக்கும் கொள்கையைப் பின்பற்றினர்.—43.*

வண்டர்வேல்டே [Vandervelde], **எமீல்** *(1866—1938)—பெல் ஜியன் தொழிலாளர் கட்சியின் தலைவர், இரண்டாம் அகி லத்தின் சர்வதேச சோஷலிஸ்டு பியூரோவின் அவைத் தலைவர். தீவிர சந்தர்ப்பவாதி, முதல் உலகப் போரின் போது சமூக-தேசிய வெறியரானர், பெல்ஜியன் முத லாளித்துவ அரசில் பதவியேற்ருர்.—262.*

லொங்கே [Longuet], **ழான்** *(1876—1938)—பிரெஞ்சு சோஷ லிஸ்டுக் கட்சி மற்றும் இரண்டாவது அகிலத்தின் உறுப் பினர், பொதுவிவகார எழுத்தாளர். சார்ல்ஸ் லொங்கே*

ஜென்னி மார்க்சின் புதல்வர். பிரெஞ்சு மற்றும் சர்வதேச சோஷலிசப் பத்திரிகைகளுக்கு ஊக்கமுடன் கட்டுரைகள் எழுதி வந்தார். முதல் உலகப் போரின் போது பிரெஞ்சு சோஷலிஸ்டுக் கட்சியில் இருந்த அமைதிவாத மையவாதச் சிறுபான்மைக்குத் தலைமை வகித்தார்.—*262.*

லிசிஸ் [Lysis], (**லெதையெர்**) [Letailleur], **ஒய்கென்**—பிரெஞ்சு முதலாளித்துவப் பத்திரிகையாளர், பொருளியல் மற்றும் அரசியல் விவகாரங்கள் பற்றிய கட்டுரைகளின் ஆசிரியர்.—*114, 115.*

லெனின் [Lenin], (**உலியானவ்**) **விளதீமிர் இலியீச்** *(1870—1924)— 248.*

லெவி [Levy], **ஹெர்மன்** *(பிறப்பு—1881)*—ஜெர்மன் முதலாளித்துவப் பொருளியலாளர், நிதி மூலதனம் பற்றிய நூல்களின் ஆசிரியர்.—*56.*

லெகின் [Legien], **கார்ல்** *(1861—1920)*—ஜெர்மன் தொழிற்சங்க இயக்கத்தின் சந்தர்ப்பவாதப் பிரிவின் தலைவர். வலது சாரி சமூக-ஜனநாயகவாதி, திருத்தல்வாதி. முதல் உலகப் போரின் போது சமூக-தேசியவெறி நிலை மேற்கொண்டார்.—*262.*

லுக்சம்பர்க் [Luxemburg], **ரோஸா** (**ஜூனியஸ்**) *(1871—1919)*—ஜெர்மனி போலந்து மற்றும் சர்வதேசத் தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்தின் முக்கியப் பிரமுகர். இரண்டாம் அகிலத்தின் இடது சாரித் தலைவருள் ஒருவர். ஜெர்மன் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் நிறுவகர். போலந்து தொழிலாளர் இயக்கத்தில் போலிஷ் தேசியவாதத்தை எதிர்த்தார். *1897* முதல் ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயக இயக்கத்தில் செயலூக்கமான பங்கு பற்றினர். பிற்போக்கு ஆண்டுகளில் *(1907-10)* மற்றும் புரட்சி எழுச்சியின் போதும் கலைப்புவாதிகளுடன் சமரசம் செய்து கொண்டார். முதல் உலகப் போரின் போது துவக்க முதலே சர்வதேசியவாத நிலை மேற்கொண்டார். *1919*ல் அவர் கைது செய்யப்பட்டு ஷெய்டெமன் அரசாங்க உத்தரவுப்படி கொல்லப்பட்டார்.—*253.*

ஷெய்டெமன் [Scheidemann], **ஃபிலிப்** *(1865—1939)*—ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயகக் கட்சியின் கடைக் கோடி வலது சாரிப் பிரிவின் ஒரு தலைவர். முதல் உலகப் போரின் போது தீவிர சமூக-தேசியவெறியர். ஜெர்மன் நவம்பர்

புரட்சியின்போது மக்கள் பிரதிநிதிகளின் எதிர்ப்புரட்சிக் கவுன்சிலில் இருந்தார். ஸ்பார்ட்டக்கஸ் குழுவைக் கொலேப்படுத்துவதற்கான கிளர்ச்சியைத் தூண்டிவிட்டார். *(1919 பிப்ரவரி-ஜூன்)* ஜெர்மன் முதலாளித்துவ அரசாங்கத்தின் தலேவர். தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்தை ஈவிரக்கமின்றி ஒடுக்கியவர்.—*47, 262.*

ஷ்டாவுஸ் [Stauss], **எமில் கியோர்கு** *(பிறப்பு—1877)*—ஜெர்மன் நிதியதிபர், வங்கி அதிபர்.—*142.*

ஸினேவியேவ் [Zinoviev], *(ரடொமீஸ்லிஸ்கி)** **கிரிகோரி எவ்ஸேயெவிச்** *(1883—1936)*—ரு.ச.ஜ. தொ. கட்சியின் உறுப்பினர். *(1907—1910)* பிற்போக்கு காலகட்டத்தில் அவர் சமூக-ஜனநாயகவாதிகளே கலேப்புவாதிகள், அத்சோவிஸ்துகள் மற்றும் திரோத்ஸ்கிவாதிகளுடன் சமரசப்படுத்த முயன்ருர். அக்டோபர் சோஷலிஸ்டுப் புரட்சிக்குத் தயாரிப்புகள் செய்து வந்த சமயம் அவர் தயக்கம் காட்டினர். 1917 அக்டோபரில் அவர் காமெனெவ் உடன் சேர்ந்து ''புது வாழ்வு'' என்னும் அரைவாசி மென்ஷிவிக் பத்திரிகையில் ஆயுதமேந்திய புரட்சி பற்றிய மத்தியக் கமிட்டியின் முடிவு குறித்துத் தமது அதிருப்தியை எழுத்து மூலம் ஓர் அறிக்கையில் வெளியிட்டார். இவ்வாறு அவர் கட்சியின் திட்டத்தை முதலாளித்துவ இடைக்கால அரசாங்கத்துக்குக் காட்டிக் கொடுத்தார். அக்டோபர் புரட்சிக்கு பிறகு அவர் பல முக்கியமான பதவிகளே வகித்தார். கட்சியில் பலதடவை அவர் லெனினது கொள்கையை எதிர்த்தார். அவரது கோஷ்டி நடவடிக்கைகளுக்காக 1927 நவம்பரில் கட்சியிலிருந்து நீக்கப்பட்டார். இரு முறை அவர் கட்சிக்குத் திரும்பி வந்தார். பிறகு மீண்டும் நீக்கப்பட்டார்.—*248.*

ஸுப்பன் [Supan], **அலெக்சாந்தர்** *(1847—1920)*—ஜெர்மன் பூகோள அறிஞர்.—*150, 155, 156.*

ஸ்கோபெலெவ் [Skobelev], **மத்வெய் இவானவிச்** *(1885—1939)*—ருஷ்யன் சமூக-ஜனநாயகவாதி, மென்ஷிவிக். நாலாவது அரசாங்க டூமாவின் பிரதிநிதி. முதல் உலகப் போரின் போது ஒரு மையவாதி.—*203.*

ஸ்டெட் [Stead], **வில்லியம் தாமஸ்** *(1849—1912)*—ஆங்கிலப் பத்திரிகையாளர்.—*154.*

* வளேவுகளுக்குள் உண்மைப் பெயர்கள் தரப்பட்டுள்ளன.

ஸ்தரவேர் (பத்ரேஸவ் அலெக்சாந்தர் நிக்கலாயெவிச்) *(1869—1934)*—மென்ஷிவிக் தலைவர், பிற்போக்கு ஆண்டுகளில் *(1907-10)* மற்றும் புதிய புரட்சி எழுச்சிக் காலத்திலும் கலைப்புவாதிகளுக்குத் தலைமை தாங்கினர். முதல் உலகப் போரின் போது சமூக-தேசியவெறியராக இருந்தார்.—*155, 203.*

ஸ்பெக்தாத்தர் [Spektator], **(நஹிம்சோன் மிரோன் இஸாகவிச்)** *(1880—1938)*—ருஷ்யன் பொருளியலாளர், இலக்கிய கர்த்தர். *1899*ம் முதல் *1921*ம் வரை—புந்த் சங்கம் ஆதரவாளர். முதல் உலகப் போரின் போது மத்தியவாத நிலை மேற்கொண்டார்.—*210, 212, 217.*

ஸ்மிர்னேவ் [Smirnov], **குரேவிச் இம்மனுவேல் லிவோவிச்** *(பிறப்பு—1865)*—ருஷ்யன் சமூக-ஜனநாயகவாதி, மென்ஷிவிக். பிற்போக்கு *(1907-10)* ஆண்டுகளில் கலைப்புவாதி. முதல் உலகப் போரின் போது சமூக-தேசியவெறியரானர்.—*16, 21.*

ஹாப்சன் [Hobson], **ஜான் அட்கின்சன்** *(1858—1940)*—பிரிட்டிஷ் முதலாளித்துவ வகைப்பட்ட பொருளியலாளர், சீர்திருத்தவாதி அமைதிவாதி. தமது கடைசி வாழ் நாட்களில் ஏகாதிபத்தியத்தைப் பகிரங்கமாகப் புகழ்ந்தார். ''அகில உலக அரசு'' பற்றிய தமது தத்துவத்தை முன் வைத்தார்.—*37, 46, 49, 128, 153, 176, 188, 189, 193, 194, 196, 199, 205, 209.*

ஹாஸ் [Haase], **ஹுகோ** *(1863—1919)*—ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயகக் கட்சியின் ஒரு தலைவர். முதல் உலகப் போரின் போது மையவாத நிலை மேற்கொண்டார்.—*262.*

ஹில் [Hill], **டேவிட் ஜான்** *(1850—1932)*—அமெரிக்கன் வரலாற்றுசிரியர். அரசுறவுத் துறையாளர்.—*222.*

ஹில்ஃபர்டிங் [Hilferding], **ருடோல்ஃப்** *(1877—1941)*—ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயகக் கட்சியின் இரண்டாம் அகிலத்தின் சந்தர்ப்பவாதத் தலைவருள் ஒருவர்; ''நிதி மூலதனம்'' என்ற நூலின் ஆசிரியர். ''ஆஸ்த்ரோ-மார்க்சியம்'' எனப் படுவதன் தத்துவாசிரியர். *1907* முதல் *1915* வரை ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயகக் கட்சியின் மத்திய ஏடான *"Vorvärts"* ஆசிரியர். முதல் உலகப் போரின் போது மையவாதப் போக்கு மேற்கொண்டார். போருக்குப் பிறகு ''ஒழுங்குறுத்தப்பட்ட முதலாளித்துவம்'' என்ற

தத்துவத்தை முன்வைத்து அரசு-ஏகபோக முதலாளித்துவத்தை ஆதரித்தார்.—*46, 49, 54, 101, 102, 113, 117, 129, 164, 187, 210, 211, 224.*

ஹில்டிபிராண்ட் [Hildebrand], **கெர்ஹார்ட்**—ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயகவாதி, பொருளியலாளர், பொதுவிவகார எழுத்தாளர், 1912ல் சந்தர்ப்பவாதத்திற்காக சமூக-ஜனநாயகக் கட்சியிலிருந்து விலக்கப்பட்டார்.—*196.*

ஹீனிக் [Heinig], **குர்ட்** *(1886—1956)*—ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயகவாதி, பொருளியலாளர், பொதுவிவகார எழுத்தாளர்.—*109, 139, 140.*

ஹூப்னர் [Hübner], **ஓட்டோ** *(1818—1877)*—ஜெர்மன் புள்ளி விவர நிபுணர், பொருளியலாளர். ''எல்லா நாடுகளின் புள்ளிவிவர-பூகோள ஆண்டு இதழ்கள்'' தொகுத்தார்.—*156.*

ஹூயிஸ்மன்ஸ் [Huysmans], **கமில்** *(1871—1968)*—பெல்ஜியன் தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்தின் ஒரு பழம்பெரும் தலைவர், இரண்டாம் அகிலத்தின் சர்வதேச சோஷலிஸ்டு குழுமத்தின் செயலாளர். இதில் அவர் ஒரு மையவாதப் போக்கு மேற்கொண்டார். பெல்ஜியன் அமைச்சரவைகள் பலவற்றில் பல்வேறு துறைகளில் அமைச்சர் பதவி வகித்தார்.—*231.*

ஹெண்டர்சன் [Henderson], **ஆர்தர்** *(1863—1935)*—பிரிட்டிஷ் அரசியல்வாதி, தொழிற் கட்சியின் வலது சாரித் தலைவருள் ஒருவர். முதல் உலகப் போரின் போது சமூக-தேசியவெறியரானார்.—*262.*

ஹெய்மன் [Heymann], **ஹான்ஸ் கிடியோன்**—ஜெர்மன் பொருளியலாளர்.—*55, 56, 104, 105.*

ஹேவ்மெயர் [Havemeyer], **ஜான் கிரேய்க்** *(1833—1922)*—அமெரிக்கத் தொழில் அதிபர், சர்க்கரை தொழிற் கூட்டின் தலைவர், ரயில்வே இதர நிறுவனங்களின் சக உடைமையாளர்.—*114.*

ஹைண்ட்மன் [Hyndman], **ஹென்ரி மாயர்ஸ்** *(1842—1921)*—பிரிட்டிஷ் சோஷலிஸ்டுக் கட்சியைத் தோற்றுவித்தவருள் ஒருவர், அதன் வலது சாரிப் பகுதியின் தலைவர், சந்தர்ப்பவாதி. 1916ல் ஏகாதிபத்தியப் போரை வெறித்தனமாக ஆதரித்ததற்காக கட்சியில் இருந்து விலக்கப்பட்டார்.—*45, 262.*

அடுத்து வரும் வி. இ. லெனின், தேர்வு நூல்கள், ஐந்தாம் தொகுதியில் தொலைவிலிருந்து எழுதிய கடிதங்கள்; இன்றைய புரட்சியில் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் கடமைகள்; நமது புரட்சியில் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் கடமைகள்; சமரசங்கள் குறித்து; நெருங்கி வரும் பெரும் விபத்து, அதை எதிர்த்துப் போராடுவது எப்படி முதலியவை இடம் பெறுகின்றன.

T